


KUR'AN-I KERİM MEALİ

PROF. DR.
YAŞAR NURİ ÖZTÜRK

 Yeni Boyut

Kur'an Meali
YAŞAR NURİ ÖZTÜRK

FATİHA SURESİ (1/5)

1. Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...
2. Hamd, alemlerin Rabii Allah'adır.
3. Rahman'dır, Rahim'dir O.
4. Din gününün Malik'i, sultanıdır O...
5. Yalnız sana ibadet ederiz ve yalnız senden yardım dileriz.
6. Dosdoğru giden yola ilet bizi...
7. Kendilerine nimet verdiklerinin, üzerlerine gazap dökülmemişlerin, karanlık ve şaşkınlığa saplanmamışların yoluna...

BAKARA SURESİ (2/92)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Elif, Lam, Mim.
2. İşte sana o Kitap! Kuşku, çelişme, tutarsızlık yok onda. Bir kılavuzdur o, korunup sakınanlar için.
3. Ki onlar, gayba inananlar, namazı kılanlardır. Ve kendilerine rızık olarak sunduklarımızdan başkalarına pay çıkaranlardır.

4. Hem sana vahyedilene hem de senden önce vahyedilene inananlardır onlar. Ahireti gereğince

kavrayıp anlayanlar da onlardır.

5. İşte bunlardır Rablerinden bir hidayet üzere olanlar, işte bunlardır gerçek anlamda kurtuluşu

bulanlar.

6. Şu bir gerçek ki, o küfre batmış olanları sen korkutsan da korkutmasan da onlar için aynıdır;

iman etmezler.

7. Allah onların kalpleri, kulakları üzerine mühür basmıştır. Onların kafa gözleri üstünde de bir

perde vardır. Onlar için korkunç bir azap öngörülmüştür.

8. İnsanlar içinden bazıları vardır, “Allah’a ve ahiret gününe inandık” derler ama onlar inanmış

değillerdir.

9. Allah’ı ve inanmış olanları aldatma yoluna giderler. Gerçekte ise onlar öz benliklerinden

başkasını aldatmıyorlar. Ne var ki, bunun farkında olamıyorlar.

10. Kalplerinde bir hastalık vardır da Allah onları hastalık yönünden daha ileri götürmüştür. Ve

onlar için, yalancılık etmiş olmaları yüzünden acıklı bir azap öngörülmüştür.

11. Onlara, “yeryüzünde bozgun çıkarmayın” dendiğinde, “tam tersine, bizler barış ve esenlik

getirenleriz” demişlerdir.

12. Dikkat edin, gerçekte onlar, bozgun getirenlerin ta kendileridir de bunun bilincinde olmuyorlar.

13. Onlara, “insanların inandığı gibi siz de inanın” dendiğinde, “yani biz de kafası çalışmayan

zavallılar gibi inanalım mı” derler. Haberiniz olsun ki, kafası çalışmayan düşük seviyeliler

onların ta kendileridir; fakat bilmiyorlar.

14. Bunlar iman etmiş olanlarla yüzyüze geldiklerinde, “iman ettik” derler. Kendi şeytanlarıyla

başbaşa kaldıklarında ise söyledikleri şudur: “Hiç kuşkunuz olmasın biz sizinleyiz. Gerçek olan

şu ki, biz alay edip duran kişileriz.”

15. Allah onlarla alay ediyor da kendilerini kendi azgınlıkları içinde bocalar bir halde sürüklüyor.

16. İşte bunlar doğruluk ve aydınlığı verip karanlık ve sapıklığı satın aldılar da ticaretleri hiçbir

kazanç sağlamadı. Bir yol-yordama girebilmiş de değillerdir.

17. Onların durumu şu kişinin durumuna benzer: Bir ateş tutuşturmak istedi. Ateş, çevresindekileri

aydınlattığında, Allah onların ışığını giderdi ve onları karanlıklar içinde bıraktı; artık

göremezler.

18. Sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler. Onlar artık dönmezler.

19. Yahut gökten boşalan bir yağmur haline benzer ki onda karanlıklar var, bir gök gürlemesi var,

bir şimşek var. Yıldırımlar yüzünden ölüm korkusuyla parmaklarını kulaklarına tıkarlar. Allah,

Muhit'tir, küfre sapanları çepeçevre kuşatmıştır.

20. Şimşek neredeyse gözlerini çarpıp götürüverecek. Kendilerine her aydınlık sunduğunda, orada

yürürler. Üzerlerine karanlık binince çakılıp kalırlar. Eğer Allah dileseydi, işitme güçlerini de

gözlerini de elbette alıp götürürdü. Çünkü Allah herşeye Kadir'dir.

21. Ey insanlar! Sizi de sizden öncekileri de yaratan Rabbinize ibadet edin ki, korunabilesiniz.

22. O Rab ki, yeri sizin için bir döşek, göğü de bir bina yaptı. Ve gökten bir su indirdi de onunla

sizin için meyvalardan / ürünlerden bir rızık çıkardı. Artık bilip durduğunuz halde Allah'a

ortaklar koşmayın.

23. Eğer kulumuza indirdiğimizden kuşku içindeyseniz, hadi onun benzerinden bir sure getirin.

Allah dışındaki destekçilerinizi / tanıklarınızı da çağırın. Eğer doğru sözlü kişilerseniz...

24. Eğer yapamazsanız –ki asla yapamayacaksınız- korkun o ateşten ki yakıtı insanlarla taşlardır.

Küfre sapanlar için hazırlanmıştır o.

25. İman edip barışa yönelik değerler üretenlere / iyi işler yapanlara şunu müjdele: Kendileri için

altlarından ırmaklar akan cennetler olacaktır. Onlardaki herhangi bir

meyvadan bir rızık olarak

her nasiplendirildiklerinde, şöyle diyeceklerdir: “İşte bu, daha önce rızıklandırıldığımız şey.”

Bu rızık onlara buna benzer şekilde verilmişti. Onlar için orada tertemiz eşler de vardır. Ve

onlar orada sürekli kalacaklardır.

26. Şu bir gerçek ki Allah, bir sivrisineği hatta onun da üstündeki bir varlığı örnek göstermekten

sıkılmaz. Böyle bir durumda, inananlar bilirler ki o, Rablerinden bir gerçektir. Küfre sapmışlar

ise şöyle derler: “Allah, bunu örnek vermekle ne demek istedi?” Allah onunla birçoğunu saptırır,

birçoğunu da onunla doğruya ve güzele kılavuzlar. Allah onunla fasıklardan başkasını saptırmaz.

27. O fasıklar ki Allah’a verdikleri ahdi, onunla anlaşıp bağlandıktan sonra bozar, Allah’ın

birleştirmesini emrettiği şeyi keser ve yeryüzünde bozgun çıkarırlar. İşte bunlardır hüsrana

uğrayanlar.

28. Allah’a nasıl nankörlük ediyorsunuz?! Siz ölülersiniz, O sizi diriltti. Sizi yine öldürecek ve

sonra diriltecektir. Nihayet O’na döndürüleceksiniz.

29. O Allah’tır ki, yeryüzündekilerin tümünü sizin için yarattı. Sonra göğe saltanat kurdu da onları

yedi gök halinde düzenledi. O Alim’dir, herşeyi çok iyi bilir.

30. Bir zamanlar Rabbin meleklere: “Ben yeryüzünde bir halife atayacağım.” demişti de onlar

şöyle konuşmuştu: “Orada bozgunculuk yapmakta, kan dökmekte olan birini mi atayacaksın?”

Oysa ki bizler, seni hamd ile tespih ediyoruz; seni kutsayıp yüceltiyoruz.” Allah şöyle dedi: “Şu

bir gerçek ki ben, sizin bilmediklerinizi bilmekteyim.”

31. Ve Adem’e isimlerin tümünü öğretti. Sonra onları meleklere sunarak şöyle buyurdu: “Hadi,

haber verin bana şunların isimlerini, eğer doğru sözlüler iseniz.”

32. Dediler ki: “Yücedir şanın senin. Bize öğretmiş olduğunun dışında bilgimiz yok bizim. Sen,

yalnız sen Alim’sin, herşeyi en iyi şekilde bilirsin; Hakim’sin, herşeyin bütün hikmetlerine

sahipsin.”

33. Allah buyurdu: “Ey Adem, haber ver onlara onların adlarını.” Adem onlara onların adlarını

haber verince, Allah şöyle buyurdu: “Dememiş miydim ben size! Ki ben, göklerin ve yerin

gaybını en iyi bilenim. Ve ben, sizin açığa vurduklarınızı da saklayageldiklerinizi de en iyi

biçimde bilmekteyim.”

34. O vakit biz meleklere, “Adem’e secde edin” demiştik de İblis dışında tümü secde etmişti. İblis

yan çizmiş, kibre sapmış ve nankörlerden olmuştu.

35. Ve Adem'e şöyle buyurmuştuk: "Ey Adem, sen ve eşin cennete yerleşin ve ondan dilediğiniz

yerde, bol bol yiyin. Ama şu ağaca yaklaşmayın, yoksa zulme sapanlardan olursunuz."

36. Bunun üzerine şeytan onların ayaklarını kaydırıldı da onları içinde buldukları yerden çıkardı.

Biz de şöyle buyurduk: "Bir kısmınız bir kısmınıza düşman olarak aşağıya inin. Belli bir süreye

kadar yeryüzünde sizin için bir bekleme yeri, bir nimet / bir yararlanma imkanı olacaktır.

37. Bunun üzerine Adem, Rabbinden bazı kelimeler öğrenip belledi de O'na yöneldi. O da onun

tövbelerini kabul etti. Gerçekten de O, evet O, Tevvab'dır, tövbeleri cömertçe kabul eder;

Rahim'dir, rahmetini cömertçe sunar.

38. "Hepiniz oradan aşağıya inin." dedik. Benden size bir yol gösteriş ulaşır da kim bu yol

gösterişime uyarırsa, artık böylelerine hiçbir korku yoktur. Onlar kederle de yüzyüze

gelmeyeceklerdir.

39. Nankörlüğe sapıp ayetlerimizi yalanlayanlara gelince, onlar ateşin dostu olacaklardır. Onlar

orada sürekli kalacaklardır.

40. Ey İsrailoğulları! Size lütfettiğim nimetimi hatırlayın; bana verdiğiniz söze vefalı olun ki, ben

de size ahdimde vefalı olayım. Ve yalnız benden korkun.

41. Beraberinizdekini doğrulayıcı olarak indirmiş bulunduğuma inanın. Onu ilk inkar eden siz

olmayın. Benim ayetlerimi az bir bedel karşılığı satmayın. Ve yalnız benden sakının.

42. Hakkı batılla / saçmalıkla ve tutarsızlıkla kirletmeyin. Bilip durduğunuz halde gerçeği

gizliyorsunuz.

43. Namazı kılın, zekatı verin; rüku edenlerle birlikte rüku edin.

44. İnsanlara iyiyi ve güzeli emredip de öz benliklerinizi unutuyor musunuz? Üstelik de Kitap'ı

okuyup durmaktasınız. Hala aklınızı kullanmayacak mısınız?

45. Sabra ve namaza sarılarak yardım dileyin. Hiç kuşkusuz bu, kalbi ürperti duyanlardan

başkasına çok ağır gelir.

46. O ürperti duyanlar, Rabbine kavuşacaklarını düşünürler ve bilirler ki onlar, mutlaka O'na

döneceklerdir.

47. Ey İsrailoğulları! Size lütfettiğim nimetimi, sizi alemlere üstün kıldığımı hatırlayın.

48. Ve korkun o günden ki, hiçbir benlik bir başka benliğin herhangi bir şeyi için karşılık ödemez;

hiçbir benlikten şefaath kabul edilmez, hiçbir benlikten fidye alınmaz. Ve onlara yardım da

edilmez.

49. Sizi Firavun hanedanından kurtardığımızı da hatırlayın. Hani onlar size azabın en çirkini ile

kötülük ediyorlardı: Erkek çocuklarınızı boğazlıyorlar, kadınlarınızı diri bırakıyorlar /

kadınlarınızın rahimlerini yoklayıp çocuk alıyorlar / kadınlarınıza utanç duyulacak şeyler

yapıyorlardı. İşte bunda sizin için, Rabbinizden gelen büyük bir ıstırap ve imtihan vardı.

50. Hani önünüzde denizi yarmıştık da sizi kurtarmış, Firavun hanedanını boğmuştuk. Siz de bunu

bakıp görüyordunuz.

51. Ve Musa ile kırk gece için sözleşmiştik de siz bunun ardından buzağmayı tanrı edinmiştiniz.

Zulme sapmıştınız siz.

52. Belki şükredersiniz diye bunun ardından da sizi affetmiştik.

53. İyiye ve güzele yol bulursunuz ümidiyle Musa'ya Kitap'ı ve furkanı / hakla batılı ayıran mesajı

vermiştik.

54. Hani Musa toplumuna demişti ki: “Ey toplumum, buzağmayı tanrı edinmenizle öz benliklerinize

zulmettiniz. Hadi, yaratıcınıza, Bari'inize tövbe edin; egolarınızı öldürün. Böyle yapmanız

yaratıcınız katında sizin için daha iyidir; O sizin tövbelerinizi kabul eder. Hiç kuşkusuz O, evet

O tövbeleri çok kabul edendir, rahmeti sonsuz olandır.”

55. Siz şunu da söylemişsiniz: “Ey Musa! Biz, Allah’ı apaçık görmedikçe sana asla

inanmayacağız.” Bunun üzerine sizi yıldırım çarpmıştı. Ve siz bakıp duruyordunuz.

56. Sonra ölümünüzün ardından sizi dirilttik ki, şükredebilesiniz.

57. Ve bulutu üstünüze gölgelik yaptık ve size kudret helvasıyla bildircin indirdik: “Rızık olarak

size verdiklerimizin en temizlerinden yiyin.” dedik. Onlar zulmü bize yapmadılar, onlar kendi

benliklerine zulmetmekteydiler.

58. Şöyle demiştik: “Girin şu kente; orada, dilediğiniz yerde bolbol yiyin. Kapıdan secde ederek

girin ve ‘affet bizi’ deyin ki, hatalarınızı bağışlayalım. Biz güzel davranıp, güzellik üretenlere

daha fazlasını da veririz.”

59. Ne var ki zulme sapanlar, sözü kendilerine söylenmiş olandan başkasıyla değiştirdiler. Bunun

üzerine biz, bu zalimler üstüne, ürettikleri kötülöklere karşılık olarak gökten bir pislik indirdik.

60. Bir zamanlar Musa, toplumu için su istemişti de biz, “değneğınle şu taşa vur” demiştik. Taştan

hemen on iki göze fışkırmıştı. Her bölük insan kendilerine özgü su kaynağını bilmişti. “Allah’ın

rızıkından yiyin, için; yeryüzünde bozgunculuk yaparak şuna buna

saldırmayın.” demiştik.

61. Siz şöyle demiştiniz: “Ey Musa, biz bir tek yemeğe asla dayanamayız, bizim için Rabbine dua

et de bize yerin bitirdiklerinden, baklasından, acurundan, sarmısağından, mercimeğinden,

soğanından çıkarıversin.” Musa şöyle demişti: “Siz daha aşağı bir nimete daha üstün bir nimeti

mi değiştirmek istiyorsunuz? İnin bir kasabaya; istediğiniz sizin olacaktır.” Ve üzerlerine zillet,

eziklik ve yoksulluk damgası vuruldu, Allah’tan bir gazaba çarpıldılar. Bu böyle oldu, çünkü

onlar Allah’ın ayetlerini inkar ediyor ve haksız yere peygamberleri öldürüyorlardı. İsyân

ettikleri için böyle oldu. Sınır tanımıyor, azgınlık yapıyorlardı.

62. Şu bir gerçek ki, iman edenlerden, Yahudilerden, Hıristiyanlardan, Sabiilerden Allah’a ve

ahiret gününe inanıp barışa yönelik iş / hayırlı iş yapanların, Rableri katında kendilerine has

ödülleri olacaktır. Korku yoktur onlar için, tasalanmayacaktır onlar.

63. Hani sizden kesin söz almış, dağı üzerinize kaldırmıştık: “Size verdiğimizizi kuvvetle tutun ve

içinde olanı hatırlayıp zikredin ki, sakınabilesiniz.”

64. Bunun ardından da yüz çevirip döndünüz. Eğer Allah’ın size lütfu ve rahmeti olmasaydı,

kesinlikle hüsrana uğrayanlardan olacaktınız.

65. Yemin olsun, içinizden Cumartesi gününde azgınlık yapanları siz bilirsiniz. Onlara şöyle

dedik: “Aşağılık maymunlar oluverin.”

66. Bu durumu, o zamankilere ve onların ardından geleceklere ibret dolu bir ceza, takva

sahiplerine de bir öğüt yaptık.

67. Musa, toplumuna dedi ki: “Allah size, bir inek kesmenizi emrediyor.” Dediler ki: “Sen bizimle

alay mı ediyorsun?” Dedi ki: “Cahillerden biri olmaktan Allah’a sığınırım.”

68. Şöyle konuştular: “Çağır Rabbine bizim için, açıklasın bize neymiş o!” Cevap verdi: “O diyor

ki, bahsettiğim ne yaşlıdır ne de körpe. İkisi arası bir inektir.” Hadi size emredileni yapın.

69. Şöyle dediler: “Çağır Rabbine bizim için, neymiş onun rengi açıklasın bize.” Cevap verdi: “O

diyor ki, bahsettiğim, sarı, rengi parlak bir inektir; seyredenlere mutluluk verir.”

70. Şöyle dediler: “Dua et Rabbine, açıklasın bize neymiş o! Çünkü bu inek, bizim gözümüzde

başkalarıyla karıştı. Ve biz, Allah dilerse, doğruya ve güzele elbette kılavuzlanacağız.”

71. Cevap verdi Musa: “Allah diyor ki, bahsettiğim, boyunduruk yememiş bir inektir; toprağı

sürmez, ekini sulamaz. Salma hayvandır. Alaca yoktur onda.” Dediler ki: “İşte şimdi gerçeği

getirdin.” Ve ardından onu boğazladılar, az kalsın yapmayacaklardı.

72. Siz bir adam öldürmüştünüz de onunla ilgili olarak çekişip duruyordunuz. Oysa ki Allah, sizin

sakladıklarınızı ortaya çıkaracaktı.

73. Şöyle dedik: “Kesilen ineğin bir parçasıyla öldürülen adama vurun.” İşte böyle diriltir Allah

ölüleri. Size ayetlerini gösteriyor ki, aklınızı işletebilesiniz.

74. Sonra bunun ardından kalpleriniz yine kaskatı kesildi. Taş gibidir o. Belki daha da katıdır.

Taşların bazıları var ki, ondan ırmaklar fışkırır. Bazıları var ki, çatır çatır yarılr da içinden su

çıkır. Öylesi var ki, Allah korkusundan aşağılara düşer. Allah, yapıp durduklarınızdan gafil

değildir.

75. Şimdi siz bunların size inanmalarını mı umuyorsunuz? Bunların içinden bir grup vardı ki,

Allah’ın kalamını dinliyorlar, sonra onu kavramalarının ardından, bilip durdukları halde tahrif

ediyorlardı.

76. İnanmış olanlarla karşılaştıklarında, “inandık” derler. Başbaşa kaldıklarında ise şöyle

konuşurlar: “Allah’ın size açtığını, Rabbiniz katında sizinle tartışmada kanıt yapınlar diye

onlara söylüyor musunuz? Aklınızı işletmeyecek misiniz?”

77. Bilmezler mi ki, Allah onların sakladıklarını da açıklarını da çok iyi bilmektedir.

78. İçlerinde ümmi olanlar da vardır ki Kitap'ı bilmezler, sadece hayal ve kuruntu bilirler. Onlar

yalnız sanıya saplanırlar.

79. Yazıklar olsun o kişilere ki, Kitap'ı kendi elleriyle yazarlar da sonra onunla basit bir karşılık

satın alsınlar diye, “işte bu, Allah katındandır” derler. Vay haline onların ellerinin yazdıkları

yüzünden! Vay haline onların kazanıp durdukları yüzünden!

80. Dediler ki: “Sayılı birkaç gün dışında ateş bize asla dokunmayacaktır.”
De ki: “Allah'tan bir

ahit mi aldınız! Allah, ahbine asla ters düşmez. Yoksa siz Allah'a isnat ederek, bilmediğiniz

şeyleri mi söylüyorsunuz?”

81. İş onların sandığı gibi değil. Kötülük ve çirkinlik kazanan, suçu kendisini kuşatmış olan kişiler,

ateşin dostudurlar. Sürekli kalacaklardır orada.

82. İman edip barışa yönelik işler yapanlar / hayır işleyenler ise cennetin dostudur. Onlar da orada

sürekli kalacaklardır.

83. İsrailoğullarından şöyle bir söz de almıştık: Allah'tan başkasına ibadet etmeyin, anne-babaya,

akrabaya, yetimlere, yoksullara iyilik ve güzellikle davranın. İnsanlara güzeli ve güzelliği

söyleyin. Namazı kılın, zekatı verin. Bütün bunlardan sonra siz, pek azınız müstesna, sırt

çevirdiniz. Hala da yüz çevirip duruyorsunuz.

84. Sizden şu sözü de almıştık: Birbirinizin kanını dökmeyeceksiniz. Birbirinizi yurtlarınızdan

çıkarmayacaksınız. Bunu kabul etmişsiniz. Hala da buna tanıklarsınız.

85. Bütün bunlardan sonra siz şu insanlarsınız: Birbirinizi öldürüyorsunuz. İçinizden bir zümreyi

yurtlarından çıkarıyorsunuz. Onlar aleyhine kötülük ve düşmanlık hususunda dayanışmaya

giriyorsunuz. Esasında onları yurtlarından çıkarmak size haram edildiği halde, esir olarak size

geldiklerinde fidyelerini veriyorsunuz. Şimdi siz Kitap'ın bir kısmına inanıp bir kısmını inkar mı

ediyorsunuz? İçinizden bunu yapanın cezası, dünya hayatında rezillikten başka birşey değildir.

Kıyamet gününde ise böyleleri azabın en şiddetlisine itilir. Allah, yapmakta olduklarınızdan

habersiz değildir.

86. Şu tanıtılanlar, ahiret karşılığında dünyayı satın alan kişilerdir. Azap, hafifletilmeyecektir

onlardan. Hiçbir şekilde yardım da edilmeyecektir onlara.

87. Yemin olsun ki, Musa'ya Kitap'ı verdik. Ve arkasından da resuller gönderdik. Meryem oğlu

İsa'ya da açık-seçik deliller verdik ve kendisini Ruhulkudüs'le güçlendirdik.

Bir resulün size,

nefislerinizin hoşlanmadığı birşey getirdiği her seferinde büyüklük taslamadınız mı? Bir kısmını

yalanladınız, bir kısmını da öldürüyorsunuz.

88. “Kalplerimiz kabuk tutmuştur.” dediler. Hayır öyle değil. Küfürleri yüzünden Allah onları

lanetlemiştir de çok az bir kısmı iman eder.

89. Yanlarındakini doğrulamak üzere kendilerine Allah katından bir kitap geldiğinde, daha önce

inkar edenlere karşı zafer isteyip durdukları halde, tanıyıp bildikleri kendilerine gelince, onu

inkar ettiler. Küfre sapanların üstüne olsun Allah’ın laneti!..

90. Allah’ın, kullarından dilediğine lütfunun eseri olarak indirdiğini zalimce kıskanarak, Allah’ın

vahyettiğini inkar etmeleri uğruna öz benliklerini sattıkları şey ne çirkindir! Bu yüzdendir ki

gazap üzerine gazaba çarpıldılar. Gerçeği örtenler için rezil edici bir azap vardır.

91. Onlara, “Allah’ın indirmiş olduğuna inanın” denildiğinde şöyle konuşurlar: “Biz, bize

indirilene inanırız.” Ve ondan ötesini inkar ederler. Oysa ki o, kendilerinin yanındakini

doğrulayıcı bir gerçektir. Söyle onlara: “Madem iman sahibiydiniz, daha önce Allah’ın

peygamberlerini niye öldürüyordunuz?”

92. Yemin olsun ki, Musa size açık-seçik hak beyanlarla gelmişti de onun arkasından buzağıyı ilah

edinmiştiniz. Zalimlersiniz sizler.

93. Hani kesin söz almıştık sizden de Tur'u üzerinize kaldırmıştık. "Size verdiğimizizi kuvvetlice

tutun ve dinleyin." demiştik. Şöyle demişlerdi: "Dinledik ve isyan ettik." İnkırları yüzünden

gönüllerine buzağı içirildi. De ki: "Eğer inanan kişilerseniz, ne kötü şeydir size imanınızın

emretmekte olduğu..."

94. De ki: "Allah katındaki ahiret yurdu diğer insanların değil de yalnız ve yalnız sizin ise, eğer

doğru sözlü iseniz, hadi isteyin ölümü!"

95. Ellerinin önden gönderdiği şeyler yüzünden ölümü hiçbir zaman istemeyeceklerdir. Allah,

zalimleri çok iyi bilmektedir.

96. Sen onları, insanların yaşamaya en düşkününü olarak bulursun. Şirke batanlardan bile... Her biri

bin yıl ömür sürsün ister. Oysa ki, uzun yaşaması onu azaptan uzaklaştıracak değildir. Allah,

yapmakta olduklarını çok iyi görmektedir.

97. De ki: "Kim Cebrail'e -ki o, Allah'ın izniyle Kur'an'ı kendinden öncekini doğrulayıcı,

insanlara yol gösterici ve müjde olarak senin kalbine indirmiştir- düşman kesilirse,

98. Kim Allah'a, O'nun meleklerine, resullerine, Cebrail'e, Mikail'e dūřman kesilirse, Allah da

bu tūr inkarcılara dūřman kesilir.

99. Andolsun, biz sana açık-seçik ayetler indirdik. Onları, pislik ve sapıklığa bulaşmış olanlardan

başkası inkar etmez.

100. Bir ahitle sōz verdikleri her seferinde, içlerinden bir grup ahdi kaldırıp atmadı mı? Doğrusu şu

ki, onların çoğu iman etmez.

101. Allah katından kendilerine, ellerinde bulunanı tasdikleyici bir resul geldiğinde, kitap

verilenlerden bir grup, Allah'ın Kitabı'nı hiç bilmiyorlarmış gibi kaldırıp arkalarına attılar.

102. Sūleyman'ın mōlk ve saltanatı konusunda onlar, řeytanların okuyup durduklarına uydular.

Halbuki Sūleyman kōfre sapmamıřtı. Ancak řeytanlar kōfre sapmıřtı; insanlara bōyōyō

ōęretiyorlardı. Ve Babil'de Harut ve Marut adlı iki melek üzerine indirileni ōęretiyorlardı. Oysa

ki o iki melek, "biz bir imtihan aracıyız, sakın kōfre sapma" demedikçe hiç kimseye birşey

ōęretmiyorlardı. İnsanlar onlardan erkekle eşinin arasını açacakları şeyi ōęreniyorlardı. Ne var

ki, onlar onunla Allah'ın izni olmadıkça hiç kimseye zarar veremezler. Onlar kendilerine zarar

vereni, yarar vermeyeni öğreniyorlardı. Yemin olsun ki, onu satın alanın ahirette hiçbir nasibi

olmayacağını açıkça bilmişlerdir. Öz benliklerini sattıkları şey ne kötüdür! Bir bilebilselerdi!

103. Eğer onlar iman edip sakınsalardı, Allah katından bir sevap elbette daha kıymetli olurdu.

Keşke bilebilselerdi!

104. Ey iman edenler! “Raina” demeyin, “unzuma” deyin / “bizi bekle” diye konuşmayın, “bize bak”

diye konuşun ve dinleyin. Kafirler için korkunç bir azap vardır.

105. Ehlikitap’ın küfre sapanlarıyla müşrikler, Rabbinizden size bir hayır indirilmesini istemezler.

Ama Allah, rahmetini dilediğine özgüler. Allah, büyük lütfun sahibidir.

106. Biz bir ayeti siler, unutturur veya ertelersek ondan daha iyisini veya onun bir benzerini

getiririz. Allah’ın her şeye gücü yeter olduğunu bilmedin mi?

107. Bilmedin mi ki göklerin de yerin de mülk ve saltanatı yalnız Allah’ındır. Sizin için Allah’tan

başka ne bir Veli vardır ne de bir Nasır.

108. Yoksa siz de resulünüzden, daha önce Musa’dan istekte bulunulduğu gibi isteklerde bulunmak

mı istiyorsunuz?! İmanı küfürle değiştirmeye kalkan, yolun dosdoğrusunu saptırmış olur.

109. Ehlikitap’tan birçoğu, benliklerindeki kıskançlık yüzünden sizi, imanınızdan sonra küfre

döndürmek ister. Hem de gerçek kendilerine ayan-beyan olduktan sonra...
Allah, buyruğunu

getirinceye kadar affedin, hoşgörün. Allah, her şeye gücü yetendir.

110. Namazı kılın, zekatı verin. Öz benlikleriniz için önden gönderdiğiniz her
hayrı, Allah katında

bulacaksınız. Hiç kuşkusuz, Allah, yapmakta olduklarınızı iyice görmektedir.

111. “Yahudi yahut Hıristiyan olandan başkası cennete asla giremeyecek.”
dediler. Bu, onların

hayalleri, kuruntularıdır. De ki onlara: “Eğer doğru sözlü iseniz hadi getirin
kanıtınızı.”

112. İş onların sandığı gibi değil! Kim güzel davranışlar sergileyerek yüzünü
Allah’a teslim ederse,

Rabbi katında ödülü vardır onun. Korku yoktur böyleleri için;
tasalanmayacaklardır onlar...

113. Yahudiler: “Hıristiyanlar hiçbir şey üzerinde değil.” dediler.
Hıristiyanlar da: “Yahudiler

hiçbir şey üzerinde değil.” dediler. Ve bunlar Kitap’ı da okuyup dururlar.
Birşey bilmeyenler de

aynen onların söyledikleri gibi söylediler. Tartışmaya girdikleri şey hakkında,
aralarında hükmü,

kıyamet günü Allah verecektir.

114. Allah’ın mescitlerini, içlerinde Allah’ın adı anılmasın diye engelleyen
ve onların yıkımı için

uğraşan kişiden daha zalim kim olabilir!.. Böylelerinin, o mescitlere girmeleri
ancak korka korka

olacaktır. Böyeleri için dünyada bir rezillik vardır. Ahirette ise bunlara çok büyük bir azap

öngörölmüştür.

115. Doğu da batı da yalnız Allah'ındır. O halde nereye dönerseniz orada Allah'ın yüzü vardır.

Allah Vasi'dir, varlığı sürekli genişletip büyütür; Alim'dir; her şeyi en iyi biçimde bilir.

116. "Allah çocuk edindi." dediler. Haşa! Böyle bir şeyden arınmıştır O! Tam aksine, göklerdeki

de yerdekiler de O'na aittir. Bunların tümü O'nun önünde boyun bükmetedir.

117. Gökleri ve yeri, güzelliklerle donatarak yaratan Bedi' O'dur. Bir şeyin olmasına karar verdi mi

ona sadece "ol" der. Artık o, oluverir.

118. Bilgiden yoksun olanlar dediler ki: "Allah bizimle konuşsaydı yahut bize bir mucize gelseydi

ya!.." Onlardan öncekiler de aynen onların dediği gibi demişlerdi. Kalpleri birbirine

benzemiştir. Biz ayetleri, gerçeği apaçık bilmek isteyenler için iyiden iyiye açıklamışızdır.

119. İnan olsun ki, biz seni hak üzere bir müjdecî ve uyarıcı olarak gönderdik. Sen, cehennem

ehlinden sorgu-suale çekilmeyeceksin / cehennem yaranından sen sorumlu değilsin.

120. Sen onların öz milletlerine uymadıkça ne Yahudiler ne de Hıristiyanlar senden asla hoşnut

olmazlar. De ki: “Allah’ın kılavuzluğu erdirici kılavuzluğun ta kendisidir.”
İlimden sana ulaşan

nasipten sonra bunların boş ve iğreti arzularına uyarsan, Allah katından ne bir
dostun olur ne de

bir yardımcın.

121. Kendilerine Kitap’ı verdiklerimiz onu, okunuşunun hakkını vererek
okurlar. İşte onlar ona

inanırlar. Onu inkar edenlere gelince, onlar hüsrana uğrayanların ta
kendileridir.

122. Ey İsrailoğulları! Size lütfettiğim nimetimi hatırlayın. Ben sizi
alemlerden daha üstün

kılmıştım.

123. Kimsenin kimse yerine birşey ödemeyeceği, kimseden fidye kabul
edilmeyeceği, şefaatin hiç

kimseye yarar sağlamayacağı ve onların hiçbir yardım göremeyecekleri o
günden korkun.

124. Hani, Rabbi, İbrahim’i bazı kelimelerle imtihana çekmiş, o da onların
hakkını vermişti de Rab

şöyle demişti: “Seni insanlara önder yapacağım.” İbrahim, “soyumdan
birilerini de” deyince

Allah: “Benim ahdime zalimler eremezler.” buyurdu.

125. Hatırla o zamanı ki, biz Beytullah’ı insanlar için sevap kazanmaya
yönelik bir toplantı yeri ve

güvenli bir sığınak yaptık. Siz de İbrahim’in makamından bir dua yeri edinin.
İbrahim ve

İsmail'e şu sözü ulaştırmıştık: "Tavaf edenler, kendini ibadete verenler, rüku-secde edenler için

evimi temizleyin."

126. İbrahim şöyle yakarmıştı: "Rabbim! Şu kenti güvenli bir kent yap, halkını Allah'a ve ahiret

gününe inananlarını çeşitli ürünlerle rızıklandır." Rab dedi ki: "Küfre sapanları bile

rızıklandırırım. Ama az bir nimetle rızıklandırır, sonra da ateş azabına itiveririm. Ne kötü bir

dönüş yeridir o..."

127. İbrahim'ini İsmail'le birlikte, Beytullah'ın ana duvarlarını yükselterek şöyle yakardıkları

zamanı da an: "Rabbimiz, bizden gelen niyazları kabul buyur; sen, evet sen, Semi'sin, herşeyi

çok iyi duyarsın; Alim'sin, herşeyi çok iyi bilirsin."

128. "Rabbimiz! Bizi, sana teslim olmuş iki müslüman kıl. Soyumuzdan da sana teslim olan

müslüman bir ümmet oluştur. Bize ibadet yerlerimizi göster, bizim tövbemizi kabul et. Sen, evet

sen Tevvab'sın, tövbeleri cömertçe kabul edersin; Rahim'sin, rahmetini cömertçe yayarsın."

129. "Rabbimiz! İçlerinden onlara, senin ayetlerini okuyacak, kendilerine Kitap'ı ve hikmeti

öğretecek, onları temizleyip arındıracak bir resul gönder. Sen, evet sen, Aziz'sin, tüm ululuk ve

onurun sahibisin; Hakim'sin, tüm hikmetlerin kaynağısın.”

130. Öz benliğini beyinsizliğe itenden başka kim, İbrahim'in milletinden yüz çevirir? Yemin olsun

ki biz onu dünyada seçip yüceltmıştik. Ve o, ahirette de barışseverlerden / iyilerden biri

olacaktır elbette...

131. Rabbi ona, “müslüman olup bana teslim ol” dediğinde o şu cevabı vermişti: “Teslim oldum

alemlerin Rabbi'ne!”

132. İbrahim de oğullarına şunu vasiyet etti, Yakub da: “Oğullarım! Allah sizin için bu dini

seçmiştir. O halde ancak müslümanlar olarak can verin.”

133. Yoksa siz, Yakub'a ölümün gelip çatışına tanıklar mıydınız? Hani oğullarına şunu sormuştu:

“Benden sonra neye ibadet edeceksiniz?” Cevapları şu olmuştu: “Senin ilahına, ataların

İbrahim'in, İsmail'in, İshak'ın ilahına, tek ve biricik olan ilaha kulluk edeceğiz; biz yalnız O'na

teslim olanlarız.”

134. İşte bunlar bir ümmetti, gelip geçtiler. Kazandıkları kendilerindir. Sizin kazandıklarınız da

sizin olacaktır. Siz onların yapıp ettiklerinden sorguya çekilmeyeceksiniz.

135. “Yahudi yahut Hıristiyan olun ki doğruya kılavuzlanasınız.” dediler. De ki: “Hayır, öyle değil.

Şirk ve yozlaşmadan uzak bir biçimde, İbrahim milletinden olalım. O, şirke bulaşanlardan

değildi.”

136. Şöyle deyin: “Allah’a, bize indirilene, İbrahim’e, İsmail’e, İshak’a, Yakub’a, onun torunlarına

indirilene, Musa’ya ve İsa’ya verilene, ve diğer nebilere verilene inandık. Bunlar arasından hiç

kimseyi ayırmayız. Biz yalnız O’na / Allah’a teslim olanlarız.”

137. Eğer onlar da sizin inandığınız gibi inanırlarsa, hiç kuşkusuz iyiyi ve güzeli bulmuş olurlar;

eğer sırt dönerlerse artık onlar şıkak içindedirler / parçalanmış olurlar. Onlara karşı sana Allah

yeter. En iyi işiten, en güzel bilendir O.

138. Allah’ın boyasını esas alın. Allah’tan daha güzel kim boya vurabilir! Biz yalnız O’na kulluk

ederiz.

139. De ki onlara: “Allah hakkında bizimle tartışıyor musunuz? Oysa ki Allah hem bizim

Rabbimizdir hem sizin Rabbinizdir. Bizim amellerimiz bize, sizin amelleriniz size. Biz yalnız

O’na / Allah’a gönül verenleriz.”

140. Yoksa siz, “İbrahim, İsmail, İshak, Yakub ve torunları Yahudi yahut Hıristiyandı” mı

diyorsunuz? Söyle onlara: “Siz mi daha bilgilisiniz yoksa Allah mı?” Allah’tan kendine ulaşmış

bir tanıklığı gizleyenden daha zalim kim vardır! Allah, yapmakta olduklarınızdan habersiz

değildir.

141. İşte bunlar bir ümmetti, gelip geçtiler. Kazandıkları kendilerine. Sizin kazandığınız da size.

Onların yapıp ettiklerinden siz sorumlu olmayacaksınız.

142. İnsanlar içinden bazı beyinsizler: “Onları, yönelmekte oldukları kibleden ne çevirdi?”

diyecekler. De ki: “Doğu da Allah’ın, batı da. O, dilediğini dosdoğru yola kılavuzlar.”

143. İşte böyle! Biz sizi, insanlar üstüne tanık olasınız, resul de sizin üstünüze tanık olsun diye, orta

bir ümmet yaptık. Biz, eskiden yönelmekte olduğunuz Kabe’yi kible haline getirdik ki resule

uyanı, ökçesi üstüne geri dönenen ayıralım. Bu, Allah’ın kılavuzluk ettikleri dışındakilere

gerçekten zor gelecektir. Ama Allah, imanınızı işe yaramaz hale getirmeyecektir. Şu da bir

gerçek ki, Allah öncelikle insanlara karşı çok acıyıcı, çok merhametlidir.

144. Biz senin, yüzünü habire göğe doğru çevirdiğini elbette görüyoruz. Hoşlanacağın bir kibleye

seni elbette döndüreceğiz. Artık yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir. Nerede olsanız yüzünüzü

Mescid-i Haram yönüne döndürün. Kendilerine kitap verilenler, onun, Rablerinden bir gerçek

olduğunu çok iyi bilirler. Allah onların yapıp ettiklerinden habersiz değildir.

145. Ehlikıtap'a sen her türlü mucizeyi getirsen de onlar senin kıblene uymazlar; sen de onların

kıblesine uymayacaksın. Onlar birbirlerinin kıblesine de uymazlar. Eğer sen, ilimden nasibin

sana geldikten sonra onların boş ve iğreti arzularına uyarsan, işte o zaman kesinlikle zalimlerden

olursun.

146. Kendilerine kitap verdiklerimiz, onu öz oğullarını tanıdıkları gibi tanırlar. Bununla birlikte,

içlerinden bir zümre, bilip durdukları halde gerçeği hep gizler.

147. Gerçek, Rabbinden gelir. O halde sakın kuşkuya düşenlerden olma.

148. Herkesin bir yönü vardır, ona döner. O halde hayırlarda yarışın. Nerede olursanız olun Allah

sizi biraraya getirecektir. Allah her şeye g yetirendir.

149. Nereden çıkarsan ık, yüzünü Mescid-i Haram'a döndür. Bu, elbette Rabbinden gelen

gerçektir. Allah, yaptıklarınızdan habersiz değildir.

150. Nereden çıkarsan ık, yüzünü Mescid-i Haram'a evir. Nerede olursanız olun, yüzünüzü ona

doğru çevirin ki, insanların elinde sizin aleyhinize bir delil bulunmasın. Onların zulme sapanları

müstesna. Artık onlardan korkmayın, benden korkun. Yüzünüzü Mescid-i Haram'a dönün ki,

üzerinizdeki nimetimi tamamlayayım. Ve bu sayede güzeli ve iyiyi bulmanız da umulmaktadır.

151. Nitekim size aranızdan bir resul göndermişiz; size ayetlerimizi okuyor, sizi temizleyip arıtıyor,

size Kiatp'ı ve hikmeti öğretiyor, size, daha önce bilmediklerinizi belletiyor.

152. Anın beni ki, anayım sizi. Şükredin bana, sakın nankörlük etmeyin.

153. Ey iman sahipleri! Sabra ve namaza sarılarak yardım dileyin. Hiç kuşkunuz olmasın ki, Allah

sabredenlerle beraberdir.

154. Allah yolunda öldürülenler için “ölüler” demeyin. Tam aksine, onlar dirilerdir ama siz

farkında olmazsınız.

155. Yemin olsun ki sizi korku, açlık; mallardan-canlardan-meyvalardan eksiltme türünden bir şeyle

mutlaka imtihan edeceğiz. Sabredenlere müjdele.

156. Onlara bir ıstırap gelip çattığında şöyle derler: “Biz Allah içiniz ve sonunda O'na dönüp

gideceğiz.”

157. İşte böyleleri üzerine Rablerinden selamlar, bereketler var. İşte bunlardır iyiye ve güzele ermiş

olanlar.

158. Safa ile Merve Allah'ın belliklerindedir. Beytullah'ı hac veya umre ile ziyaret edenin onları

tavaf etmesinde kendisi için bir sakınca yoktur. Kim içinden gelerek bir hayır

işlerse Allah

Şakir'dir, teşekkür eder, Alim'dir, en iyi biçimde bilir.

159. İndirdiğimiz açık-seçik delillerle, kılavuz mesajı; biz onu Kitap'ta insanlara ayan-beyan

gösterdikten sonra gizleyenlere, işte onlara, hem Allah lanet eder hem de diğer lanet okuyanlar

lanet ederler.

160. Tövbe edip hallerini düzeltenlerle gerçeği açıklayanlar müstesna. İşte böylelerinin tövbesini

kabul ederim. Doğrusu ben tövbeleri çok çok kabul edenim, rahmeti sınırsız olanım.

161. Ayetlerimizi inkar etmiş ve küfre batmış halde ölenlere gelince; Allah'ın, meleklerin ve tüm

insanların ilenci onlar üstünedir.

162. Sürekli o lanetin içindedirler. Ne azapları hafifletilir ne de yüzlerine bakılır.

163. Sizin İlah'ınız Vahid'dir, bir tek İlah'tır. İlah yoktur ondan başka. Rahman'dır O, Rahim'dir.

164. Şu bir gerçek ki göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelişinde,

insanların yararı için denizde yüzüp giden gemilerde, Allah'ın gökten suyu indirip onunla,

ölümünden sonra toprağı dirilterek üzerine tüm canlılardan yaymasında, rüzgarların bir düzen

içinde yönden yöne çevrilmesinde, gök ve yer arasında bir hizmete memur

edilen bulutlarda,

aklını işleten bir topluluk için sayısız izler-işaretler-ibretler vardır.

165. İnsanlar içinde öyleleri vardır ki, Allah dışında bazılarını Allah'a eş tutarlar da onları Allah'ı

sevmiş gibi severler. İman sahipleri ise Allah'a sevgide çok kararlı ve taşkındırlar. Zulme

saplananlar, azabı gördüklerinde tüm kuvvetin Allah'ta bulunduğunu, Allah'ın azabının çok

şiddetli olduğunu fark edeceklerini anlayabilseler!

166. O zaman, izlenenler, kendilerini izleyenlerden uzaklaşıp gitmişlerdir. Azabı gördüler artık,

aralarındaki bağlar parçalanıp koptu.

167. İzleyenler şöyle demiştir: “Ne olurdu bir kez daha imkan verilse de şunların bizden

uzaklaştıkları gibi biz de onlardan uzaklaşsak.” Böylece Allah onlara, yapıp ettiklerini,

kendilerine yönelmiş özleyişler olarak gösterir. Ama artık ateşten çıkamazlar.

168. Ey insanlar! Yeryüzündeki nimetlerden temiz ve helal olmak şartıyla yiyin. Şeytanın adımlarını

izlemeyin. Çünkü o size açık bir düşmandır.

169. Hiç kuşkusuz o, size kötülük, çirkinlik / düzensizlik ve pislik emreder. Ve size, Allah hakkında

bilmediğiniz şeyleri söylemenizi buyurur-durur.

170. Onlara, “Allah'ın indirdiğine uyun” dendiğinde: “Hayır! Biz, atalarımızı

üzerinde

bulduğumuz şeye uyarız.” derler. Peki, ataları bir şeye akıl erdiremiyor, doğruya ve güzele

ulaşamıyor idiysele!..

171. O küfre sapanların durumu, bağırp çağırma dışında bir şeyi işitmeyen varlıklara haykırmanın

durumuna benzer. Sağırdırlar, dilsizdirler, ködürler. Bu yüzden akıllarını işletemez onlar.

172. Ey iman sahipleri! Size verdiğimiz rızıkların temizlerinden yiyin ve – eğer kendisine kulluk

ediyorsanız- Allah’a şükredin.

173. Allah size leşi, kanı, domuz etini, Allah’tan başkası adına kesilene haram kılmıştır. Ama zorda

kalanın, sınırı aşmadan, şuna-buna haksızlık ve tecavüze gitmeden yemesinde kendisi için günah

yoktur. Allah çok affedici, çok merhametlidir.

174. Allah’ın Kitap’tan indirdiği şeyi gizleyip onu basit bir ücret karşılığı satanlar, karınlarında

ateşten başka bir şey yemiş olmazlar. Kıyamet günü Allah onlarla konuşmayacaktır, onları

arındırmayacaktır da... Onlar için korkunç bir azap vardır.

175. Bunlar var ya, bunlar hidayeti satıp şaşkınlık, affedilmeyi satıp azap almışlardır. Ne kadar da

dayanıkladırlar ateşe!..

176. Bu böyledir. Çünkü Allah, Kitap'ı hak olarak indirmiştir. Kitap'ta çelişmeye girenler, şıkak'a

düşmüşlerdir / bütünden uzaklaştırıcı bir kopuşun tam içindedirler.

177. Yüzlerinizi doğu ve batı yönüne çevirmeniz zafer ve mutluluğa ermek değildir. Zafer ve

mutluluğa ermek o kişinin hakkıdır ki, Allah'a, ahiret gününe, meleklerle, kitaplara,

peygamberlere inanır, akrabaya, yetimlere, çaresizlere, yolda kalmışa, yoksullara, özgürlüğüne

kavuşmak gayretinde olanlara malı seve seve verir, namazı kılar, zekatı öder. Böyleleri söz

verdiklerinde ahitlerine vefalıdır; bolluk ve bereket zamanı kadar, zorluk, sıkıntı ve şiddet

zamanında da sabırlıdır. İşte bunlardır özüyle sözü bir olanlar. Ve işte bunlardır korunan

takva sahipleri.

178. Ey iman edenler! Öldürülenler hakkında üzerinize kısas yazılmıştır. Hür kişiye karşılık hür,

köleye karşılık köle, dişiye karşılık dişi... Kim kardeşi tarafından herhangi bir şekilde affa

uğrarsa, bu durumda örfü izlemek ve affedene en güzel biçimde bir ödeme yapmak gerekir. İşte

bu, Rabbinizden size bir hafifletme ve bir rahmettir. Kim bundan sonra azgınlık ve düşmanlık

ederse onun için korkunç bir azap vardır.

179. Ey akli ve gönlü işleyenler, kısısta sizin için hayat vardır. Bu sayede korunmanız

umulmaktadır.

180. İçinizden birine ölüm geldiğinde, eğer bir hayır bırakacaksa, üzerinize yazılan şudur: Ana-

babaya, akrabaya, örfeye uygun vasiyette bulunmak. Takva sahipleri üstüne bir hak olarak.

181. Kim işittikten sonra vasiyeti değiştirirse hiç kuşkusuz bunun günahı onu değiştirenler

üzerindedir. Allah herşeyi işitir, herşeyi bilir.

182. Kim, vasiyet edenin haksızlığa sapmış veya günah işlemiş olmasından endişelenip de ilgililerin

arasını bulursa ona günah yoktur. Allah çok affedici, çok merhamet edicidir.

183. Ey iman sahipleri! Oruç sizden öncekiler üzerine yazıldığı gibi sizin üzerinize de yazılmıştır.

Bu sayede korunmanız umulmaktadır.

184. Sayılı günlerdir. Sizden kim hasta olur veya yolculuk halinde bulunursa tutamadığı gün

sayısınca başka günlerde tutar. Oruca zorlukla dayananlar üzerine düşen, fidye olarak bir

yoksulu doyurmaktır. Kim bir mecburiyeti olmaksızın içinden gelerek iyilik yaparsa bu onun için

daha hayırlı olur. Ve oruç tutmanız, eğer bilerseniz, sizin için daha hayırlıdır.

185. Ramazan o aydır ki; insanlara kılavuz olan, iyi-kötü ayırımıyla hidayetten kanıtlar getiren

Kur'an, onda indirilmiştir. O halde bu aya ulaşanınız onu oruçlu geçirin.
Hasta olan veya

yolculuk halinde bulunan, tutamadığı gün sayısınca başka günlerde tutsun.
Allah sizin için

kolaylık ister; O sizin için zorluk istemez. Tutulmamış olan günleri
tamamlamanızı, sizi doğru

yola kılavuzladığı için Allah'ı yüceltmenizi ister. Ve sizin şükretmeniz
umulmaktadır.

186. Kullarım sana benden sorarlarsa ben Karib'im, gerçekten çok yakınım.
Dua edenin çağrısına,

bana çağırıp yakardığı anda cevap veririm. Hadi onlar da bana karşılık
versinler, bana

inansınlar ki doğruyu ve iyiyi bulabilsinler.

187. Oruç gecesi kadınlarınıza yaklaşmak size helal kılınmıştır. Onlar sizin
için giysidir, siz de

onlar için giysisiniz. Allah sizin öz benliklerinize yazık etmekte olduğunuzu
bilmiş, tövbelerinizi

kabul edip sizi affetmiştir. Artık şimdi onlara yaklaşın ve Allah'ın sizin için
yazdığı şeyi arayın.

Tan yerinin beyaz ipliği siyah ipliğinden sizce seçilinceye kadar yiyin için;
sonra da orucu gece

oluncaya değin tamamlayın. Mescitlerde itikafta bulunduğunuz sırada
eşlerinizle cinsel temas

kurmayın. İşte bunlar Allah'ın yasaklarıdır, bunlara yaklaşmayın. Allah,
ayetlerini insanlara işte

böyle açıklar ki korunabilsinler.

188. Mallarınızı aranızda haksız ve uydurma yollara baş vurarak yemeyin; bilip durduğunuz halde

insanların mallarından bir kısmını günaha sarak yemek için onları yargıçlara aktarmayın.

189. Sana, doğan aylardan sorarlar. De ki: “Onlar, insanların çeşitli yararları ve bir de hac için

vakit ölçüleridir.” Hayra ulaşmak evlere arkalarından girmeniz değildir. Hayra ulaşan o kişidir

ki, takvaya sarılıp korunur. Evlere kapılarından girin. Allah’tan korkun ki kurtuluşa erebilesiniz.

190. Sizinle çarpışmaya girenlerle Allah yolunda siz de çarpışın. Ama haksız yere saldırmayın /

çarpışmada zulme sapmayın. Çünkü Allah, sınır tanımaz azgınları sevmiyor.

191. Onları yakaladığınız yerde öldürün; onların sizi çıkardıkları yerden siz de onları çıkarın. Fitne

/ baskı ve bozgunculuk, öldürmekten daha kötüdür. Mescid-i Haram’da, onlar sizinle çarpışmaya

girinceye kadar siz de onlarla çarpışmaya girmeyin. Eğer sizinle çarpışmaya girerlerse siz de

onları öldürün. İşte böyle verilir küfre sapanların cezası!

192. Eğer savaşı sona erdirirlerse Allah çok affedici, çok merhametlidir.

193. Fitne kalmayınca ve din yalnız Allah’ın oluncaya kadar onlarla çarpışın. Eğer çarpışmaktan

vazgeçerlerse artık zulme sapanlardan başkasına düşmanlık edilmez.

194. Haram ay, haram aya karşılıktır. Hürmetler ve yasaklar karşılıklıdır. O

halde, azgınlık edip

size saldırana, size saldırdığı şekilde ve ölçüde saldırın. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah,

kendisinden korkup sakınanlarla beraberdir.

195. Allah yolunda harcama yapın / nimetleri paylaşın; kendi ellerinizle kendinizi tehlikeye atmayın.

Güzel düşünüp güzel işler yapın. Çünkü Allah, güzellik sergileyenleri sever.

196. Haccı da umreyi de Allah için tamamlayın. Eğer engellenirseniz, kolayınıza gelen kurban

yeterlidir. Kurban, yerine varıncaya kadar başlarınızı traş etmeyin. İçinizden hasta olan yahut

başından rahatsızlığı bulunan oruç tutarak, sadaka vererek veya kurban keserek fidye yoluna

gitsin. Güvene kavuştuğunuzda, hacca kadar umreden yararlanmak isteyen, kolayına gelen

kurbanı kessin. Bunu bulamayan oruç tutsun. Üç günü hacda, yedi günü döndüğünüzde, tam on

gündür bu. Bu, ailesi Mescid-i Haram'da oturmayan kişi içindir. Allah'tan korkun ve bilin ki,

Allah'ın azabı çok şiddetlidir.

197. Hac, bilinen aylardadır. Kim o aylarda haccı kendisine gerekli kılsa hacda kadına yaklaşmak,

kötülüğe sapmak, kavga ve çekişmeye girmek yoktur. İyilik olarak yaptığınızı Allah bilir. Azık

edinin. Hiç kuşkusuz azığın en güzeli takvadır. Ey akıl ve gönül sahipleri,

benden korkun.

198. Rabbinizden bir lütuf ve bereket istemenizde hiçbir sakınca yoktur.

Arafat'tan ayrılıp akın

ettiğinizde Meş'ar-i Haram'da Allah'ı zikredin. O'nu, O'nun size gösterdiği gibi anın. Siz

bundan önce gerçekten sapıklardan idiniz.

199. Sonra, insanların akın edip döndüğü yerden siz de dönün ve Allah'tan af dileyin. Çünkü Allah

çok affedicidir, çok merhametlidir.

200. Gerekli ibadetlerinizi bitirdiğinizde yine Allah'ı anın. Tıpkı atalarınızı andığımız gibi, hatta

daha kuvvetli bir anışla. İnsanlardan bazısı şöyle der: "Ey Rabbimiz, bize dünyada ver." Böylesi

için ahirette bir nasip yoktur.

201. Onlardan kimi de şöyle yakarır: "Ey Rabbimiz, bize dünyada da güzellik ver, ahirette de

güzellik ver. Ve bizi ateş azabından koru."

202. İşte böyle diyenlere kazandıklarından bir nasip vardır. Allah, hesabı çok çabuk görür.

203. Allah'ı sayılı günlerde anın. Kim hemen iki gün içinde işini bitirirse ona günah yoktur. Kim de

bunu geciktirir-ertelerse sakınıp korunduğu takdirde ona da günah yoktur. Allah'tan korkun ve

bilin ki, siz O'nun huzurunda haşredileceksiniz.

204. İnsanlardan öylesi vardır ki, onun dünya hayatına ilişkin sözü senin hoşuna gider ve o,

kalbindekine Allah'ı tanık tutar. Oysa ki o, düşmanların en yamanıdır.

205. Yanından ayrıldığında / işbaşına geçtiğinde yeryüzünde fesat çıkarmak, ekini ve nesli yok

etmek için işe koyulur. Oysa ki Allah, fesadı sevmez.

206. Ona, “Allah'tan kork” dendiğinde, gurur kendisini günaha götürür. Böylesine, cehennem yeter.

Gerçekten ne kötü yataktır o.

207. İnsanlardan öylesi de vardır ki, benliğini Allah'ın hoşnutluğunu elde etmeye satar. Allah,

kullarına karşı Rauf'tur, çok şefkatlidir.

208. Ey iman sahipleri! Hepiniz toptan barış içine girin. Şeytanın adımlarını izlemeyin. Çünkü o,

sizin için apaçık bir düşmandır.

209. Size apaçık deliller geldikten sonra yine yan çizerseniz, şunu bilin ki Allah, tüm yüceliklerin,

tüm hikmetlerin sahibidir.

210. Onlar, Allah'ın ve meleklerin buluttan gölgeler içinde kendilerine gelmesini ve işin

bitirilmesini mi bekliyorlar? Bütün iş ve oluşlar sonunda Allah'a döndürülür.

211. Sor İsrailoğullarına, onlara nice açık ayet verdik. Kim Allah'ın nimetini, o kendisine geldikten

sonra başka kılığa sokarsa kuşku duymasın ki, Allah'ın azabı pek zorludur.

212. İğreti / sefil hayat küfre sapanlara süslü gösterilmiştir; onlar, iman sahipleriyle alay ederler.

Takvaya sarılanlar, kıyamet günü onların tepelerinde olacaktır. Allah, dilediğini hesapsız

biçimde rızıklandırır.

213. İnsanlar bir tek ümmet idi. Sonra Allah, peygamberleri müjdeleyiciler ve uyarıcılar olarak

gönderdi. Onlarla beraber, anlaşmazlığa düştükleri konularda, insanlar arasında hükmetsinler

diye gerçeği taşıyan Kitap'ı hak olarak indirdi. O Kitap'ta anlaşmazlığa düşenler, o Kitap'ın

bizzat muhataplarından başkası değildi. Bunlar, kendilerine açık kanıtlar geldikten sonra sırf

aralarındaki kıskançlık ve azgınlık yüzünden, çekişmeye girdiler. Sonra Allah kendi izniyle,

inananları, üzerinde tartışmaya girdikleri gerçeğe tekrar ulaştırdı. Allah, dilediği kişiyi doğru

yola iletir.

214. Yoksa siz, sizden önce gelip geçmiş olanların karşılaştıkları başınıza gelmeden cennete

gireceğinizi mi sandınız? Onlara şiddetler, belalar ve zorluklar gelip çattı; sarsıldılar. Öyle ki,

resul ve onunla birlikte inananlar, "Allah'ın yardımı ne zaman" diye yakarıyorlardı. Haberiniz

olsun ki, Allah'ın yardımı çok yakındır.

215. Sana, neyi infak edip vereceklerini soruyorlar. De ki: “İnfak ettiğiniz mal ve nimet; ana-baba,

yakınlar, yetimler, yoksul ve çaresizlerle yolda kalan için olmalıdır. Hayır olarak yaptığınızı

Allah en iyi biçimde bilmektedir.”

216. Hoşunuza gitmemekle birlikte, savaş üzerinize yazılmıştır. Bir şey sizin için hayırlı olduğu

halde siz ondan tiksinebilirsiniz. Ve bir şey sizin için şer olduğu halde siz onu sevebilirsiniz.

Allah bilir, siz bilmezsiniz.

217. Sana haram ayı, onda savaşmayı soruyorlar. De ki: “O ayda savaş büyük bir günahdır. Ama

Allah yolundan alıkoymak, O’na ve Mescid-i Haram’a nankörlük etmek, ora halkını oradan

sürüp çıkarmak, Allah katında daha büyük bir günahdır.” Fitne / baskı ve bozgunculuk, cana

kıymaktan daha büyük bir kötülüktür. Eğer güçleri yetse sizi dininizden çevirinceye kadar sizinle

savaşmayı sürdürürler. İcinizden kim irtidat edip dininden dönerse kafir olarak ölür.

Böylelerinin amelleri dünyada da ahirette de boşa gitmiştir. Ateş ehlidir onlar. Sürekli

kalacaklardır orada.

218. İnanıp hicret eden ve Allah yolunda uğraşıp didinenlere gelince, onlar Allah’ın rahmetini

umarlar. Allah çok affedici, çok merhametlidir.

219. Sana, uyuşturucudan / şaraptan ve kumardan sorarlar. De ki: “Bu ikisinde büyük bir günah

vardır; insanlar için çıkarlar da vardır. Ama onların kötülüğü yararlarından çok daha büyüktür.”

Ve sana neyi infak edeceklerini de soruyorlar. De ki: “Helal kazancınızın size ve bakmakla

yükümlü olduklarınıza yeterli olanından artanını verin.” İşte Allah, ayetleri size böyle açıklar ki,

derin derin düşünebilirsiniz.

220. Dünya ve ahiret hakkında... Sana yetimlerden de soruyorlar. De ki: “Onları, işe yarar hale

getirmek kendileri için daha hayırlıdır. Eğer onlarla bir arada yaşarsanız, onlar sizin

kardeşlerinizdir.” Allah, bozguncuyu barışseverden ayırmasını bilir. Eğer Allah dileseydi, sizi

zora sürerdi. Allah, tüm onurların sahibi, tüm hikmetlerin sahibidir.

221. Müşrik kadınlarla, onlar iman edinceye kadar evlenmeyin. Özgürlüğünden yoksun inanmış bir

kadın, müşrik bir kadından –müşrik kadın sizin hoşunuza gitse de- çok daha hayırlıdır. Müşrik

erkeklerle de onlar iman edinceye kadar nikahlanmayın. İnanmış bir köle, müşrik bir erkekten –o

hoşunuza gitse de- çok daha hayırlıdır. Bu müşrikler sizleri ateşe çağırır. Allah ise sizi, izniyle

cennete ve affa çağırır. Ve ayetlerini insanlara açık açık bildirir ki, düşünüp öğüt alabilsinler.

222. Sana adet halini de sorarlar. De ki: “O insana tiksinti ve rahatsızlık veren bir haldir. Hayızlı

oldukları sırada kadınlardan uzak durun ve onlar temizleninceye kadar kendilerine yaklaşmayın.

İyice temizlendiklerinde, Allah’ın emrettiği yerden onlara gidin.” Şu bir gerçek ki Allah, çok

tövbe edenleri sever, iyice temizlenenleri de sever.

223. Kadınlarınız sizin tarlanızdır. O halde tarlanıza dilediğiniz şekilde varın. Öz benlikleriniz için

önceden birşeyler gönderin. Allah’tan korkun ve bilin ki, O’na mutlaka ulaşacaksınız. İman

sahiplerine müjde ver.

224. İyilik etmenize, takvaya sarılmanıza, insanlar arasında barışı kurmanıza engel yapmak üzere

Allah’ı yeminlerinize siper haline getirmeyin. Allah, herşeyi duyar, herşeyi bilir.

225. Allah sizi dil sürçmesi sonucu lağv olarak yaptığınız yeminlerinizden sorumlu tutmaz; ama O

sizi kalplerinizin kazandığından hesaba çeker. Allah Gafur’dur, çok affeder; Halim’dur, çok

yumuşak davranır.

226. Kadınlar hakkında ila / yaklaşmamaya yemin edenler için dört ay bekleme vardır. Eğer o süre

içinde eşlerine dönerlerse Allah bağışlayan, merhamet edendir.

227. Eğer boşanmaya kesin karar vermişlerse, şüphesiz Allah çok iyi işiten, çok iyi bilendir.

228. Boşanmış kadınlar kendi başlarına üç adet ve temizlenme süresi beklerler. Eğer Allah'a ve

ahiret gününe inanmakta iseler, Allah'ın onların rahimlerinde yarattığını saklamaları kendilerine

helal olmaz. Kocaları, bu süre içinde herhangi bir şekilde barışmak isterlerse eşlerini geri

almaya herkesten çok hak sahibidirler. Kadınların, örfe uygun biçimde, sorumluluklarına benzer

hakları da vardır. Erkeklerin kadınlar üzerinde bir derece farkı vardır. Allah Aziz'dir,

Hakim'dir.

229. Boşanma iki kezdir. Bunun ardından ya iyilikle tutmak ya da güzelce serbest bırakmak gerekir.

Onlara verdiğinizden birşeyi geri almanız size helal olmaz. Erkekle kadının Allah'ın sınırlarını

korumada endişe etmeleri hali başka. Erkek ve kadının Allah'ın sınırlarında

duramayacaklarından endişe ederseniz, o zaman kadının verdiği fidyede ikisine de bir günah

yoktur. İşte bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Bunları aşmayın. Allah'ın sınırlarını aşanlar, işte onlar,

zalimlerin ta kendileridir.

230. Bütün bunların ardından erkek, kadını boşarsa artık bundan sonra başka

bir eşle nikahlanıncaya

kadar ilk erkeğe helal olmaz. İkinci erkek kadını boşadığında, boşanan kadınla ilk erkek Allah'ın

sınırlarını koruyabileceklerini düşünürlerse, birbirlerine dönmelerinde sakınca yoktur. İşte

bunlar Allah'ın sınırlarıdır ki, Allah bunları bilgi sahibi bir topluluğa açıklar.

231. Kadınları boşadığınızda, bekleme sürelerini tamamladılar mı ya onları örfeye uygun olarak tutun

yahut da örfeye uygun olarak serbest bırakın. Onları, zulmetmeniz için, zararlarına bir biçimde,

tutmayın. Bunu yapan, öz benliğine zulmetmiş olur. Allah'ın ayetlerini eğlence aracı yapmayın.

Allah'ın üzerinizdeki nimetini ve kendisiyle size öğüt vermek için indirdiği Kitap'ı ve hikmeti

hatırlayın. Allah'tan korkun ve bilin ki, Allah herşeyi çok iyi bilmektedir.

232. Kadınları boşadığınız zaman bekleme sürelerini tamamladıklarında, kendi aralarında örfeye

uygun olarak anlaşmışlarsa eski kocalarıyla nikahlanmaları hususunda onlara engel çıkarmayın.

Bu, sizin Allah'a ve ahiret gününe inanmış olanınıza verilen öğüttür. Bu sizin için daha isabetli

ve daha temizdir. Allah bilir ama siz bilmezsiniz.

233. Anneler çocuklarını emzirmeyi tamamlamak isteyen kimseler için tam iki yıl emzirirler.

Annelerin yiyeceklerini ve giyeceklerini örfeye uygun biçimde hazırlamak

çocuğun babasına aittir.

Hiçbir benlik, yaratılış kapasitesi dışında birşeyle yükümlü tutulamaz. Ne anne çocuğu

yüzünden ne de çocuğun babası kendi çocuğu yüzünden zarara sokulmasın. Mirasçı için de aynı

ilke uygulanır. Eğer anne-baba karşılıklı anlaşma ve danışma sonucu çocuğu süttten kesmek

isterlerse, kendilerine günah yoktur. Çocuklarınızı süttanneye emzirtmek isterseniz, örfe uygun

olarak belirlediğiniz ücreti güzelce teslim etmek şartıyla bunu yapmanızda bir günah yoktur.

Allah'tan korkun ve bilin ki Allah, yapmakta olduklarınızı en iyi biçimde görmektedir.

234. İçinizden ölüp de geriye eşler bırakanların bu eşleri, dört ay on gün kendi başlarına beklerler.

Sürelerini tamamladıklarında kendilerince uygun gördüklerini örfe uygun biçimde yapmalarında

sizin için bir sakınca yoktur. Allah, yapmakta olduklarınızdan gereğince haberdardır.

235. İddet bekleyen kadınlara evlenme isteğinizi dolaylı yoldan anlatmanızda veya böyle birşeyi

içinizde saklamanızda sizin için bir günah yoktur. Allah bilmiştir ki, siz onları mutlaka

anacaksınız, unutmayacaksınız. Bu arada onlarla, örfün normal göreceği sözlerle konuşma

dışında gizli bir buluşma için anlaşmayın. Ve bu zorunlu olan süre doluncaya

kadar nikahını

bağlamaya girişmeyin. Bilin ki Allah, benliklerinizin içindekini bilir. O'ndan sakının. Ve bilin ki

Allah çok affedicidir, çok yumuşak davranışlıdır.

236. Kendilerine dokunmadan veya onlar için herhangi bir mehir belirlemeden kadınları

boşamanızda sizin için günah yoktur. Ancak onları nimetlendirin. İmkanları geniş olan kendi

gücünce yapar bunu, imkanları sınırlı olan da kendi gücünce yapar. Örfü uygun bir

nimetlendirme... Güzel düşünüp güzel davrananlar üzerine bir borç...

237. Bir mehir belirlemişseniz ve kadınları hiç dokunmadan boşamışsanız kestiğiniz mehirin

yarısını verin. Ancak kadınların vazgeçmesi ile, nikah bağı elinde bulunan erkeğin durumu

müstesna. Erkekler olarak sizin vazgeçmeniz takvaya daha yakındır. Aranızdaki lütufkarlık

farkını unutmayın. Allah, yapmakta olduklarınızı en iyi şekilde görmektedir.

238. Namazları ve orta namazı koruyun. Tam bir saygıyla Allah'ın huzurunda kıyam edin.

239. Bir korku ve endişe duyarsanız yürüyerek veya binit üzerinde kılın. Güvene kavuştuğunuzda

bilmediğiniz şeyleri size öğrettiği şekilde Allah'ı zikredin.

240. İçinizden ölüp de geriye eşler bırakan erkekler, eşlerinin evden çıkarılmaksızın bir yıla kadar

geçimlerinin sağlanmasını vasiyet etsinler. Eğer kendileri çıkarlarsa onların kendileri için

yararlı gördüklerini yapmaları yüzünden size bir günah yoktur. Allah Aziz'dir, Hakim'dir.

241. Boşanmış kadınlar için örfe uygun bir geçim imkanı sağlanması Allah'tan korkanlar üzerine bir

borçtur.

242. Aklınızı işletmeniz ümidiyle Allah, ayetlerini size böyle açıklıyor.

243. Ölüm korkusuyla binlerce kişi halinde yurtlarından çıkanları görmedin mi? Allah onlara "ölün"

dedi de sonra onları diriltti. Şu bir gerçek ki Allah, insanlara karşı çok lütufkardır. Fakat

insanların çokları şükretmezler.

244. Allah yolunda savaşın ve bilin ki Allah, herşeyi duyar, herşeyi bilir.

245. Kim var Allah'a güzel bir şekilde borç verecek? Ve Allah böyle birinin verdiği birçok kez

katlayarak artıracaktır. Allah, kabz haliyle kısar, bast haliyle açıp genişletir. Ve yalnız O'na

döndürülürsünüz.

246. Musa'dan sonra İsrailoğullarının kodamanlar meclisini görmedin mi? Kendilerine gelen bir

peygambere şöyle demişlerdi: "Bize bir kral gönder, Allah yolunda çarpışalım." Peygamber

dedi ki: "Üstünüze savaş yazılır da savaşmazsanız ne olacak?" Dediler ki: "Nasıl olur da Allah

yolunda savaşmayız? Yurtlarımızdan çıkarıldık, oğullarımızdan uzak düşürüldük.” Nihayet

üzerlerine savaş yazıldığında pek azı hariç yüz çevirdiler. Allah, zalimleri çok iyi bilir.

247. Peygamberleri onlara dedi ki: “Allah, Talut’u size kral gönderdi.” Şöyle konuştular: “O bizim

üzerimizde nasıl saltanat kurabilir? Yönetimde biz ondan daha çok hak sahibiyiz. Ona bir mal

genişliği de verilmiştir.” Peygamber dedi ki: “Allah onu seçip size üst olarak gönderdi. Onu

bilgi ve beden gücü yönünden üstün kıldı.” Allah, mülkünü dilediğine verir. Allah, mülkü

genişletendir, herşeyi bilendir.

248. Nebileri onlara şöyle dedi: “Onun mülk ve saltanatının belirtisi o Tabut’un size gelmesidir.

Onun içinde Rabbinizden bir huzur, Harun hanedanının, Musa hanedanının bıraktığından bir

kalıntı vardır. Onu melekler taşır. Eğer iman sahipleri iseniz, bunda sizin için elbette bir ibret

vardır.”

249. Talut, askerleriyle yola çıkınca dedi ki: “Allah sizi bir ırmakla imtihan edecektir. O halde,

ondan içen benden değildir. Ama onu tatmayan bendendir. Eliyle bir avuç alan kişi başka.”

Bunun ardından, pek azı müstesna olmak üzere ondan içtiler. Nihayet o ve onunla beraber iman

edenler ırmağı geçtiklerinde şöyle dediler: “Bugün bizim Calut’a ve ordusuna karşı hiçbir

gücümüz yoktur.” Allah’a kavuşacaklarını düşünenler ise şöyle konuştular: “Sayıca az nice

topluluk vardır ki, sayıca çok nice topluluğa Allah’ın izniyle galip gelmiştir. Allah sabredenlerle

beraberdir.”

250. Calut ve ordusuyla karşılaştıklarında şöyle yakardılar: “Ey Rabbimiz, üzerimize sabır yağdır.

Ayaklarımızı yere sağlam bastır. Ve küfre sapanlara karşı bize yardım et.”

251. Nihayet Allah’ın izniyle onları bozguna uğrattılar. Ve Davud Calut’u öldürdü. Ve Allah,

Davud’a mülk / saltanat ve hikmet verdi. Ve ona dilediği şeylerden öğretti. Eğer Allah’ın, bazı

insanları diğer bazılarıyla savması olmasaydı, yeryüzü bozguna uğrardı. Ama Allah, alemlere

karşı çok lütufkardır.

252. İşte bunlar Allah’ın ayetleri. Onları sana hak olarak okuyoruz. Yemin olsun ki sen, gönderilen

elçilerdensin.

253. İşte resuller! Biz onların bazısını bazısına üstün kılmışızdır. Allah, onlardan bazısıyla

konuşmuştur. Bazılarını da derecelerle yüceltmiştir. Meryem oğlu İsa’ya açık ayetler verdik ve

onu Ruhulkudüs’le güçlendirdik. Allah dileseydi, onların ardından gelenler,

açık seçik mesajlar

kendilerine ulaştıktan sonra birbirlerini öldürmezlerdi. Ancak tartışmaya girdiler de içlerinden

bazısı iman etti, bazısı küfre saptı. Allah dileyseydi birbirlerini öldürmezlerdi. Nevarki, Allah

dilediğini yapıyor.

254. Ey iman edenler! Alışverişin, dostluğun, şefaatin olmadığı o gün gelmeden önce size

verdiğimiz rızıktan infak edip dağıtın. Küfre sapanlar zalimlerin ta kendileridir.

255. Allah'tan başka ilah yok. Hayy'dır O, sürekli diridir; Kayyum'dur O, kudretin kaynağıdır. Ne

gaflet yaklaşır O'na ne kendinden geçme ne de uyku. Göklerde ne var, yerde ne varsa yalnız

O'nundur. O'nun huzurunda, bizzat O'nun izni olmadıkça kim şefaate edebilir!.. O, insanların

önden gönderdiklerini de bilir, arkada bıraktıklarını da!.. İnsanlar O'nun bilgisinden, bizzat

kendisinin dilediği dışında, hiçbir şeyi kavrayıp kuşatamazlar. O'nun kürsüsü, gökleri ve yeri

çepeçevre kuşatmıştır. Göklerin ve yerin korunması O'na hiç de zor gelmez. Aliyy'dir O,

yüceliği sınırsızdır; Azim'dir O, büyüklüğü sınırsızdır.

256. Dinde baskı-zorlama-tiksindirme yoktur. Doğru ve güzel olan, çirkinlik ve sapıklıktan net bir

biçimde ayrılmıştır. Her kim tağuta sirt dönüp Allah'a inanırsa hiç kuşkusuz sapasağlam bir

kulpa yapışmış olur. Kopup parçalanması yoktur o kulpun. Allah, hakkıyla işiten, en iyi biçimde

bilendir.

257. Allah, iman sahiplerinin Veli'sidir, onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır. Küfre sapanlara

gelince, onların dostları tağuttur ki, kendilerini nurdan karanlıklara çıkarır. Bunlar cehennem

halkıdır. Orada sürekli kalacaktır onlar.

258. Allah kendisine mülk ve saltanat verdiği için, Rabbi hakkında İbrahim'le çekişeni görmedin

mi? İbrahim şöyle demişti: “Benim Rabbim odur ki, hayat verir ve öldürür.” O da şöyle demişti:

“Ben de hayat veririm, ben de öldürürüm.” İbrahim, “Allah, güneşi doğudan getiriyor, hadi sen

onu batıdan getir” deyince, küfre sapan o adam apışıp kalmıştı. Allah, zalimler toplumunu

doğruya ve güzele kılavuzlamaz.

259. Ya şu kişi gibisini görmedin mi? Çatıları çökmüş, duvarları-damları yere inmiş bir kente

uğramıştı da şöyle demişti: “Allah şurayı ölümünden sonra nasıl hayata kavuşturacak?” Bunun

üzerine Allah, o kişiyi yüz yıllık bir süre için öldürmüştü, sonra diriltmişti. “Ne kadar bekledin?”

demişti. “Bir gün veya günün bir kısmı kadar bekledim.” dedi. “Hayır” dedi, “aksine sen, yüz yıl

kaldın. Yiyeceğine, içeceğine bak! Henüz bozulmamış. Eşeğine bak! Seni insanlara bir ibret

yapalım diyedir bu. Kemiklere bak, nasıl yerli yerince düzenliyoruz onları ve sonra et

giydireyoruz onlara.” İş kendisi için açıklık kazanınca şöyle dedi o: “Allah’ın herşeye kadir

olduğunu biliyorum.”

260. Hani İbrahim de şöyle yakarmıştı: “Rabbim, göster bana, nasıl diriltiyorsun ölüleri?”

“İnanmadın mı?” diye sordu. “İnandım, dedi, ancak kalbimin tatmin olması için...” Allah dedi

ki: “Kuşlardan dört tane al, onları kendine ısındırıp alıştır. Sonra her dağın üstüne onlardan bir

parça koy. Sonra da onları çağır. Koşarak sana geleceklerdir. Bil ki Allah Aziz’dir, Hakim’dir.”

261. Mallarını Allah yolunda infak edip harcayanların durumu, yerden, her başağında yüz dane

bulunan yedi başak çıkarmış bir daneye benzer. Ve Allah, dilediği kişi için daha da artırır. Allah

Vasi’dir, yaratışını ve yarattıklarını genişletir; Alim’dir, herşeyi en iyi biçimde bilir.

262. Mallarını Allah yolunda harcayıp sonra bu harcadıklarına bir eziyet ve başa kakma

eklemeyenlerin, Rableri katında kendilerine has ödülleri vardır. Korku yoktur

onlar için;

tasalanmayacaklardır onlar.

263. Güzel, yapıcı bir söz, bir bağışlama, ardından bir eziyet gelen sadakadan daha üstündür. Allah

Gani'dir, cömertliğine sınır yoktur; Halim'dir, hoşgörüsüne sınır yoktur.

264. Ey iman sahipleri! Allah'a ve ahiret gününe inanmadığı halde, insanlara riya için malını infak

eden kişi gibi sadakalarınızı başa kakmak ve eza etmek suretiyle boşa çıkarmayın. Böylesinin

durumu, üzerinde biraz toprak varken tepesine şiddetli bir yağmur inip kendisini cascavlak

bırakmış yalçın bir kayanın haline benzer. Böyleleri, kazandıklarından hiçbir şey elde

edemezler. Allah, küfre sapan bir topluluğu doğruya ve güzele kılavuzlamaz.

265. Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak ve öz benliklerindeki kökleştirmek için infakta bulunanlara

gelince, onların durumu kendisine bol yağmur isabet edip de ürününü iki kat veren bir bahçenin

durumuna benzer. Böyle bir bahçeye bol yağmur düşmese de bir çisinti, bir nem bile yetişir.

Allah, yapmakta olduklarınızı tam bir biçimde görmektedir.

266. Herhangi biriniz ister mi ki; altından ırmaklar akan, içinde her türlü meyvası olan,

hurmaldan, üzümlerden oluşmuş bir bahçesi bulunsun, kendisinin güçsüz-çaresiz yavruları da

olsun ve bu haldeyken üstüne ihtiyarlık çöksün, tam bu sırada o bahçeye alevli bir bora isabet

etsin de bahçe, baştan başa yansın. Allah size ayetleri işte bu şekilde açık-seçik bildiriyor ki,

inceden inceye ve derinden derine düşünebilirsiniz.

267. Ey iman sahipleri! Kazandıklarınızın ve yerden sizin için çıkarmış olduklarımızın temiz ve

güzellerinden infak edin. Kendinizin göz yummadan alıcısı olmadığınız pis / bayağı şeyleri

vermeye kalkmayın. Bilin ki Allah Gani'dir, cömertliğine sınır yoktur; Hamit'tir, bütün övgülerin

sahibidir / övgüye layık olanları gereğince över.

268. Şeytan sizi fakirlikle korkutur, sizi görünür görünmez çirkinliklere sürükler. Allah ise size

kendisinden bir bağışlanma ve lütuf vaadeder. Allah, Vasi'dir, Alim'dir.

269. O, hikmeti dilediğine verir. Ve kendisine hikmet verilmiş olana çok büyük bir hayır verilmiş

demektir. Gönlünü ve aklını çalıştıranlardan başkası düşünüp anlayamaz.

270. Hayır olarak harcadığınız, adak olarak adadığınız herşeyi, Allah mutlaka bilir. Zalimlerin,

yardımcıları olmayacaktır.

271. Sadakalarınızı açıklarsanız bu da güzeldir. Ama onları gizler ve yoksullara bu şekilde

verirseniz, bu sizin için daha hayırlıdır; günahlarınızdan bir kısmını örter. Allah, Habir'dir,

yapmakta olduklarınızdan gereğince haberi vardır.

272. Onların iyiyi ve güzeli bulmaları, senin üzerine bir borç değildir. Tam aksine, dilediğini iyiye

ve güzele kılavuzlayan Allah'tır. Nimet ve imkandan başkalarına başısladığınız, esasında sizin

öz benlikleriniz lehinedir. Allah'ın yüzünü arzulama dışında birşey için infak etmiyorsunuz. İnfak

ettiğiniz her nimet size tam bir biçimde geri verilir. Ve siz, asla zulme uğratılmazsınız.

273. İnfak edilenler, Allah yolunda kapanıp kalmış, yeryüzünde dolaşamaz olmuş yoksullar içindir.

İffet ve onurları yüzünden, cahiller bunları, zengin kişiler sanırlar. Sen onları yüzlerinden

tanırsın. Yüzsüzlük ve yırtıklık ederek insanlardan birşey istemezler. Nimet ve imkandan infak

ettiğiniz herşeyi, Allah çok iyi bilmektedir.

274. Mallarını; gece ve gündüz, gizli ve açık infak edenler var ya, işte onlar için Rableri katında

kendilerine özgü ödülleri vardır. Korku yoktur onlar için; tasalanmayacaklardır onlar.

275. O ribayı yiyenler, şeytanın bir dokunuşla çarptığı kişinin kalkışından başka türlü kalkamazlar.

Bu böyledir, çünkü onlar, "alış-veriş de riba gibidir" demişlerdir. Oysa ki Allah, alış-verişi

helal, ribayı haram kılmıştır. Kendisine Rabbinden bir öğüt gelip de yaptığından vazgeçenin

geçmişi kendisine, işi Allah'a kalmıştır. Yeniden ribaya dönene gelince,
böyleleri ateşin

dostlarıdır. Sürekli kalacaklardır orada.

276. Allah, ribadan beklenen artışı mahveder, sadakalar karşılığında artışlar getirir. Allah,

nankörlüğe batmış günahkarların hiçbirini sevmez.

277. İman edip barışa yönelik değerler üreten / hayırlı işler yapan, namazı kılan, zekatı verenlerin,

Rableri katında kendilerine özgü ödülleri vardır. Korku yoktur onlar için.
Tasalanmayacaklardır

onlar...

278. Ey iman sahipleri, Allah'tan korkun. Ve eğer inanıyorsanız ribadan geri kalanı bırakın.

279. Eğer bunu yapmazsanız, Allah ve resulünden bir harp ilanını duymuş olun. Tövbe ederseniz,

mallarınızın esasları / ana paralarınız sizindir; ne zulmeden olursunuz ne de zulme uğratılan.

280. Eğer borçlu zorluk içinde ise eli genişleyinceye kadar beklenir. Borcunu sadaka olarak ona

bağışlamanız sizin için daha hayırlıdır; eğer bilerseniz.

281. Korkun o günden ki, onda Allah'a döndürüleceksiniz. Sonra her benliğe kazanmış olduğu tam

bir biçimde verilecektir. Onlar hiçbir zulme uğratılmayacaklardır.

282. Ey iman sahipleri! Belirli bir süre için birbirinize borç verdiğinizde onu yazın. Aranızda bir

yazıcı adaletle yazsın. Yazıcı, Allah'ın kendisine öğrettiği şekilde yazmaktan kaçınmasın, yazsın.

Borç altına giren kişi de onu kayda geçirsin ve Rabbinden korksun da borcundan hiçbir şey

eksiltmesin. Borç altına giren, akli ermez yahut zayıf-çaresiz biri ise yahut yazdırmaya gücü

yetmiyorsa, velisi, adaletle yazdırsın. Erkeklerinizden iki kişiyi de tanık tutun. Eğer iki erkek

yoksa rızanızla kabul edeceğiniz tanıklardan bir erkek ve iki kadın gerekir. Bu, kadınlardan biri

şaşırsa / unutursa ötekisi ona hatırlatsın diyedir. Tanıklar, çağırıldıklarında çekimser

davranmasınlar. Küçük veya büyük, borcu, süresine kadar yazmaktan üşenmeyin. Böyle

yapmanız Allah katında adalete daha yakın, tanıklık için daha sağlam, kuşkuya düşmemeniz için

daha elverişlidir. Ancak aranızda döndürüp durduğunuz tamamen peşin bir ticaret sözkonusu ise

onu yazmamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Karşılıklı alış-veriş yaptığınızda da tanık

bulundurun. Yazıcıya da tanığa da zarar verilmesin. Böyle birşey yaparsanız bu, kendinize

kötülük olur. Allah'tan korkun. Allah size öğretiyor. Allah, herşeyi en iyi biçimde bilendir.

283. Eğer yolculuk halinde olur da yazacak birini bulamazsanız, o takdirde, alınan rehinler yeter.

Birbirinize güvenmişseniz, kendisine güvenilen kişi, emaneti ödesin; Rabbi olan Allah'tan

korksun. Tanıklığı gizlemeyin. Onu gizleyen, kalbi günaha batmış / kendi kalbine kötülük etmiş

biridir. Allah, yapmakta olduklarınızı çok iyi bilmektedir.

284. Göklerdekiler de yerdekiler de yalnız Allah'ındır. İçlerinizdekini açıklasanız da gizleseniz de

Allah, ondan sizi hesaba çeker de dilediğini bağışlar, dilediğine azap eder. Allah Kadir'dir,

herşeye gücü yeter.

285. Resul, Rabbinden kendisine indirilene inanmıştır; müminler de. Hepsi; Allah'a, onun

meleklerine, kitaplarına, resullerine inanmışlardır. Allah'ın resullerinden hiçbirini ötekenden

ayırmayız. Şöyle demişlerdir: "Dinledik, boyun eğdik. Affet bizi, ey Rabbimiz. Dönüş yalnız

sanadır."

286. Allah hiçbir benliğe, yaratılış kapasitesinin üstünde bir yük yüklemeyiz / teklifte bulunmaz. Her

benliğin yaptığı iyilik kendi lehine, işlediği kötülük kendi aleyhinedir / kişinin hem kendisi hem

başkaları için kazandığı onun lehine, yalnız kendi nefsi için kazandığı onun aleyhinedir / kişinin

kendi emeği ile kazandığı lehine, başkalarının sırtından kazandığı aleyhinedir. "Ey Rabbimiz!

Unutur yahut hata edersek bizi hesaba çekme. Ey Rabbimiz! Bize, bizden öncekilere yüklediğin

gibi ağır yük yükleme. Ey Rabbimiz! Bize, güç yetiremeyeceğimiz şeyleri de yükleme. Affet bizi,

bağışla bizi, acı bize. Sen bizim Mevla'mızsın. Küfre sapanlar topluluğuna karşı yardım et bize!"

ALİ İMRAN SURESİ (3/94)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Elif, Lam, Mim.

2. Allah... İlah yok O'ndan başka... Hayy'dır O, Kayyum'dur.

3. O, sana Kitap'ı önündekileri tasdikleyici olarak hak bir yoldan indirdi. Tevrat'ı ve İncil'i de

indirmişti.

4. Daha önce insanlara bir yol gösterici olarak Furkan'ı da indirdi. Şu bir gerçek ki, Allah'ın

ayetlerini örtüp inkar edenler için şiddetli bir azap vardır. Ve Allah hem Aziz'dir hem, intikam

alıcı...

5. Allah... Gökte ve yerde hiçbir şey O'na gizli kalmaz.

6. Rahimlerde sizi dilediğince şekillendiren O'dur. İlah yok ondan başka. Aziz'dir O, Hakim'dir.

7. Kitap'ı sana indiren O'dur: Onun ayetlerinden bir kısmı muhkemlerdir ki; onlar Kitap'ın

anasıdır. Diğer ayetlerse müteşabihlerdir. Şu var ki, kalplerinde bir eğrilik ve bozukluk

bulunanlar, fitne aramak, onun yorumuna öncelik tanımak için Kitap'ın sadece müteşabih

kısımının ardına düşerler. Onun tevilini ise bir Allah bilir, bir de ilimde derinleşmiş olanlar.

Bunlar, “ona inandık, hepsi Rabbimizin katındandır” derler. Gönül ve akıl sahiplerinden başkası

gereğince düşünemez.

8. Ey Rabbimiz! Bizi doğruya ve güzele yönelttikten sonra kalplerimizi bozup eğiltme ve bize

katından bir rahmet bağışla. Sen, yalnız sen Vahhab'sın, bol bol bağışta bulunansın.

9. Ey Rabbimiz! Sen, Cami'sin; insanları, varlığında kuşku bulunmayan bir günde mutlaka

toplayacaksın. Allah, sözünü yerine getireceği yer ve zamanı asla şaşmaz.

10. Küfre sapanlara gelince, ne malları ne de çocukları onlara Allah'a karşı hiçbir yarar

sağlamayacaktır. Onlar, işte onlar, ateşin yakıtıdırlar.

11. Tıpkı Firavun hanedanı ve onlardan öncekilerin durumu gibi. Ayetlerimizi yalanlamışlardı da

Allah, onları günahları yüzünden yakalamıştı. Allah, cezayı çok şiddetli vermektedir.

12. De o küfre sapanlara: “Yenileceksiniz ve cehenneme sürüleceksiniz. Ne kötü döşektir o!”

13. Yüz yüze gelen şu iki toplulukta sizin için bir ibret vardır. Biri Allah yolunda çarpışıyordu;

ötekisi küfre batmıştı. Allah yolunda çarpışanları, kafa gözleriyle kendilerinin iki katı

görüyorlardı. Allah, öz yardımıyla dilediğini destekler. İşte bunda, gözleri olanlar için gerçek

bir ibret vardır.

14. Kadınlara, oğullara, altın ve gümüşten oluşturulmuş yığınlara, salma atlara, davarlara ve

ekinlere tutkunlukların sevgisi, insanlar için süslenip püslenmiştir. Tüm bunlar geçici-iğreti

hayatın nimetidir. Allah'a gelince, varılacak yerin en güzeli O'nun yanındadır.

15. De ki: "Bu sayılanlardan daha iyisini size haber vereyim mi? Sakınıp korunanlar için, Rableri

katında altlarından nehirler akan, içinde sürekli kalacakları cennetler, tertemiz eşler ve Allah'tan

bir hoşnutluk olacaktır. Allah, kulları en iyi bir biçimde görmektedir."

16. Kullar ki şöyle derler: "Ey Rabbimiz, kuşkusuz olarak sana inandık. Bağışla günahlarımızı,

ateş azabından koru bizi."

17. Kullar ki sabredenlerdir, özü-sözü doğru olanlardır, hak huzurunda duranlardır, nimet ve

imkanlardan başkalarını yararlandıranlardır; seherlerde, bağışlanmak için yakaranlardır.

18. Allah, kendisinden başka tanrı olmadığına tanıktır. Meleklerle ilim sahipleri de adalet

ölçüsüne sarılarak tanıklık etmişlerdir ki, o Aziz ve Hakim olandan başka hiçbir ilah yoktur.

19. Allah katında din İslam'dır. Kitap verilmiş olanlar, kendilerine ilim geldikten sonra,

aralarındaki azgınlık / haset / hak tanımazlık yüzünden ihtilafa düştüler...
Kim Allah'ın

ayetlerine nankörlük ederse, Allah hesabı çabucak görecektir.

20. Seninle kanıt yarıştırmaya girerlerse şöyle söyle: "Ben yüzümü Allah'a teslim ettim. Bana

uyanlar da." Kitap verilenlerle ümmilere de sor: "Siz de teslim oldunuz mu?"
Eğer teslim

olurlarsa doğruya ve güzele kılavuzlanmışlardır. Yüz çevirirlerse sana düşen sadece tebliğ

etmektir. Allah, kullarını görmektedir.

21. Allah'ın ayetlerini inkar edip haksız yere peygamberleri öldürenler ve insanlar içinden

adaletle emredenlerin canına kıyanlar var ya, işte onlara korkunç bir azabı muştula.

22. Çalışıp ürettikleri hem dünyada hem de ahirette boşa çıkmıştır. Hiçbir yardımcıları da yoktur

onların.

23. Şu kendilerine Kitap'tan bir pay verilmiş olanlara bak, aralarında hüküm vermesi için Allah'ın

Kitabı'na çağırılıyorlar da içlerinden bir zümre yüz çevirerek dönüp gidiyor.

24. Bunun sebebi onların, “ateş bize sayılı birkaç gün dışında asla dokunmayacaktır” demeleridir.

Uydurmuş oldukları yalanlar, dinlerinde kendilerini aldatmaktadır.

25. Peki, o kendisinde kuşku bulunmayan günde, onları biraraya topladığımız vakit halleri nice

olacak! O gün her benlik, kazandığının karşılığını tam almıştır. Onlar, hiçbir zulme uğratılmazlar.

26. Şöyle yakar: “Ey mülkün Malik'i, sahibi olan Allahım! Sen mülk ve saltanatı dilediğine verir,

mülk ve saltanatı dilediğinden çekip alırsın. Dilediğini yüceltir aziz edersin, dilediğini alçaltır

zelil kılarırsın. İmkan, mal ve nimet senin elindedir. Sen, herşeye kadirsin.”

27. “Geceyi gündüzün içine sokarsın, gündüzü de gecenin içine sokarsın. Diriyi ölüden çıkarırsın,

ölüyü diriden çıkarırsın. Dilediğini hesapsızca rızıklandırırırsın.”

28. Müminler, müminleri bırakıp da küfre sapanları gönül dostu edinmesinler. Kim bunu yaparsa

Allah'la ilişiği kesilir. Ancak bir sakınma ile onlardan korunmanız müstesna. Allah sizi

kendisinden sakınmaya çağırır. Ve dönüş yalnız Allah'adır.

29. De ki: “Göğüslerinizde olanı gizleseniz de açıklasanız da Allah onu bilir. Göklerdekileri,

yerdekileri de bilir. Allah herşeye Kadir'dir.”

30. Gün gelecek, her benlik, hayırdan işlediğini önünde bulacaktır.
Kötülükten işlediğini de...

İsteyecektir ki, önüne getirilenle kendisi arasında uzun bir mesafe olsun.
Allah sizi, kendisinden

sakınmaya çağırır. Allah, kullarına karşı Rauf'tur, çok şefkatlidir.

31. De ki: "Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı

bağışlasın. Allah çok affedici, çok merhametlidir."

32. Şunu da söyle: "Allah'a ve resula itaat edin." Eğer yüz çevirirlerse, Allah küfre sapanları

sevmez.

33. Allah; Adem'i, Nuh'u, İbrahim Ailesi'ni, İmran Ailesi'ni ıstıfa ile seçip alemlere üstün

kılmıştır;

34. Birbirinden gelen soylar halinde. Allah, hakkıyla işiten, gereğince bilendir.

35. Hani İmran'ın karısı şöyle demişti: "Rabbim, karnımdakini özgür bir biçimde sana adadım;

onu benden kabul et. Kuşkusuz sen, evet sen, herşeyi duyan, herşeyi bilensin."

36. Onu doğurunca –Allah onun ne doğurduğunu daha iyi bildiği halde- şöyle dedi: "Rabbim, onu

kız olarak doğurdum ve erkek kız gibi değildir. Adını Meryem koydum onun. Onu ve soyunu,

kovulmuş şeytandan sana sığındırıyorum."

37. Allah, onu güzel bir kabulle kabul etti ve onu güzel bir bitki gibi besleyip büyüttü. Onu,

Zekeriyya'nın korumasına verdi. Zekeriyya, mihrapta onun yanına her girdiğinde, orada bir rızık

bulur ve sorardı: "Meryem, bu sana nereden?" Meryem de: "Bu, Allah katındandır; çünkü Allah

dilediğini hesapsızca rızıklandırır." derdi.

38. Zekeriyya orada Rabbine yakarmıştı: "Rabbim, demişti, katından bana tertemiz bir soy bağışla.

Sen yakarışı en iyi duyansın."

39. Zekeriyya mihrapta durmuş namaz kılarken, melekler ona şöyle çağırmışlardı: "Allah sana,

Allah'tan bir kelimeyi doğrulayıcı bir efendi; nefesine egemen bir benlik, barışseverlerden / hayır

işleyenlerden bir peygamber olarak Yahya'yı müjdeliyor."

40. Dedi ki: "Rabbim, benim nasıl çocuğum olur? İhtiyarlık tam bir biçimde üstüme binmiş, karım

kısır." Allah cevap verdi: "Allah, dilediği şeyi işte böyle yapar."

41. Zekeriyya dedi: "Rabbim, bana bir belirti ver." Allah buyurdu: "Sana belirti şudur: İnsanlarla

üç gün, işaretleşme dışında konuşmayacaksın. Rabbini çok an. Akşam-sabah tespîh et."

42. Bir de melekler şöyle demişlerdi: "Ey Meryem, Allah seni ıstıfa edip seçti. Seni tertemiz kıldı

ve seni alemlerin kadınları üstüne yüceltti."

43. “Ey Meryem, Rabbinin huzurunda saygıyla el bağla. Secdeye kapan ve rüku edenlerle birlikte

rüku et.”

44. Bu, gayb haberlerindendir ki, sana vahyedyoruz. Onlar, Meryem’in bakımını kimin

üstleneceğini belirlemek için kalemlerini atarlarken sen yanlarında değildin. Çekiştikleri sırada

da yanlarında değildin.

45. Bir de melekler şöyle demişlerdi: “Ey Meryem! Allah seni, kendisinden bir kelimeyle

muştuluyor. Adı, Meryem oğlu İsa Mesih’tir. Dünya ve ahirette yüz akıdır. Allah’a

yaklaştırılanlardandır.”

46. “Beşikte ve yetişkin çağında insanlarla konuşacaktır. Barışa yönelik iş yapanlardandır.”

47. Meryem dedi ki: “Rabbim, çocuğum nasıl olur benim? Bana hiçbir insan dokunmadı ki!” Allah

cevap verdi: “Allah dilediğini işte böyle yaratır. Bir iş ve oluşa karar verdiğiinde sadece ona

“ol” der; o hemen oluverir.”

48. Ona Kitap’ı, hikmeti, Tevrat’ı ve İncil’i öğretecek.

49. Onu, Beniisrail’e şöyle konuşan bir resul yapacak: “Şu bir gerçek ki, ben size Rabbinizden bir

mucize getirdim: Ben, çamurdan, kuş görünümünde birşey yapar, ona üflerim de Allah’ın izniyle

kuş oluverir. Ben, körü ve abraşı iyileştirir, ölüleri Allah'ın izniyle diriltirim.
Evlerinizde

yemekte ve biriktirmekte olduklarınızı size haber veririm. Eğer
inananlarsanız, bunda sizin için

tam bir mucize vardır.”

50. “Tecrat'tan önümde bulunanı doğrulayıcıyım. Size haram kılınmış olanın
bir kısmını size helal

yapacağım. Rabbinizden bir mucize getirdim size. Artık Allah'tan korkun ve
bana itaat edin.”

51. “Allah benim de Rabbidir, sizin de Rabbinizdir; o halde, O'na kulluk
edin. İşte bu, dosdoğru

bir yoldur.”

52. İsa onlardan inkarı sezince şöyle konuştu: “Allah'a gidişte benim
yardımcılarım kim?”

Havariler dediler ki: “Biz Allah'ın yardımcılarıyız. Allah'a iman ettik biz.
Tanık ol, biz

müslümanlarız.”

53. “Ey Rabbimiz! Senin indirdiğine iman ettik, resule uyduk; artık bizi
gerçeğin tanıklarıyla

beraber yaz.”

54. Onlar tuzak kurdular, Allah da tuzak kurdu. Ve Allah, tuzak kuranların en
hayırlısıdır.

55. Allah şunu da demişti: “Ey İsa, senin canını alacağım, seni kendime
yükseleteceğim; seni, inkar

edenlerden uzaklaştırıp arındıracağım. Ve sana uyanları, inkar edenlerin,

kıyamete kadar üstünde

tutacağım. Sonra bana olacak dönüşünüz; tartışıp durduğunuz şeyler hakkında aranızda ben

hüküm vereceğim.”

56. “Küfre sapanlar var ya, işte onlara dünyada ve ahirette şiddetle azap edeceğim. Hiçbir

yardımcıları olmayacaktır onların.”

57. İman edip barışa yönelik işler yapanlara / hayır işleyenlere gelince, Allah onlara ödülleri

tam olarak verecektir. Allah, zalimleri sevmez.

58. İşte bu sana ayetlerden ve hikmetlerle dolu Zikir'den okuduğumuzdur.

59. Allah katında İsa'nın durumu, Adem'in durumu gibidir. Onu topraktan yarattı, sonra ona “ol”

dedi. Artık o, olur.

60. Hak, Rabbindendir. O halde, kuşku duyanlardan olma.

61. İlimden bir nasip geldikten sonra, hak konusunda seninle tartışana de ki: “Gelin; oğullarımızı

ve oğullarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı, öz benliklerimizi ve öz benliklerinizi çağıralım,

mübahele edelim de Allah'ın lanetini yalancılar üzerine salalım.”

62. İşte, gerçek kıssanın ta kendisi budur. Allah'tan başka ilah yoktur. Ve Allah, elbette Aziz'dir,

elbette Hakim'dir.

63. Eğer yüz çevirirlerse, hiç kuşkusuz Allah, bozguncuları çok iyi bilmektedir.

64. De ki: Ey Ehlikıtap! Sizin ve bizim aramızda aynı olan şu söze gelin: “Allah’tan başkasına

kulluk etmeyelim, O’na hiçbir şeyi ortak koşmayalım, Allah’ı bırakıp da birbirimizi rabler

edinmeyelim.” Eğer yüz çevirirlerse şöyle söyle: “Tanık olun, biz müslümanlarız / Allah’a

teslim olanlarız.”

65. Ey Ehlikıtap! İbrahim hakkında neden çekişiyorsunuz? Tevrat da İncil de ondan sonra indirildi.

Hala aklınızı işletmeyecek misiniz?

66. İşte siz böyle insanlarırsınız! Hakkında biraz bilginiz olan şeyde çekişmeye girdiniz. Peki,

hakkında hiçbir bilginiz olmayan şeyde neden tartışmaya giriyorsunuz? Allah bilir ama siz

bilmezsiniz.

67. İbrahim ne bir Yahudi’ydi ne de bir Hıristiyan. O, sadece hanif bir müslümandı. O,

müşriklerden değildi.

68. Şu bir gerçek ki, insanların İbrahim’e gönülce en yakın olanları, elbette ona uyanlar, bu

peygamber, bir de iman sahipleridir. Allah, müminlerin Veli’sidir.

69. Kitap ehlinden bir zümre, sizi bir saptırabilseler diye arzu ettiler. Oysa ki onlar, kendilerinden

başkasını saptıramazlar. Ama bunu fark etmiyorlar.

70. Ey Ehlikitap! Gerçeğe tanık olup durduğunuz halde, Allah'ın ayetlerini neden inkar

ediyorsunuz?

71. Ey Ehlikitap! Neden hakkı batılla kirletiyorsunuz ve bilip durduğunuz halde gerçeği

gizliyorsunuz?

72. Ehlikitap'tan bir zümre şöyle dedi: “Şu iman edenlere indirilene günün başlangıcında inanın,

günün sonunda karşı çıkın. Belki onları döndürebilirsiniz;

73. Dininize uyandan başkasına inanmayın.” Söyle onlara: “Hidayet, Allah'ın kılavuzlamasıdır.

Size verilenin benzeri bir başkasına veriliyor yahut Rabbinizin katında tartışarak size üstün

gelecekler diye mi bütün bunlar?” De ki: “Lütuf Allah'ın elindedir; onu dilediğine verir. Allah

Vasi'dir, varlığı sürekli genişletir; Alim'dir, herşeyi en iyi şekilde bilir.”

74. Rahmetini dilediğine özgüler. Allah, büyük lütfun sahibidir.

75. Ehlikitap'tan öylesi vardır ki, eğer ona yüklerle emanet teslim etsen onu sana iade eder.

Onlardan öylesi de vardır ki, ona bir dinar emanet etsen, tepesine çökmedikçe onu sana geri

vermez. Bunun sebebi şudur: Onlar: “Ümmilerin, bizim aleyhimize yol bulmaları mümkün

değildir.” demişlerdir. Onlar, bilip durdukları halde, Allah hakkında yalan söylerler.

76. İş öyle değil! Kim ahbine vefa eder, takvaya sarılırsa hiç kuşkusuz, Allah takvaya sarılanları sever.

77. Allah’a verdikleri sözü ve yeminlerini basit bir bedel karşılığı satanlar var ya, işte onlar için

ahirette hiçbir nasip yoktur. Allah onlarla konuşmayacaktır, kıyamet günü onlara bakmayacaktır,

onları temizleyip arıtmayacaktır. Onlar için korkunç bir azap vardır.

78. Onlardan bir zümre vardır, aslında Kitap’tan olmayan birşeyi siz Kitap’tan sanasınız diye,

dillerini Kitap’la eğip bükerler. O, Allah katından olmadığı halde, “bu Allah katındandır”

derler. Bilip durdukları halde, Allah hakkında yalan söylerler.

79. Hiçbir insana yakışmaz ki, Allah kendisine kitap, hüküm-hikmet ve peygamberlik versin de

sonra o, insanlara “Allah’ı bırakıp bana kullar olun” desin. O ancak şöyle der: “Okuyup

araştırdığınız şeylere, öğrettiğiniz şu Kitap’a dayanarak benliklerini Rabb’e adanmış kullar olun.”

80. Ve size melekleri ve peygamberleri rabler edinmenizi de emretmez. Siz müslümanlar haline

geldikten sonra inkarı mı emreder size?

81. Ve unutma ki Allah, peygamberlerden misaklarını almış, şöyle demişti:

“Size Kitap’tan ve

hikmetten nasip verdim. Sonra size elinizdekini doğrulayıcı bir resul geldiğinde, ona mutlaka

inanacak ve ona muhakkak yardım edeceksiniz. Kabul ettiniz ve ağır yükümü üzerinize aldınız

mı?”. “Kabull ettik.” dediler. “O halde tanık olun, sizinle beraber ben de tanıklardanım.” dedi.

82. Tüm bunlardan sonra yüz çevirenler, fasıkların ta kendileridir.

83. Hala Allah’ın dininden gayrısını mı arıyorlar? Oysa ki, göklerdeki şüurlular da, yerdekiler de

ister istemez O’na teslim olmuşlardır ve yalnız O’na döndürüleceklerdir.

84. De ki: “Allah’a, bize indirilene, İbrahim’e, İsmail’e, İshak’a, Yakub’a, torunlarına indirilmiş

olana, Musa’ya, İsa’ya ve diğer nebilere Rablerinden verilmiş bulunana inandık. Onlardan

hiçbirini ötekenden ayırmayız. Biz O’na teslim olanlarız.”

85. Kim İslam’dan gayrı bir din ararsa artık o, ondan asla kabul edilmeyecektir. Ve o, ahirette

hüsrana düşenlerdendir.

86. İmanlarından, resulün hak olduğuna tanıklık ettikten ve kendilerine ayan-beyan deliller

geldikten sonra küfre sapmış bir topluluğa Allah nasıl kılavuzluk eder? Allah, zalimler

topluluğuna yol göstermez.

87. İşte böylelerinin cezası: Allah'ın, meleklerin ve tüm insanların laneti üzerlerine...

88. O lanet içinde sürekli kalacaklardır. Ne azap hafifletilecektir onlardan ne de yüzlerine

bakılacaktır onların.

89. Ondan sonra tövbe edip hallerini düzeltenler müstesna. Hiç şüphesiz Allah, çok affedici, çok

merhametlidir.

90. İmanlarından sonra küfre sapmış, sonra da küfürde daha da azıtmış olanların tövbeleri asla

kabul edilmeyecektir. Onlar, sapıkların ta kendileridir.

91. Gerçeği örtüp de küfre sapmış olarak ölenlere gelince, onların herbiri kendini kurtarmak için

dünya dolusu altın verse de asla kabul edilmeyecektir. Korkunç bir azap vardır onlar için. Hiçbir

yardımcıları olmayacaktır.

92. Sevdiğiniz şeylerden infak etmedikçe / başkalarına pay çıkarmadıkça zafer ve mutluluğa asla

ulaşamazsınız. İnfak ettiğiniz herşeyi, Allah çok iyi bilmektedir.

93. Tevrat indirilmeden önce İsrail'in kendi nefesine haram kıldığı şeyler dışında tüm yiyecekler

İsrailoğullarına helaldi. Onlara de ki: "Tevrat'ı ortaya getirin; doğru sözlü iseniz onu okuyun."

94. Artık bundan sonra kim yalan düzüp Allah'a iftira ederse böyleleri zalimlerin ta kendileridir.

95. De ki: “Allah, doğrusunu söylemiştir / vaadinde sadıktır. Hadi artık hanif olarak İbrahim’in

dinine uyun. Müşriklerden değildi o.”

96. Şu bir gerçek ki, alemlere bir bereket kaynağı ve yol gösterici halinde insanlar için kurulan ilk

ev Mekke’dekidir.

97. Açık-seçik deliller, İbrahim’in makamı vardır orada. Oraya giren, güvene ermiş olur. Yoluna

gücü yetenin o evi ziyaret etmesi, insanlar üzerinde Allah’ın bir hakkıdır. Kim nankörlük ederse

hiç kuşkusuz, Allah bütün alemlere muhtaç olmayacak bir Gani’dir.

98. De ki: “Ey Ehlikitap! Allah yaptıklarınıza tanıklık ederken, Allah’ın ayetlerini neden inkar

ediyorsunuz?”

99. Şunu da söyle: “Ey Ehlikitap! Neden iman edenleri Allah yolundan alıkoyuyorsunuz?

Gözünüzle gördüğünüz halde, Allah yolunu neden çarpıtmak istiyorsunuz? Allah,

yaptıklarınızdan habersiz değildir.”

100. Ey iman sahipleri! Kendilerine kitap verilenlerden bir zümreye boyun eğerseniz sizi,

imanınızdan sonra kafirler haline getirirler.

101. Allah’ın ayetleri size okunuyor, Resulü de aranızda; peki nasıl küfre sapıyorsunuz? Kim

Allah'a sarılırsa dosdoğru yola iletilmiştir o...

102. Ey iman edenler! Allah'tan, kendisinden korkmaya yaraşır biçimde korkun. Müslümanlar

olmanın dışında bir hal üzere sakın can vermeyin.

103. Hep birlikte Allah'ın ipine yapışın, fırkalara bölünüp parçalanmayın; Allah'ın üzerinizdeki

nimetini hatırlayın. Birbirinizin düşmanı idiniz, Allah kalplerinizi uzlaştırıp kaynaştırdı da O'nun

nimeti sayesinde kardeşler haline geldiniz. Ateşten bir çukurun kenarında idiniz; sizi oradan

kurtardı. Allah size ayetlerini bu şekilde açıklıyor ki, doğruya ve güzele yol bulasınız.

104. İçinizden hayra çağırın, doğruyu-güzeli emreden, kötü ve çirkinden alıkoyan bir topluluk olsun.

Kurtuluş ve zafere eren işte onlardır.

105. Kendilerine açık-seçik kanıtlar geldikten sonra, çekişmeye girip fırkalar halinde parçalananlar

gibi olmayın. Böyle olanlar için çok büyük bir azap vardır.

106. Gün gelir bazı yüzler ağarır, bazı yüzler kararır. Yüzleri kararanlara şöyle denir:

“İmanınızdan sonra küfre mi düştünüz? Hadi, saptığınız küfür yüzünden tadın azabı.”

107. Yüzleri ağaranlara gelince, onlar, Allah'ın rahmeti içindedirler. Sürekli ondadır onlar.

108. Bunlar sana Allah'ın ayetleri. Hak olarak okuyoruz sana onları. Allah,

alemlere zulüm

istemiyor.

109. Göklerde ne var, yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. İş ve oluşlar Allah'a döndürülür.

110. Siz, insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz: İyiyi-güzeli emredersiniz, kötü ve çirkinden

alıkoyorsunuz, Allah'a iman edersiniz. Ehlikitap da iman etseydi, kendileri için elbette hayırlı

olurdu. İçlerinde müminler vardır ama onların çoğu fıskı sapmış durumdadır.

111. Biraz eziyet dışında size asla zarar veremezler. Sizinle savaşlılarsa size sırtlarını dönerler.

Sonra onlara yardım da edilmez.

112. Allah'tan bir ipe ve insanlardan bir ipe tutunmaları dışında, nerede bulunsalar üzerlerine zillet

damgası vurulur. Allah'ın hışmına uğramışlardır. Üzerlerine miskinlik damgası vurulmuştur. Bu

böyledir. Çünkü onlar, Allah'ın ayetlerine küfrediyor, haksız yere peygamberleri öldürüyorlardı;

isyan etmişlerdi, zulüm ve azgınlık sergiliyorlardı.

113. Ama hepsi bir değildir. Ehlikitap içinden Allah için baş kaldıran / Allah huzurunda el bağlayan

/ hak ve adaleti ayakta tutan / kalkınıp yükselen bir zümre de vardır; gece saatlerinde secdelere

kapanmış olarak Allah'ın ayetlerini okurlar.

114. Allah'a ve ahiret gününe inanırlar, iyiyi-güzeli emrederler, kötüyü ve çirkini yasaklarlar. Hayır

işlerde yarışırmasına koşarlar. İşte bunlar hakka ve barışa yönelik hizmet üretenlerdendir.

115. Yapmakta oldukları / yapacakları hiçbir hayır, nankörlükle karşılanmayacak / karşılıksız

bırakılmayacaktır. Allah, takva sahiplerini çok iyi bilmektedir.

116. Küfre sapanlara gelince, onların ne malları ne de çocukları, kendilerine Allah'a karşı bir yarar

sağlayamayacaktır. Ateşin dostudur onlar. Sürekli kalacaklardır onun içinde.

117. Bu dünya hayatında harcamakta olduklarının durumu, bir rüzgar örneğine benzer: Onda

kavurucu bir soğuk vardır. Öz benliklerine zulmetmiş bir topluluğun ekinine değmiş de onu

mahvetmiştir. Allah onlara zulmetmedi, onlar kendilerine zulmediyorlardı.

118. Ey iman sahipleri! Kendi dışınızdaki hiç kimseyi sırdaş edinmeyin. Sizi sarpa sardırıp perişan

etmekten çekinmezler. Size sıkıntı verecek şeyi pek severler. Ağzlarından kin ve öfke

taşmaktadır. Göğüslerinin saklamakta olduğu ise daha büyüktür. Eğer aklınızı işletirseniz Allah

size ayetlerini açık-seçik göstermiştir.

119. Siz öyle kişilersiniz ki, onlar sizi sevmedikleri halde siz onları seversiniz. Ve Kitap'ın tümüne

inanırsınız. Onlar ise sizinle karşılaştıklarında inandık derler; başbaşa

kaldıklarında size

öfkelerinden parmak uçlarını ısırırlar. De ki onlara: “Kininizle geberin.”
Allah, göğüslerin

içindeki çok iyi bilmektedir.

120. Size bir iyilik dokunsa bu onları rahatsız eder. Size bir kötülük dokunsa bununla sevinir,

ferahlarlar. Eğer sabreder, sakınır / korunursanız onların tuzakları size hiçbir şekilde zarar

veremez. Allah Muhit'tir, yapmakta olduklarını çepeçevre kuşatmıştır.

121. Hani sen ailenden erkenden ayrılmıştın da müminleri savaş için tutulması gereken noktalara

yerleştiriyoordun. Allah herşeyi çok iyi duyar, çok iyi bilir.

122. Sizden iki takım, korku ile bozulmak üzereydi. Halbuki Allah onların Veli'siydi. Müminler

yalnız Allah'a güvenip dayansınlar.

123. Yemin olsun ki, ezik-boynu bükük olduğunuz bir sırada Allah size Bedir'de yardım etmişti. O

halde Allah'tan korkun ki, şükredebilesiniz.

124. O sırada sen, müminlere şöyle diyordun: “Rabbimizin, indirilmiş üçbin meleklerle destek vermesi,

size yetmiyor mu?”

125. İş, sanıldığı gibi değildir. Onlar, hemen şu anda üstünüze gelseler bile, eğer siz sabreder ve

korunursanız, Rabbiniz sizi, üzerlerine nişan vurulmuş beş bin meleklerle

destekler.

126. Allah bunu size bir müjde olması ve onunla kalplerinizi yatıştırması dışında birşey için

yapmamıştır. Yardım, Aziz ve Hakim olan Allah katından başka hiçbir yerden gelmez.

127. Allah bunu yaptı ki, küfre sapanlardan bir kısmını kessin veya onları işe yaramaz hale getirsin

de yıkık ve ürkek bir halde dönüp gitsinler.

128. İş ve hüküm konusunda sana düşen birşey yoktur. Allah ya tövbelerini kabul ederek onları

bağışlar yahut da zalim oldukları için onlara azap eder.

129. Göklerde ne var, yerde ne varsa Allah'ındır. Dilediğini affeder; dilediğine azap eder. Allah

çok affedici, çok merhametlidir.

130. Ey iman sahipleri! Ribayı öyle kat kat katlayarak yemeyin. Allah'tan korkun ki kurtuluşa

erebilesiniz.

131. Kafirler için hazırlanmış ateşten korkun.

132. Allah'a ve resule itaat edin ki, merhamet görebilesiniz.

133. Rabbinizden bir bağışlanmaya ve genişliği göklerle yer kadar olan cennete doğru yarışır gibi

koşuşun. O, takva sahipleri için hazırlanmıştır.

134. Onlar bollukta ve darlıkta infak ederler. Öfkelerini yutanlardır onlar, insanları affedenlerdir.

Allah, güzel düşünüp güzel davrananları sever.

135. Onlar, çirkin bir iş yaptıklarında yahut öz benliklerine zulmettiklerinde, Allah'ı hatırlar da

günahları için af dilerler. Günahları Allah'tan başka kim affeder ki? Ve onlar yaptıklarında bile

bile ısrar etmezler.

136. İşte bunların ödülleri rablerinden bir bağışlanma ve atlarından ırmaklar akan cennetler

olacaktır. Sürekli kalacaklardır orada. İş yapıp değer üretenlerin ücreti ne güzeldir!

137. Sizden önce de yollar-yasalar gelip geçmiştir. O halde yeryüzünde dolaşın da yalanlayanların

sonu nice olmuştur görün.

138. Bu, insanlara bir açıklama, korunup sakınanlara da bir öğüt ve kılavuzdur.

139. Gevşemeyin, tasalanmayın. Eğer inanıyorsanız üstün olan sizsiniz.

140. Size bir yara değiyorsa, o topluma da benzeri bir yara mutlaka değmiştir. Bak işte günler! Biz

onları insanlar arasında dolandırır dururuz. Allah bu sayede, iman edenleri bilecek, sizden

tanıklar / şehitler edinecektir. Allah zulme sapanları sevmez.

141. Tüm bunlar, Allah iman edenleri iyice seçip arındırsın ve küfre sapanları mahvetsin diyerdir.

142. Yoksa siz, Allah içinizden uğraşıp didinenleri seçmeden, sabredenleri seçmeden cennete

gireceğinizi mi sandınız?

143. Yemin olsun ki siz, onunla karşılaşmadan önce ölümü arzuluyordunuz. İşte gördünüz onu ve

bakıp duruyorsunuz.

144. Muhammed bir resulden başkası değildir. Ondan önce de resuller gelip geğmiştir. şimdi o ölse

yahut öldürölse ökçeleriniz üzerine gerisin geri mi döneceksiniz! İki ökçesi üzerine geri dönen,

Allah'a hiçbir şekilde zarar veremez. Allah, şükredenleri ödüllendirecektir.

145. Allah'ın izni olmadıkça hiçbir kişi ölmez. Vakti belirlenmiş bir yazıdır o. Dünya çıkarını

gözetene ondan veririz; ahiret yararını gözetene de ondan veririz. şükredenleri ödüllendireceğiz

biz.

146. Nice peygamber, beraberinde kendisini Rabb'e adayan birçok kişi bulunduğu halde

savaşmıştır. Onlar, Allah yolunda kendilerine gelip çatan zorluklar yüzünden gevşememiş,

zayıflık göstermemiş, susup pismamişlardır. Allah sabredenleri sever.

147. Sözlere yalnız şu olmuştur: Ey Rabbimiz! Bağışla bizim günahlarımızı, affet işlerimizdeki

taşkınlığımızı, sağlam bastır ayaklarımızı ve yardım et bize küfre sapan topluma karşı.

148. Allah da onlara, hem dünya nimetini verdi hem de ahiret sevabının en güzelini. Allah, güzel

düşünüp güzellik sergiliyenleri sever.

149. Ey iman edenler! Eğer küfre sapanlara boyun eğerseniz sizi ökçeleriniz üstüne yüz geri

çevirirler de hüsrana uğrayanlar haline gelirsiniz.

150. Hayır, hayır! Sizin Mevla'nız Allah'tır. Ve O, yardımcılarının en hayırlısıdır.

151. Allah'ın, kendileri hakkında hiçbir delil indirmediği şeyleri Allah'a ortak koştukları için, küfre

sapanların kalplerine korku salacağız. Barınakları ateştir onların. Ne kötüdür o zalimlerin

varacakları yer!

152. Andolsun ki, siz onları Allah'ın izniyle öldürmekteyken, Allah size vaadini doğrulamıştı.

Nihayet siz korkuya kapıldınız, yapılacak iş hususunda çekiştiniz. Ve Allah, sevdiğiniz şeyi size

gösterdikten sonra isyan ettiniz. İçinizden bir kısmı dünyayı istiyordu, bir kısmınız ise ahireti

istiyordu. Sonra sizi imtihan etmek için onlardan uzaklaştırdı. Yemin olsun, sizi affetmişti. Allah,

müminlere karşı lütuf sahibidir.

153. Siz şaşkınlıkla sağa-sola kaçıyor, hiç kimseye dönüp bakmıyordunuz. Resul ise arkanızdan sizi

çağırıyordu. Böylece Allah size keder üstüne keder verdi ki, elinizden uçup giden ve size isabet

eden için üzülmeysiniz. Allah, yapmakta olduklarınızdan haberdardır.

154. Sonra bu kederin ardından üzerinize, içinizden bir grubu sarıp kuşatan, güven verici bir uyku

indirdi. Bir grup da –gerçekten onlar kendi canlarının derdine düşmüştü- Allah hakkında gerçek

dışı sanılara, cahiliye düşüncelerine kapılıyordu. “Şu işten bize birşey var mı?” diyorlardı. De

ki: “Emir / iş ve oluş tümüyle Allah’ındır.” Öz benliklerinde, sana açıklamaz oldukları şeyler

saklıyorlar. Diyorlar ki: “Bu işten bizim lehimize birşey olsaydı, şuracıkta öldürülmezdik.”

Söyle onlara: “Evlerinizde kalsaydınız bile, üzerlerine ölüm yazılmış olanlar, uzanacakları

yerleri muhakkak boylayacaklardı.” Bu, Allah göğüslerinizdekini denesin, kalplerinizdekini

ortaya çıkarsın diyedir. Allah, göğüslerin özünü çok iyi bilir.

155. İki topluluğun karşılaştığı gün geri dönüp gidenleriniz var ya, yaptıkları bazı işler yüzünden

şeytan onların ayağını kaydırmak istemişti. Andolsun, Allah onları yine de affetti. Allah

Gafur’dur, Halim’dur.

156. Ey iman sahipleri! Yeryüzünde dolaşan yahut gazaya çıkan kardeşleri için şöyle diyen

inkarcılar gibi olmayın: “Yanımızda olsaydılar ölmezlerdi, öldürülmezlerdi.” Allah bunu onların

kalplerinde bir özlem yapacaktır. Allah diriltir de öldürür de. Allah, yapıp ettiklerinizi en iyi

şekilde görmektedir.

157. Allah yolunda öldürülür yahut ölürseniz, Allah'tan bir bağışlanma ve bir rahmet onların

derleyip topladıklarından çok daha iyidir.

158. Ölür yahut öldürülürseniz elbette ki Allah'a götürüleceksiniz.

159. Allah'tan bir rahmet sayesinde ki, sen onlara yumuşak davrandın. Eğer kaba-saba, katı

yürekli olsaydın senin çevrenden kesinlikle dağılır giderlerdi. O halde bağışla onları, af dile

onlar için; iş ve yönetim konusunda da onlarla şuraya git. Bir kez azmettin mi de artık Allah'a

güvenip dayan. Allah, tevekkül edenleri sever.

160. Allah size yardım ederse hiç kimse size galip gelemez. Eğer sizi yüzüstü bırakırsa O'ndan

başka size kim yardım edebilir? Artık müminler yalnız Allah'a güvenip dayansınlar.

161. Bir peygamberin emanete hıyanet etmesi / kamu malından aşırması, olacak şey değildir. Her

kim hıyanet eder, kamu malından birşey aşırırsa, aşırıldığını kıyamet günü yüklenip getirir. Sonra

her benliğe; kazandığı tam olarak ödenir. Hiç birine zulmedilmez.

162. Allah'ın hoşnutluğunu izleyen kişi, Allah'ın gazabına uğrayan ve barınağı cehennem olan

kişiyle aynı mıdır? Ne kötü varış yeridir cehennem!

163. Onlar, Allah katında derece derecedirler. Allah, yapmakta oldukarını iyice görmektedir.

164. Yemin olsun ki, Allah müminlere lütufta bulunup onları minnettar bırakmıştır: Kendi içlerinden

onlara öyle bir resul gönderdi ki, onlara Allah'ın ayetlerini okuyor, onları temizleyip arındırıyor,

onlara Kitap'ı ve hikmeti öğretiyor. Oysa ki onlar, bundan önce açık bir sapıklığın tam

içindeydiler.

165. Size, başkalarına iki katını dokundurduğumuz bir musibet dokununca, “bu da nereden!” mi

dediniz. De ki: “O, sizin öz benliklerinizdendir.” Allah, her şeye Kadir'dir.

166. İki topluluğun karşılaştığı gün sizin başınıza gelen, Allah'ın izniyledir ve Allah, müminleri

bilsin diyerdir.

167. Ve iki yüzlülük yapan münafıkları bilsin diye. Onlara, “hadi gelin, Allah yolunda çarpışın

yahut savunma yapın” dendiğinde: “Savaştan haberimiz olsaydı sizi elbette izlerdik.” dediler. O

gün onlar, imandan çok küfre yakın idiler. Kalplerinde olmayanı ağızlarıyla söylüyorlar. Allah,

onların gizlemekte oldukları şeyi çok iyi bilmektedir.

168. Yerlerinde oturup da kardeşleri için, “bizi dinlemiş olsalardı öldürülmeyeceklerdi” diyenlere

şöyle söyle: “Eğer doğru sözlüler iseniz, kendi benliklerinizden uzaklaştırın

ölümü!”

169. Allah yolunda öldürülmüş olanları ölümler sanma sakın. Hayır! Onlar diridirler. Rablerinin

katında rızıklandırılıyorlar.

170. Allah’ın, lütfundan kendilerine verdiğiyle sevinçlidirler. Ve arkada kalıp kendilerine

katılmamış olanlara şunu müjdeliyorlar: Onlar için korku yoktur; tasalanmayacaklardır onlar.

171. Allah’tan bir nimeti, bir lütfu ve Allah’ın müminlerin ödülünü vermezlik etmeyeceğini de

müjdelerler.

172. O müminler ki, kendilerine yara isabet ettikten sonra bile Allah’ın ve resulün çağırısına cevap

verdiler. Onlar içinden, güzel işler yapıp takvaya sarılanlara büyük bir ödül vardır.

173. O müminler ki, insanlar kendilerine, “halk size karşı bir araya gelmiş, korkun onlardan”

dediklerinde, bu onların imanını artırdı da şöyle söylediler: “Allah bize yeter. Ne güzel

Vekil’dir O.”

174. Böyle olduğu içindir ki, Allah’tan bir nimet ve lütufla geri döndüler; hiçbir kötülük

dokunmamıştı onlara. Allah’ın rızasını izlediler. Allah çok büyük bir lütfun sahibidir.

175. İşte size şeytan. O yalnız kendi dostlarını korkutur. Eğer inananlarsanız

onlardan korkmayın,

benden korkun.

176. Küfür içinde koşanlar sana üzüntü vermesin. Şu bir gerçek ki, onlar Allah'a hiçbir Şekilde

zarar veremezler. Allah, onlara ahirette bir nasip vermemeyi istemektedir. Onlar için çok büyük

bir azap ngrlmştr.

177. İman karşılığında küfrü satın alanlar, Allah'a herhangi bir biçimde asla zarar veremezler.

Korkunç bir azap vardır onlar için.

178. Küfre sapanlar, onlara süre tanımamızın kendileri için hayırlı olduğunu asla dşnmesinler.

Onlara, biraz daha günah işlesinler diye süre veriyoruz. Yere geçirecek bir azap var onlar için.

179. Allah, müminleri Şu üzerinde bulunduğunuz halde bırakmayacaktır. Sonuçta pisi temizden

ayıracaktır. Allah sizi gaybı bilir duruma da getirmeyecektir. Şu var ki Allah, resullerinden

dilediğini seçer. O halde Allah'a ve resullerine inanın. Eğer inanır, korunursanız sizin için büyük

bir ödül vardır.

180. Allah'ın, lütfundan kendilerine verdiği Şeyde cimrilik edenler, bunun kendileri için hayırlı

olduğunu sanmasınlar. Tam aksine bu onlar için bir Őerdir. O cimrilik konusu yaptıkları Şey,

kıyamet günü bir tasma gibi boyunlarına dolandırılacaktır. Göklerin ve yerin mirası Allah'ındır.

Allah, yapmakta olduklarınızdan haberdardır.

181. Andolsun ki Allah, "Allah yoksuldur, bizler zenginleriz" diyenlerin sözünü işitti. Dediklerini

de yazacağız, haksız yere peygamberleri öldürmelerini de. Ve şöyle diyeceğiz: "Tadın, yakıp

pişiren azabı."

182. Bu, kendi ellerinizin üretilip önden gönderdiği yüzündendir. Allah, kullara asla zulmedici

değildir.

183. Onlar şöyle demişlerdi: "Allah bize ant verdi, kendisi bize ateşin yiyeceği bir kurban

getirmedikçe hiçbir resule inanmayacağız." Söyle onlara: "Size benden önce o dediğinizle

birlikte açık deliller getiren resuller gelmişti. Peki, madem doğru sözlülerdiniz neden onları

katlettiniz?"

184. Seni yalanladılarsa, senden önce de resuller yalanlandı. Açık-seçik deliller, kutsal sayfalar ve

aydınlatıcı Kitap'ı getirmişlerdi onlar.

185. Her benlik ölümü tadacaktır. Hak ettiğiniz karşılıklar size, kıyamet günü, eksiksiz bir biçimde

mutlaka verilecektir. Ateşten uzaklaştırılıp cennete sokulan kesinlikle kurtulmuş olacaktır. İğreti-

sefil hayat aldatıcı bir yararlanmadan başka şey değildir.

186. Yemin olsun ki, mallarınızda da canlarınızda da imtihan edileceksiniz.
Ve yemin olsun ki,

sizden önce kendilerine kitap verilenlerden de şirke batanlardan da incitici
çok şey

dinleyeceksiniz. Sabreder, takvaya sarılırsanız işte bu, iş ve oluşların en
zorlularındandır.

187. Allah, kendilerine kitap verilenlerden şu yolda misak almıştı: “Onu
insanlara mutlaka açık-

seçik bildireceksiniz, onu saklamayacaksınız.” Ama onlar Kitap’ı sırtlarının
gerisine attılar,

basit bir ücret karşılığı onu sattılar. Ne kötü şey satın alıyorlar!

188. O ettikleriyle zevklenen, yapmadıkları şeylerle övünmeyi seven kişileri
birşey sanma. Artık,

onları azaptan kurtulmuş da sanma. Korkunç bir azap vardır onlar için.

189. Göklerin de yerin de mülk ve yönetimi Allah’ındır. Allah Kadir’dir,
herşeye gücü yeter.

190. Şu bir gerçek ki, göklerin ve yerin yaratılışında, geceyle gündüzün
birbiri ardınca gelişinde,

aklını ve gönlünü işletenler için çok ibretler vardır.

191. Aklı ve gönlü işletenler o kişilerdir ki, ayakta, otururken, yan yatarken
hep Allah’ı anarlar;

göklerin ve yerin yaratılışı hakkında derin derin düşünürler: “Ey Rabbimiz!
Sen bunu boşuna

yaratmadın. Şanın yücedir senin. Ateş azabından koru bizi.”

192. Ey Rabbimiz! Sen birini ateşe soktun mu onu tam rezil etmişindir.
Zalimlerin yardımcıları

olmayacaktır.”

193. “Ey Rabbimiz! Bir çağırıcının, ‘Rabbimize inanın’ diye imana
çağırıldığını işittik ve iman ettik.

Ey Rabbimiz! Günahlarımızı bağışla bizim. Kötülüklerimizin üstünü ört ve
bize iyiliklerle

birlikte ölmek nasip et.”

194. “Ey Rabbimiz! Resullerine vaat ettiğini de bize ver, kıyamet günü bizi
rezil etme. Sen, vaadine

asla ters düşmezsin.”

195. Rableri onlara cevap verdi: “Ben sizden, erkek-kadın hiçbir çalışanın
ürettiğini boşa

çıkarmayacağım. Hep birbirinizdensiniz. Göç edenler, yurtlarından
çıkarılanlar, yolumda

işkenceye uğratanlar, çarpışıp da öldürülenler var ya, onların kötülüklerini
yemin olsun

örteceğim. Ve yemin olsun ki onları, Allah katından bir karşılık olarak,
altlarından ırmaklar akan

cennetlere koyacağım.” Allah katındadır karşılıkların en güzeli.

196. Küfre sapanların öyle belde belde dolaşmaları seni sakın aldatmasın.

197. Azıcık bir nimetlenmedir o. Sonra onların varacağı yer cehennem
olacaktır. Ne kötü yataktır o!

198. Ama Rablerinden korkanlar için altlarından ırmaklar akan cennetler var.
Allah katından bir

konukseverlikle sürekli kalıcıdırlar orada. Allah katındaki ödüller iyiler için daha hayırlıdır.

199. Ehlikıtap'tan öyleleri var ki, Allah'a, size indirilene ve kendilerine indirilene inanırlar. Allah

karşısında ürperirler; Allah'ın ayetlerini basit bir ücret karşılığın satmazlar. İşte bunlar için

Rableri katında kendilerine özgü ödüller vardır. Allah, hesabı çabucak görüverir.

200. Ey iman sahipleri! Sabredin, sabır yarışı yapın, nöbet tutarak savaşa hazırlıklı bulunun ve

Allah'tan korkun ki, kurtuluşa erebilesiniz.

NİSA SURESİ (4/98)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Ey insanlar! Sizi bir tek canlıdan yaratan, ondan onun eşini de vücuda getiren ve o ikisinden

birçok erkekler ve kadınlar üreten Rabbinize karşı gelmekten sakının. Adını anarak birbirinizden

dilekler dilediğiniz Allah'tan korkun. Rahimlerin haklarına saygısızlıktan da sakının. Şu bir

gerçek ki Allah, Rakib'dir, sizin üzerinizde sürekli ve titiz bir gözetleyicidir.

2. Yetimlere mallarını verin. Temizi pise değişmeyin. Yetimlerin mallarını kendi mallarınıza

katarak yemeyin. Bunu yapmak gerçekten büyük bir vebaldir.

3. Yetimler konusunda adaleti koruyamayacağınızdan korkarsanız, sizin için temiz kılınan

kadınlardan ikişer, üçer, dörder nikahlayın. Eğer bu durumda adaleti gözetemeyeceğinizden

korkarsanız, bir tek kadınla yahut yeminlerinizin / sağ ellerinizin sahip olduklarıyla yetinin. İşte

bu, haksızlığa sapmamanız için en uygun yoldur.

4. Kadınlara mehirlerini nazik ve cömert bir şekilde örf ve çevrenin kabullerine uygun olarak

verin. Eğer ondan birazını kendileri kişisel istekleriyle size sunmuşlarsa artık onu içinize sine

sine yiyin.

5. Allah'ın sizin için ayakta durma aracı yaptığı mallarınızı kendini bilmez beyinsizlere vermeyin,

o mallar içinde onlara rızık ayırın, onları giydirin ve onlara tatlı ve işe yarar bir söz söyleyin.

6. Yetimleri, nikah çağına gelmelerine kadar gözetleyip deneyin. O zaman onlarda içinize sinecek

bir olgunluk ve erginlik görürseniz, mallarını onlara geri verin. Büyüyecekler diye bu malları tez

elden saçıp savurarak yemeyin. Zengin olan iffetli davransın. Fakir olan ise örfün gerekli kıldığı

oranda yesin. Mallarını kendilerine teslim ettiğiniz zaman yanlarında tanıklar bulundurun. Hesap

sorucu olarak Allah yeter.

7. Ana-baba ve akrabanın geriye bıraktığından erkeklere bir pay vardır. Ana-baba ve akrabanın

geriye bıraktığından –onun azından da çoğundan da- farz kılınmış bir nasip olarak kadınlara da

bir pay vardır.

8. Mirasın paylaşılmasında hısım-akraba, yetimler, yoksul ve çaresizler de hazır bulunurlarsa,

ondan onları da rızıklandırın ve onlara güzel ve hoş bir söz de söyleyin.

9. Ürperip titresin o kimseler ki, kendi arkalarında zayıf ve çaresiz aile fertleri bırakmış

olsalardı, onlar için korku ve endişe duyacaklardı. O halde, Allah'tan

korksunlar ve haksızlığı

önleyici sağlam bir söz söylesinler.

10. Şunda kuşkunuz olmasın ki, zulme başvurarak yetimlerin mallarını yiyenler karınlarına

doldurmak üzere bir ateş yemekten başka birşey yapmazlar. Ve onlar yakın bir zamanda, korkunç

acılar veren bir azaba dalacaklardır.

11. Allah size çocuklarınızla ilgili olarak şunu öneriyor: Erkek için, iki dişinin payı kadar. İkidem

fazla kadın iseler ölenin bıraktığının üçte ikisi onlarıdır. Eğer çocuk sadece bir kadınsa, mirasın

yarısı onundur. Ölenin çocuğu varsa, geriye bıraktığından anne-babanın herbiri için altıda bir

hisse olacaktır. Ölenin çocuğu yoksa ve kendisine ana-babası mirasçı olmuşsa bu durumda

anasına üçte bir düşer. Eğer kardeşleri varsa, anasının payı, yapacağı vasiyetten ve borcundan

arta kalanın altıda biridir. Babalarınız var, oğullarınız var. siz bunlardan hangisinin yarar

bakımından size daha yakın olduğunu bilemezsiniz. Allah'tan bir buyruğu önemseyin. Hiç

kuşkusuz Allah herşeyi bilir, tüm hikmetlerin sahibidir.

12. Eşlerinizin geriye bıraktığının yarısı sizindir, eğer onların çocuğu yoksa. Eğer onların çocuğu

varsa, vasiyet ettikleri ve borçları ödendikten sonra geriye bıraktıklarının

dörtte biri sizindir.

Eğer sizin çocuğunuz yoksa bıraktığınızın dörtte biri eşlerinizindir. Eğer sizin çocuğunuz varsa bu

durumda, yaptığınız vasiyet ve borcunuz ödendikten sonra geriye kalanın sekizde biri

eşlerinizindir. Eğer miras bırakan erkek veya kadının ana-babası ve çocuğu yok da erkek kardeşi

veya kız kardeşi varsa, bu kardeşlerden her birine altıda bir düşer. Kardeşler bundan fazla ise bu

taktirde onlar, yapılmış bulunan vasiyet ve borç ödendikten sonra üçte bire ortaktırlar. Kimseye

zarar verilmemelidir. Allah'tan bir öneridir bu. Allah Alim'dir, Halim'dir.

13. İşte bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'a ve onun resulüne itaat ederse Allah onu, altından

nehirler akan cennetlere, orada sürekli kalıcılar halinde, sokar. İşte bu, en büyük başarıdır.

14. Kim de Allah'a ve onun resulüne isyan eder, Allah'ın sınırlarını da aşarsa, Allah onu, içinde

sürekli kalıcı olarak ateşe sokar. Artık onun için yere batırıcı bir azap vardır.

15. Kadınlarınızdan eşcinsellik / sevicilik yapanlara karşı içinizden dört tanık getirin; eğer tanıklık

ederlerse, ölüm canlarını alıncaya ya da Allah kendileri için bir yol açıncaya kadar evlerde

tutun.

16. Eşcinselliği içinizden iki erkek yaparsa onlara eziyet edin. Bu ikisi tövbe

eder, durumlarını

düzeltilerse onlara eziyetten vazgeçin. Allah Tevvab'dır, tövbeleri çok kabul eder; Rahim'dir,

merhametine sınır yoktur.

17. Allah'ın, kabulünü üstlendiği tövbe, bilgisizlikle kötülük işleyip de çok geçmeden tövbe

edenler içindir. Allah, işte böylelerinin tövbesini kabul eder. Allah Alim'dir, Hakim'dir.

18. Yoksa, kötülükleri yapıp yapıp da her birine ölüm geldiğinde, "işte şimdi tövbe ettim" diyenler

için tövbe yoktur. Küfre batmış olarak ölenlere de tövbe yoktur. Böylelerine biz korkunç bir azap

hazırladık.

19. Ey iman edenler! Kadınlara, zor ve baskı kullanarak mirasçı olmanız size helal olmaz.

Kendilerine vermiş bulunduğunuz şeylerin bir kısmını çarpıp götürmek için onları sıkıştırmanız

da helal değildir. Kanıta bağlanmış bir fuhuş yapmaları hali müstesna. Onlarla iyi ve güzel

geçinin. Onlardan tiksindinizse olabilir ki, siz birşeyi çirkin bulursunuz da Allah, ona çok hayır

koymuş olur.

20. Bir eşin yerine başka bir eş almak istemişseniz onlardan birine yükler dolusu mal vermiş

olsanız da o maldan hiçbir şeyi geri almayın. İftira ederek, açık bir günah

işleyerek mi geri

alacaksınız onu?

21. Hem nasıl alırsınız ki? Daha önce birbirinizle derinden derine kaynaşmıştınız. Ve onlar sizden

çok sağlam bir söz de almışlardı.

22. Geçmişte kalanlar hariç, babalarınızın nikahlamış olduğu kadınlarla evlenmeyin. Böyle birşey

açık bir edepsizlik, nefret gerektiren bir kötülüktür. Çirkin bir yoldur bu.

23. Size şu kadınlarla evlenmek haram kılınmıştır: Analarınız, kızlarınız, kızkardeşleriniz,

halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeş kızları, kızkardeş kızları, sizi emziren süt anneleriniz, süt

kızkardeşleriniz, karılarınızın anneleri, kendileriyle birleştiğiniz hanımlarınızdan doğmuş olup

evlerinizde oturan üvey kızlarınız –eğer anneleriyle birleşmemişseniz o taktirde sizin için bir

günah yoktur- ve sulbünüzden gelen oğullarınızın karıları. İki kızkardeşi birlikte almanız da

haram kılınmıştır. Eskide kalanlar müstesna. Allah çok affedici, çok merhametlidir.

24. Harpte elinize geçmiş kadınlar hariç olmak üzere, nikahlı kadınlarla evlenmeniz de haram

kılınmıştır. Bu, üzerinize Allah'ın yazdığıdır. Bunlar dışındakileri, mallarınızı vererek almanız;

şunu bunu dost tutmayarak iffetli yaşamanız, zina etmemeniz şartıyla size

helal kılınmıştır.

Kendilerinden nimetlendiğiniz kadınların mehirlerini onlara bir hak olarak verin. Mehir

kesişmeden sonra karşılıklı hoşnutluğa bağlı hallerde üzerinize günah yoktur. Allah, herşeyi bilir,

tüm hikmetlerin sahibidir.

25. İnanmış hür kadınları nikahlama genişliğine gücü yetmeyeniniz, ellerinizin altındaki genç,

mümin köle kızlardan biriyle evlensin. Allah sizin imanınızı daha iyi bilir. O halde onları,

ailelerinin izniyle nikahlayın. Gizli dost edinmeyerek, zinadan uzak kalarak, iffetli hanımlar

olmaları şartıyla onların mehirlerini örfe uygun bir biçimde verin. Evliliğe geçtikten sonra bir

fuhuş yaparlarsa onlara, hür kadınlara uygulanan cezanın yarısı uygulanacaktır. Bu, köle ile

evlenme yolu, günaha ve sıkıntıya girmekten korkmanız içindir. Sabretmeniz sizin için daha

hayırlıdır. Allah çok affedici, çok merhametlidir.

26. Allah size açıklamalar sunmak istiyor. Sizi, sizden öncekilerin yol ve yasalarından haberdar

ediyor. Size tövbe nasip ediyor. Allah herşeyi bilir, tüm hikmetlerin sahibidir.

27. Allah sizin tövbenizi kabul etmek istiyor. Şehvetlerine uyanlarsa sizin büyük bir sapışla

sapmanızı isterler.

28. Allah size hafiflik getirmek istiyor. Çünkü insan çok zayıf yaratılmıştır.

29. Ey inananlar! Mallarınızı aranızda batıl bir yolla / tutarsız bahanelerle yemeyin. Kendi

hoşnutluğunuzla gerçekleşmiş bir ticaret olursa başka. Kendi canlarınıza kıymayın / intihar

etmeyin. Hiç kuşkusuz Allah, size karşı çok merhametlidir.

30. Kim düşmanlık ve zulümle intihar günahını işlerse onu ateşe sokacağız. Bu, Allah için çok da

kolaydır.

31. Eğer yasaklandığınız günahların büyüklerinden uzak kalırsanız, diğer kötülüklerinizi örteriz ve

sizi nimet ve bereket dolu bir varış yerine ulaştırırız.

32. Allah'ın, bir kısmınıza bir kısmınızdan farklı olarak lütfettiği şeyleri isteyip durmayın.

Erkeklere kendi kazandıklarından bir nasip var; kadınlara da kendi kazandıklarından bir pay var.

Allah'tan, O'nun lütfunu isteyin. Allah, herşeyi iyice bilmektedir.

33. Ana-babanın ve akrabanın geriye bıraktığı malların hepsi için mirasçılar belirledik.

Yeminlerinizin ilgili kıldığı kimselere gelince, onların paylarını da kendilerine verin. Allah

herşeyi dikkatli bir tanık olarak gözetlemektedir.

34. Erkekler; kadınları gözetip kollayıcıdırlar. Şundan ki Allah, insanların bazılarını bazılarından

üstün kılmıştır ve erkekler mallarından bol bol harcamışlardır. İyi ve temiz kadınlar

saygılıdırlar; Allah'ın kendilerini koruduğu gibi, gizliliği gereken şeyi korurlar. Sadakatsizlik ve

iffetsizliklerinden korktuğunuz kadınlara önce öğüt verin, sonra onları yataklarında yalnız bırakın

ve nihayet onları evden çıkarın / buldukları yerden başka yere gönderin / onları dövün. Bunun

üzerine size saygılı davranırlarsa artık onlar aleyhine başka bir yol aramayın. Allah çok yücedir,

sınırsızca büyüktür.

35. Eğer karı-kocanın aralarının açılmasından endişe ederseniz, bir hakem erkek tarafından, bir

hakem de kadın tarafından gönderin. Bunlar, barıştırmak isterlerse Allah, kadınla erkeğin

aralarını düzeltmede onları başarılı kılacaktır. Allah Alim'dir, herşeyi bilir; Habir'dir,

herşeyden haberdardır.

36. Allah'a kulluk edin. O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Ana-babaya, akrabaya, yetim ve

öksüzlere, çaresizlere, yakın komşuya, uzak komşuya, yanınızdaki arkadaşına, yolda kalmışa, size

bağımlı olanlara iyi ve güzel davranın. Allah, kasılıp böbürlenmiş şımarıkları sevmez.

37. Böyleleri cimriliğe saparlar, insanlara cimriliği emrederler ve Allah'ın lütfundan kendilerine

verdiği şeyi saklarlar. Nankörler için biz, rezil edici bir azap hazırladık.

38. Bunlar, Allah'a ve ahiret gününe inanmazlar da halka gösteriş olsun diye mallarını dağıtırlar.

Arkadaşı şeytan onlan için ne kötü arkadaştır o.

39. Ne olurdu onlara, Allah'a ve ahiret gününe inanıp da Allah'ın kendilerine sunduğu rızıktan öyle

dağıtsalardı! Allah onları bilmekteydi.

40. Allah zerre kadar zulüm yapmaz. Küçücük bir iyilik olsa onu kat kat artırır ve kendi katından da

büyük bir ödül verir.

41. Her ümmetten bir tanık getirip seni de şunlar üzerine bir tanık olarak diktiğimizde iş nice

olacak.

42. Bir gündür ki o, küfre sapıp resule isyan edenler toprağa karışıp gitmeyi isteyecekler ve

Allah'tan hiçbir sözü gizleyemeyecekler.

43. Ey iman edenler! Sarhoşken, ne söylediğinizi bilinceye kadar, cünüpkende -yolculuk

halinde olmanız müstesna- boy abdesti alıncaya kadar namaza yaklaşmayın. Eğer hastalanırsanız

yahut yolculuk halinde bulunursanız yahut biriniz tuvaletten gelmişse yahut kadınlara

dokunmuşsanız, bütün bu durumlarda su da bulamamışsanız, temiz bir toprakla teyemmüm edin.

Yani yüzlerinizi ve ellerinizi meshedin. Allah Afüvv'dür, günahları affeder, Gafur'dur, hataları

bağışlar.

44. Kendilerine Kitap'tan bir nasip verilenlere baksana! Sapıklığı satın alıyorlar da istiyorlar ki,

siz de yolu şaşırıyorsunuz.

45. Allah sizin düşmanlarınızı daha iyi bilir. Dost olarak, Allah yeter. Yardımcı olarak da Allah

yeter.

46. Yahudilerden öyleleri var ki, kelimeleri yerlerinden kaydırırlar; din içinde sövgüler üreterek,

dillerini eğip-bükerek: “dinledik, isyan ettik; dinle, dinlenmez olası, gözetle bizi.” derler. Eğer

onlar, “dinledik, boyun eğdik, dinle, bak bize” demiş olsalardı, kendileri için daha hayırlı ve

daha yerinde olurdu. Fakat Allah, küfürleri yüzünden onlara lanet etmiştir. Çok az bir kısmı hariç

iman etmezler.

47. Ey kendilerine kitap verilenler! Biz bir takım yüzleri silip arkalarına çevirmeden, yahut

Cumartesi Ashabı'nı lanetlediğimiz gibi onları da lanetlemeden önce, yanınızda bulunanı

tasdikleyici olarak indirdiğimize inanın. Allah'ın emri yerine getirilmiş olacaktır.

48. Şu bir gerçek ki, Allah kendisine şirk koşulmasını affetmez, onun dışında

kalanı dilediği kişi

için affeder. Allah'a şirk koşan, gerçekten büyük bir günah işlemiştir.

49. Bakmaz mısın, şu benliklerini ak-berrak gösterip duranlara! Hayır! İş, sandıkları gibi değil.

Ancak Allah, dilediğini temizleyip aklar. Ve bir hurma lifi kadar zulme uğratılmazlar.

50. Bir bak, nasıl yalan düzüp iftira ediyorlar Allah'a! Açık günah olarak bu yeter.

51. Görmedin mi şu kendilerine Kitap'tan bir pay verilmiş olanları? Puta, tağuta inanıyorlar; küfre

batmışlar için, "bunlar inananlardan daha doğru yoldadır" diyorlar.

52. İşte bunlardır, Allah'ın kendilerine lanet ettiği. Allah'ın lanetlediği kişi için bir yardımcı asla

bulamazsın.

53. Yoksa mülk ve yönetimden bir nasipleri mi var? Eğer öyle olsa, insanlara bir çekirdek bile

vermezler.

54. Yoksa insanları, Allah'ın lütfundan kendilerine verdiği nimet yüzünden kıskanıyorlar mı? Evet

biz, İbrahim Ailesi'ne de Kitap'ı ve hikmeti vermiş, onlara çok büyük bir mülk de lütfetmiştik.

55. Onlardan bir kısmı ona inanmıştır; bir kısmı da ondan alıkoymaktadır. Böylesine, çılgın alevli

cehennem yeter.

56. Ayetlerimizi inkar edenleri yakında bir ateşe yaslıyacağız. Derileri piştikçe, azabı tatsınlar

diye, derilerini öncekinden başka derilerle değiştireceğiz. Allah Aziz ve Hakim'dir.

57. İman edip barışa yönelik işler yapanlara / hayır işleyenlere gelince, onları altından ırmaklar

akan cennetlere koyacağız. Hep orada kalacaklardır, sonsuza dek. Orada kendileri için tertemiz

eşler de olacaktır. Ve onları, en güzel biçimde serinleten bir gölgeye kavuşturacağız.

58. Şu bir gerçek ki, Allah size emanetleri, onlara ehil olanlara vermenizi ve insanlar arasında

hükmettiğinizde adaletle hükmetmenizi emrediyor. Allah size bu şekilde ne güzel öğüt veriyor.

Allah Semi'dir, çok iyi duyar; Basir'dir, çok iyi görür.

59. Ey iman sahipleri! Allah'a itaat edin. Resule ve sizin içinizden olan iş ve yönetim sahibine de

itaat edin. Sonra bir şeyde tartışmaya girdiniz mi, eğer Allah'a ve ahiret gününe inanıyorsanız,

onu Allah'a ve resule arz edin. Böyle yapmanız hem daha hayırlı hem de sonuç bakımından daha

güzelidir.

60. Şunları görmedin mi? Kendilerinin, sana indirilene de senden önce indirilene de inandıklarını

sanarken, inkar etmekle emroldukları tağutu aralarında hakem yapmak istiyorlar. Zaten şeytan

da onları geri dönülmez bir sapıklıkla sersem hale getirmek istiyor.

61. Kendilerine, Allah'ın indirdiğine ve resule gelin denince, o ikiyüzlülerin senden iyice yüz

çevirdiklerini görürsün.

62. Peki nasıl oluyor da ellerinin hazırladıkları yüzünden başlarına bir musibet çöktüğünde, sana

gelip, “biz sadece iyilik yapmak, barıştırmak istedik” diye Allah'a yeminler ediyorlar!

63. Allah bunların kalplerindeki biliyor. Artık aldırma onlara; öğüt ver kendilerine ve öz

benlikleri hakkında etkili sözler söyle onlara.

64. Biz hiçbir resulü, Allah'ın izniyle kendisine itaat edilmesi dışında bir amaçla göndermedik.

Eğer onlar, öz benliklerine zulmettiklerinde sana gelip Allah'tan af dileseler, resul de kendileri

için af dileseydi, elbette ki Allah'ı tövbeleri cömertçe kabul eden bir Rahim olarak bulacaklardı.

65. Hayır, Rabbine yemin olsun ki iş, onların sandığı gibi değil. Onlar, aralarında çıkan karmaşık

işlerde seni hakem yapıp verdiğin hükümle ilgili olarak, içlerinde hiçbir burukluk duymadan tam

bir teslimiyete ulaşmadıkça iman etmiş olamazlar.

66. Eğer onlar üzerine, “kendinizi öldürün yahut yurtlarınızdan çıkın” diye yazmış olsaydık,

içlerinden pek azı hariç bunu yapmazlardı. Ama onlar kendilerine öğütlenenini

yapsalardı, onlar

için hem daha hayırlı olurdu hem de ömürlü olmaları bakımından daha yararışlı.

67. O taktirde kendilerine katımızdan büyük bir ödül elbette verirdik.

68. Ve onları dosdoğru bir yola elbette kılavuzlardık.

69. Allah'a ve resule itaat eden kişilere gelince, bunlar, Allah'ın kendilerine nimet verdikleriyle

beraberdirlir: Peygamberlerle, hak dostlarıyla, şehitlerle, barışsever iyilerle.
Ne güzel dosttur

bunlar!

70. Böylesi bir beraberlik Allah'ın lütfudur. Herşeyi bilici olarak Allah yeter.

71. Ey inananlar! Savunma tedbirlerinizi alın. Gerektiğinde de bölükler halinde harekete geçin

yahut toplu halde savaşa çıkın.

72. İçinizden öylesi de var ki, ne olursa olsun ağırdan alır. Size bir musibet gelir çatarsa şöyle

diyecektir: "İyi ki onlarla birlikte şehit olmadım. Allah bana lütufta bulundu."

73. Eğer size Allah'tan bir lütuf erişirse o –sizinle kendisi arasında hiçbir sevgi yokmuş gibi- şöyle

diyecektir: "Keşke ben de onlarla olsaydım da büyük bir başarı kazansaydım."

74. İğreti hayatı ahiret hayatı karşılığında satanlar, Allah yolunda çarpışsınlar.
Allah yolunda

çarpışıp da öldürülen yahut galip gelene biz yakında büyük bir ödül

vereceğiz.

75. Size ne oluyor da Allah yolunda ve “ey Rabbimiz, bizi, halkı zulme sapmış şu kentten çıkar;

katından bize bir dost gönder, katından bize bir yardımcı gönder” diye yakaran mazlum ve çaresiz

erkekler, kadınlar, yavrular için savaşmıyorsunuz!

76. İman edenler Allah yolunda savaşır. Küfre sapanlarsa tağut yolunda savaşır. O halde

şeytanın dostlarıyla savaşın. Hiç kuşkusuz şeytanın tuzağı çok zayıftır.

77. Kendilerine, “ellerinizi çekin, namazı kılın, zekatı verin” denilenleri görmedin mi? Üzerlerine

savaş yazılınca, içlerinden bir grup, insanlardan Allah’tan korkmuş gibi hatta daha şiddetli bir

korkuyla korkar oldu. Ve şöyle dediler: “Ey Rabbimiz! Ne diye yazdın üzerimize savaşı; yakın

bir süreye kadar bizi erteleydin ya!” De ki: “Dünya nimeti çok azdır. Kötülükten sakınan için

ahiret daha hayırlıdır. Bir kıl kadar bile zulme uğratılmazsınız.”

78. Nerede olursanız olun ölüm sizi yakalayacaktır. Titizlikle korunan muhteşem kulelerde olsanız

bile. Onlara bir iyilik isabet ettiğinde, “bu, Allah katındandır” derler. Ama kendilerine bir

kötülük dokunduğunda, “bu senin yüzündendir” derler. De ki: “Hepsi, Allah katındandır.” Şu

topluluğa ne oluyor ki, neredeyse hiçbir sözü anlamıyorlar!

79. İyilik ve güzellikten sana her ne ererse Allah'tandır. Kötülük ve çirkinlikten sana ulaşan şeyse

kendi nefsendendir. Biz seni insanlara bir resul olarak gönderdik. Tanık olarak Allah yeter.

80. Resule itaat eden Allah'a itaat etmiş olur. Yan çizen çizsin, biz seni onlar üzerine bekçi

göndermedik.

81. "Baş üstüne" diyorlar ama senin yanından ayrıldıklarında, içlerinden bir grup senin

söylediğinin tam tersini planlıyor. Allah, onların sabahlara kadar kurup durduklarını yazıyor.

Onlardan yüz çevir, Allah'ı vekil et. Vekil olarak Allah yeter.

82. Kur'an'ı iyice okuyup düşünmüyorlar mı? Eğer o, Allah'tan başka birinin katından gelseydi,

elbetteki onun içinde birçok ihtilaf bulacaklardı.

83. Onlara, güven yahut korkuya ilişkin bir haber ulaştığında onu hemen yaydılar. Oysa ki, onu

resule ve içlerindeki sorumluluk sahiplerine götürmüş olsalardı, aralarındaki okuyup araştırarak

hüküm çıkaranlar, onu elbette bileceklerdi. Eğer Allah'ın lütuf ve rahmeti üzerinizde olmasaydı,

pek azınız / pek az işiniz hariç, şeytanın ardısına giderdiniz.

84. Allah yolunda savaş. Kendinden başkasından sorumlu değilsin. İnananları da teşvik et. Umulur

ki Allah, küfre sapanların gücünü kırar. Allah, kuvvetçe daha üstün,

cezalandırmada daha

güçlüdür.

85. Kim güzel bir işe aracı olursa ondan ona bir pay vardır. Kim kötü bir şeye aracı olursa ondan

da ona bir pay vardır. Allah herşeye, herkese gıda ulaştırır, Mukit'tir.

86. Bir selam ile selamlandığınızda, onun daha güzeliyle yahut aynısıyla karşılık verin. Hiç

kuşkusuz Allah Hasib'dir, herşeyi güzelce hesaplamaktadır.

87. Allah'tır O, ilah yoktur O'ndan başka. Hakkında hiçbir kuşku bulunmayan kıyamet gününde,

hepinizi muhakkak bir araya toplayacaktır. Allah'tan daha doğru sözlü kim olabilir?

88. Size ne oluyor da münafıklar hakkında iki gruba ayrılıyorsunuz? Allah onları kazandıkları

yüzünden baş aşağı etmişken, Allah'ın saptırdığını yola getirmek mi istiyorsunuz? Allah'ın

şaşırttığına sen asla yol sağlayamazsın.

89. Onlarla eşitlenseniz diye kendilerinin küfre saptığı gibi küfre sapmanızı istediler. O halde,

Allah yolunda göç edecekleri vakte kadar onlardan dostlar edinmeyin. Eğer yüz çevirirlerse

onları yakalayın ve bulduğunuz yerde öldürün. Bir daha da onlardan ne dost edinin ne de

yardımcı.

90. Ancak sizinle aralarında anlaşma olan bir topluma sığınanlarla, kendi toplumlarıyla yahut

sizinle savaşma konusunda yürekleri yetersiz kalıp da size gelenlere dokunmayın. Allah dileyeydi

onları elbette sizin üstünüze salardı, onlar da sizinle mutlaka savaşmışlardı. O halde, sizden uzak

durur, sizinle savaşmaz, size barış eli uzatırlarsa, artık Allah size, üzerlerine gitmek için bir yol

vermemiştir.

91. Diğer bazılarını da bulacaksınız ki, hem sizden emin olmak hem de kendi toplumlarından emin

olmak isterler. Ama fitneyle yüz yüze getirildiklerinde başaşağı içine dalarlar. Bunlar sizden

uzak durmazlar, sizinle barışa gitmezler ve ellerini sizden çekmezlerse onları yakalayın,

tuttuğunuz yerde öldürün. İşte böylelerinin üstüne gitmeniz için size açık bir izin ve kuvvet

verilmiştir.

92. Yanlışlık hali müstesna, bir müminin bir mümini öldürmesi olacak şey değildir. Yanlışlıkla bir

mümini öldürenin, özgürlüğü elinden alınmış bir mümini özgürlüğüne kavuşturması, ölenin

ailesine de üzerinde anlaşmaya varılacak tatmin edici bir diyet vermesi gerekir. Varislerin diyeti

bağışlaması hali müstesna. Eğer öldürülen, mümin olmakla birlikte size düşman bir topluluktan

ise o zaman öldürenin, özgürlüğünden yoksun bir mümini özgürlüğüne kavuşturması gerekir.

Öldürülen, sizinle aralarında antlaşma bulunan bir toplumdan ise o durumda öldürülenin ailesine

tatmin edici bir diyet verme yanında, hürriyetinden yoksun bir mümini hürriyetine kavuşturmak da

gerekli olur. Bunlara imkan bulamayan, Allah'a tövbe olarak iki ay kesiksiz oruç tutar. Allah,

gereğince bilendir, hikmeti sonsuzdur.

93. Bir mümini kasten öldürene gelince onun cezası, içinde sürekli kalmak üzere cehennemdir.

Allah gazap etmiştir böylesine, lanetlemiştir onu; çok büyük bir azap hazırlamıştır ona.

94. Ey iman sahipleri! Allah yolunda gaza için dolaştığınızda, iyice anlayıp dinleyin de size selam

verene / barış teklifi sunana “sen mümin değilsin” demeyin. İğreti hayatın menfaatine göz

dikiyorsunuz ama Allah katında çok ganimetler vardır. Önceden siz de öyle idiniz ama Allah size

lütufta bulundu. O halde iyice araştırın, anlayıp dinleyin. Çünkü Allah, yapmakta olduklarınızdan

haberdardır.

95. İnananların; özür sahibi olmaksızın oturanlarıyla, Allah yolunda malları ve canlarıyla didinip

gayret gösterenleri aynı değildir. Allah, malları ve canlarıyla gayret gösterenleri oturanlara

derece bakımından üstün kılmıştır. Allah hepsine güzellik vaat etmiştir ama cihat edenleri, çok

büyük bir ödülle, oturanlardan üstün kılmıştır.

96. Allah katından dereceler, bir bağışlanma, bir rahmet... Allah çok affedici çok merhametlidir.

97. Melekler, öz benliklerine zulmetmiş olanların canlarını alırken, onlara şöyle dediler:

“Neredeydiniz siz?” Cevap verdiler: “Yeryüzünde ezilip horlananlardık biz.” Melekler dediler

ki: “Allah’ın yeryüzü geniş değil miydi ki orada bir yerden bir yere göçesiniz?” İşte böylelerinin

varacağı yer cehennemdir. Ne kötü dönüş yeridir o!

98. Kadınlardan, erkeklerden, yavrulardan hiçbir beceri gösteremeyen, hiçbir yol bulamayanların

durumu farklıdır.

99. Bunların, Allah tarafından affedilmeleri umulur. Allah, affedicidir, günahları bağışlayıcıdır.

100. Kim Allah yolunda hicret ederse yeryüzünde, varıp sığınarak karşı harekete girişecek çok yer

bulur; geniş bir imkan da bulur. Ve her kim, evinden Allah’a ve resulüne hicret niyetiyle çıkar da

kendisine ölüm yetişirse onun ödülünü vermek Allah’a düşer. Allah Gafur’dur, Rahim’dur.

101. Gaza niyetiyle yeryüzünde dolaştığınız zaman, küfre sapanların size tedirginlik vermesinden

korkarsanız, namazı kısaltmanızda sizin için bir sakınca yoktur. Şu bir gerçek ki, küfre batanlar

sizin için açık bir düşmandır.

102. Sen içlerinde olup da onlara namaz kıldırдыңın vakit, içlerinden bir grup seninle namaza dursun;

silahlarını da alsınlar. Bunlar secdeye varınca, diğerleri arkalarında beklesinler. Sonra namaz

kılmamış olan diğer grup gelip seninle birlikte kılsınlar. Dikkatli olsunlar, silahlarını yanlarına

alsınlar. Kafirler isterler ki, silahlarınızdan ve teçhizatınızdan habersiz olasınız da üstünüze bir

çullanişla çullanıversinler. Eğer yağmurdan gelen bir sıkıntı varsa yahut hasta-yaralı iseniz

silahlarınızı bırakmanızda bir sakınca yoktur. Ama tedbirinizi alın, dikkatli olun. Allah, kafirler

için rezil edici bir azap hazırlamıştır.

103. Korku halindeki namazı tamamlayınca, artık Allah'ı ayakta, oturarak, yan yatmışken anın.

Sükunet bulduğunuzda, namazı tam bir biçimde yerine getirin. Namaz, müminler üzerine vakti

belirlenmiş bir farz olmuştur.

104. Düşman topluluğu izlemekte gevşeklik göstermeyin. Siz sıkıntıya düşüyorsanız, hiç kuşkusuz

tıpkı sizin gibi onlar da sıkıntıya düşüyorlar; ama siz, Allah'tan onların umamıyacağı şeyleri

umuyorsunuz. Allah Alim'dir, Hakim'dir.

105. Şunda kuşku yok ki, biz bu Kitap'ı sana, insanlar arasında Allah'ın sana gösterdiği ile

hükmedesin diye hak olarak indirdik. Sakın hainlere yordakçı olma!

106. Allah'tan af dile; Allah çok affedici, çok merhametlidir.

107. Öz benliklerine hainlik edenler için didinip durma. Çünkü Allah, sürekli hainlik eden günahkarı

sevmez.

108. İnsanlardan gizleniyorlar / gizliyorlar da Allah'tan gizlenmiyorlar / gizlemiyorlar. Oysa ki O,

O'nun hoşlanmadığı sözü gece boyu sarfederken onlarla beraberdir. Allah, onların yapmakta

olduklarını çepeçevre kuşatmıştır.

109. Diyelim, siz onlar için dünya hayatında mücadele verdiniz. Peki, kıyamet günü Allah'a karşı

onlar için kim mücadele verir, onlar hakkında kim vekillik yapar?

110. Kim bir kötülük yapar yahut öz benliğine zulmeder de sonra Allah'tan af dilerse Allah'ı çok

affedici, çok merhametli bulur.

111. Günah kazanan onu nefsi aleyhine kazanır. Allah Alim ve Hakim'dir.

112. Kim bir hata yahut günah işler de sonra onunla bir suçsuzu itham ederse hiç kuşkusuz, büyük bir

iftira ve açık bir günah yüklenmiş olur.

113. Eğer Allah'ın senin üzerindeki lütfu ve rahmeti olmasaydı, onlardan bir grup seni şaşkırtmaya

mutlaka yeltenecekti. Ama onlar kendinden başkasını saptıramazlar. Ve sana hiçbir şekilde zarar

veremezler. Allah sana Kitap'ı ve hikmeti indirmiş ve sana bilmediğin şeyleri öğretmiştir.

Allah'ın senin üzerindeki lütfu çok büyüktür.

114. Onların fısıldaşmalarının çoğunda hayır yoktur. Ancak, bir sadakayı, bir iyiliği ve insanlar

arasında bir barıştırmayı emreden başka. Kim böyle birşeyi Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak

niyetiyle yaparsa biz ona yakında çok büyük bir ödül vereceğiz.

115. Erdirici kılavuzluk kendisine ayan-beyan geldikten sonra, resulden kopup müminlerin yolunun

dışını izleyeni biz, yöneldiğiyle kaynaştırır, sonra da cehenneme salarız. Ne kötü bir dönüş

yeridir o!

116. Allah, kendisine ortak koşulmasını affetmez ama bunun dışında kalanı dilediği kişi için affeder.

Allah'a şirk koşan, dönüşü olmayan bir sapıklığa dalıp gitmiştir.

117. Allah'ın dışındakilere davet / dua edenler sadece dişilere davet / dua ederler. Ve onlar inatçı

bir şeytandan başkasına çağırıp yakarmıyorlar.

118. Allah o şeytana lanet etmiştir. Demişti ki o: "Senin kullarından belirli bir pay elbette alacağım."

119. “Yemin olsun, onları saptıracağım, onları boş kuruntulara mutlaka iteceğim. Onlara mutlaka

emir vereceğim de davalarının kulaklarını yaracaklar; onlara muhakkak emredeceğim de Allah’ın

yaratışını / yarattıklarını değiştirecekler.” Kim Allah’ı bırakıp da şeytanı yandaş edinirse açık

bir hüsrana kesinlikle yuvarlanmış olacaktır.

120. Şeytan, onlara söz verir, ümit verip hayal kurdurur. Ama o, onlara bir aldanıştan başka hiçbir

şey vaat etmez.

121. Bunların varacakları yer cehennemdir. Ve cehennemden kaçıp kurtulacak bir yer bulamazlar.

122. İnanıp barışa yönelik işler yapanları / hayır işleyenleri, altlarından ırmaklar akan cennetlere

sokacağız. Sonsuza değin kalacaklardır orada. Allah’ın şaşmaz vaadidir bu. Söz söyleme

bakımından Allah’tan daha doğru ve tutarlı kim olabilir?

123. İş ne sizin kuruntularınızdır ne de Ehlikitap’ın kuruntularıyla. Kötülük yapan onunla

cezalandırılır. Ve böyle biri, kendisi için Allah dışında ne bir dost bulur ne de bir yardımcı.

124. Erkek veya kadın, inanmış olarak barışa yönelik işler yapanlar / hayır işleyenler cennete

gireceklerdir. Ve zerre kadar zulme uğratılmayacaklardır.

125. Güzellikler sergileyerek ve özü-sözü doğru bir halde İbrahim’in dinine

uyarak yüzünü Allah'a

teslim edenden daha güzel dinli kim olabilir! Allah İbrahim'i dost edinmişti.

126. Göklerde ne var, yerde ne varsa Allah'ındır. Allah Muhit'tir, herşeyi çepeçevre kuşatmıştır.

127. Senden kadınlar hakkında fetva soruyorlar. De ki: "Onlar hakkında fetvayı size Allah veriyor."

Yazılmış hakları olanı kendilerine vermeyip de kendileriyle nikahlanmak istediğiniz yetim

kadınlar hakkında, ezilip horlanan çocuklar hakkında, yetimler için adaleti yerine getirmeniz

hakkında Kitap'ta olup da yüzünüze karşı okunan şeyler var. Hayır olarak yaptığınız herşeyi

Allah hakkıyla bilmektedir.

128. Eğer bir kadın kocasının sadakatsizliğinden, yahut kendisine sırt çevirmesinden endişe ederse

aralarını bir barış girişimiyle düzeltmelerinde kendileri için bir sakınca yoktur. Ve barış hep

hayırlıdır. Nefisler, cimrilik ve doymazlığa hazır hale getirilmiştir. Güzel davranır, sakınıp

korunursanız Allah, yapmakta olduklarınızdan haber alacaktır.

129. Tutkunluk derecesinde istesenez de kadınlar arasında adaleti sağlamaya asla güç yetiremezsiniz.

O halde tam bir eğilimle bir yana yönelip de öbürünü askıdaymış gibi bırakmayın. Barışı esas

alıp sakınırsanız, Allah çok affedici, çok merhametli olacaktır.

130. Eğer ayrılırlarsa Allah, geniş nimetinden her birini zenginleştirir. Allah Vasi'dir, genişler ve

genişletir; Hakim'dir, hikmeti sınırsızdır.

131. Göklerde ne var, yerde ne varsa yalnız Allah'ındır. Hem sizden önce kitap verilenlere hem de

size, "Allah'tan korkun" diye önerdik. Nankörlüğe saparsanız şu bir gerçek ki, göklerdekiler de

yerdekiler de Allah'ındır. Allah Gani'dir, zenginliğine sınır yoktur; Hamid'dir, övülen ve

övendir.

132. Hem göklerdekiler hem yerdekiler Allah içindir. Vekil olarak Allah yeter.

133. Ey insanlar! O dilerse sizi ortadan kaldırır, başkalarını getirir. Allah buna gerçekten Kadir'dir.

134. Dünya nimeti ve bereketini isteyen bilsin ki, dünya nimeti de ahiret mutluluğu da Allah

katındadır. Allah, çok iyi işitir, çok iyi görür.

135. Ey iman edenler! Öz benliğiniz, anne-babanız, yakınlarınız aleyhine de olsa, zengin veya fakir

de olsalar, adaleti dimdik ayakta tutarak Allah için tanıklık edenler olun. Allah, ikisine de sizden

daha yakındır. O halde nefsinizin arzusuna uyarak adaletten sapmayın. Eğer dilinizi eğip büker

yahut çekimser kalırsanız, Allah yapmakta olduklarınızdan haberdardır.

136. Ey iman edenler! Allah'a, onun resulüne, resulüne indirmiş olduğu

Kitap'a, daha önce indirmiş

olduğu Kitap'a inanın. Kim Allah'ı, O'nun meleklerini, kitaplarını, resullerini ve ahiret gününü

inkar ederse geri dönüşü olmayan bir sapıklığa gömülmüş olur.

137. Onlar ki inandılar, sonra küfre saptılar, yine inandılar, tekrar küfre saptılar, sonra da küfrü

artırdılar; işte Allah bunları affetmeyecek, onları hiçbir yola kılavuzlamayacaktır.

138. İkiyüzlülere şunu muştula: Kendileri için korkunç bir azap öngörülmüştür.

139. Öyle kişiler ki onlar, müminleri bırakıp da küfre sapanları dostlar ediniyorlar. Onların yanında

onur ve yücelik mi arıyorlar? Onur ve yüceliğin tümü Allah'ındır.

140. Allah, Kitap'ta size şunu da indirmiştir: Allah'ın ayetlerinin inkar edildiğini, bu ayetlerle alay

edildiğini işittiğinizde, bir başka lakırdıya dalıp gittikleri zamana kadar, o münafıkların yanında

oturmayın. Aksi halde siz de onlar gibi sayılırsınız. Hiç kuşkusuz Allah, münafıklarla kafirleri

cehennemde biraraya getirecektir.

141. Sizi gözetleyip duruyorlar. Allah'tan size fetih nasip olursa, "sizinle birlikte değil miydik"

diyecekler. Kafirlerle bir nasip ulaşırsa şunu söyleyecekler: "Başarınıza destek vermedik mi,

müminlere karşı size siper olmadık mı?" Artık kıyamet günü aranızda Allah

hükmedecektir.

Allah, müminler aleyhine kafirlere bir yol asla nasip etmez.

142. Şu bir gerçek ki, ikiyüzlüler hileler düzerek Allah'ı aldatmaya uğraşıyorlar. Ama Allah da

onları aldatıyor. Onlar namaza kalktıklarında tembel-miskin bir halde kalkarlar, insanlara

gösteriş yaparlar. Onlar Allah'ı çok az hatırlarlar.

143. Arada bocalayıp dururlar. Ne şunlardan yanadırlar ne bunlardan yana. Allah'ın şaşırttığına sen

asla yol sağlayamazsın.

144. Ey iman sahipleri! Müminleri bırakıp da küfre sapanları dostlar edinmeyin. Kendi aleyhinize

Allah'a açık bir kanıt mı vermek istiyorsunuz?

145. Şu da bir gerçek ki ikiyüzlüler, ateşin en alt katındadırlar. Onlar için bir yardımcı asla

bulamayacaksınız.

146. Ancak tövbe edip hallerini düzelterek Allah'a yapışan ve dinlerini samimiyetle Allah'a

özgüleyenler müstesnadır. İşte böyleleri, müminlerle beraber olacaktır. Ve Allah, müminlere

yakında çok büyük bir ödül verecektir.

147. İnanır şükrederseniz, Allah size azabı ne yapacak? Allah da teşekkür eder, O herşeyi gereğince

bilir.

148. Allah, çirkin sözün açıklanmasını sevmez. Zulme uğratılan kişi müstesna. Allah Semi'dir,

Alim'dir.

149. Bir hayrı açıklar yahut gizlerseniz, bir kötülüğü affederseniz, Allah da çok affedicidir, herşeye

güç yetirendir.

150. Onlar ki Allah'ı ve O'nun resulünü inkar ederler, Allah'la onun resulleri arasını açmak isterler

de "bir kısmına inanırız, bir kısmını inkar ederiz" derler; böylece imanla inkar arasında bir yol

tutmak isterler.

151. İşte bunlar gerçek kafirlerdir. Ve biz, kafirler için yere batırıcı bir azap hazırladık.

152. Allah'a ve O'nun resullerine iman edip onlardan birini ötekilerden ayırmayanlara gelince,

Allah böylelerinin ödülleri yakında kendilerine verecektir. Allah, Gafur'dur, Rahim'dir.

153. Ehlikitap, senden kendilerine gökten bir kitap indirmeni istiyor. Zaten onlar Musa'dan da

bundan daha büyüğünü istemişlerdi. Demişlerdi ki: "Allah'ı bize açıktan göster." Bunun üzerine

zulümlerinden ötürü kendilerini yıldırım çarpmıştı. Sonra kendilerine açık-seçik kanıtların gelişi

ardından buzağıya taptılar. Biz onların bu günahını da affettik. Biz Musa'ya apaçık bir kanıt / bir

hükmetme gücü verdik.

154. Kesin söz vermeleri için Tur'u üzerlerine kaldırdık ve onlara: "Kapıdan secde ederek girin."

dedik. Onlara şunu da söyledik: "Cumartesi gününde azgınlık yapmayın."
Onlardan sapasağlam

bir söz almıştık.

155. Başlarına gelenler; ahitlerini bozmaları, Allah'ın ayetlerini inkar etmeleri, haksız yere

peygamberleri öldürmeleri ve "kalplerimiz kılıflıdır" demeleri yüzündendir.
Doğrusu, Allah

küfürleri yüzünden kalpleri üzerine mühür basmıştır da pek azı müstesna, iman etmezler.

156. Küfürleri yüzünden, Meryem aleyhinde büyük bir yalan söylemeleri yüzünden...

157. "Biz, Allah'ın resulü Meryem oğlu İsa Mesih'i öldürdük" demeleri yüzünden. Oysa ki onu

öldürmediler, onu asmadılar da; sadece o onlara benzer gösterildi. Onun hakkında tartışmaya

girenler, onunla ilgili olarak tam bir kuşku içindedirler. Onların, ona ilişkin bilgileri yoktur;

sadece sanıya uymaktalar. Onu kesinlikle öldürmediler.

158. Tam aksine, Allah onu kendisine yükseltti. Allah, Aziz'dir, Hakim'dir.

159. Ehlikitap'tan her biri ölümünden önce ona mutlaka inanacaktır. Kıyamet günü de o, onlar

aleyhine bir tanık olacaktır.

160. Yaptıkları zulümler ve birçok insanı Allah yolundan alıkoymaları yüzünden daha önce

kendilerine helal kılınmış tertemiz şeyleri, Yahudilere haram kıldık.

161. Ve ribayı almaları yüzünden –oysa ki ondan yasaklanmışlardı- ve haksız yollarla insanların

mallarını yemeleri yüzünden, onların küfre sapanlarına korkunç bir azap hazırladık.

162. Ama onarın ilimde derinleşmiş olanları ve müminler, sana indirilene de senden önce indirilene

de inanırlar. Namazı kılıcıdırlar, zekatı vericidirler, Allah’a ve ahiret gününe inanırlar. İşte

bunlara yakında büyük bir ödül vereceğiz.

163. Biz, tıpkı Nuh’a ve ondan sonraki peygamberlere vahyettiğimiz gibi sana da vahyettik. Biz

İbrahim’e, İsmail’e, İshak’a, Yakub’a, torunlarına, İsa’ya, Eyyub’e, Yunus’a, Harun’a,

Süleyman’a da vahyettik. Davud’a da Zebur’u verdik.

164. Resuller var, hayat ve hatıralarını daha önce sana anlattık; resuller var, hayat ve hatıralarını

sana anlatmadık. Allah Musa’ya kelime kelime söz söylemişti.

165. Müjdeleyici ve uyarıcı resuller gönderdik ki, elçiler geldikten sonra insanların Allah’a karşı

bahaneleri olmasın. Allah Aziz’dir, Hakim’dir.

166. Şu da var ki, Allah sana indirdiğini, kendi ilmiyle indirdiğine tanıklık eder. Melekler de tanıklık

ediyorlar. Zaten tanık olarak Allah yeter.

167. İnkâr edip Allah yolundan geri çevirenler, dönüşü olmayan bir sapıklığa düşmüşlerdir.

168. İnkâr edip zulme sapanlar var ya, Allah onları affetmeyecek, onları hiçbir yola

kılavuzlamayacaktır.

169. Cehennem yolu hariç! Sonsuza dek kalacaklardır orada. Allah için kolaydır bu.

170. Ey insanlar! Resul size Rabbinizden hakkı getirdi; artık inanın ona ki hayrınıza olsun. Nankörlük

ederseniz göklerdeki de yerdeki de Allah'ındır. Allah Alim'dir, Hakim'dir.

171. Ey Ehlikitap! Dininizde aşırılığa gidip doymazlık etmeyin. Allah hakkında gerçek dışı birşey

söylemeyin. Meryem oğlu İsa Mesih, Allah'ın resulü ve kelimesidir. Onu, kendisinden bir ruhla

beraber Meryem'e atmıştır. Artık Allah'a ve resullerine inanın. "Üçtür" demeyin. Son verin,

sizin için daha iyi olur. Allah Vahid'dir, tek ve biricik ilahtır. Kendisi için bir çocuk olmasından

arınmıştır O. Yalnız O'nun dur göklerdeki ve yerdeki. Vekil olarak Allah yeter.

172. Ne Mesih Allah'ın bir kulu olmaktan çekinir ne de Allah'a yakınlaştırılmış melekler. Allah'a

kulluk ve ibadetten çekinerek kibre saplanan bilsin ki, Allah onların tümünü huzurunda

haşredecektir.

173. Bunun ardından da inanıp barışa yönelik işler yapanların / hayır işleyenlerin ödülleri tam

verecek ve lütfundan onlara fazlalıklar da bağışlayacaktır. Kulluktan çekinip büyüklük

taslayanlara gelince, onlara korkunç bir azapla azap edecektir. Böyleleri, kendileri için Allah'tan

başka ne bir dost bulacaklardır ne de bir yardımcı.

174. Ey insanlar! Size Rabbinizden bir delil gelmiştir. Biz size, herşeyi açık-seçik gösteren bir ışık

gönderdik.

175. Allah'a inanıp O'na sarılanları O, kendisinden bir rahmetin ve lütfun içine sokacak ve onları

kendisine ulaşan dosdoğru bir yola kılavuzlayacaktır.

176. Fetva istiyorlar senden. De ki: "Allah size, ana-babasız ve çocuksuz kişi hakkında şöyle fetva

veriyor: 'Çocuğu olmayan, bir kızkardeşi bulunan kişi öldüğünde, onun terekesinin yarısı

kızkardeşinindir. Böyle bir kişi, çocuğu olmayan kızkardeşi öldüğünde, onun terekesinin

tamamına mirasçı olur. Eğer ölenin iki kızkardeşi varsa terekenin üçte ikisi onlarıdır. Eğer

mirasçılar, kadın-erkek, birçok kardeşlerse bu durumda erkek kardeşe, iki kızkardeşin payı kadar

verilir." Allah size açık-seçik bildiriyor ki sapmayasınız. Allah, herşeyi

gereğince bilmektedir.

MAİDE SURESİ (5/110)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Ey iman edenler! Akitlerin ve ahitlerin icaplarını yerine getirin. Siz ihramlı iken avlanmayı

helal saymamak şartıyla ve ileride size okunacaklar müstesna olmak üzere, davar cinsinden

hayvanlar size helal kılınmıştır. Kuşkunuz olmasın ki, Allah, iradesi yönünde hüküm verir.

2. Ey iman edenler! Allah'ın ibadet, iyilik ve güzellik alameti kıldığı şeylere, çarpışmanın yasak

olduğu haram aya, kurbanlık hediyelere, onların gerdanlıklarına, Rablerinden bir lütuf ve rıza

niyaz ederek Mescid-i Haram'a gelmiş olanlara saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktığınız vakit

avlanın. Mescid-i Haram'a girmenizi engellediler diye bir topluluğa duyduğunuz kin, sizi

saldırganlık ve düşmanlığa sakın itmesin. İyilik, güzellik, hayır, mutluluk ve takva üzere

yardımlaşın. Kötülük / çirkinlik, düşmanlık / saldırganlık üzere yardımlaşmayın. Allah'tan

korkun. Kuşkunuz olmasın ki, Allah'ın azabı çok şiddetlidir.

3. Şunlar size haram kılınmıştır: Boğazlanmayarak ölmüş hayvan eti, kan, domuz eti, Allah'tan

başkası adına boğazlananlar, bir de boğulmuş yahut vurulmuş yahut yuvarlanmış yahut süsülmüş

yahut canavar yırtmış olup da canı üzerindeyken kesemedikleriniz, dikili adak taşları üzerinde

boğazlanan hayvanlar, fal oklarıyla kısmet paylaşmanız... Bütün bunlar birer fısktır, yoldan

çıkıştır. Küfre batmış olanlar bugün dininizden ümitlerini kestiler. Artık onlardan korkmayın,

benden korkun. Bugün sizin için dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve

sizin için din olarak İslam'ı seçtim. Şu da var ki, her kim ciddi bir açıklıkla yüzyüze gelir de

günaha kaçmak maksadı olmaksızın onlardan yemek zorunda kalırsa, elbette Allah Gafur ve

Rahim'dir.

4. Sana soruyorlar, onlar için helal kılınan ne? Şöyle söyle: "Sizin için bütün temiz nimetler helal

kılınmıştır. Allah'ın size öğretmiş olduğundan kendilerini öğretilen hünere sahibi kıldığınız avcı

hayvanların sizin için tuttuklarından da yiyin ve üzerine Allah'ın ismini anın. Allah'tan korkun.

Allah gerçekten hesabı çok çabuk görür."

5. Bugün size bütün temiz nimetler helal kılındı. Kendilerine kitap verilmiş olanların yemekleri

size helaldir. Sizin yemekleriniz de onlara helaldir. Mümin kadınların iffetlileriyle, sizden önce

kendilerine kitap verilmiş olanların iffetli hanımları da mehirlerini vermeniz, zinadan uzak

kalmaları ve şunu bunu dost tutmamaları şartıyla size helaldir. İmanı tanımayıp nankörlük edenin

ameli boşa gitmiştir. Ve o, ahirette de hüsrana uğrayanlardandır.

6. Ey iman sahipleri! Namaza duracağınız zaman yüzlerinizi ve dirseklere kadar ellerinizi yıkayın;

başlarınızı meshedin ve topuklara kadar ayaklarınızı meshedin / yahut yıkayın. Eğer cünüp iseniz

iyice temizlenin. Hasta yahut yolculuk halinde iseniz yahut biriniz tuvaletten gelmişse yahut

kadınlara dokunmuş da su bulamamışsanız temiz bir toprakla teyemmüm edin: yüzlerinizi ve

ellerinizi ondan meshedin. Allah size zorluk çıkarmak istemiyor. Ancak sizi temizlemek ve

üzerinizdeki nimetini tamamlamak istiyor ki, şükredebilesiniz.

7. Allah'ın, üzerinizdeki nimetini ve sizi bağladığı misakını unutmayın. Hani, "İşittik, boyun

eğdik" demiştiniz. Allah'tan korkun. Allah, göğüslerin içindekini çok iyi bilir.

8. Ey iman edenler! Adalet ve dürüstlüğün tanıkları olarak Allah için kollayıp gözetleyenler olun.

Bir topluluğa kininiz sizi adaletsiz davranmaya asla itmesin. Adaletli olun. Bu, takvaya / korunup

sakınmaya daha uygundur. Allah'tan korkun. Allah, yapmakta olduklarınızdan haberdardır.

9. Allah, inanıp barışa yönelik işler / iyilikler yapanlara vaatte bulunmuştur:
Onlar için bir

bağışlanma ve büyük bir ödül vardır.

10. Küfre sapıp ayetlerimizi yalanlayanlara gelince, bunlar cehennem
dostlarıdır.

11. Ey iman edenler! Allah'ın, üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani bir
topluluk ellerini size

uzatmaya niyet etmişti de Allah onların ellerini sizden çekmişti. Allah'tan
korkun. Müminler

yalnız Allah'a tevekkül etsinler.

12. Yemin olsun ki, Allah İsrailoğullarının misakını almıştı da içlerinden
oniki temsilci / başkan

göndermiştik. Allah şöyle demişti: “Ben sizinle beraberim. Namazı
kılırsanız, zekatı verirsiniz,

resullerime inanır, onları desteklerseniz ve Allah'a güzel bir biçimde borç
verirsiniz,

kötülüklerinizi elbette örteceğim ve sizi, atlarından ırmaklar akan cennetlere
elbette koyacağım.

Artık bundan sonra küfre gideniniz yolun denge noktasından sapmış olur.”

13. Sonunda verdikleri misakı bozdukları için onları lanetledik de kalplerini
kaskatı yaptık.

Kelimeleri yerlerinden kaydırıyorlar. Öğütlenmek üzere çağırıldıkları şeyden
nasiplenmeyi

unuttular. İçlerinden çok azı hariç, sen onlardan hep hainlik görürsün.
Bununla birlikte onları

affet, ellerini tut. Çünkü Allah güzellik sergileyenleri sever.

14. “Biz Hıristiyanlarız” diyenlerden de misaklarını almıştık. Onlar da öğütlenmek üzere

çağırıldıkları şeyden nasiplenmeyi unuttular. Bu yüzden aralarına kıyamete değin düşmanlık ve

kin saldık.Sınaat / teknoloji olarak ürettikleri şeylerin ne olduğunu Allah onlara yakında haber

verecektir.

15. Ey Ehlikıtap! Resulümüz size geldi. Kitap’tan saklamış olduklarınızın çoğunu size ayan-beyan

açıklıyor; çoğundan da geçiyor. Şu bir gerçek ki, size Allah’tan bir ışık ve apaçık bir Kitap

gelmiştir.

16. Allah, rızasına uyanları o Kitap’la esenlik ve barış yollarına iletir ve onları kendi izniyle

karanlıklardan aydınlığa çıkarıp şaşmayan ve sapmayan dosdoğru yola kılavuzlar.

17. Yemin olsun ki, “Allah, Meryem oğlu Mesih’tir” diyenler küfre batmışlardır. De ki: “Allah;

Meryem oğlu Mesih’i, annesini ve yeryüzündeki insanların hepsini helak etmek istese Allah’a

karşı kimin elinde bir güç vardır.” Hem göklerin hem yerin hem de bunlar arasındakilerin mülk

ve yönetimi Allah’ındır. Dilediğini yaratır. Allah herşeye Kadir’dir.

18. Yahudiler ve Hıristiyanlar dediler ki, biz Allah’ın oğulları ve

sevgilileriyiz. De ki: “O halde

niçin size günahlarınız yüzünden azap ediyor?” Hayır, siz de O’nun yarattıklarından birer

insansınız. Dilediğini affeder O, dilediğine azap eder. Hem göklerin hem yerin hem de bunlar

arasındakilerin mülk ve yönetimi Allah’ındır. Dönüş de O’nadır.

19. Ey Ehlikitap! Resullerin arası kesildiği bir sırada resulümüz size geldi; ayan-beyan

açıklamalarda bulunuyor. “Bize ne müjdeci geldi ne uyarıcı” demeyesiniz. İşte müjdeci de geldi

size, uyarıcı da. Allah herşeye kadirdir.

20. Musa, kavmine şöyle demişti: “Ey toplumum! Allah’ın, üzerinizdeki nimetini hatırlayın.

İçinizde peygamberler vücuda getirdi, sizi krallar yaptı, alemlerden hiç kimseye vermediklerini

size verdi.”

21. “Ey toplumum! Allah’ın sizin için yazdığı kutsal toprağa girin, arkanıza dönmeyin; yoksa

hüsrana uğramışlar durumuna düşersiniz.”

22. Şöyle dediler: “Ey Musa, orada zorbalardan oluşan bir toplum var. Onlar oradan çıkıncaya

kadar biz oraya asla girmeyeceğiz. Eğer çıkarlarsa o zaman gireceğiz.”

23. İçine ürperti düşenlerden, Allah’ın nimet verdiği iki adam dedi ki: “Onların içine kapıdan girin.

Oraya girdiğinizde galip geleceksiniz. Eğer inananlar iseniz yalnız Allah'a güvenin."

24. Dediler ki: "Ey Musa! Onlar orada oldukça biz oraya asla girmeyeceğiz. Hadi sen git, Rabbinle

birlikte savaşın. Biz şuracıkta oturacağız."

25. Şöyle yakardı Musa: "Rabbim! Nefsimle kardeşimden başkasına söz geçiremiyorum. Artık

fasıklar topluluğu ile bizim aramızı ayır."

26. Allah dedi ki: "Orası onlara kırk yıl haram kılınmıştır. Yeryüzünde sersem sersem

dolaşacaklar. Sen o fasıklar topluluğu için kederlenme."

27. Onlara Adem'in iki oğlunun haberini de gerçek olarak oku. Hani ikisi birer kurban sunmuşlardı

da birinden kabul edilmişti, ötekinden kabul edilmemişti. "Seni mutlaka öldüreceğim." dedi.

Öteki: "Allah sadece takva sahiplerinden kabul eder." dedi.

28. "Beni öldürmek için elini bana uzatırsan, ben seni öldürmek için elimi sana uzatmayacağım. Şu

bir gerçek ki ben, alemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım."

29. "Ben istiyorum ki, sen benim günahımı da senin günahını da yüklenip ateş halkından olasın. İşte

budur zalimlerin cezası."

30. Nihayet nefsi onu kardeşini öldürmeye ısındırdı, o da onu öldürdü. Böylece hüsrana

uğramışlardan oldu.

31. Derken Allah, kardeşinin cesedini nasıl saklayacağını ona göstermek için yeri eşeleyen bir

karga gönderdi. O dedi ki: “Vay be! şu karga kadar bile olamıyor muyum ki, kardeşimin cesedini

saklayayım.” Bu arada pişmanlık duyanlardan olmuştu.

32. İşte bu yüzden biz, İsrailoğulları zerine şunu yazdık: Kim bir kişiye, bir kişiye karşılık yahut

yeryüzünde bir fesat sebebiyle olmaksızın öldürürse, insanları toptan öldürmüş gibidir. Ve kim

bir kişiye hayat verirse insanlara toptan hayat vermiş gibidir. Andolsun, resullerimiz onlara açık-

seçik kanıtlar getirmişlerdir. Ama onlardan birçoğu bunun ardından da yeryüzünde zulüm ve

azgınlığa sapmaktadır.

33. Allah ve resulüyle savaşanların yeryüzünde bozgunculuk yapmaya çalışanların cezası şudur:

ldrlrlere yahut asılırlar yahut elleriyle ayakları çaprazlamasına kesilir yahut buldukları

yerden srlrlere. Bu onlar için dünyada bir rezilliktir. Ahirette de onlara büyük bir azap vardır.

34. Ancak onları gücünüz altına almadan önce tövbe edenler olursa biliniz ki, Allah Gafur ve

Rahim’dir.

35. Ey iman edenler! Allah’tan korkun; O’na varmaya vesile arayın. O’nun

yolunda gayret gösterin

ki, kurtuluşa erebilesiniz.

36. Küfre batanlar var ya, yeryüzündekilerin hepsi ve yanında bir o kadarı kendilerinin olsa da

kıyamet gününün azabından kurtulmak için hepsini fidye verseler, onlardan bu bile kabul edilmez.

Korkunç bir azap vardır onlar için.

37. Ateşten çıkmak isterler ama ondan çıkamayacaklardır. Onlar için tepelerinden hiç inmeyecek

bir azap vardır.

38. Hırsızlık yapan erkek ve kadının, yaptıklarına karşılık Allah'tan bir ceza olarak ellerini kesin.

Allah Aziz'dir, Hakim'dir.

39. Kim zulmünden sonra tövbe eder halini düzeltirse kuşkusuz Allah onun tövbesini kabul eder.

Allah çok affedici, çok merhametlidir.

40. Göklerin de yerin de mülk ve saltanatının Allah'ın olduğunu bilmedin mi? Dilediğine azap eder

O, dilediğini affeder. Allah'ın gücü herşeye yeter.

41. Ey resul! Kalpleri inanmamış olduğu halde ağızlarıyla "inandık" diyenlerin küfürde

yarışırcasına koşanları seni üzmesin. Yahudilerden bazıları yalancılık etmek için dinlerler;

huzuruna çıkmamış olan başka bir topluluk için dinlerler. Yerlerine oturmuş

kelimeleri,

yapılarını bozup değiştirirler. “Size şu verilirse alın, eğer o verilmezse çekinin.” derler. Allah

birini fitneye çarptırmak isterse sen onun için Allah karşısında hiçbir şey yapamazsın. Bunlar o

kişilerdir ki, Allah kalplerini temizlemek istemiyor. Dünyada bir rezillik vardır onlar için;

ahirette de büyük bir azap var onlara.

42. Yalana iyice kulak verirler, haramı tıka basa yerler. Sana geldiklerinde ister aralarında hüküm

ver, ister onlardan yüz çevir. Eğer onlardan yüz çevirirsen sana hiçbir şekilde zarar veremezler.

Ama aralarında hükmedersen, adaletle hükmet. Allah, adaletle hükmedenleri / adaleti ayakta

tutanları sever.

43. İçinde Allah’ın hükmü bulunan Tevrat yanlarında iken, nasıl oluyor da senin hakemliğine baş

vuruyorlar? Daha sonra da verilen hükümden yüz çeviriyorlar. Bunlar inanan kişiler değillerdir.

44. Biz indirdik Tevrat’ı, biz. İyiye ve güzele kılavuz var onda, ışık var. Allah’a teslim olmuş

peygamberler, Yahudilere onunla hakemlik yaparlardı. Kendini Rabb’e adayanlarla ilim ve

hikmette derinleşmiş olanlar da Allah’ın Kitabı’ndan korumakla görevli olduklarıyla

hükmederlerdi. Zaten onlar Allah'ın Kitabı'na tanıklardı. Artık insanlardan korkmayın, benden

korkun da ayetlerimi basit bir ücret karşılığı satmayın. Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler,

kafirlerin ta kendileridir.

45. O Kitap'ta onlar üzerine şöyle yazmıştık: Cana can, göze göz, burna burun, kulağa kulak, dişe

diş... Yaralamalar karşılığında da kısas. Kim kısası bağışlarsa, bu bağışlaması kendisi için

günahlara bir perde olur. Allah'ın indirdiğiyle hükmetmeyenler zalimlerin ta kendileridir.

46. Ardından o peygamberlerin izleri üzere Meryem oğlu İsa'yı gönderdik. Tevrat'tan yanında

bulunanı doğruluyordu. Ona İncil'i verdik. Hidayet ve ışık vardı onda. Tevrat'tan yanında olanı

tasdikleyici idi. Doğruya ve güzele kılavuzdu, takvaya sarılanlara bir öğüt.

47. İncil bağlıları Allah'ın onda indirdiğiyle hükmetsinler. Allah'ın indirdiğiyle hükmetmeyenler

fasıkların ta kendileridir.

48. Sana da Kitap'ı hak olarak indirdik. Kitap'tan onun yanında bulunanı tasdikleyici ve onu

denetleyip güvenilirliğini sağlayıcı olarak. O halde onlar arasında Allah'ın indirdiğiyle hükmet,

Hak'tan sana gelenden uzaklaşıp onların keyiflerine uyma. Sizden herbiri için bir yol ve bir

metod belirledik. Allah dileseydi sizi elbette bir tek ümmet yapardı. Ama size vermiş

olduklarıyla sizi imtihana çeksin diye öyle yapmamıştır. O halde hayırlarda yarışın. Tümünüzün

dönüşü Allah'adır. O size, tartışmış olduğunuz şeylerin esasını bildirecektir.

49. Sen de aralarında, Allah'ın indirdiğiyle hükmet. Onların keyiflerine uyma. Dikkat et de Allah'ın

sana indirdiğinin bir kısmından seni uzaklaştırıp fitneye düşürmesinler. Eğer yüz çevirirlerse bil

ki, Allah onları bazı günahları yüzünden belaya çarptırmak istiyor. Zaten insanların birçoğu

doğru yoldan iyice sapmış bulunuyor.

50. Yoksa cahiliye devrinin hükmünü mü arıyorlar? Gerçeği görebilen bir toplum için, Allah'tan

daha güzel hüküm veren kim vardır?

51. Ey iman edenler! Yahudileri ve Hıristiyanları gönül dostları edinmeyin. Onlar birbirlerinin

gönül dostlarıdır. Sizden kim onları gönül dostu edinirse o, onlardandır. Allah, zalimler

toplumunu doğruya ve güzele kılavuzlamaz.

52. Kalplerinde hastalık olanların, "başımıza bir felaket gelmesinden korkuyoruz" diyerek onların

içine daldıklarını görürsün. Olabilir ki Allah, bir fetih yahut katından bir buyruk getirir de bunu

yapanlar, benliklerinde sakladıkları şeye pişmanlık duyar hale gelirler.

53. İman edenler derler ki: “Şunlar mıdır o tüm güçleriyle sizinle beraber olduklarına yemin

edenler?” Bütün amelleri boşa çıkmıştır da hüsrana uğrayanlardan oluvermişlerdir.

54. Ey inananlar! İçinizden kim dininden dönerse şunu bilsin: Allah, yakında, kendilerini sevdiği ve

kendisini seven, müminlere karşı boynu bükük, kafirlere karşı başı dik bir topluluk getirecektir.

Bunlar Allah yolunda savaşır, hiçbir kınayanın kınamasından korkmazlar. Bu, Allah’ın

dilediğine sunduğu bir lütuftur. Allah, yaratılışı ve yarattıklarını genişletir, herşeyi bilir.

55. Sizin gönül dostunuz Allah’tır, O’nun resulüdür, bir de rüku eder bir halde namazı kılıp zekatı

vererek iman edenlerdir.

56. Allah’ı, O’nun resulünü ve iman edenleri dost edinen / Allah’tan, O’nun resulünden ve iman

edenlerden yüz çeviren bilsin ki, galip gelecek olanlar Allah’ın taraftarlarıdır.

57. Ey iman edenler! Sizden önce kitap verilenlerden ve küfre sapanlardan, dininizi oyun ve

eğlence edinenleri dost tutmayın. Eğer inanıyorsanız Allah’tan korkun.

58. Namaza çağırdığınızda onu oyun ve eğlence edindiler. Böyle yaptılar. Çünkü onlar akıllarını

işletmeyen bir topluluktur.

59. De ki: “Ey Ehlikitap! Sadece şunun için bizden hoşlanmıyorsunuz:

Allah'a, bize indirilene,

daha önce indirilene inanmışız. Doğrusu şu ki, sizin çoğunuz yoldan sapmıştır.”

60. De ki: “Allah katında ceza olarak bundan daha kötüsünü size bildireyim mi? Allah'ın

lanetlediği, üzerine gazap indirdiğidir o. Allah böylelerinden maymunlar, domuzlar ve tağut

uşakları yapmıştır. İşte bunlardır yer bakımından daha kötü, yolun denge noktasını kaybetme

bakımından daha şaşkın olanlar.”

61. Size geldiklerinde “inandık” derler. Gerçekte ise küfürle girmiş yine onunla çıkmışlardır. Neler

saklıyor olduklarını Allah daha iyi bilir.

62. Onların bir çoğunun günahta, düşmanlıkta, haram yemede yarışıklarını görürsün. Ne kötüdür o

yapmakta oldukları!

63. Ruhbanları ve hahamları onları, günah oluşturan sözlerinden, haram yemekten alıkoysalardı

olmaz mıydı? Ne kötüdür onların sınaat / teknoloji olark üretmekte oldukları.

64. Yahudiler dediler ki: “Allah'ın eli bağlıdır.” Kendi elleri bağlandı / elleri bağlanasıcalar!

Söylemiş oldukları lakırdı yüzünden lanetlendiler. Söylediklerinin aksine, Allah'ın iki eli de

alabildiğine açıktır; dilediği gibi bağışta bulunur. İnan olsun ki, Rabbinden sana indirilen, küfür

ve taşkınlık yönünden onları iyice azdıracaktır. Onların arasına, ta kıyamet gününe kadar

düşmanlık ve kin atmışızdır. Ne zaman savaş için bir ateş yaksalar, Allah onu söndürür de onlar

yeryüzünde yine bozgunculuğa koşarlar. Ama Allah, bozguncuları sevmez.

65. Eğer Ehlikitap, iman edip korunsaydı, onların kötülüklerini mutlaka örter ve kendilerini bol

nimetli cennetlere mutlaka sokardık.

66. Eğer onlar Tevrat'ı, İncil'i ve kendilerine indirilmiş olanı gerektiği şekilde uygulasalardı hem

üstlerinden hem ayaklarının altından rızıklanacaklardı. İçlerinde orta yolu izleyen bir topluluk

var. Ama onların çoğunluğunun yapmakta olduğu ne kadar da kötü!

67. Ey resul! Rabbinden sana indirileni tebliğ et. Eğer bunu yapmazsan onun verdiği peygamberlik

görevini yerine getirmemiş olursun. Allah seni insanlardan korur. Allah, küfre batmış topluluğa

kılavuzluk etmez.

68. De ki: "Ey Ehlikitap! Siz, Tevrat'ı, İncil'i ve Rabbinizden size indirileni tam uygulamadıkça

hiçbir şey değilsiniz." Rabbinden sana indirilen, onlardan birçoğunun küfür ve azgınlığını elbette

artıracaktır. Küfre batan topluluk için tasalanma artık.

69. Şu bir gerçek ki, iman edenler, Yahudiler, Sabiiler ve Hıristiyanlardan Allah'a ve ahiret

gününe inanıp barışa yönelik iş / iyilik yapanlar için korku yoktur.
Tasalanmayacaklardır onlar.

70. Yemin olsun ki biz, İsrailoğullarının kesin sözlerini almış da onlara
resuller göndermiştik. Ne

zaman bir resul onlara nefislerinin hoşlanmadığı birşeyi getirdiyse bir kısmını
yalanladılar; bir

kısmını da öldürüyorlardı.

71. Bir fitne kopmayacak sandılar. Kör oldular, sağır kesildiler. Derken Allah
tövbelerini kabul

etti. Sonra yine birçoğu körleşip sağırlaştı. Allah, onların yaptıklarını ayan-
beyan görüyor.

72. Andolsun ki, “Allah Meryem oğlu Mesih’in ta kendisidir” diyenler küfre
batmışlardır. Mesih

şöyle demişti: “Ey İsrailoğulları, hem sizin Rabbiniz hem de benim Rabbim
olan Allah’a kulluk /

ibadet edin. Gerçek olan şu ki, Allah’a ortak koşana Allah, cenneti haram
kılmıştır. Varacağı yer

ateştir onun. Zalimlerin yardımcısı olmayacaktır.”

73. Yine andolsun ki, “Allah, için üçüncüsüdür” diyenler de küfre batmıştır.
Bir tek Tanrı dışında

hiçbir ilah yoktur. Bu söyleyegeldiklerine son vermezlerse, onların küfre
sapanlarına korkunç bir

azap mutlaka gelip çatacaktır.

74. Hala Allah’a yönelip tövbe ederek ondan af dilemiyorlar mı? Allah
Gafur’dur, Rahim’dur.

75. Meryem oğlu Mesih, bir resulden başkası değildir. Ondan önce de resuller gelip geçmiştir.

Onun annesi de özü-sözü doğru biriydi. İkişi de yemek yerlerdi. Bak nasıl açıklıyoruz onlara

ayetleri! Sonra bak, nasıl gerisin geri çevriliyorlar!

76. Söyle onlara: “Allah’ı bırakıp da size zarar yahut yarar sağlama gücü olmayan şeylere mi

kölelik / kulluk ediyorsunuz? Allah, en iyi duyan, en iyi bilenin ta kendisidir.”

77. De ki: “Ey Ehlikitap! Dininizde azgınlık edip hak dışına çıkararak aşırılığa gitmeyin. Daha önce

sapmış, birçoğunu saptırmış ve yolun denge noktasından uzağa düşmüş bir topluluğun keyiflerine

uymayın.”

78. İsrailoğullarının küfre sapanları, Meryem oğlu İsa’nın ve Davud’un diliyle lanetlendiler. Bu

onların isyan etmeleri ve sınır tanımaz duruma düşmeleri yüzündendi.

79. İşledikleri kötülükten birbirlerini vazgeçirmiyorlardı. Ne kötü şeydi yapmayı sürdürdükleri!

80. Onlardan birçoğunun küfre sapanlarla dostluk kurduklarını görürsün. Öz benliklerinin onlar için

hazırlayıp sunduğu şey gerçekten çok kötü! Allah, üzerlerine gazap indirmiştir. Azap içinde de

onlar sürekli kalacaklardır.

81. Eğer Allah’a, peygambere ve ona indirilene inanmış olsalardı, küfre

sapanları dostlar

edinmezlerdi. Ama onların birçoğu fasıktır.

82. Şu tartışılmaz bir gerçektir ki, insanların iman edenlere en şiddetli düşmanlık duyanlarını,

Yahudilerle şirke batanlar bulursun. Şu da tartışılmaz bir gerçektir ki, insanların iman edenlere

sevgide en yakın olanlarını “biz Hıristiyanlarız” diyenler bulursun. Bu böyledir. Çünkü o

Hıristiyanlar içinde derin araştırmalar yapan keşişler, kendini Allah’a adanmış rahipler vardır. Ve

onlar, kibre sapmazlar.

83. Resule indirilene dinlediklerinde farkına vardıkları gerçekten dolayı gözlerinin yaşla dolup

taştığını görürsün. Şöyle derler: “Ey Rabbimiz, iman ettik. Artık bizi de gerçeğin tanıklarıyla

birlikte kaydet.”

84. “Rabbimizin bizi barışseverler / iyiler arasına koymasını umup dururken, Allah’a ve haktan

bize gelene neden inanmayacakmışız?”

85. Böyle söyledikleri için Allah onları, altlarından ırmaklar akan cennetlerle lütuflandırdı. Sürekli

kalıcıdırlar orada. İşte budur güzel davrananların ödülü.

86. Küfre sapıp ayetlerimizi yalanlayanlar da cehennemnin dostlarıdır.

87. Ey iman sahipleri! Allah’ın size helal kıldığı şeylerin temiz ve güzel

olanlarını

haramlaştırmayın; azıp sınırı aşmayın; Allah azıp sınırı aşanları sevmez.

88. Allah'ın size helal ve temiz olarak verdiği rızıklardan yiyin. Kendisine iman ettiğiniz Allah'tan

korkun.

89. Allah sizi yeminlerinizdeki boş lakırdıdan ötürü hesaba çekmez, ama bilinçli olarak

gerçekleştirdiğiniz yeminlerden sizi sorumlu tutar. Böyle bir yeminin keffareti, ailenize

yedirmekte olduğunuzun orta derecesinden on yoksulu doyurmak, yahut onları giydirmek, yahut da

özgürlüğünden yoksun kalmış bir benliği özgürlüğüne kavuşturmaktır. Bunlara imkan bulamayan

üç gün oruç tutar. Yemin ettiğinizde yeminlerinizin keffareti işte budur. Yeminlerinizi koruyun.

Allah size ayetlerini böyle açıklar ki şükredebilesiniz.

90. Ey iman edenler! Uyuşturucu / şarap, kumar, tapılmak için dikilen taşlar, fal okları şeytan işi

birer pisliktir; bunlardan uzak durun ki kurtuluşa eresiniz.

91. Şeytan; uyuşturucu / şarap ve kumara sokularak aranıza düşmanlık ve kin yerleştirip sizi Allah'ı

anmaktan, namazdan geri çevirmek ister. Artık son veriyorsunuz değil mi?

92. Allah'a itaat edin, resule itaat edin, sakının. Eğer yüz çevirirseniz şunu bilin: Bizim resulümüze

düşen sadece apaçık bir tebliğdir.

93. İman edip barışa yönelik işler / hayırlar yapanlara; bundan böyle korunup iman ederek iyi işler

yaptıkları, sonra takvaya sarılıp kemale erdikleri, sonra bir mertebe daha korunup güzellikler

sergiledikleri taktirde, daha önce tatmış oldukları haramdan ötürü hiçbir günah yoktur. Allah,

güzel düşünüp güzel davrananları sever.

94. Ey iman sahipleri! Allah sizi, ellerinizin ve mızraklarınızın erişeceği av türünden bir şeyle

mutlaka deneyecektir ki, gözün fark edemediği alanlarda O'ndan kim korkuyor bilsin. Bundan

sonra azıp sınırı çiğneyen için korkunç bir azap olacaktır.

95. Ey iman sahipleri! İhramda olduğunuz zaman av öldürmeyin. Sizden kim kasten onu öldürürse

cezası şudur: Öldürdüğü hayvana denk deve-sığır, davar cinsinden, Kabe'ye varacak kurbanlık

bir şey ki, içinizden adalet sahibi iki kişi belirleyecektir. Yahut yoksullara yedirme şeklinde bir

keffaret, yahut buna denk oruç. Taki yaptığının vebalini tatsın. Allah, geçmişi affetmiştir. Kim bir

daha yaparsa, Allah ondan öc alacaktır. Allah çok güçlüdür, öc alıcıdır.

96. Hem size hem de yolculara bir geçimlik olarak deniz avı yapmak ve onu yemek size helal

kılındı. Fakat ihramlı olduğunuz sürece karada avlanmak size haram

edilmiştir. Huzurunda

haşredileceğiniz Allah'tan korkun.

97. Allah Kabe'yi, o saygıya layık evi, o saygıya layık "ay"ı, o boynu bağısız ve bağı kurbanlıkları

insanlar için bir dayanak, bir güven unsuru kıldı. Böyle yaptı ki, Allah'ın göklerde olanı da yerde

olanı da bildiğini, Allah'ın herşeyi bilici olduğunu siz de bilesiniz.

98. Bilin ki Allah, azap ettiğinde çok şiddetli eder. Allah; Gafur'dur, Rahim'dir.

99. Resule düşen, tebliğden başka bir şey değildir. Allah sizin açığa vurduklarınızı da

gizlediklerinizi de bilir.

100. De ki: "Pisin çokluğu seni hayrete düşürse de pisle temiz bir olmaz. O halde, ey akıl ve gönül

sahipleri! Allah'tan korkun ki kurtuluşa erebilesiniz."

101. Ey iman sahipleri! Size açıklandığında canınızı sıkacak şeylerle ilgili soru sormayın. Kur'an

indirilmekte iken onları sorarsanız size açıklanır. Allah onlardan vazgeçmiştir. Allah Gafur'dur,

Halim'dir.

102. Sizden önceki bir toplum da onları sormuştu; sonra tutup hepsini inkar ettiler.

103. Allah ne bahire yapmıştır ne saibe ne vasile ne de ham. Ne var ki küfre sapanlar yalan

uydurarak Allah'a iftira ediyorlar ve çoğu da akıl erdiremiyor.

104. Onlara, Allah'ın indirdiğine ve resule gelin dendiğinde şöyle derler:
“Atalarımızı üzerinde

bulduğumuz şey bize yeter.” Peki, ataları hiçbir şey bilmiyor, doğru yolu bulamıyor idiyse de

mi?

105. Ey iman edenler! Siz kendinizi düzeltmeye bakın. Siz, doğru yolda oldukça sapmış olan size

zarar veremez. Tümünüzün dönüşü Allah'adır. O size neler yapıyor olduğunuzu haber verecektir.

106. Ey iman edenler! Herhangi birinize ölüm gelip çattığında, vasiyet zamanı aranızdaki tanıklık

şöyle olsun: Kendinizden adalet sahibi iki kişi yahut yolculuk etmekte iken ölüm musibeti

başınıza geldiye sizin dışınızdan iki kişi. Bunları namazdan sonra alıkoyarsınız; kuşkulanırsanız

şöyle yemin ederler: “Vallahi, yakınlarımız da olsa yeminimizi hiçbir ücret karşılığı

satmayacağız, Allah'ın tanıklığını saklamayacağız. Çünkü böyle yaparsak mutlaka

günahkarlardan oluruz.”

107. Eğer onların bir günah işledikleri kesinlikle anlaşılırsa o zaman, tercih edilmiş olan bu ikisinin

yerine bunların aleyhinde buldukları taraftan iki kişi geçerek şöyle yemin ederler: “Allah şahit

olsun ki bizim tanıklığımız, onların tanıklığından daha doğrudur. Biz hiçbir haksızlık yapmadık.

Aksi halde mutlaka zalimlerden olurduk.”

108. İşte bu yol, tanıklığı gereğince yerine getirmelerine, yemin etmelerinden sonra yeminlerinin

reddedileceğinden korkmalarına en yarayışlı olandır. Allah’tan korkun ve söylenene kulak verin.

Allah, fasıklar topluluğunu doğruya ve güzele kılavuzlamaz.

109. Allah, resulleri bir araya getireceği gün şöyle der: “Size ne cevap verildi?” Şöyle derler:

“Hiçbir bilgimiz yok. Gaybları en iyi biçimde bilen sensin, sen.”

110. Hani Allah şöyle demişti: “Ey Meryem oğlu İsa! Sana ve annene sunduğum nimetimi hatırla.

sEni Ruhulkudüs’le desteklemiştim, beşikte iken ve erginlik çağında insanlarla konuşuyordun.

Sana Kitap’ı, hikmeti, Tevrat’ı, İncil’i öğretmiştim. Benim iznimle çamurdan kuş görünümünde

birşey vücuda getiriyor, içine üflüyordun da o benim iznimle kuş oluyordu. Doğuştan körü, abraşı

benim iznimle iyileştiriyordun. Benim iznimle ölüleri çıkarıyordun. İsrailoğullarını senden uzak

tutmuştum. Hani sen onlara açık-seçik ayetleri getirdiğinde, küfre sapanları şöyle deyivermişti:

‘Açık bir büyüden başka şey değil bu.’”

111. Havarilere şunu vahyetmiştim: “Bana ve resulüme iman edin.” Şöyle

demişlerdi: “İman ettik,

sen de tanık ol ki biz, müslümanlarız.”

112. Havariler demişlerdi ki: “Ey Meryem oğlu İsa! Rabbin bize gökten bir sofraya indirebilir mi?” İsa

dedi ki: “Eğer müminlerseniz Allah’tan korkun.”

113. Dediler: “İstiyoruz ki ondan yiyelim, gönüllerimiz tatmin bulsun, senin bize doğruyu söylediğini

bilelim ve buna tanıklık edenlerden olalım.”

114. Meryem oğlu İsa şöyle yakardı: “Allahım, ey Rabbimiz! Üzerimize gökten bir sofraya indir de

bizim hem öncekilerimize hem sonrakilerimize bir bayram olsun, senden bir mucize olsun.

Rızıklandır bizi. Rızık verenlerin en hayırlısı sensin.”

115. Allah dedi ki: “Ben onu üzerinize indireceğim. Ama bundan sonra küfre sapanınıza öyle bir

azapla azap edeceğim ki, alemlerden hiçbir kimseye böyle bir azap yapmamıştım.”

116. Allah şunu da söyledi: “Ey Meryem oğlu İsa! Allah’ın yanında beni ve annemi de iki tanrı

olarak kabul edin diye insanlara sen mi söyledin?” İsa dedi: “Haşa! Tespih ederim seni. Hakkım

olmayan birşeyi söylemek benim haddime değildir. Eğer onu söylemişsem sen onu elbette

bilirsin. Sen benim içimde olanı bilirsin ama ben senin zatında olanı bilmem. Çünkü sen, evet sen

gaybları çok iyi bilensin.”

117. “Onlara, senin bana emrettiğin şu sözden başka birşey söylemedim:
‘Benim Rabbim ve sizin de

Rabbiniz olan Allah’a kulluk edin.’ İçlerinde olduğum sürece üzerlerine
tanıktım. Sen beni vefat

ettirince üzerlerine yalnız sen gözetleyici oldun. Ve sen zaten herşey üzerine
bir Şehid’sin, bir

tanıksın.”

118. “Onlara azap edersen, onlar senin kullarıdır. Ama onları bağışlarsan hiç
kuşkusuz sen tüm

gücün sahibi, tüm hikmetlerin sahibisin.”

119. Allah buyurdu: “Özü-sözü doğru olanlara, doğruluklarının yarar
sağlayacağı gün budur.

Altlarından ırmaklar akan cennetler var onlar için. Sonsuza dek kalacaklardır
orada.” Allah

onlardan razı olmuştur, onlar da Allah’tan razıdır. İşte budur büyük kurtuluş.

120. Göklerin, yerin ve bunlarda bulunanların mülkü / yönetimi Allah’ındır.
O’nun herşeye gücü

yeter.

EN’AM SURESİ (6/55)

Rahman ve Rahim Allah’ın adıyla...

1. Hamd Allah’adır. O ki gökleri ve yeri yaratmış, karanlıklara ve nura vücut
vermiştir. Sonra,

gerçeği örtenler bunları Rablerine denk tutuyorlar.

2. Sizi bir balçıktan yaratmış olan O'dur. Sonra hüküm verip bir süre belirlemiştir. Belirlenmiş

başka bir süre de onun katındadır. Bütün bunlardan sonra siz hala kuşkulanıp duruyorsunuz.

3. O, göklerde de Allah'tır, yerde de. O, sizin iç dünyanızı da bilir, açığa vurduklarınızı da. Neler

kazanmakta olduğunuzu da bilir O...

4. Onlara Rablerinin ayetlerinden bir ayet gelir gelmez, ondan hemen yüz çeviriyorlardı.

5. Böylece hakkı, kendilerine geldiği anda yalanladılar. Fakat yakında onlara alay etmekte

oldukları şeyin haberleri gelecektir.

6. Kendilerinden önce nice yurt ve medeniyeti yerle bir ettiğimizi görmediler mi? Biz o yurtlara

yeryüzünde size vermediğimiz imkanları vermiş, üzerlerine gök bereketini bol indirmiş, nehirleri

altlarından akar hale getirmiştik. Derken onları kendi günahlarıyla helak ettik ve arkalarından

başka bir nesil oluşturduk.

7. Eğer biz sana kağıt üzerine yazılı bir kitap göndermiş olsaydık, onlar da ona elleriyle dokunmuş

olsalardı, o küfre batmışlar, hiç kuşkusuz şöyle deyiverceklerdi: "Bu apaçık bir büyüden başka

şey değildir."

8. Şunu da söylediler: “Bu peygambere bir melek indirilseydi ya!” Eğer böyle bir melek indirmiş

olsaydık iş mutlaka bitirilmiş olurdu da kendilerine göz bile açtırılmazdı.

9. Eğer o peygamberi bir melek kılsaydık kuşkusuz onu bir er kişi yapacaktık ve içine

yuvarlandıkları kuşku ve karmaşayı onların üzerlerine giydirmiş olacaktık.

10. Yemin olsun ki, senden önceki resullerle de alay edildi; fakat eğlence konusu yaptıkları şey, o

maskaralığı sergileyenleri kısıkırak sarıverdi.

11. Şunu söyle: Dolaşın yeryüzünde de bakın nasıl olmuş gerçeği yalanlayanların sonları.

12. Sor: “Kimindir gökler ve yer?” Cevap ver: “Allah’ındır.” O Allah ki, rahmeti öz benliği

üzerine yazmıştır. O sizi, varlığında hiç kuşku bulunmayan kıyamet gününde biraraya mutlaka

toplayacaktır. Benliklerini hüsrana yuvarlamış kişiler var ya, onlar iman etmezler.

13. Gecenin ve gündüzün içinde yeralan herşey O’nundur. O, Semi’dir, herşeyi duyar; Alim’dir,

herşeyi bilir.

14. De ki: “Göklerin ve yerin Fadır’ı olan o yaratıcıdan, o yedirip doyuran ama kendisi yedirilip

beslenmeyen Allah’tan başkasını mı dost edineyim?” De ki: “Bana, İslam’ı seçenlerin ilki olmam

emredildi.” Ve sakın şirke sapanlardan olma.

15. Şunu da söyle: “Rabbime isyan edersem büyük bir günün azabından korkarım ben.”

16. Kendisinden azap uzaklaştırılana o gün rahmet etmiştir. İşte açık kurtuluş budur.

17. Allah sana bir keder dokundurursa, onu O’ndan başka açacak yoktur. Eğer sana bir hayır

dokundurursa, O herşey üzerinde güç sahibidir.

18. Ve kulları üzerinde hüküm ve egemenlik sahibi Kaahir’dir O. Tüm hikmetlerin kaynağıdır O.

Herşeyden haberdardır.

19. Sor: “Tanıklık bakımından hangi şey daha büyüktür?” De ki: “Benimle sizin aranızda Allah

tanıktır. Bu Kur’an bana vahyolundu ki, onunla sizi ve ulaştığı herkesi uyarayım. Siz gerçekten

Allah’ın yanında başka ilahların bulunduğuna tanıklık ediyor musunuz?” De ki: “Ben buna

tanıklık etmiyorum.” De ki: “O, sadece tek bir tanrıdır. Ve ben, sizin ortak tuttuğunuz şeylerden

uzağım.”

20. O kendilerine kitap verdiklerimiz var ya, onu öz oğullarını tanıdıkları gibi tanıyıp bilirler. Ama

öz benliklerini hüsrana uğratan bunlar, iman etmezler.

21. Yalan düzerek Allah’a iftira eden yahut onun ayetlerini yalanlayanlardan daha zalim kim

vardır? Şu da bir gerçek ki, zalimler asla kurtulamazlar.

22. Gün olur onları bir araya toplar haşrederiz. Sonra şirke batanlara sorarız: “Nerededir o birşey

zannedip durduğunuz ortaklarınız?”

23. Sonunda şunu söylemekten başka bahaneleri kalmaz: “Rabbimiz Allah’a yemin olsun ki, biz

ortak koşanlar değildik.”

24. Bak da gör, nasıl yalan söylediler öz benliklerine karşı! Ve iftira için kullandıkları şeyler,

onları bırakıp kayboldu.

25. İçlerinden sana kulak verenler vardır; ama biz onu gereğince anlamamaları için kalplerine

kılıflar geçirmiş, kulaklarına bir ağırlık koymuşuzdur. Tüm mucizeleri görseler de onlara

inanmazlar. Nihayet sana gelip seninle çekişerek şöyle derler küfre sapanlar: “Bu, eskilerin

masallarından başka birşey değildir.”

26. Hem ondan alıkoyarlar hem ondan uzaklaşırlar. Öz benliklerinden başkasını helak etmiyorlar.

Ama farkında değiller.

27. Ah bir görsen, ateşin başında durdurulup da şöyle dediklerini: “Ne olurdu, geri gönderilsek,

Rabbimizin ayetlerini yalanlamasak ve müminlerden oluversek.”

28. İşin doğrusu şu: Önceden gizlemekte oldukları karşılıklarına dikildi. Geri gönderilselerdi

yasaklandıkları şeyi mutlaka yineleyeceklerdi. Doğrusu onlar, tam yalancıdırlar.

29. Dediler ki: “Şu dünya hayatımızdan başkası yok. Biz diriltilecek de değiliz.”

30. Rableri huzurunda durdurulduklarını bir görsen! Sordu: “Gerçek değil miymiş bu?” Dediler:

“Rabbimize yemin olsun ki, gerçekmiş.” Dedi: “O halde, küfre sapmış olmanızdan dolayı tadın

azabı.”

31. Allah’ın huzuruna varmayı yalanlayanlar, gerçekten hüsrana uğradılar. Sonunda o saat ansızın

kendilerine gelip çattınca, sırtlarında günahlarını taşıyor bir halde şöyle demişlerdir: “Dünya

hayatında düştüğümüz aşırılıklardan dolayı vay hasretimize!” Dikkat edin! Ne kötü şeylerdir

taşıyor durdukları.

32. Şu iğreti, basit hayat bir oyun ve eğlenceden başka şey değildir. Sakınıp korunanlar için ahiret

yurdu elbette ki daha iyidir. Hala aklınızı işletmeyecek misiniz?

33. Söylediklerinin seni kederlendirdiğini çok iyi biliyoruz. Gerçek şu ki, onlar seni

yalanlamıyorlar; o zalimler Allah’ın ayetlerine karşı direnmekteler.

34. Yemin olsun ki, senden önce de resuller yalanlanmış ama yalanlamalarına, eziyet görmelerine

sabretmişlerdi. Nihayet yardımımız onlara ulaştı. Allah’ın kelimelerini

değiştirecek hiçbir kuvvet

yoktur. Yemin olsun, elçi olarak gönderilenlerin haberinden bir kısmı sana da gelmiştir.

35. Eğer yüz çevirip gitmeleri sana ağır geldiyse, haydi gücün yetiyorsa, yerin içinde bir delik

yahut gökte bir merdiven ara da onlara bir mucize getir. Allah dileyseydi onları doğru ve güzelde

birleştirirdi. Artık cahillerden olma.

36. Ancak gereğince dinleyenler çağrıya cevap verir. Ölümlere gelince, Allah onları diriltecektir,

sonra O'na döndürülecekler.

37. Dediler ki: “Ona Rabbinden bir mucize indirilseydi ya!” De ki: “Kuşkusuz, Allah bir mucize

indirmeye Kaadir'dir. Fakat çokları bilmiyorlar.”

38. Yeryüzünde debelenen hiçbir canlı, iki kanadıyla uçan hiçbir kuş istisna olmamak üzere hepsi

sizin gibi ümmetlerdir. Biz bu Kitap'ta, herhangi birşeyi ne eksik bıraktık ne fazla yaptık. Onlar

sonunda Rableri önünde haşredilirler.

39. Bizim ayetlerimizi yalanlayanlar, karanlıklara gömülmüş sağır ve dilsizlerdir. Allah dilediği

kişiyi şaşırır, dilediğini de dosdoğru yol üzerine koyar.

40. De ki: “Bir düşünün bakalım! Allah'ın azabı yakanıza yapışsa yahut o saat gelip çatsa,

Allah'tan başkasına mı yakarirsiniz? Doğru sözlü iseniz söyleyin!”

41. Hayır, yalnız O'na yakarirsiniz da O dilerse yakındığınız belayı uzaklaştırır. Ve siz, ortak

koştuklarınızı unutuverirsiniz.

42. Andolsun ki, senden önce de ümmetlere elçiler göndermiştik. O ümmetleri, bize yaklaşıp

sığınsınlar diye zorluklar ve darlıklarla yakalamıştık.

43. Zorluğumuz kendilerine gelip çattığında bir sığınabilselerdi! Ne yazık ki kalpleri katılaştı;

şeytan, yapmakta olduklarını onlara süslü-püslü gösterdi.

44. Öğütlenmeye çağırıldıkları şeyi unutunca, herşeyin kapılarını üzerlerine açıverdik. Nihayet,

kendilerine verilenle sevinç şımarıklığına daldıkları bir sırada, ansızın onları yakaladık. Tüm

ümitlerini bir anda yitirdiler.

45. Böylece zulme saplanan topluluğun kökü kesilmişti; hamd olsun alemlerin Rabbi'ne.

46. De ki: “Düşünün bakalım. Allah, işitme gücünüzü, gözlerinizi alsa, kalpleriniz üzerine mühür

bassa, Allah'tan başka hangi ilah onları size geri verecek?” Bak nasıl türlü türlü açıklıyoruz

ayetleri, yine de yüz çeviriyorlar!

47. Şunu da söyle: “Düşünün bakalım! Allah'ın azabı size ansızın, açıktan gelirse, zalimler

topluluğundan başkası mı helak edilecek?”

48. Biz o gönderilen elçileri, müjdeciler ve uyarıcılar olmaktan öte birşey için göndermiyoruz.

İman edip barışı yerleştirenlere / iyi işler yapanlara korku yoktur.
Tasalanmayacaklardır onlar.

49. Ayetlerimizi yalanlayanlara gelince, fenalığa bulaşmaları yüzünden kendilerine azap

dokunacaktır.

50. Onlara şunu söyle: “Ben size Allah’ın hazineleri yanımdadır demiyorum. Gaybı da bilmem ben.

Size ben bir meleğim de demiyorum. Yalnız bana vahyedilene uyarım ben.”
Sor onlara: “Körle

gören bir olur mu? Hala düşünmüyor musunuz?”

51. Rablerinin huzurunda haşredileceklerinden korkanları, o vahiy ile uyar ki korunabilsinler.

Onların O’ndan başka ne bir dostları vardır ne de şefaathçuları!

52. Sabah akşam, yüzünü isteyerek Rablerine yalvarıp yakaranları kovma.
Onların hesabından

birşey sana ait olmadığı gibi, senin hesabından birşey de onlara ait değildir. O halde onları

kovarsan zalimlerden olursun.

53. Biz böylece onların bir kısmını diğer bir kısmıyla imtihana çektik ki, şunu söylesinler: “Allah

aramızdan şunlara mı lütufta bulundu?” Allah şükredenleri daha iyi bilmiyor mu?

54. Ayetlerimize iman edenler sana geldiğinde şöyle söyle: “Selam size! Rabbiniz, benliği üzerine

rahmeti yazmıştır. İçinizden her kim bilgisizlikle bir kötülük işler de ardından tövbe edip halini

düzelirse, hiç kuşkusuz Allah çok affedici, çok merhametlidir.”

55. İşte biz, ayetlerimizi bu şekilde detaylandırıyoruz ki, günaha sapmışların yolu açık-seçik ortaya

çıksın.

56. De ki: “Ben, Allah’ı bırakıp da yakardıklarınıza kulluk etmekten yasaklandım.” De ki: “Sizin

keyiflerinize uymam. Çünkü bunu yaparsam sapıtmış olurum, doğruyu ve güzeli bulanlardan

olmam.”

57. De ki: “Ben Rabbinimden gelen bir beyyine üzerindeyim. Ama siz onu yalanladınız. Acele

istediğiniz şey benim yanımda değil. Hüküm yalnız ve yalnız Allah’ındır. Hakkı O anlatır. Ayırt

edip çözüm getirenlerin en hayırlısı O’dur.”

58. Şunu da söyle: “Acele istediğiniz şey benim yanımda olsaydı, benimle sizin aranızdaki iş

çoktan bitirilmiş olurdu. Zalimleri, Allah daha iyi bilir.”

59. Gaybın anahtarları O’nun yanındadır; onları O’ndan başkası bilmez. O, karada ve denizde olanı

da bilir. O’nun bilgisi dışında bir yaprak bile düşmez. Toprağın karanlıklarındaki bir dane, yaş

ve kuru herşey apaçık bir Kitap'ın içindedir.

60. O, odur ki, geceleyin sizi öldürür. Gün boyunca neler yapıp neler kazandığınızı bilir. Sonra

belirlenmiş süre işletilip tamamlansın diye, gün içinde sizi diriltir. Nihayet O'nadır dönüşünüz.

Sonra yapıp ettiklerinizi size haber verecektir.

61. Kulları üzerinde egemenlik sahibi Kaahir'dir O. Üzerinize koruyucular gönderir. Nihayet ölüm

birinize geldiğinde, elçilerimiz onu vefat ettirirler. Ne vaktinden önce iş yaparlar onlar ne de

vaktinden sonra.

62. Sonra onlar gerçek Mevla'ları olan Allah'a götürülürler. Gözünüzü açın! Hüküm yalnız

O'nundur. Ve hesap görenlerin en süratlisi de O'dur.

63. Şunu sor: “‘Bizi bu durumdan kurtarırsa andolsun şükredenlerden olacağız’ diye boyun büküp

ürpererek O'na yakardığımızda, karanın ve denizin karanlıklarından sizi kim kurtarıyor?”

64. De ki: “Ondan da tüm sıkıntılardan da sizi Allah kurtarıyor; sonra siz O'na ortak

koşuyorsunuz.”

65. De ki: “O size, üstünüzden yahut ayaklarınızın altından bir azap göndermeye yahut sizi bölük

bölük birbirinize düşürerek kiminizin şiddetini kiminize tattırmaya Kadir'dir.” Bak nasıl

sıralıyoruz ayetleri, iyice kavrayabilsinler diye.

66. O, hak olduğu halde senin toplumun onu yalanladı. De ki: “Ben size vekil değilim.”

67. Her haberin gerçekleşeceği bir zaman / mekan vardır. Yakında bileceksiniz.

68. Ayetlerimiz hakkında lakırdıya dalanları gördüğünde, onlar başka bir söze dalıncaya değin

onlardan yüz çevir. Eğer şeytan sana unutturursa, hatırladıktan sonra o zalimler topluluğu ile

oturma.

69. Allah’tan korkanlara onların hesabından birşey yoktur ama yine de bir hatırlatma olmalı. Belki

sakınırlar.

70. Dinlerini oyun ve eğlence haline getirmiş, dünya hayatı kendilerini aldatmış olanları bırak da o

Kur’an ile şunu hatırlat: Bir kişi, kendi elinin üretilip kazandığına teslim edilirse onun, Allah

dışında ne bir dostu kalır ne de şefaathçısı. Her türlü fidyeyi verse de ondan kabul edilmez. İşte

bunlar, kazandıklarına teslim edilmişlerdir. Nankörlük ettiklerinden ötürü onlar için kaynar sudan

bir içki ve korkunç bir azap vardır.

71. De ki: “Allah’ı bırakıp da bize ne yarar ne de zarar veremeyecek şeylere mi yakaralım? Allah

bize kılavuzluk ettikten sonra ökçelerimiz üstüne geri mi döndürülelim? O

kişi gibi ki, şeytanlar

kendisini ayartıp yeryüzünde şaşkın dolaşır hale getirmişlerdir. Oysa ki onun, “bize gel” diye

doğruya ve güzele çağıran arkadaşları vardır.” De ki: “Allah’ın kılavuzluğudur gerçek

kılavuzluk. Alemlerin Rabbi Allah’a teslim olmakla emrolunduk biz.”

72. Ve “namazı kılın, O’ndan korkun” diye emrolunduk. Huzurunda haşrolunacağınız O’dur.

73. Gökleri ve yeri hak olarak yaratan da O’dur. “Ol” dediği gün, hemen oluverir. Sözü haktır

O’nun. Sura üfleneceği gün de mülk ve yönetim O’nundur. Alim’dir, görünmeyeni de görüneni de

bilen O’dur. O’dur Hakim, O’dur Habir.

74. İbrahim, babası Azer’e şöyle demişti: “Putları tanrılar mı ediniyorsun? Seni de toplumunu da

açık bir sapıklık içinde görüyorum.”

75. Böylece biz İbrahim’e göklerin ve yerin melekutunu gösteriyorduk ki, gerçeği görüp bilerek

inananlardan olsun.

76. Gece üstüne çökünce bir yıldız gördü de “işte Rabbim bu” dedi. Yıldız battığında ise “batıp

gidenleri sevmem” diye konuştu.

77. Ay’ı doğar halde görünce, “Rabbim bu” dedi. O batınca da şöyle konuştu: “Eğer Rabbim bana

kılavuzluk etmeseydi sapıtan topluluktan olurdu.”

78. Nihayet güneşin doğmakta olduğunu gördüğünde, “benim Rabbim bu, bu daha büyük” dedi. O

da batıp gidince şöyle seslendi: “Ortak koştuğunuz şeylerden uzağım ben.”

79. “Ben bir hanif olarak yüzümü gökleri ve yeri yaratana döndürdüm. Müşriklerden değilim ben.”

80. Toplumunu ona karşı çıkıp kanıt getirmeye kalkıştı. O dedi ki: “Allah hakkında benimle çekişiyor

musunuz? Beni doğru yola o ilettiler. O’na ortak koştuğunuz şeylerden korkmam. Rabbimin dilediği

dışında hiçbir şey olmaz. Rabbim bilgice herşeyi çepeçevre kuşatmıştır. Hala öğüt almayacak

mısınız?”

81. “Hem siz, hakkında size hiçbir kanıt inmediği şeyleri Allah’a ortak koştuğunuz halde

korkmuyorsunuz da ben, ortak tuttuğunuz şeylerden nasıl korkarım!” Şimdi, eğer biliyorsanız, iki

gruptan hangisi güvende olmaya / güvenilmeye daha layıktır?

82. İman edip de imanlarını bir zulümle kirletmeyenler var ya, güvende olma / güvenilir olma işte

onların hakkıdır; doğruyu ve güzeli yakalayanlar da onlardır.

83. İşte bunlar, kavmine karşı İbrahim’e verdiğimiz kanıtlardır. Dilediklerimizi derece derece

yükseltiriz. Senin Rabbin Hakim’dir, Alim’dir.

84. Biz ona İshak'ı ve Yakub'u hediye ettik. Hepsini doğruya ve güzele kılavuzladık. Daha önce

Nuh'a ve onun soyundan olan Davud'a, Süleyman'a, Eyyub'e, Yusuf'a, Musa'ya, Harun'a da

kılavuzluk etmiştik. Güzel düşünüp güzel davrananları böyle ödüllendiririz biz.

85. Zekeriyya, Yahya, İsa ve İlyas... Hepsi barış için çalışanlardandı.

86. İsmail, Elyesa', Yunus ve Lut... Hepsini alemlere üstün kıldık.

87. Atalarından, soylarından, kardeşlerinden bir kısmını da... Onları seçtik ve onları dosdoğru bir

yola kılavuzladık.

88. Allah'ın yol göstermesidir bu. Kullarından dilediğini bununla iletir iyiye ve güzele. Eğer onlar

şirke bulaşsalar yapıp ettikleri kendilerine yararsız hale gelirdi.

89. İşte bunlardır kendilerine kitap, hükmetme gücü ve peygamberlik verdiklerimiz. Şimdi şu

insanlar bütün bunları inkar ederlerse biz, bunları inkar etmeyecek bir topluluğu onlara vekil

ederiz.

90. İşte böyleleri, Allah'ın yol gösterdiği kimselerdir. Sen de onların yolunu izle ve şöyle söyle:

“Ben şu yaptığımı karşılık sizden bir ücret istemiyorum. O sadece alemlere bir öğüttür.”

91. Allah'ı, büyüklüğüne yaraşır şekilde tanıyamadılar. Çünkü, “Allah, insana hiçbir şey

vahyetmemiştir” dediler. De ki: “Musa’nın insanlara bir ışık, bir kılavuz olarak getirdiği Kitap’ı

kim indirdi? Siz o Kitap’ı birtakım parşömenler yapıp ortaya sürüyorsunuz, birçoğunu da

saklıyorsunuz. Size, sizin de atalarınızın da bilmediği şeyler öğretildi.”
“Allah” de, sonra da

bırak onları saplandıkları bataкта oynayadursunlar.

92. Bu da bizim, kentlerin / medeniyetlerin anasını uyarman için indirdiğimiz bir Kitap. Kutsal-

bereketli, kendinden öncekini doğrulayıcı. Ahirete inananlar, ona da inanırlar ve onlar

namazlarına devam ederler.

93. Yalan düzüp Allah’a iftira eden veya kendine birşey vahyedilmediği halde “bana vahyedildi”

diyen kişi ile, “Allah’ın ayet indirdiği gibi ben de indireceğim” diyen kimseden daha zalim kim

vardır! Bir görsen, o zalimleri ölüm dalgaları içindeyken. Melekler ellerini uzatmış, “çıkarın

canlarınızı” diye! Bugün zillet azabıyla cezalandırılacaksınız; çünkü Allah’a karşı gerçek dışı

şeyler söylüyordunuz ve çünkü O’nun ayetlerine karşı büyüklük taşıyordunuz.

94. Andolsun, sizi ilk yarattığımızdaki gibi yapayalınız / teker teker bize geldiniz. Size verip

hayaline daldırdığımız şeyleri de sırtlarınızın arkasında bıraktınız. Sizinle ilgili hususlarda

ortaklar olduklarını sandığınız şefaathçılarınızı da yanınızda görmüyoruz.
Yemin olsun, koptu

aranızdaki tüm bağlar ve uzaklaşıp kayboldu yanınızdan o bir şey
sandıklarınız.

95. Hiç kuşkusuz Allah'tır daneyi yaran, çekirdeği patlatan. Ölüden diri
çıkartır O; diriden ölüyü

çıkaran da O'dur. İşte budur Allah! Peki nasıl ters bir yöne çevriliyorsunuz?

96. Şafağı yarıp sabahı ortaya çıkaran O'dur. Geceyi dinlenme zamanı yaptı;
Güneş'i ve Ay'ı hesap

aracı. İşte budur ölçülendirmesi o Aziz'in, o Alim'in.

97. Karanın ve denizin karanlıklarında, kendileriyle yol bulmanız için
yıldızları hizmetinize veren

O'dur. Bilen bir topluluk için ayetleri gerçekten detaylandırmışızdır.

98. Sizi birtek canlıdan vücuda getiren O'dur. Bu oluşumda bir karar kılma
yeri var, bir de emanet

olarak kalma yeri. İyice araştırıp kavrayan bir topluluk için ayetleri biz tam
bir biçimde

detaylandırdık.

99. Size gökten su indiren de O'dur. Biz o suyla herşeyin bitkisini çıkardık.
Ondan da bir yeşillik

çıkardık. O yeşillikten birbiri üzerine binmiş daneler çıkardık. Hurma
ağacının, tomurcuğundan

sarkan salkımlar, üzümderden bağlar, zeytin, nar çıkardık. Birbirine benzeyeni
var, benzemeyeni

var. Meyva verdiğinde ve meyvalar olgunlaştığında bir bakın onun ürününe!

Bu size

gösterilenlerde, iman eden bir topluluk için, çok ibretler vardır.

100. Allah'a bir de cinleri / gözle görülmeyen yaratıkları ortak koştular. Oysa ki, onları O

yaratmıştır. Bilgisizce O'na oğullar ve kızlar isnat etme saçmalığını gösterdiler. Şanı yücedir

O'nun. Onların nitelemelerinin ötesindedir O.

101. Gökleri ve yeri yaratıp donatan Bedi' O'dur. Nasıl çocuğu olur O'nun, kendisinin bir eşi olmadı

ki! Herşeyi O yarattı ve herşeyi en iyi şekilde bilen de O'dur.

102. Rabbiniz Allah işte budur! İlah yok O'ndan başka. Herşeyin yaratıcısıdır, Haalik'tir O. O'na

kulluk / ibadet edin. O herşeye Vekil'dir.

103. Gözler onu fark edip kavrayamaz. Oysa ki O, gözleri görür / bilir. O Latif'tir, lütfu çok olduğu

halde kendisi görülemez; Habir'dir, herşeyden haberdardır.

104. Gerçek şu ki size Rabbinizden gönül gözleri gelmiştir. Kim görürse kendisi yararına, kim körlük

ederse kendisi zararına... Ben sizin üzerinize bekçi değilim.

105. Ayetleri bu şekilde, çeşitli başlıklarla veriyoruz ki "sen ders aldın" desinler, biz de ilimden

nasiplenen bir toplum için onu iyice açıklayalım.

106. Rabbinden sana vahyedilene uy. O'ndan başka ilah yoktur. Müşriklerden yüz çevir.

107. Allah dileseydi, şirke batmazlardı. Biz seni onlar üzerine bekçi yapmadık. Sen onlara vekil de

değilsin.

108. Onların Allah dışında dua ettiklerine sövmeyin. Yoksa onlar da düşmanlıkla ve bilgisizce

Allah'a söverler. Biz her ümmete yaptığı işi bu şekilde süslü gösterdik. Sonra hepsinin dönüşü

Rablerinedir. O, onlara, yapmakta olduklarını haber verecektir.

109. Tüm yeminleriyle Allah'a yemin ettiler ki, eğer kendilerine bir mucize gelirse ona mutlaka

inanacaklar. Söyle onlara: "Mucizeler ancak Allah'ın katındadır." Mucize geldiğinde de iman

etmeyeceklerini anlamıyor musunuz?

110. Biz onların gönüllerini ve gözlerini ters çeviririz, ilk seferinde buna iman etmedikleri gibi

bırakırız kendilerini de azgınlıkları içinde körü körüne bocalar dururlar.

111. Eğer biz onlara melekleri indirseydik, ölümler kendileriyle konuşsaydı ve herşeyi toplayıp

karşılıklarına dikseydik, Allah'ın dilemesi dışında, yine de inanmazlardı. Nevarki, çokları cehalet

sergiliyorlar.

112. İşte böyle, biz her peygambere insan ve cin şeytanlarını düşman yaptık. Bunlar aldatmak için

birbirlerine lafın yaldızlısını fısıldarlar. Rabbin dileseydi onu yapamazlardı. Bırak onları,

düzdükleri iftiralarla başbaşa kalsınlar;

113. Ki ahirete inanmayanların gönülleri ona ısınsın, ondan hoşlansınlar, elde ettikleri şeylere sahip

olmaya devam etsinler.

114. Allah size Kitap'ı detaylandırmış bir halde indirmişken, Allah'ın dışında bir hakem mi

arayayım? Kendilerine Kitap verdiklerimiz, onun, Rabbinden hak olarak indirildiğini biliyorlar.

Sakın kuşkuya düşenlerden olma.

115. Rabbinin sözü hem doğruluk hem de adalet bakımından tamamlanmıştır. O'nun sözlerini

değiştirecek hiçbir kuvvet yoktur. En iyi işiten, en iyi bilendir O.

116. Yeryüzündeki insanların çoğunluğuna uyarsan seni Allah yolundan saptırırlar. Sadece sanıya

uyarlar onlar ve sadece saçmalarlar.

117. Kendi yolundan kimin saptığını en iyi senin Rabbin bilir. Hidayete ermiş olanları en iyi bilen de

O'dur.

118. O halde, O'nun ayetlerine inanıyorsanız, üzerine Allah'ın adı anılmış olanlardan yiye.

119. Size ne oluyor da üzerine Allah'ın adı anılmış olanlardan yemiyorsunuz? Zorda kalıyorsunuz

dışında üzerinize haram kıldığını bizzat kendisi size detaylı bir biçimde açıklamıştır. Birçokları

ilimsiz bir biçimde kendi keyiflerine uyarak halkı şaşırtıyorlar. Hiç kuşkusuz, senin Rabbin sınır

tanımaz azgınları çok iyi bilmektedir.

120. Günahın açığını da bırakın, gizlisini de. Günah kazananlar yapıp ettiklerinin karşılığını yakında

göreceklendir.

121. Üzerine Allah'ın adı anılmayanlardan yemeyin. Böyle birşey tam bir yoldan çıkıştır. Şeytanlar

kendi dostlarına sizinle mücadele etmeleri için gizlice telkinde bulunurlar. Onlara boyun

eğerseniz siz de müşriklerden oldunuz demektir.

122. Bir ölü iken kendisine hayat verdiğimiz, insanlar içinde yürümesi için kendisine ışık

sunduğumuz kişinin durumu, karanlıklar içinde kalmış, bir türlü ondan çıkamayan kişinininki gibi

olur mu? İşte böyle! Küfre sapanlara, yapmakta oldukları süslü-püslü gösterilmiştir.

123. Biz bu şekilde her kentte / her medeniyette kodamanları, o kent ve medeniyetin suçluları yaptık

ki, orada oyunlar tezgahlayıp tuzaklar kursunlar. Aslında onlar öz benliklerinden başkasına oyun

oynamıyorlar ama farkında değiller.

124. Onlara bir ayet geldiğinde şöyle demişlerdir: “Allah resullerine verilenin tıpkısını bize de

verilmedikçe asla inanmayacağız.” Allah resullük görevini nereye sunacağını

daha iyi bilir. Suç

işleyenlere, oynadıkları oyunlar yüzünden Allah katında bir küçüklük ve şiddetli bir azap

öngörülmüştür.

125. Allah, iyiye ve güzele götürmek istediğinin göğsünü İslam'a açar. Saptırmak dilediğinin de

göğsünü öylesine daraltıp tıkar ki, o, göğe yükseliyormuş gibi olur. Allah, iman etmeyenler

üzerine pisliği işte böyle atıverir.

126. Rabbinin yolu işte budur, dosdoğru, kıvamında... Biz öğüt alan bir topluluğa ayetleri detaylı bir

biçimde açıkladık.

127. Rableri katındaki huzur ve esenlik yurdu onlarındır. İşler oldukları ameller yüzünden O, onların

Veli'si oluvermiştir.

128. Gün olur şöyle diyerek onları huzurunda toplar: "Ey cinler / görünmez varlıklar topluluğu! Şu

insanlara gerçekten çok ettiniz." Onların insanlardan olan dostları şöyle derler: "Rabbimiz,

kimimiz kimimizden yararlanmıştı. Bizim için belirlediğin sürenin sonuna geldik." Buyurur ki:

"Barınağınız ateştir. Dilediğim zamanlar hariç orada sürekliyorsunuz." Senin Rabbin Hakim'dir,

Alim'dir.

129. İşte biz, zalimlerin bir kısmını bir kısmına, kazanır oldukları şeyler yüzünden bu şekilde dost

ederiz / musallat ederiz.

130. Ey cinler ve insanlar topluluğu! İçinizden, size ayetlerimi anlatan ve şu gününüzle yüzyüze

geleceğiniz hususunda sizi uyaran resuller gelmedi mi?” “Kendi aleyhimize tanıklık ettik.”

dediler. İğreti hayat onları aldattı da küfre saptıklarına ilişkin öz benlikleri aleyhinde tanıklık

ettiler.

131. Sebep şudur: Rabbin, halkı habersiz bir haldeyken kentleri helak edici değildir.

132. Herbirinin, yapıp ettiklerinden kaynaklanan dereceleri vardır. Rabbin onların işlediklerinden

gafil değildir.

133. Senin o Gani Rabbin rahmet sahibidir. Dilerse sizi ortadan kaldırır ve sizi bir başka topluluğun

soyundan vücuda getirdiği gibi, ardınızdaki da dilediğini sizin yerinize getirir.

134. Size vaat edilen şeyler kesinlikle meydana gelecektir. Siz engel olamazsınız.

135. Ey toplumum! Yapabileceğinizi yapın. Ben de yapıp ediyorum. Yakında yurdun sonunun kime

ait olacağını bileceksiniz. Gerçek olan şu ki, zalimler kurtulamayacaktır.

136. Kendi yarattığı ekinden ve hayvanlardan Allah’a bir pay ayırdılar da kendi zanlarınca şöyle

dediler: Bu Allah için, bu da ortaklarımız için.” Ortakları için olan Allah’a ulaşmaz. Ama Allah

için olan, ortaklarına ulaşıyor. Ne kötü hüküm veriyorlar!

137. Aynen bunun gibi, müşriklerden birçoğuna, Allah’a ortak koştukları putlar öz evlatlarını

öldürmeyi güzel göstermiştir ki, hem onları yok etsinler hem de dinlerini karmakarışık hale

getirsinler. Allah dileyseydi bunu yapamazlardı. O halde onları, düzdükleri iftiralarla başbaşa

bırak.

138. Kendi kuruntularına uygun olarak şöyle dediler: “Şunlar, dokunulmaz hayvanlar ve ekinlerdir.

Bizim dilediğimizden başkası yiyemez bunları.” Hayvanlar var, sırtlarına binmek yasaklanmış;

bir kısım hayvanları da Allah’a iftira ederek üzerlerine Allah’ın adını anmadan boğazlarlar.

Allah onları düzdükleri iftiralar yüzünden cezalandıracaktır.

139. Şunu da söylediler: “Şu hayvanların karınlarındakiler erkeklerimize özgülenmiştir.

Kadınlarımıza haramdır. Yavru ölü doğarsa kadın-erkek hepsi onda hak sahibidir.” Bu

nitelendirmeleri yüzünden Allah cezalarını verecektir. Hakim’dir O, Alim’dir.

140. İlimsizlik yüzünden öz evlatlarını beyinsizce katledenler, Allah’a iftira ederek, Allah’ın

kendilerine verdiği rızıkları haramlaştıranlar hüsrana uğramışlardır, sapıtılmışlardır; hiçbir zaman

doğruyu ve güzeli bulamazlar.

141. Çardaklı ve çardaksız bahçeleri, ürünleri çeşit çeşit hurmaları, sebzeleri, zeytinleri, narları,

birbirine benzer ve benzemez biçimlerde oluşturan O'dur. Herbirinin meyvasından olgunlaştığı

zaman yiyin ve hasat gününde onun hakkını da verin. İsrâf etmeyin, Allah israf edenleri sevmez.

142. Hayvanlardan yük taşıyanı da sergi yapılanı da yaratan yine O'dur. Allah'ın size verdiği

rızıklardan yiyin, şeytanın adımlarını izlemeyin. Çünkü o sizin için açık bir düşmandır.

143. Sekiz çift: Koyundan iki, keçiden de iki. De ki: "İki erkeği mi haram kıldı, iki dişiyi mi, yoksa

iki dişinin rahimlerinin kuşattığını mı? Eğer doğru sözlü iseniz bana ilimle haber verin."

144. Ve deveden iki, sığırdan iki. De ki: "İki erkeği mi haram kıldı, iki dişiyi mi yoksa iki dişinin

rahimlerince kuşatılanı mı? Yoksa Allah size bunu önerirken siz de tanıklık mı ediyordunuz?"

İlim dışı bir şekilde insanları şaşkırtmak için yalan düzüp Allah'a iftira edenden daha zalim kim

olabilir? Allah, zulme sapan bir topluluğa kılavuzluk etmiyor.

145. De ki: "Bana vahyolunanlar içinde, bu haram dediklerinizi yiyecek birine yasaklanmış birşey

bulamıyorum. Yalnız şunlardan biri olursa başka: leş, akıtılmış kan, domuz eti –ki o bir pisliktir-

Allah'tan başkası adına boğazlanmış bir murdar.” İztırar haline düşen, başkasının hakkına

dokunmamak, zorunluluk sınırını da aşmamak şartıyla bunlardan yiyebilir. Çünkü senin Rabbin

çok bağışlayıcı, çok merhametlidir.

146. Yahudilere tüm tırnaklı hayvanları haram kıldık. Onlara ayrıca sığır ve koyunun yağlarını da

haram kıldık. Sığır ve koyunun sırtlarının ve bağırsaklarının taşıdığı yağlarla, kemiklerle karışan

yağlar bunun dışındadır. Bunu onlara azgınlıkları yüzünden bir ceza olarak yaptık. Biz elbette

sözünde duranlarız.

147. Artık seni yalanlarsa şunu söyle: “Rabbiniz çok geniş bir rahmetin sahibidir. Ancak O'nun

azabı günaha batmışlar topluluğundan uzak tutulamaz.”

148. Şirke batanlar şöyle diyecekler: “Allah dileseydi, ne biz şirke sapardık ne de atalarımız. Hiçbir

şeyi haram da yapmazdık.” Onlardan öncekiler de azabımızı tadıncaya kadar bu şekilde

yalanlamışlardı. De ki: “Yanınızda, önümüze çıkaracağınız bir ilminiz var mı? Zandan başka

birşeye uymuyorsunuz. Sadece saçmalıyorsunuz siz.”

149. En mükemmel kanıt Allah'ındır. O dileseydi hepinizi toptan doğru yola

iletirdi.

150. Şunu da söyle: “Allah şunu haram etmiştir diye tanıklık edip duran şahitlerinizi getirin.” Eğer

tanıklık ederlerse sakın onlarla birlikte tanıklık etme. Ayetlerimizi yalanlayanlarla ahirete

inanmayanların keyifleri ardınca gitme. Onlar, kendi Rablerine başkalarını denk tutuyorlar.

151. De ki onlara: “Hadi gelin, Rabbinizin size neleri haram kıldığını yüzünüze karşı okuyayım:

Hiçbir şeyi O’na ortak koşmayın. Ana-babaya çok iyi davranın. Yoksulluk endişesiyle

çocuklarınızı öldürmeyin; biz sizi de onları da rızıklandırırız. Kötülüklerin görünenine de gizli

kalanına da yaklaşmayın. Allah’ın saygın ve aziz kıldığı cana, bir hakkı savunmak dışında

kıymayın. Allah size bunları önerdi ki, aklınızı işletebilesiniz.”

152. “Yetimin malına yaklaşmayın. Ancak rüştüne erişinceye kadar en güzel yolla ilgilenme hali

müstesna. Ölçme ve tartmayı tam bir dürüstlikle yerine getirin. Hiç kimseye yaratılış

kapasitesinin üstünde yükümlülük getirmiyoruz. Konuştuğunuz zaman, yakınlarınız aleyhine de

olsa, adaleti gözetin. Ve Allah’a verdiğiniz söze sadık kalın. Düşünüp öğüt almanız diye O size

bunları önerdi.

153. Bu benim dosdoğru yolumdur, onu izleyin, başka yolları izlemeyin ki, sizi O'nun yolundan

ayırıp parçalara bölmesinler. Sakınıp korununuz diye O bunu önermiştir size.

154. Sonra güzel davrananlara nimetimizi tamamlamak, herşeyi detaylandırmak, bir kılavuz ve

rahmet olmak üzere Musa'ya o Kitap'ı verdik ki onlar Rablerine kavuşacaklarına inanabilsinler.

155. Bu da bizim indirdiğimiz bir kitaptır. Kutsal ve bereketli. Artık ona uyun ve korunun ki size

rahmet edilebilsin.

156. “Kitap, bizden önceki iki topluluğa indirildi. Biz onu okuyup araştırmaktan gerçekten

habersizdik.” demeyesiniz.

157. Şunu da söylemeyesiniz: “Eğer bize Kitap indirilmiş olsaydı, onlardan daha doğru yürüyüşlü

olurduk.” Artık size de Rabbinizden bir beyyine, bir kılavuz ve bir rahmet gelmiş bulunuyor.

Allah'ın ayetlerini yalanlayıp onlardan yüz çevirenden daha zalim kim var? Ayetlerimize sırt

dönenleri, yüz çevirmeleri yüzünden azabın en acıklısıyla cezalandıracağız.

158. Neyi bekliyorlar? Kendilerine meleklerin gelmesini mi, Rabbinin gelmesini mi, yoksa Rabbinin

bazı mucizelerinin gelmesini mi? Rabbinin bazı mucizeleri geldiği gün, daha önce iman etmemiş

yahut imanında bir hayır sahibi olamamış kişiye imanı hiçbir yarar sağlamayacaktır. De ki:

“Bekleyin! Doğrusu biz de bekliyoruz.”

159. Dinlerini parça parça edip fırkalara, hiziplere bölünenler var ya, sizin onlarla hiçbir ilişğin

yoktur. Onların işi Allah’a kalmıştır. Allah onlara, yapıp ettiklerini haber verecektir.

160. Kim bir güzellikle gelirse ona, getirdiğinin on katı var. Kötülükle gelene ise yaptığı kadarından

fazla ceza verilmez. Onlar, haksızlığa uğratılmayacaklardır.

161. De ki: “Beni, dosdoğru yola Rabbim iletti. Güçlü, pürüzsüz bir dine, hanif olan İbrahim’in

dinine. Müşriklerden değildi o.”

162. De ki: “Benim namazım, ibadetlerim / kurbanlarım, hayatım, ölümüm alemlerin Rabbi olan

Allah içindir.”

163. “Ortağı yoktur O’nun. Bununla emrolundum ben. Ve Müslümanların ilkiyim ben.”

164. Şunu da söyle: “Allah herşeyin Rabbi iken O’ndan başka rab mı arayayım? Her benliğin

kazandığı kendi üstünde kalır. Hiçbir günahkar bir başka günahkarın yükünü taşımaz. Nihayet

dönüşünüz Rabbinizedir. Tartışmaya girdiğiniz şeyleri O size haber verecektir.”

165. Sizi yeryüzünde halifeler yapan O’dur. Verdiği nimetlerle sizi denemek

için kiminizi kiminiz

üzerine derecelerle yükseltmiştir. Rabbin ceza verdiğiinde çok süratli verir.
Ama O, gerçekten

çok affedici, çok merhametlidir.

A'RAF SURESİ (7/39)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Elif, Lam, Mim, Sad.

2. Bir kitaptır bu; sana indirildi, onunla uyarıda bulunasın diye ve inananlar için bir öğüt ve

düşündürme olarak... O halde, bundan dolayı göğsünde bir sıkıntı olmasın.

3. Rabbinizden size indirilene uyun; O'ndan başka dostların ardına düşmeyin.
Siz ne kadar da az

öğüt alıyorsunuz!

4. Nice yurtları ve medeniyetleri yere batırdık biz. Öyle ki, geceleyin yahut öğlen uykusu

uyumakta oldukları bir sırada azabımız tepelerine iniverdi.

5. Azabımız onlara gelip çattığında, yaptıkları, şu çılgılığı yükseltmekten başka bir şey olmamıştır:

Biz gerçekten zalimlerdik.

6. Yemin olsun, biz kendilerine elçi gönderilenleri hesaba çekeceğiz;
gönderilen elçileri de

mutlaka hesaba çekeceğiz.

7. Onlara bir ilmin tanıklığında bütün serüveni mutlaka anlatacağız. Biz olup bitenlerden habersiz

değildik.

8. O gün, iyi ve kötüyü ayıran ölçü haktır. Artık kimin ölçülüp tartılacak şeyleri ağır basarsa

kurtuluşa erenler onlar olacaktır.

9. Ölçülüp tartılacak şeyleri hafif kalanlara gelince, işte onlar, ayetlerimize karşı zalimce

davranışlar sergilemiş oldukları için, öz benliklerini hüsrana itmiş olacaklar.

10. Andolsun, sizi yeryüzünde yerleştirdik ve sizin için orada, geçiminize yarayacak nimet ve

imkanlara vücut verdik. Ne de az şükrediyorsunuz!

11. Andolsun, ki sizi yarattık, sonra sizi biçimlendirdik, sonra da meleklerle: “Adem’e secde edin”

dedik. Onlar da secde ettiler. Ama İblis etmedi, secde edenlerden olmadı o.

12. Allah buyurdu: “Sana emrettiğimde secde etmeni engelleyen neydi?” İblis dedi: “Ben ondan

hayırlıyım. Beni ateşten yarattın, onu çamurdan yarattın.”

13. Buyurdu: “O halde in oradan. Senin haddine mi orada büyüklük taslamak! Hadi çık! Sen

alçaklardansın.”

14. Dedi: “İnsanların diriltileceği güne kadar bana süre ver.”

15. Buyurdu: “Süre verilenlerdensin.”

16. Dedi: “Beni azdırmama yemin ederim ki, onları saptırmak için senin dosdoğru yolun üzerine

kurulacağım.”

17. “Sonra onlara, önlerinden, arkalarından, sağlarından, sollarından musallat olacağım.

Birçoklarını şükreder bulamayacaksın.”

18. Allah buyurdu: “Çık oradan. Yenilmiş ve kovulmuş olarak. Onlardan sana uyan olursa yemin

olsun ki cehennemi tamamen sizden dolduracağım.”

19. “Ey Adem! Sen ve eşin cennette oturun, dilediğiniz yerden yiyin ama şu ağaca yaklaşmayın.

Yoksa ikiniz de zalimlerden olursunuz.”

20. Derken şeytan kendilerinden gizlenmiş çirkin yerlerini onlara açmak için ikisine de vesvese

verdi. Dedi: “Rabbinizin sizi şu ağaçtan uzak tutması, iki melek olmayasınız yahut ölümsüzler

arasına katılmayasınız diyedir.”

21. Ve onlara, “ben size öğüt verenlerdenim” diye yemin de etti.

22. Nihayet onları kandırarak aşağı çekti. O ikisi ağaçtan tadınca çirkin yerleri kendilerine açıldı.

Bahçenin yapraklarından yamalar yapıp üzerlerine örtmeye başladılar. Rableri onlara seslendi:

“Ben size bu ağacı yasaklamadım mı, ben size, şeytan sizin için açık bir düşmandır demedim

mi?”

23. “Ey Rabbimiz, dediler, öz benliklerimize zulmettik. Eğer bizi affetmez, bize acımazsan elbette

ki hüsrana uğrayanlardan olacağız.”

24. Buyurdu: “Kiminiz kiminize düşman olarak inin. Yeryüzünde belirli bir süreye kadar mekan

tutmanız ve nimetlenmeniz öngörülmüştür.”

25. Buyurdu: “Orada hayat bulacaksınız, orada öleceksiniz ve oradan çıkarılacaksınız.”

26. Ey Ademoğulları! Size, çirkin yerlerinizi örtecek giysi ve süs kıyafeti indirdik. Ama takva

giysisi en hayırlısıdır. İşte bu, Allah’ın ayetlerindedir. Düşünüp öğüt almaları umuluyor.

27. Ey Ademoğulları! Şeytan, ana-babanızı, çirkin yerlerini onlara göstermek için elbiselerini

soyarak cennetten çıkardığı gibi, size de bir fitne musallat etmesin. Çünkü o ve kabilesi sizi,

onları göremeyeceğiniz yerden görürler. Biz o şeytanları inanmayanlara dostlar yaptık.

28. Bir iğrençlik yaptıklarında şöyle derler: “Atalarımızı bu hal üzere bulmuştuk. Yani Allah

emretti bize bunu.” De ki: “Allah, edepsizliği / iğrençliği emretmez. Allah hakkında, bilmediğiniz

şeyleri mi söylüyorsunuz?”

29. Şunu da söyle: “Rabbim bana adaleti emretti. Her mescitte yüzlerinizi

O'na doğrultun. Dini

yalnız O'na özgülerek, O'na yakarın. Tıpkı sizi ilk yarattığı gibi O'na döneceksiniz.”

30. Bir kısmını iyiye ve güzele kılavuzladı, bir kısmının üzerine de sapıklık hak oldu. Onlar,

Allah'ı bırakıp şeytanları dost edinmişlerdi. Bir de kendilerinin hidayet üzere olduklarını

sanırlar.

31. Ey Ademoğulları! Tüm mescitlerde süslü, güzel giysilerinizi kuşanın. Yiyin, için fakat israf

etmeyin. Allah israf edenleri sevmez.

32. De ki: “Allah'ın, kulları için çıkardığı süsü, güzel ve tatlı rızıkları kim haram etmiş?” De ki:

“İnananlar için, dünya hayatında da var onlar. Kıyamet gününde ise yalnız inananlar içindirler.”

Bilen bir topluluk için biz, ayetleri böyle detaylandırırız.

33. De ki: “Rabbim, ancak şunları haram kıldı: İğrençlikleri –görünenini, gizli olanını- günahı,

haksız yere saldırmayı, hakkında hiçbir kanıt indirmediği şeyi Allah'a ortak koşmayı, bir de

Allah hakkında bilmediğiniz şeyler söylemeyi.”

34. Her ümmet için belirlenmiş bir süre vardır. Süreleri dolunca ne bir saat geri kalırlar ne de öne

geçerler.

35. Ey Ademoğulları! İçinizden size ayetlerimi yüzünüze karşı anlatan resuller geldiğinde, korunup

hallerini düzeltenlere hiçbir korku dokunmayacaktır. Onlar tasalanmayacaklardır da.

36. Ayetlerimizi yalanlayıp onlar karşısında burun kıvıranlara gelince, bunlar ateşin dostlarıdır.

Sürekli kalacaklardır onun içinde.

37. Yalan düzerek Allah'a iftira eden yahut O'nun ayetlerini yalanlayandan daha zalim kim vardır?

İşte bunların Kitap'tan nasipleri kendilerine ulaşır, nihayet elçilerimiz onlara gelip canlarını

alırken şöyle derler: "Allah dışındaki yakardıklarınız nerede?" Şu cevabı verirler: "Bizden

uzaklaşıp kayboldular." Böylece, öz benlikleri aleyhine kendilerinin kafir olduğuna tanıklık

ettiler.

38. Allah buyurdu: "Sizden önce gelip geçmiş cin ve insan topluluklarıyla içiçe, girin bakalım

ateşe." Her ümmet girdiğinde, yoldaşına / kızkardeşine lanet eder. Nihayet, hepsi orada biraraya

gelince, sonrakiler öncekiler için şöyle derler: "Rabbimiz! Bizi bunlar saptırdılar. Ateş azabını

bunlara bir kat daha fazla ver." Allah buyurur: "Herbiri için bir kat fazlası var, fakat siz

bilmezsiniz."

39. Öncekiler de sonrakiler için şöyle konuşurlar: “Artık sizin, bizim üzerimizde bir üstünlüğünüz

yok. O halde kazandıklarınıza karşılık azabı tadın.”

40. Ayetlerimizi yalanlayan ve onlar karşısında büyüklük taslayanlar var ya, gök kapıları

açılmayacaktır onlar için ve deve iğne deliğinden geçinceye kadar cennete giremeyeceklerdir

onlar. Suçluları böyle cezalandırırız biz.

41. Onlar için cehennemden bir döşek ve üstlerinde örtüler vardır. Zalimleri böyle cezalandırırız

biz.

42. İman edip barışa / hayra yönelik işler yapanlar –ki biz, her benliğe ancak yaratılış kapasitesi

ölçüsünde görev yükleriz- ise cennetin dostlarıdır. Sürekli kalacaklardır orada.

43. Göğüslerinde kinden ne varsa söküp atmışlardır. Şöyle derler: “Hamd olsun bizi buraya

ulaştıran Allah’a. Eğer Allah bize kılavuzluk etmeseydi, biz buraya ulaşamazdık. Andolsun ki,

Rabbimizin resulleri gerçeği getirmişler.” Şöyle seslenilir: “İşte size, yaptıklarınıza karşılık

mirasçı kılındığınız cennet.”

44. Cennet halkı ateş halkına şöyle seslenir: “Biz, Rabbimizin bize vaat ettiğini gerçek bulduk. Peki

siz, Rabbinizin size vaat ettiğini gerçek buldunuz mu?” Onlar, “evet” derler.

Aralarından bir

duyurucu şunu ilan eder: “Allah’ın laneti zalimlerin üzerine olsun.”

45. Onlar ki, Allah’ın yolundan geri çevirip yolun eğri-büğrüsünü isterler.
Onlar ahireti de inkar

edenlerdir.

46. İki taraf arasında bir perde, A’raf üzerinde de herkesi yüzlerinden tanıyan
erler vardır. Cennet

halkı, özleyip durdukları halde henüz ona girmemiş olanlara şöyle seslenirler:
“Selam size!”

47. Gözleri ateş halkı tarafına çevrildiğinde de şöyle yakardılar: “Ey
Rabbimiz, bizleri, zalimler

topluluğuyla birleştirme.”

48. A’raf halkı, yüzlerinden tanıdıkları bazı erkeklere seslenip şöyle derler:
“Ne bir araya gelmeniz

ne de büyüklük taslamanız size hiçbir yarar sağlamadı.”

49. “Şunlar mıydı o, ‘Allah kendilerini hiçbir rahmete erdirmeyecek’ diye
yemin ettikleriniz?” “Ey

cennetliler! Siz de girin cennete. Ne bir korku var size ne de
kederleneceksiniz.”

50. Ateş halkı cennet halkına seslenir: “Şu sudan yahut Allah’ın size sunduğu
rızıklardan biraz da

bize akıtın.” Şu cevabı verirler: “Allah, o ikisini de küfre sapanlara haram
kılmıştır.”

51. Onlar kendi dinlerini eğlence ve oyun haline getirdiler, iğreti hayat onları
aldattı. Onlar bugüne

kavuşacaklarını unutmuşlardı. Ayetlerimize karşı direniyorlardı. Bugün de biz onları unutuluyoruz.

52. Yemin olsun ki biz onlara, ilme uygun biçimde, fasıl fasıl detaylandırdığımız bir Kitap getirdik.

İnanan bir topluluk için bir kılavuz, bir rahmetti o.

53. Onun yalnız tevili gözetirler. Onun tevili geldiği gün, daha önce onu unutanlar şöyle derler:

“İnan olsun, Rabbimizin resulleri gerçeği getirmişler. Acaba bizim için şefaathalar var mı ki, bize

şefaathalar etsinler; yahut daha önce yaptıklarımızdan başkasını yapalım diye geri gönderilebilir

miyiz?” Öz benliklerini hüsrana ittiler. İftiralarına alet ettikleri onlardan uzaklaşıp kayboldu.

54. Rabbiniz o Allah'tır ki, gökleri ve yeri altı günde yaratmış, sonra da arş üzerinde egemenlik

kurmuştur. Geceyi gündüze bürüyüp örter. O bunu, bu da onu aralıksız ve titiz bir biçimde

kovular durur. Güneş, Ay, yıldızlar O'nun emrine boyun eğmiş. Gözünüzü açın; yaratış da

O'nundur, emir veriş de. Alemlerin Rabbi olan Allah çok yücedir.

55. Rabbinize, boyun bükerek, gizlice / ürpererek yakarın. O, haddi aşanları / azmışları sevmez.

56. Yeryüzünde, orası barışa kavuştuktan sonra bozgun çıkarmayın. Ürpererek ve ümit ederek dua

edin O'na. Hiç kuşkusuz, Allah'ın rahmeti güzel düşünüp güzel iş yapanlara çok yakındır.

57. Rüzgarları, rahmetinin önünden müjdecı gönderen O'dur. Nihayet onlar, yüklerle ağırlaşmış

bulutları yüklenince onu ölü bir beldeye göndeririz; onunla su indiririz de o suyla her türlü

meyvayı çıkarırız. Düşünüp ibret almanız umuluyor.

58. Güzel ve temiz beldenin bitkisi Rabbinin izniyle çıkar. Pis ve çorak beldeden ise zararlı

bitkiden başkası çıkmaz. Şükreden bir topluluk için ayetleri işte böyle çeşitli şekillerde

sunuyoruz biz.

59. Andolsun ki biz, Nuh'u toplumuna gönderdik de o şöyle dedi: "Ey toplumum! Allah'a kulluk ve

ibadet edin. Sizin ondan başka tanrınız yok. Üstünüze çok büyük bir azabın inmesinden

korkuyorum."

60. Toplumunun kodamanları dediler ki: "Vallahi biz seni açık bir sapıklık içinde görüyoruz."

61. Nuh dedi: "Ey toplumum! Sapıklık falan yok bende. Tam aksine ben, alemlerin Rabbi'nden bir

resulüm."

62. "Size Rabbimin vahiylerini tebliğ ediyorum, size öğüt veriyorum. Allah'ın yardımıyla, sizin

bilmediğiniz şeyleri biliyorum."

63. "Korunmanız, rahmet bulmanız için sizi uyarmak üzere bir adam aracılığıyla Rabbinizden size

bir öğüt gelmesine şaştınız mı?”

64. Onu yalanladılar. Bunun üzerine biz onu ve beraberindekileri gemi içinde kurtardık,

ayetlerimizi yalanlayanları boğduk. Gözleri görmez bir topluluktu onlar.

65. Ad’a da kardeşleri Hud’u gönderdik. Dedi ki: “Ey toplumum! Allah’a kulluk edin. Sizin O’ndan

başka ilahınız yok. Hala sakınmıyor musunuz?”

66. Toplumunun inkarcı kodamanları dediler ki: “Biz seni bir beyinsizliğe düşmüş görüyoruz ve

kesinlikle yalancılardan olduğunu düşünüyoruz.”

67. Hud dedi: “Ey toplumum! Bende beyinsizlik yok, ben alemlerin Rabbi’nden bir resulüm.”

68. “Rabbimin mesajlarını size tebliğ ediyorum. Ben sizin için güvenilir bir öğütçüyüm.”

69. “Sizi uyarmak için içinizden bir adam aracılığıyla size Rabbinizden bir ihtar gelmesine şaştınız

mı? Hatırlayın ki, O sizi Nuh toplumundan sonra halifeler yaptı ve yaratılışta size daha fazla bir

boy-bos verdi. Allah’ın nimetlerini anın ki kurtulabilesiniz.”

70. Dediler ki: “Sen, yalnız Allah’a ibadet edelim de atalarımızın kulluk etmekte olduklarını terk

edelim diye mi bize geldin? Eğer doğru sözlü isen hadi bizi tehdit ettiğini getir.”

71. Hud dedi: “Rabbinizden bir azap ve gazap indi ya! Haklarında Allah’ın hiçbir kanıt

indirmediği, sadece atalarınızın ve sizin uydurduğunuz bir takım isimler hakkında mı benimle

çekişiyorsunuz? Bekleyin bakalım, sizinle beraber ben de bekleyenlerdenim.”

72. Nihayet onu ve beraberindekileri bizden bir rahmetle kurtardık; ayetlerimizi yalanlayanların da

kökünü kestik. İnanan kişiler değillerdi onlar.

73. Semud’a da kardeşleri Salih’i gönderdik. Dedi ki: “Ey toplumum! Allah’a kulluk edin. Sizin

O’ndan başka ilahınız yok. Size Rabbinizden bir beyyine / açık bir kanıt gelmiştir. İşte şu,

Allah’ın devesi. Sizin için bir mucize. Rahat bırakın onu, Allah’ın toprağında otlasın. Kötü bir

niyetle dokunmayın ona. Yoksa korkunç bir azap yakalar sizi.”

74. “Hatırlayın ki, Allah sizi Ad’dan sonra halifeler yaptı ve yeryüzüne sizi yerleştirdi. O’nun

düzlüklerinde saraylar kuruyorsunuz, dağlarını yontup ev yapıyorsunuz. Artık Allah’ın nimetlerini

anın da fesat çıkararak yeryüzünü berbat etmeyin.”

75. Toplumunun kibre saplanmış kodamanları, içlerinden inanıp da baskı altında tutularak

ezilenlere şöyle dediler: “Siz Salih’in, gerçekten Rabbi tarafından gönderildiğini biliyor

musunuz?” Onlar: “Onun aracılığıyla gönderilene gerçekten inanıyoruz.” dediler.

76. Kibre saplananlar şöyle konuştu: “Biz sizin inandığınızı inkar edenleriz.”

77. Bu arada dişi deveyi boğazladılar. Ve Rablerinin emrinden dışarı çıkıp Öyle dediler: “Ey

Salih! Eğer Allah tarafından gnderilenlerdensen, bizi tehdit ettiğin Şeyi önümüze getiriver.”

78. Bunun zerine onları, o Şiddetli sarsıntı / o korkunç titreşim yakaladı da öz yurtlarında yere

kmş bir hale geldiler.

79. Nihayet Salih onlardan yüzünü döndürüp Öyle dedi: “Ey toplumum! Andolsun ki, Rabbimin

mesajını size tebliğ ettim, size öğüt verdim; ama siz öğüt verenleri sevmiyorsunuz.”

80. Ve Lut... Toplumuna Öyle demişti: “Sizden önce alemlerden hiçbirinin yapmadığı bir

iğrenliğe mi girişiyorsunuz?”

81. “Siz, kadınları bırakıp Őehvetiniz yüzünden erkeklere gidiyorsunuz. Doğrusu siz sınır tanımayan

bir topluluksunuz.”

82. Toplumunun cevabı sadece Şunu söylemeleri oldu: “ıkarın Şunları kentimizden. Çünkü onlar,

temizlik tutkunu insanlardır.”

83. Biz de onu ve ailesini kurtardık. Karısı müstesna. O, yere geçenlerden oldu.

84. Üzerlerine bir de yağmur indirdik. Bak nasıl oldu suçluların sonu!

85. Medyen’e de kardeşleri şuayb’ı gönderdik. şöyle dedi: “Ey toplumum! Allah’a kulluk edin.

O'ndan başka ilah yok size. Size Rabbinizden açık bir kanıt gelmiştir. Ölçü ve tartıda dürüst

davranın. İnsanların eşyasına el koymaya tenezzül etmeyin. Yeryüzünde, orası barışa kavuştuktan

sonra bozgun çıkarmayın. Eğer inanan insanlarsanız bu sizin için daha hayırlıdır.”

86. “Her yol üstünde oturup da tehdit savurarak Allah yolundan O'na inananları çevirmeyin. Yolun

çarpığını isteyip durmayın. Hatırlayın ki, siz az idiniz, O sizi çoğalttı. Bir bakın, nasılmış

bozguncuların sonu!”

87. “İçinizden bir grup, benimle gönderilene inanmış, bir başka grup da inanmamışsa, Allah

aranızda hükmedinceye kadar sabırlı olun. O, yargıçların en hayırlısıdır.”

88. Toplumunun büyüklük taslayan kodamanları dediler ki: “Ey Şuayb! Ya kesinlikle milletimize

dönersiniz yahut da seni ve seninle birlikte inananları kentimizden mutlaka çıkarırız.” Dedi ki:

“Ya istemiyorsak; zor ve baskıyla mı?”

89. “Allah bizi, ondan kurtardıktan sonra tekrar sizin milletinize dönersek yalan düzüp Allah'a

iftira etmiş oluruz. Rabbiniz Allah istemediği sürece, sizin milletinize dönmemiz söz konusu

edilemez. Rabbiniz bilgice herşeyi kuşatmıştır. Allah'a dayanıp güvendik biz. Ey Rabbiniz!

Toplumumuzla bizim aramızda hak ile hükmet. Sen çözüm getirenlerin en hayırlısıdır.”

90. Toplumunun küfre sapan kodamanları dedi ki: “Eğer Şuayb’ın ardısına giderseniz hüsrana gömülenler olursunuz.”

91. Bunun üzerine o korkunç titreşim / o büyük zelzele onları enseleyiverdi de öz yurtlarında yere çökmüş hale geldiler.

92. Şuayb’ı yalanlayanlar sanki o yerde hiç şenlik kurmamışlardı. Şuayb’ı yalanlayanlar hüsrana saplananların ta kendileriydi.

93. Şuayb onlardan yüzünü döndürdü de şöyle dedi: “Yemin olsun, ben size Rabbimin mesajlarını ilettim. Size öğüt verdim. Artık küfre batmış bir topluluğa nasıl acırım?”

94. Biz bir ülkeye bir peygamber gönderdiğimizde, onun halkını zorluk ve darlıkla mutlaka sıktık ki, sığınıp yakarsınlar.

95. Sonra zorluk ve sıkıntının yerine mutluluk ve güzelliği getirmişiz de çoğalmışlar ve şöyle

demişlerdir: “Atalarımız da zorluk ve sevinçle yüzyüze gelmişlerdi.” Nihayet biz onları farkında

olmadıkları bir sırada ansızın enseleyiverdik.

96. O medeniyetlerin halkı inanıp korunsalardı, elbette ki üzerlerine gökten ve yerden bereketler

saçardık. Ama yalanladılar, biz de onları kazanır olduklarıyla yakalayiverdik.

97. O kentlerin halkı, uydukları bir sırada, şiddetimizin bir gece kendilerine gelmeyeceğinden

emin mi idiler?

98. Yoksa o kentler halkının, bir kuşluk vakti oynayıp eğlenirken azabımızın yakalarına

yapışmayacağına ilişkin bir garantileri mi vardı?

99. Allah'ın tuzağından emin miydiler? Hüsrana uğrayan topluluktan başkası Allah'ın tuzağından

emin olamaz.

100. Tüm bu olanlar, eski sahiplerinden sonra yeryüzüne mirasçı olanlara şunu göstermedi mi:

Dilersek onları günahları yüzünden belaya çarptırırız, kalpleri üzerine mühür basarız da artık söz

dinleyemez olurlar.

101. İşte o kentler / medeniyetler! Haberlerinden bir kısmını anlatıyoruz sana. Andolsun, resulleri

onlara açık-seçik deliller getirmişti. Ama daha önce yalanlamış oldukları için inanamadılar.

Küfre sapanların kalplerini Allah işte böyle mühürler.

102. Onların çoğunda ahde vefadan eser bulmadık. Onların çoğunu yoldan iyice çıkmış halde bulduk.

103. Onların ardından Musa'yı, ayetlerimizle Firavun'a ve kodamanlarına gönderdik de ayetlerimiz

karşısında zalimce davrandılar. Bir bak, nasıl olmuştur bozguncuların sonu!

104. Musa dedi ki: “Ey Firavun! Kuşkun olmasın ki ben, alemlerin Rabbi’nin bir resulüyüm.”

105. “Allah hakkında gerçek dışında birşey söylememek benim üzerinde bir varoluş borcudur. Ben

size Rabbinizden bir beyyine getirdim. Artık İsrailoğullarını benimle gönder.”

106. Firavun dedi: “Bir mucize getirdinse, doğru sözlülerden isen onu ortaya çıkar.”

107. Bunun üzerine Musa, asasını yere attı; birden korkunç bir ejderha oluverdi o.

108. Elini çekip çıkardı; birden o el, bakanların önünde bembeyaz kesildi.

109. Firavun toplumunun kodamanları şöyle konuştular: “Bu adam gerçekten çok bilgili bir büyücü.”

110. “Sizi toprağınızdan çıkarmak istiyor. Ne buyurursunuz?”

111. Dediler ki: “Onu kardeşi ile birlikte alıkoy. Ve şehirlere toplayıcılar gönder.”

112. “Tüm bilgili büyücüleri sana getirsinler.”

113. Büyücüler Firavun’a gelip dediler ki: “Eğer galip gelen biz olursak bize iyi bir ödül var mı?”

114. “Evet, dedi, ayrıca siz benim en yakınlarımdan olacaksınız.”

115. Sihirbazlar şöyle dediler: “Ey Musa! Sen mi hünerini ortaya atacaksın yoksa biz mi

hünerlerimizi sergileyelim?”

116. “Siz sergileyin.” dedi. Hünelerlerini ortaya atınca, halkın gözlerini büyülediler, onları dehşete

düşürdüler. Çok büyük bir büyü sergilediler.

117. Biz de Musa’ya şöyle vahyettik: “Hadi at asanı!” Bir de ne görsünler, asa, onların ortaya

getirdikleri şeyleri yalayıp yutuyor.

118. Böylece hak ortaya çıktı, onların yapıp ettikleri işe yaramaz hale geldi.

119. Orada mağlup oldular, küçük düştüler.

120. Ve büyücüler secdeye kapandılar.

121. “Alemlerin Rabbi’ne iman ettik, dediler;

122. Musa’nın ve Harun’un Rabbi’ne!”

123. Firavun dedi ki: “Demek ben size izin vermeden ona inandınız ha! Bu, şehirde tezgahladığınız

bir tuzaktır ki, bununla şehir halkını oradan çıkarmak peşindediniz. Yakında anlarsınız.”

124. “Ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim, sonra da hepinizi asacağım.”

125. “Biz, dediler, doğruca Rabbimize varacağız.”

126. “Sen bizden, sırf Rabbimizin ayetleri bize gelince, onlara iman ettiğimizden ötürü intikam

alıyorsun. Ey Rabbimiz! Üzerimize sabır yağdır. Canımızı müslümanlar olarak al.”

127. Firavun kavminin kodamanları dediler ki: “Musa’yı ve toplumunu, yeryüzünü fesada verip seni

ve ilahlarını terk etsinler diye mi bırakıyorsun?” Dedi ki Firavun: “Biz onların oğullarını

öldürüp kadınlarını diri bırakacağız / kadınlarının rahimlerini yoklayıp çocuk alacağız /

kadınlarına utanç duyulacak şeyler yapacağız. Üstlerine sürekli kahr yağdıracağız.”

128. Musa kendi toplumuna şöyle dedi: “Allah’tan yardım dileyin, sabırlı olun. Yeryüzü Allah’ındır,

Allah ona, kullarından dilediğini mirasçı kılar. Sonuç, takvaya sarılanlarıdır.”

129. Dediler ki: “Senin bize gelişinden önce de işkenceye uğratıldık, gelişinden sonra da.” Musa

dedi: “Rabbinizin, düşmanınızı yok etmesi ve nasıl davranacağınıza bakmak üzere yeryüzünde

sizi yöneticiler yapması umulabilir.”

130. Yemin olsun ki biz, Firavun hanedanını yakalayıp ürün eksikliğiyle senelerce sıktık ki, düşünüp

öğüt alabilsinler.

131. Onlara bir iyilik geldiğinde, “bu bizimdir” derlerdi. Kendilerine bir kötülük dokunduğunda ise

Musa ve beraberindekilerin uğursuzluğuna yorarlardı. Gözünüzü açın! Onların uğursuzluk kuşu

Allah katındadır, fakat birçoğu bilmiyor.

132. Şunu da söylediler: “Bizi büyülemek için, bize istediğin kadar ayet getir. Sana inanmayacağız.”

133. Biz de onlar üzerine açık açık mucizeler olarak tufan, çekirge, haşerat, kurbağalar ve kan

gönderdik; yine de kibre saptılar ve günahkar bir topluluk oluverdiler.

134. Pislik üzerlerine çökünce şöyle dediler: “Ey Musa! Sana verdiği söze dayanarak Rabbine bizim

için dua et. Şu pislği üzerimizden kaldırırsa, sana kesinlikle inanacağız ve İsrailoğullarını

seninle birlikte mutlaka göndereceğiz.”

135. Dolduracakları bir süreye kadar kendilerinden azabı kaldırdığımızda, hemen yeminlerini

bozdular.

136. Bunun üzerine biz de onlardan öc aldık: Ayetlerimizi yalanladıkları, onlara aldırmazlık ettikleri

için hepsini suda boğduk.

137. Ezilip itilmekte olan topluluğu da içine bereketler doldurduğumuz toprağın doğularına ve

batılarına mirasçı kıldık. Rabbinin İsrailoğullarına verdiği güzel söz, sabretmeleri yüzünden

hedefine vardı. Firavun ve toplumunun sanayi olarak meydana getirdiklerini de dikip

yükselttikleri sarayları da yere geçirdik.

138. İsrailoğullarına denizi geçirttik. Özel putlarına tapan bir topluluğa rastladılar. Bunun üzerine:

“Ey Musa, dediler, bunların ilahları olduğu gibi sen de bize bir ilah belirle.”
Musa dedi: “”Siz

cahilliği sürdürmekte olan bir toplumsunuz.”

139. “Şu gördüklerinizin, içinde buldukları din çökmüştür. Yapmakta oldukları da boşa

çıkacaktır.”

140. Şunu da söyledi: “Size Allah’tan başka bir ilah mı arayayım? O sizi alemlere üstün kılmıştır.”

141. Şunu da hatırlayın: Sizi Firavun hanedanından kurtarmıştık. Size azabın en kötüsü ile işkence

ediyorlardı: Oğlanlarınızı katlediyor, kadınlarınızı diri bırakıyorlardı. Bunda sizin için

Rabbinizden gelmiş büyük bir imtihan vardı.

142. Musa ile otuz gece için vaatleştik. Ve bunu, bir on ekleyerek tamamladık. Böylece Rabbinin

belirlediği süre kırk geceye ulaştı. Musa, kardeşi Harun’a dedi ki: “Toplumum içine benim

yerime sen geç, barışçı ol, bozguncuların yolunu izleme.”

143. Musa, bizimle sözleştiği yere gelip Rabbi de kendisiyle konuşunca şöyle yakardı: “Rabbim,

göster bana kendini, göreyim seni.” Dedi: “Asla göremezsin beni. Ama şu dağa bak. Eğer o

yerinde durabilirse, sen de beni göreceksin.” Rabbi, dağa tecelli edince onu parça parça etti. Ve

Musa baygın vaziyette yere yığıldı. Kendine gelince şöyle yakardı: “Tespah ederim o yüce

varlığını, tövbe edip sana yöneldim. İman edenlerin ilkiyim ben.”

144. Allah buyurdu: “Ey Musa! Ben, gönderdiğim vahiylerle, konuşmamla seni seçip yücelttim. Sana

verdiğimi al ve şükredenlerden ol.”

145. Biz Musa için levhalarda herşeyi yazdık: Öğüt olarak, herşeyin detayı olarak. “Kuvvetle tut

bunları ve emret toplumuna da onları en güzel şekliyle tutsunlar. Fasıklar yurdunu göstereceğim

size.”

146. Yeryüzünde haksız yere büyüklük taslayanları ayetlerimden uzak tutacağım: Onlar hangi

mucizeyi görseler ona inanmazlar. Doğruya varan yolu görseler, onu yol edinmezler. Ama

azgınlık yolunu görseler onu yol edinirler. Bu böyledir. Çünkü onlar ayetlerimizi yalanladılar ve

onlara karşı kayıtsız kaldılar.

147. Ayetlerimizi ve ahirete varılacağını yalan sayanların tüm yaptıkları boşa gitmiştir. Bulacakları

karşılık, yapıp ürettiklerinden başkası olmayacaktır.

148. Musa'nın kavmi, onun Allah'la konuşmaya gidişinden sonra, süs eşyalarından oluşmuş,

böğürebilen bir buzağı heykelini ilah edinmişti. Görmediler mi ki, o onlarla ne konuşabiliyor ne

de kendilerine yol gösterebiliyor? Onu benimsediler ve zalimler haline geldiler.

149. Başları avuçları arasına düşürülüp de sapmış olduklarını farkettilerinde

şöyle yakardılar:

“Rabbimiz bize merhamet etmez, bizi affetmezse mutlaka hüsrana düşenlerden olacağız.”

150. Musa, kızgın ve üzgün bir halde kavmine döndüğünde şöyle dedi:
“Benden sonra arkamdan ne

kötü şeyler yaptınız! Rabbinizin emrini bekleyemediniz mi?” Levhaları yere attı, kardeşinin

başını tuttu, kendisine doğru çekiordu. Kardeşi dedi ki: “Ey annem oğlu! Bu topluluk beni

horlayıp hırpaladı. Neredeyse canımı alıyorlardı. Bir de sen düşmanları bana güldürme. Beni şu

zalim toplulukla bir tutma.”

151. Musa şöyle yakardı: “Rabbim! Beni ve kardeşimi bağışla. Rahmetine sok bizi. Sen, rahmet

edenlerin en merhametlisisin.”

152. Buzağıyı ilah edinenler var ya, yakında onlara Rablerinden bir öfke ve dünya hayatında bir

zillet ulaşacaktır. İftiracıları böyle cezalandırırız biz.

153. Günahlar işledikten sonra tövbe edip imana sarılanlara gelince, o tövbe ve imandan sonra Allah

çok affedici, çok merhametli olacaktır.

154. Öfke, Musa’yı rahat bırakınca, levhaları aldı. Onlardaki yazıda, yalnız Rableri karşısında

ürperenler için bir rahmet ve bir kılavuz vardı.

155. Musa bizimle buluşma vakti için toplumundan yetmiş adam seçti.
Şiddetli sarsıntı onları

yakalayınca Musa şöyle dedi: “Rabbim, dileseydin, onları da beni de daha önce helak ederdin.

İçimizdeki beyinsizlerin yaptıkları yüzünden bizi helak mı edeceksin? Bu iş senin imtihanından

başka birşey değildir. Onunla dilediğini şaşırır, dilediğine yol gösterirsin.
Sen bizim

Veli’ mizsin. O halde affet bizi, acı bize. Sen affedenlerin en hayırlısıdır.”

156. “Bize hem bu dünyada güzellik yaz hem de ahirette. Dönüp dolaşıp sana geldik.” Buyurdu ki:

“Azabıma dilediğimi çarptırırım. Rahmetime gelince, o herşeyi çepeçevre kuşatmıştır. Ben onu;

sakınıp korunanlara, zekatı verenlere, ayetlerimize inananlara yazacağım.”

157. Onlar ki, yanlarındaki Tevrat ve İncil’de yazılmış bulacakları ümmi peygambere uyarlar; o

onlara iyiliği emreder, kötü ve çirkinden onları alıkoyar. Güzel şeyleri onlara helal kılar, pis

şeyleri onlara yasaklar. Sırtlarından ağırlıklarını indirir, üzerlerindeki zincirleri, bağları söküp

atar. Ona inanan, onu destekleyen, ona yardım eden, onunla indirilen ışığa uyan kişiler, kurtuluşa

erenlerin ta kendileridir.

158. De ki: “Ey insanlar! Ben sizin tümünüze Allah’ın resulüyüm. Göklerin ve yerin mülkü o

Allah'ındır. İlah yoktur O'ndan başka. O diriltir, O öldürür. O halde Allah'a ve resulüne iman

edin; Allah'a ve onun sözlerine inanan o ümmi peygambere iman edip uyun ki, doğruya ve güzele

ulaşabilesiniz.”

159. Musa kavminden bir topluluk vardır ki, hakka kılavuzluk eder ve yalnız hakka dayanarak adaleti

gözetir.

160. Biz onları, oniki torun kabileye ayırdık. Toplumu kendisinden su su istediğinde de Musa'ya,

“asanı taşa vur” diye vahyettik. Taştan, oniki göze fışkırdı. Her oymak su içeceği yeri belledi.

Onların üzerlerine bulutları gölgelik yaptık, kendilerine kudret helvası ve bıldırcın indirdik.

“Yiyiniz size sunduğumuz rızıkların temizlerinden.” Onlar bize zulmetmediler ama öz

benliklerine zulmediyorlardı.

161. Onlara şöyle denildi: Şu kentte oturun, orada istediğiniz yerden yiyin. ‘Affet’ diye yalvarın;

kapıdan da secde ederek girin ki, hatalarınızı bağışlayalım. Güzel düşünüp güzel iş yapanlara

daha fazlasını da vereceğiz.

162. Onların zulme sapanları, sözü, kendilerine söylenenin dışında bir sözle değiştirdiler. Bunun

üzerine biz de sergiledikleri zulümlere karşılık üstlerine gökten bir pislik

azabı saldık.

163. Sor onlara o deniz kıyısındaki kentin durumunu. Cumartesi günü azıp sınır tanımazlık

ediyorlardı. Sebt yaptıkları gün balıkları onlara akın akın gelirdi; sebt yapmadıklarında ise

onlara gelmezdi. Yoldan sapmaları yüzünden onları böyle imtihan ediyorduk.

164. İçlerinden bir topluluk şöyle dedi: “Allah’ın helak edeceği yahut şiddetli bir azapla

azaplandıracağı bir topluma ne diye öğüt verip duruyorsunuz?” Dediler ki: “Rabbimize karşı bir

mazeret olsun diye ve bir de korunup sakınırlar ümidiyle.”

165. Kendilerine verilen öğüdü unuttuklarında, kötülükten alıkoyanları kurtarıp zulme sapanları,

yoldan çıkmalarından ötürü, acı bir azapla enseleyiverdik.

166. Ne zaman ki, yasaklandıkları şeylerden ötürü öfkelenip başka aşırılıklar yapmaya başladılar,

onlara şöyle dedik: “Aşağılık, maskara maymunlar olun!”

167. Rabbin, kıyamet gününe kadar, kendilerine azabın en kötüsünü yapacak kimseleri üzerlerine

göndereceğini bildirmişti. Senin Rabbin cezayı vermede çok süratli davranır, ama çok affedici,

çok merhametlidir de.

168. Ve onları yeryüzünde birçok ümmetlere böldük. İçlerinde barışsever iyiler vardı ama böyle

olmayan aşağılıklar da vardı. Belki dönerler ümidiyle onları güzelliklerle de kötülüklerle de

imtihana çektik.

169. Arkalarından, yerlerini alan halefler geldi. Bunlar, Kitap'a varis olmuşlardı. şu basit dünyanın

geçici menfaatini esas alıyorlar ve şöyle diyorlardı: "Biz zaten bağışlanacağız!" Kendilerine, bir

menfaat daha gelse onu da alıyorlardı. Bunlardan, Allah hakkında, gerçek dışında bir şey

söylememelerine ilişkin Kitap misakı alınmamış mıydı? O Kitap'ın içindekileri okuyup

incelediler mi? Ahiret yurdu takvaya sarılanlar için daha hayırlıdır. Hala aklınızı işletmeyecek

misiniz?

170. Kitap'a sarılanlar ve namazı kılanlara gelince, biz, barışsever iyilerin ödülünü zayi etmeyiz.

171. Bir zaman, dağı tepelerine gölgelik gibi çekmiştik de onu üstlerine düşüyor sanmışlardı. "Size

verdiğimizi kuvvetle tutun ve içindekini hatırlınızdan çıkarmayın ki korunabilesiniz."

172. Hani Rabbin, ademoğullarından, bellerinden zürriyetlerini alıp onları öz benliklerine şahit

tutarak sormuştu: "Rabbiniz değil miyim?" Onlar: "Rabbimizsin, buna tanıklık ederiz."

demişlerdi. Kıyamet günü, "biz bundan habersizdik" demeyesiniz.

173. Şöyle de demeyesiniz: “Daha önce atalarımız şirke batmıştı. Biz de onların ardından gelen bir

soyuz. Gerçeği çiğneyenler yüzünden bizi helak mı edeceksin?”

174. Biz ayetleri işte bu şekilde detaylandırıyoruz ki, hakka dönebilsinler.

175. Onlara, şu adamın haberini de oku: Kendisine ayetlerimizi vermiştik; onlardan sıyrılıp çıktı,

şeytan da onu peşine taktı; nihayet o, azgınlardan oluverdi.

176. Dileseydik onu, o ayetlerle yüceltirdik. Ama o, yere saplandı, iğreti arzularına uydu. Onun

durumu şu köpeğin durumuna benzer: üstüne varsan dilini sarkıtarak solur, kendi haline

bırakırsan dilini sarkıtarak solur. Ayetlerimizi yalanlayan toplumun örneği işte budur. Bu

hikayeyi anlat ki düşünüp taşınabilsinler.

177. Ayetlerimizi yalanlayan topluluğun vücut verdiği örnek ne kötüdür! Onlar öz benliklerine

zulmediyorlardı.

178. Allah’ın yol gösterdiği, gerçeğe varmıştır, saptırdıkları ise hüsrana batıp kalmıştır.

179. Yemin olsun ki biz, insanlardan ve cinlerden birçoğunu cehennem için yarattık. Kalpleri var

bunların, onlarla anlamazlar, gözleri var bunların, onlarla görmezler; kulakları var bunların,

onlarla işitmezler. Davarlar gibidir bunlar. Belki daha da şaşkın. Gafillerin ta kendileridir

bunlar.

180. En güzel isimler Allah'ındır; O'na onlarla dua edin. O'nun isimlerinde ters bir tutum izleyenleri

bırakın. Yapıp ettiklerinin cezasını çekeceklerdir.

181. Bizim yarattıklarımızdan bir ümmet var ki, hakka rehberlik eder ve onunla adalet sunar.

182. Ayetlerimizi yalanlayanları hiç bilemeyecekleri bir yerden ağır ağır çöküşe götüreceğiz.

183. Süre tanıyorum onlara. Çünkü benim tuzağım pek yamandır.

184. Düşünmediler mi ki, o arkadaşlarında cinnetten eser yok. Apaçık bir uyarıcıdan başkası

değildir o.

185. Göklerin ve yerin melekutuna, Allah'ın yarattığı herhangi birşeye bakmadılar mı; ecellerinin

gerçekten yaklaşmış olabileceğini düşünmediler mi? Peki, bu Kur'an'dan sonra hadise / söze

iman ediyorlar?

186. Allah'ın şaşırttığına kimse kılavuzluk edemez. O bırakır onları ki, kudurganlıkları içinde

bocalayıp dursunlar.

187. Ne zaman gelip çatacak diye kıyamet saatini soruyorlar sana. De ki: "Ona ilişkin bilgi Rabbim

katındadır. Onu, vakti geldiğinde belirginleştirecek olan yalnız O'dur. Göklere de yere de ağır

gelmiştir o. O size ansızın gelecektir, başka değil.” Sen onu iyice biliyormuşsun gibi sana

soruyorlar. De ki: “O’na ilişkin bilgi Allah katındadır, fakat insanların çokları bilmiyorlar.”

188. De ki: “Ben kendi nefsimde, Allah’ın dilediğinden başka ne bir yarar sağlayabilirim ne de bir

zarar verebilirim. Eğer gaybı bilseydim elbette daha çok hayır yapardım. Ama bana kötülük

dokunmamıştır bile. Ben, inanan bir topluluk için bir uyarıcı ve müjdeciden başkası değilim.”

189. O, odur ki, sizi bir tek canlıdan yarattı, eşini de ondan vücuda getirdi ki, gönlü buna ısınsın.

Eşini sarıp kucaklayınca o, hafif bir yük yüklendi de bir süre onu gezdirdi. Ağırlaştığında ikisi

birden Rablerine şöyle dua ettiler: “Bize iyi huylu, yakışıklı bir çocuk verirsen yemin ederiz,

şükredenlerden olacağız.”

190. Allah onlara ruhta-bedende güzel bir çocuk verince, kendilerine sunduğu nimette ikisi birden

Allah’a ortak koşmaya başladılar. Allah onların ortak koştığı şeylerden arınmıştır.

191. Hiçbir şey yaratmayan, bizzat kendileri yaratılmış olan şeyleri / kişileri mi ortak koşuyorlar?

192. Onlar, ne bunlara bir yardım sağlayabilirler ne de kendi benliklerine yardımcı olabilirler.

193. Onları, iyiye ve güzele çağırırsanız sizi izlemezler. Ha onlara dua

etmişsiniz ha sus-pus

oturmuşsunuz. Sizin için birdir.

194. Allah dışındaki yakardıklarınız sizin gibi kullardır. Eğer iddianızda haklıysanız, hadi çağırın

onları da size cevap versinler.

195. Ayakları mı var onların ki, onlarla yürüsünler; elleri mi var onların ki onlarla tutsunlar; gözleri

mi var onların ki, onlarla görsünler; kulakları mı var onların ki, onlarla işitsinler. De ki:

“Ortaklarınızı çağırıp bana tuzak kurun. Hadi, göz açtırmayın bana!”

196. “Benim Veli’m, o Kitap’ı indiren Allah’tır. O, barışsever / iyilik yapan kulları koruyup

gözetir.”

197. O’nun dışında yakardıklarınız, size yardım edemezler. Kendilerine de yardımcı olamazlar.

198. Onları, hidayete çağırırsanız, duymazlar. Onların sana baktıklarını sanırsın. Oysa ki, onlar

görmezler.

199. Affetmeyi esas al. İyiyi ve güzeli emret, cahillerden yüz çevir.

200. Şeytandan bir dürtük seni dürtüklediğinde, Allah’a sığın. Çünkü O herşeyi işitir, herşeyi bilir.

201. Korunup sakınanlar, kendilerine şeytandan bir görüntü / dürtü gelip dokunduğunda, hemen

Allah’ı hatırlarlar. İşte o anda görülmesi gerekeni görürler.

202. Yoldaşları ise onları sürekli azgınlığa iterler, sonra da yakalarını bırakmazlar.

203. Onlara bir ayet getirmediğinde, “onu da şurdan burdan derleseysin ya,” diye konuşurlar. De ki:

“Ben sadece Rabbinden bana vahyedilene uyuyorum. Bu, Rabbinizden gelen gönül gözleridir,

doğruya kılavuzdur, iman eden bir toplum için rahmettir.”

204. Kur’an okunduğu zaman onu dinleyin ve susun ki, size rahmet edilsin.

205. Rabbinin, öz benliğin içinde yalvarıp ürpererek, bağırtı olmayan bir sesle sabah-akşam zikret.

Sakın gafillerden olma.

206. Rabbinin katında olanlar, büyüklük taslayıp O’na kulluktan yüz çevirmezler; O’nu tespih ederler

ve yalnız O’na secde ederler.

ENFAL SURESİ (8/93)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Sana harp ganimetlerini sorarlar. De ki: “Onlar Allah ve Resul içindir. O halde Allah'tan

korkun ve aranızda barış ve esenliği kurun. Ve eğer müminler iseniz Allah'a ve onun Resulü'ne

itaat edin.”

2. İnanmış olanlar ancak o kişilerdir ki, Allah anıldığında yürekleri ürperip titrer ve onlara

Allah'ın ayetleri okunduğunda, bu onların imanlarını artırır. Ve onlar yalnız Rablerine güvenip

dayanırlar.

3. Namazı dosdoğru kılarlar onlar. Ve kendilerine rızık olarak sunduklarımızdan bol bol

dağıtırlar.

4. Gerçek anlamda müminler, işte bunlardır. Rableri katında dereceler, bağışlanma ve bol bir

rızık var onlar için.

5. Bildiğin gibi, Rabbin seni hak uğruna, öz yurdundan çıkarmıştı. Ve müminlerden bir grup

tamamen isteksizdi.

6. İş apaçık ortaya çıktıktan sonra bile, hak konusunda seninle çekişiyorlardı.

Sanki onlar gözleri

baka baka ölüme sürülüyorlardı.

7. O sırada Allah, iki gruptan birinin kesinlikle sizin olacağını vaat ediyordu. Ve siz, güçsüz ve

silahsız olanın size düşmesini arzu ediyordunuz. Allah ise hakkı kendi kelimeleriyle tam bir

biçimde ortaya koymayı ve küfre batmışların ardını-arkasını kesmeyi istiyordu.

8. Diliyordu ki, kötülüğü temsil edenler istemese de hakkı ayan-beyan gözler önüne koysun, saçma

ve tutarsız olanı hükümsüz kılsın.

9. Hani siz Rabbinizden yardım ve destek diliyordunuz; O sizin dileğinize şöyle cevap vermişti:

“Hiç kuşkunuz olmasın, ben size meleklerden birbiri ardınca bin tanesiyle yardım ulaştıracağım.”

10. Allah bunu, sadece bir müjde olsun ve o sayede kalpleriniz huzur ve rahatlık bulsun diye yaptı.

Yardım yalnız ve yalnız Allah katındandır. Hiç şüphesiz Allah Aziz’dir, Hakim’dir.

11. O zaman sizi, Allah’tan bir güven olmak üzere hafif bir uyku bürüyordu; sizi onunla temizlemek,

şeytanın pisliğini sizden gidermek, kalplerinizi birbirine bağlamak, ayaklarınızı sağlam bastırmak

için üzerinize gökten bir su indiriyordu.

12. Rabbin, meleklerle şöyle vahyediyordu: “Ben sizinle beraberim. İmanı

olanları sağlamlaştırın.

İnkâr edenlerin kalpleri içine korku salacağım; vurun boyunların üstüne,
vurun onların her
parmağına.”

13. Bu böyledir. Çünkü onlar Allah’a ve resulüne kafa tuttular. Kim Allah’a
ve resulüne kafa

tutarsa kuşkusuz ki, Allah’ın azabı şiddetli olur.

14. İşte gördünüz! Hadi tadın onu. Küfre sapanlar için ateş azabı da var.

15. Ey iman edenler! İnkâr edenlerle savaşmak üzere karşılaştığınızda, sakın
onlara arkalarınızı

dönmeyin.

16. Her kim böyle bir günde, savaşmak için başka bir yer tutmak yahut başka
bir birliğe katılmaya

gitmek dışında onlara arkasını dönerse, Allah’tan bir gazaba çarpılmış olur.
Varacağı yer

cehennemdir onun. Ne kötü varış yeridir o!

17. Siz öldürmediniz onları, Allah öldürdü onları. Attığın zaman da sen
atmadın, Allah attı.

İnananları kendisinden güzel bir imtihanla denemek için yaptı bunu. Allah;
işitendir, bilendir.

18. Gördünüz ya, Allah küfre sapanların tuzağını fersiz bırakır.

19. Fetih istiyorsanız, fetih size geldi. Eğer vazgeçerseniz hakkınızda daha
hayırlı olur. Eğer

dönerseniz biz de döneriz. Cemaatiniz çok da olsa size zerre kadar yarar

sağlayamaz. Allah,

inananlarla beraberdir.

20. Ey iman edenler! Allah'a ve resulüne itaat edin. İşitip durduğunuz halde ondan yüzünüzü

çevirmeyin.

21. Hiç işitmedikleri halde, "işittik" diyenler gibi olmayın.

22. Çünkü yeryüzünde debelenenlerin Allah katında en kötüsü, akıllarını işletmeyen sağır-

dilsizlerdir.

23. Allah kendilerinde bir hayır olduğunu bilseydi elbette olara işittirirdi. Onlara işittirseydi bile

mutlaka yüz çevirir, döner giderlerdi.

24. Ey iman sahipleri! Sizi, size hayat verecek şeye çağırduğunda, Allah'a da resule de "buyur"

deyin. Şunu da bilin ki, Allah kişi ile kalbinin arasına sokulur ve bilin ki en son O'nun huzurunda

haşredileceksiniz.

25. İçinizden sadece zulmedenlere çatmakla kalmayacak bir fitneden korkun. Bilin ki Allah'ın

gazabı çok şiddetlidir.

26. Düşünün ki, siz bir zamanlar yeryüzünde ezilip horlanan bir azınlıktınız. İnsanların sizi

çarpıvereceğinden korkuyordunuz. Bu haldeyken Allah sizi barındırdı, yardımıyla sizi destekledi

ve şükredersiniz ümidiyle sizi tertemiz nimetlerle rızıklandırdı.

27. Ey inananlar! Allah'a ve resule hıyanet etmeyin. Bilip durduğunuz halde, öz emanetlerinize

hıyanet mi ediyorsunuz?

28. Bilin ki, mallarınız ve çocuklarınız sizin için bir imtihan aracıdır. Allah'a gelince, büyük ödül

O'nun katındadır.

29. Ey iman sahipleri! Eğer Allah'tan korkarsanız, Allah size hakla batılı / iyiyle kötüyü ayırma

gücü verir, kötülüklerinizi örter. Allah, o büyük lütfun sahibidir.

30. Küfre sapanlar, seni tutup bağlamaları yahut öldürmeleri ya da yurdundan çıkarmaları için sana

tuzak kuruyorlardı. Onlar tuzak kurarlar, Allah da tuzak kurar. Ama Allah, tuzak kuranların en

hayırlısıdır.

31. Ayetlerimiz onlara okunduğunda şöyle derler: "Tamam, işittik. İstersek bunun gibisini elbette ki

söyleriz; öncekilerin masallarından başla şey değil ki bu!"

32. Şunu da söylemişlerdi: "Allahımız! Eğer bu, senin katından gelmiş gerçeğin kendisiyse, gökten

üstümüze taş yağdır. Yahut bize korkunç bir azap musallat et."

33. Oysa ki, sen onların içinde iken Allah onlara azap etmeyecekti. Onlar, af dileyip dururken de

Allah onlara azap etmezdi.

34. Onlar Mescid-i Haram'dan geri çevirip dururken, Allah onlara neden azap etmeyecekmiş? O

mescidin koruyucuları da değillerdir. Onun hizmetinde olanlar, takva sahiplerinden başkası

değildir. Ama onların çokları bunu bilmezler.

35. Onların Beytullah'taki namazı; ıslık çalmak, el çırpma / engel olmaktan başka birşey değildir.

O halde inkar etmekte olduğunuz için tadın azabı.

36. O küfre sapanlar mallarını Allah yolundan alıkoymak için harcarlar, harcayacaklardır da.

Sonunda bu kendileri için bir hasret olacak, sonra da mağlup edilecekler. Küfre sapanlar doğruca

cehenneme sürülecekler.

37. Böylece Allah, pisi temizden ayıracak, pis kısmı birbiri üstüne yığıp hepsini bir yerde

toparlayarak tümünü cehenneme sokacak. Hüsrana uğrayanların ta kendileridir bunlar.

38. Küfre sapanlara söyle: "Eğer son verirlerse eskide kalmış olan, kendileri için affedilir. Eğer

yeniden başarlarsa, daha öncekilere uygulanan yol ve yasa eskisi gibi devam etmiş olacaktır."

39. Fitne kalmayınca ve din tümüyle Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaş. Vazgeçerlerse

kuşkusuz ki Allah, ne yaptıklarını iyice görecektir.

40. Eğer yüz çevirirlerse bilin ki, Allah sizin Mevla'nızdır. Ne güzel

Mevla'dır O, ne güzel

destekleyicidir; ne güzel Nasir'dir O, ne güzel yardım eder.

41. Doğru ile yanlışın ayrılış günü, iki topluluğun karşılaştığı gün, kulumuza indirmiş olduğumuza

inanıyorsanız şunu bilin: Ganimet olarak elde ettiğiniz şeylerin beşte biri Allah'a, resule, resulün

yakınlarına, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışa aittir. Allah herşeye kadirdir.

42. O vakit siz, vadinin beri yamacında idiniz, onlarsa öte yamacında idiler. Kervan sizden daha

aşağıda idi. Sözleşmiş olsaydınız, buluşma yer ve saatinde ayrılığa düşerdiniz. Ama Allah,

olması kararlaştırılan işi yerine getirmek istiyordu. Ta ki, ölen beyyine üzerine ölsün, yaşayan da

beyyine üzerine yaşasın. Allah elbette ki çok iyi işitir, çok iyi bilir.

43. Allah onları sana uykunda az gösteriyordu. Eğer onları sana çok gösterseydi, yılgınlığa düşer,

işi kotarmada çekişmeye başlardınız. Ama Allah, sizi selamete çıkardı. O, göğüslerin içindekini

çok iyi bilir.

44. Karşılaştığınızda onları sizin gözlerinize az gösteriyordu. Sizi de onların gözünde azaltıyordu

ki, yapılmasına karar verilen işi yürürlüğe koysun. Zaten bütün işler Allah'a döndürülür.

45. Ey inananlar! Bir düşman topluluğu ile karşılaştığınızda sebat edin.

Allah'ı çok anın ki zafere

ulaşabilesiniz.

46. Allah'a ve resulüne itaat edin, birbirinizle çekişmeyin; yoksa korkuya kapılırsınız, rüzgarınız

kesilir. Sabredin; Allah sabredenlerle beraberdir.

47. İnsanlara çalım satarak, gösteriş yaparak yurtlarından çıkan ve Allah yolundan alıkoyanlar gibi

olmayın. Allah, onların yapmakta olduklarını çepeçevre kuşatmıştır.

48. Şeytan onlara, yaptıklarını süslü gösterip şöyle demişti: “Bugün size galip gelecek kimse yok,

ben yanınızdayım.” Fakat iki topluluk yanyana gelince iki topuğu üstüne çark edip şöyle dedi:

“Ben sizden uzağım. Ben sizin görmediklerinizi görüyorum, ben Allah'tan korkarım. Allah'ın

cezası çok şiddetlidir.”

49. İkiyüzlülerle kalplerinde hastalık olanlar şöyle diyorlardı: “Bunları, dinleri aldatmış.” Oysa

Allah'a güvenip dayanan bilir ki, Allah Aziz ve Hakim'dir.

50. Bir görseydin o küfre sapanları! Melekler canlarını alırken onların yüzlerine ve arkalarına

vuruyorlardı: “Yangın azabını tadın.”

51. “İşte bu, ellerinizin önden gönderdiği şeyler yüzündendir. Allah kullara asla zulmetmez.”

52. Tıpkı Firavun hanedanı ve onlardan öncekilerin gidişi gibi. Allah'ın

ayetlerini inkar ettiler de

Allah onları günahları yüzünden enseleyiverdi. Allah Kavi'dir, çok güçlüdür; azabı çok şiddetli

yapandır O.

53. Bu böyledir. Çünkü Allah bir topluma lütfettiği nimeti, o toplum öz benliklerindeki

değiştirmedikçe, değiştirmemiştir. Ve Allah, iyice işiten, gereğince bilendir.

54. Tıpkı Firavun hanedanı ve onlardan öncekilerin tavırları gibi. Rablerinin ayetlerini

yalanlamışlardı. Biz de onları günahları yüzünden mahvettik. Firavun hanedanını da boğmuştuk.

Bunların tümü zulme sapanlardı.

55. Allah katında canlıların en kötüsü, gerçeği örtenlerdir. Bunlar iman etmezler.

56. Bunlar, kendileriyle antlaşma yaptığın kişilerdir. Ama her defasında antlaşmalarını bozarlar.

Hiç çekinmez ki bunlar...

57. Eğer onları harpte ele geçirirsen, onlarla birlikte arkalarındakileri de ürkütüp dağıt ki, ders

alabilsinler.

58. Eğer bir topluluktan hıyanet kuşkusu duyarsan, antlaşmaya bağlı kalmayacağını aynı şekilde sen

de onlara bildir. Allah, hainlik edenleri sevmez.

59. Küfre sapanlar sakın öne geçtiklerini düşünmesinler. Onlar bizi aciz

bırakamazlar.

60. Onlara karşı, gücünüz yettiğince kuvvet hazırlayın. Ordugahlarda atlar besleyin. Böylece hem

Allah'ın düşmanını hem kendi düşmanınızı hem de bunlardan başkalarını korkutabilirsiniz. Siz

onları bilmezsiniz ama Allah hepsini bilir. Allah yolunda harcadığınız herşey size tam olarak

ödenir; hiçbir haksızlığa uğratılmazsınız.

61. Eğer barışa eğilim gösterirlerse sen de buna yanaş ve Allah'a tevekkül et. Çünkü O, en iyi

işitenin, en iyi bilen ta kendisidir.

62. Eğer sana hile-oyun yapmak isterlerse Allah sana yeter. Yardımıyla ve müminlerle seni

destekleyen O'dur.

63. Onların kalplerini kaynaştıran da O'dur. Sen, yeryüzündeki herşeyi bağışlasaydın onların

kalplerini yine de kaynaştıramazdın; ama Allah onları birbirlerine ısıtıp yaklaştırmıştır. O'dur

Aziz ve Hakim.

64. Ey Peygamber! Allah ve inananlardan seni izleyenler sana yeter / Allah, sana da seni izleyen

müminlere de yeter.

65. Ey Peygamber! Müminleri çarpışmaya teşvik et. Sizden sabırlı yirmi kişi olsa, küfre sapanların

ikiyüzüne galip gelir; sizden yüz kişi olsa, onların binine galebe çalar. Çünkü onlar gereğince

anlamayan bir topluluktur.

66. Şimdi Allah yükünüzü hafifletti. Bilmiştir ki sizde bir zaaf var. İçinizden sabırlı yüz kişi olsa,

ikiyüz kişiye galip gelir; sizden bin kişi olsa, Allah'ın izniyle ikibin kişiye galebe çalar. Allah

sabredenlerle beraberdir.

67. Hiçbir peygamber için yeryüzünde ağır basmadıkça, esirlere sahip olmak uygun değildir. Siz şu

iğreti dünyanın nimetini istiyorsunuz; Allah ise ahireti istiyor. Allah Aziz'dir, Hakim'dir.

68. Eğer Allah'tan bir yazı önden gelmemiş olsaydı, aldığınız fidyeden ötürü size büyük bir azap

dokunurdu.

69. Artık elde ettiğiniz ganimetlerden helal ve temiz olarak yiyin; Allah'tan da korkun. Allah çok

affedici, çok merhametlidir.

70. Ey Peygamber! Elinizde esir olarak bulunanlara de ki: "Eğer Allah, kalplerinizde bir hayır

olduğunu bilirse size, sizden alınandan daha değerlisini verir ve sizi affeder. Allah çok affedici,

çok esirgeyicidir."

71. Sana hıyanet etmek isterlerse bilsinler ki, daha önce Allah'a hıyanet ettiler de Allah,

aleyhlerine bir imkan yarattı. Allah herşeyi bilen, her hikmete sahip olandır.

72. Onlar ki inanıp hicret ettiler, mallarıyla, canlarıyla Allah yolunda savaştılar ve onlar ki hicret

edenleri barındırdılar, onlara yardım ettiler, işte onlar birbirlerinin dostlarıdır. İman edip de

hicret etmeyenlere gelince, hicret edecekleri vakte kadar sizin onları korumanız gerekmiyor. Ama

sizden dinde yardım isterlerse, sizinle aralarında antlaşma bulunan bir topluluk aleyhinde

olmamak üzere, kendilerine yardım etmeniz gerekir. Allah, yapmakta olduklarınızı iyice

görmektedir.

73. Küfre sapanlar da birbirlerinin dostlarıdır. Eğer şu dikkat çekilenleri yapmazsanız yeryüzünde

bir fitne, büyük bir bozgun çıkar.

74. O inanıp hicret edenler, Allah yolunda didinenler, o barındırıp yardımcı olanlar var ya, gerçek

müminler işte onlardır. Bir bağışlanma var onlar için, bol bir rızık var.

75. O sonradan inanarak hicret edip de sizinle birlikte cihada katılanlar var ya, onlar da sizdendir.

Kan akrabaları ise, Allah'ın Kitabı'na göre birbirlerine daha yakın dostturlar. Allah herşeyi

bilir.

TEVBE SURESİ (9/113)

1. Allah ve resulünden, kendileriyle antlaşma yapmış bulunduğumuz müşriklere bir ultiomatodur

bu:

2. Yeryüzünde dört ay daha dolaşın ve bilin ki siz, Allah'ı aciz bırakamazsınız. Şu da bir gerçek

ki, Allah küfre batanları rezil eder.

3. Bir de Allah ve resulünden insanlara Büyük Hac günü bir duyuru var: Allah da O'nun elçisi de

müşriklerden kesinlikle uzaktır. O halde, tövbe ederseniz bu sizin için hayırlıdır. Yok eğer yüz

çevirirseniz şunu bilin ki, siz Allah'ı acze düşüremezsiniz. Küfre sapanlara acıklı bir azabı

muştula.

4. Antlaşma yapmış olduğunuz müşriklerden size karşı bir eksiklik sergilemeyen ve aleyhinize

başka birine yardım etmeyenler müstesnadır. Artık, onlara verdiğiniz sözü belirlenen süreye

kadar tam bir şekilde koruyun. Şu bir gerçek ki Allah, sakınanları sever.

5. O haram aylar çıktığında artık müşrikleri, kendilerini bulduğunuz yerde öldürün. Yakalayın

onları, kuşatın onları, tüm geçit noktalarını tıkayın onların. Bunun ardından tövbe eder, namazı

gereğince kılar, zekatı verirlerse, yollarını açın onların. Kesin olan şu ki, Allah Gafur'dur,

Rahim'dir.

6. Eğer müşriklerden biri senden güvence dilerse / senin yanına gelmek, sana komşu olmak

isterse, ona güvence verip yakınlaşma isteğini kabul et ki, Allah'ın kelamını dinleyebilsin. Sonra

da onu, güvenli gördüğü yere kadar götür. Böyle yapmanın gerekçesi şudur: Bunlar bilmeyen bir

topluluktur.

7. Müşriklerin Allah katında, onun resulü katında ahitleri nasıl olabilir! Mescid-i Haram yanında

atlaşma yaptıklarınız müstesna. Bu şekilde antlaşması olanlara, onlar size doğru-dürüst

davrandıkça, siz de doğru-dürüst davranın. Allah, sakınanları sever.

8. Onların ahidine nasıl güvenilebilir! Eğer üzerinizde egemenlik kurarlarsa, sizinle ilgili ne bir

atlaşmaya saygı duyarlar ne de bir yemine. Ağızlarıyla size hoşnutluk sunarlar, fakat kalpleri inat

eder durur. Ve onların çoğu gerçeğe uzak düşmüş sapıklardır.

9. Allah'ın ayetlerini basit bir ücret karşılığı sattılar da Allah'ın yolundan alıkoydular. Gerçekten

ne fena şeydir onların yapmakta oldukları.

10. Bir mümin hakkında onlar ne bir yemine saygı gösterirler ne de bir antlaşma şartına. Onlar

düşmanlık dolu, azmış kişilerin ta kendileridir.

11. Bununla birlikte tövbe eder, namazı kılar, zekatı verirlerse, artık sizin, dinde kardeşinizdirler.

Biz ayetlerimizi, bilen bir topluluk için böyle açık seçik ortaya koyarız.

12. Eğer verdikleri ahitten sonra yeminlerini bozar, dininize saldırırlarsa, o zaman küfrün

elebaşlarını öldürün. Çünkü onların yeminleri yoktur. Böyle yaparsanız hal ve gidişlerine son

verebilirler.

13. Yeminlerini bozan, resulü yurdundan çıkarmaya gayret eden bir topluluğa karşı savaşmayacak

mısınız? Üstelik size saldırıyı ilkin onlar başlattı. Korkuyor musunuz onlardan? Eğer mümin

kişilerseniz, kendisinden korkmanıza en layık olan, Allah'tır.

14. Savaşın onlarla ki, sizin elinizle Allah onlara azap etsin, onları rezil etsin. Onlara karşı size

yardım etsin. Ve inananlar toplumunun göğüslerine şifa ulaştırın.

15. Ve yüreklerinin öfkesini gidersin. Allah dilediğine tövbe nasip eder. Allah Alim'dir,

Hakim'dir.

16. Allah; içinizden cihat edenleri, Allah'tan, resulünden ve müminlerden başkasını kendisine

sırdaş edinmeyenleri belirlemedikçe, bırakılacağınızı mı sandınız? Allah, yapmakta

olduklarınızdan haberdardır.

17. Müşrikler, öz benliklerinin küfre sapışına tanık olup dururlarken, Allah'ın mescitlerini

onarmaya girişemezler. Tüm amelleri boşa çıkmıştır onların. Ateşte sürekli kalacaklardır onlar.

18. Allah'ın mescitlerini; ancak Allah'a, ahiret gününe inanan, namazı kılan, zekatı veren ve

Allah'tan başka kimseden korkmayan kişiler onarır. İşte bunların, hidayete erenlerden olmaları

beklenir.

19. Siz; hacı sakalığını, Mescid-i Haram tamirciliğini, Allah'a ve ahiret gününe inanıp Allah

yolunda didinen kişinin yaptığıyla bir mi tuttunuz? Allah katında bir olmazlar bunlar. Allah,

zulüm sergileyenler topluluğuna kılavuzluk etmez.

20. İman edip hicret eden, Allah yolunda mallarıyla canlarıyla didinenler derece bakımından Allah

katında daha yücedirler. Kurtuluşa erenler de işte bunlardır.

21. Rableri onlara kendisinden bir rahmet, bir hoşnutluk ve içinde ölümsüz nimetlerin bulunduğu

cennetler müjdeliyor.

22. Onlar orada sonsuza dek kalacaklardır. Hiç kuşkusuz, Allah'ın katında büyük bir ödül daha

vardır.

23. Ey iman edenler! Babalarınız ve kardeşleriniz, eğer imana karşı inkarı seviyorlarsa, onları

dostlar edinmeyin. İçinizden onları dost edinenler zalimlerin ta kendileridir.

24. De ki: “Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, kabileniz / menfaat çevreniz, elde

ettiğiniz mallar, kedadından korktuğunuz ticaret, hoşunuza giden konutlar sizin için Allah’tan,

resulünden ve Allah yolunda cihattan daha sevimli ise artık Allah, emrini getirinceye kadar

bekleyin. Allah, yoldan ayrılmış bir topluluğu doğruya ve güzele kılavuzlamaz.”

25. Yemin olsun ki, Allah size birçok yerde yardım etti. Huneyn gününde de. Hani, çokluğunuz sizi

böbürlendirmişti de bu hiçbir işinize yaramamıştı. Tüm genişliğine rağmen, yeryüzü size dar

gelmişti. Sonra da sırtınızı dönüp kaçmıştınız.

26. Sonra Allah, resulünün üzerinde de müminlerin üzerinde de sükunetini indirmiş, ayrıca sizin

görmediğiniz ordular göndermiş de küfre sapanlara azap etmişti. Kafirlerin cezası işte budur.

27. Sonra Allah, bunun ardından da dilediğinin tövbesini kabul eder. Allah Gafur’dur, Rahim’dur.

28. Ey inananlar! Müşrikler bir pisliktir. Artık bu yıllarından sonra Mescid-i Haram’a

yaklaşmasınlar. Eğer yoksulluktan korkarsanız bilin ki, Allah dilediği takdirde sizi yakında

lütfundan zengin edecektir. Allah herşeyi bilir, tüm hikmetlerin sahibidir.

29. Kendilerine kitap verilenlerden Allah’a ve ahiret gününe inanmayan, Allah’ın ve resulünün

yasakladığını haram saymayan ve hak dini din edinmeyenlerle, boyun eğerek kendi elleriyle cizye

verecekleri zamana kadar savaşın.

30. Yahudiler: “Uzeyr, Allah’ın oğludur.” dediler; Hıristiyanlar da: “Mesih, Allah’ın oğludur.”

dediler. Kendi ağızlarının sözüdür bu. Kendilerinden önce inkar edenlerin sözlerine benzetme

yapıyorlar. Allah onları kahretsin. Nasıl da yüz geri çevriliyorlar!

31. Allah’ın yanında hahamlarını ve ruhbanlarını da rabler edindiler. Meryem oğlu Mesih’i de

öyle. Oysa kendilerine, tek olan Allah’tan başkasına ibadet / kulluk etmemeleri emredilmişti. İlah

yok o tek Allah’tan başka. Onların ortak koştuklarından arınmıştır O.

32. Allah’ın nurunu ağızlarıyla söndürmek istiyorlar. Allah ise kafirler hoşlanmasa da nurunu

tamamlamaktan başka birşey istemiyor.

33. O, resulünü hidayet ve hak dinle gönderdi ki, müşrikler hoşlanmasa da o dini, dinlerin tümünün

üstüne çıkarsın.

34. Ey iman sahipleri! Hahamlardan ve rahiplerden birçoğu halkın mallarını uydurma yollarla

tıkabasa yerler ve Allah’ın yolundan geri çevirirler. Altını ve gümüşü depolayıp da onları Allah

yolunda harcamayanlara korkunç bir azabı muştula.

35. Gün olur, cehennem ateşinde onların üzerine lav dökülür de bununla onların alınları, böğürleri,

sırtları dağlanır: “İşte egolarınız için yığdıklarınız. Hadi tadın biriktirmiş olduklarınızı!”

36. Gökleri ve yeri yarattığı gündeki yazısına göre, Allah katında ayların sayısı onikidir. Bunların

dördü haram aylardır. Eskimez din işte budur. Artık o aylar içinde benliklerinize zulmetmeyin.

Müşrikler sizinle nasıl topyekün savaşıyorlarsa siz de onlarla topyekün savaşın. Şunu bilin ki,

Allah takva sahipleriyle beraberdir.

37. Haram ayları ertelemek, küfürde bir artırmadır ki, onunla inkar edenler saptırılır. Onu bir yıl

helal sayarlar, bir yıl haramlaştırır ki, Allah’ın yasakladığının sayısını denkleştirip Allah’ın

haram kıldığını helalleştirsinler. Amellerinin kötülüğü kendilerine süslü gösterilmiştir. Allah,

küfre batan bir topluluğu iyiye ve güzele kılavuzlamaz.

38. Ey iman sahipleri! Size ne oldu ki, “Allah yolunda seferber olun” denilince yere çakılıp

kaldınız. Ahiretten vazgeçip iğreti hayata mı razı oldunuz? O iğreti hayatın nimeti ahiret yanında

pek azdır.

39. Eğer seferber olmazsanız Allah size korkunç bir azapla azap eder ve yerinize sizden başka bir

topluluk getirir. Allah'a hiçbir şekilde zarar veremezsiniz. Allah herşeye Kadir'dir.

40. Eğer siz ona yardım etmezseniz bilin ki, Allah ona zaten yardım etmişti. Hani küfredenler onu

iki kişinin ikincisi olarak yurdundan çıkardıklarında, mağarada buldukları bir sırada

arkadaşına şöyle diyordu: "Tasalanma, Allah bizimle." Bunun üzerine Allah ona sükunet indirmiş

ve kendisini sizin görmediğiniz ordularla desteklemişti de küfre sapanların sözünü sefil kılıp

alçaltmıştı. Allah'ın sözü ise yüce olanın ta kendisidir. Allah Aziz'dir, Hakim'dir.

41. Gerek hafif, gerek ağırlıklı olarak mutlaka seferber olun ve Allah yolunda mallarınızla

canlarınızla cihat edin. Eğer bilerseniz bu sizin için daha hayırlıdır.

42. Eğer o, yakın bir dünya menfaati yahut orta bir yolculuk olsa idi, elbette seni izleyeceklerdi.

Ama o zorluklarla dolu yolculuk kendilerine uzak geldi. "Gücümüz yetseydi sizinle çıkacaktık"

diye Allah'a yemin de ederler. Kendilerini mahvediyorlar. Allah biliyor ki onlar, kesinlikle

yalancıdırlar.

43. Allah seni affetsin; neden onlara izin verdin de beklemedin ki, doğru söyleyenler sana açık-

seçik belli olsun da yalancıları bilesin.

44. Allah'a ve ahiret gününe iman edenler; mallarıyla, canlarıyla cihat edecekleri için senden izin

istemezler. Allah, takva sahiplerini iyice bilmektedir.

45. Ancak Allah'a ve ahiret gününe inanmayanlar, kalpleri kuşkuyla karışmış olup da işkilleri

içinde çalkanıp duranlar, sefere katılmamak için senden izin isterler.

46. Sefere çıkmak isteselerdi elbette ki, bir sefer hazırlığına girişirlerdi. Ama Allah, harekete

geçmelerini istemedi de onları yerlerine çiviledi ve "oturun, oturanlarla beraber" denildi.

47. Aranızda sefere çıkmış olsalardı, size bozgunculuktan başka bir katkısı olmayacaktı; sizi

fitneye uğratmak isteğiyle aranıza sokulacaklardı. İçinizden onlara gerçekten kulak verecekler de

vardı. Allah, zalimleri iyice biliyor.

48. Yemin olsun ki, onlar önceden de fitne çıkarmak istemiş ve nice işleri sana, olduğundan başka

türlü göstermişlerdi. Nihayet hak geldi, onların istememesine rağmen Allah'ın emri galebe çaldı.

49. İçlerinden bazıları: "Bana izin ver, beni fitneye düşürme." der. Dikkat edin, fitnenin ta içine

kendileri düşmüşlerdir. Ve cehennem o nankörleri elbette çepeçevre kuşatacaktır.

50. Sana bir iyilik isabet etse bu onları üzer. Sana bir musibet dokunsa: "İşimizi önceden sağlam

tutmuşuz.” derler ve kibirli bir sevinçle dönüp giderler.

51. De ki onlara: “Hakkımızda Allah’ın yazdığından başkası bize asla ulaşmaz. O’dur bizim

Mevla’mız. Yalnız Allah’a güvenip dayansın inananlar.”

52. De ki: “Bizim için iki güzelliğin birinden başkasını mı bekliyorsunuz? Biz de size Allah’ın,

kendi katından veya bizim ellerimizle bir azap çarptırmasını bekliyoruz. Artık bekleyin, sizinle

beraber biz de bekliyoruz.”

53. Şunu da söyle: “İster kendi arzunuzla ister baskı ve zorla infak edin. Sizden asla kabul

edilmeyecektir. Çünkü siz, yoldan çıkan bir topluluk oldunuz.”

54. İnfaklarının onlardan kabul edilmesini engelleyen sadece şudur: Onlar, Allah’a ve resulüne

nankörlük ettiler. Namaza ancak üşene üşene gelirler, infak edip dağıttıklarını da içlerinden

gelmeyerek verirler.

55. Onların ne malları ne de evlatları seni imrendirmesin. İş sadece şudur: Allah onlara şu iğreti

hayatta azap etmeyi ve canlarının küfre sapmış bir halde çıkmasını istiyor.

56. Kesinlikle sizden oldukları yolunda Allah’a yemin ederler. Gerçekte onlar sizden değillerdir.

Doğrusu şu ki onlar, ödleri patlayasıya korkan bir topluluktur.

57. Eğer bir sığınak yahut bazı mağaralar veya girilecek bir delik bulsalar,

yüzlerini döner o tarafa

koşarlardı.

58. İçlerinden bir kısmı da sadakalar konusunda sana laf dokundurur. Ondan kendilerine verilmişse

memnun olurlar. Verilmemişse hemen öfkelenirler.

59. Ne olurdu bunlar, Allah ve resulünün kendilerine verdiklerine razı olsalardı da şöyle deselerdi:

“Allah bize yeter. Allah bize lütfundan verecektir; resulü de. Zaten biz, gönlümüzü yalnız Allah’a

bağlamışız.”

60. Sadakalar / zekat malları Allah’tan bir farz olarak sadece şunlar içindir: Fakirler, düşünler,

sadakalarla ilgilenmeye memur edilenler, kalpleri yakınlaştırılıp ısındırılacak olanlar,

özgürlüğünü yitirmiş olanlar, borçlular, Allah yolundakiler, yolda kalmış kişi. Allah Alim’dir,

Hakim’dir.

61. İçlerinden bazıları da o Peygamber’i incitirler ve şöyle derler: “O, herşeye kulak kesilir.” De

ki: “Hayır kulağıdır sizin için o; Allah’a iman eder, müminlere güvenir. İnananlarınız için de bir

rahmettir o.” Allah’ın resulüne eza edenler için korkunç bir azap öngörülmüştür.

62. Sizin gönlünüzü hoş etmek için Allah’a yemin ederler. Eğer bunlar inanmış iseler Allah’ın

resulünün hoşnutluğunu öne almaları daha uygun düşer.

63. Bilmediler mi ki, her kim Allah'a ve resulüne kafa tutarsa ona, içinde sürekli kalacağı

cehennem ateşi vardır. Büyük rezillik işte budur.

64. İkiyüzlüler, kalplerinde olanı kendilerine haber verecek bir surenin tepelerine inmesinden

çekinir dururlar. De ki: "Siz alay edin. Allah, o çekinip durduklarınızı ortaya çıkaracaktır."

65. Onlara sorarsan elbette şöyle diyeceklerdir: "Lakırdıya dalmış, şakalaşıyorduk, hepsi bu." De

ki: "Allah ile, O'nun ayetleriyle, O'nun resulüyle mi eğleniyordunuz?"

66. Özür beyan etmeyin; imanınızdan sonra küfre saptınız. İçinizden bir grubu affetsek bile diğer bir

grubu, günaha batmış kişiler oldukları için azaba uğratacağız.

67. İkiyüzlülerin erkekleri de kadınları da birbirinin aynıdır: Kötülüğü emrederler, iyilikten

alıkoymaları, harcamamak için ellerini sıkırlar. Onlar Allah'ı unutmuştur, Allah da onları

unutmuştur. İkiyüzlüler, yoldan sapmışların ta kendileridir.

68. Allah, erkek münafıklara da kadın münafıklara da küfre sapanlara da içinde sürekli kalacakları

cehennem ateşini vaat etmiştir. O yeter onlara. Allah lanet etmiştir onlara. Sonu gelmez bir azap

var onlar için.

69. Tıpkı sizden öncekiler gibi. Onlar kuvvetçe sizden daha zorlu, mallar ve çocuklar bakımından

daha zengindiler. Kendi nasipleriyle zevk sürdüler. Siz de kendi payınıza düşenle zevk sürdünüz.

Tıpkı sizden öncekilerin kendi nasipleriyle zevklendikleri gibi. Tıpkı onların dalıp gittiği gibi siz

de dalıp gittiniz. İşte böylelerinin amelleri dünyada da ahirette de boşa çıkmıştır. İşte böyleleri

hüsrana batmıştır.

70. Gelmedi mi onlara kendilerinden öncekilerin haberi: Nuh kavminin, Ad'ın, Semud'un, İbrahim

kavminin, Medyen halkının ve altı üstüne gelmiş kentlerin. Resulleri onlara açık-seçik ayetler

getirmişti. Allah onlara zulmediyor değildi; aksine, öz benliklerine onlar zulmediyorlardı.

71. Mümin erkeklerle mümin kadınlar birbirlerinin dostlarıdır. İyiliği emrederler, kötülükten

alıkoymazlar. Namazı kılarlar, zekatı verirler. Allah'a ve resulüne itaat ederler. Allah bunlara

rahmet edecektir. Allah Aziz'dir, Hakim'dir.

72. Allah, mümin erkeklerle mümin kadınlara altlarından ırmaklar akan cennetler vaat etmiştir.

Sürekli kalacaklardır orada. Adn cennetlerinde de tertemiz barınaklar vaat etmiştir. Allah'ın bir

hoşnutluğu ise hepsinden büyüktür. İşte budur o büyük başarı / o büyük kurtuluş.

73. Ey Peygamber! Küfre sapanlarla, ikiyüzlülerle cihat et. Onlara sert davran. Onların varacakları

yer cehennemdir. Ne kötü dönüş yeridir o!

74. Söylemediklerine ilişkin Allah'a yemin ediyorlar. And olsun ki, o küfür sözünü söylediler.

İslam'a girmeleri ardından küfre saptılar. Başaramadıkları birşeyi tasarladılar. Oysa ki intikam

almaları için, Allah'ın ve resulünün, Allah'ın lütfuyla kendilerini zengin etmiş olmasından başka

bir sebep de yoktu. Eğer tövbe ederlerse kendileri için hayırlı olur. Eğer yan çizerlerse Allah

onlara dünyada da ahirette de acıklı bir azapla azap edecektir. Ve yeryüzünde onların ne bir

dostu olacaktır ne de bir yardımcısı.

75. İçlerinden bazıları da Allah'a şöyle ant içti: "Eğer Allah lütfundan bize verirse, elbette sadaka

dağıtacağız ve elbette barış ve iyilik için çalışanlardan olacağız."

76. Lütfundan kendilerine verdiği zaman ise o lütfu cimrilik ederek yüz çevirmiş bir halde dönüp

gittiler.

77. Nihayet Allah, kendisine verdikleri söze ters düştüklerinden, yalana sapıp durduklarından,

huzuruna çıkacakları güne kadar onların kalplerine ikiyüzlülük yerleştirdi.

78. Bilmediler mi ki, Allah onların sırrını da fısıldaşmalarını da bilir; Allah gaybı çok iyi

bilendir.

79. Sadakalar hususunda içten bir cömertlik göstermiş müminlere laf atanlarla, öz gayretlerinden

başkasını bulamayanları alay konusu edenlere gelince, Allah onları maskaraya çevirecektir.

Onlar için acıklı bir azap da var.

80. İster af dile onlar için, ister dileme. Yetmiş kez af dilesen de onlar için, Allah onları

affetmeyecektir. Çünkü onlar Allah'ı da resulünü de inkar ettiler. Allah, yoldan çıkmış böyle bir

topluluğa kılavuzluk etmez.

81. Allah'ın resulüne ters düşmek için arkada kalanlar, çöküp oturdukları için sevindiler; Allah

yolunda, mallarıyla canlarıyla didinmeyi tiksindirici bulup şöyle dediler: “Bu sıcakta seferber

olmayın.” De ki: “Hararet bakımından cehennem daha zorludur.” Bir anlayabilselerdi!

82. Kazanır oldukları yüzünden artık az gülsünler, çok ağlasınlar.

83. Bundan böyle Allah, seni onlardan bir zümrenin yanına döndürür de savaşa çıkmak için senden

izin isterlerse şöyle söyle: “Benimle birlikte ebediyyen çıkmayacaksınız, benimle birlikte

herhangi bir düşmanla savaşmayacaksınız. İlk defasında oturup kalmayı yeğlemiştiniz. O halde

geri kalanlarla birlikte oturadurun.”

84. İçlerinden len biri üzerine sonsuza dek dua etme; böyle birinin mezarı başında da durma.

Bunlar Allah'a ve resulüne nankörlük ettiler ve yoldan sapmış olarak ölüp gittiler.

85. Ne malları ne de evlatları seni imrendirmesin. Allah bunlarla, dünyada onlara azap etmek

istiyor. Kafir olarak çıkacaktır canları.

86. "Allah'a inanın, O'nun resulüyle beraber savaşa çıkın" anlamında bir sure indirildiği zaman,

onların imkan ve servet sahibi olanları, senden izin isteyerek şöyle demişlerdi: "Bırak bizi,

oturanlarla beraber olalım."

87. Geride kalan kadınlarla beraber olmayı yeğlediler. Kalpleri zerine mühür basılmıştır. Artık

anlayıp kavrayamazlar.

88. Fakat resul ve onunla birlikte iman edenler, mallarıyla canlarıyla didindiler. İşte bunlarındır

tüm hayırlar. İşte bunlardır tam kurtulanlar.

89. Allah onlar için, altlarından ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır. Sürekli kalacaklardır orada.

İşte budur büyük başarı.

90. Gbe Arapların zr bahane edenleri kendilerine izin verilmesi için geldiler; Allah'a ve

resulüne yalan söyleyenler oturdular. Onların küfre sapanlarına korkunç bir azap erişecektir.

91. Gücsüzlere, hastalara, infak edecek birşey bulamayanlara, Allah ve resulü için öğüt verdikleri

taktirde bir günah yoktur. Güzel davrananlar aleyhine bir yol yok. Allah Gafur'dur, Rahim'dir.

92. Kendilerini bindirmen için sana geldiklerinde sen, "sizi bindirecek birşey bulamam" deyince,

harcayacak birşey bulamadıklarından üzüntüyle gözlerinden yaşlar boşalarak geri dönen kimseler

için de herhangi bir günah yoktur.

93. Ancak şu kimseler aleyhine yol vardır: Zengin oldukları halde senden izin isterler. Arkada

kalan kadınlarla beraber oturmaya razı olmuştur bunlar. Ve Allah kalplerine mühür basmıştır,

artık bilemezler.

94. Dönüp yanlarına geldiğinizde sizden özür dilerler. De ki: "Özür dilemeyin. Size asla

inanmayacağız. Allah bize sizin hallerinizden birçoğunu haber vermiştir. Yapıp ettiğinizi Allah

da resulü de görecektir. Sonra görünmeyen ve görünen alemleri bilen huzuruna çıkarılacaksınız

da O size yapmakta olduklarınızı haber verecektir."

95. Yanlarına döndüğünüzde, kendilerini paylamaktan vazgeçesiniz diye Allah'a yemin edecekler.

Vazgeçin onlardan, çünkü hepsi pisliktir. Kazandıklarının karşılığı olarak, varacakları yer

cehennemdir.

96. Kendilerinden hoşnut olasınız diye karşınızda yemin ediyorlar. Siz onlardan razı olsanız da

Allah yoldan sapmış bir topluluktan razı olmaz.

97. Çöl Arapları; küfür, parçalanma / ikiyüzlülük yönünden daha şiddetli; Allah'ın, resulüne

indirdiği şeylerin sınırlarını tanımamaya daha yatkındırlar. Allah Alim'dir, Hakim'dir.

98. Çöl Araplarından öyleleri vardır ki, infak ettiğini bir angarya / bir ceza ödeme sayar ve sizin

başınıza belaların gelmesini bekler dururlar. En kötü bela onların başına olsun! Allah çok iyi

işidir, çok iyi bilir.

99. Çöl Araplarından bazıları da Allah'a ve ahiret gününe inanır, harcadığını Allah yanında

yakınlıklara ve resulün dualarına vesile edinir. Dikkat edin! O harcadıkları gerçekten kendileri

için bir yakınlık vesilesidir. Allah onları rahmetinin içine sokacaktır. Allah çok affedici, çok

esirgeyicidir.

100. Muhacirlerden ve Ensar'dan ilklerle, güzel düşünüp güzel davranmada onları izleyenler var ya,

Allah onlardan razı olmuştur; onlar da O'ndan razıdırlar. Onlara altlarından ırmaklar akan

cennetler hazırlamıştır. Sonsuza dek hep orada kalacaklardır. Büyük kurtuluş

işte budur!

101. Çevrenizdeki Bedevi Araplardan münafıklar var. Medine halkından da münafıklığa iyice

alışmış olanlar var. Sen bilmezsin onları. Ama biz biliriz onları. İki kez azap edeceğiz onlara,

sonra da çok büyük bir azaba itilecekler.

102. Diğer bazıları da günahlarını itiraf ettiler. Bunlar, iyi bir işle kötü olan diğer bir işi birbirine

karıştırdılar. Belki Allah tövbelerini kabul eder. Çünkü Allah Gafur'dur, Rahim'dir.

103. Bunların mallarından bir sadaka al ki, onunla kendilerini iyice temizleyip aklayasın. Onlar için

dua et, çünkü senin duan onlar için bir sükunettir. Allah Semi'dir, Alim'dir.

104. Bilmediler mi ki, Allah'tır kullarından o tövbeyi kabul eden, o sadakaları alan. Ve Allah'tır, O

Tevvab, O Rahim...

105. De ki: "İş yapıp değer üretin; yapıp ürettiğinizi Allah da resulü de müminler de görecektir. Ve

siz görülmeyen alemi de görülen alemi de bilenin huzuruna döndürüleceksiniz, O size yapıp

ettiklerinizi birbir haber verecektir."

106. Bir kısmı da umutları Allah'ın emrine bağlı, beklemektedir. Allah onlara ya azap edecektir ya

tövbe nasip edecektir. Allah, Alim'dir, Hakim'dir.

107. Bir de şunlar var: Tutup bir mescit yapmışlardır: Zarar vermek için, nankörlük için, insanları

fırkalara bölmek için, daha önceden Allah ve resulüyle savaşmış kişiye gözetleme yeri kurmak

için. “İyilik ve güzellikten başka birşey istemiş değiliz” diye gerile gerile yemin de edecekler.

Allah şahittir ki, onlar kesinlikle yalancıdırlar.

108. Böyle bir mescitte sakın namaza durma. Daha ilk gününde takva üzerine kurulan bir mescit,

içinde namaz kılman için çok daha uygundur. Temizlenmek arzusu taşıyan erler vardır o mescitte.

Allah temizlenenleri sever.

109. Peki, binasını Allah korkusu ve Allah rızası üzerine kuran mı hayırlıdır yoksa binasını sel

artıklarının ucundaki yarın kenarına kurup da onunla birlikte cehenneme yuvarlanan mı? Allah,

zalimler topluluğuna kılavuzluk etmez.

110. Kurdukları bina, kalpleri parçalanıncaya kadar yüreklerinde bir kuşku olmaya devam edecektir.

Allah Alim'dir, Hakim'dir.

111. Allah, müminlerin canlarını ve mallarını, karşılığında kendilerine cennet vermek üzere satın

almıştır. Allah yolunda çarpışsınlar da öldürürler, öldürülürler. Allah'ın; Tevrat'ta, İncil'de ve

Kur'an'da kendi üzerine hak olarak yazdığı bir vaattir bu. Ahdine, Allah'tan

daha vefalı kim var?

Perçinlediğiniz bu antlaşmanızdan ötürü müjdeler olsun size. İşte budur o büyük başarının ta

kendisi.

112. Tövbe edenler, ibadet edenler, hamd edenler, seyahat ederken oruç tutanlar, rüku edenler,

secdeye kapananlar, iyiliği emredip kötülükten alıkoyanlar, Allah'ın sınırlarını koruyanlar...

Müjdele o müminleri!

113. Akraba bile olsalar, cehennem halkı oldukları açıkça belli olduktan sonra müşrikler için af

dilemek ne peygambere yakışır ne de iman edenlere.

114. İbrahim'in babası için af dilemesi, sadece ona verdiği bir söz yüzündendi. Onun Allah düşmanı

olduğu kendisi için açıklık kazanınca, ondan uzaklaştı. Şu bir gerçek ki, İbrahim başkaları için

gamlanıp ah eden ince yürekli yumuşak bir insandı / tam bir evvahtı.

115. Allah bir topluluğa kılavuzluk ettikten sonra, sakınacakları şeyleri kendilerine ayan-beyan

bildirinceye kadar, onların sapıklığına hükmetmez. Allah herşeyi hakkıyla bilendir.

116. Göklerin ve yerin de mülk ve yönetimi Allah'ındır. Diriltir de öldürür de. Sizin için Allah

dışında ne bir dost vardır ne de bir yardımcı.

117. Andolsun ki Allah, içlerinden bir grubun kalpleri kaymaya yüz tuttuktan sonra, peygambere ve o

güçlük saatinde ona uymuş olan Muhacirlerle Ensar'a tövbe nasip etmiş, sonra da onların

tövbelerini kabul buyurmuştur. Çünkü onlara karşı Rauf ve Rahim'dir.

118. Geride bırakılan üç kişinin de tövbesini kabul etmiştir. Bütün genişliğine rağmen yeryüzü

onlara dar gelmiş, öz benlikleri kendilerini sıkıştırmıştı; Allah'ın öfkesinden kurtulmak için yine

Allah'a sığınmaktan başka çare olmadığını fark etmişlerdi. Sonra onlara tövbe nasip etti ki, eski

hallerine dönsünler. Hiç kuşkusuz Allah, tövbeleri çok çok kabul eden, rahmeti sınırsız olandır.

119. Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve özü-sözü bir kişilerle beraber olun.

120. Medine halkına ve çevrelerindeki Bedevi Araplara, Allah resulünden geri kalmaları ve onu

bırakıp da kendi canlarının derdine düşmeleri yakışmaz. Çünkü Allah yolunda uğrayacakları bir

susuzluk, bir yorgunluk, bir açlık, kafirleri öfkelendirmek üzere bir yere ayak basmaları, düşmana

karşı herhangi bir başarı kazanmaları, kendileri için "iyi bir amel" olarak mutlaka yazılacaktır.

Allah, güzel davrananların ödülünü yitirmez.

121. Küçük-büyük bir infakta bulunmaları, bir vadiyi geçmeleri, kendileri lehine mutlaka yazılır ki,

Allah onlara yapıp ettiklerinden daha güzeliyle karşılık versin.

122. İnananların hepsinin birden savaşa çıkmaları doğru değildir. Onların her kesiminden bir grubun,

dinde derin bilgiler edinmek ve sefere çıkan topluluk geri döndüğünde korunmaları ümidiyle

onları uyarmak için arkada kalmaları gerekmez mi?

123. Ey iman sahipleri! Küfre sapanların yakınınızda bulunanlarıyla savaşın. Sizde bir sertlik

bulsunlar. Şunu bilin ki Allah korunanlarla beraberdir.

124. Ne zaman bir sure indirilse içlerinden biri, “bu hanginizin imanını artırdı” diye konuşur. İmanı

olanların imanını artırmıştır. İşte sevinip duruyorlar!

125. Kalplerinde maraz olana gelince, inen sure onların pisliğine pislik ekler. Kafir olarak geberip

gitti onlar.

126. Görmüyorlar mı ki, her yıl bir veya iki kez imtihan ediliyorlar. Hala ne tövbeye yelteniyorlar ne

de öğüt alıyorlar.

127. Bir sure indirildi mi “sizi birisi görüyor mu” diye birbirlerine bakar, sonra da sıvışıp giderler.

Allah, kalplerini yamultmuştur. Çünkü gereğince anlamayan bir topluluktur bunlar.

YUNUS SURESİ (10/51)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Elif, Lam, Ra. İşte sana hikmetlerle dolu Kitap'ın ayetleri.

2. “İnsanları uyar, iman edenlere de kendileri için Allah katında yüksek bir doğruluk derecesi

bulduğunu müjdele” diye içlerinden bir er kişiye vahiy göndermemiz, insanlara şaşırtıcı mı

geldi? Küfre batanlar: “Bu adam açık bir büyücüdür.” dediler.

3. Şu bir gerçek ki, sizin Rabbiniz gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra arş üzerine egemenlik

kurup iş ve oluşu çekip çeviren Allah'tır. O'nun izni olmadıkça, hiçbir şefaathçi devreye giremez.

İşte bu Allah'tır sizin Rabbiniz. Artık O'na kulluk / ibadet edin. Düşünüp anlamıyor musunuz?

4. Allah'tan hak bir vaat olarak hepinizin dönüşü yalnız O'nadır. Yaradılışı başlatır, sonra

yarattıklarını varlık alanına ardarda çıkarır ki, iman edip barışa / hayra yönelik amelleri yerli

yerince sergileyenleri ödüllendirsin. Küfre dalanlara gelince, onlar için, nankörlük edip gerçeği

örtmeleri yüzünden, kaynar sudan bir içki ve acıklı bir azap öngörülmüştür.

5. Güneş'i ısı ve ışık kaynağı; Ay'ı, hesabı ve yılların sayısını bilesiniz diye bir nur yapıp ona

evreler takdir eden O'dur. Allah bütün bunları rastgele değil, şaşmaz ölçülere bağlı olarak

yaratmıştır. Bilgiyle donanmış bir topluluk için ayetleri detaylandırıyor.

6. Şu bir gerçek ki, geceyle gündüzün birbiri ardınca değişip durmasında, Allah'ın göklerde ve

yerde vücut verdiği şeylerde, sakınan bir topluluk için sayısız ayetler vardır.

7. Şu bir gerçek ki, bize kavuşmayı ummayanlar, iğreti hayatla tatmin bulup onunla rahatlayanlar

ve ayetlerimizden uzaklaşıp gaflete dalanlar,

8. Kazandıkları şeyler yüzünden varış yerleri ateş olacakların ta kendileridir.

9. İman edip barışa / hayra yönelik amel sergileyenlere gelince, Rableri onları imanlarıyla

doğruya ve güzele iletir. Nimetlerle dolu cennetlerde onların altlarından ırmaklar akacaktır.

10. Orada onların yakarışı, “tespih ederiz seni ey Allahımız” ve birbirlerine esenlik dilemeleri,

“selam” şeklindedir. Ve onların son çağırışları şudur: Bütün övgüler alemlerin Rabbi Allah'adır.

11. Allah insanlara şerri, onların hayrı acele istedikleri gibi çabucak verseydi, ecellerinin onlara

ulaşmasına çoktan hükmedilmiş olurdu. Ama biz, bize kavuşmayı ummayanları kendi azgınlıkları

içinde körü körüne bocalamaya bırakırız.

12. İnsana zorluk dokunduğu zaman; yan yatarken, otururken, ayaktayken bize yalvarır. Ama

sıkıntısını çözdüğümüzde, kendisine dokunan bir zorluk yüzünden bize hiç yalvarmamış gibi

çekip gider. Haksızlığa / aşırılığa sapanlara, yapmakta oldukları işte böyle

süslü gösterilmiştir.

13. Andolsun ki biz sizden önceki kuşakları, zulmettikleri ve resulleri kendilerine açık kanıtlar

getirdiği halde inanmadıkları için, helak ettik. Günaha batanlar topluluğunu biz böyle

cezalandırırız.

14. Sonra onların ardından yeryüzünde sizi hükmedenler kıldık ki, nasıl iş yapacağınızı görelim.

15. Ayetlerimiz onlara açık-seçik parçalar halinde okunduğu zaman, bize ulaşmayı ummayanlar

şöyle dediler: “Bundan başka bir Kur’an getir yahut bunu değiştir.” De ki: “Onu kendiliğimden

değiştirmem benim için söz konusu olamaz. Ben sadece bana vahyolunana uyuyorum. Rabbime

isyan edersem, büyük bir günün azabından korkuya düşerim.”

16. De ki: “Allah dileseydi, onu size okumazdım, onu size bildirmezdi de. Ondan önce içinizde bir

ömür kalmıştım. Hala aklınızı kullanmayacak mısınız?”

17. Yalan düzerek Allah’a iftira eden yahut onun ayetlerini yalanlayan kişiden daha zalim kim var?

Şu bir gerçek ki, suçlular iflah etmezler.

18. Allah’ın yanında bir de kendilerine zarar veremeyen, yarar sağlayamayan şeylere kulluk

ediyorlar ve şöyle diyorlar: “Bunlar bizim Allah katındaki şefaatçılarımızdır.” De onlara:

“Allah’a, göklerde ve yerde bilmediği şeyleri mi haber veriyorsunuz?” Şanı yücedir O’nun, ortak

koştukarından arınmıştır O.

19. İnsanlar bir tek ümmetten başka değilken ihtilafa düştüler. Eğer Rabbinden bir söz öne

geçmemiş olsaydı, tartışıp durdukları konuda aralarında hüküm verilir / iş mutlaka bitirilirdi.

20. Şöyle derler: “Ona Rabbinden bir mucize indirilseydi ya!” De ki: “Gayb Allah’ın tekelinde.

Hadi bekleyin; sizinle birlikte ben de bekleyenlerdenim.”

21. İnsanlara, kendilerine dokunan bir darlıktan sonra bir rahat tattırduğumuzda, ayetlerimiz hakkında

hemen bir tuzak sergilerler. De ki: “Tuzak kurma bakımından Allah daha hızlıdır.” Zaten

resullerimiz, kurmakta oldukları tuzakları kaydediyorlar.

22. O yürütüyor sizi karada ve denizde. Diyelim gemidesiniz: Gemiler, içindekileri latif bir

rüzgarla götürüyor. İçerdekiler ferah ve sevinç duymaktalar. Birden korkunç bir kasırga

geliverdi. Her taraftan dalgalar üzerlerine çullandı. Çepeçevre kuşatıldıklarını düşünüp dini

yalnız Allah’a özgüleyerek duaya koyuldular: “Eğer bizi şu durumdan kurtarırsan, yemin olsun

sana şükredenlerden olacağız.”

23. Ama Allah onları kurtarıncaya, hiç vakit geçirmeden yeryüzünde haksızlığa

sapıp azgınlaşırlar.

Ey insanlar! Şu iğreti hayatın menfaati için yaptığınız azgınlık ve taşkınlık yalnız sizin

aleyhinizedir. Bir süre sonra bize döndürüleceksiniz ve yapmakta olduklarınızı size haber

vereceğiz.

24. Şu iğreti hayatın durumu gökten indirdiğimiz bir suya benzer: İnsanların ve davalarının yedikleri

yeryüzü bitkisi onunla karışmıştır. Nihayet toprak, takılarını kuşanmış, süslenmiştir. Toprağın

sahipleri onun üzerinde egemen olduklarını sanmaktadırlar. Tam bu sırada emrimiz ona gece

veya gündüz ulaşmıştır. Ve onu, sanki dün yerinde yokmuş gibi biçip atmışızdır. Derin derin

düşünen bir topluluk için ayetleri böyle detaylandırıyoruz biz.

25. Allah, esenlik yurduna çağırır ve dilediğini dosdoğru bir yola kılavuzlar.

26. Güzel düşünüp güzel davrananlara güzellik var. Dahası da var. Onların yüzlerine ne kara

bulaşır ne de zillet ulaşır. Cennetin dostlarıdır onlar; sürekli kalıcıdırlar orada.

27. Kötülük kazananlara ise kötülüğün miktarınca karşılık vardır. Ama yüzlerini bir zillet de

kaplar. Onları Allah'tan kurtaracak kimse yoktur. Yüzleri gece parçalarından karanlıklarla

kaplanmış gibidir. Ateşin dostudur bunlar. Sürekli kalıcıdırlar içinde.

28. Gün olur onları bir araya toplarız; sonra şirke batmışlara sesleniriz: “Siz ve ortak yaptıklarınız,

yerlerinize!” Aralarını ayırmışızdır. Ortak tuttukları şöyle haykırırlar: “Siz bize kulluk

etmiyordunuz.”

29. “Sizinle bizim aramızda tanık olarak Allah yeter. Doğrusu biz sizin ibadetinizden tamamen

habersizdik.”

30. İşte orada, her benlik önceden gönderdiği şeyi kendisi deneyecektir. Hepsi gerçek Mevla’larına

döndürülmüş, iftira aracı yaptıkları şeyler kendilerini koyup gitmiştir.

31. Sor: “Sizi gökten ve yerden kim rızıklandırıyor? Ya o işitme gücünün ve gözlerin sahibi kim?

Kim çıkarıyor ölüden diriye ve kim çıkarıyor diriden ölüyü? Kim çekip çeviriyor iş ve oluşu?”

Hemen, “Allah” diyecekler. De ki: “Hala kendinize gelmiyor musunuz?”

32. İşte bu Allah’tır sizin Hak Rabbiniz. Hak’tan sonra sapıklıktan başka ne kalır ki? Peki, nasıl

oluyor da yüz geri döndürülüyorsunuz?

33. Bu, budur. Rabbinin yoldan çıkanlar hakkındaki, “onlar iman etmezler” sözü gerçekleşmiştir.

34. De ki: “Ortak tuttıklarınız içinde, yaratışa başlayan, sonra, yarattığını çevirip bir daha yaratan

kim var?” De ki: “Allah! Yaratışı başlatır, sonra onu çevirip yeniden yaratır. O halde nasıl

oluyor da başka bir yöne döndürülüyorsunuz?”

35. Şunu da söyle: “Ortak tuttuklarınızdan kim var hakka götüren?” De ki: “Allah götürür hakka.

Hakka götürebilen mi izlenmeye daha layıktır yoksa kılavuzlanmadıkça yolu bulamayan mı? Peki,

ne oluyor size? Nasıl hüküm veriyorsunuz siz?”

36. Onların çoğu sanıdan başka birşeyin ardınca gitmiyor. Doğrusu da şu ki sanı, haktan hiçbir şey

ifade etmez. Allah onların yaptıklarını iyice bilmektedir.

37. Bu Kur’an, Allah’tan başka birileri tarafından uydurulmuş değildir. O, kendinden öncekinin

tasdiki ve Kitap’ın detaylandırılmasıdır. Kuşku ve çelişme yoktur onda. Alemlerin

Rabbi’ndendir o.

38. Yoksa onu “uydurdu” mu diyorlar! De ki: “Eğer doğru sözlüler iseniz Allah dışında, elinizin

yettiklerini de çağırın da onun benzeri bir sure ortaya çıkarın.”

39. Hayır, düşündükleri gibi değil. Onlar, ilmini kuşatamadıkları ve yorumu kendilerine hiç

gelmemiş birşeyi yalanladılar. Onlardan öncekiler de böyle yalanlamıştı. Bak da gör nasıl

olmuştur zalimlerin sonu!

40. İçlerinden buna inanacak var, inanmayacak var. Bozguncuları Rabbin daha iyi bilir.

41. Seni yalanladılarsa şöyle söyle: “Benim yaptığım bana, sizin yaptığınız size. Siz benim

yaptığımdan uzaksınız, ben de sizin yaptığınızdan uzağım.”

42. İçlerinde sana kulak verenler de vardır. Peki, sağırlara sen mi işittireceksin? Hele bir de

akıllarını kullanmıyorlarsa!

43. Onlardan sana bakanlar da vardır. Peki, körlere sen mi kılavuzluk edeceksin? Hele kalp

gözleriyle de görmüyorlarsa!

44. Allah, insanlara hiçbir şekilde zulmetmez. Ama insanlar öz benliklerine zulmediyorlar.

45. Onları huzurunda toplayacağı gün, gündüzün bir saatinden başka, dünyada durmamış gibidirler;

aralarında tanışırlar. Allah’a kavuşmayı yalanlayıp da doğru yolu tutmamış bulunanlar, hüsrana

uğramışlardır.

46. Onlara vaat ettiğimiz bazısını sana göstersek de seni vefat ettirsek de dönüşleri bizedir.

Sonunda Allah, işlemiş olduklarına tanıklık edecektir.

47. Her ümmet için bir resul öngörülmüştür. Resulleri gelince, aralarında adaletle hüküm verilir.

Hiçbir zulme uğratılmazlar.

48. Diyorlar ki: “Doğru sözlülerseniz bu vaat ne zaman?”

49. De ki: “Ben kendime bile Allah’ın istediği dışında bir zarar verme yahut

yarar sağlama

gücünde değilim. Her ümmetin bir eceli var. Ecelleri geldiğinde bir saat geri de kalamazlar, ileri

de gidemezler.”

50. Şöyle söyle: “Diyelim O’nun azabı size gündüzün veya geceleyin gelecektir. Suçlular bunlardan

hangisini aceleyle ister?”

51. O azap başınıza patladıktan sonra mı iman ettiniz? Şimdi mi? Hani onu aceleden isteyip

duruyordunuz?

52. Sonra zulmedenlere şöyle denecek: “Sonsuzluğun azabını / sonsuz azabı tadın. Kazandığınız

şeyler dışında bir şeyle cezalandırılmayacaksınız.”

53. Soruyorlar sana: “Doğru mu bu?” De ki: “Evet! Rabbime yemin ederim, o doğrunun ta

kendisidir. Ve siz ondan yakayı kurtaramayacaksınız.”

54. Zulmetmiş her benlik, yeryüzündekiler kendinin olsa, kurtulmak için tümünü fidye verecektir.

Azabı gördüklerinde pişmanlığı ta içlerinde duyarlar. Aralarında adaletle hükmedilmiştir. Asla

zulme uğratılmazlar.

55. Gözünüzü açın, göklerde ve yerde ne varsa Allah’ındır. Gözünüzü açın Allah’ın vaadi haktır.

Ama onların çokları bilmiyorlar.

56. O hayat verir, O öldürür. O'na döndürüleceksiniz.

57. Ey insanlar! İşte size Rabbinizden bir öğüt, gönüller derdine bir şifa, inananlara bir kılavuz ve

bir rahmet geldi.

58. De ki: “Allah’ın lütfuyla, O’nun rahmetiyle, sadece onunla sevinip ferahlasınlar. O, onların

toplayıp yığıdıklarından hayırlıdır.”

59. De ki: “Ne oldu size de Allah’ın size rızık olarak indirdiği şeylerden bir haram yaptınız bir de

helal?” De ki: “Allah mı size izin verdi, yoksa Allah’a iftira mı ediyorsunuz?”

60. Yalanı Allah’a yakıştıranlar, kıyamet günü hakkında ne düşünüyorlar? Allah, insanlara karşı

elbette lütuf sahibidir, fakat onların çokları şükretmiyorlar.

61. Bir iş ve oluşta bulunsan, Kur’an’dan birşey okusan; herhangi bir iş yapsanız, siz ona dalıp

gitmişken biz üstünüzde mutlaka tanıklarız. Ne yerde ne gökte zerre ağırlığınca birşey, ondan

daha küçüğü de daha büyüğü de Rabbinden uzakta / gizli kalmaz; tümü apaçık bir Kitap’tadır.

62. Gözünüzü açın! Allah’ın velileri için hiçbir korku yoktur. Tasaya da düşmezler onlar.

63. Onlar inanmış, takvaya sarılmışlardır.

64. Dünya hayatında da ahirette de müjde vardır onlara. Allah’ın kelimeleri değişmez. İşte budur o

büyük kurtuluş.

65. Onların sözü seni üzmesin. Tüm onur ve kudret Allah'ındır. O herşeyi işitir, herşeyi bilir.

66. Gözünüzü açın! Göklerde kim var yerde kim varsa Allah'ındır. Allah'ı bırakıp da başka şeylere

yalvaranlar, ortak koştuklarına uymuyorlar / Allah'ın yanında ortaklara yalvaranlar neyin ardısına

gidiyorlar? Onlar sadece sanıya uyuyorlar ve onlar sadece saçmalıyorlar.

67. O, odur ki, içinde durup dinlenesiniz diye sizin için geceye vücut verdi, gündüzü de aydınlık

kıldı. Hiç kuşkusuz bunda, dinleyecek bir topluluk için ibretler vardır.

68. "Allah çocuk edindi." dediler. Haşa! Allah bundan arınmıştır. O Gani'dir, hiçbir şeye muhtaç

olmaz. Göklerdekiler de yerdekiler de O'nundur. Elinizde, söylediğimize ilişkin hiçbir kanıt yok.

Allah hakkında bilmediğiniz şeyi mi söylüyorsunuz?

69. De ki: "Allah hakkında yalan düzüp iftira edenler iflah etmeyeceklerdir."

70. Dünyada biraz nimetlenme, ardından dönüşleri bize. Sonra biz, inkar ettiklerinden ötürü

şiddetli azabı onlara tattıracağız.

71. Onlara Nuh'un haberini de oku. Hani toplumuna şöyle demişti: "Eğer benim konumum ve

Allah'ın ayetlerini hatırlatmam size ağır geliyorsa artık ben, Allah'a dayandım. Siz de

ortaklarınızla biraraya gelip işinize bakın. Yapacağınız şey size bir kaygı da vermesin,

hükümünüzü bana uygulayın. Ve bana fırsat da vermeyin.”

72. “Yüz çevirdiyseniz çevirin. Ben sizden bir ücret istemedim. Benim ücretim Allah’tan

gelecektir. Bana, müslümanlardan olmam emredildi.”

73. Bunun üzerine onu yalanladılar. Biz de onu ve gemide onunla beraber bulunanları kurtardık,

onları yöneticiler yaptık; ayetlerimizi yalanlayanları da batırıp boğduk. Bak da gör, önceden

uyarılanların sonu nice oluyor!

74. Nuh’un ardından birçok resulleri daha toplumlarına gönderdik. Onlara açık-seçik kanıtlar

getirdiler. Ama onlar daha önceden yalanladıkları şeye bir türlü inanmadılar. Azgınlığa

sapanların kalplerini biz, işte böyle mühürleriz.

75. Onların ardından da Musa ile Harun’u ayetlerimiz eşliğinde Firavun ve kurmaylarına

gönderdik. Kibre saptılar ve günahkar bir topluluk oldular.

76. Gerçek, katımızdan onlara geldiğinde şöyle demişlerdi: “Hiç kuşkusuz bu, apaçık bir büyüdür.”

77. Musa dedi ki: “Gerçek size ulaştığında böyle mi konuşuyorsunuz? Büyü müdür bu? Büyücülerin

kurtuluşu yoktur.”

78. Dediler ki: “Sen bize, atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeyden bizi çeviresin de bu toprakta

devlet ve ululuk ikinizin olsun diye mi geldin? Biz ikinize de inanmıyoruz.”

79. Firavun seslendi: “Tüm bilgin büyücüleri huzuruma getirin.”

80. Büyücüler gelince, Musa onlara şöyle dedi: “Ortaya koyma gücünde olduğunuz şeyleri

sergileyin.”

81. Onlar hünelerlerini ortaya koyunca Musa dedi ki: “Sergilediğiniz şey büyüdür. Allah onu mutlaka

hükümsüz kılacaktır. Çünkü Allah, bozguncuların işini düzgün yürütmez.”

82. “Ve günahkarlar hoşgörme de Allah, gerçeği kelimeleriyle ortaya çıkarıp kanıtlayacaktır.”

83. Firavun ve kodamanlarının kendilerine kötülük etmelerinden korktukları için, kavmi arasından

bir gençlik grubu dışında hiç kimse Musa’ya inanmadı. Çünkü Firavun, o toprakta gerçekten çok

üstündü ve gerçekten sınır tanımaz azgınlardan biriydi.

84. Musa dedi ki: “Ey toplumum! Eğer Allah’a inandıysanız, gerçekten müslümansanız, yalnız

Allah’a dayanıp güvenin.”

85. Şöyle yakardılar: “Yalnız Allah’a dayandık. Rabbimiz! Bizleri, zulmedenler toplumu için bir

imtihan aracı yapma.”

86. “O küfre sapmış toplumdan rahmetinle bizi kurtar.”

87. Musa'ya ve kardeşine şunu vahyettik: Kavminiz için kendilerini yerleştirmek üzere Mısır'da

evler hazırlayın. Evlerinizi kible yapın / karşılıklı yapın ve namaz kılın. İnananlara müjde ver.

88. Musa şöyle dedi: “Rabbimiz! Sen, Firavun ve kodamanlarına şu geçici hayatta debdebe verdin,

mallar verdin. Rabbimiz! Senin yolundan saptırsınlar diye mi? Rabbimiz! Onların mallarını sil-

süpür, kalplerini şiddetle sık ki, acıklı azabı görünceye kadar inanmasınlar.”

89. Allah cevap verdi: “İkinizin duası kabul edildi. Doğruluktan şaşmayın. İlimden nasipsizlerin

yolunu izlemeyin.”

90. Ve İsrailoğullarını denizden geçirdik. Firavun ve ordusu azgınlık ve düşmanlıkla onları

izlemekteydi. Nihayet boğulma ümüğüne çökünce şöyle dedi: “İman ettim. İsrailoğullarının

inanmış olduğu dışında ilah yok. Ben de O'na teslim olanlardanım.”

91. “Şimdi mi? Daha önce isyan etmiş, bozgunculardan olmuştun.”

92. Bugün senin bedenini kurtaracağız ki, arkandan gelenlere bir ibret olasın. Ama insanların çoğu

bizim ayetlerimizden gerçekten habersiz bulunuyor.

93. Andolsun, biz İsrailoğullarını çok güzel bir yurda yerleştirdik ve kendilerine temiz

yiyeceklerden rızık verdik. Kendilerine ilim gelinceye kadar ihtilafa düşmediler. Hiç kuşkusuz

Rabbin, tartışmakta oldukları Şey hakkında kıyamet günü aralarında hüküm verecektir.

94. Şayet sen, sana indirdiğimizden kuşkulanmakta isen, senden önce Kitap'ı okuyanlara sor.

Andolsun, hak sana Rabbinden gelmiştir. O halde sakın kuşkulanandan olma.

95. Ve sakın ayetlerimizi yalanlayanlardan olma, yoksa hüsrana düşenlerden olursun.

96. Aleyhlerine Rabbinin kelimesi hak olanlar iman etmezler;

97. Tüm ayetler onlara gelse bile. Ta, o korkunç azabı görünceye kadar...

98. Bir kent inansa da imanı kendisine yarar sağlasa ya! Yunus'un kavmi müstesna. Onlar inanınca,

dünya hayatında rezillik azabını üstlerinden kaldırmış ve kendilerini belirli bir süreye kadar

nimetlendirmiştik.

99. Eğer Rabbin dileseydi, yeryüzündeki insanların hepsi toptan iman ederdi. Hal böyle iken,

mümin olmaları için insanları sen mi zorlayacaksın!

100. Allah'ın izni olmadıkça hiçbir benlik iman edemez. Allah, pisliği, aklını kullanmayanlar üzerine

bırakır.

101. De ki: "Göklerde ve yerde neler var / neler oluyor, bir bakın!" O ayetler ve uyarılar iman

etmeyen bir toplumun hiçbir işine yaramaz.

102. Onlar, sırf kendilerinden önce gelip geçenlerin günleri gibisini bekliyorlar. De ki: “Bekleyin.

Sizinle beraber ben de bekleyenlerdenim.”

103. Sonunda biz, resullerimizi ve iman edenleri kurtarıyoruz. İşte böyledir. Üzerimize bir borç olarak,

inananları kurtarıyoruz.

104. De ki: “Ey insanlar, benim dinimden kuşkuda iseniz, ben sizin Allah dışındaki kulluk

ettiklerinize kulluk etmeyeceğim. Tam aksine ben, sizin canınızı alacak olan Allah’a kulluk

edeceğim. Bana müminlerden olmam emredildi.”

105. Şu da emredildi: “Yüzünü, bir hanif olarak dine çevir. Sakın müşriklerden olma.”

106. “Allah’ı bırakıp da sana yarar sağlamayacak ve zarar veremeyecek şeylere yakarma. Eğer bunu

yaparsan mutlaka zalimlerden olursun.”

107. Allah sana bir zarar dokundurursa, onu kaldıracak olan başkası değil yine O’dur. O sana bir

hayır dilerse, O’nun lütfunu reddedecek yoktur. Kullarından dilediğini lütfuyla nasiplendirir.

Gafur’dur O, Rahim’dur.

108. De ki: “Ey insanlar! Şu bir gerçek ki hak size Rabbinizden gelmiştir. Artık doğruya yönelen

kendi benliği için yönelir; sapan da kendi benliği aleyhine sapar. Ben sizin üzerinize vekil

değilim.”

109. Sana vahyedilene uy ve Allah hüküm verinceye kadar sabret. O, hakimlerin en hayırlısıdır.

HUD SURESİ (11/52)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Elif, Lam, Ra. Bir kitaptır ki bu, ayetleri önce muhkem kılınmış, sonra detaylandırılıp

açıklanmış. Hakim ve Habir kudrettendir o.

2. Başkasına değil, yalnız Allah'a kulluk edin. Kuşkusuz ben size O'ndan gelen bir uyarıcı ve

müjdeciyim.

3. Af dileyin Rabbinizden; sonra da tövbe ile O'na yönelin ki, belirlenmiş bir süreye kadar sizi

güzel bir nimetle nimetlendiresin ve her farklı derece sahibine hak ettiği ödülü versin. Eğer yüz

çevirirseniz, o takdirde sizi büyük bir günün azabıyla korkuturum.

4. Yalnız Allah'adır dönüşünüz. Ve O, herşeye Kadir'dir.

5. Dikkatle bakın! Onlar O'ndan gizlenmek için göğüslerini bükerler. Dikkat edin! Onlar

örtülerine büründükleri zaman da O, onların neyi gizlemekte olduklarını ve neyi açığa

vurduklarını bilmektedir. Çünkü O, göğüslerin içini çok iyi bilir.

6. Yerde hiçbir debelenen yoktur ki, rızkı Allah üzerinde olmasın. O, onun karar kıldığı noktayı da

bilir, emanet edildiği yeri de. Herşey, apaçık bir Kitap'tadır.

7. O, odur ki, gökleri ve yeri altı günde yaratmıştır. O'nun arşı da su üzerinde idi. Böyle yapması,

iş ve davranış yönünden hanginizin daha güzel olduğunu belirlemek için sizi denemeye yöneliktir.

Sen, "kuşkusuz, sizler ölümden sonra diriltileceksiniz" dediğinde, küfre batanlar hemen ve

kesinlikle şöyle derler: "Bu apaçık bir büyüden başka şey değildir."

8. Ve eğer onlardan azabı, belirlenmiş bir süreye kadar ertelersek, mutlaka şöyle diyeceklerdir:

"Onu erteleyen de ne?" Gözünüzü açın, azap onlara geldiği gün, kendilerinden geri çevrilecek

değildir. Ve alay edip durdukları şey, kendilerini sarmış olacaktır.

9. İnsana bizden bir rahmet tattırıp sonra onu ondan çekip alsak, insan elbette çok ümitsiz, çok

nankör bir hale düşer.

10. Ve eğer ona, kendisine gelip çatan bir zorluk ve kederden sonra bolluk ve nimet tattırsak, hiç

kuşkusuz şöyle diyecektir: "Tüm sıkıntı ve kötülükler benden uzaklaşmıştır." Bu durumda o, bir

sevinç şımarığı, bir kendini beğenmiş olur.

11. Sabredip barışçıl / hayırlı amel sergileyenler böyle yapmazlar. Bunlar kendileri için bir

başılanma ve büyük bir ödül öngörülen kişilerdir.

12. Belki de sen; onlar, “ona bir hazine indirilseydi, yahut beraberinde bir melek gelseydi ya”

diyorlar diye göğsün sıkışıp daralarak, sana vahyedilmekte olanın bir kısmını terk etmeye

kalkarsın. Gerçek olan şu ki, sen sadece bir uyarıcısın. Allah ise herşey üzerinde bir Vekil’dir.

13. Yoksa, “onu uydurdu” mu diyorlar! De ki: “Öyleyse hadi, onun benzeri, uydurma on sure de siz

getirin; eğer doğru sözlüler iseniz, Allah’tan başka çağırabildiklerinizi de çağırın.”

14. Eğer size cevap veremedilerse artık bilin ki o, ancak Allah’ın ilmiyle indirilmiştir. Ve O’ndan

başka da ilah yoktur. Artık müslüman oluyor musunuz?

15. Her kim iğreti hayatı ve onun süsünü isterse böylelerinin yapıp ettiklerinin karşılığını

kendilerine bu hayatta tam olarak veririz. Onlar dünyada hiçbir eksiltmeye uğratılmazlar.

16. Öyleleridir ki bunlar, ahirette kendileri için ateşten başkası yoktur. Sanayi olarak ürettikleri

orada işe yaramaz olmuştur. Yapıp ettikleri de batıl hale gelmiştir.

17. Böyleleri şu kimse gibi olur mu: Rabbinden bir beyyine üzerindedir, O’ndan bir tanık da

kendisini izler. Tanıktan önce de bir kılavuz ve rahmet olarak Musa’nın kitabı var. Onlar ona

inanırlar. Hiziplerden onu inkar edenin varış yeri ateştir. Ondan asla kuşkuya düşme; o

Rabbinden bir haktır ama insanların çokları inanmıyorlar.

18. Yalan düzerek Allah'a iftira edenden daha zalim kim var? Onlar Rablerine arz edilecekler.

Tanıklar diyecekler ki: "İşte bunlardır Rableri hakkında yalan uyduranlar." Herkes duysun ki,

Allah'ın laneti zalimler üstünerdir.

19. O zalimler ki, Allah'ın yolundan alıkoyarlar, o yolu yamultmak isterler. Onlar, evet onlar

ahireti de inkar ederler.

20. Bunlar yeryüzünde kimseyi aciz bırakamazlar, Allah'tan başka hiçbir dostları da yoktur. Onlara

azap kat kat verilecektir. Hem işitmeye güçleri yetmiyordu hem de göremiyorlardı.

21. İşte bunlardır öz benliklerini hüsrana uğratan. İftira için kullandıkları şeyler de kendilerini

bırakıp kaybılmıştır.

22. Hiç kuşku yok ki bunlar, ahirette de hüsrânın en beterine uğrayanlar olacaklardır.

23. İman edip barışa yönelik işler / iyilikler yaparak Rablerine içten bir bağlılıkla boyun eğenlere

gelince, onlar cennet halkıdır. Sürekli kalacaklardır orada.

24. Bu iki topluluğun durumu körle sağır, görenle işiten farkına benzer. Örnek olarak bu ikisi bir

olur mu? Hala düşünüp taşınmıyor musunuz?

25. Andolsun biz, Nuh'u da toplumuna resul olarak göndermiştik. "Ben sizin için açık bir uyarıcıyım."

26. "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin. Korkunç bir günün azabına uğramanızdan korkuyorum."

demişti de,

27. Toplumunun küfre sapanlarından bir grup kodaman şöyle konuşmuştu: "Bize göre sen, bizim

gibi bir insandan başkası değilsin. Bakıyoruz sana, ayak takımımızın basit görüşlü insanlarından

başkası ardına düşmüyor. Sizin bize hiçbir üstünlüğünüzün olduğuna da inanmıyoruz. Aksine, sizi

yalancılar sayıyoruz."

28. Nuh dedi ki: "Ey toplumum! Bir düşünün! Ya ben Rabbimden gelen bir beyyine üzerindeysem;

katından bana bir rahmet vermiş de o rahmet sizin gözlerinizden saklanmışsa! Siz ona tiksintiyle

bakarken, biz sizi ona zorla mı ulaştıracağız?"

29. "Hem ben sizden buna karşı bir mal da istemiyorum. Benim ücretim Allah'tandır. Ama ben

iman edenleri paylayıp kovamam. Çünkü onlar Rablerine varacaklar. Ama sizin cehalete batmış

bir toplum olduğunuzu görüyorum."

30. “Ey toplumum! Eğer ben onları paylayıp kovarsam, Allah’a karşı bana kim yardım edebilir?”

Hala düşünmüyor musunuz?”

31. “Ben size demiyorum ki, Allah’ın hazineleri benim yanımdadır. Ben gaybı bilmem. Ben bir

meleğim de demiyorum. Ama gözlerinizin horlayarak baktığı kişiler için, ‘Allah bunlara hiçbir

hayır vermeyecek’ diyemem. Onların benliklerinde neyin saklı olduğunu Allah daha iyi bilir.

Başka türlü davranırsam kesinlikle zalimlerden olurum.”

32. Dediler ki: “Ey Nuh! Sen bizimle uğraştın, bizimle mücadelede çok da ileri gittin. Eğer doğru

sözlülerden isen bizi tehdit ettiğin şeyi ortaya getir.”

33. Nuh dedi: “Onu size, dilediği takdirde ancak Allah getirir, siz de hiçbir engel çıkaramazsınız.”

34. “Eğer Allah sizi azdırmak istiyorsa, ben size öğüt vermeyi gaye edinsem de öğüdüm size hiçbir

yarar sağlamaz. O’dur sizin Rabbiniz ve O’na döndürüleceksiniz.”

35. Yoksa, “onu kendisi uydurdu” mu diyorlar. De ki: “Eğer onu uydurmuşsam işlediğim suç benim

aleyhimedir. Ama ben, sizin işlemekte olduğunuz suçlardan sorumlu değilim.”

36. Nuh’a şöyle vahyolundu: “Toplumundan, daha önce inanmış olanlar dışında hiç kimse iman

etmeyecektir. Artık onların yaptıkları yüzünden tasalanıp durma.”

37. Vahyimize bağlı olarak gözlerimizin önünde gemiyi yap. Ve zulmedenler hakkında benimle

karşılıklı laf edip durma. Onlar, mutlaka boğulacaklardır.

38. Gemiyi yapıyordu. Toplumundan herhangi bir grup yanından geçtikçe onunla alay ediyorlardı.

Dedi ki Nuh: “Bizimle alay ediyorsanız, biz de sizinle alay edeceğiz. Tıpkı sizin eğlendiğiniz

gibi.”

39. Rezil eden azabın kime geleceğini, sürekli azabın kimin başına ineceğini yakında bileceksiniz.

40. Nihayet emrimiz gelip de tandır kaynayınca şöyle seslendik: “Yükle içine her birinden ikişer

çift ve aleyhinde hüküm verilen hariç olmak üzere aileni, bir de iman etmiş olanları.” Ama

Nuh’la birlikte çok az bir kısmı iman etmişti.

41. Nuh dedi: “Binin içine. Onun akıp gitmesi de demir atması da Allah’ın adıyladır. Benim

Rabbim elbette ki Gafur’dur, Rahim’dir.”

42. Gemi onları, dağlar gibi dalgalar üstünden yürütüp götürüyordu. Nuh onlardan ayrı bir yerde

duran oğluna seslendi: “Oğulcuğum, bizimle beraber bin, kafirlerle beraber olma.”

43. Oğlu cevap verdi: “Bir dağa sığınacağım, beni sudan korur.” Nuh dedi: “Allah’ın merhamet

ettiği dışında bugün hiç kimse için Allah’ın kararından kurtaracak yoktur.”

Ve ikisi arasında

dalga girdi de o, boğulanlar arasına katıldı.

44. Ve denildi: “Ey yer! Suyunu yut ve ey gök, sen de tut” Ve su çekildi. İş bitirilmişti. Gemi, Cudi

üzerine oturdu ve haykırdı: “O zalimler topluluğu geri gelmez olsun.”

45. Bu arada Nuh, Rabbine yakardı da dedi ki: “Rabbim, oğlum benim ailemdendi! Senin vaadin

elbette haktır. Sen, hâkimlerin, hükmü en güzel verenisin.”

46. Allah buyurdu: “Ey Nuh! O, senin ailenden değildi. Yaptığı, iyi olmayan bir işti. Hakkında

bilgin olmayan şeyi benden isteme. Cahillerden olmaman hususunda seni uyarırım.”

47. Nuh dedi: “Rabbim! Hakkında bilgim olmayan şeyi senden istemekten sana sığınırım. Eğer beni

affetmez, bana acımazsan hüsrana uğrayanlardan olurum.”

48. Şöyle denildi: “Ey Nuh! Sana ve seninle beraber olanlardan diğer gruplara bizden bereketler ve

bir selamla aşağıya in. Bazı ümmetler de var, kendilerini önce nimetlendireceğiz sonra bizden

acıklı bir azap hepsini kucaklayacak.”

49. İşte bunlar, sana vahyette bulunduğumuz gayb haberlerindedir. Ne sen ne de toplumun bundan

önce onları bilmiyordunuz. Artık sabırlı ol. Sonuç, takvaya sarılanlarındır.

50. Ad’a da kardeşleri Hud’u gönderdik. Dedi ki: “Ey toplumum! Allah’a

kulluk edin. Sizin O'ndan

başka ilahınız yok. Siz sadece uydurmalara bel bağlamışsınız.”

51. “Ey toplumum! Bu tebliğime karşılık sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim, beni

yaratandan başkasına düşmez. Hala aklınızı çalıştırmayacak mısınız?”

52. “Ey toplumum! Rabbinizden af dileyin, sonra O'na yönelin ki üzerinize göğü bol bol göndersin,

kuvvetinize kuvvet katsın. Günahkarlar olup da Allah'tan yüz çevirmeyin.”

53. Dediler ki: “Ey Hud! Bize hiç bir kanıt getirmedi. Senin sözünle ilahlarımızı terk edecek

değiliz. Zaten biz sana inanmıyoruz.”

54. “Sadece şunu söylüyoruz: ‘İlahlarımızdan biri seni kötü çarpmış.’” Hud dedi: “Ben Allah'ı

tanık tutuyorum, siz de tanık olun ki, ben sizin Allah'a ortak yaptıklarınızdan uzağım.”

55. “Allah dışındaki tanrılarınızdan uzağım. Hadi, hep birlikte bana tuzak kurun, bana hiç göz

açtırmayın.”

56. “Ben, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a dayanıp güvendim. Hiçbir canlı yoktur

ki O, onu perçeminden yakalamış olmasın. Hiç kuşkusuz benim Rabbim dosdoğru bir yol

üzerindedir.”

57. “Eğer yüz çevirirseniz ben, bana gönderilen şeyi size tebliğ etmiş

bulunuyorum. Rabbim,

yerinize başka bir topluluk getirir ve siz O'na hiçbir şekilde zarar veremezsiniz. Kuşkusuz benim

Rabbim herşey üzerinde bir Hafız'dır; kollar, gözetir.”

58. Emrimiz gelince, Hud'u ve onunla birlikte iman etmiş olanları bizden bir rahmetle kurtardık.

Biz onları çok ağır bir azaptan kurtardık.

59. İşte buydu Ad. Rablerinin ayetlerine kafa tuttular, O'nun resullerine isyan ettiler. Ve her inatçı

zorbanın emrine uydular.

60. Bu dünyada ve kıyamet gününde arkalarına lanet takıldı. Dikkat edin; Ad, Rablerine nankörlük

etmişti. Dikkat edin, Hud'un kavmi olan Ad geri gelmez oldu.

61. Semud'a da kardeşleri Salih'i gönderdik. Dedi ki: “Ey toplumum! Allah'a kulluk edin. Sizin

O'ndan başka ilahınız yok. Sizi topraktan oluşturan ve size orada ömür geçirten O'dur. Artık

O'ndan af dileyin, O'na dönün. Rabbim Karib'dir, bize çok yakındır; Mucib'dir, bize cevap

verir.”

62. Dediler ki: “Ey Salih! Sen bundan önce, aramızda aranan / ümit beslenen bir kişi idin. Şimdi

kalkmış, atalarımızın kulluk ettiklerine kulluk etmemizi mi engelliyorsun? Gerçek şu ki biz, bizi

çağırдыңın şey hakkında kafaları karıştıran bir kuşku içindeyiz.”

63. Dedi ki: “Ey kavmim! Hiç düşündünüz mü? Ya ben Rabbinimden bir beyyine üzerindeysem, bana

kendisinden bir rahmet sunmuşsa! Bu durumda ben O’na isyan edersem, bana Allah’a karşı kim

yardım eder? Sizin bana, yıkım ve hüsrana artırmak dışında bir katkınız olamaz.”

64. “Ey toplumum! İşte şu size, Allah’ın bir mucize olan devesi. Rahat bırakın onu. Allah’ın

toprağında karnını doyursun. Bir kötülük dokundurmayın ona. Yoksa sizi çok yakın bir azap

enseler.”

65. Ama deveyi yere yıkıp kestiler. Salih dedi ki: “Yurdunuzda üç gün daha nimetlenin. Bu,

yalanlanamayacak bir tehdittir.”

66. Emrimiz gelince Salih’i ve onunla birlikte iman edenleri bizden bir rahmetle kurtardık. O günün

rezilliğinden kurtardık. Senin Rabbin, evet O, Kavi’dir, Aziz’dir.

67. Zulme sapmış olanları o korkunç titreşimli ses yakaladı da öz yurtlarında yere çökmüş bir hale

geldiler.

68. Sanki hiç hayat sürmemişlerdi orada. Dikkat edin! Semud kavmi, Rablerine nankörlük etmişti.

Dikkat edin, Semud geri dönmez olmuştur.

69. Andolsun, resullerimiz İbrahim'e muştı getirip "selam" demişlerdi. O da "selam" demiş, fazla

beklemeden kızartılmış bir buzağı getirmişti.

70. Ellerinin ona ulaşmadığını görünce onlardan işkillendi. Ve kendilerinden ürpermeye başladı.

"Korkma, dediler, biz Lut kavmine gönderildik."

71. Orada dikilmekte olan karısı güldü. Bunun üzerine ona İshak'ı müjdeledik, İshak'ın arkasından

da Yakub'u.

72. "Vay başıma, dedi. Doğuracak mıyım ben? Kendim bir kocakarı, kocam bir ihtiyar. Gerçekten

şaşılacak şey bu."

73. Dediler ki: "Allah'ın emrine mi şaşıyorsun? Allah'ın rahmeti ve bereketleri üzerinizdedir ey ev

halkı! O Hamid'dir, Mecid'dir."

74. İbrahim'den korku gidip yerine müjde gelince, Lut kavmi hakkında bizimle tartışır oldu.

75. İbrahim, gerçekten yufka yürekli bir insandı; herkes için ah eder, içini çekerdi, yalvarıp

yakarırđı.

76. "Ey İbrahim! Bu halinden vazgeç. Rabbinin emri gelmiştir. Geri çevrilemez bir azap onların

enselerine binecektir."

77. Elçilerimiz Lut'a geldiğinde onlar için kaygılanmış, göğsü daralmış da

şöyle demişti: “Bu zorlu

bir gün!”

78. Lut’un kavmi koşarak onun yanına geldi. Bunlar daha önce de kötülükler yapmışlardı. Lut dedi

ki: “Ey toplumum! İşte şunlar kızlarım. Onlar sizin için daha temiz. Allah’tan korkun da

misafirlerim önünde beni rezil etmeyin. İçinizde olgun bir adam yok mu?”

79. Dediler ki: “Senin kızlarında hakkımız olmadığını çok iyi biliyorsun. Ne istediğimizi de çok iyi

biliyorsun.”

80. Dedi: “Ah, size karşı koyacak bir gücüm olsaydı yahut sağlam bir kaleye sığınabilseydim.”

81. Melekler dediler: “Biz senin Rabbinin elçileriyiz. Sana asla el süremezler. Gecenin bir yerinde

aileni götür. İçinizden hiç kimse geri kalmasın; karın müstesna. O, ötekilere çatan belaya

çarptırılacaktır. Onların azap vakti, sabah vaktidir. Sabah da ne kadar yakın, değil mi?”

82. Nihayet emrimiz gelince, oranın üstünü altına getirdik. Ve üzerlerine, pişirilmiş çamurdan

yapılıp istif edilmiş taş yağdırdık.

83. Rabbin katında damgalanmış taşlar. Zalimlerden çok uzak değildir bu.

84. Medyen’e kardeşleri Şuayb’ı göndermiştik. Dedi ki: “Ey toplumum! Allah’a kulluk edin.

O'ndan başka tanrınız yok sizin. Eksik ölçüp yanlış tartmayın. Sizi nimet-bereket içinde

görüyorum, ama sizin için sarıp kuşatan bir günün azabından da korkuyorum.”

85. “Ey toplumum! Ölçüyü ve tartıyı tam bir dürüstlikle yapın. İnsanların eşyalarını tırtıklamayın.

Yeryüzünde bozgunculuk yaparak dolaşmayın.”

86. “Eğer inananlar iseniz, Allah'ın bıraktığı kâr sizin için daha hayırlıdır. Ben sizin üzerinize bir

bekçi değilim.”

87. Dediler ki: “Ey Şuayb! Namazın mı emrediyor sana, atalarımızın tapar olduğunu terk etmemizi

yahut mallarımızda dilediğimiz gibi davranmaktan vazgeçmemizi? Esasında sen; gerçekten

yumuşak huylu, olgun bir insansın.”

88. Dedi: “Ey toplumum! Ya ben Rabbimden bir beyyine üzerindeysen, bana lütfundan güzel bir

rızık vermişse!.. Size yasakladığım şeylerde, size söylediğimin aksine davranmak istemiyorum.

Gücüm ölçüsünde barış ve iyilikten başka birşey de istemiyorum. Başarım ancak Allah'ın

desteğiyledir. Yalnız O'na güvendim ben, yalnız O'na yöneliyorum.

89. “Ey toplumum! Bana kafa tutmanız, sakın sizi Nuh kavminin yahut Hud kavminin yahut Salih

kavminin başlarına gelen musibetle yüzyüze getirmesin. Lut kavmi de sizden

pek uzak değil.”

90. “Rabbinizden af dileyip O’na yönelin. Rabbim Rahim’dir, rahmeti sınırsızdır; Vedud’dur, çok

sevgilidir.”

91. Dediler ki: “Ey Şuayb! Söylediklerinin birçoğunu anlamıyoruz. Ve biz seni aramızda zayıf bir

adam olarak görüyoruz. Hani kabilen olmasa, kafanı taşla ezivereceğiz. Senin bize karşı hiçbir

üstünlüğün yok.”

92. Dedi: “Ey toplumum! Sizce kabilem Allah’tan daha mı güçlü ve onurlu? Allah’ı arkanıza atıp

dışlanmış hale getirdiniz. Rabbim, yapıp ettiklerinizi çepeçevre kuşatmıştır.”

93. “Ey toplumum! Elinizden geleni yapın, ben görevimi yapıyorum. Yakında bileceksiniz rezil

edici bir azabın kime geleceğini, yalancının kim olduğunu! Gözetleyin, ben de sizinle beraber

gözetliyorum.”

94. Emrimiz gelince Şuayb’ı ve onunla birlikte iman edenleri bizden bir rahmetle kurtardık.

Zulmedenleri o yüksek titreşimli sayha enseledi de öz yurtlarında yere çömelmiş hale geldiler.

95. Sanki hiç yurt tutmamışlardı orada. Bakıp görün ki, Medyen de tıpkı Semud gibi dönüşü

olmayan bir gidişle gitti.

96. Andolsun Musa'yı da ayetlerimizle ve açık bir kanıtla gönderdik;

97. Firavun'a ve kodamanlarına. Ama onlar Firavun'un emrine uydular. Oysa ki, Firavun'un emri

doğruya ve güzele ulaştırmıyordu.

98. Kıyamet günü kavmine önderlik eder. İşte onları suya götürür gibi ateşe götürdü. Ne kötü varış

yeridir o götürüldükleri yer!

99. Peşlerine lanet takılmıştır: Hem burada hem kıyamet gününde. Ne kötü destektir o arkalarına

takılmış olan!

100. İşte bunlar o kentlerin / medeniyetlerin haberlerinden bir kısmı, anlatıyoruz sana. Kimi hala

ayakta onların, kimi kökünden biçilip gitmiştir.

101. Onlara biz zulmetmedik. Ama onlar kendilerine zulmettiler. Rabbinin emri geldiğinde, Allah'ı

bırakıp da yakardıkları ilahları kendilerine hiçbir yarar sağlamadı. İlahları onların sadece hasar

ve hüsrانlarını artırdı.

102. Rabbin zulme sapan kentleri / medeniyetleri çarptığı zaman, işte böyle çarpar. O'nun çarpması

gerçekten korkunçtur, şiddetlidir.

103. Ahiret azabından korkan için bunda elbette ki ibret vardır. O, insanları biraraya getiren bir

gündür. Görülesi bir gündür o!

104. Biz onu, sadece belirli bir süre için erteliyoruz.

105. O geldiği gün hiçbir benlik, O'nun izni olmadan söz söyleyemez.
Onların bir kısmı bahtsız, bir

kısmı mutludur.

106. Bahtsızlığa düşenler ateş içindedir. Çok ıstıraplı bir soluyuş ve
hıçkırışları vardır orada.

107. Rabbinin dilemesi hariç, gökler ve yer durdukça onlar orada hep
kalacaklardır. Rabbin,

dilediğini öyle bir yerine getirir ki!..

108. Mutluluğa erdirilenlere gelince, onlar cennettedirler. Rabbinin dilemesi
hariç, gökler ve yer

durdukça onlar, hep orada kalacaklardır. Kesintisiz bir lütuf olarak...

109. Şunların kulluk etmekte oldukları şeyler yüzünden bir kuşku içine
girme. Daha önce atalarının

kulluk ettikleri gibi kulluk ediyorlar, hepsi bu. Biz onlara da nasiplerini hiç
eksiltmeden elbette

vereceğiz.

110. Andolsun, Musa'ya Kitap'ı verdik de onda da ihtilafa düşüldü.
Rabbinden bir kelime, önceden

gelmiş olmasaydı, aralarında iş mutlaka bitirilirdi. Onlar bunun hakkında,
kafaları karıştıran bir

kuşku içindedirler.

111. Hiç kuşkusuz Rabbin hepsinin amellerinin karşılığını tam tamına
kendilerine verecektir. O,

onların yapmakta olduklarından haberdardır.

112. O halde sen, emrolunduğun gibi dosdoğru yürü. Seninle birlikte tövbe edenler de... Sakın

aşırılık edip azmayın. O, yapmakta olduklarınızı görüyor.

113. Zulmedenlere eğilim göstermeyin. Yoksa ateş sizi sarmalar. Allah'tan başka dostlarınız kalmaz,

size yardım da edilmez.

114. Gündüzün iki tarafında ve geceye yakın saatlerde namaz kıl. Güzellikler kötülükleri silip

süpürür. İşte bu, Allah'ı ananlara bir öğüttür.

115. Sabret. Allah, güzel düşünüp güzel davrananların ödülünü yitirmez.

116. Sizden önceki kuşakların söz ve eser sahibi olanları, yeryüzünde bozgunculuktan alıkoymalı

değiller miydi? Ama içlerinden kurtarmış olduklarımızın az bir kısmı dışında hiçbiri bunu

yapmadı. Zulme sapanlar ise içine gömüldükleri servet şımarıklığının ardına düşüp suçlular

haline geldiler.

117. Halkı barışseverler / iyilik yapanlar olsaydı, Rabbin o kentleri / medeniyetleri zulümle helak

edecek değildi ya!

118. Eğer Rabbin dileseydi insanları elbette bir tek ümmet yapardı. Ama birbiriyle tartışmaya devam

edeceklerdir.

119. Rabbinin rahmet ettikleri müstesna. O, onları işte bunun için yaratmıştır. Rabbinin, “andolsun

ben cehennemi, tümünden insanlar ve cinlerle dolduracağım” sözü tamamlanacaktır.

120. Resullerin haberlerinden, kendisiyle kalbini destekleyip sağlamlaştıracağımız herşeyi sana

anlatıyoruz. Bunun içinde sana hak gelmiştir. Bunda, inananlar için bir öğüt ve hatırlatma da

vardır.

121. İnanmayanlara de ki: “Yapabildiğinizi yapın, biz de işimizi yapıyoruz.”

122. “Bekleyin, biz de bekliyoruz.”

123. Göklerin ve yerin gizli bilgileri Allah’a aittir. Tüm iş ve oluş O’na döndürülür. O halde O’na

kulluk et, O’na dayanıp güven. Rabbin, yapmakta olduklarınızdan habersiz değildir.

YUSUF SURESİ (12/53)

Rahman ve Rahim Allah’ın adıyla...

1. Elif, Lam, Ra. O apaçık, apaydınlık Kitap’ın ayetleridir bunlar.

2. Biz onu sana, aklınızı çalıştırmanız diye, Arapça bir Kur’an olarak indirdik.

3. Biz bu Kur’an’ı sana vahyederek, hikayelerin en güzelini anlatıyoruz. Oysa ki sen, bundan önce

bunlardan tamamen habersiz olanlardandın.

4. Bir vakit Yusuf babasına şöyle demişti: “Babacığım, ben rüyada onbir yıldızla, güneşi ve ayı

gördüm; onları bana secde ediyorlar gördüm.”

5. “Yavrucuğum, dedi, rüyayı kardeşlerine anlatma; sonra sana bir oyun oynarlar. Hiç kuşkusuz

şeytan insan için açık bir düşmandır.”

6. İşte böyle! Rabbin seni seçip yüceltecek, olayların ve sözlerin tevilinden, sana birşeyler

öğretecek, hem senin hem Yakub soyunun üzerinde nimetini tamamlayacaktır. Tıpkı bundan önce

ataların İbrahim ve İshak üzerine o nimeti tamamladığı gibi. Şu kesin ki, senin Rabbin Alim’dir,

Hakim’dir.

7. Yemin olsun ki, Yusuf ve kardeşlerinde istek ve arayış içinde olanlar için ibretler / işaretler

vardır.

8. O vakit onlar şöyle demişlerdi: “Yusuf ve kardeşi babamıza bizden daha sevimli, bu bir

gerçek. Ama biz de birbirini her hal ve şartta destekleyen bir ekibiz. Şu da kuşkusuz ki, bizim

babamız inkar edilemez bir şaşkınlık içindedir.”

9. “Yusuf’u öldürün yahut bir yere götürüp atın ki, babanızın ilgisi yalnız size yönelsin ve bunun

ardından barışçıl / iyilik yapan bir topluluk haline gelesiniz.”

10. İçlerinden söz alan biri şöyle konuştu: “Yusuf’u ldrmeyin. Onu bir kuyunun dibine bırakın;

gelip geçen kafilerden biri onu bulup alır. Yapacaksanız böyle yapın.”

11. Dediler ki: “Ey babamız, ne oluyor da Yusuf konusunda bize güvenmiyorsun. Oysa ki biz ona

hep öğüt vermekteyiz.”

12. “Yarın onu bizimle gönder, gezip oynasın. Kuşkun olmasın biz onu çok güzel korur, gözetiriz.”

13. Dedi ki: “Onu götürmeniz beni çok çok zer. Ve korkarım ki siz ondan habersiz bir haldeyken

onu kurt yer.”

14. Dediler ki: “Vallahi biz böylesine dayanışma içinde bir ekipken onu kurt yerse, o taktirde biz

hüsrana gömülmüş kişiler oluruz.”

15. Onu götürüp kuyunun dibine koymaya karar verdiklerinde biz de ona şöyle vahyettik: Andolsun

ki sen onlara, şu yaptıklarını hiç farkında olmayacakları bir sırada haber vereceksin.

16. Yatsı vakti babalarına geldiler; ağlıyorlardı.

17. “Ey babamız, dediler, gittik, yarışuyorduk; Yusuf’u eşyamızın yanında bırakmıştık, kurt onu

yemiş. şimdi biz doğru da söylesek sen bize inanmayacaksın.”

18. Yusuf’un gömleği üstüne sahte bir kan almışlardı, getirdiler. Babaları dedi ki: “İş söylediğiniz

gibi değil. Nefisleriniz sizi aldatıp bir işe itmiş. Artık bana düşen, güzelce sabretmek.

Anlattıklarınıza karşı yalnız Müstean olan Allah'tan yardım istenir.”

19. Bir yolcu kafilesi gelmişti. Sucularını gönderdiler. O da kovasını sarkıttı. “Müjde! Bu bir

oğlan!” diye haykırdı. Ticaret maksadıyla onu sakladılar. Allah ne yaptıklarını çok iyi biliyordu.

20. Onu basit bir karşılıkla, birkaç paraya sattılar. Ona fazla rağbet gösterenler değillerdi.

21. Onu satın alan Mısırlı, karısına şöyle dedi: “Ona iyi bak, kendisine güzel bir yer hazırla. Bize

yararı dokunabilir. Belki de evlat ediniriz onu.” İşte bu şekilde biz Yusuf'a yeryüzünde imkan

verip o toprağa yerleştirdik ki, ona olayların / haberlerin yorumunu öğretilim. Allah, kendi

emrine Galib'dir / kendi emrine hükmeder. Ama insanların çokları bilmiyorlar.

22. Yusuf gerekli olgunluğa ulaştınca ona hükmetme yeteneği ve ilim verdik. Güzel düşünüp güzel

davrananları biz işte böyle ödüllendiririz.

23. Yusuf'un evinde kaldığı kadın, onun nefisinden gönlünü tatmin etmek istedi. Kapıları kilitledi,

“hadi gel” dedi. Yusuf: “Allah'a sığınırım, Rabbim beni güzel bir barınağa kavuşturmuştur.

Zalimler iflah etmez.” dedi.

24. Andolsun, kadın onu arzulamıştı. Eğer Rabbinin gerçeğe dikkat çeken delilini görmeseydi, o da

onu arzulamıştı. Biz böylece ondan, kötülüğü ve fuhşu uzak tutuyorduk. Çünkü o, bizim samimi /

seçkin kullarımızdandı.

25. İki birden kapıya koştular. Kadın onun gömleğini arkadan yırttı. Kapının yanında kadının beyi

ile yüzyüze geldiler. Kadın seslendi: “Senin ailene kötülük düşünenin cezası nedir; hapsedilmek

mi, acıklı bir işkence mi?”

26. Yusuf dedi ki: “O, gönlünü eğlendirmek için beni kullanmak istedi.” Kadının ailesinden bir

tanık da şu yolda tanıklık etti: “Eğer erkeğin gömleği önden yırtılmışsa kadın doğru söylüyor, bu

durumda erkek yalancılardandır.

27. Eğer erkeğin gömleği arkadan yırtılmışsa kadın yalan söylemiştir. Bu durumda erkek, doğru

sözlülerdendir.”

28. Gömleğin arkadan yırtılmış olduğunu görünce şöyle konuştu: “Bu sizin tuzaklarınızdır. Sizin

tuzaklarınız gerçekten çok yamandır.”

29. “Yusuf, sakın bundan bahsetme. Kadın, sen de günahının affını dile. Sen, gerçekten

günahkarlardan oldun.”

30. Şehirde bazı kadınlar şöyle konuştular: “Aziz’in karısı genç uşağının nefsinden gönlünü

eğlendirmek istemiş. Aşktan yüreğinin zarı delinmiş. Öyle anlıyoruz ki, kadın tam bir çılgınlığa

düşmüş.”

31. Kadın onların oyunlarını işitince, onlara haber gönderdi. Kendilerine, yaslanarak

yiyebilecekleri bir sofrayı hazırladı ve her birine bir bıçak verdi. Yusuf’a: “Karşılalarına çık.” dedi.

Nihayet Yusuf’u görünce onu öylesine yüceltiler ki, kendilerinin ellerini doğradılar. Şöyle

dediler: “Aman Allahım! Bu bir insan değil; asil bir melek bu!”

32. Kadın dedi ki: “İşte budur o, hakkında beni kınadığınız. Vallahi, ben onunla gönlümü

eğlendirmek istedim de o masum bir tavırla bundan çekindi. Ama, eğer kendisine emrettiğimi

yapmazsa yemin ediyorum hapse tıkalacak ve horlananlardan olacaktır.”

33. Yusuf dedi: “Rabbim! Zından benim için bunların beni çağırdığı şeyden daha sevimlidir. Eğer

onların oyununu benden uzak tutmazsan onlara meyleder de cahillerden olurum.”

34. Rabbi onun duasını kabul etti de kadınların tuzaklarını ondan uzaklaştırdı. Herşeyi duyar O,

herşeyi bilir.

35. Bunca delili gördükten sonra bile Yusuf’u bir süreye kadar zındana

tıkmaları kararı onlara

egemen oldu.

36. Onunla birlikte zındana iki genç daha girmişti. Bir tanesi dedi ki:
“Rüyada gördüm, şarap

sıkıyordum.” Öteki de şöyle dedi: “Ben de gördüm ki, başımın üstünde
ekmek taşıyorum, kuşlar

ondan yiyor. Bunun yorumunu bize bildir. Biz senin, güzel düşünüp güzel
davrananlardan olduğun

kanısındayız.”

37. Yusuf dedi ki: “Rızıklanacağınız herhangi bir yemek size gelmeden önce
onun yorumunu ikinize

mutlaka bildiririm. Bu, Rabbimin bana öğrettiği şeylerdendir. Ben, Allah’a
inanmayan ve ahireti

de tamamen inkar eden bir toplumun dinini terk ettim.”

38. “Ve atalarım İbrahim’in, İshak’ın Yakub’un milletine uydum. Bizim
herhangi birşeyi Allah’a

ortak tutmamız sözk konusu olamaz. İşte bu, Allah’ın bize ve diğer insanlara
bir lütfudur. Ama

insanların çokları şükretmiyorlar.”

39. “Ey benim zıندان arkadaşlarım! Parçalara bölünüp fırkalaşmış rabler mi
daha hayırlıdır, Vahid

ve Kahhar olan Allah mı?”

40. “O’nun yanında nelere kulluk ediyorsunuz? Sadece bir takım isimlere ki,
adlarını siz ve

atalarınız koymuştur. Onlar hakkında Allah, hiçbir kanıt indirmemiştir. Hüküm yalnız Allah'ındır.

O, yalnız ve yalnız kendisine kulluk etmenizi emretti. Eskimez ve prsmez din işte budur. Ama

insanların çokları bilmiyorlar.”

41. “Ey benim zıندان arkadaşlarım! Ryanıza gelince: Bir taneniz rab edindiği kişiye şarap

sunacak. tekiniz ise asılacak da kuşlar başından yiyecek. Hakkında fetva sorduğunuz iş, böyle

hükme bağlanmıştır.”

42. Yusuf o iki kişiden, kurtulacağını düşündüğüne şöyle dedi: “Rab edindiğin kişi yanında beni

an.” Ama şeytan o adama, rab edindiği kişiye hatırlatmayı unutturdu. Böylece Yusuf yıllarca

zındanda kaldı.

43. Kral dedi ki: “Dşmde yedi semiz inek görüyorum. Bunları yedi cılız inek yiyor. Ayrıca yedi

yeşil başak, yedi de kuru başak görüyorum. Ey bendelerim! Eğer rüya tabir ediyorsanız, bu ryam

hakkında bana bir fetva verin.”

44. Dediler ki: “Bunlar, demet demet hayallerden ibarettir. Biz, hayal ve kuruntuların yorumunu

bilenler değiliz.”

45. Zındandaki iki adamdan kurtulanı, uzun bir zamandan sonra eskiyi hatırladı da şöyle dedi:

“Onun yorumunu size ben haber veririm. Siz beni zındana gönderin.”

46. “Yusuf, ey özü-sözü doğru insan! Şu rüyayı yorumla bize. Yedi semiz inek var, yedi cılız inek

bunları yiyor; yedi yeşil başak, bir yedi tane de kuru başak. Umarım buradan insanların yanına

giderim, onlar da öğrenirler.”

47. Yusuf dedi: “Alışlageldiği şekliyle yedi yıl ekin ekeceksiniz. Biçtiklerinizden yiyecek kadar az

bir miktar alır, gerisini başağında bırakırsınız.”

48. “Bunun ardından yedi kurak yıl gelecek. Bu yıllar, saklıyabileceğiniz bir miktar ekin hariç,

önceden biriktirdiklerinizi yiyip tüketecek.”

49. “Bunun arkasından bir yıl gelecek ki, halk onda bol yağmura kavuşup rahat edecek; meyva suyu

sıkıp süt sağacaklar.”

50. Kral: “Bu yorumu yapanı bana getirin.” dedi. Elçi kendisine gelince, Yusuf dedi ki: “Kralına

dön de sor bakalım, o ellerini doğrayan kadınların derdi neydi? Rabbim, o kadınların hilelerini

çok iyi bilmektedir.”

51. Kral dedi: “Yusuf’un nefsinden murat almak istediğinizde, derdiniz ne idi?” Dediler ki: “Allah

şahit, biz onun hiçbir kötülüğünü bilmiyoruz.” Aziz’in karısı dedi ki: “İşte şimdi gerçek ortaya

çıktı. Ben onunla gönül eğlendirmek istemiştim. O, özü-sözü doğru insanlardandı.”

52. “Gerçeği söylüyorum ki, Yusuf, gıyabında ona hainlik etmediğimi, Allah’ın, hainlerin tuzağını

başarıya ulaştırmayacağını bilsin.”

53. “Nefsimi ak-pak gösteremem. Çünkü nefis, Rabbimin merhamet ettiği durumlar hariç, olanca

gücüyle kötülüğü emreder. Ama Rabbim çok affedici, çok esirgeyicidir.”

54. Kral dedi ki: “Onu bana getirin, kendime özel dost edineyim.” Yusuf’la konuşunca da şöyle

dedi: “Artık bugün yanımızda mevkii olan, güvenilir bir dostsun.”

55. Yusuf dedi ki: “Beni ülke hazinelerine bakan yap. Ben iyi bir koruyucuyum; bilgiliyim.”

56. İşte böylece biz Yusuf’a yeryüzünde imkan ve mevki verdik. Ülkede, istediği yerde

konaklayabiliyordu. Biz dilediğimiz kimseye rahmetimizi ulaştırırız; güzel düşünüp güzel

davrananların ödülünü yitirmeyiz.

57. İman edip takvaya sarılanlar için ahiretteki ödül elbette daha değerlidir.

58. Nihayet Yusuf’un kardeşleri çıkageldiler; o onları tanıdı. Ama onlar onu tanıyamıyorlardı.

59. Onların yüklerini hazırlatıp bağlatınca şöyle konuştu: “Sizin, aynı babadan bir kardeşiniz var,

onu bana getirin. Görüyorsunuz, ben ölçüyü titizlikle yerine getiriyorum. Ben, konukseverlerin de

en hayırlısıym.”

60. “Eğer onu bana getirmezsensiz, artık yanımda sizin için ölçülecek birşey yok, bir daha bana

yaklaşmayın.”

61. Dediler: “Onu babasından isteyip getirmeye çalışacağız, herhalde bunu yapacağız da.”

62. Yusuf muhafızlarına dedi ki: “Onların sermayelerini yüklerinin içine koyun. Bakarsın ailelerine

döndüklerinde onu fark eder de tekrar gelirler.”

63. Babalarına döndüklerinde dediler ki: “Ey babamız! Ölçü bizden yasaklandı. Şimdi kardeşimizi

bizimle gönder ki, ölçüp alabilelim. Biz onu gerçekten iyi koruyacağız.”

64. Dedi: “Daha önce kardeşi için güvendiğim gibi yine güveneyim size, değil mi? Her neyse,

koruyucu olarak Allah’tır en hayırlı olan. Merhamet edenlerin en merhametlisi de O’dur.”

65. Yüklerini açtıklarında sermayelerini buldular; onlara geri verilmişti. “Ey babamız, dediler,

daha ne istiyoruz! İşte sermayemiz, bize geri verilmiş. Ailemize yeniden yiyecek alırız.

Kardeşimizi koruruz. Bir deve yükü zahire de ilave ederiz. Zaten şu aldığımız az bir miktardır.”

66. Yakub dedi: “Hepinizin çepeçevre kuşatması müstesna, onu bana mutlaka getireceğinize dair

Allah’tan bir garanti vermedikçe, onu sizinle asla göndermem.” Kardeşler

ona garanti varince

şöyle dedi: “Şu söylediğimize Allah Vekil’dir.”

67. Yakub şunu da söyledi: “Oğullarım, birtek kapıdan girmeyin, ayrı ayrı kapılardan girin. Gerçi

ben, Allah’ın takdir ettiği birşeyi sizden savamam, hüküm yalnız Allah’ındır. Yalnız O’na

dayandım ben, yalnız O’na güvenip dayansın tevekkül sahipleri.”

68. Babalarının emrettiği yerlerden kente girdiklerinde, bu onlardan Allah’ın herhangi bir takdirini

uzak tutmamıştı; sadece Yakub’un içindeki bir isteği gerçekleştirmişti. Yakub, bizim ona

öğretmemizden dolayı bilgi sahibi idi. Ama halkın çoğu bunu bilmezdi.

69. Kardeşler Yusuf’un yanına girdiklerinde, Yusuf öz kardeşini yanına çekip dedi: “Ben var ya,

ben senin kardeşimim. Onların yapıp ettiklerine üzülme.”

70. Yusuf, kardeşlerinin yüklerini hazırlatırken su kabını öz kardeşinin yükü içine koydu. Sonra bir

ünleyici şöyle haykırdı: “Ey kabile, siz herhalde hırsızlık ettiniz!”

71. Onlara dönüp şöyle dediler: “Ne kaybettiniz?”

72. Dediler: “Kralın su tasını kaybettik. Onu getirene bir deve yükü ödül var. Kefili benim.”

73. Kardeşler dediler: “Vallahi, siz de biliyorsunuz ki, biz bu toprağa bozgunculuk yapmak için

gelmedik, hırsız da değiliz biz.”

74. Sordular: “Eğer yalan söylüyorsanız, hırsızlığı yapanın cezası nedir?”

75. Kardeşler dedi: “Cezası şu: Çalınan mal kimin yükünde çıkarsa yükün sahibi çalınan mala

karşılık olacaktır. Biz zalimleri böyle cezalandırıyoruz.”

76. Bunun üzerine Yusuf öz kardeşinin heybesinden önce, öteki kardeşlerinin heybelerini aramaya

başladı. Nihayet su kabını, öz kardeşinin heybesinden çıkardı. Yusuf’a böyle bir tuzak

öğretmiştik. Yoksa Yusuf, Allah’ın dilemesi dışında, kralın dinine göre öz kardeşini alamazdı.

Dilediklerimizi derece derece yükseltiriz biz. Her bilgi sahibinin üstünde bir başka bilen vardır.

77. Kardeşler dediler ki: “Bu çaldı ya, bundan önce de onun kardeşi çalmıştı.” Yusuf bunu içinde

sakladı, onlara açıklamadı. Şöyle diyordu: “Kötü bir konumdasınız. O sizin dilinize doladığınız

şeyi Allah daha iyi biliyor.”

78. Kardeşler dediler ki: “Ey vezir! Bunun ihtiyar bir babası var. Onun yerine bizden birini alıkoy.

Senin iyilikseverlerden olduğuna inanıyoruz.”

79. “Ne, dedi Yusuf, Allah korusun. Eşyamızı yükünde bulduğumuz adamdan başkasını tutamayız.

Öyle birşey yaparsak zalimlerden oluruz.”

80. Yusuf’tan ümidi kesince bir kenara çekilip tartışmaya başladılar. Büyükleri dedi ki: “Babanızın

sizden Allah adına garanti aldığını, daha önce Yusuf'a yaptığınız haksızlığı bilmez misiniz?

Babam bana izin verinceye, yahut da Allah hakkımda hükmedinceye kadar bu ülkeden

ayrılmayacağım. Yargıçların en hayırlısıdır O.”

81. Babanıza dönüp şöyle deyin: “Ey babamız, oğlun hırsızlık etti. Biz sadece bildiğimize tanıklık

ettik. Biz gaybı bilenler değiliz.”

82. “İçinde bulunduğumuz kente, beraberinde döndüğümüz kervana sor. Biz gerçeğin ta kendisini

söylüyoruz.”

83. Yakub dedi ki: “Hayır, öyle değil, nefisleriniz sizi yine bir işe itmiş. Bana düşen yine güzel bir

sabra sarılmak. Bakarsın Allah onların hepsini bana getirir. Çünkü Alim olan O, Hakim olan

O’dur.”

84. Ve yüzünü onlardan öteye döndürdü de şöyle inledi: “Ey Yusuf’a duyduğum gam, neredesin!”

Ve kederden gözlerine ak düştü. Durmadan yutkunuyordu.

85. Dediler ki: “Hala Yusuf’u anıp duruyorsun. Sonunda ya kederinden eriyeceksin yahut da helak

olup gideceksin.”

86. Dedi ki: “Ben, içimi doldurup taşan özlemimi, kederimi Allah’a arz ederim. Ve Allah’ın

yardımla sizin bilmediğiniz şeyleri bilirim.”

87. “Ey oğullarım! Gidin, artık Yusuf’u ve kardeşini bulmak için dikkat kesilin. Allah’ın

rahmetinden de ümit kesmeyin çünkü, Allah’ın rahmetinden, küfre sapanlar topluluğundan başkası

ümit kesmez.”

88. Tekrar Yusuf’un yanına girdiklerinde şöyle dediler: “Ey Vezir! Bize de ailemize de zorluk

dokundu. Önemsiz bir sermaye ile geldik. Sen bize tam ölçü zahire ver, bize sadaka vermiş ol.

Allah, karşılıksız verenleri ödüllendirir.”

89. Dedi: “O cahil zamanınızda Yusuf’a ve kardeşinize ne yaptığınızı biliyorsunuz değil mi?”

90. Dediler ki: “Sen, yoksa sen Yusuf musun?” “Evet, dedi, ben Yusuf’um. İşte şu da kardeşim.

Allah bize lütufta bulundu. Kim Allah’tan korkar, sabrederse Allah güzel düşünüp davrananların

ödülünü yitirmez.”

91. Dediler: “Vallahi, Allah seni bizden üstün kıldı / seni bize tercih etti. Doğrusu biz de büyük suç

işlemiştik.”

92. Yusuf dedi: “Bugün azarlanmayacaksınız. Allah sizi affeder. O, rahmet edenlerin en

merhametlisidir.”

93. “Şu gömleğimi götürün, babamın yüzü üstüne koyun ki, gözü görür hale gelsin. Ve sonra da

bütün ailenizle toplanıp bana gelin.”

94. Kervan oradan ayrılınca, öte yandan babaları şöyle seslendi: “Yemin olsun, ben Yusuf’un

kokusunu duyuyorum. Umarım bana bunaklık isnat etmezsiniz.”

95. Dediler: “Vallahi, sen hala o eski sapıklığında diretiyorsun!”

96. Müjdecı gelip gömleği yüzünün üstüne bırakınca, gözü derhal görür hale geldi. Yakub: “Ben

size demedim mi? Allah’ın izniyle sizin bilmediklerinizi bilirim.” diye konuştu.

97. Oğulları dediler ki: “Ey babamız! Günahlarımızın affını dile. Gerçekten biz hata işledik.”

98. Dedi: “Rabbimden sizin için af dileyeyeğim. Çok affedicidir O, çok merhametlidir.”

99. Nihayet Yusuf’un huzuruna vardıklarında Yusuf, ana-babasına sarılıp kucakladı. Ve şöyle dedi:

“Girin Mısır’a, Allah dilerse emniyet ve güven içinde olacaksınız.”

100. Ana-babasını tahtın üstüne çıkardı. Hepsi, Yusuf’un önünde secde eder gibi eğildiler. Yusuf

dedi: “Babacığım, işte bu, benim önceden gördüğüm rüyanın yorumudur. Rabbim onu

gerçekleştirdi. O, bana çok güzel lütuflarda bulundu. Şeytan, benimle kardeşlerim arasına

yamukluk soktuktan sonra, O beni zındandan çıkardı. Sizi de çölden getirdi.

Rabbim, dilediği

şeyde çok ince lütuflar sergiliyor. Alim olan O'dur, Hakim olan O'dur."

101. "Rabbim, sen bana mülk ve saltanattan bir nasip verdin. Olayların ve düşlerin yorumundan bana

bir ilim öğrettin. Ey gökleri ve yeri yaratan! Benim dünyada da ahirette de Veli'm sensin. Beni

müslüman olarak öldür ve beni barış ve iyilik sevenler arasına kat."

102. İşte bunlar, sana vahyettiğimiz gayb haberlerindedir. Onlar birlikte karar verip tuzak

kurarlarken sen yanlarında değildin.

103. Sen hırslanasıya istesen de, insanların çoğu inanmayacaktır.

104. Sen, bu tebliğın için onlardan bir ücret istemiyorsun. O, bütün alemler için bir hatırlatmadan

başka şey değildir.

105. Göklerde ve yerde nice mucizeler var ki, yanlarından geçerler de dönüp bakmazlar bile.

106. Onların çoğu şirke bulaşmış olmadan Allah'a iman etmez.

107. Peki onlar, Allah'ın azabından bir sarıp sarmalayanın gelmesinden yahut hiç farkında

olmadıkları bir sırada kıyametin ansızın tepelerine inmesinden emin mi bulunuyorlar?

108. De ki: "İşte benim yolum budur. Ben, Allah'a basiret üzere çağırırım / dua ederim. Beni

izleyenler de... Şanı yücedir Allah'ın! Ben müşriklerden değilim."

109. Senden önce gönderdiklerimiz de kentler halkından kendilerine vahyettiğimiz bazı erlerden

başkası değildi. Yeryüzünde dolaşmadılar mı ki, onlardan öncekilerin akıbeti nice oldu

görsünler. Elbette ki ahiret yurdu sakınanlar için daha hayırlıdır. Hala akıllarınızı kullanmayacak

mısınız?”

110. Ne zaman ki resuller ümitsizliğe düşüp yalanlandıkları kanısına vardılar, işte o zaman

yardımlarımız kendilerine ulaştı da dilediklerimiz kurtarıldı. Azabımız, suçlular topluluğundan geri

çevrilemez.

111. Andolsun ki, resullerin hikayelerinde, aklını ve gönlünü çalıştıranlar için bir ibret vardır. Bu

Kur'an, uydurulacak bir hadis / bir söz değildir; aksine o, kendinden önceki vahyi tasdik eder,

herşeyi ayrıntılarıyla gösterir. İnanan bir topluluk için de bir kılavuz ve rahmettir.

RA'D SURESİ (13/87)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Elif, Lam, Mim, Ra. O Kitap'ın ayetleridir bunlar. Ve sana Rabbinden indirilen, haktır. Ne var

ki, insanların çoğu iman etmez.

2. Allah odur ki, gökleri direksiz yükseltmiştir, görüyorsunuz onları... Sonra arş üzerine egemen

olmuştur. Güneş'i ve Ay'ı da boyun eğdirmiştir. Bunların tümü belirlenmiş bir vakte kadar akar

dururlar. Oluşu yönlendirir, çekip çevirir O... Ayetleri birer birer gözler önüne serer ki,

Rabbimize kavuşacağınıza açık-seçik inanasınız.

3. Yeri uzatıp döşeyen ve onda oturaklı dağlar ve nehirler vücuda getiren O'dur. Bütün

meyvalardan kendi içlerinde ikişer çift yaratmıştır O. Geceyi gündüze sarıp bürümektedir O.

Bütün bunlarda derin derin düşünecek bir topluluk için elbette ayetler vardır.

4. Yeryüzünde birbirine sırt vermiş komşu kıtalar, üzümlerden bahçeler, ekinler, çatalı ve

çatalsız hurmalıklar vardır ki, bir tek suyla sulanırlar. Biz bunların, yemişlerde bir kısmını diğer

bir kısmına üstün kıldık. Bütün bunlarda aklını çalıştıran bir topluluk için elbette ki ibretler

vardır.

5. Eğer şaşırıyorsan, esas şaşılacak olan onların şu sözüdür: "Biz toprak olunca mı ve gerçekten mi

yeni bir yaradılış içinde bulunacağız?" Bunlar Rablerini inkar edenlerdir. Ve bunlar boyunlarına

bukağılar vurulanlardır. Bunlar ateşe dost olanların ta kendileridir; orada sürekli kalacaklardır.

6. Senden, gzelliikten önce kötülük istemedede acele ediyorlar. Halbuki önlerinden pek çok örnek

gelip geçti. Şu da bir gerçek ki, Rabbin insanlara karşı, zulümlerine rağmen af sahibidir. Ve

rabbinin azabı elbette çok Şiddetlidir.

7. Küfre sapmış olanlar Şöyle derler: “Ona Rabbinden bir mucize indirilseydi ya!” Sen sadece bir

uyarıcısın ve her topluluk için doğruyu ve iyiyi gösteren bir nder vardır.

8. Allah her dişinin neye gebe olduğunu, rahimlerin neyi eksiltip neyi artıracadıını bilir. O’nun

katında herşey bir ölçüye bağlıdır.

9. Gaybı da görünen alemi de bilendir O... Kebir, sınırsızca büyük O’dur; Mteal, sonsuzca yüce

O’dur.

10. Sizden sözü saklayan da açıklayan da geceye sığınıp gizlenen de gündüz yol alan da onun için

birdir.

11. Her biri için onu önünden ve arkasından izleyen gözcüler vardır ki, kendisini Allah’ın emrine

bağlı olarak koruyup denetlerler. Gerçek Şu ki Allah, bir toplumun maruz kaldığı Şeyleri, onlar, i

dünyalarını değiştirmedikçe, deĖiŐtirmez. Allah bir topluma bir perişanlık dileyince de artık onu

geri çevirecek bir g yoktur. Ve onlar için Allah dışında koruyucu bir dost ta olamaz.

12. Size, hem korku hem ümit olsun diye şimşegi gösteren O'dur. Yüklü yüklü bulutları da O

oluşturuyor.

13. Gök gürültüsü O'nu hamd ile tespih eder; melekler de O'ndan ürpererek... Yıldırımlar

gönderir de onlarla dilediğini çarpar. Allah, tuzak kuranların hilelerini başlarına geçirmede çok

güçlü olduğu halde, onlar O'na karşı mücadele edip duruyorlar.

14. Gerçek dua yalnız O'na / hak davet yalnız O'nun için yapılır. O'nun dışında yalvarıp davet

ettikleri ise onlara hiçbir şekilde cevap veremezler. Onlar, ağzına ulaşsın diye iki avucunu suya

doğru açan ama suya ulaşamayan birinden başkasına benzemiyorlar. Küfre sapanların dua ve

davetleri şaşkınlığa dalmaktan başka bir işe yaramaz.

15. Göklerde ve yerde kim varsa gölgeleriyle birlikte ister istemez ve sabah-akşam Allah'a secde

eder.

16. De ki: "Göklerin ve yerin Rabbi kim?" De ki: "Allah." De ki: "O'nun yanında başka dostlar mı

/ destekçiler mi edindiniz? Bunlar kendilerine bile yarar sağlayıp zarar verme gücünde değiller."

De ki: "Körle gören yahut karanlıklarla ışık bir olur mu? Yoksa Allah'a, tıpkı O'nun yarattığı

gibi yaratan ortaklar buldular da yaratış / yaratılanlar kendileri için benzeşir

hale mi geldi?” De

ki: “Allah’tır herşeyi yaratan, O’dur Vahid ve Kahhar olan.”

17. Gökten bir su indirdi de vadiler, kendi ölçülerince sel oldu, ardından da sel, üste çıkan köpüğü

taşır hale geldi. Bir süs eşyası veya alet yapmak isteğiyle ateşte körükledikleri şeylerde de

benzeri bir köpük vardır. Allah hakla batılı işte böyle örneklendiriyor:
Köpük, atılır gider;

insanlara yararlı olansa toprakta kalır. Allah, işte bu şekilde örnekler verir.

18. Rablerinin çağrısına olumlu cevap verenler için güzellik vardır. O’na olumlu cevap

vermeyenlere gelince, yeryüzündekilerin tamamı onların olsa, bir o kadar da ilave edilse,

kurtulmak için bunların tümünü fidye verirlerdi. Böylelerinin hesabı kötü olacaktır; varacakları

yer de cehennemdir. Ne kötü yataktır o!

19. Rabbinden sana indirilenin hak olduğunu bilen kişi, kör olan biriyle aynı mıdır? Sadece aklı ve

gönlü işleyenler düşünüp ibret alır.

20. İşte bunlardır, Allah’a verdikleri söze sadık kalanlar ve antlaşmayı bozmayanlar.

21. Onlar, Allah’ın ulaştırılmasını emrettiği şeyi ulaştırırlar, Rablerinden korkarlar ve hesabın

kötüsünden ürperti duyarlar.

22. Onlar, Rablerinin yüzünü arzularak sabrederler, namazı kılarlar, kendilerine sunduğumuz

rızıklardan gizli ve açık dağıtırlar ve kötülüğü güzellikle savarlar. İşte bunlar içindir ölümsüz

yurt.

23. Adn cennetleri bunlar içindir. Atalarından, eşlerinden, zürriyetlerinden barışa hizmet etmiş

olanlarla birlikte girerler oraya. Meleklerse her kapıdan yanlarına sokulurlar:

24. “Selam size, sabrettiğiniz için. Ne güzeldir şu sonsuzluk yurdu!” derler.

25. Allah’a verdikleri sözü, onu antlaşma haline getirdikten sonra bozanlar, Allah’ın

birleştirilmesini emrettiği şeyi parçalayanlar ve yeryüzünde bozgun çıkaranlara gelince,

böyleleri için lanet var. Yurdun en kötüsü de onların olacak.

26. Allah dilediği kimse için rızık alabildiğine açar da sınırlayıp kısar da. İğreti dünya hayatıyla

sevinip şımarırlar. Oysa ki dünya hayatı, ahirete oranla sadece küçük bir nimetlenme.

27. Küfre sapanlar derler ki: “Rabbinden ona bir mucize indirilseydi ya!” De ki: “Allah dilediğini

saptırır. Doğruya yöneleni de kendisine iletir.”

28. Böyleleri, inanan ve gönülleri Allah’ın Zikri’yle yatışan kişilerdir. Gözünüzü açın! Gönüller

yalnız Allah’ın Zikri’yle yatışır / tatmin bulur.

29. İman edip barış uğruna iyi işler yapanlara mutluluk ve müjde var, güzel bir gelecek var.

30. İşte seni böylece, kendilerinden önce nice ümmetlerin gelip geçtiği bir ümmet içinde resul

kıldık ki, onlar Rahman'a küfrederlerken sen kendilerine sana vahyettiğimizi okuyasın. De ki:

“O'dur benim Rabbim, ilah yok O'ndan başka; O'na dayanmışım ben. Yalnız O'nadır tövbem.”

31. Kendisiyle, dağların yürütüldüğü yahut yerkürenin parçalandığı yahut ölümlerin konuşulduğu

bir Kur'an mı olsaydı! Hayır, iş ve oluşun tümü Allah'ındır. İman edenler hala ümidi kesip

anlamadılar mı ki, Allah dileseydi elbette insanlara tümünden hidayet verirdi. O küfre sapanlara

gelince, sanayi olarak ürettiklerinin sonucu halinde başlarına gülle-tokmak türünden belalar

inmeye devam edecek yahut o belalar onların yurtlarının yakınına konacak. Ta, Allah'ın vaadi

gelinceye değin. Allah, vaadine asla ters düşmez.

32. Yemin olsun, senden önceki resullerle de alay edildi. İnkâr edenlere biraz süre verdim ama

sonunda hepsini enseledim. Gördüler nasılmış azap!

33. Allah'a ortaklar tanıdılar. Peki, her benliğin yaptığı işin başında duranlar bunlar bir mi? De ki:

“Onları isimlendirin. Yoksa siz Allah'a, yeryüzünde bilmediği birşeyi mi haber veriyorsunuz?”

Yoksa, anlamsız bir laf mı ediyorsunuz?” Hayır, küfre sapanlara, tuzakları süslü gösterildi de

yoldan döndürüldüler. Allah’ın şaşırttığına kılavuzluk edecek yok.

34. Dünya hayatında bir azap var onlar için, ahiret azabı ise çok daha şiddetlidir. Onları Allah’a

karşı koruyacak kimse de yoktur.

35. Sakınıp korunanlara vaat edilen cennetin temsili anlatımı şu: Altından ırmaklar akar, yemişleri

de sürekli, gölgesi de. İşte korunup sakınanların son yurdu. Kafirlerin son yurdu ise ateş...

36. Kendilerine kitap verdiklerimiz, sana indirilenle ferahlarlar. Ama hiziplerden bazıları onun bir

kısmını inkar ederler. De ki: “Bana, yalnız Allah’a kulluk etmem, O’na ortak koşmamam

emredildi. Ben O’na yakarır, O’na davet ederim. Dönüşüm de O’nadır.”

37. İşte biz o Kur’an’ı Arapça bir hüküm kaynağı olarak indirdik. Eğer sana gelen ilimden sonra

onların keyiflerine uyarsan, Allah’tan sana ne bir dost nasip olur ne de bir koruyucu.

38. Andolsun, biz senden önce de resuller gönderdik, onlara da eşler ve evlatlar verdik. Hiçbir

resul, Allah’ın izni olmadıkça herhangi bir mucize getiremez. Her süre için bir yazı vardır.

39. Allah dilediğini silip yok eder, dilediğini sabit tutar. Kitap’ın anası / ana Kitap O’nun

katındadır.

40. Ya onlara vaat ettiğimiz şeylerin bir kısmını sana gösteririz yahut da seni vefat ettiririz. O halde

tebliğ etmek sana, hesap sormak bize düşer.

41. Bizim, o yerküreye gelip onu uçlarından biraz eksilttiğimizi görmediler mi? Allah hükmeder;

O'nun hükmünü denetleyecek de yoktur. Hesabı çok çabuk görür O.

42. Onlardan öncekiler de tuzak kurmuştu, ama tüm tuzaklar Allah'ındır. Her benliğin ne

kazandığını O bilir. Kafirler de bilecekler sonsuzluk yurdu kimindir!

43. Küfre sapanlar: "Sen gönderilmiş bir elçi değilsin." diyorlar. De ki: "Benimle sizin aranızda

tanık olarak Allah, bir de yanında kitap bilgisi bulunanlar yeter."

İBRAHİM SURESİ (14/72)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Elif, Lam, Ra. Bir kitaptır bu. Ki indirdik sana, çıkarasın diye insanları Rablerinin izniyle

karanlıklardan nura; Hamid, Aziz olanın yoluna...

2. O Allah'a ki yalnız O'nundur göklerdeki ve yerdekiler. Hüsrân haberi şiddetli bir azaptan, o

küfre batmışlara...

3. Onlar ki sefil ve iğreti hayatı ahirete tercih ederler ve Allah yolundan

alıkoyup, o yolu eğri-

büğrü yapmayı isterler. İşte bunlar, dönüşü olmayan bir sapıklık içindedirler.

4. Biz, görevlendirdiğimiz her resulü ancak kendi toplumunun diliyle gönderdik ki, onlara açık-

seçik beyanda bulunsun. Bunun ardından Allah dilediğini saptırır, dilediğini de iyiye ve güzele

kılavuzlar. Aziz'dir, Hakim'dir O...

5. Andolsun ki biz Musa'yı, toplumunu karanlıklardan aydınlığa çıkar ve onlara Allah'ın günlerini

hatırlatıp bellet diye ayetlerimizle gönderdik. Şu bir gerçek ki, bunda iyice sabreden, çokça

şükreden herkes için sayısız ayetler vardır.

6. Musa'nın kendi toplumuna şöyle dediği zamanı da hatırla: "Allah'ın üzerinizdeki nimetini anın.

Hatırlayın ki, sizi Firavun'un hanedanından kurtarmıştı. Onlar size azabın en kötüsüyle acı

çektiriyorlar, erkek çocuklarınızı doğruyorlar, kadınlarınızı canlı bırakıyorlardı. İşte bunda sizin

için Rabbinizden gelen çok büyük bir deneme ve ıstırap vardır."

7. Rabbinizin şunu duyurduğunu da hatırda tutun: Eğer şükrederseniz, ben de sizin için mutlaka

artıracağım. Ve eğer nankörlük ederseniz hiç kuşkusuz benim azabım çok çok şiddetlidir.

8. Şöyle demişti Musa: "Siz de yeryüzünde bulunanların tümü de küfre saplansanız, hiç kuşkusuz

Allah mutlak Gani, mutlak Hamid'dir.”

9. Sizden öncekilerin, Nuh kavminin, Ad'ın, Semud'un ve onlardan sonrakilerin haberleri

ulaşmadı mı size? Allah'tan başkası bilmez onları. Peygamberleri onlara açık deliller getirmişti

de onlar ellerini ağızlarına itip şöyle demişlerdi: “Biz size gönderileni kesinlikle tanımıyoruz ve

biz sizin çağırdığınız şey konusunda kaos ve çıkmaza iten bir kuşku içindeyiz.”

10. Resulleri dediler ki: “Gökleri ve yeri yaratan Allah hakkında mı kuşku? O sizi, günahlarınızı

affetsin, belirli bir süreye kadar size zaman tanısin diye çağırıyor.” Şöyle cevap verdiler: “Siz de

bizim gibi birer insandan başka şey değilsiniz. Atalarımızın kulluk ettiklerinden bizi yüz geri

çevirmek istiyorsunuz. Hadi, açık bir kanıt getirin bize!”

11. Resulleri onlara dediler ki: “Biz de sadece sizin gibi birer insanız, fakat Allah, kullarından

dilediğine lütufta bulunur. Allah'ın izni olmadan bizim size bir kanıt getirmemiz haddimize değil.

İnananlar yalnız Allah'a dayanıp güvensinler.”

12. “O, bize yollarımızı göstermişken neden Allah'a tevekkül etmeyecekmişiz? Bize yaptığınız

eziyetlere elbette sabredeceğiz. Tevekkül edenler yalnız Allah'a tevekkül etsinler.”

13. Küfre sapanlar kendi resullerine Şöyle dediler: “Ya tam bir biĒimde bizim dinimize dönersiniz

yahut da sizi yurdumuzdan mutlaka Ēıkarırız.” Rableri de onlara Şunu vahyetti: “Zalimleri

muhakkak helak edeceĒiz.”

14. “Ve onların ardından o topraĒa mutlaka sizi yerleŐtireceĒiz. Bu, makamımdan korkan,

tehdidimden korkan iĒin böyledir.”

15. Ve Allah’tan fetih istediler. Ve her inatĒı zorba perişan oldu.

16. Ardından da cehennem. İrinli bir sudan iĒirilecekler.

17. Onu yutmaya ĒalıŐacak ama boĒazından geĒiremeyecek. Ölüm her yandan üstüne gelecek de bir

türlü ölmeyecek. Arkasından da dehŐetli bir azap.

18. Rablerine nankörlük edenlerin amelleri, fırtınalı bir günde rüzgarın tarumar ettiĒi köle benzer.

Kazandıklarından hiĒbir Şey elde edemezler. İŞte bu, dönüşü olmayan sapıklıĒın ta kendisidir.

19. Allah’ın, gökleri ve yeri hak olarak yarattıĒını görmedin mi? Dilerse sizi yok eder, yepyeni bir

halk getirir.

20. Bu, Allah’a hiĒ de zor gelmez.

21. Hepsi toplu halde, Allah’ın huzuruna ĒıkmıŐ olacaklar. Ezilip horlananlar, büyüklük

taslayanlara diyecekler ki: “Biz sizin birer uydunuzduk. Şimdi siz Allah’ın

azabından bir kısmını

bizden uzaklaştırabilir misiniz?” Cevap verecekler: “Allah bize kılavuzluk etseydi elbette biz de

size kılavuzluk ederdik. Şimdi inleyip feryat etsek de sabretsek de bir. Sığınacak hiçbir yerimiz

yok.”

22. İş bitirilince şeytan onlara şöyle dedi: “Allah size hak bir vaatle vaatte bulundu, ben ise vaat

ettim ama vaadimden caydım. Benim sizin üzerinizde bir sultam yoktu. Sizi davet ettim, siz de

bana uydunuz. Hepsi bu. Şimdi beni kınamayı bırakın da öz benliklerinizi kınayın. Ne ben sizi

kurtarabilirim ne de siz beni kurtarabilirsiniz. Aslında ben sizin, daha önceden beni şirk aracı

yapmanıza karşı çıkmıştım. Zalimler için acıklı bir azap öngörülmüştür”

23. İman edip barışa yönelik iyi işler yapanlar ise Rablerinin izniyle altlarından ırmaklar akan

cennetlere sokulmuşlardır. Sürekli kalıcıdırlar orada. Birbirlerine esenlik dilemeleri, “selam”

şeklindedir.

24. Görmedin mi Allah nasıl bir örnekleme yaptı: Güzel söz; kökü yerde, dalları gökte olan güzel

bir ağaca benzer.

25. O ağaç, Rabbinin izniyle yemişlerini her zaman verir. Allah insanlara böyle örnekler verir ki,

düşünüp ibret alabilsinler.

26. Pis bir söz de gövdesi toprağın üstünde destek bulmuş bir ağaca benzer, dayanağı yoktur onun.

27. Allah, inananları dünya hayatında da ahirette de tutarlı sözle sağlamlaştırır. Allah, zalimleri

şaşırtır. Allah dilediğini yapar.

28. Bakmadın mı şunlara ki, Allah'ın nimetini küfürle değiştirdiler ve toplumlarını helak yurduna

kondurdular.

29. Yaslanacakları cehenneme kondurdular. Ne kötü bir duruş yeridir o!

30. Yolundan saptırmak için Allah'a eşler uydurdular. De ki: "Hadi, nimetlenin! Sonunda

varacağınız yer ateştir."

31. İnanan kullarıma söyle: Namazı kılsınlar, kendilerine sunduğumuz rızıklardan, hiçbir

alışverişin, hiçbir dostluğun olmadığı o gün gelmeden önce, gizli ve açık infak etsinler.

32. Allah odur ki, gökleri ve yeri yarattı. Gökten bir su indirdi de onunla size rızık olarak türlü

meyvalar çıkardı. Emriyle denizde akıp gitmeleri için gemileri hizmetinize verdi. İrmakları da

emrinize verdi.

33. Görevlerini şaşmadan yapmak üzere Güneş'i ve Ay'ı da size boyun eğdirdi. Geceyi ve gündüzü

de hizmetinize verdi.

34. Kendisinden istediğiniz herşeyden size bir parça verdi. Allah'ın nimetini saymaya kalksanız,

sayıp bitiremezsiniz. Doğrusu şu ki insan, gerçekten çok zalim, çok nankördür.

35. Bir zaman İbrahim şöyle demişti: “Rabbim, bu beldeyi güvenli kıl. Beni ve oğullarımı putlara

kulluktan uzak tut.”

36. “Rabbim, onlar insanlardan birçoğunu saptırdılar. Artık beni izleyen bendendir. Bana isyan

edene gelince, onun hakkında sen Gafur ve Rahim'sin.”

37. “Ey Rabbimiz! Ben, çocuklarımdan bir kısmını senin kutsal evinin yanındaki, ziraata elverişsiz

vadiye yerleştirdim ki, namazı kılsınlar, ey Rabbimiz! Sen de insanlardan bazı gönülleri,

onlardan hoşlanır yap. Çeşitli meyvalarla onları rızıklandır ki, şükredebilsinler.”

38. “Rabbimiz, hiç kuşkusuz sen bizim gizlediğimizi de bilirsin, açığa vurduğumuzu da. Ne yerde ne

de gökte, hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz.”

39. “İhtiyar yaşımda bana, İsmail'i ve İshak'ı bağışlayan Allah'a hamd olsun. Benim Rabbim duayı

gerçekten çok iyi duyar.”

40. “Rabbim! Beni, namazı özenle yerine getiren bir insan yap. Soyumdan bir kısmını da. Rabbimiz,

duamı kabul et.”

41. “Rabbimiz, hesabın ortaya geleceği gün; beni, anne-babamı ve inananları affet.”

42. Sakın Allah’ı, zalimlerin yapmakta olduğundan habersiz sanma. O, onları, gözlerin korkudan

donup kalacağı bir güne erteliyor, hepsi bu...

43. Başlarını dikerek koşuşurlar. Bakışları kendilerine dönmez. Yürekleri tamamen boşalmıştır.

44. İnsanları, azabın kendilerine ulaşacağı gün konusunda uyar. O gün, zalimler şöyle derler: “Ey

Rabbimiz! Bizi yakın bir süreye kadar geri bırak da çağrına cevap verip resullere uyalım.” Daha

önce siz, kendiniz için çöküş ve bitiş yoktur diye yemin etmediniz mi?

45. Siz de o kendilerine zulmetmiş olanların barınaklarında oturmuştunuz. Onlara nasıl

davrandığımız size açık-seçik belli olmuştu. Size örnekler de vermiştik.

46. Tuzaklarını kurmuşlardı ama Allah katında da onlar için tuzak var. Zaten onların tuzakları

dağları yerinden oynatacak türden olsa neye yarar!

47. Sakın Allah’ı, resullerine verdiği söze ters düşer sanma. Allah Aziz’dir, intikam da alır.

48. O gün yerküre başka bir yerküreye dönüştürülür. Gökler de öyle. Hepsi o Vahid ve Kahhar olan

Allah’ın huzurunda dikilir.

49. O gün suçluların, birbirine perçinlenmiş bukağılarla engellendiklerini görürsün.

50. Gmlekleri katrandandır. Yüzlerini ateş bürümüştür.

51. Çünkü Allah, her benliği kendi kazandığıyla karşı karşıya getirecektir. Allah, hesabı çok çabuk

görür.

52. İşte bu, onunla uyarılsınlar, Allah'tan başka ilah olmadığını bilsinler, aklı ve gnl işleyenler

de ibret alsınlar diye, insanlara yöneltilmiş bir tebliğdir.

HİCR SURESİ (15/54)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Elif, Lam, Ra. İşte sana o Kitap'ın ve açık anlatımlı Kur'an'ın ayetleri.
2. O küfre batmış olanlar zaman zaman, keşke Müslüman olsaydılar diye derin bir özlem duyarlar.
3. Bırak onları yesinler, nimetlenip zevk etsinler ve sonu gelmez arzu kendilerini oyalasın. Ama yakında bilecekler.
4. Biz hiçbir yurt ve medeniyeti, belirlenmiş bir yazgısı olmadan ortadan kaldırmadık.
5. Hiçbir ümmet kendisi için belirlenen sürenin ne önüne geçebilir ne de o süreyi geriletebilir.
6. Şöyle haykırdılar: “Hey! Kendisine o vahiy indirilen. Sen gerçekten tam bir delisin.”
7. “Hadi, getirsene bize o melekleri, eğer doğru sözlülerdensen.”
8. Biz o melekleri ancak ve ancak hak üzere, hak bir yolla indiririz. Ve o zaman inkarcılara göz açtırılmaz.
9. Hiç kuşkusuz, o Zikir'i / Kur'an'ı biz indirdik, biz. Ve herhalde onun koruyucusu da biziz.
10. Andolsun ki, senden öncekilerin o ilk kümeleri içine de nebiler gönderdik biz...

11. Onlara bir tanrı elçisi gelir gelmez, onunla mutlaka alay ederlerdi.
12. Biz o Zikir'e, günaha batmışların gönüllerinde böyle bir yol veririz.
13. Ona inanmazlar. Oysa ki, öncekilerin davranış ve akıbetleri gözlerinin önünden geçmiştir.
14. Üzerlerine gökten bir kapı açsak da oradan yükseliyor olsalardı,
15. Kesinlikle şöyle diyeceklerdi: "Bizim gözlerimiz döndürüldü, bakışlarımız sarhoş edildi. Belki de biz büyüye çarptırılmış bir toplumuz."
16. Andolsun, biz gökte burçlar oluşturduk ve onu, seyredenler için süsledik.
17. Ve onu, her kovulup taşlanmış şeytandan koruduk.
18. Ancak kulak hırsızlığı eden olur; onun peşine de parlak bir ateş alevi düşer.
19. Yeri yayıp döşedik, ona kuvvetli dağlar diktik ve içinde ölçülü / ahenkli herşeyden bitirdik.
20. Orada sizin için ve rızıklandırıcısı siz olmadığınız kimse için geçimlikler yarattık.
21. Hiçbir şey yoktur ki, hazineleri bizim yanımızda olmasın. Ama biz onu ancak belirli bir ölçüde indiririz.
22. Rüzgarları dölleyiciler olarak gönderdik; gökten bir su indirdik de onunla sizi suvardık. Onun depolayıcıları siz değilsiniz.
23. Biziz, elbette biziz o hayat vermekte olan, o öldürmekte olan. Ve biziz sonunda mirasçı kalan.

24. Andolsun, sizin önden gidenlerinizi bilmişizdir; andolsun, geriye kalanları da bilmişizdir.
25. Hiç kuşkusuz, Rabbindir, evet O'dur onları haşredecek olan. Hakim'dir O, Alim'dir.
26. Andolsun, biz insanı; kuru çamurdan, değişken-cıvık bir balçıktan yarattık.
27. Cini / İblis'i de daha önce kavurucu ateşten yaratmıştık.
28. Hatırla o zamanı ki Rabbin meleklerle, "ben, kupkuru bir çamurdan, değişken-cıvık balçıktan bir insan yaratacağım" demişti.
29. "Onu, amaçlanan düzgünlüğe ulaştırıp öz ruhumdan içine üflediğim zaman, önünde hemen secdeye kapanın."
30. Meleklerin tümü, toplu halde secde ettiler.
31. İblis müstesna. O, secde edenlerle beraber olmaya karşı çıktı.
32. Allah dedi: "Ey İblis! Sana ne oluyor da secde edenlerle beraber olmuyorsun?"
33. Dedi: "Kuru bir çamurdan, değişken-cıvık bir balçıktan yarattığın bir insana secde etmek için var olmadım."
34. Buyurdu: "Öyleyse çık oradan, çünkü kovuldun."
35. "Din gününe kadar üzerinde lanet var."
36. Dedi: "Rabbim, onların diriltileceği güne kadar bana süre ver."

37. Buyurdu: “Hadi, süre verilenlerdensin.”

38. “Bilinen vaktin gününe kadar...”

39. Dedi: “Rabbim! Beni azdırmana yemin ederim ki, yeryüzünde onlar için mutlaka süslemeler

yapacağım ve onların tümünü kesinlikle azdıracığım.”

40. “İçlerinden riyaya sapmamış, samimi kulların müstesna.”

41. Buyurdu: “İşte bana varan dosdoğru yol budur.”

42. “Benim kullarım aleyhine senin elinde hiçbir güç / kanıt olmayacak. Azgınlığın seni izleyenleri

müstesna.”

43. Cehennem onların tümünün şaşmaz buluşma yeridir.

44. Yedi kapısı vardır onun. Her kapıya onlardan bir bölük ayrılmıştır.

45. Allah’tan korkup korunanlar ise cennetlerde pınarlar içindedir.

46. “Güvene kavuşmuş olarak selamla girin oraya.”

47. Göğüslerindeki kını çekip almışlardır. Köşkler / divanlar üzerinde karşı karşıya oturan kardeşler

olmuşlardır.

48. Orada kendilerine zahmet / yorgunluk dokunmaz. Oradan çıkarılmazlar da.

49. Haber ver kullarıma: Hiç kuşkusuz benim, evet benim, Gafur ve Rahim.

50. Ama acıklı azabın ta kendisidir azabım benim.

51. Onlara İbrahim’in misafirlerinden bahset.

52. Hani onun yanına girmişlerdi de “selam” demişlerdi. O da “biz sizden korkuyoruz” diye

konuşmuştu.

53. “Korkma! Biz sana bilgin bir oğlan müjdeliyoruz.” dediler.

54. Dedi: “İhtiyarlık yakama yapıştıktan sonra mı bana müjde veriyorsunuz! Neye dayanarak müjde

veriyorsunuz?”

55. Dediler: “Hakk’a dayanarak müjdeledik sana, sakın ümitsizliğe düşenlerden olma.”

56. Dedi: “Sapıtmışlardan başka kim ümit keser Rabbinin rahmetinden!”

57. “Amacınız nedir ey elçiler?” diye sordu.

58. Dediler: “Biz, günahkar bir topluluğa gönderildik.”

59. “Yalnız Lut’un ailesi suçlu değildir. Biz onların hepsini kurtaracağız.”

60. “Lut’un karısı hariç. O, günahkarlarla geride kalacaktır. Öyle takdir ettik.”

61. Elçiler Lut ailesine geldiklerinde,

62. Lut: “Siz tanınmayan kimselersiniz.” dedi.

63. Dediler: “Gerçek şu ki biz, günahkarların, hakkında kuşku edip durdukları şeyi sana getirdik.”

64. “Sana gerçeği getirdik. Biz, özü-sözü doğru olanlarız.”

65. “Gecenin bir yerinde aileni yola çıkar. Sen de arkalarından onları izle. Hiçbiriniz geri dönüp

bakmasın. Emredildiğiniz yere kadar gidin.”

66. Ona Şu emri, bir hüküm olarak ilettilik: Şunlar, kökleri kesilmiş olarak sabahlayacaklardır.

67. Şehir halkı, elçileri duymanın sevinci içinde geldi.

68. Lut dedi: “Bunlar benim konuklarımdır, aman beni utandırmayın.”

69. “Allah’tan korkun, beni rezil etmeyin.”

70. Dediler: “Seni elalemin iŐiyle uŐraŐmaktan men etmemiş miydik?”

71. Lut dedi: “EŐer birşey yapacaksanız, işte kızlarım.”

72. Senin ömrüne yemin olsun ki onlar, kendi sersemlikleri içinde bocalıyorlardı.

73. Nihayet o korkunç titreşimli ses, onları güneş doŐarken yakaladı.

74. O kentin üstünü altına getirdik. Ve üzerlerine piŐmiŐ çamurdan taşlar yaŐdırdık.

75. HiÇ kuşkusuz bunda, iŐaretlerden anlam çıkaranlar için ibretler vardır.

76. O kentin haberleri, hala işleyen bir yol üzerindedir.

77. İnananlar için bunda elbette bir ibret vardır.

78. Eyke halkı da gerçekten zalim insanlardı.

79. Onlardan da intikam aldık. Her ikisi  nde, belirgin bir biçimde durmaktadır.

80. Andolsun, Hicr halkı da gönderilen elçileri yalanladı.

81. Ayetlerimizi onlara verdik ama onlardan yüz  eviriyorlardı.

82. DaŐlardan güvenli güvenli evler yontuyorlardı.

83. Korkunç titreşimli ses onları da sabaha girecekleri sırada yakaladı.

84. Kazanıp durdukları şeylerin kendilerine hiçbir yararı olmadı.

85. Biz gökleri, yeri ve bunların arasındakileri hak olarak yarattık, başka değil! O saat elbette

gelecektir. Şimdi sen ellerini tut, güzel davran.

86. Kuşkusuz, senin Rabbin, evet O, Hallak'tır, hiç durmadan yaratır; en iyi şekilde bilir.

87. Andolsun ki biz sana ikişerlerden / ikililerden / iç içe kıvrımlar halindeki çift manalılardan

yedi taneyi ve şu büyük Kur'an'ı verdik.

88. Sakın, onlardan bazı çiftlere sunduğumuz nimet ve zevklere gözlerini dikme. Onlar için

tasalanma da. Müminler için kanadını indir sen!

89. Ve de ki: "Ben, evet ben, açıkça uyarıcı bir haberciyim."

90. Aynı şekilde, o bölücülere / yemin edip duranlara da indirmiştik.

91. Onlar ki Kur'an'ı parça parça / bölük bölük yaptılar.

92. Rabbine yemin olsun ki, biz onları toplu halde sorgu suale çekeceğiz / hepsinden mutlaka hesap

soracağız;

93. Yapıp ettiklerinden...

94. Emrolduğum şeyi, kafalarını çatlatırcasına tebliğ et; şirke bulaşmışlara aldırma.

95. Alay edip eğlenenlere karşı biz sana yeteriz.

96. Allah ile beraber başka tanrılar benimzeyenler yakında bilecekler.

97. Andolsun ki, onların söyledikleri yüzünden senin göğsünün daraldığını biliyoruz.

98. Şimdi sen, Rabbine hamd ile tespih et ve secde edenlerden ol.

99. Sana şaşmaz ve kesin bilgi gelinceye kadar Rabbine ibadet et.

NAHL SURESİ (16/70)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Allah'ın emri geldi. Onunla yüzyüze gelmekte acele etmeyin. Tüm varlığın tespih ettiği o

Allah. Arınmıştır onların şirk koştuklarından.

2. Kullarından dilediğine melekleri, emrinden olan ruh ile şöyle diyerek indirir: “Gerçek şu:

Benden başka ilah yok, o halde benden korkun.”

3. Göklere ve yeri hak olarak yarattı. Arınmıştır onların ortak tuttıkları şeylerden.

4. İnsanı bir spermenden yarattı. Bir de bakmışsın insan, açıkça kafa tutan bir hasım oluvermiştir.

5. Davarları da O yaratmıştır. Onlarda sizin için bir ısıtıcı-koruyucu ve nice nice yararlar vardır.

Onlardan bazı şeyleri / onlardan bazılarını yersiniz.

6. Bir güzellik de vardır onlarda sizin için: Sabah saldıığınız sırada, akşam topladığınız sırada.

7. Ve ağırlıklarınızı yüklenir, canlarınızın yarısını tüketmeden varamayacağınız beldelere kadar

taşırlar. Hiç kuşkusuz, Rabbiniz gerçekten Rauf'tur, çok acıyıp esirger, Rahim'dir, sınırsızca

merhamet eder.

8. Hem binesiniz diye hem de bir süs olarak atları, katırları, eşekleri de yarattı. Ve

bilemeyeceğiniz daha neler yaratır O...

9. Yolu doğrultup denge noktasını bulmak Allah'ın işidir. Ondansapan da var. Allah dileseydi,

sizi toptan hidayete erdirirdi.

10. O sizin için gökten bir su indirdi; ondan bir içecek var. Kendisinden hayvanlarınıza yedirdiğiniz

bir ağaç da ondan oluşmaktadır.

11. O suyla sizin için ekin, zeytin, hurmalıklar, üzümler ve her çeşitten meyvalar bitirir. Hiç

kuşkusuz, bunda, derin derin düşünen bir toplum için gerçek bir mucize vardır.

12. Geceyi, gündüzü, Güneş'i ve Ay'ı sizin emrinize vermiştir. Yıldızlar da O'nun emriyle bir

hizmete boyun eğmiştir. Bütün bunlarda aklını çalıştıran bir topluluk için elbette ibretler vardır.

13. Ve sizin için yeryüzünde, çeşit çeşit renklerde başka şeylere de vücut vermiştir. Bütün

bunlarda, düşünüp ibret alacak bir toplum için elbette bir mucize vardır.

14. Ve O'dur ki, içinden taze bir et yemeniz ve kuşanacağınız bir süs çıkarmanız için denizi

emrinize vermiştir. Gemileri onda yara yara gider görürsün. Böyle yapmıştır ki, O'nun

kereminden nasip arayasınız ve şükredebilesiniz.

15. Sizi çalkayıp sarsar diye yerküreye ağır dağlar, ırmaklar, yollar koydu. İyiye ve doğruya

ulaşmanız umulmaktadır.

16. Ve nice işaretler! Yıldızla da onlar, yol ve yön doğrulturlar.

17. Yaratan, yaratmayana benzer mi? Hiç düşünmüyor musunuz?

18. Allah'ın nimetlerini saymaya kalkarsanız, onların sonunu getiremezsiniz. Allah, gerçekten Gafur

ve Rahim'dir.

19. Allah, sizin gizlediğinizi de açığa vurduğunuzu da bilir.

20. Allah dışında yakardıklarınız hiçbir şey yaratamazlar; onların kendileri yaratılmaktadır.

21. Hayat bulmaz ölülerdir onlar. Ne zaman diriltileceklerini bile bilmezler.

22. Tanrınız bir tek tanrıdır. Böyle iken, ahirete inanmayanlar, kibre saplandıkları için kalpleri

inkarcı olmuştur.

23. Hiç kuşkusuz Allah, onların sakladıklarını da açığa vurduklarını da biliyor. Hiç kuşkusuz O,

büyükük taslayanları sevmiyor.

24. Onlara, "Rabbiniz ne indirdi" dendiğinde şöyle dediler: "Öncekilerin masallarını."

25. Şunun için ki onlar, kıyamet günü kendi günahlarını tamamen yüklendikten başka, ilimsizlik

yüzünden saptırdıkları kişilerin günahlarının bir kısmını da yüklenecekler. Bakın, ne kötü şey

yükleniyorlar!

26. Onlardan öncekiler tuzak kurmuşlardı. Bunun üzerine Allah, binalarına temellerinden çarpmış

da üstlerindeki tavan tepelerine çökmüştü. Azap onlara hiç fark edemedikleri yerden gelmişti.

27. Sonra kıyamet günü onları rezil edecek ve diyecek: “Kendileri için kavga çıkarıp ayrılığa

düştüğünüz ortaklarım nerede?” Kendilerine ilim verilmiş olanlar diyecekler ki: “Bugün rezillik

ve kötülük, gerçeği inkar edenleredir.”

28. Öz benliklerine zulmedip durdukları bir sırada, meleklerin vefat ettirdikleri kişiler şöyle

diyerek teslim bayrağını çekerler: “Biz hiçbir kötülük yapmıyorduk.” İş hiç de öyle değil. Allah

sizin yapmakta olduklarınızı çok iyi bilmektedir.

29. Hadi girin cehennem kapılarından; sürekli kalacaksınız orada. Gerçekten kötü yermiş kibre

sapanların barınağı.

30. Korunup sakınanlara, “Rabbiniz ne indirdi” dendiğinde şöyle dediler: “Hayır indirdi.” Bu

dünyada güzel düşünüp güzel davrananlara güzellikler vardır. Sonsuzluk

yurdu elbette ki daha

hayırlıdır. Gerçekten ne güzelmiş takva sahiplerinin yurdu!

31. Adn cennetleri... Girecekler içlerine. Altlarından ırmaklar akacak. Orada diledikleri şey

kendilerinin olacak. Allah, korunup sakınanları işte böyle ödüllendirir.

32. Melekler, canlarını temiz insanlar olarak aldıklarına şöyle derler: “Selam size, yapıp

ettiklerinize karşılık olarak girin cennete.”

33. Neyi bekliyorlar? Kendilerine meleklerin gelmesini mi yoksa Allah’ın emrinin gelmesini mi?

Onlardan öncekiler de aynen böyle yapmışlardı. Allah onlara zulüm etmemişti. Tam aksine, onlar

kendi kendilerine zulüm ediyorlardı.

34. Sonunda, yapıp ettiklerinin kötülükleri başlarına musibet olmuş, alay edip durdukları şey

kendilerini sarıvermişti.

35. Ortak koşanlar dediler ki: “Eğer Allah isteseydi ne biz ne de atalarımız Allah dışında bir şeye

kulluk / ibadet etmez, O’na rağmen hiçbir şeyi haram kılmazdık.” Onlardan öncekiler de aynen

böyle yaptılar. Resullere düşen, açık bir tebliğden başkası değildir.

36. Andolsun, biz her ümmette şöyle tebliğ yapan bir resul görevlendirdik: “Allah’a kulluk / ibadet

edin, tağuttan kaçın.” Sonra bunlardan kimine Allah kılavuzluk etti, kimine

de sapıklık hak oldu.

Şimdi yeryüzünde gezip dolaşın da yalanlayanların sonu nasıl olmuş görün.

37. Sen onların iyiye ve doğruya ulaşmalarını tutkuyla istesen de Allah, saptıracağına yol göstermez.

Hiçbir yardımcıları da olmaz onların.

38. Yeminlerinin tüm gücüyle “Allah ölen kimseyi diriltmez” diye Allah’a yemin ettiler. Hayır,

öyle değil. Öleni diriltmek O’nun üzerinde hak bir vaattir, fakat insanların çokları bilmezler.

39. Diriltecek ki, onlara, ihtilafa düştükleri şeyi açık-seçik göstereceğin ve küfre sapanlar kendilerinin

yalancılar olduğunu bilsinler.

40. Biz birşeyi dilediğimizde, onun hakkında söyleyeceğimiz söz, “ol” demekten ibarettir; o hemen

oluverir.

41. Zulme uğratıldıktan sonra Allah uğrunda hicret edenlere biz dünyada elbette güzelce mekan

tutturacağız. Ahiretin ödülü mutlaka daha büyüktür. Bir bilselerdi!

42. Allah yolunda hicret edenler, sabrederler ve yalnız Rablerine tevekkül ederler.

43. Biz senden önce de elçi olarak kendilerine vahyettiğimiz erkeklerden başkasını göndermedik.

Eğer bilmiyorsanız, Zikir / Kur’an ehline sorun.

44. Açık delillerle, kitaplarla gönderdik. Sana da bu Zikir’i / Kur’an’ı

vahyettik ki, kendilerine

indirileni insanlara açık-seçik bildiresin de derin derin düşünebilsinler.

45. Kötülükleri yapmak için tuzak kuranlar, Allah'ın kendilerini yere geçirmeyeceğinden yahut hiç

fark edemeyecekleri bir yerden azabın kendilerine gelmeyeceğinden emin mi oldular?

46. Yahut dönüp dolaşmaları sırasında kendilerini yakalamayacağından... Onlar buna engel de

olamazlar.

47. Yoksa kendilerini korkuta korkuta, sindire sindire yakalamayacağından emin midirler?

Kuşkusuz ki, sizin Rabbiniz gerçekten Rauf'tur, Rahim'dir.

48. Bakıp görmediler mi, Allah'ın yarattığı şeylerin gölgeleri bile, sağ ve sollarından boyunları

bükük bir halde, Allah için secdelere kapanarak dönüyor.

49. Göklerdeki ve yerdeki canlı şeyler de melekler de yalnız Allah'a secde ederler ve hiç de

büyüklik taslamazlar.

50. Üstlerinde egemen olan Rablerinden ürperirler ve emredildikleri şeyi yaparlar.

51. Allah buyurdu ki: "İki ilah edinmeyin; ilah sadece birtek ilahtır. Yalnız benden korkun."

52. Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. Din de sürekli olarak yalnız O'nundur. Hala Allah'tan

başkasından mı korkuyorsunuz?

53. Sahip olduğunuz her nimet Allah'tandır. Sonra size bir zorluk / keder dokunduğu zaman yalnız

O'na yakarılırsınız.

54. Sonra da zorluk ve kederi sizden kaldırdığında, içinizden bir zümre kendi Rablerine hemen

ortak koşuverir,

55. Kendilerine verdiklerimize nankörlük etsinler diye. Hadi, zevklenin / nimetlenin, yakında

bileceksiniz.

56. Tutuyor, kendilerine sunduğumuz rızıklardan hiçbir şeyin farkında olmayanlara pay çıkarıyorlar.

Allah'a andolsun ki, iftira edip durduğunuz şeylerden kesinlikle hesaba çekileceksiniz.

57. Tutuyor, Allah'a kızları nispet ediyorlar. Haşa! O, bunlardan arınmıştır. İştah duydukları şeyler

de kendilerinin mi?

58. Onlardan birine kız çocuk müjdelendiğinde yüzü simsiyah kesilir. Öfkeden kuduracak gibidir o.

59. Kendisine muştulananın utancından ötürü toplumdan gizlenir. Hakaret / eziklik üzere tutsun mu

onu yoksa toprağın bağına mı gömsün onu. Bakın ne kötü hüküm veriyorlar!

60. Ahirete inanmayanlar için kötülük örneği var. En yüce örnekse Allah içindir. O'dur Aziz, O'dur

Hakim.

61. Eğer Allah, insanları zulümlerine karşı cezalandırsaydı, yeryüzünde debelenen birşey

bırakmazdı. Ama öyle yapmıyor, onları belirli bir süreye kadar erteliyor. Süreleri geldiğinde ise

ne bir saat geri kalırlar ne de öne geçebilirler.

62. Kendilerinin bile çirkin bulacağı şeyleri Allah'a isnat ediyorlar. Dilleri de yalan düzöp

donatıyor: En ileri güzellik onlarınmış! Kuşkusuz olan şu: Onlar için ateş vardır. Ve ona en

önden gireceklerdir.

63. Andolsun Allah'a ki, senden önceki ümmetlere de elçiler gönderdik de şeytan onlara amellerini

süslü gösterdi. O, bugün de onların dostudur / o gün de onların dostu idi. Onlar için acıklı bir

azap var.

64. Bu Kitap'ı sana yalnız şunun için indirdik: Hakkında ayrılığa düştükleri şeyi onlara iyice

açıklayasın ve Kitap, iman eden bir topluluk için kılavuz ve rahmet olsun.

65. Allah, gökten bir su indirdi de onunla, ölümünden sonra yeryüzüne hayat verdi. Kuşkusuz,

bunda kulak verip dinleyen bir topluluk için mutlaka bir mucize vardır.

66. Hayvanlarda da sizin için kesin bir ibret vardır. Size onların karınlarından, fışkı ile kan

arasından halis bir süt içiriyoruz ki, içenlerin boğazından kayar gider.

67. Hurmalıkların meyvalarından, üzümlerden de sarhoş edici bir içecek ve güzel bir rızık elde

edersiniz. İŖte bunda, aklını iŖleten bir topluluk için kesin bir mucize vardır.

68. Rabbin, balarısına Ŗyle vahyetti: “Dağlardan evler edin, ağaçlardan ve insanların kurdukları

ardaklardan da...”

69. “Sonra meyvaların her türünden ye de boyun bükerek Rabbinin yollarına koyul.” Onun

karıncıklarından, renkleri eŖit eŖit bir içecek çıkar ki, insanlar için onda Ŗifa vardır. Derin

derin dŖnen bir topluluk için, bunda kesin bir mucize var.

70. Allah sizi yarattı, sonra sizi vefat ettirecek. İçinizden bazıları ömrün en basit ve dŖk

noktasına geri çevrilir ki, bir ilimden sonra hiçbir Ŗey bilmez olsun. Allah Alim’dir, Kadir’dir.

71. Allah, rızıkta kiminizi kiminize üstün kılmıŖtır. Fazla verilenler, rızıklarını ellerinin

altındakilere aktarıp da hepsi onda eŖit hale gelmiyor. Allah’ın nimetini mi inkar ediyor bunlar?

72. Allah size, kendi benliklerinizden eŖler nasip etti. EŖlerinizden de sizin için oğullar ve torunlar

oluŖturdu. Ve sizleri güzel ve temiz nimetlerle rızıklandırdı. Ŗimdi bunlar, batıla mı inanıyorlar?

Ve bunlar, evet bunlar, Allah’ın nimetine nankörlük m ediyorlar?

73. Allah'ı bırakıp da kendilerine, göklerden ve yerden zerrece bir rızık veremeyen, buna güç

yetiremeyen şeylere mi tapıyorlar?

74. Artık Allah'a örnekler verip durmayın. Allah bilir, siz bilmezsiniz.

75. Allah şöyle bir örnekleme yaptı: Hiçbir şeye gücü yetmeyen, başkasının eşyası durumunda bir

kul ile bizden bir güzel rızıkla rızıklandırduğumuz ve ondan gizli-açık dağıtan bir kişi. Bunlar aynı

olur mu?! Bütün övgüler Allah'adır ama onların çokları bilmiyorlar.

76. Allah şöyle bir örnekleme de yaptı: İki adam; birisi dilsiz; hiçbir şeye gücü yetmez, efendisi

üstüne sadece bir yük. Efendi onu nereye gönderse hiçbir hayır getiremez. Şimdi bu adam,

dosdoğru bir yol üzerinde bulunup adaletle emreden kişi ile aynı olur mu?

77. Göklerin ve yerin gaybı Allah'ındır. O saatte / dünyanın sonuna ilişkin emirse bir göz açıp

yummak gibi, hatta ondan da yakındır. Allah herşeye kadirdir.

78. Allah sizi annelerinizin karınlarından çıkardı, hiçbir şey bilmiyordunuz; şükredebilesiniz diye

size işitme gücü, gözler ve gönüller verdi.

79. Gök boşluğunda, bir emre boyun eğdirilmiş olan kuşlara bakmadılar mı? Onları Allah'tan

başkası tutmuyor. Bunda, inanan bir topluluk için elbette ki izler-işaretler vardır.

80. Allah size, evlerinizden huzur ve sükun yeri yaptı. Hayvan derilerinden de size, gerek göç

gününüzde gerek konduğunuz sırada rahatça taşıyacağınız evler yaptı. Ayrıca hayvanların;

yünlerinden, yapağlarından ve kıllarından belli bir süreye kadar kullanabileceğiniz giyimlikler,

döşemelikler ve kullanım eşyası verdi.

81. Allah, yarattıklarından sizin için gölgeler oluşturdu. Dağlardan sizin için sığınak evler yaptı.

Sizin için, sıcaktan koruyacak elbiselerle savaşta koruyacak elbiseler de yaptı. İşte nimetini

üzerinizde böyle tamamlıyor ki, O'na teslim olup esenliğe ulaşabilesiniz.

82. Yine de yüz çevirirlerse artık sana düşen, açık bir tebliğden başka şey değildir.

83. Allah'ın nimetini biliyorlar, sonra da onu inkar ediyorlar. Çoğu nankördür bunların.

84. Her ümmetten bir tanığı ortaya sürdüğümüz gün, küfre sapanlara ne izin verilir ne de özür

dilemelerine imkan sağlanır.

85. Zulme sapanlar azapla yüzyüze geldiklerinde, ne azapları hafifletilir ne de yüzlerine bakılır.

86. Şirke sapanlar, ortak tuttıklarını gördüklerinde şöyle derler: “Rabbimiz, işte bunlar seni

bırakıp da yalvarıp yakardığımız ortaklarımız.” Bunun üzerine ortakları onlara şöyle söz

dokundururlar: “Siz yalancılarsınız, yalancılar!”

87. O gün hepsi Allah huzurunda teslim bayrağı çekmiş, iftira aracı olarak kullandıklarının tümü

onları bırakıp sırta kadem basmıştır.

88. İnkara sapıp Allah yolundan geri çevirenler var ya, bozgunculuk edip durmalarınadan ötürü

onların azaplarına azap katmışızdır.

89. Gün olur, her ümmet için kendi aleyhlerine kendi içlerinden bir tanık çıkarırız. Seni de şu

insanlar hakkında tanık olarak getireceğiz. Sana bu Kitap’ı indirdik ki, herşey için ayrıntılı bir

açıklayıcı, bir kılavuz, bir rahmet, Müslümanlara da bir müjde olsun.

90. Şu bir gerçek ki Allah; adaleti, iyi ve güzel davranmayı, akrabaya vermeyi emreder. Tüm

pisliklerden / edepsizliklerden, kötülükten, azgınlık-doymazlık ve kıskançlıktan yazaklar.

Düşünüp ibret alırsınız ümidiyle size öğüt veriyor.

91. Antlaşma yaptığınızda, Allah’a verdiğiniz söze vefa gösterin. Bağlayıp pekiştirdikten sonra

yeminlerinizi bozmayın. Çünkü, kendinize Allah’ı kefil yapmış durumdasınız. Allah,

yaptıklarınızı biliyor.

92. Yeminleri bozmada, ipliğini kuvvetle büktükten sonra bozup parçalayan karı gibi olmayın. Bir

topluluk ötekinden daha zengin ve kalabalık çıktığı için yeminlerinizi aranızda bir hile aracı

yapıyorsunuz. Allah sizi bununla imtihan ediyor; ihtilafa düştüğünüz şeyleri kıyamet günü size

açık bir biçimde elbette gösterecektir.

93. Allah dileyseydi, elbette ki sizi birtek ümmet yapardı. Ama O, dilediğini saptırıyor, dilediğini de

iyiye ve güzele kılavuzluyor. Yapıp ettiklerinizden mutlaka sorgu-suale çekileceksiniz.

94. Yeminlerinizi aranızda hile ve aldatma aracı yapmayın; aksi halde, ayak sağlam bastıktan sonra

kayar ve Allah yolundan alıkoyduğunuz için acıyı tadarsınız. Üstelik büyük bir azaba da

uğrarsınız.

95. Allah'a verdiğiniz sözü basit bir ücret karşılığı satmayın. Eğer bilerseniz, Allah katında olan,

sizin için daha hayırlıdır.

96. Sizin yanınızdaki tükenir ama Allah'ın yanındaki sonsuza dek kalıcıdır. Sabredenlere ödülleri

biz, işleyip ürettiklerinin en güzeliyle mutlaka vereceğiz.

97. Erkek yahut kadın, her kim inanmış olarak barışa yönelik bir iş yaparsa / bir hayır işlerse onu

tertemiz bir hayatla yaşatırız. Ve böylelerinin ücretlerini, işleyip ürettiklerinin en güzelleriyle

karşılıyoruz.

98. Kur'an'ı okuduğun zaman, o kovulup taşlanmış şeytandan Allah'a sığın /
"Euzü billahi mine's-

şeytani'r-recim" de.

99. Şu bir gerçek ki şeytanın elinde, iman edip yalnız Rablerine dayananlar
aleyhine hiçbir sulta /

hiçbir kanıt yoktur.

100. Onun sultası, sadece onu dost edinenlerle Allah'a ortak koşanlar
üstündedir.

101. Biz bir ayeti, bir başka ayetin yerine koyduğumuzda –ki Allah neyi
indirmekte olduğunu daha iyi

bilir- şöyle derler: "Sen düpedüz bir iftiracısın." Hayır, öyle değil. Bunların
çokları bilmiyorlar.

102. De ki: "İman edenleri güçlendirip kökleştirmek için ve Müslümanlara
bir müjde ve kılavuz

olarak, Ruhulkudüs onu, senin Rabbinden indirdi."

103. Andolsun ki biz, onların, "Kur'an'ı ona bir insan öğretiyor" demekte
olduklarını biliyoruz.

Nispet etmeye uğraştıkları adamın dili yabancıdır. Oysa ki bu, apaçık Arapça
bir dildir.

104. Allah'ın ayetlerine inanmayanlara Allah kılavuzluk etmez. Onlar için
acıklı bir azap

öngörülmüştür.

105. Yalanı ancak, Allah'ın ayetlerine inanmayanlar uydururlar. Yalancılık
edenler onların ta

kendileridir.

106. Her kim imanından sonra Allah'a küfür eder, kalbi iman ile yatışmış halde iken baskıyla

zorlanan hariç olmak üzere, inkara göğüs açarsa, böylelerinin üzerine Allah'tan bir gazap iner.

Bunlar için büyük bir azap da öngörülmüştür.

107. Bu böyledir çünkü, onlar şu iğreti hayatı ahirete tercih etmişlerdir. Ve Allah küfre sapanlar

topluluğunu doğruya kılavuzlamaz.

108. Bunlar, Allah'ın; kalpleri, kulakları ve gözleri üstüne mühür bastığı insanlardır. Gaflete

saplananlar da bunların ta kendileridir.

109. Hiç kuşkusuz, ahirette hüsrana uğrayacaklar da bunlardır.

110. Kuşkusuz, Rabbin; işkenceye uğratıldıktan sonra hicret eden, ardından da cihat edip sabreden

kişiler yanındadır. Bütün bunlardan sonra senin Rabbin elbette cömertçe affedecek, cömertçe

merhamet edecektir.

111. Gün olur, herkes kendi nefsi için mücadele eder ve herkese yaptığıının karşılığı tam tamına

ödenir; onlar asla zulme uğratılmazlar.

112. Allah, şu ülkeyi / medeniyeti de örnek vermiştir: Güvenli, mutlu-huzurlu idi; rızkı her yandan

bol bol gelirdi. Sonra onlar Allah'ın nimetlerine nankörlük ettiler de Allah kendilerine, sanayi

olarak ürettikleri şeyler yüzünden açlık ve korku elbisesini tattırdı.

113. Andolsun ki onlara içlerinden bir resul geldi de onu yalanladılar. Bunun üzerine, onlar

zulümlerine devam edip dururken azap kendilerini enseleyiverdi.

114. Allah'ın sizi rızıklandığı şeylerden helal ve temiz olarak yiyin. Eğer yalnız O'na kulluk /

ibadet ediyorsanız, Allah'ın nimetlerine şükredin.

115. O size ancak şunları haram kılmıştır: Ölü, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına kesilen

hayvan. Bununla birlikte, zorda kalan, başkasının hakkına tecavüz etmemek, sınırı da aşmamak

şartıyla bunlardan yerse, Allah bağışlayacak, merhamet edecektir.

116. Yalan düzerek Allah'a iftira etmek için, dillerinizin uydurma nitelendirmeleriyle “şu helaldir,

şu da haramdır” demeyin. Yalan düzerek Allah'a iftira edenler kurtulamazlar.

117. Az bir nimetlenme ardından, acıklı bir azap var onlara.

118. Sana anlattıklarımızı daha önce, Yahudilere haram kılmıştık. Biz onlara haksızlık etmedik;

aksine, onlar kendi benliklerine zulmediyorlardı.

119. Şu da var: Rabbin, bilgisizlik yüzünden kötülük işleyip de bunun ardından tövbe edenlerin

lehindedir. Sonra senin Rabbin gerçekten Gafur ve Rahim'dir.

120. Şu da kuşkusuz ki, İbrahim başlıbaşına bir ümmet idi; bir hanif olarak Allah'ın önünde

eğiliyordu, müşriklerden değildi.

121. O'nun nimetlerine şükrediyordu. Allah onu seçip yüceltti ve dosdoğru bir yola kılavuzladı.

122. Dünyada ona güzellik verdik, ahirette de mutlaka barışsever iyiler arasında yer alacaktır.

123. Daha sonra sana şunu vahyettik: Bir hanif olarak İbrahim'in milletine uy. O, müşriklerden değildi.

124. Cumartesi tatili, sadece onda ihtilaf edenlere farz kılındı. Rabbin, tartışmakta oldukları şey

hakkında, onlar arasında kıyamet günü hüküm verecektir.

125. Rabbinin yoluna hikmetle, güzel öğütle davet et ve onlarla, en güzel olan neyse o yolla

mücadele et. Şüphe yok ki Rabbin, kendi yolundan sapanları en iyi bilendir. Ve O, gerçeğe

kılavuzlananları da en iyi bilendir.

126. Eğer ceza ile karşılık verecekseniz, ancak size yapılan kötülüğün türü ve miktarı ile karşılık

verin. Eğer sabrederseniz, elbette ki bu, sabredenler için daha hayırlıdır.

127. Sabret! Senin sabrın da Allah'ın yardımınıdır. Onlar için tasalanma. Kurmakta oldukları

tuzaklar yüzünden de telaşlanma.

128. Hiç kuşkusuz, Allah, korunanlar ve güzellik sergileyenlerle beraberdir.

İSRA SURESİ (17/50)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Bütün varlıkların tespiti o kudretedir ki, kulunu, gecenin birinde Mescid-i Haram'dan,

çevresini bereketlendirdiğimiz Mescid-i Aksa'ya yürütmüştür. Bu, ayetlerimizden bir kısmını o

kulumuza göstermek / onu ayetlerimizden biri olarak göstermemiz içindir. Hiç kuşkusuz, O

Semi'dir, Basir'dir.

2. Musa'ya Kitap'ı verdik ve onu, "benden başka bir vekil tutmayın" buyruğuyla Beniisrail'e bir

kılavuz kıldık.

3. Ey Nuh ile beraber taşıdığımız kişilerin soyu! Gerçek şu ki, Nuh çok şükreden bir kuldu.

4. Biz, Beniisrail'e Kitap'ta şu yolda bir yargıda bulunduk: Siz yeryüzünde muhakkak iki kez

bozgun vücuda getireceksiniz ve muhakkak büyük bir kibirle böbürleneceksiniz.

5. Nihayet o ikiden birincinin vadesi geldiğinde, üzerinize, aşılmaz bir güce sahip kullarımızı

gönderdik de onlar, barınakların aralarına girip araştırdılar. Ve bu, yerine getirilmiş bir vaat idi.

6. Sonra onlar üzerinde size tekrar egemenlik verdik, mallar ve oğullarla sizi güçlendirdik ve sizi

toplum olarak çoğalttık.

7. Eğer güzel davranırsanız, kendi benlikleriniz için güzellik sergilemiş olursunuz. Ve eğer

kötülük yaparsanız o da benlikleriniz aleyhine olur. Bu sırada, yüzlerinizi çirkinleştirsinler, ilk

kez girdikleri gibi mabede girsinler ve kontrol altına aldıklarını yerle bir etsinler diye ikinci vaat

geldi.

8. Rabbiniz size belki rahmet eder. Ve eğer yine eski duruma dönerseniz, biz de döneriz. Ve biz

cehennemi, küfre batanlar için, çepeçevre kuşatan bir zından ypmışızdır.

9. Şüphemiz olmasın ki bu Kur'an en kalıcı, en doğru olana kılavuzlar ve müminlere şu yolda

müjde verir: Barışa yönelik iyi işler yapanlar için büyük ödül vardır.

10. Ahirete inanmayanlar var ya, onlar için biz korkunç bir azap hazırlamışızdır.

11. İnsan, hayra davet eder gibi şerri çağırıyor / hayra duasıyla şerri davet ediyor. İnsan çok

acelecidir.

12. Biz geceyi ve gündüzü iki ayet yaptık; sonra gecenin ayetini silip gündüzün ayetini gösterici

yaptık ki, Rabbinizden bir lütuf isteyezsiniz, yılların sayısını ve hesabı bilesiniz. Biz her şeyi iyice

ayrıntılı bir biçimde açıkladık.

13. Her insanın uğursuzluk kuşunu onun boynuna takmışızdır. Kıyamet günü kendisine, önünde

açılmış olarak bulacağı bir kitap çıkaracağız:

14. “Oku kitabımı! Bugün sana hesap sorucu olarak öz benliğin yeter.”

15. Kim yola gelirse kendisi için yola gelmiş olur. Sapıtan da kendi aleyhine sapıtılmış olur. Hiçbir

günahkar, bir başka günahkarın yükünü taşımaz. Ve biz, bir resul göndermedikçe azap edici

değiliz.

16. Biz bir ülkeyi / medeniyeti mahvetmek istediğimizde, onun servet ve nimetle şıarmış

elebaşlarına emirler yöneltiriz de onlar, orada bozuk gidişler sergilerler. Böylece o ülke

aleyhine hüküm hak olur; biz de oranın altını üstüne getiririz.

17. Nuh’tan sonra da nice kuşakları helak ettik. Kullarının günahlarını haber alıcı ve görücü olarak

Rabbin yeter.

18. Peşin isteyene dünyada peşin veririz: Dilediğimize dilediğimiz kadar. Sonra da ona cehennemi

sunarız; yaslanır ona, kınanmış ve kovulmuş olarak.

19. Kim de ahireti ister ve inanmış olarak ona yaraşır bir gayretle çalışırsa, böylelerinin gayretleri

teşekkürle karşılanır.

20. Rabbinin lütfundan nimetlerle hepsine uzanırız: Onlara da bunlara da.

Rabbinin lütfu kimse

tarafından engellenemez / kısıtlanamaz.

21. Bak nasıl, kimini kimine üstün kıldık. Ama ahiret, dereceler bakımından elbette daha büyük,

lütuflandırma bakımından daha yücedir.

22. Allah'ın yanına başka bir ilah koyma ki, yapayalnız ve horlanmış olarak oturup kalmayasın.

23. Rabbin şöyle hükmetti: O'ndan başkasına kulluk / ibadet etmeyin, anaya-babaya çok iyi

davranın: Onlardan birisi yahut her ikisi senin yanında ihtiyarlık çağına gelirse sakın onlara "öf"

bile deme; onları azarlama, onlara tatlı-iltifatlı söz söyle.

24. İndir onlar için rahmetten tevazu kanadını ve de ki: "Rabbim, merhametli davran onlara, tıpkı

küçüklüğümde beni koruyup büyüttükleri gibi."

25. Benliklerinizin içindekini Rabbiniz daha iyi bilir. Eğer siz barışsever / iyi kişiler olursanız O,

tövbeye sarılanları affeder.

26. Akrabaya hakkını ver. Çaresize, yolda kalana da. Fakat saçıp savurma.

27. Çünkü saçıp savuranlar şeytanların kardeşleri olurlar. Ve şeytan kendi Rabbine nankörlük

etmiştir.

28. Eğer onlardan, Rabbinden ümit ettiğin bir rahmeti bekleme yüzünden yüz çevirecek olursan, o

zaman onlara yumuşak / tatlı bir söz söyle.

29. Elini bağlayıp boynuna asma. Ama onu büsbütün de açma. Sonra kınanır, hasret içinde bir

köşede büzülür kalırsın.

30. Hiç kuşkusuz, Rabbin, dilediğine rızkı açar da kısar da. O, kullarını görüyor, onlardan haber

alıyor.

31. Yoksulluk korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin. Onları da sizi de biz rızıklandırıyoruz.

Kuşkusuz, onları öldürmek büyük bir günahdır.

32. Zinaya yaklaşmayın. Çünkü o iğrenç bir iştir; yol olarak da çok kötüdür.

33. Allah'ın saygıya layık kıldığı cana haklı bir sebep yokken kıymayın. Kim haksızlıkla

öldürülürse, onun velisine yetki / söz hakkı vermişizdir. Ama o da öldürmede sınır tanımazlık

etmesin. Çünkü kendisine yardım edilmiştir.

34. Yetimin malına yaklaşmayın. Ancak rüştüne erişinceye kadar, güzel bir yolla ilgilenebilirsiniz.

Ahdinize vefalı olun, çünkü verilen söz sorumluluk gerektirir.

35. Ölçtüğünüz zaman tam ve dürüst ölçün. Hilesiz teraziyle tartın. Bu, hem hayırlı hem de sonuç

bakımından güzeldir.

36. Hakkında bilgin olmayan şeyin ardına düşme! Çünkü kulak, göz ve gönlün hepsi bundan

sorumlu tutulacaktır.

37. Yeryüzünde kasıkıp kabarak yürüme! Çünkü sen yeri asla yırtamazsın, uzunlukça da dağlara

ulaşamazsın.

38. Bütün bu sayılanların kötü olanları, Rabbin katında çirkin görülmüştür.

39. Bunlar, Rabbinin sana, hikmetten vahyetmiş olduklarıdır. Allah'ın yanına başka tanrı koyma ki,

kınanmış ve kovulmuş bir halde cehenneme atılmayasın.

40. Rabbiniz, oğulları seçip size özgüledi de kendisi meleklerden kızlar mı edindi? Gerçekten siz

çok dehşet verici bir söz söylüyorsunuz!

41. Biz, gerçeği, Kur'an'da türlü biçimlerde ifade ettik ki, düşünüp anlayabilsinler. Fakat bu

onların sadece kaçışlarını artırıyor.

42. De ki: "Eğer onların dediği gibi Allah'la beraber ilahlar olsaydı, o zaman onlar arşın sahibine

varmak için elbette bir yol ararlardı."

43. O hep tespih edilen, onların söylediklerinden çok uzak ve çok yüksek; hem de ölçüye

sığmayacak kadar yüksek...

44. Yedi gök, yerküre ve bunların içindekiler O'nu tespih ederler. Hiçbir şey yoktur ki, O'nu

överek tespih etmesin; fakat siz onların tespihlerini fark edemezsiniz. O Halim'dir, Gafur'dur.

45. Kur'an okuduğunda, seninle, ahirete inanmayanlar arasına gizli bir perde çekeriz.

46. Kalpleri üzerine, onu anlamamaları için kabuklar geçiririz, kulaklarına da bir ağırlık koyarız.

Rabbini yalnız Kur'an'da andığın zaman, nefretle geriye dönüp kaçarlar.

47. Onların seni dinlerken, neye kulak verdiklerini biz daha iyi biliriz. Aralarında fısıldaşırken de

şöyle konuşurlar o zalimler: "Büyülenmiş bir adamdan başkasının ardısına gitmiyorsunuz!"

48. Bak nasıl örnekler verdiler sana, nasıl sapıttılar. Artık hiçbir yola varamazlar.

49. Dediler ki: "Biz bir yığın kemik olduğumuz, un-ufak hale geldiğimiz zaman mı, gerçekten biz o

zaman mı yeni bir yaratılışla diriltileceğiz."

50. De ki: "İster taş olun ister demir!"

51. "İsterseniz gönlünüzde büyüyen herhangi bir yaratık olun." Diyecekler ki: "Peki bizi yeniden

kim yaratacak?" De ki: "Sizi ilk kez yaratan kimse, o." Bunun üzerine başlarını sana doğru alaylı

bir biçimde sallayarak şöyle konuşacaklar: "Ne zaman o?" De ki: "Çok yakın olabilir!"

52. Sizi çağıracağı gün onu hamd ederek çağırısına derhal uyacaksınız. Ve sadece az bir süre

kaldığınızı düşüneceksiniz.

53. Kullarıma de ki: En güzel olan neyse onu söylesinler. Çünkü şeytan,

aralarına yamukluk sokar.

Şeytan, insan için apaçık bir düşmandır.

54. Rabbiniz sizi daha iyi bilir. Dilerse size rahmet eder, dilerse size azap eder. Biz seni onlar

üzerine vekil göndermedik.

55. Rabbin, göklerdeki ve yerdeki kimseleri de daha iyi bilir. Yemin olsun biz, peygamberlerin bir

kısmını bir kısmına üstün kılmışızdır. Davud'a da Zebur'u verdik.

56. De ki: "O'nun dışında bel bağladıklarınızı çağırın; onlar, başınızdaki zorluk ve sıkıntıyı ne

kaldırabilirler ne de değiştirebilirler."

57. O yakarıp durduklarının kendileri, en çok yakınlık kazanmışları da dahil, Rablerine varmayı

vesile ararlar; O'nun rahmetini umarlar, O'nun azabından korkarlar. Çünkü Rabbinin azabı

gerçekten korkulasıdır.

58. Hiçbir kent / medeniyet dışta kalmamak üzere, kıyamet gününden önce hepsini ya helak

edeceğiz yahut da şiddetli bir azapla azaplandıracağız. İşte bu, Kitap'ta satır satır yazılmış

bulunuyor.

59. Bizi, mucizeler göstermekten alıkoyan, daha öncekilerin onları yalanlamış olmasından başka

birşey değildir. Semud kavmine o dişi deveyi açık bir mucize olarak verdik

de onunla

kendilerine zulmettiler. Biz, mucizeleri yalnız korkutup sindirmek için göndeririz.

60. Hani sana: “Rabbin, insanları çepeçevre kuşatmıştır.” demiştik. Sana gösterdiğimiz o rüyayı da

Kur’an’da lanetlenmiş bulunan o ağacı da insanları sınamak dışında bir sebeple göndermedik.

Biz onları korkutuyoruz ama bu onların kudurganlığını artırmaktan başka bir katkı sağlamıyor.

61. Hani meleklere: “Adem’e secde edin.” demiştik; onlar da secde etmişlerdi. Ama İblis secde

etmemiş, şöyle demişti: “Çamur olarak yarattığın kişiye secde mi ederim?”

62. Yine dedi: “Şu benden üstün kıldığına bir baksana! Yemin olsun, eğer beni kıyamet gününe

kadar ertelersen, onun soyunu, pek azı hariç, hükmüm altına alacağım.”

63. Allah buyurdu: “Defol git! Onlardan kim sana uyarsa, cezanız cehennem olacaktır. Ne de

mükemmel ceza.”

64. “Onlardan güç yetirdiğini sesinle yerinden oynat. Atlıların ve yayalarınla yaygara çıkarıp

üzerlerine çullan. Mallarda, evlatlarda onlara ortak ol, onlara habire vaatle bulun.” Şeytan onlara

bir aldaniştan başka ne vaat eder ki?!

65. “Kuşkusuz, benim kullarım üzerinde senin hiçbir sultan olmayacaktır.” Vekil olarak Rabbin

yeter.

66. Rabbiniz odur ki, lütfundan nasip arayasınız diye sizin için denizde gemiler yürütüyor. O, size

karşı gerçekten çok merhametlidir.

67. Denizde size bir zorluk dokunduğunda, O'nun dışındaki tüm yalvardıklarınız ortadan kaybolur.

Fakat O, sizi kurtarıp karaya çıkarınca yüz çevirirsiniz. İnsan çok nankördür.

68. Peki, kara tarafında sizi yere geçirivermesinden yahut üstünüze çakıl savuran bir kasırga

göndermesinden emin misiniz? Sonra kendinize hiçbir vekil bulamazsınız.

69. Yoksa sizi bir kez daha oraya gönderip üstünüze kırıp geçiren bir fırtına salarak, inkar

ettiğinizden dolayı sizi boğmayacağından emin misiniz? Sizin adınıza, bizden bunun öcünü alacak

birini de bulamazsınız.

70. Andolsun biz, Ademoğullarını onur ve üstünlükle donattık, onları karada ve denizde binitlere

yükledik. Onları, güzel ve temiz rızıklarla besledik. Ve onları yarattıklarımızın birçoğundan

üstün kıldık.

71. Gün olur, insan gruplarından herbirini kendi önderiyle çağırırız. O gün kitabı kendisine sağdan

verilenler, kitaplarını okuyacaklar ve bir kıl kadar haksızlığa uğratılmayacaklar.

72. Bu dünyada kör olan, ahirette de ködür. Yolca da daha sapıktır o.

73. Az kalsın seni, sana vahyettiğimizden uzaklaştırarak ondan gayrısını bize isnat edesin diye

fitneye düşüreceklerdi. İşte o taktirde seni dost edinirlerdi.

74. Eğer biz seni sağlamlaştırmamış olsaydık, andolsun onlara birazcık meylediverecektin.

75. İşte o zaman sana, hayatın da ölümün de katmerli acılarını tattırırdık. Ve bize karşı hiçbir

yardımcı da bulamazdın.

76. Az kalsın bu topraktan çıkarmak için seni sıkıştıracaklardı. Böyle bir durumda onlar orada

senin arkandan çok az bir süre kalacaklardı.

77. Senden önce gönderdiğimiz resullerimize uygulanan yasa da buydu. Sen bizim yol ve yasamızda

değişme bulamazsın.

78. Güneşin kaymasından / aşağı sarkmasından, gecenin kararmasına kadar namazı kıl. Sabah

Kur'an'ını da gözet. Çünkü sabah okunan Kur'an tanıklarca izlenmektedir.

79. Sana özgü bir ibadet olarak, gecenin bir kısmında o Kur'an'la meşgul olmak üzere uyanık ol /

uykudan uyan. Böylece Rabbinin seni övülmüş bir makama / Makam-ı Mahmud'a ulaştırması

umulur.

80. Şöyle yakar: “Rabbim! Beni, gireceğim yere doğruluk-dürüstlikle sok,

çıkacağıım yerden

doğruluk-dürüstlükle çıkar. Katından bana yardımcı bir güç / kanıt ver.”

81. Ve de ki: “Hak geldi batıl yıkılıp gitti. Batıl, yok olmaya zaten mahkumdu.”

82. Biz Kur’an’dan, inananlar için şifa ve rahmet olacak şeyler indiriyoruz. Ama bu, zalimlerin

yıkımını artırmaktan başka katkı sağlamıyor.

83. İnsana nimet verdiğimizde yüz çevirip yan çizer. Kendisine şer dokununca da hemen ümitsiz

oluverir.

84. De ki: “Herkes, kendi varlık yapısına uygun iş görür. Yolca daha doğru gidenin kim olduğunu

Rabbimiz daha iyi bilir.”

85. Ve sana ruhtan sorarlar. De ki: “Ruh, Rabbimin emrindedir. Ve size, ilimden sadece az birşey

verilmiştir.”

86. Andolsun, biz dilesek sana vahyetmiş olduğumuzu tamamen gideriveririz, sonra onu elde etmek

için bizim katımızda kendine bir vekil de bulamazsın.

87. Ancak Rabbinden bir rahmet müstesna... Kuşkusuz, O’nun sana lütfu pek büyüktür.

88. De ki: “Andolsun, eğer insanlar ve cinler şu Kur’an’ın bir benzerini getirmek üzere bir araya

toplansalar, birbirlerine de destek olsalar, onun bir benzerini yine de ortaya

getiremezler.”

89. Andolsun, biz bu Kur'an'da, insanlar için her örnekten nicelerini sıraladık. Ama insanların çoğu

inkardan başka birşeyde diretmediler.

90. Dediler ki: “Bizim için yerden bir pınar fışkırtmadığın sürece sana asla inanmayacağız.”

91. “Yahut senin hurmalardan, üzümlerden oluşan bir bahçen olmalı. Onların aralarından şarıl şarıl

ırmaklar akıtmalısın.”

92. “Yahut iddia ettiğin gibi, göğü parçalar halinde üzerimize düşürmelisin, yahut Allah'ı ve

melekleri karşımıza dikmelisin.”

93. “Yahut altından bir evin olmalı, yahut göğe yükselmelisin. Ancak senin göğe çıktığına,

okuyacağımız bir kitabı bize indireceğin zamana kadar, asla inanmayız.” De ki: “Rabbimin şanı

yücedir. Ben, insan bir resulden başka neyim ki?”

94. Kendilerine hak kılavuzcusu geldiğinde, insanların iman etmelerine, şöyle demelerinden başka

birşey engel olmadı: “Allah, bir insanı mı resul gönderdi?”

95. De ki: “Eğer yeryüzünde doygunluğa ulaşmış melekler dolaşır olsaydı, elbette gökten onlara bir

melek-resul gönderirdik.”

96. De ki: “Benimle sizin aranızda tanık olarak Allah yeter. O, kullarından

haberdardır, onları

görmektedir.”

97. Allah kime hidayet verirse doğru yolu bulan odur. Kimi de şaşırırsa, böyleleri için O'nun

dışında dostlar bulamazsın. Kıyamet günü böylelerini kör, dilsiz ve sağır bir halde yüzleri üstüne

sürerek haşrederiz. Varacakları yer cehennemdir ki, alevi dindikçe kızgın ateşini

körükleyiveririz.

98. Cezaları işte budur. Çünkü ayetlerimizi inkar ettiler ve şöyle dediler: “Biz, bir kemik yığını

olduktan, un-ufak hale geldikten sonra mı, sahi bundan sonra mı, yeni bir yaratılışla

diriltileceğiz?”

99. Görmediler mi ki, o gökleri ve yeri yaratan Allah, kendilerinin benzerlerini yaratmaya da

Kadir'dir. Onlar için bir süre belirlenmiştir, bunda kuşku yok. Ama zalimler, inkardan başka

birşeyde direnmiyorlar.

100. De ki: “Eğer Rabbimin rahmet hazinelerine sahip olsaydınız, o zaman da harcanır-biter

orkusuyla cimri davranırdınız.” İnsan çok cimridir.

101. Andolsun biz, Musa'ya açık-seçik dokuz mucize verdik. İsrailoğullarına sor: Hani Musa onlara

geldiğinde Firavun ona şöyle demişti: “Ben senin kesinlikle büyülendiğini düşünüyorum, ey

Musa.”

102. Musa dedi: “Yemin olsun, sen bilmektesin ki, bunları, o göklerin ve yerin Rabbi birer basiret /

basiretle görülebilecek birer ibret olmak üzere indirdi. Vallahi ben de seni mahvolmuş

görüyorum, ey Firavun!”

103. Firavun onları o topraktan sürüp çıkarmak istedi de biz onu ve yanındakilerin tümünü boğduk.

104. Bunun ardından, İsrailoğullarına şöyle dedik: “Şu toprakta oturun. Ahiret vaadi / ikinci vaat

gelince, sizi toplayıp biraraya getireceğiz.”

105. Biz onu hak ile indirdik ve o hak ile indi. Seni de ancak müjdecî ve uyarıcı olarak gönderdik.

106. Onu bir Kur’an olarak, insanlara dura dura okuyasın diye kısımlara ayırıp ağır ağır indirdik.

107. De ki: “İster inanın ona, ister inanmayın. O, kendilerine daha önce ilim verilmiş olanlara

okunduğunda, onlar, çeneleri üstü secdelere kapanıyorlar.”

108. Ve diyorlar: “Rabbimizin şanı yücedir, Rabbimizin vaadi mutlaka gerçekleşecektir.”

109. Ağlayarak çeneleri üstü kapanıyorlar; o onların huşuunu artırıyor.

110. De ki: “İster Allah diye yakarın, ister Rahman diye yakarın. Hangisiyle yakarırsanız yakarın, en

güzel isimler O'nundur. Namazında sesini yükseltme, kısma da. İkisinin ortası bir yol tut."

111. Şöyle de: "Hamd, o Allah'a özgüdür ki, çocuk edinmemiştir; mülk ve yönetiminde ortağı yoktur;

acizlik yüzünden dost edinmemiştir." Ve tekbir edip yücelt O'nu.

KEHF SURESİ (18/69)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Hamd o Allah'a ki, kuluna Kitap'ı, kendisinde hiçbir eğiklik ve çelişme yapmaksızın indirdi.

2. Katından dosdoğru gelen açık bir söz olarak indirdi onu. Ki, zorlu bir iş ve oluş konusunda

uyarsın ve barışa yönelik ameller / hayırlar sergileyen müminlere, kendileri için güzel bir ödül

öngörüldüğünü muştulasın...

3. Onlar, o hal üzere sonsuza dek kalıcıdırılar.

4. Ve "Allah bir çocuk edindi" diyenleri uyarsın diye indirdi onu.

5. Ona ilişkin ne kendilerinin bir ilmi vardır ne de atalarının. Söz olarak ne büyüktür ağızlarından

çıkıveren! Onlar bir yalandan başka şey söylemiyorlar.

6. Şimdi sen, bu söze inanmazlarsa, belki de arkalarından kendini eritircesine üzüleceksin.

7. Biz, yeryüzündeki şeyleri ona bir süs yaptık ki insanları, içlerinden hangisi amel yönünden

daha güzeldir diye imtihan edelim.

8. Ve Şu da bir gerçek ki biz, yeryüzündeki herşeyi bir kuru toprak haline elbette getireceğiz.

9. Yoksa sen o Ashab-ı Kehf'i, mağara ve kitabe yaranını, bizim ayetlerimizden, hayrete düşüren

bir tanesi mi sandın?

10. Hani, o yiğit gençler o mağaraya sığındılar da Şöyle dediler: “Ey Rabbimiz, katından bir rahmet

ver bize ve bizim için bir çıkış yolu lütfet iŐimize.”

11. Bunun üzerine bir çok yıl boyunca mağarada onların kulakları üzerine ağırlık vurduk.

12. Sonra onları dirilttik ki, iki zümreden hangisinin kaldıkları süreyi daha iyi hesap edebileceğini

bilelim.

13. Biz onların haberlerini sana doğru bir Şekilde anlatacağız. Şu bir gerçek ki onlar, Rablerine

iman etmiş bir yiğitler grubuydu. Ve biz de onların hidayetini artırdık.

14. Kalpleriyle aramızda bir bağ kurduk / kalplerini dayanıklı kıldık. Kalkıp Şöyle dediler:

“Rabbimiz, göklerin ve yerin rabbidir. O'ndan başka hiçbir ilaha yakarmayız. Aksini yaparsak

saçma söz söylemiş oluruz.”

15. “Şunlar, Şu kavmimiz O'ndan başka ilahlar edindiler. Onlar hakkında açık bir kanıt getirselerd

ya! Yalan düzerek Allah'a iftira edenden daha zalim kim olabilir?!"

16. "Madem ki onlardan ve Allah dışındaki taptıklarından yüz çevirip kenara çekildiniz, hadi

mağaraya sığın ki, Rabbiniz size rahmetinden bir nasip yaysın ve işinizde size kolaylık ve

başarı sağlasın."

17. Güneşi görüyorsun: Doğduğu vakit mağaralarından sağ tarafa kayar, battığı vakit ise onları sol

tarafa doğru makaslayıp geçer. Böylece onlar mağaranın geniş boşluğu içindedirler. Bu, Allah'ın

mucizelerindedir. Allah'ın kılavuzluk ettiği, doğruyu bulmuştur. Şaşırttığına gelince, sen ona yol

gösteren bir veli asla bulamazsın.

18. Sen onları uyanıktırlar sanırsın; oysa ki onlar uykudadırlar. Onları sağ tarafa da sol tarafa da

çeviririz. Köpekleri de iki kolunu girişe uzatıp yaymıştır. Onların durumunu görseydin kesinlikle

onlardan yüz çevirip kaçardın. Ve onlardan içine mutlaka korku doldurulurdu.

19. İşte böyle! Onları dirilttik ki, birbirlerine sorup dursunlar. İçlerinden biri şöyle konuştu: "Ne

kadar durdunuz?" Dediler: "Bir gün yahut günün bir parçası kadar." Dediler: "Ne kadar

kaldığınızı Rabbiniz daha iyi bilir. Siz şimdi birinizi şu gümüş para ile kente gönderin de baksın;

kentin hangi yiyeceği daha temizse ondan size bir rızık getirsin. Ama nazik ve kurnaz davransın

ki, sizi kimseye farketirmesin.”

20. “Çünkü onlar sizi ellerine geçirirlerse ya taşıyarak öldürürler yahut da sizi kendi dinlerine

döndürürler. O taktirde bir daha asla kurtulamazsınız.”

21. Böylece insanları onlar hakkında bilgilendirdik ki, Allah’ın vaadinin hak, kıyamet saatinin de

kuşkusuz olduğunu bilsinler. Çünkü onlar, aralarında mağara yaranının durumunu tartışıyorlardı.

“Onların üstüne bir bina kurun.” dediler. Rableri onları daha iyi bilir. Onlar hakkında görüşleri

galip gelenlerse şöyle dediler: “Üzerlerine mutlaka bir mescit edineceğiz.”

22. “Üç kişiydiler, dördüncüleri köpekleriydi.” diyecekler. Şunu da diyecekler: “Beş kişiydiler,

altıncıları köpekleriydi.” Gaybı taşlamaktır / bilinmeyen şey hakkında atıp tutmaktır bu. Şöyle de

derler: “Yedi kişiydiler, sekizincileri de köpekleridir.” De ki: “Onların sayısını Rabbim daha iyi

bilir. Onlar hakkında bilgisi olan çok azdır.” O halde, onlar hakkında yüzeysel bir tartışma

dışında hiçbir çekişmeye girme. Onlar hakkında, konuşup duranlardan hiç kimseye birşey sorma.

23. Hiçbir şey için, “ben bunu yarın kesinlikle yapacağım” deme.

24. “Allah dilerse” şeklinde söyleyebilirsin. Unuttuğunda, Rabbini an. Ve de:

“Umarım ki Rabbim

beni, bundan daha yakın bir zamanda başarıya / aydınlığa ulaştırır.”

25. Onlar, mağaralarında üçyüz yıl kaldılar; dokuz da ilave ettiler.

26. De ki: “Onların ne kadar kaldıklarını Allah daha iyi bilir. O’nun elindedir göklerin ve yerin

gaybı. Ne güzel görendir O, ne güzel işitendir. Onların, O’ndan başka bir dostları da yoktur. Ve

O, hükmüne hiç kimseyi ortak etmez.”

27. Rabbinin kitabından sana vahyedileni oku. O’nun kelimelerini değiştirecek hiçbir kudret yoktur.

O’nun dışında bir sığınak / bir dayanak asla bulamazsın.

28. Benliğini, sabah-akşam yüzünü isteyerek rablerine yalvaranlarla beraber tut. İğreti dünya

hayatının süsünü isteyerek gözlerini onlardan kaydırıp uzaklaştırma. Ve sakın, kalbini bizim

Zikrimiz’den / bizi anmaktan gafil koyduğumuz, boş arzularına uymuş kişiye boyun eğme.

Böylesinin işi hep aşırılıktır.

29. Ve de ki: “Hak, Rabbinizdendir. Artık dileyen inansın, dileyen inkar etsin.” Biz, zalimler için

öyle bir ateş hazırladık ki, çadırı / duvarı / dumanı onları çepeçevre kuşatmıştır. Eğer yardım

dileseler, erimiş maden gibi yüzleri pişiren bir su ile yardımlarına koşular. O ne kötü içecek, o

ne kötü sığınak / dayanak!

30. İman edip barışa yönelik ameller / hayırlar sergileyenlere gelince, kuşkusuz ki biz, güzel iş

yapanların ödülünü yitirmeyeceğiz.

31. Bunlar için, altlarından ırmaklar akan Adn cennetleri vardır. Orada altın bileziklerle

süslenecekler, ince ve kalın ipekten yeşil giysiler giyip koltuklar üzerine kurulacaklar. O ne güzel

karşılık, o ne güzel dayanak!

32. Onlara örnek olarak şu iki adamı ver: Bunlardan birine, üzümlerden oluşan iki bağlık vermiş,

bağların çevresini hurmalarla donatmış, aralarına da ekinler serpiştirmiştik.

33. İki bağ da yemişlerini vermiş, o adamdan hiçbir şeyi eksik bırakmamıştı. İkisinin ortasından bir

de nehir fışkırtmışız.

34. Adamın başka bir geliri de vardı. Bu yüzden, arkadaşıyla konuştuğu bir sırada ona şöyle

demişti: “Ben, malca senden zengin, insan unsuru bakımından da güçlü ve onurluyum.”

35. Ve böylece, öz benliğine zulüm ede ede bağlılığına girdi. Şöyle konuştu: “Bunun sonsuza değin

yok olacağını sanmıyorum.”

36. “Kıyametin kopacağını da sanmıyorum. Ama eğer Rabbime döndürülüp götürülürsem, bundan

daha iyisini bulacağımdan eminim.”

37. Kendisiyle konuşan arkadaşı ona dedi ki: “Sen, seni topraktan, sonra meniden yaratıp sonra da

bir adam olarak biçimlendiren kudrete nankörlük mü ettin?”

38. “Lakin, o Allah benim Rabbimdir. Ve ben, Rabbime hiç kimseyi ortak koşmam.”

39. “Bağına girdiğinde, ‘maşallah, kuvvet yalnız Allah’tandır’ desen olmaz mıydı? Gerçi sen beni,

malca ve evlatça senden basit görüyorsun ama,

40. Olabilir ki, Rabbim bana senin bağından daha değerlisini verir; seninkinin üzerine de gökten bir

afet gönderir de bağlığın yalçın bir toprak kesilir.”

41. “Yahut suyu dibe çekilir de bir daha onu isteyemezsin bile.”

42. Derken bütün ürününe el kondu. Bağ sahibi, çardakları üzerine çökmüş bulunan bağ için

harcadıklarına vahlanarak avuçlarını ovuşturuyor ve şöyle diyordu: “Ne olurdu, Rabbime hiç

kimseyi ortak koşmasaydım!”

43. Allah dışında kendisine yardım edecek bir topluluğu da çıkmadı. Kendi kendini de kurtaramadı.

44. İşte böyle bir durumda, dostluk ve koruma, hak olan Allah’tandır. O, karşılık verme bakımından

da hayırlıdır, iş sonuçlandırma bakımından da hayırlıdır.

45. Dünya hayatının şu su örneği gibi olduğunu onlara anlat: O suyu gökten

indirdik. Yerin bitkisi

onunla karıştı. Derken o bitki, rüzgarların savurduğu çöp kırıntısı haline geliverdi. Allah herşey

üzerinde Muktedir'dir, gücü herşeye yeter.

46. Mal ve oğullar, şu iğreti dünya hayatının süsüdür. Barışa ve iyiliğe yönelik kalıcı amellerse,

Rabbin katında sevapça da üstündür, beklenti bakımından da.

47. Gün olur, dağları yürütürüz. Yeryüzünü çırılçıplak görürsün. İnsanları huzurumuzda toplamış,

içlerinden hiçbirini hesap dışı bırakmamışızdır.

48. Hepsi saflar halinde Rabbine arz edilmiştir. Yemin olsun, sizi ilk kez yarattığımız gibi yine bize

geldiniz. Ama siz, sizin için hesabın görüleceği bir zaman belirlemeyeceğimizi sanmıştınız.

49. Kitap ortaya konulmuştur. Günahkarların, onun içindekilerden korkup ürpererek şöyle

dediklerini görürsün: “Vay başımıza! Ne biçim kitap bu! Ne küçük bırakmış ne büyük. Hepsini

sayıp dökmüş!” Yapıp ettiklerini hazır bulmuşlardır. Rabbin hiç kimseye zulmetmiyor.

50. Hani biz meleklerle, “Adem'e secde edin” demiştik de İblis dışında hepsi secde etmişti. İblis,

cinlerdendi. Kendi Rabbinin emrine ters düştü. Şimdi siz, beni bırakıp da onu ve onun soyunu

dostlar mı ediniyorsunuz? Hem de onlar sizin düşmanınızken. Zalimler için

ne kötü bir

değiştirmedi bu!

51. Ben onları ne göklerle yerin yaratılmasına, hatta ne de kendilerinin yaratılmasına tanık

tutmadım. Ben, sapıp gitmişleri yardımcı edinecek değilim.

52. Bir gün Allah şöyle diyecektir: “O birşey zannettiğiniz ortaklarımı çağırın.” Hemen çağırılar

ama onlar kendilerine cevap vermedi. Biz onların aralarına tehlikeli bir uçurum / yıkıcı bir

düşmanlık koyduk.

53. Suçlular, ateşi gördüler de onun içine düşeceklerini anladılar; fakat ondan kaçıp kurtulmaya bir

yol bulamadılar.

54. Andolsun, biz bu Kur’an’da, insanlar için her türlü örneği değişik ifadelerle gözler önüne

koyduk. İnsan ise varlığın, tartışmaya en çok tutkun olanıdır.

55. Kendilerine hidayet geldikten sonra, insanları iman etmekten, Rablerinden af dilemekten

alıkoyan şey şundan başkası değildir: Evvelkilerin yol ve yasalarının kendilerine de gelmesini

yahut azabın karşılıklarına dikilivermesini beklemek.

56. Biz, elçileri sadece müjdeleyiciler ve uyarıcılar olarak göndeririz. Küfre sapanlar ise batıla

yapışarak onunla hakkı kaydırmak için uğraşıyorlar. Onlar, ayetlerimi ve

uyarıldıkları şeyleri

eğlence edindiler.

57. Kendisine Rabbinin ayetleri hatırlatıldığı halde, onlardan yüz çeviren ve iki elinin hazırlayıp

önden gönderdiği şeyleri unutandan daha zalim kim olabilir? Şu bir gerçek ki, biz onların kalpleri

üzerine onu anlamamaları için kabuklar geçirdik, kulakları içine de ağırlıklar koyduk. Onları

hidayete çağırırsan da bu durumda hidayete asla ulaşamazlar.

58. O affedici, o rahmet sahibi Rabbin, onları, kazandıkları yüzünden hesaba çekseydi, kendileri

için azabı mutlaka çabuklaştırırdı. Böyle olmamıştır, ama onlar için, hiçbir kaçıp kurtulma

imkanı bulamayacakları bir hesap sorma zamanı öngörülmüştür.

59. İşte sana bir yığın kent / medeniyet. Zulme saptıklarında onları helak ettik. Onları helak etmek

için de bir süre belirlemiştik.

60. Bir zaman Musa, genç dostuna şöyle demişti: “İki denizin birleştiği yere kadar hiç durmadan

yürüyeceğim yahut da seneler ve seneler harcayacağım.”

61. Bu ikisi, iki denizin birleştiği yere vardıklarında, balıklarını unuttular. Bunun üzerine balık da

denizde bir deliğe doğru yola koyuldu.

62. Orayı geçtiklerinde Musa, genç arkadaşına dedi ki: “Hadi, getir şu sabah

yemeğimizi. Vallahi

bu yolculuğumuz yüzünden epey çektik.”

63. Genç adam dedi: “Bak sen şu işe, hani kayaya sığınmıştık ya, işte o sırada balığı unuttum. Onu

hatırlamamı bana unutturan, şeytandan başkası değildi. Balık, denizin içinde acaip bir biçimde

yolunu tuttu.”

64. Musa: “Arayıp durduğumuz işte o idi.” dedi. Bunun üzerine kendi izlerini sürerek gerisingeri

döndüler.

65. Orada, kullarımızdan öyle bir kul buldular ki, biz ona katımızdan bir rahmet vermiş,

lütfumuzdan bir ilim öğretmiştik.

66. Musa ona dedi ki: “Sana öğretilenden bana da bir olgunluk / bir bilgi öğretmen şartıyla sana

tabi olayım mı?”

67. Dedi: “Doğrusu sen benimle beraberliğe dayanamazsın.”

68. “Havsalanın almadığı bir şeye nasıl dayanacaksın?”

69. Musa dedi ki: “İnşallah beni sabırlı bulacaksın; hiçbir işte sana karşı gelmeyeceğim.”

70. Dedi: “Bak, eğer bana uyarsan, ben sana kendisinden bahis açıncaya değin hiçbir şey hakkında

bana soru sorma!”

71. İki birlikte yola koyuldular. Bir süre sonra gemiye bindiklerinde, tuttu gemiyi deliverdi. Musa

dedi: “İçindekileri boğmak için mi deldin onu? Vallahi korkunç bir iş yaptın!”

72. Dedi: “Ben söylemedim mi, sen benimle beraberliğe asla dayanamazsın!”

73. Musa dedi: “Unuttuğum için beni azarlama; bu yaptığımdan dolayı da bana zorluk çıkarma.”

74. Yine yola koyuldular. Bir süre sonra bir oğlana rastgeldiler; tuttu onu öldürdü. Musa dedi:

“Tertemiz bir insanı, bir cana karşılık olmaksızın öldürdün ha!? Vallahi çok kötü bir iş yaptın!”

75. Dedi: “Ben sana söylemedim mi, sen benimle beraberliğe asla dayanamazsın.”

76. Musa dedi ki: “Eğer bundan sonra sana bir şey sorarsam artık bana arkadaşlık etme. Vallahi,

öyle bir durumda benden ayrılmakta mazur sayılacaksın.”

77. Yine yola koyuldular. Biraz sonra bir kente geldiler. Kent halkından yemek istediler, ama onlar

bu ikisini konuk etmekten çekindiler. Orada, yıkılmayı bekleyen bir duvara rastladılar; genç adam

tuttu onu onardı. Musa: “İsteseydin buna karşılık bir ücret elbette alırdın.” dedi.

78. Dedi ki: “İşte bu, seninle benim aramın ayrılmasıdır. Şimdi sana tahammül edemediğin şeylerin

içyüzünü haber vereceğim.”

79. “Gemiden başlayayım: O gemi, denizde işçilik yapan bir grup yoksulundu. Ben onu kusurlu hale

getirmek istedim. Çünkü biraz ötelinde bir kral vardı; tüm gemilere zorla el koyuyordu.”

80. “Oğlan çocuğa gelince: Onun anası-babası inanmış kişilerdi. Çocuğun onları azgınlık ve inkara

sürüklemesinden korktuk.”

81. “Diledik ki, Rableri onlara o çocuktan temizlikçe daha üstün, merhametçe daha gelişmişini

versin.”

82. “Ve duvar. Duvar, o kentte yaşayan iki yetim oğlanındı. Altında, oğlanlara ait bir define vardı.

Oğlanların babası da hayır ve barış seven bir kimse olarak yaşamıştı. Rabbin istedi ki, o

çocuklar erginliklerine ulaşınsınlar da Rabbinden bir rahmet olarak definelerini çıkarsınlar. Ben

bunları kendi buyruğumun sonucu olarak yapmadım. İşte senin sabretmeye güç yetiremediğin

şeylerin içyüzü budur.”

83. Sana Zülkarneyn’den de sorarlar. De ki: “Size ondan bir hatıra okuyacağım.”

84. Biz onun için yeryüzünde güç ve saltanat hazırladık ve ona herşeyden bir sebep verdik.

85. O da bir sebebi izledi.

86. Nihayet, güneşin battığı yere varınca onu kara balçıklı bir gözede batar

buldu. Onun yanında bir

de kavim buldu. Dedik ki: “Ey Zülkarneyn, ya bunlara azap edersin ya da haklarında güzel bir

tavrı esas alırsın.”

87. Dedi: “Zulmedene azap edeceğiz; sonra Rabbine döndürülecek, O da onu görülmedik bir azaba

çeker.”

88. “İman edip barışa ve hayra yönelik iş yapana gelince, onun için ödül olarak en güzeli var. Ve

ona, buyruğumuzdan, kolay olanı söyleyeceğiz.”

89. Sonra bir sebebi daha izledi.

90. Bir süre sonra, güneşin doğduğu yere varınca onu, güneşe karşı kendilerine bir siper

yapmadığımız bir topluluğun üzerine doğar buldu.

91. İşte böyle! Biz onun yanında olan herşeyi bilgimizle kuşatmıştık.

92. Sonra yine bir sebebi izledi.

93. Nihayet, iki set arasına ulaştı. Setler arasında öyle bir topluluk buldu ki neredeyse söz

anlamıyorlardı.

94. Dediler: “Ey Zülkarneyn, Ye’cuc ve Me’cuc bu yerde bozgunculuk yapıyorlar. Onlarla bizim

aramızda bir set yapman şartıyla sana vergi verelim mi?”

95. Dedi: “Rabbimin beni içinde tuttuğu imkan ve güç daha üstündür. Siz

bana bedensel gücünüzle

destek verin de onlarla sizin aranızda çok muhkem bir engel çekeyim.”

96. “Bana demir kütleleri getirin!” İki ucu tam denkleştirince, “körükleysin” dedi. Onu ateş haline

koyunca da “getirin bana, üzerine erimiş bakır / katran dökeyim” diye seslendi.

97. Artık onu ne aşabildiler ne de delebildiler.

98. Dedi: “Bu, Rabbimden bir rahmettir. Rabbimin vaadi gelince onu yerle bir eder. Ve Rabbimin

vaadi haktır.”

99. O gün onları bırakmışızdır, birbirleri içinde dalgalanırlar. Sura da üflenmiştir; hepsini biraraya

toplamışızdır.

100. O gün cehennemi, inkarcılara öyle bir sunmuşuzdur ki!..

101. Onlar, gözleri benim Zikrim karşısında perde içinde olan insanlardı. Dinlemeye

dayanamıyorlardı.

102. Küfre sapanlar, beni bırakıp da kullarımı veliler edineceklerini mi sandılar. Biz cehennemi bir

konukevi olarak inkarcılar için hazırladık.

103. De ki: “Amelleri bakımından hüsrana en çok batanları size haber vereyim mi?”

104. O kimselerdir ki, dünya hayatındaki çabaları boşa gitmiştir de onlar hala işi güzel yaptıklarını

sanırlar.

105. Bunlar, Rablerinin ayetlerini ve O'na ulaşmayı inkar etmişler de bütün amelleri boşa çıkmıştır.

Bu yüzden kıyamet günü onlar için hiçbir ölçü tutturmayız / onlara hiçbir değer vermeyiz.

106. İşte böyle! Cezaları cehennemdir. Çünkü nankörlük ettiler; ayetlerimi ve resullerimi eğlence

aracı yaptılar.

107. İman edip barışa yönelik işler / iyilikler yapanlara gelince, onların konukevleri Firdevs

cennetleri olacaktır.

108. Sürekli kalacaklardır orada. Çıkmak istemeyeceklerdir oradan.

109. De ki: “Rabbimin kelimeleri için deniz mürekkep olsa, Rabbimin kelimeleri tükenmeden önce

deniz mutlaka biter. Bir o kadarını daha getirsek de yetmez.”

110. De ki: “Ben de sizin gibi bir insanım. Ancak, tanrınızın bir tek tanrı olduğu bana vahyediliyor.

O halde, Rabbine kavuşmayı uman, barışa yönelik iyi iş yapsın ve Rabbine ibadette hiç kimseyi

O'na ortak koşmasın.”

MERYEM SURESİ (19/44)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Kaf, Ha, Ya, Ayn, Sad.

2. Rabbinin rahmetinin, Zekeriyya kuluna anılışıdır bu...

3. Hani o, Rabbine gizli bir sesle seslenmişti de,

4. Şöyle demişti: “Rabbim, işte karşıdayım. Kemik gevşedi bende.
İhtiyarlıktan başım beyaz

alevle tutuştu. Sana yakarma konusunda ise Rabbim, hiç bedbaht olmadım.”

5. “Ben, arkamdan gelecek yakınlarımdan endişe ediyorum. Karımsa kısır. O halde, katından bana

bir dost bağışla;

6. Ki hem bana mirasçı olsun hem de Yakub hanedanına mirasçı olsun. Ve onu hoşnutluğunu

kazanmış bir kul eyle, Rabbim.”

7. Ey Zekeriyya! Biz sana bir oğul müjdeliyoruz; adı Yahya, daha önce ona hiç kimseyi adaş

yapmadık.

8. Dedi: “Rabbim, benim için oğul nasıl söz konusu olur? Karım doğurganlığını yitirmiştir, bense

yaşlılığın gerçekten en ileri basamağına ulaştım.”

9. “Bu budur.” dedi. Rabbin şöyle buyurdu: “Onu yapmak benim için çok kolaydır. Nitekim daha

önce de sen hiçbir şey değilken seni yaratmıştım.”

10. Dedi: “Rabbim, bana bir işaret ver.” Cevap verdi: “İşaretin, sapaşğlam olduğun halde üç gece

insanlarla konuşmamandır.”

11. Bunun üzerine Zekeriyya, yakarış yerinden ayrılıp halkının karşısına geçti ve onlara, “sabah-

akşam tespih edin” diye işaret verdi.

12. “Ey Yahya! Kitap’ı kuvvetle tut.” Biz ona daha sabi iken hikmet verdik.

13. Katımızdan bir kalp yumuşaklığı, bir temizlik verdik. Korunan biriydi o.

14. Ana-babasına iyilik eden biriydi; zorba, isyancı biri değil.

15. Selam olsun ona, doğduğu gün, öleceği gün ve diri olarak kaldırılacağı gün.

16. Kitap’ta Meryem’i de an. Hani o, ailesinden ayrılıp doğu tarafında bir mekana çekilmişti.

17. Onlarla arasına bir perde çekmişti. Biz de ruhumuzu ona göndermiştik de o kendisine

sapasağlam bir insan şeklinde görünmüştü.

18. Meryem demişti: “Ben senden, Rahman’a sığınıyorum. Takva sahibi biriysen dikkatli ol.”

19. Ruh dedi: “Ben, sadece Rabbinin elçisiyim. Sana tertemiz bir oğlan bağışlamak için burdayım.”

20. Dedi: “Benim nasıl oğlum olur; bana herhangi bir insan dokunmadı. Ben bir kahpe de değilim.”

21. Dedi: “İşte böyle! Rabbin buyurdu ki: ‘O benim için çok kolaydır.’ Böyle olması onu, insanlara

bir mucize ve bizden bir rahmet yapmamız içindir. Hükme bağlanmış bir iştir bu.”

22. Ona gebe kaldı. Ardından da onunla uzak bir mekana çekildi.

23. Nihayet doğum sancısı onu, bir hurma ağacının kütüğüne götürdü. “Ah dedi, keşke daha önce

ölseydim, keşke unutulup gitseydim.”

24. Altından ona şöyle seslendi: “Tasalanma, Rabbin senin alt yanında bir su arkı vücuda getirdi.”

25. “Hurma ağacının kütüğünü kendine doğru salla, üzerine olgun, taze hurma dökülecektir.”

26. “Artık ye, iç. Gözün aydın olsun. Eğer insanlardan birini görürsen şöyle söyle: ‘Ben Rahman

için oruç adadım. Onun için bugün, insan cinsinden hiç kimseyle konuşmayacağım.’”

27. Meryem, onu taşıyarak toplumuna getirdi. “Ey Meryem, dediler, şaşılacak bir iş yaptın!”

28. “Ey Harun’un kızkardeşi! Baban kötü bir adam değildi. Annen de bir kahpe değildi.”

29. Meryem, çocuğa işaret etti. Dediler: “Beşikteki bir sabiyle nasıl konuşuruz?”

30. Beşikteki sabi dedi: “Ben Allah’ın kuluyum. O bana kitap verdi, beni peygamber yaptı.”

31. “Beni, bulunduğum her yerde kutsal ve bereketli kıldı. Yaşadığım sürece bana namazı, zekatı

önerdi.”

32. “Anneme iyilik etmemi önerdi. Beni zorba bir eşkıya yapmadı.”

33. “Selam bana doğduğum gün, öleceğim gün ve diri olarak kaldırılacağım

gün.”

34. İşte Meryem oğlu İsa budur! Hakkında kuşku ve çelişmeye düştükleri şeyin doğrusu bu sözdür.

35. Bir oğul edinmek Allah’a asla yaraşmaz. O’nun şanı yücedir. Bir iş ve oluşa karar verdi mi,

sadece “ol” der, o hemen oluverir.

36. Şüphesiz Allah, benim de Rabbimdir, sizin de Rabbinizdir. O halde O’na kulluk / ibadet edin.

Dosdoğru yol budur.

37. Kendi aralarından çıkan hizipler ihtilafa düştüler. Büyük bir günün tanıklığından ötürü vay o

inkarcıların haline!

38. Bize gelecekleri gün neler işitecekler, neler görecekler. Fakat o zalimler bugün, açık bir

sapıklık içindedirler.

39. Sen onları, o hasret günü ile ilgili olarak uyar. Çünkü onlar gaflet içindeyken, iman da

etmemişken iş bitirilmiş olacaktır.

40. Yeryüzüne ve üzerinelere biz mirasçı olacağız, biz. Ve bize döndürülecekler.

41. Kitap’ta İbrahim’i de an. O, özü-sözü doğru bir peygamberdi.

42. Hani, babasına demişti ki: “Babacığım; işitmeyen, görmeyen, sana hiç bir yarar sağlamayan

şeylere niçin kulluk ediyorsun?”

43. “Babacığım, bana ilimden, sana ulaşmayan bir nasip geldi. O halde bana uy ki, seni düzgün bir

yola iletayım.”

44. “Babacığım, şeytana kulluk etme. Çünkü şeytan Rahman’a isyan etmişti.”

45. “Babacığım, ben sana Rahman’dan bir azap dokunmasından, böylece şeytanın dostu haline

gelmeden korkuyorum.”

46. Babası dedi: “Sen benim ilahlarımdan yüz mü çeviriyorsun ey İbrahim! Eğer bu işe son

vermezsen, vallahi seni taşlarım. Uzun bir süre uzak kal benden.”

47. Dedi: “Selam sana! Senin için Rabbimden af dileyeceğim. Çünkü O, bana karşı çok

lütufkardır.”

48. “Sizden de Allah dışındaki yakardıklarınızdan da ayrılıyorum; Rabbime dua edeceğim.

Umarım, Rabbime yakarışım ile bahtsızlığa düşmem.”

49. İbrahim, onlardan ve Allah dışında kulluk ettiklerinden uzaklaşınca, ona İshak’ı ve Yakub’u

bağışladık ve hepsini peygamber yaptık.

50. Onlara, rahmetimizden nimetler bağışladık. Ve kendileri için yüksek bir doğruluk dili

oluşturduk.

51. Kitap’ta Musa’yı da an. Çünkü o, içtenlik ve dürüstlüğe erdirilmişti ve o bir resul, bir

peygamberdi.

52. Ona Tur'un sağ tarafından seslendik. Onu, fısıldaşan kimse kadar yaklaştırdık.

53. Rahmetimizden ona kardeşi Harun'u bir peygamber olarak armağan ettik.

54. Kitap'ta İsmail'i de an. Çünkü o, vaadinde sadıktı; bir resuldü, bir peygamberdi.

55. Ailesine namazı, zekatı emrederdi. Rabbi katında hoşnutluk kazanmış bir kişiydi.

56. Kitap'ta İdris'i de an. Çünkü o, özü-sözü tam uyuşan bir kişiydi, bir peygamberdi.

57. Onu yüce bir mekana yükselttik.

58. İşte bunlar, Allah'ın kendilerine nimet lütfettiği peygamberlerdendir: Adem'in soyundan,

Nuh'la birlikte taşıdıklarımızdan, İbrahim ve İsrail'in soyundan, kılavuzluk edip seçtiğimiz

kimselerden. Kendilerine Rahman'ın ayetleri okunduğunda, ağlayarak secdelere kapanırlardı.

59. Ama arkalarından öyle bir nesil geldi ki; namazı yitirdiler, şehvetlere uydular. Bunlar,

azgınlıklarının cezasını bulacaklardır.

60. Tövbe eden, iman edip barışa yönelik iyi iş yapan müstesna. Böyleleri cennete girecekler ve

hiçbir şekilde haksızlığa uğratılmayacaklar.

61. Rahman'ın, kullarına gaybda vaat ettiği Adn cennetlerine girecekler. Kuşkusuz, O'nun vaadi

yerine gelir.

62. Orada boş lakırdı değil, yalnızca “selam” işitirler. Orada kendilerinin sabah-akşam, rızıkları da

hazırdır.

63. Kullarımızdan takva sahibi olanları mirasçı yapacağımız cennet işte budur.

64. Biz sadece Rabbinin emrini indiririz / biz ancak Rabbinin emriyle ineriz. Önümüzdeki,

arkamızdaki ve bunlar arasındaki herşey O'nundur. Rabbin asla unutkan değildir.

65. Göklerin, yerin ve bunlar arasındaki şeylerin Rabbidir O. O'na kulluk / ibadet et ve O'na

ibadette sabırlı ol. O'na adaş olacak birini biliyor musun?

66. Diyor ki insan: “Öldüğüm zaman diri olarak tekrar çıkarılacak mıyım?”

67. Hatırlamıyor mu insan; o daha önce hiçbir şey değilken, onu biz yarattık.

68. Rabbine andolsun ki; onları da, şeytanları da mutlaka haşredeceğiz, sonra hepsini diz çökmüş

halde cehennemin çevresinde hazır bulunduracağız.

69. Sonra her gruptan, Rahman'a karşı kafa tutmada daha şiddetli davrananlar kimlerse, onları

ayıracağız.

70. Elbette ki biz, oraya girmeye daha layık olanların kimler olduğunu herkesten iyi biliriz.

71. İçinizden oraya uğramayacak kimse yoktur. Bu, Rabbin üzerinde

kesinleşmiş bir hükümdür.

72. Sonra biz, korunup sakınanları kurtaracağız. Zalimleri de orada dizleri üzerine çökmüş

bırakacağız.

73. Onlara ayetlerimiz açık-seçik okunduğunda, inkar edenler inananlara şöyle derler: “İki

zümreden hangisi makamca daha üstün, meclisçe daha güzel?”

74. Onlardan önce nice kuşaklar helak ettik ki, malca ve manzaraca daha alımlıydılar.

75. De ki: “Her kim sapıklıkta ise Rahman ona iyice süre versin. Nihayet, kendilerine vaat edileni,

azabı veya kıyametin kopuşunu gördüklerinde mekanca daha kötü, taraftarca daha zayıf olanın

kim olduğunu bilecekler.”

76. Allah, doğru yolda olanların hidayetini artırır. Barışa ve hayra yönelik kalıcı işler, Rabbin

katında sevapça daha üstün, sonuç bakımından daha hayırlıdır.

77. Ayetlerimizi inkar edip, “bana mal da evlat da kesinlikle verilecek” diyeni gördün mü!

78. Bu adam gaybı mı öğrendi, yoksa Rahman katında bir söz mü aldı!

79. Hayır, hayır! Biz onun söylediğini yazacağız ve onun için azabı uzattıkça uzatacağız.

80. O dediklerine biz varis olacağız. Kendisi bir başına bize gelecek.

81. Kendilerine onur ve destek olsunlar diye Allah dışında ilahlar edindiler.

82. Hayır, hayır! Onlar, onların ibadetlerini inkar edecekler ve onların aleyhinde düşman

kesilecekler.

83. Görmedin mi biz, şeytanları inkarcıların üzerine salmışız da onları oynatıp kıvırttırıyorlar.

84. Onlar için acele etme. Biz onlar için günleri teker teker sayıyoruz.

85. Gün olur o takva sahiplerini biz Rahman'ın huzurunda heyet halinde toplarız.

86. Günahkarları da susuz ve yaya olarak cehenneme sevk ederiz.

87. Rahman katında söz almış olandan başkaları şefaahat imkanı bulamazlar.

88. "Rahman çocuk edindi." dediler.

89. Andolsun ki siz, çok çirkin bir iddiada bulundunuz.

90. Bu söz yüzünden neredeyse gökler çatlayacak, yer parçalanacak, dağlar yıkılıp çökecek;

91. Rahman için çocuk iddia ettiklerinden ötürü.

92. Rahman'a, çocuk edinmek yakışmaz.

93. Göklerde ve yerde bulunan herkes, Rahman'a kul olarak gelecektir.

94. Yemin olsun, O onların hepsini kuşatmış ve tamamını tek tek saymıştır.

95. Ve onların hepsi kıyamet günü O'na tek tek gelecektir.

96. İman edip barışa yönelik işler yapanlara gelince, Rahman onlar için bir sevgi oluşturacaktır.

97. Biz onu; senin dilinle kolaylaştırdık ki, korunanları onunla müjdeleyesin, inatçı bir kavmi de

onunla uyarasın.

98. Biz onlardan önce de nice kuşaklar helak ettik. Onlardan herhangi birini hissediyor musun,

yahut onların bir iniltisini duyuyor musun?

TAHA SURESİ (20/45)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Ta, Ha.
2. Biz bu Kur'an'ı sana, zahmet çekesin, bedbaht olasın diye indirmedik;
3. Saygıyla ürperene bir hatırlatma olsun diye indirdik.
4. Yeri ve o yüce mi yüce gökleri yaratandan bir vahiy olarak indirdik.
5. O Rahman, arş üzerine egemenlik kurmuştur.
6. Göklerde, yerde, onların arasında, toprağın bağrında ne varsa O'nundur.
7. Sen bu sözü açıkça duyuracaksan da O, gizliyi de bilir, gizliden daha gizliyi de...
8. Allah'tır O. İlah yok O'ndan başka. Esmaul Hüsna, en güzel isimler O'nundur.
9. Ulaştı mı sana Musa'nın haberi?
10. Hani bir ateş görmüştü de ailesine şöyle demişti: "Bekleyin! Gözüme bir ateş ilişti. Olabilir ki, ondan size bir kor parçası getiririm, yahut onun üzerinde bir kılavuz bulurum."

11. Onun yanına geldiğinde kendisine “Musa!” diye seslenildi.
12. “Benim ben, senin Rabbin! Hadi pabuçlarını çıkar; sen kutsal vadide, Tuva’dasın.”
13. “Ve ben seni seçtim; o halde vahyedilecek olanı dinle.”
14. “Hiç kuşkulama ki ben Allah’ım. İlah yoktur benden başka. O halde bana kulluk / ibadet et ve namazını, beni hatırlayıp anmak için yerine getir.”
15. “Kuşku duyma ki o saat gelecektir. Onu neredeyse gizleyeceğim ki, her benlik gayretinin karşılığını elde etsin.”
16. “O halde ona inanmayıp keyfi peşinde giden, seni ondan yüzgeri etmesin. Yoksa perişan olursun.”
17. “Nedir o sağ elindeki ey Musa?”
18. Cevap verdi: “O, benim asamdır. Ona dayanırım, onunla koyunlarıma ağaçtan yaprak indiririm. Onda işime yarayan başka özellikler de vardır.”
19. Buyurdu: “Yere at onu ey Musa!”
20. O da onu attı. Bir de ne görsün, bir yılan olmuş o, koşuyor...
21. Buyurdu: “Al onu, korkma. Biz onu ilk görünümüne döndüreceğiz.”
22. “Bir de elini koynuna sok. Bir başka mucize olarak lekesiz, bembeyaz bir halde çıksın.”
23. “Böylece sana en büyük mucizelerimizden bazılarını göstereceğiz.”

24. “Firavun’a git. Çünkü o, azdı.”
25. Musa dedi: “Rabbim, göğsümü açıp genişlet;
26. İşimi bana kolaylaştır.”
27. “Dilimden düğümü çöz,
28. Ki sözümü iyi anlasınlar.”
29. “Bana ailemden bir yardımcı ver,
30. Kardeşim Harun’u.”
31. “Onunla sırtımı kuvvetlendir.”
32. “Onu işime ortak kıl.”
33. “Ta ki seni çokça tespih edelim.”
34. “Seni çokça analım.”
35. “Kuşkusuz sen, bizi görmektesin.”
36. Buyurdu: “İstedığın sana verildi, ey Musa.”
37. “Yemin olsun, sana bir kez daha lütufta bulunmuştuk.”
38. Hani, annene vahyedileni şöyle vahyetmiştik:
39. “Onu tabuta koyup ırmağa bırak. Irmak onu sahile götürsün ki, benim de düşmanım, onun da düşmanı olan biri onu alsın. Üzerine kendimden bir sevgi bıraktım ki, gözümün önünde yetiştirilesin.”
40. “Hani, kızkardeşin gidiyor, şöyle diyordu: ‘Onun bakımını üstlenecek

kişiyi size göstereyim

mi?’ Nihayet, seni annene geri döndürdük ki, gözü aydın olsun, tasalanmasın.
Sen bir de adam

öldürmüştün. O zaman seni gamdan kurtarmıştık. Seni iyice bir imtihana da
çekmiştik. Bunun

ardından sen Medyen halkı arasında yıllarca kaldın. Sonra, belirlenen bir
vakitte geliverdin, ey

Musa!”

41. “Seni kendim için seçip yetiştirdim.”

42. “Sen ve kardeşin, ayetlerimi götürün; beni anmakta gevşeklik etmeyin.”

43. “Firavun’a gidin, çünkü o azdı.”

44. “Ona yumuşak ve tatlı bir sözle hitap edin; belki öğüt alır, yahut ürperir.”

45. Dediler ki: “Rabbimiz, onun aleyhimizde bir taşlınlık yapmasından yahut
yine azmasından

korkuyoruz.”

46. Buyurdu: “Korkmayın! Ben sizinle beraberim; işitiyorum, görüyorum.”

47. “Hadi gidin ona. Deyin ki: ‘Biz senin Rabbinin iki resulüyük.
İsrailoğullarını bizimle gönder,

onlara işkence etme. Rabbinden sana bir mucize getirdik. Selam, hidayete
uyanlardır.’”

48. “Azabın, yalanlayıp yüz çevirenler üzerine olacağı bize vahyedildi.”

49. Firavun dedi: “Sizin Rabbiniz kim, ey Musa?”

50. Musa dedi: “Rabbimiz, herşeye yaradılışını lütfeden, sonra da yol-yordam

gösteren kudrettir.”

51. Dedi: “Peki, ilk nesillerin hali ne olacak?”

52. “Onlara ilişkin bilgi, Rabbim katında bir Kitap’tadır. Rabbim ne şaşırır ne de unuttur.”

53. Yeryüzünü size beşik yapan, onda sizin için yollar açan, gökten su indiren O’dur. Biz o suyla

çeşitli bitkilerden çiftler çıkardık.

54. Yiyin, hayvanlarınızı yayıp otlatın. Kuşkusuz bunda, akli başında insanlar için ibretler vardır.

55. Sizi yerden yarattık. Tekrar oraya göndereceğiz. Ve oradan sizi bir kez daha çıkaracağız.

56. Yemin olsun, o Firavun’a ayetlerimizin tamamını gösterdik ama yalanlayıp inadını sürdürdü.

57. Şöyle dedi: “Büyünle bizi, toprağımızdan çıkarasın diye mi geldin, ey Musa!”

58. “Seninki gibi bir büyü, biz de mutlaka sana getireceğiz. Seninle bizim aramızda öyle bir

buluşma yeri ve zamanı belirle ki, ne biz cayalım ne de sen. Herkese uygun bir yer olsun.”

59. Musa dedi: “Bizimle buluşacağınız zaman, süs günü olsun. İnsanlar kuşluk vakti bir araya

getirilsin.”

60. Bunun üzerine Firavun oradan ayrıldı, tüm kurnazlığını topladı, sonra geldi.

61. Musa onlara dedi ki: “Yazıklar olsun size, yalan düzerek Allah’a iftira

etmeyin. Yoksa bir azap

ile kökünüzü kurutur. İftira eden perişan olmuştur.”

62. Bunun üzerine işlerini aralarında tartıştılar, fısıltıyı koyulaştırdılar.

63. Dediler ki: “Şunlar, iki büyücüden başka birşey değildir. Büyüleriyle sizi toprağınızdan

çıkarmak ve sizin örnek yolunuzu silip yok etmek istiyorlar.”

64. “Hemen hünerlerinizi birleştirin, sonra saf bağlamış olarak gelin. Bugün, üstün gelen kurtulmuş

olacaktır.”

65. Dediler: “Ey Musa, ya hünerini ortaya at yahut da ilk hüner sergileyen biz olacağız.”

66. Musa dedi: “Hayır, siz atın.” Bir de ne görsün! Onların ipleri, sopaları, yaptıkları büyüler

yüzünden, kendisine gerçekten koşuyorlarmış hayalini verdi.

67. Musa birdenbire içinde bir korku duydu.

68. Şöyle dedik: “Korkma, üstün gelecek olan sensin.”

69. “Sağ elindekini yere bırak. Onların, sanayi olarak ortaya çıkardıklarını yalayıp yutsun. Onların

sanayi olarak ürettikleri sadece bir büyücünün hilesidir. Büyücü ise nereye gitse iflah etmez.”

70. Bunun üzerine büyücüler secdelere kapanıp şöyle seslendiler: “Harun’un ve Musa’nın Rabbine

inandık.”

71. Firavun dedi: “Ben izin vermeden ona inandınız öyle mi? O size, büyüü öğretene

büyüğünüzdür. Yemin olsun, ellerinizi, ayaklarınızı çaprazlama keseceğim ve yemin olsun sizi

hurma ağaçlarına asacağım. O zaman iyice bileceksiniz, hangimizin azabı daha şiddetli ve

sürekli.”

72. Dediler: “Biz seni, bize gelen açık-seçik kanıtlara ve bizi yaratmış olana asla tercih

etmeyeceğiz. Verdiğin hükmü uygula. Senin hükmün olsa olsa bu dünya hayatında geçer.”

73. “Biz Rabbimize inandık ki, günahlarımızı ve senin bizi zorladığın büyüü affetsin. Allah daha

hayırlı, daha sürekli.”

74. Şu bir gerçek ki, Rabbinin huzuruna suçlu olarak gelen için cehennem vardır. Orada ne ölür ne

de hayat bulur.

75. O’nun huzuruna, barışa yönelik iyilikler üretmiş bir mümin olarak varana gelince, işte böyleleri

için çok yüksek dereceler öngörülmüştür.

76. Adn cennetleri ki, altlarından ırmaklar akar; sürekli kalacaklar içlerinde. Arınıp

temizlenenlerin ödülü işte budur.

77. Andolsun, Musa’ya şöyle vahyetmiştik: “Kullarımı geceleyin yürüt. Denizde onlar için kuru bir

yol aç. Size yetişecekler diye korkma, endişelenme.”

78. Derken Firavun, ordusuyla birlikte onların arkasına düştü. Ama denizden onları sarıp kuşatan,

sarıp kuşattı.

79. Firavun kendi toplumunu saptırmıştı; kılavuzluk edemedi.

80. Ey İsrailoğulları, şu bir gerçek ki, biz sizi düşmanınızdan kurtardık. Tur'un sağ yanında size

vaatte bulunduk. Ve üztünüze kudret helvasıyla bildircin indirdik.

81. Size verdiğimiz rızkın temizlerinden yiyin. Bu konuda azgınlık etmeyin. Yoksa öfkem üzerinize

çöker. Ve kimin üstüne öfkem inerse o uçuruma gider.

82. Ve ben, tövbe eden, inanan, barışa ve hayra yönelik iş yapıp sonra da düzgün bir biçimde yol

alan kimseye karşı, gerçekten çok affediciyim, Gaffar'ım.

83. Seni toplumundan çabucak uzaklaştıran neydi, ey Musa?

84. Dedi: “Onlar benim eserim üzerindeler. Ben sana gelmede acele davrandım ki, benden hoşnut

olasın, ey Rabbim!”

85. Buyurdu: “Biz senden sonra toplumunu tam bir biçimde imtihan ettik. Samiri onları saptırdı.”

86. Bunun üzerine Musa, öfkeli ve ümidi kırık bir halde kavmine döndü. Dedi: “Ey toplumum!

Rabbiniz size güzel bir vaatte bulunmadı mı? Süre mi size uzun geldi yoksa Rabbinizden

üzerinize bir gazabın inmesini mi istediniz de bana verdiğiniz söze ters davrandınız?”

87. Dediler ki: “Biz sana kendi irademizle / malımızla karşı çıkmadık. Olay şu: Bize o topluluğun

süs eşyalarından bazıları yükletilmişti, onları kaldırıp attık; aynı şekilde Samiri de attı.”

88. Samiri onlar için, böğürmesi olan bir buzağı heykeli çıkardı. Dediler ki: “Bu, hem sizin hem de

Musa’nın tanrısıdır. Ama Musa unuttu.”

89. Görmüyorlar mı ki; o buzağı onlara bir sözü geri çeviremiyor, kendilerine bir zarar veremiyor,

bir yarar sağlayamıyor.

90. Yemin olsun, Harun daha önce onlara şunu söylemişti: “Ey kavmim, siz bununla imtihan

edildiniz. Sizin Rabbiniz o Rahman’dır. Artık bana uyun, emrime itaat edin.”

91. Onlar şöyle demişlerdi: “Musa bize dönünceye kadar ona tapıcılar olmakta devam edeceğiz.”

92. Musa dedi: “Ey Harun, onların saptıklarını gördüğün zaman seni ne engelledi de,

93. Benim ardım sıra gelmedin. Emrime isyan mı ettin?”

94. Harun dedi: “Ey annemin oğlu! Sakalımı, başımı tutma. Ben senin şöyle diyeceğinden

korkmuştum: ‘Beniisrail arasına ayrılık soktun, sözüme bağlı kalmadın.’”

95. Musa dedi: “Senin derdin neydi, ey Samiri?”

96. Samiri dedi: “Onların görmediklerini gördüm. Resulün izinden bir avuç avuçladım da onu

attım. Nefsim bana böylesini hoş gösterdi.”

97. Musa dedi: “Defol, çünkü sen, hayatın boyunca ‘bana dokunmayın’ diyeceksin. Ve senin için

asla kaytaramayacağın bir hesap zamanı da var. O başını bekleyip durduğun tanrına bir bak. Onu

kesinlikle yakacağız, sonra da un-ufak edip denize dökacağız.”

98. Gerçek olan şu ki, sizin ilahınız kendisinden başka hiçbir tanrı olmayan Allah’tır. O, ilim

bakımından herşeyi çepeçevre kuşatmıştır.

99. İşte böylece, geçip gitmişlerin haberlerinden bir kısmını sana anlatıyoruz. Biz sana katımızdan

da bir Zikir vermişizdir.

100. Kim ondan yüz çevirirse, kıyamet günü bir günah yüklenecektir.

101. Sürekli olarak o yükün altındadır; kıyamet gününde bu onlar için ne kötü yüküdür!

102. O gün sura üfürülür ve günahkarları o gün gözleri gömgök bir halde haşrederiz.

103. Aralarında fısıldaşır gibi konuşurlar: “Ancak on gün filan kaldınız.”

104. Onların söylemekte olduklarını biz daha iyi biliriz. Yolca en seçkinleri olan şöyle diyordu:

“Eni-sonu, bir gün kaldınız.”

105. Sana dağlardan soruyorlar. De ki: “Rabbim onları un-ufak edecektir.”

106. “Yerlerini bomboş, dümdüz bırakacaktır.”

107. “Yerlerinde ne bir eğrilik ne de bir yumruluk görmeyeceksin.”

108. O gün, eğip bükmesi olmayan davetçiye uyarlar. Rahman’ın huzurunda sesler kısılır, artık bir

hışıltıdan başk bir şey işitmezsin.

109. O gün şefaata yarar sağlamaz. Ancak Rahman’ın izin verdiği ve sözünden hoşnut olduğu kimse

müstesna...

110. Onların önden gönderdiklerini de arkada bıraktıklarını da bilir, ama onlar O’nu ilimle

kuşatamazlar.

111. Bütün yüzler o Hayy ve Kayyum önünde yere inmiştir. Zulüm taşıyan perişan olup gitmiştir.

112. Mümin olarak hayra ve barışa yönelik iyilikler yapan ise ne haksızlığa uğratılmaktan korkar ne

de ezilip horlanmaktan.

113. Biz onu işte böyle, Arapça bir Kur’an olarak indirdik ve onun içinde tehditleri türlü ifadelerle

sıraladık ki korunabilsinler, yahut da Kur’an onlara yeni bir hatırlatıcı / hatırlatma sunsun.

114. O Melik / o hak hükümdar olan Allah, yüceler yücesidir. Sana vahyi tamamlanmadan önce,

Kur’an hakkında aceleci olma. Şöyle de: “Rabbim, ilmimi artır!”

115. Andolsun, biz daha önce Adem’e ahit verdik de unuttu; biz onda bir

kararlılık bulmadık.

116. Hani meleklere, “Adem’e secde edin” demiştik de İblis müstesna hepsi secde etmişti. İblis

dayatmıştı.

117. Bunun üzerine biz şöyle demiştik: “Ey Adem! Şu, senin de eşinin de düşmanıdır, dikkat et de

sizi cennetten çıkarmasın; sonra bedbaht olursun.”

118. “Senin burada ne acıkman söz konusudur ne de çıplak kalman.”

119. “Ve sen burada ne susayacaksın ne de güneşten yanacaksın.”

120. Derken şeytan ona şöyle diyerek vesvese verdi: “Ey Adem! Sana, sonsuzluk ağacıyla eskimez-

çökmez mülk ve saltanatı göstereyim mi?”

121. Nihayet ikisi de ondan yedi. Bunun üzerine çirkin yerleri kendilerine açıldı; üzerlerine cennet

yapraklarından örtmeye başladılar. Adem, Rabbine isyan etmiş, şaşırıp kalmıştı.

122. Sonra, Rabbi onu arıtp temizledi, onun tövbesini kabul edip kendisini iyiye ve doğruya

kılavuzladı.

123. Allah dedi: “İkiniz birlikte inin oradan. Birbirinize düşmansınız. Benden size bir hidayet

geldiğinde, benim o hidayetime uyan artık ne sapar ne de bedbaht olur.”

124. Kim benim Zikrim’den / Kur’an’ımdan yüz çevirirse onun için zor, sıkıcı bir hayat şekli / bir

geçim vardır; kıyamet günü de onu kör olarak haşrederiz.

125. O der ki: “Rabbim, beni neden kör haşrettin, ben gören biri idim?”

126. Allah buyurur: “Ayetlerimiz sana geldiğinde sen böyle unutmuştun; bugün de sen aynı şekilde

unutuluyorsun.”

127. İsrâf eden / haddi aşan ve Rabbinin ayetlerine inanmayan kimseleri biz böyle cezalandırırız. Ve

ahiretin azabı çok daha şiddetli, çok daha kalıcıdır.

128. Kendilerinden önceki nesillerden nicelerini helak etmemiz onları yola getirmedir mi? Onların

yurtlarında / barınaklarında dolaşıp duruyorlar. Akıl sahipleri için bunda elbette ibretler vardır.

129. Eğer Rabbin tarafından daha önce söylenmiş bir söz, belirlenmiş bir süre olmasaydı, bunlar için

de helak kaçınılmaz olurdu.

130. Artık onların söylediklerine sabret; güneşin doğuşundan önce de batışından önce de Rabbinin

överek tespih et. Gecenin bazı saatleriyle gündüzün iki ucunda da tespih et ki, hoşnutluğa

erebilesin.

131. Onlardan bazı çiftlere, kendilerini imtihan etmek için iğreti hayatın süsü olarak sunduğumuz

nimetlere, gözlerini dikme, Rabbinin rızkı hem daha hayırlı hem daha süreklidir.

132. Ailene namazı emret, kendin de ona sabırla devam et. Biz senden rızık istemiyoruz. Seni biz

rızıklandırıyoruz. Sonuç takvanındır.

133. Dediler ki: “Rabbinden bize bir mucize getirseydi ya!” Peki, önceki sayfalardaki açık kanıt

onlara gelmedi mi?

134. Eğer biz onları, ondan önce bir azapla helak etseydik mutlaka şöyle diyeceklerdi: “Rabbimiz, ne

olurdu bize bir resul gönderseydin de zelil ve rezil olmadan önce senin ayetlerine uysaydık.”

135. De ki: “Herkes bekleyip gözetlemede; hadi siz de bekleyip gözetleyin. Yakında bileceksiniz

dosdoğru yolu izleyenler kimlermiş, hidayete eren kimmiş!”

ENBİYA SURESİ (21/73)

Rahman ve Rahim Allah’ın adıyla...

1. Yaklaştı insanlara hesapları. Ve onlar hala gaflet içinde yüz çevirip durmadalar.

2. Rablerinden kendilerine ulaşan, söze bürünmüş her yeni öğüt ve hatırlatmayı ancak eğlenerek

dinliyorlar.

3. Kalpleri hep oyun ve oyalanmada. O zulüm sergileyenler, şu yolda bir fısıldaşmayı iyice

koyulaştırdılar: “Bu adam sizin gibi bir insandan başkası değil. Gözünüz baka

baka büyüye mi

gidiyorsunuz!”

4. Dedi ki: “Rabbim, gökteki sözü de yerdeki sözü de bilir. O, herşeyi duyan; herşeyi bilendir.”

5. Şöyle de dediler: “Saçma sapan rüyalar bunlar. Belki de uydurduğu bir yalandır. Belki de bir

şairdir o. Hadi bir mucize getirsin bize, öncekilere gönderildiği gibi...”

6. Onlardan önce yere batırdığımız hiçbir yurt ve uygarlık iman etmemiştir. Onlar mı iman

edecekler!..

7. Senden önce de ancak kendilerine vahyettiğimiz erler gönderdik. Hadi sorun Zikir ehline, eğer

bilmiyorsanız...

8. Biz onları yemek yemez bir ceset olarak yaratmadık. Onlar sonsuza dek kalıcı da değillerdi.

9. Sonra onlara verilen söze sadık kaldık da onları ve dilediklerimizi kurtardık. Ve israfa

saplanıp haddi aşanları helak ettik.

10. Andolsun, size bir Kitap gönderdik ki, öğüt ve uyarınız yalnız ondadır. Hala aklınızı

çalıştırmayacak mısınız?

11. Zulmetmiş nice kenti / medeniyeti biz kırıp geçirdik ve arkalarından başka bir topluluk

oluşturduk.

12. Şiddetimizi hissettiklerinde hiç vakit geçirmeksizin oradan dört nala kaçıyorlardı.

13. Kaçmayın, içinde servet şımarıklığına düştüğünüz yere, meskenlerinize dönün ki, hesaba

çekilebilesiniz.

14. Dediler: “Eyvah bize! Biz gerçekten zalimlermişiz.”

15. Bu davaları sürüp giderken biz onları kökten biçiverdik, sönüp silindiler.

16. Biz ne gökleri ne yeri ne de bunlar arasındakileri eğlenip eğlendirelim diye yaratmadık.

17. Eğer bir eğlence edinmek isteseydik onu kendi katımızdan edinirdik. Ama böyle yapanlar

değildik / yapsaydık öyle yapardık.

18. Hayır, biz hakkı, batılın üzerine fırlatırız da o onun beynini parçalar. Bir de bakarsın o yok olup

gitmiştir. Yakıştırdığımız niteliklerden ötürü yazıklar olsun size!

19. Göklerde ve yerde kim varsa O’na aittir. Ve O’nun katındakiler, O’na ibadet etmekten ne

çekinirker ne de yorulurlar.

20. Gece ve gündüz tespih ederler, bıkip usanmazlar.

21. Yoksa yerden bazı ilahlar edindiler de topraktan çıkarıp diriltme işini onlar mı yapacak?

22. Eğer yerde-gökte Allah’tan başka tanrılar olsaydı, o ikisi de mutlaka fesada uğrardı. Arşın

Rabbi o Allah, onların nitelendirmelerinden yücedir, uzaktır.

23. O, yaptığından hesaba çekilmez ama onlar hesaba çekilirler.

24. Yoksa O'nun dışında bazı ilahlar mı edindiler? De ki: "Susturucu delilinizi getirin! Benimle

beraber olanların da benden öncekilerin de Zikir'i budur. Ne yazık ki onların çokları hakkı

bilmezler; bu yüzden de yüz çevirirler."

25. Senden önce hiçbir resul göndermedik ki ona şöyle vahyetmiş olmayalım: "Gerçek şu: İlah yok

benden başka, artık bana kulluk / ibadet edin."

26. "Rahman çocuk edindi" dediler. Haşa, bundan arınmıştır O. Onlar lütuflandırılmış kullardır.

27. Onlar O'nun sözünün önüne geçemezler; onlar yalnız O'nun emriyle iş yaparlar.

28. O, onların önlerindeki de arkalarındaki de bilir. Onlar, O'nun hoşnutluk verdiklerinden

başkasına da şefaet etmezler. Ve onlar O'nun korkusundan titrerler.

29. İçlerinden her kim, "ben O'nun dışında bir ilahım" derse böylesini cehennemle cezalandırırız.

Zalimleri işte böyle cezalandırırız biz.

30. O küfre sapanlar görmediler mi ki gökler ve yer bitişik idi, biz onları ayırdık. Her canlı şeyi

sudan oluşturduk. Hala iman etmeyecekler mi?

31. Yerküreye, onları çalkalamasın diye bir takım dağlar diktik. Ve orada geniş geniş yollar açtık

ki, doğru gidebilsinler.

32. Göğü, korunmuş bir tavan yaptık. Ama onlar göğün ayetlerinden hala yüz çeviriyorlar.

33. O odur ki, geceyi, gündüzü, güneşi ve ayı yarattı. Herbiri bir yörüngede yüzmektedir.

34. Senden önce hiçbir insana ölümsüzlük vermedik. Şimdi sen ölürsen, onlar ölümsüz mü

olacaklar?

35. Her canlı, ölümü tadacaktır. Biz bir imtihan olarak sizi şer ile de hayır ile de deniyoruz.

Sonunda bize döndürüleceksiniz.

36. O küfredenler seni gördüklerinde, seni şu şekilde alaya almaktan başka birşey yapmazlar:

“İlahlarınızı diline dolayan bu mu?” Ama kendileri Rahman’ın Zikri’ni örtüp inkar ediyorlar.

37. İnsan aceleden yaratılmıştır. Ayetlerimi size göstereceğim. Benden acele istemeyin.

38. Diyorlar ki: “Eğer doğru sözlüler iseniz bu vaat ne zaman?”

39. O inkar edenler, ne yüzlerinden ne sırtlarından azabı uzak tutamayacakları ve hiçbir yardım da

göremeyecekleri zamanı bir bilselerdi!

40. Doğrusu lu ki, o onlara ansızın gelecek de onları şaşkınlıktan donduracak. Artık ne onu geri

çevirmeye güçleri yetecek ne de yüzlerine bakılacak.

41. Andolsun ki, senden önceki resullerle de alay edilmiştir. Sonunda, onlarla eğlenenleri, alay

konusu yaptıkları şey kuşatıverdi.

42. De ki: “Sizi gece ve gündüz Rahman’dan kim koruyabilir?” Hayır, hayır! Onlar, Rablerinin

Zikri’nden yüz çeviriyorlar.

43. Yoksa onların; kendilerini bize karşı koruyacak tanrıları mı var? Ne kendilerine yardıma güç

yetirebilirler ne de bizden bir dostluğa muhatap olurlar.

44. Gerçek şu ki, biz onları ve atalarını, ömür kendilerine uzun gelecek kadar nimetlendirdik. Hala

görmüyorlar mı ki, biz yerküreye geliyor, onu uçlarından eksiltiyoruz. Galip gelenler onlar mı?

45. De ki: “Ben sizi ancak vahiyle uyarıyorum.” Ama sağırlar uyarıldıklarında çağrıyı işitmezler ki!

46. Rabbinin azabından onlara bir nefha dokunsa, yemin olsun şöyle diyecekler: “Vay bizlere, biz

zalimlermişiz.”

47. Kıyamet günü için adalet terazilerini kuracağız / adaleti terazilere koyacağız. Hiç kimseye zerre

kadar zulüm edilmeyecek. Hardal tanesi kadar birşey olsa onu ortaya getiririz. Hesapçılar olarak

biz yeteriz.

48. Andolsun, biz Musa’ya ve Harun’a hak ile batılı ayıran, korunanlar için bir ışık ve öğüt olan

furkanı verdik.

49. O korunanlar ki, hiç görmeden Rablerinden korkarlar. Kıyamet saatinden de ürperirler onlar.

50. Bu, bereketli bir Zikir'dir ki, onu indirdik. Yoksa siz onu inkar mı ediyorsunuz?

51. Andolsun, İbrahim'e daha önceden, doğruyu bulma gücünü vermiştik. Onu bilmekteydik biz.

52. Babasına ve toplumuna şöyle demişti: “Şu başına toplanıp durduğunuz heykeller de ne?”

53. Dediler: “Atalarımızı onlara kulluk / ibadet eder bulduk.”

54. Dedi: “Vallahi, siz de atalarınız da açık bir sapıklık içine düşmüşsünüz.”

55. Dediler: “Sen gerçeği mi getirdin yoksa oynayıp eğlenenlerden biri misin?”

56. Dedi: “Hiç de değil. Sizin Rabbiniz, göklerin ve yerin Rabbidir ki, onları yaratmıştır. Ben de

bunlara tanıklık edenlerdenim.”

57. “Allah'a yemin ederim, sırtınızı dönüp gidişinizden sonra, putlarınıza bir oyun çevireceğim.”

58. Sonunda onları parça parça etti. Yalnız en büyüklerini bıraktı ki, dönüp ona başvurabilsinler.

59. Dediler: “Tanrılarımıza bunu yapan kesinlikle zalimlerdendir.”

60. Dediler: “Onları diline dolayan bir genç duymuştuk. Kendisine, ‘İbrahim’ diyor.”

61. Dediler: “Halkın gözleri önüne getirin onu ki, açıkça görebilsinler.”

62. Dediler: “Tanrılarımıza bunu sen mi yaptın, ey İbrahim?”

63. Dedi: “Hayır, ben değil. Şu büyükleri yapmıştır onu. Hadi sorun onlara eğer

konuşabiliyorlarsa!”

64. Bunun üzerine kendi benliklerine döndüler de şöyle dediler: “Siz zalimlerin ta kendilerisiniz.”

65. Sonra yine kendi kafalarına döndürüldüler: “Vallahi, sen de bilirsin ki, bunlar konuşamazlar.”

66. İbrahim dedi: “Siz Allah’ı bırakıp da size hiçbir şekilde yarar sağlamayan, zarar veremeyen

şeylere mi tapıyorsunuz?”

67. “Yuh size ve Allah’ı bırakıp da taptıklarınıza! Siz hala aklınızı kullanmayacak mısınız?”

68. Dediler: “Yakın bunu! Eğer birşey yapacak kişilerseniz, ilahlarınıza yardım edin.”

69. Biz de şöyle dedik: “Ey ateş, İbrahim’e serin ol, selam ol.”

70. Ona tuzak kurmak istediler de biz onları hüsrânın en beterine uğrayanlar yaptık.

71. Biz onu da Lut’u da kurtarıp içinde alemlere bereketler sakladığımız toprağa ulaştırdık.

72. Ona İshak’ı bağışladık, ayrıca Yakub’u da hediye ettik. Hepsini barış ve iyilik için çalışan

insanlar yaptık.

73. Onları, bizim buyruğumuzla yol alan önderler yaptık. Onlara iyilikler yapmayı, namaz kılmayı,

zekat vermeyi vahyettik. Onlar, yalnız bize kulluk ediyorlardı.

74. Lut'a da hükümrانlık ve ilim verdik. Onu, pislikler üretip duran bir kentten kurtardık. O kent

halkı yoldan çıkmış kötü bir kavimdi.

75. Onu rahmetimizin içine soktuk. O, barış ve iyilik için çalışanlardandı.

76. Nuh'a gelince, o da daha önce bize yakarmıştı. Yakarışına cevap verdik de onu ve ailesini, o

büyük sıkıntıdan kurtardık.

77. Ona, ayetlerimizi yalanlayan topluluğa karşı yardım ettik. Kötülüğün toplumuydu onlar. Hepsini

birden batırıp boğduk.

78. Ve Davud ile Süleyman... Hani, halkın davarının yayıldığı ekinler hakkında hüküm veriyorlardı

da biz hükümlerine tanıklar olmuştuk.

79. Onu Süleyman'a derhal kavırttık. Herbirine hükümdarlık ve bilgi verdik. Davud'a dağları

boyun eğdirdik. Kuşlarla beraber tespih ediyorlardı. Yapmak isteyince yapanlarınız biz.

80. Ona, sizi, sizin şiddetinizden koruyacak olan, zırh yapma sanatını öğrettik. Peki siz şükrediyor

musunuz?

81. Ve Süleyman'a kasırgayı boyun eğdirdik. İçini bereketlerle doldurduğumuz toprağa doğru onun

emriyle akıp giderdi. Herşeyi bilenleriz biz.

82. Kendisi için dalgıçlık eden, daha başka iş de yapan bazı şeytanları da onun emrine verdik. Biz

onları koruyup gözetiyorduk.

83. Ve Eyyub... Rabbine şöyle yakarmıştı: “Dert gelip çattı bana, sen rahmet edenlerin en

merhametlisisin.”

84. Hemen cevap verdik ona, kendisindeki derdi kaldırdık. Tarafımızdan bir rahmet ve ibadet

edenler için bir hatırlatma olarak, ona ailesini ve beraberlerinde benzerlerini de verdik.

85. İsmail, İdris, Zülkifl, hepsi sabredenlerdendi.

86. Hepsini rahmetimize soktuk. Onlar barış ve iyilik için çalışanlardandı.

87. Ve Zünnun. Hani kızarak gitmişti de ona asla güç yetiremeyeceğimizi sanmıştı. Sonra,

karanlıkların bağrında şöyle yakardı: “Senden başka ilah yok, tespih ederim seni. Kuşkusuz, ben

zalimlerden oldum.”

88. Hemen imdadına yetiştik. Gamdan kurtardık onu. İnananları işte böyle kurtarırız biz.

89. Ve Zekeriyya. Hani Rabbine yakarmıştı: “Rabbim, beni yapayalnız, bir başıma bırakma. Sen,

mirasçılarının en hayırlısısın.”

90. Kendisine hemen cevap vermiş, Yahya’yı ona hediye etmiş, karısını kendisi için doğurmaya

elverişli hale getirmiştik. Onlar, hayırlarda yarışırlar, umarak ve korkarak bize yalvarırlardı.

Onlar, bize ürpererek saygı gösterirlerdi.

91. Ve o, ırzını titizlikle koruyan kadın. Onun bağrına ruhumuzdan üfledik de kendisini ve oğlunu

alemler için bir mucize yaptık.

92. İşte şu sizin ümmetiniz bir tek ümmettir. Ben de Rabbinizim. O halde bana kulluk / ibadet edin.

93. İşlerini aralarında parçaladılar. Hepsi bize dönecekler.

94. Kim inanmış olarak iyilik ve barışa yönelik işlerden birşey yaparsa, onun gayretine nankörlük

edilmez. Biz böylesi lehine katiplik ederiz.

95. Helak ettiğimiz bir kente / medeniyete yaşamak haram edilmiştir. Onlar bir daha geri

dönemezler.

96. Ye'cuc ve Me'cuc'ün önü açıldığı zaman onlar, her tepeden akın ederler.

97. Hak olan vaat yaklaşmıştır. İnkâr edenlerin gözleri birden donup kalmıştır. "Vay başımıza! Biz

bundan gafil bulunuyorduk. Hayır, biz zalimlerdik." derler.

98. Siz ve Allah dışında kulluk ettikleriniz, cehennem odunusunuz. Hepiniz oraya gireceksiniz.

99. Eğer onlar ilah olsalardı, oraya girmezlerdi. Oysa ki, hepsi orada sürekli kalacaklardır.

100. Onlar için orada derin bir iç çekiş var. Ve onlar orada hiçbir şey

işitmezler.

101. Tarafımızdan kendilerine güzellik hazırlananlara gelince, bunlar cehennemden

uzaklaştırılmışlardır.

102. Onun uğultusunu duymazlar. Onlar, gönüllerinin istediği şeyler içinde sürekli yaşayacaklardır.

103. O en büyük korku onları tasalandırmaz. Melekler onları şöyle karşılarlar: “Bu size o vaat edilen

gününüzdür.”

104. Gün olur göğü, yazı tomarlarını dürer gibi düreriz. İlk yaratılışta başladığımız gibi onu baştan

yaparız. Üzerimizde bir vaat olarak biz bunu mutlaka yapacağız.

105. Andolsun, Zikir’den sonra Zebur’da şunu yazmıştık: Yeryüzüne benim iyilik ve barış seven

kullarım varis olacaktır.

106. Kuşkusuz, bunda, kulluk eden bir topluluk için kesin bir tebliğ vardır.

107. Ve biz seni ancak alemlere bir rahmet olarak gönderdik.

108. De ki: “Bana şu vahyediliyor: Tanrınız ancak birtek tanrıdır. Peki siz müslümanlar mısınız?”

109. Eğer yüz çevirirlerse de ki: “Hepinize aynı şekilde, aynı düzeyde açıkladım. Artık bilmiyorum

tehdit edildiğiniz şey yakın mıdır, uzak mıdır?”

110. Kuşkusuz O, sözün açığa vurulanını da bilir; saklamakta olduklarınızı da bilir.

111. Bilmiyorum belki de o, sizin için bir fitnedir. Belirli bir süreye kadar bir nimetlendirmedir.

112. Resul şöyle yakardı: “Rabbim, hak ile hükmet. Bizim Rabbimiz Rahman’dır. Sizin nimetlendirmelerinize karşı yardımına başvurulandır, Müstean’dır.”

HAC SURESİ (22/88)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Ey insanlar! Rabbinizden korkun. Çünkü kıyamet saatinin zelzelesi gerçekten çok büyük

birşeydir.

2. Onu göreceğiniz gün, her emzikli kadın, emzirdiğinden vazgeçer ve her gebe kadın taşıdığını

düşürür. Sen o gün insanları sarhoşlar halinde görürsün; oysa ki onlar sarhoş değildir, ama

Allah'ın azabı çok şiddetlidir.

3. İnsanlardan bazıları vardır, hiçbir ilme sahip olmadan Allah konusunda mücadele eder ve her

inatçı-kaypak şeytanın ardısına gider.

4. O şeytan üzerine şöyle yazılmıştır: Kim buna dost olursa muhakkak o onu saptırır ve onu, alevi

zorlu ateşin azabına götürür.

5. Ey insanlar! Ölümden sonra dirilme konusunda kuşku içinde olabilirsiniz. Ama şu bir gerçek ki,

biz sizi bir topraktan, sonra bir spermden, sonra bir embriyodan / döllenmiş bir karışımdan,

sonra ne olduğu kısmen belirli, kısmen belirsiz bir et parçasından yarattık ki, size açık-seçik

beyanda bulunalım. Ve sizi rahimlerde, belirlenen bir süreye kadar dilediğimiz şekilde

bekletiyoruz. Sonra sizi bir çocuk olarak çıkarıyoruz. Daha sonra da tam kuvvetinize ulaşmanızı

sağlıyoruz. Bununla birlikte içinizden bir kısmı öldürülüyor, yine içinizden bir kısmı ilimden

sonra bir şey bilmesin diye ömrün en basit ve düşük noktasına geri gönderiliyor. Yeryüzünü de

sönmüş kül halinde görürsün. Nihayet onun üzerine suyu indirdiğimizde titrer, kabarır ve her

güzel / bereketli çiftten bir şeyler bitirir.

6. Bu böyledir, çünkü Allah hakkın ta kendisidir. O, ölüleri diriltiyor ve O, herşey üzerinde

kudretiyle egemendir.

7. Ve saat mutlaka gelecektir. Kuşku yok onda. Ve Allah kabirlerdeki şuurlu varlıkları

diriltecektir.

8. İnsanlar içinde öylesi vardır ki, Allah konusunda ilimsiz, kılavuzsuz ve aydınlık getiren bir

kitaba sahip olmaksızın mücadele edip durur.

9. Yanını eğip bükerek uğraşır ki, Allah yolundan saptırıversin. Böyle kişiye dünyada bir

yüzkarası öngörülmüştür. Ve kıyamet günü biz ona, o kasıp kavuran yangının azabını tattıracağız.

10. “Al, işte bu, iki elinin önden gönderdiğiidir. Şu bir gerçek ki, Allah kullara

asla zulmedici

değildir.”

11. İnsanlardan bazıları da Allah’a kıyıdan kıyıya ibadet ederler. Kendisine bir hayır isabet

ettiğinde, onunla tatmin bulup yatıştır; kendisine bir fitne, bir deneme gelip çıktığında yüzüstü geri

dönüverir. Dünyada da kayba uğramıştır böylesi, ahirette de. Apaçık hüsranın ta kendisi işte

budur.

12. Allah’ı bırakır da kendisine zarar veremeyecek, yarar sağlamayacak şeylere kulluk eder.

Dönüşü olmayan sapıklığın ta kendisidir bu.

13. Zararı yararından daha yakın olan kişiye yalvarır / davet eder. Ne kötü bir destekçidir o, ne

kötü bir efendidir!

14. Allah, iman edip iyilik ve barışa yönelik işler yapanları altından ırmaklar akan cennetlere

koyacaktır. Allah, dilediğini yapar.

15. Kim Allah’ın dünyada ve ahirette kendisine yardım etmeyeceğini sanıyorsa; bir sebeple göğe

uzansın, sonra öteki ilişkilerini kes sin de bakıversin: Oyunu, öfkelen diği şeyleri gerçekten

giderecek mi?

16. Biz onu, böylece açık-seçik ayetler halinde indirdik. Kuşkusuz, Allah

dilediğine kılavuzluk

eder.

17. İman edenler, Yahudiler, Sabiiler, Hıristiyanlar, Mecusiler ve şirke sapanlar arasında Allah,

kıyamet günü ayırım yapacaktır. Allah, herşey üzerine Şehid'dir, tanıktır.

18. Görmedin mi ki göklerdeki kimseler, yerdeki kimseler, güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar,

hayvanlar ve insanlardan birçoğu hep Allah'a secde ediyor. Birçoğunun da üzerine azap hak

olmuştur. Allah'ın hakir kıldığına ikramda bulunan olmaz. Allah dilediğini yapar.

19. İşte şu iki hasım, Rableri hakkında çekişip durmuşlardır. Sonuçta küfre sapanlar için ateşten

giysi biçilmiştir. Başlarının üstünden de kaynar su dökülmektedir.

20. Bu suyla, karınlarının içindekiler ve derileri eritilir.

21. Bunlar için bir de demirden kamçılar var.

22. İstırap yüzünden oradan her çıkmak istediklerinde, oraya geri döndürülürler: "Tadın şu yangın

azabını!"

23. Allah, iman edip iyilik ve barışa yönelik işler yapanları, altından ırmaklar akan cennetlere

koyacaktır. Orada, altından bilezikler ve inciyle süsleneceklerdir. Ve orada giysileri ipektir.

24. Sözü'nün güzeline ve tatlısına ulaştırılmışlardır; Hamid olan Allah'ın yoluna

ulaştırılmışlardır.

25. Küfre sapanlar, Allah'ın yolundan alıkoyarlar. Hem sürekli içinde kalan hem dışarıdan gelen

tüm insanlar için oluşturduğumuz Mescid-i Haram'dan da geri çeviriyorlar. Kim orada

zulmederek haktan sapmak isterse, biz ona acıklı bir azabı tattıracağız.

26. Bir zamanlar İbrahim için, Beytullah'ın yerini, şöyle diyerek hazırlamıştık: Bana hiçbir şeyi

ortak koşma, evimi; tavaf edenler, kıyamda duranlar, rüku-secde edenler için temizle.

27. İnsanlar için de haccı ilan et ki, gerek yaya olarak gerekse derin vadilerden gelerek,

yorgunluktan incemiş binitler üzerinde sana ulaşsınlar.

28. Kendilerine ait bir takım yararları tanık olsunlar. Kendilerine rızık olarak verdiği kurbanlık

hayvanlar üzerine belirli günlerde Allah'ın adını ansınlar. İşte bunlardan yiyin, sıkıntı içindeki

fakiri de doyurun.

29. Sonra, kirlerini atsınlar, adaklarını yerine getirsinler, Beytullah'ı tavaf etsinler.

30. İşte böyle. Kim Allah'ın yasaklarına saygılı olursa bu, Rabbi katında kendisi için çok hayırlı

olur. Karşınızda okunarak açıklananlar hariç, tüm hayvanlar size helal kılınmıştır. Artık putların

pisliğinden, yalan sözden uzak durun;

31. Allah'a ortak koşmadan, hanifler olarak... Allah'a ortak koşan kişi, gökten düşmüş de kendisini

kuşlar kapışıyor veya rüzgar onu uzak bir yere fırlatıp atıyor gibidir.

32. İşte böyle. Kim Allah'ın kutsallık nişanı yaptığı şeyleri yüceltirse bu yaptığı, gönüllerin

takvasındandır.

33. Onlarda sizin için, belirli bir süreye kadar yararlar vardır. Sonunda onların varacakları yer

Beytullah'tır.

34. Biz her ümmet için bir kurban yeri / bir kurban kesme tarzı belirlemiştir ki, kendilerine rızık

olarak verdiği kurbanlık hayvanların üstüne Allah'ın ismini ansınlar. Sizin tanrınız birtek

tanrıdır; o halde yalnız O'na teslim olun. Alçak gönüllü, saygılı kişileri muştula.

35. Onlar öyle insanlardır ki, Allah anıldığında kalpleri titrer; başlarına gelene sabrederler, namazı

gözetirler. Ve kendilerine sunduğumuz rızıktan infak ederler.

36. Biz o büyükbaş hayvanları da sizin için Allah'ın kutsallık nişanları arasına koyduk. Sizin için

onlarda hayır vardır. Onlar ayakları üzerine sıralanmış halde dururken, üzerlerine Allah'ın

ismini anın. Yanları yere yaslandığı zaman da onlardan yiyin; isteyen yoksulu da istemeyen

yoksulu da doyurun. Allah o hayvanları sizin hizmetinize verdi ki,

şükredebilesiniz.

37. Onların ne etleri ne de kanları Allah'a asla ulaşmaz; fakat sizin takvanız O'na ulaşır. Onları

size bu şekilde boyun eğdirdi ki, sizi hidayete erdirdiği için Allah'ı yücelterek anasınız. Güzel

düşünüp güzel davrananlara müjde ver.

38. Allah, iman edenleri savunur. Şu da kuşkusuz ki, Allah hiçbir haini, hiçbir nankörü sevmez.

39. Kendilerine savaş açılanlara savaşma izni verilmiştir. Çünkü onlar zulme uğratıldılar. Allah

onlara yardıma elbette kadirdir.

40. Onlar sırf, "Rabbimiz Allah'tır" dedikleri için yurtlarından çıkarıldılar. Eğer Allah'ın,

insanların bir kısmını bir kısmıyla defetmesi olmasaydı, içlerinde Allah'ın adı çokça anılan

manastırlar, kiliseler, havralar ve mescitler her halde yerle bir edilirdi. Allah, kendisine yardım

edene elbette Kavi'dir, Aziz'dir.

41. Onlar o kişilerdir ki eğer kendilerini yeryüzünde imkan ve güç sahibi yapsak namazı kılarlar,

zekatı verirler, iyiliği emrederler, kötülükten alıkoyarlar. Tüm iş ve oluşlar Allah'a varır.

42. Eğer seni yalanlıyorsa bilesin ki, senden önce Nuh kavmi de Ad da, Semud da yalanladı.

43. İbrahim'in kavmi de Lut'un kavmi de...

44. Medyen halkı da. Musa da yalanlanmıştı da ben, inkarcılara biraz süre vermiş sonra hepsini

yakalamıştım. Nasılmış benim azabım!

45. Zalim olduğu için helak ettiğimiz nice kent / medeniyet var ki, şimdi duvarları, tavanları üzerine

çökmüş halde ııssız. Nice kullanılmaz olmuş kuyular ve nice terk edilmiş görkemli saraylar var.

46. Yeryüzünde hiç dolaşmadılar mı ki, kalpleri olsun da onunla akıllarını çalıştırsınlar, kulakları

olsun da onlarla duysunlar. Şu bir gerçek ki, kafadaki gözler kör olmaz ama göğüslerin içindeki

gönüller körleşir.

47. Senden aceleyle azabı istiyorlar: Allah, vaadine asla ters düşmez. Şu da bir gerçek ki Rabbinin

katındaki bir gün, sizin saymakta olduğunuzun bin yılı gibidir.

48. Nice kent / medeniyet var ki, zulme saptığı halde, ona süre tanıdım. Ama sonra kendisini

enseledim. Dönüş yalnız banadır.

49. De ki: “Ey insanlar, ben sizin için açık bir uyarıcıdan başkası değilim.”

50. İman edip iyilik ve barışa yönelik işler yapanlar için bir bağışlanma ve bol bir rızık vardır.

51. Ayetlerimizi işe yaramaz kılmak için gayret gösterenlere gelince, onlar cehennemin dostlarıdır.

52. Biz senden önce hiçbir resul ve nebi göndermedik ki, o birşey dilediğinde, şeytan onun

düşünce ve dileği içine birşey atmış olmasın. Ama Allah, şeytanın attığını siler, sonra kendi

ayetlerini muhkemleştirir. Allah Alim'dir, Hakim'dir.

53. Bu, Allah'ın; şeytanın attığını, kalplerinde hastalık olanlara, gönülleri katılaşılanlara bir fitne

yapması içindir. Zalimler, geri dönülmez bir ayrılık ve kopuş içindedirler.

54. Kendilerine ilim verilenler onun, senin Rabbinden bir hak olduğunu bilsinler, ona inansınlar da

kalpleri ona saygı duysun diye böyle yapılmıştır. Şu bir gerçek ki Allah Hadi'dir, iman edenleri

dosdoğru yola mutlaka ulaştıracaktır.

55. İnkâr edenler ise kıyamet ansızın başlarına patlayıncaya kadar, yahut kısır bir günün azabı

kendilerine gelip çatıncaya kadar, o Kur'an'dan yana kuşku içinde olmaya devam edecekler.

56. O gün mülk ve yönetim Allah'ındır. Aralarında O hüküm verecektir. İman edip iyilik ve barışa

yönelik işler yapanlar, nimetlerle dolu cennetlerde olacaklardır.

57. İnkâr edip ayetlerimizi yalanlayanlara gelince, onlar için aşağılayıcı bir azap öngörülmüştür.

58. Allah yolunda hicret edip sonra da öldürülen yahut ölenleri, Allah güzel bir rızıkla mutlaka

rızıklandıracaktır. Allah, rızık verenlerin elbette ki en hayırlısıdır.

59. Onları, razı olacakları bir yere elbette sokacaktır. Allah elbette ki, Alim'dir, Halim'dir.

60. İşte böyle. Kim uğratıldığı cezanın aynısıyla ceza edip de zulüm ve saldırganlığa uğrarsa, Allah

ona mutlaka yardım edecektir. Allah, elbette ki Afüvv'dür, Gafur'dur.

61. İşte böyle. Allah geceyi gündüzün içine sokar, gündüzü de gecenin içine sokar. Allah Semi'dir,

Basir'dir.

62. Evet böyledir! Çünkü Allah Hakk'ın ta kendisidir. O'nun dışında yalvarıp çağırdıkları ise

batılın ta kendisidir. Hiç kuşkusuz, Allah Aliyy'dir, Kebir'dir.

63. Görmedin mi Allah gökten bir su indirdi de, onun sayesinde yer, yemyeşil hale geliyor. Allah

Latif'tir, Habir'dir.

64. Göklerde ne var yerde ne varsa O'nundur. Allah, Gani olanın da Hamid olanın da ta kendisidir.

65. Görmedin mi, Allah yeryüzündekileri ve denizde O'nun emriyle akıp giden gemileri sizin

hizmetinize verdi. O'nun izni olmaksızın yerkürenin üstüne düşmemesi için göğü O tutuyor.

Allah, insanlara karşı elbette Rauf, Rahim'dir.

66. Size hayat veren O'dur. Sonra sizi öldürüyor; sonra diriltecektir sizi. Gerçek olan şu ki, insan

tam bir nankördür.

67. Her ümmet için biz, bir ibadet şekli / bir ibadet yeri belirledik; onlar, onu izlerler. Artık bu iş

konusunda seninle çekişmesinler. Sen de Rabbine davet et / dua et. Sen, elbette ki şaşırtmadan

yol aldırın bir kılavuzun ardındasın.

68. Seninle mücadele ederlerse şöyle de: “Yapmakta olduklarınızı Allah daha iyi bilir.”

69. Allah, tartışmakta olduğunuz konuda kıyamet günü aranızda hüküm verecektir.

70. Bilmedin mi ki; Allah gökte ne var, yerde ne varsa hepsini bilir. Bunların tümü bir Kitap’tadır.

Bütün bunlar Allah için çok kolaydır.

71. Allah’tan ayrı olarak, hakkında O’nun hiçbir kanıt indirmediği şeye kulluk ediyorlar.

Kendilerinin de onunla ilgili bir ilmi yoktur. O zalimlerin yardımcısı olmayacaktır.

72. Onlara açık-seçik ayetlerimiz okunduğunda, o küfre sapanların yüzlerinde bir hoşnutsuzluk /

yadsıma görürsün. Kendilerine ayetlerimizi okuyanlara saldırarak olurlar. De ki: “Size şu

yaptığınızdan daha kötü birşey haber vereyim mi: Ateş! Allah onu inkarcılara vaat etmiştir. Ne

kötü dönüş yeridir o.”

73. Ey insanlar! Size bir örnek verildi; onu dinleyin. O Allah’ın yanında yakarıp durduklarınız var

ya, hepsi bir araya toplansalar bir sinek bile yaratamazlar. Sinek onlardan birşey kapacak olsa,

bunu bile ondan geri alamazlar. İsteyen de aciz, istenen de...

74. Allah'ı, şanına yaraşır biçimde takdir edemediler. Allah elbette Kavi'dir, Aziz'dir.

75. Allah, meleklerden de resuller seçer, insanlardan da. Şüphesiz ki, Allah Semi' ve Basir'dir.

76. Onların, önden gönderdiklerini de bilir, arkaya bıraktıklarını da. İş ve oluşlar Allah'a

döndürülür.

77. Ey iman edenler! Rûku edin, secde edin; Rabbinize ibadet edin, hayır işleyin ki kurtulabilesiniz.

78. Allah uğrunda ona yaraşır bir gayretle didinin. O sizi seçmiş ve dinde size hiçbir

güçlük çıkarmamıştır. Babanız İbrahim'in dinini esas alın. Allah sizi, önceden de şu Kitap'ta

da "müslümanlar" diye adlandırdı ki, resul sizin üzerinize bir tanık olsun, siz de insanlar

üzerine tanıklar olasınız. O halde namazı kılın, zekatı verin ve Allah'a sarılın. O'dur sizin

Mevla'nız. Ne güzel Mevla'dır O, ne güzel yardımcıdır O!

MÜMİNUN SURESİ (23/74)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Hiç kuşku yok, kurtulmuştur müminler.

2. Namazlarında huşu sahipleridir onlar.

3. Boş uğraş ve lüzumsuz sözden yüz çevirmişlerdir onlar.
 4. Zekatı vermek için faaliyettedir onlar.
 5. Cinsiyet organlarını koruyanlardır onlar.
 6. Eşleri yahut akitleri aracılığıyla sahip buldukları müstesnadır. Bu durumda kınanmış
değillerdir onlar.
 7. Kim bundan ötesini isterse, işte onlar, sınırı aşanlardır.
 8. O müminler, emanetlerine, ahitlerine saygı duyup sahip çıkanlardır.
 9. Namazlarını korumaya devam ederler onlar.
 10. İşte bunlardır mirasçı olanlar;
 11. Ki, Firdevs cennetine mirasçı olurlar, onda sonsuza dek kalırlar.
 12. Yemin olsun ki, biz insanı topraktan oluşan bir özden yarattık.
 13. Sonra onu çok dayanıklı bir damlacık yaptık.
 14. Sonra o damlacığı bir emriyoya dönüştürdük, sonra o embriyoyu bir et parçası haline getirdik,
nihayet o kemiğe de bir et giydirdik. Sonra onu bir başka yaratılışta yeniden kurduk.
- Yaratıcıların en güzeli Allah'ın kudret ve sanatı ne yücedir.
15. Sonra siz bütün bunların ardından mutlaka öleceksiniz.
 16. Sonra siz kıyamet gününde yeniden diriltileceksiniz.
 17. Andolsun, biz sizin üstünüzde yedi yol yarattık. Ve biz yaratılıştan / yaratılmışlardan gafil de

değiliz.

18. Gökten belli bir ölçüde su indirdik de onu yeryüzünde durdurduk. Elbette ki biz, onu gidermeye

de gücü yetenleriz.

19. Onunla size hurmalardan ve üzümlerden bahçeler yetiştirdik, onlarda sizin için birçok meyvalar

vardır; onlardan yiyorsunuz.

20. Ve bir ağaç da yetiştirdik ki, Tur-i Sina'dan çıkar, yağlı olarak biter; yiyenlere katıktır.

21. Davarlarda da sizin için elbette bir ibret vardır. Onların karınlarındakilerden size içiriyoruz.

Onlarda sizin için birçok yarar var. Onlardan yiyorsunuz da.

22. Hem onlar üzerinde hem de gemiler üzerinde taşıyorsunuz.

23. Andolsun, Nuh'u toplumuna resul olarak gönderdik de o şöyle dedi: "Ey toplumum! Allah'a

kulluk / ibadet edin. O'ndan başka tanrınız yok sizin. Hala korunmayacak mısınız?"

24. Toplumu içinden inkarcı kodaman grup şöyle dedi: "Bu adam, sizin gibi bir insandan başka şey

değil; size üstünlük taslamak istiyor. Eğer Allah dileseydi, melekler indirirdi. Biz ilk atalarımız

arasında böyle birşey duymadık."

25. "Cinnet getirmiş bir adamdan başkası değildir o. Belli bir süreye kadar göz altında tutun onu."

26. Nuh şöyle yakardı: “Rabbim, beni yalanlamaları karşısında yardım et bana.”

27. Bunun üzerine biz Nuh’a şöyle vahyettik: “Gözlerimizin önünde ve vahyimize uygun olarak

gemiği yap. Emrimiz gelip tandır kaynayınca, ailenle birlikte her türden iki çifti gemiğe sok.

İçlerinden, haklarında daha önce hüküm verilmiş olanları dışta bırak. Zulmetmiş olanlar hakkında

bana yakarıp durma. Onlar kesinlikle boğulacaklardır.”

28. Sen, yanındakilerle birlikte geminin üzerine çıktığında şöyle de: “Zalimler topluluğundan bizi

kurtaran Allah’a hamd olsun.”

29. Şunu da söyle: “Rabbim, beni bereketli bir yere indir. Sen, konuk ağırlayanların en

hayırlısıdır.”

30. Biz onları imtihan ediyor idiysek de bunda elbette ibretler vardır.

31. Sonra onların ardından başka bir nesil oluşturduk.

32. Onlara da içlerinden şu yolda tebliğde bulunan bir resul gönderdik: Allah’a kulluk / ibadet

edin. O’ndan başka tanrınız yok sizin. Hala ürpermiyor musunuz?

33. Toplumunun, dünya hayatında servet ve refaha ulaştırdığımız halde inkara sapıp ahiretteki

buluşmayı yalanlayan kodaman takımı şöyle dedi: “Bu adam, sadece sizin gibi bir insan; yemekte

olduğunuzdan yiyor, içmekte olduğunuzdan içiyor.”

34. “Kendiniz gibi bir insana itaat ederseniz, o taktirde mutlaka hüsrana uğrayanlar olursunuz.”

35. “Size, ölüp toprak ve kemik haline geldikten sonra tekrar meydana çıkarılacağınızı mı vaat ediyor?”

36. “Heyhat! Size vaat edilen o şey ne kadar uzak.”

37. “Hayat, şu dünya hayatımızdan başkası değildir. Ölürüz, yaşarız ama biz tekrar diriltilecek değiliz.”

38. “O, yalan düzüp Allah’a iftira eden bir adamdan başkası değil. Biz ona inanmıyoruz.”

39. O peygamber şöyle yakardı: “Rabbim, beni yalanlamaları karşısında yardım et bana.”

40. Allah buyurdu: “Biraz sonra kesinlikle pişman olacaklar.”

41. Nihayet o korkunç titreşimli ses onları tam bir biçimde yakaladı da hepsini sel süprüntüsü

haline getirdik. Dönmeze gitsin o zalimler topluluğu!

42. Sonra onların arkasından başka nesiller oluşturduk.

43. Hiçbir ümmet ne süresinden ileri geçebilir ne de geri kalır.

44. Sonra resullerimizi ardarda gönderdik. Hangi ümmete resulü geldiye onu yalanladılar. Biz de

onları birbiri ardınca yuvarladık ve hepsini birer efsane yaptık. Dönmeze gitsin iman etmeyen bir

topluluk!

45. Sonra Musa ile kardeşi Harun'u mucizelerimizle, açık bir kanıtla gönderdik;

46. Firavun'a ve kodamanlarına. Ancak kibre saptılar, çünkü kendilerini büyük gören bir topluluktu

onlar.

47. Şöyle dediler: "Kendilerine bağlı toplum bize kulluk-kölelik ederken, biz kalkıp bizim gibi iki

insan olan şu adamlara mı inanacağız?"

48. İkisini de yalanladılar, böylece helak edilenler arasına katıldılar.

49. Yemin olsun, Musa'ya o Kitap'ı vermiştik ki, hidayete erebilsinler.

50. Meryem'in oğluyla annesini birer ayet kıldık ve onları oturmaya uygun pınarlı bir tepeye

yerleştirdik.

51. Ey resuller! Güzel ve temiz şeylerden yiyin ve barışa / hayra yönelik iş yapın. Çünkü ben,

yapmakta olduklarınızı çok iyi bilmekteyim.

52. İşte sizin bu ümmetiniz bir tek ümmettir. Ve ben de sizin Rabbinizim; o halde benden korkun.

53. Fakat onlar işlerini aralarında parçalayıp çeşitli kitaplara ayırdılar. Her hizip, yalnız kendi

yanındakiyle sevinip övünmektedir.

54. Artık sen onları bir süreye kadar kendi gafletleri içinde bırak.

55. Sanıyorlar mı ki, kendilerine verdiğimiz mal ve oğullarla güçlendiriyoruz onları,

56. Ve iyiliklerine koşuyoruz. Hayır, farkında olmuyorlar.

57. Onlar ki, Rablerine saygıdan titrerler,

58. Onlar ki, Rablerinin ayetlerine iman ederler,

59. Onlar ki, Rablerine ortak koşmazlar,

60. Onlar ki, verdiklerini, Rablerine dönecekleri için kalpleri ürpererek verirler;

61. İşte bunlar, hayırlarda yarışır. Ve hayırlarda önde gidenler de onlardır.

62. Biz hiçbir benliğe yaratılış kapasitesinin üstünde görev yüklemeyiz. Bizim katımızda, hakkı

söyleyen bir kitap vardır. Onlara haksızlık edilmez.

63. Fakat onların kalpleri bundan gaflet içindedir. Onların bundan başka da işleri vardır ki, hep o

işler için çalışmaktadırlar.

64. Sonunda, servet ve refahla şımarmışlarını azapla enselediğimizde, hemen bağırıp dövünmeye

başlarlar.

65. “Bağırıp dövünmeyin bugün, bizim karşımızda kimseden yardım göremezsiniz.”

66. “Ayetlerimiz size okunuyordu da siz ökçeleriniz üzerine gerisin geri dönüyordunuz.”

67. “Ona karşı büyüklük taslayarak, gece boyunca hezeyanlar savuruyordunuz.”

68. Sözü gereğince düşünmediler de ondan mı, yoksa kendilerine ilk atalarına gelmeyen birşey

geldi diye mi?

69. Yoksa resullerini tanımadılar da bu yüzden mi onu inkar ediyorlar.

70. Yoksa, “onda bir cinnet mi var” diyorlar! Hayır, o kendilerine hakkı getirdi ama onların çoğu

haktan tiksiniyor.

71. Eğer hak onların keyiflerine uysaydı, gökler de yer de bunların içindekiler de kesinlikle fesada

uğrardı. Hayır, biz onlara Zikir’lerini getirdik ama onlar Zikir’lerinden yüz çeviriyorlar.

72. Yoksa onlardan bir vergi mi istiyorsun? Rabbinin vereceği daha hayırlıdır. Rızık verenlerin en

hayırlısıdır O.

73. Şu bir gerçek ki, sen onları dosdoğru bir yola çağırıyorsun.

74. Ama ahirete inanmayanlar, o yoldan hep yan çiziyorlar.

75. Eğer biz onlara acıyıp da üstlerindeki sıkıntıyı kaldırsaydık, azgınlıkları içinde sersem sersem

bocalamaya devam edeceklerdi.

76. Yemin olsun biz onları azapla enseledik. Ama yine de Rablerine boyun eğmediler. Sığınıp

yakarmıyorlar.

77. Nihayet üzerlerine şiddetli bir azabın kapısını açtığımızda hemencecik ümitsizliğe

düşüverecekler.

78. Allah odur ki; sizin için işitme gücü, gözler ve gönüller oluşturdu. Ne kadar da az

şükrediyorsunuz!

79. Sizi yeryüzünde yaratıp yayan da O'dur. O'nun huzurunda haşredileceksiniz.

80. O hayat veriyor, O öldürüyor. Gece ile gündüzün birbiri ardınca gelişi O'nun için. Hala

aklınızı kullanmayacak mısınız?

81. İşin doğrusu şu: Onlar da öncekilerin söylediği gibi söylediler.

82. Dediler ki: "Ölüp, toprak ve kemik haline geldiğimiz zaman mı, gerçekten o zaman mı

diriltileceğiz?"

83. "Andolsun, biz de bizden önce atalarımız da bununla tehdit edildik. Öncekilerin masallarından

başka birşey değil bu."

84. De ki: "Eğer biliyorsanız, yeryüzü ve içindekiler kimindir?"

85. "Allah'ındır." diyecekler. De ki: "Hala düşünüp ibret almıyor musunuz?"

86. Sor: "Yedi göklerin Rabbi ve o büyük arşın Rabbi kimdir?"

87. "Allah'tır." diyecekler. De ki: "Hala korkmuyor musunuz?"

88. Şunu da sor: "Eğer biliyorsanız söyleyin. Kimdir o, herşeyin meleketu elinde olan? O koruyup

gözetken ama korunup gözetilmeyen?"

89. “Allah’tır.” diyecekler. De ki: “Nasıl oluyor da büyüleniyorsunuz?”

90. Hayır, hayır! Biz onlara hakkı getirdik ama onlar tam anlamıyla yalancıdırlar.

91. Allah, çocuk filan edinmemiştir. O’nunla beraber herhangi bir ilah da yoktur. Eğer böyle

olsaydı, her ilah kendi yarattığını yok ederdi ve mutlaka biri ötekine üstün gelmeye çalışırdı.

Allah’ın şanı onların nitelendirmelerinden yücedir, arınmıştır.

92. Gözle görülmeyeni de görüleni de bilendir O. Uzaktır onların ortak koştuklarından.

93. De ki: “Rabbim, tehdit edildikleri şeyi bana mutlaka göstereceksen,

94. Beni o zalimler topluluğunun içinde tutma Rabbim.”

95. Biz, onları tehdit ettiğimiz şeyi sana göstermeye elbette kadiriz.

96. En güzel olan neyse onunla sav kötülüğü. Onların nasıl nitelendirme yaptıklarını biz daha iyi

biliriz.

97. Ve de ki: “Rabbim, şeytanların dürtüklemelerinden sana sığınırım.”

98. “Onların, başıma üşüşmelerinden de sana sığınırım Rabbim.”

99. Sonunda onlardan birine ölüm geldiğinde şöyle der: “Rabbim, beni geri döndürün;

100. Döndürün ki, o arkada bıraktığım yerde iyi bir iş yapayım.” Hayır, bir kelime ki bu, o söyler

onu. Ötelerinde, dirilecekleri güne kadar bir berzah vardır.

101. Sur'a üfürüldüğünde, aralarında artık soy-sop / şuna-buna mensup olmalar söz konusu edilemez.

Birbirlerini soruşturamazlar da.

102. Artık kimin tartıları ağır gelirse onlar kurtulmuş olacaklardır.

103. Tartıları hafif gelenler ise kendilerini kayba uğratanlar, sürekli cehennemde kalanlar

olacaklardır.

104. Ateş, yüzlerini yalar. Ve onlar da içinde sırtıp kalacaklar.

105. "Ayetlerim size okunmadı mı? Ve siz onları yalanlamıyor muydunuz?"

106. Derler ki: "Rabbimiz, bahtsızlığımız bize baskın çıktı. Sapıp gitmiş bir topluluk olduk biz."

107. "Rabbimiz, çıkar bizi oradan. Eğer bir daha aynısını yaparsak, gerçekten zalimler olacağız."

108. Buyurur: "Yıkılıp gidin oraya, konuşmayın benimle."

109. Kullarımdan bir zümre, "Rabbimiz, inandık; affet bizi, acı bize, sen merhametlilerin en

hayırlısıdır" diyorken,

110. Siz onları alaya aldınız. Öyle ki, beni anmayı size unutturdular. Siz onlara hep gülüyordunuz.

111. Bugün onlara ben, sabretmiş olmalarının karşılığını verdim. Başarıya erip kurtulanlar, onlardır.

112. Buyurur: "Yeryüzünde, yıllar sayısıyla ne kadar kaldınız?"

113. Derler: "Bir gün yahut günün bir kısmı kadar; sayanlara sor."

114. Buyurdu: “Sadece birazcık kaldınız. Keşke biliyor olsaydınız.”

115. “Sizi, boş yere yarattığımızı ve bize döndürülmeyeceğinizi mi sandınız?”

116. Yücelerden yücedir, o hak padişah olan Allah. İlah yok O’ndan başka. O şanlı arşın Rabbidir

O.

117. Kim Allah’ın yanında, hakkında hiçbir kanıt olmayan bir başka ilaha yakarır / davet ederse,

onun hesabı Rabbi katındadır. Hiç kuşkusuz, küfre sapanlar iflah etmezler.

118. Şöyle yakar: “Rabbim! Affet, merhamet et. Sen merhametlilerin en hayırlısısın.”

NUR SURESİ (24/102)

Rahman ve Rahim Allah’ın adıyla...

1. Bir suredir, indirdik onu; farz kıldık onu... Ve içinde açık-seçik ayetler indirdik ki, düşünüp

ders alabilesiniz.

2. Zina eden kadınla zina eden erkek... Yüz vuruş vurun herbirinin ciltlerine... Allah’a ve ahiret

gününe inanıyorsanız, Allah’ın dini konusunda bunlara acıma duygusu sizi yakalamasın.

Müminlerden bir grup da bunların cezalarına tanık olsun.

3. Zina eden erkeği zina eden bir kadın veya putperest bir kadından başkası nikahlamaz. Zina eden

kadına gelince, onu da zina eden bir erkek veya putperest bir erkekten başkası nikahlamaz.

Müminlere bu, haram kılınmıştır.

4. İffetli kadınlara iftira atıp da dört tanık getirmeyenlere gelince, onlara hemen seksen vuruş

vurun. Ve onların tanıklıklarını ebediyen kabul etmeyin. Onlar, fıska batmışların ta kendileridir.

5. Bu suçtan sonra tövbe edip iyi hal sergileyenler müstesna. Şu bir gerçek ki, Allah Gafur'dur,

Rahim'dir.

6. Kendi eşlerine zina isnat edip de kendilerinden başka tanıkları olmayanların herbirinin

tanıklığı, kendisinin kesinlikle doğru sözlülerden olduğu hususunda Allah'a yeminden ibaret dört

kez tanıklık ikrarıdır.

7. Beşincide, eğer yalancılardansa, Allah'ın laneti üzerine olsun diye söz söyler.

8. İtham edilen eşin, itham eden kocanın kesinlikle yalancılardan olduğuna ilişkin, Allah adına

dört kez yemin şeklindeki tanıklığı, ondan cezayı düşürür.

9. Bu durumda kadının beşinci sözü, suçlayan erkek suçlayan erkek doğru sözlülerdense,

“Allah'ın gazabının kendisi üzerine olması”nı söylemekten ibarettir.

10. Allah'ın lütuf ve rahmeti üzerinizde olmasaydı neylerdiniz! Ve hiç kuşku yok Allah Tevvab'dır,

Hakim'dir.

11. O ifki / yalan haberi getirenler, içinizden bir gruptur. Onu sizin için şer sanmayın. Aksine o,

sizin için bir hayırdır. Onlardan her kişiye o gūnahtan kazandıđı vardır. Onların, gūnahın

büyüğünü yönetenine de büyük bir azap vardır.

12. Onu işittiğinizde, erkek ve kadın müminlerin birbirleri için iyi zanda bulunup, "bu apaçık bir

iftiradır" demeleri gerekmez miydi?

13. Ona dört tanık getirselerdı ya! Madem ki, tanıkları getiremediler, o halde Allah katında tümü

yalancıdır.

14. Eğer dünya ve ahirette Allah'ın lūtfu üzerinizde olmasaydı, içine daldığınız o yaygarada size

mutlaka büyük bir azap dokunurdu.

15. O zaman siz, onu dillerinizle birbirinize yetiştiriordunuz ve ağızlarınızla, hakkında hiçbir

bilginiz olmayan şeyi söylüyor, üstelik bunu önemsiz sanıordunuz. Oysa ki Allah katında o, çok

büyük bir gūnahtı.

16. Onu duyduğunuzda, "bu konuda söz söylememiz bize yakışmaz; haşa, bu büyük bir iftiradır"

demeniz gerekmez miydi?

17. Eğer iman sahipleri iseniz, Allah sizi böyle birşeye bir daha asla

dönmemeniz hususunda

uyarıyor.

18. Allah size ayetleri iyice açıklıyor. Allah Alim'dir, Hakim'dir.

19. İman edenler içinde edepsizliğin yayılmasını arzu edenler var ya, onlar için dünyada da ahirette

de korkunç bir azap öngörülmüştür. Allah bilir ama siz bilmezsiniz.

20. Ya Allah'ın lütfu ve rahmeti üzerinizde olmasaydı! Allah Rauf'tur, Rahim'dir.

21. Ey iman edenler! Şeytanın adımlarını izlemeyin. Kim şeytanın adımlarını izlerse, şeytan ona

iğrençlikleri ve kötülüğü emreder. Allah'ın lütuf ve rahmeti üzerinizde olmasaydı, içinizden tek

kişi bile sonsuza dek temize çıkamazdı. Ama Allah dilediğini artırıp temizliyor. Allah herşeyi

işitiyor, herşeyi biliyor.

22. Sizin lütuf ve imkan sahibi olanlarınız; akrabaya, çaresizlere, Allah yolunda hicret edenlere

birşey vermemeye yemin etmesinler, affetsinler, hoş görsünler. Allah'ın sizi affetmesini istemez

misiniz? Allah Gafur'dur, Rahim'dir.

23. O birşeyden habersiz iffetli mümin kadınlara iftira atanlar, dünyada da ahirette de lanete

çarptırılmışlardır. Büyük bir azap vardır onlar için.

24. Gün gelecek onların kendi dilleri, kendi elleri, kendi ayakları, yapıp

ettikleri işler hakkında

kendi aleyhlerine tanıklık edecektir.

25. O gün Allah, onlara hak ettikleri cezayı tam verecek ve Allah'ın apaçık Hak olduğunu

bilecekler.

26. Murdar karılar murdar erkeklere, murdar erkekler de murdar karılara...
Temiz kadınlar temiz

erkeklere, temiz erkekler de temiz kadınlara... Bunlar, ötekilerin söylediklerinden arınmışlardır.

Bunlar için bir bağışlanma ve bol bir rızık vardır.

27. Ey iman edenler! Kendi evleriniz dışındaki evlere, sahipleriyle kaynaşıp izin almadan, bir de

ev sakinlerine selam vermeden girmeyin. Düşünüp taşınmanızı sağlamada bu sizin için daha

hayırlıdır.

28. Eğer orada kimseyi bulamazsanız, size izin verilinceye kadar oraya girmeyin. Eğer size “geri

dönün” denirse, dönün; bu sizin için daha iyi ve temizdir. Allah, yaptıklarınızı çok iyi biliyor.

29. Oturana bulunmayan ve içinde size ait eşya olan evlere girmenizde bir sakınca yoktur. Allah,

sizin açıkladıklarınızı da sakladıklarınızı da bilir.

30. Mümin erkeklere söyle: Bakışlarını yere indirsinler. Irzlarını / bellerini korusunlar. Bu onlar

için daha arındırıcıdır. Kuşkusuz Allah, yapmakta olduklarınızdan haberdardır.

31. Mümin kadınlara da söyle: Bakışlarını yere indirsinler. Irzlarını / eteklerini korusunlar.

Süslerini /zinetlerini, görünen kısımlar müstesna, açmasınlar. Örtülerini / başörtülerini göğüs

yırtmaçlarının üzerine vursunlar. Süslerini şu kişilerden başkasına göstermesinler: Kocaları

yahut babaları yahut kocalarının babaları yahut oğulları yahut kocalarının oğulları yahut

kardeşleri yahut kardeşlerinin oğulları yahut kendi kadınları yahut ellerinin altında bulunanlar

yahut kadına ihtiyaç duymaz olmuş erkeklerden kendilerinin hizmetinde bulunanlar yahut

kadınların mahrem yerlerini henüz anlayacak yaşa gelmemiş çocuklar. Süslerinden, gizlemiş

olduklarının bilinmesi için ayaklarını yere vurmasınlar. Ey müminler, hepiniz topluca Allah'a

tövbe edin ki kurtuluşa erebilesiniz.

32. İçinizden bekarları / dulları, bir de erkek hizmetçilerinizden ve halayıklarınızdan durumu uygun

olanları evlendirin. Eğer yoksul iseler, Allah onları lütfundan zenginleştirir. Allah Vasi'dir,

Alim'dir.

33. Nikah imkanı bulamayanlar, Allah kendilerini lütfundan zenginleştirinceye kadar iffetlerini

korusunlar. Size bağımlı olanlardan, hürriyetini satın almak isteyenlerin, kendilerinde iyi hal

görürseniz, onlarla yazılı anlaşma yapın. Allah'ın size verdiği malından siz de onlara verin.

Hizmetinizdeki genç kızları iffetli kalmak isteyip dururlarken, iğreti dünya hayatının basit

menfaatini elde etmek için fuhşa zorlamayın. Kim onları baskı altında tutarsa Allah, fuhşa

zorlanmalarından sonra onları affedici, esirgeyicidir.

34. Andolsun ki, size, gerçeği açık-seçik anlatan ayetler, sizden önce gelip geçmiş olanlardan

örnekler, korunanlar için de bir öğüt indirdik.

35. Allah, göklerin ve yerin Nur'udur. Onun nurunun örneği, içinde çerağ bulunan bir kandile

benzer. Kandil, bir sırça içerisindedir. Sırça, inciden bir yıldız gibidir ki, doğuya da batıya da

nispeti olmayan bereketli bir zeytin ağacından yakılır. Bu ağacın yağı, neredeyse ateş dokunmasa

bile ışık saçar. Nur üzerinde nurdur o. Allah, dilediğini kendi nuruna kılavuzlar. Allah insanlara

örnekler verir. Allah herşeyi bilmektedir.

36. Kandil, Allah'ın yükseltilmesine ve içinde adının anılmasına izin verdiği evlerdedir. Orada

sabah-akşam O'nu tespih eder.

37. Öyle erler vardır ki, ne bir ticaret ne bir alış-veriş onları Allah'ın

Zikri'nden, namaz kılmaktan,

zekat vermekten alıkoyamaz. Onlar, kalplerle gözlerin döneceği / yer değiştireceği günden

korkarlar.

38. Ki Allah kendilerine, yapıp işlediklerinin en güzelini versin ve lütfundan onlara artışlar

sağlasın. Allah dilediğini hesapsızca rızıklandırır.

39. Küfre sapanlara gelince, onların amelleri çöldeki serap gibidir ki, susuzluktan bunalan onu su

sanır. Ama ona yaklaşıncı hiçbir şey bulamaz; yanında Allah'ı bulur; O da onun hesabını eksiksiz

bir biçimde görür. Allah, hesabı çok çabuk görendir.

40. Onların amelleri, engin denizdeki karanlıklara da benzer. Üst üste dalgaların kapladığı bir

deniz. Daha üstünde de bulutlar var. Birbiri üstüne karanlıklar... Elini çıkarsa göremeyecek

halde. Allah'ın ışık vermediği kişiye hiçbir ışık bulunamaz.

41. Görmedin mi, göklerdeki ve yerdeki şuurular da bölük bölük olmuş kuşlar da Allah'ı tespih

etmektedirler. Her biri kendine özgü duasını, kendine özgü tespihini bilmiştir. Allah, onların

yapmakta olduklarını çok iyi bilmektedir.

42. Göklerin ve yerin mülkü / yönetimi Allah'ındır. Dönüş Allah'adır.

43. Görmedin mi, Allah, bulutları sürüyor, sonra onları kaynaştırıp içiçe

sokuyor, sonra onları

birbiri üstüne yığıyor. Nihayet onların arasından yağmurun çıktığını görüyorsun. Gökten, ondaki

dağlardan bir dolu indiriyor da onunla dilediğini çarpıyor, dilediğinden de onu yan geçiriyor.

Onun şimşeginin parıltısı, neredeyse gözleri alıp götürecektir.

44. Allah, gece ile gündüzü evirip çeviriyor. Gözleri olanlar için bunda elbette bir ibret vardır.

45. Allah, tüm canlıları sudan yarattı. Onlardan kimileri karnı üzerinde yürür, kimileri iki ayak

üstünde yürür, kimileri de dört ayak üstünde... Allah dilediğini yaratıyor, Allah herşeye

kadirdir.

46. Andolsun biz açık-seçik bilgiler veren ayetler indirdik. Allah dilediğini dosdoğru yola iletiyor.

47. “Allah’a ve o resule inandık, boyun eğdik” diyorlar, sonra da içlerinden bir zümre bunun hemen

ardından yüz çeviriyor. Bunlar, inanmış insanlar değiller.

48. Allah’a ve aralarında hüküm versin diye elçiye çağırıldıklarında, içlerinden bir grup hemen yüz

çevirip gidiyor.

49. Eğer gerçek, kendi lehlerine olursa boyun bükerek ona gelirler.

50. Kaplılarında maraz mı var bunların, yoksa kuşkuya mı düştüler, yoksa Allah’ın resulünün

kendilerine haksızlık yapacağından mı korkuyorlar? Hayır, hayır! Bunlar zalimlerin ta

kendileri...

51. Allah'a ve aralarında hüküm vermek üzere O'nun resulüne çağırıldıklarında, müminlerin

sözleri sadece şunu söylemeleridir: "İşittik, itaat ettik." İşte bunlardır kurtuluşa erenler.

52. Allah'a ve O'nun resulüne itaat eden, Allah'a saygı duyan ve O'ndan korkan kişiler, zafere

ulaşanların ta kendileridir.

53. Yeminlerinin olanca gücüyle Allah'a ant içtiler ki, sen onlara emredersen mutlaka savaşa

çıkacaklar. De ki: "Ant içmeyin. Örfeye uygun bir itaat yeterli. Allah, yapmakta olduklarınızdan

haberdardır."

54. De ki: "Allah'a da itaat edin, resule de. Eğer yüz çevirirsiniz / yüz çevirirlerse, onun görevi

ona yükletilen, sizin göreviniz de size yükletilendir. Eğer ona itaat ederseniz yolu bulursunuz.

Resule düşen, açık bir tebliğden başkası değildir."

55. Allah; sizin, iman edip barışa yönelik iyilikler yapanlarınıza şu vaatte bulunmuştur: Onlardan

öncekileri hükümran kıldığı gibi onları da yeryüzünde mutlaka hükümran kılacak. Onlar için

beğenip seçtiği dinlerini yine onlar için güç kaynağı yapacak, onları

korkularının arkasından

mutlaka güvene ulaştırarak. Bana kulluk / ibadet edecekler, hiçbir şeyi bana ortak

koşmayacaklar. Bundan sonra nankörlük ederlerse, yoldan sapanların ta kendileridir.

56. Namazı kılın, zekatı verin, resule itaat edin ki, rahmete erdirilesiniz.

57. Sakın o küfre sapanların, yeryüzünde aciz bırakıcı güçler olduklarını zannetme. Varacakları yer

ateştir onların. Ne kötü dönüş yeridir o, ne kötü!

58. Ey iman edenler! Ellerinizi altında bulunanlarla, erginlik yaşına gelmemiş olanlarınız sizden

üç durumda izin istesinler: Sabah namazından önce, öğlen vaktinde elbisenizi çıkardığınızda,

yatsı namazından sonra... Çıplak olabileceğiniz üç vakittir bunlar. Bunlar dışında ne size ne de

onlara bir günah yoktur. Aranızda dolaşırlar, birbirinize bakabilirsiniz. Allah, ayetleri size işte

böyle açıklıyor. Allah Alim'dir, Hakim'dir.

59. Çocuklarınız erginlik çağına ulaştığında, kendilerinden öncekilerin izin istediği gibi izin

istesinler. Allah size ayetlerini işte böyle açıklıyor. Allah herşeyi bilir, hikmeti sınırsızdır.

60. Artık nikah arzuları kalmamış, hayızdan ve evlattan kesilen kadınların, süslerini göstermek için

ortalıkta dolaşmamaları şartıyla örtülerini bırakmalarında kendileri için bir

günah yoktur. Ama

sakınmak için titiz davranmaları, onlar için daha hayırlıdır. Allah, herşeyi işitir, herşeyi bilir.

61. Köre güçlük yoktur, topala güçlük yoktur, hastaya güçlük yoktur. Sizin için de gerek kendi

evlerinizden gerekse şu kişilerin evlerinden yemek yemenizde bir sakınca yoktur: Babalarınızın

evleri yahut annelerinizin evleri yahut kardeşlerinizin evleri yahut kızkardeşlerinizin evleri yahut

amcalarınızın evleri yahut halalarınızın evleri yahut dayılarınızın evleri yahut teyzelerinizin

evleri yahut anahtarı size teslim edilmiş olan evler yahut arkadaşlarınızın evleri. Hep birlikte

yahut ayrı ayrı yemenizde sizin için hiçbir sakınca yoktur. Evlere girdiğinizde, Allah katından bir

esenlik, bir bereketlilik, bir temizlik dileği olarak kendinize de selam verin. Allah size ayetleri

işte böyle ayan-beyan bildiriyor ki, aklınızı çalıştırabilirsiniz.

62. Müminler o insanlardır ki, Allah'a ve O'nun resulüne inanırlar. Resulle beraber, ortaklaşa bir

iş üzerinde buldukları zaman, ondan izin almadan çekip gitmezler. O senden izin isteyenler var

ya, onlar Allah'a ve O'nun resulüne iman edenlerdir. Bazı uğraşları için senden izin

istediklerinde, onlardan dilediğine izin ver ve kendileri için af dile. Allah Gafur'dur, Rahim'dir.

63. Aranızda peygamberi çağırmayı, sizin birbirinizi çağırmanıza eş tutmayın. Allah sizin, birbirini

siper ederek sıvışıp gidenlerinizi bilir. Resulün emrine aykırı davrananlar, kendilerine bir

fitnenin gelip çatmasından yahut acıklı bir azabın yakalarına yapışmasından çekinsinler.

64. Gözünüzü açın! Göklerde ne var, yerde ne varsa yalnız Allah'ındır. O sizin ne hal üzere

olduğunuzu bilir. Bir gün O'na döndürülecekler de O onlara, yapıp ettiklerini haber verecektir.

Allah herşeyi iyice bilmektedir.

FURKAN SURESİ (25/42)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Şanı yücedir o kudretin ki, hakla batılı ayıran o Furkan'ı, bütün alemler için bir uyarıcı olsun

diye kuluna indirdi.

2. Göklerin ve yerin mülk ve saltanatı yalnız O'nundur. Çocuk edinmemiştir O. Mülk ve

saltanatında ortak yoktur O'na. Herşeyi yaratmış ve herşeye bir ölçü ve oluş tarzı takdir etmiştir.

3. Böyleyken O'nun dışında bir takım ilahlar edindiler. Hiçbir şey yaratamaz bunlar. Kendileri

yaratılmışlardır zaten... Kendi benlikleri için bile ne bir zarara güç yetirebilirler ne bir yarara.

Ne bir ölüme güçleri yeter ne bir dirime ne de kabirden çıkarıp hesap sormaya.

4. Küfre batanlar dediler ki: “Bu, onun uydurduğu bir düzmecedен başka şey değildir. Ve bu

düzmede ona, başka bir topluluk da yardım etmiştir.” Andolsun ki, bunu söyleyenler bir zulüm,

günah ve iftira sergilemişlerdir.

5. Dediler ki: “Öncekilerin masallarıdır bu. Birilerine yazdırdı onu. O ona sabah-akşam birileri

tarafından yazdırılıyor.”

6. Şöyle söyle: “Onu göklerde ve yerdeki sırrı bilen indirmiştir. Kuşkusuz O, Gafur’dur,

Rahim’dir.”

7. Şunu da söylemişlerdir: “Ne biçim resuldür bu; yemek yiyor, sokaklarda yürüyor. Üzerine bir

melek indirilmeli, beraberinde özel bir uyarıcı olmalı değil miydi?”

8. “Yahut ona bir hazine gönderilmeli, yahut ürününden yediği bir bahçesi olmalı değil miydi?” O

zalimler şunu da söylediler: “Sizler büyülenmiş bir adamdan başkasının ardı sıra gitmiyorsunuz.”

9. Bak da gör! Nasıl da örnekler sunuyorlar sana. Sapıttılar, artık bir daha yol bulamazlar.

10. Şanı yücedir o kudretin ki, dilerse sana ondan daha hayırlısını, altından nehirler akan bahçeleri

verir ve senin için köşkler de yapar.

11. İş onların söyledikleri gibi değil. Onlar o kıyamet saatini yalanladılar. Ve biz, kıyamet saatini

yalanlayanlara alevli bir ateş hazırlamışızdır.

12. O, onları uzak bir yerden gördüğünde, onlar onun kaynayan öfkesini ve uğultusunu işitirler.

13. Elleri boyunlarına bağlı olarak onun dar bir yerine atıldıklarında, orada haykırırlar: “Neredesin

ey ölüm!”

14. Bugün bir ölüm çağırmayın, birçok ölümü davet edin.

15. De ki: “Bu mu daha iyi, yoksa korunanlara vaat edilen o sonsuzluk cenneti mi? O cennet de bu

korunanların ödülü ve dönüş yeridir.”

16. Onlar için orada, diledikleri herşey sürekli vardır. Bu, Rabbin üzerinde sorumluluğu üstlenilen

bir vaattir.

17. Onları ve Allah dışındaki taptıklarını haşredeceği gün şöyle sorar: “Şu kullarımı siz mi

saptırdınız yoksa onlar mı yoldan çıktılar?”

18. Derler ki: “Tespah ederiz seni, seni bırakıp da başka dostlar edinmek bize yaraşmazdı. Ama sen

onları ve atalarını öylesine nimetlendirdin ki, Zikir’i unuttular ve helake giden bir topluluk

oldular.”

19. İşte haklarında söz söyledikleriniz de sizi yalanladılar. Artık ne azabı

savabilirsiniz ne de

yardımcı olabilirsiniz. Zulmedenlerinize zorlu bir azap tattıracağız.

20. Senden önce gönderdiğimiz peygamberler de mutlaka yemek yiyorlar, sokaklarda yürüyorlardı.

Biz sizi birbiriniz için imtihan aracı yaptık. Rabbin herşeyi görmektedir.

21. Bize kavuşmayı ummayanlar dediler ki: “Üstümüze melekler inse, yahut Rabbimizi görsek

olmaz mı?” Yemin olsun ki, kendi benliklerinde büyüklük kuruntusuna düştüler ve korkunç bir

biçimde azdılar.

22. Melekleri görecekları günde, o günahkarlara hiçbir müjde yoktur. Şöyle diyecekler: “Yasaktır,

yasaklanmıştır!”

23. Yaptıkları her işin önüne geçmiş, onu un-ufak hale getirip silmişizdir.

24. O gün, konakladıkları yer çok hayırlı, dinlenip eğlendikleri yer çok güzel olanlar, cennet

halkıdır.

25. Gün olur, gök, bulutlarla yarılr ve melekler ardarda indirilir.

26. O gün gerçek mülk ve yönetim Rahman’ındır. Ve o, kafirler için çok zorlu bir gündür.

27. O gün zalim, ellerini ısırarak diyecek ki: “Ne olurdu, resulle birlikte bir yol tutsaydım!”

28. “Ah, ne olurdu, falancayı dost edinmeseydim!”

29. “Zikir bana geldikten sonra, o saptırdı beni ondan. Şeytan, insan için bir rezil edicidir.”

30. Resul de şöyle der: “Ey Rabbim, benim toplumum, bu Kur’an’ı terk edilmiş / dışlanmış halde tuttular.”

31. Biz böylece her peygambere, günahkarlardan bir düşman musallat ettik. Kılavuz ve yardımcı olarak Rabbin yeter.

32. İnkâr edenler dediler ki: “Kur’an ona toptan, bir kerede indirilseydi ya!” Biz böyle yaptık ki,

onunla senin kalbini dayanıklı kılalım. Biz onu parça parça / ayet ayet okuduk.

33. Onlar sana bir mesel getirdikçe, biz sana hakkı ve en güzel yorumu getiririz.

34. O yüzleri üstü cehenneme sevk edilecek olanlar, mekan bakımından en şerli, yol bakımından en sapık kişilerdir.

35. Andolsun ki, biz Musa’ya Kitap’ı verdik. Kardeşi Harun’u da onun yanında vezir yaptık.

36. Ardından şöyle dedik: “Ayetlerimizi yalanlayan topluluğa gidin.” Biraz sonra da o topluluğu yerle bir ettik.

37. Ve Nuh kavmi... Resulleri yalanladıklarında hepsini boğup, insanlara bir ibret yaptık. Zalimler için acıklı bir azap hazırladık.

38. Ad'ı, Semud'u, Res halkını ve bunlar arasında birçok nesilleri yere batırdık.

39. Bunların her birine türlü türlü örnekler verdik. Ve bunların hepsini perişan edip batırdık.

40. Yemin olsun, onlar o kötülük yağmuruna tutulan kente vardılar. Peki onu görmüyorlar mıydı?

Hayır, onlar dirilip hesap vermeyi ummuyorlardı.

41. Seni gördüklerinde, şu şekilde alaya almaktan başka şey yapmazlar:
“Allah'ın resul olarak

gönderdiği şu mu?”

42. “Eğer biz kendilerine bağlılıkta sabırlı olmasaydık, bu bizi ilahlarımızdan saptıracaktı.” Azabı

gördüklerinde, yolca kimin daha sapık olduğunu bilecekler.

43. İğreti arzusunu ilah edinen kişiyi gördün mü? Şimdi ona sen mi vekil olacaksın?

44. Yoksa sen bunların çoğunun işittiğini, akledip düşündüğünü mü sanıyorsun! Onlar hayvanlar

gibidirler, hatta yolca, hayvanlardan da şaşkındırlar.

45. Görmedin mi Rabbini, nasıl uzatmıştır gölgeyi. Eğer dileseydi, onu elbette hareketsiz kılardı.

Sonra nasıl güneşi ona delil yapmışız!

46. Sonra nasıl tutup onu ağır ağır kendimize çekmişiz.

47. O'dur sizin için geceyi elbise, uykuyu dinlence yapan. Gündüzü, dağılıp yayılma zamanını

yapan da O'dur.

48. O gönderdi rüzgarı bir müjde olarak rahmetinin önünden. Biz indirdik gökten tertemiz bir su,

49. Ki onunla ölü bir beldeyi diriltelim ve onunla, yarattıklarımızdan bir takım hayvanları ve

birçok insanları suvaralım.

50. Andolsun, onu aralarında çeşitli biçimlerde ifade ettik ki öğüt alabilsinler. Ama insanların çoğu

sadece nankörlükte ısrar etmektedir.

51. Eğer dileseydik, her kente bir uyarıcı gönderirdik.

52. Artık inkarcılara boyun eğme, onlara karşı Kur'an ile zorlu bir cihat aç.

53. İki denizi birbiri üstüne salan O'dur. Bu, tatlı ve yürek ferahlatıcı; şu, tuzlu ve acı. Ve ikisinin

arasında bir berzah, geçişi engelleyen bir perde koymuştur.

54. Sudan bir insan yaratıp, onu nesep ve sıhriyet akrabalıkları halinde oluşturan O'dur. Rabbin çok

güçlüdür.

55. Allah'ı bırakıp da kendilerine yarar sağlamayacak, zarar da veremeyecek şeylere ibadet /

kulluk ediyorlar. İnkarcı, Rabbi aleyhine başkalarına arka çıkar.

56. Biz seni sadece müjdecı ve uyarıcı olarak gönderdik.

57. De ki: "Onun karşılığında sizden bir ücret istemiyorum; ancak Rabbine varmak için bir yol

tutmayı dileyenler istiyorum.”

58. O hiç ölmeyecek diriye, o Hayy olana dayanıp güven, onu överek tespih et. Kullarının

günahlarından onun haberdar olması yeter.

59. Gökleri, yeri ve bunlar arasındakileri altı günde yaratıp sonra arş üzerinde egemenlik kuran

O'dur. Rahman'dır O. Haberdar olana sor onu.

60. Onlara, “Rahman'a secde edin” dendiğinde şöyle derler: “Rahman da neymiş? Senin emrettiğin

şeye secde eder miyiz hiç?” Ve bu söz onların nefretini artırdı.

61. Şanı yücedir o kudretin ki; gökte burçlar yarattı, orada bir kandil ve ışık yansıtıcı bir ay

oluşturdu.

62. Geceyle gündüzü, öğüt almak isteyenlere şükretmek isteyenler için, birbirini izler hale getiren

O'dur.

63. Rahman'ın kulları, yeryüzünde böbürlenmeden / rahatsız etmeden yürüyen kişilerdir. Cahiller

onlara hitap edince, “selam” derler.

64. Geceleri, Rableri huzurunda secde ederek, ayakta durarak geçirirler.

65. Ve şöyle yakarırlar: “Rabbimiz, cehennem azabını bizden uzak tut. Doğrusu, onun azabı inatçı

ve yapışkandır.”

66. Ne kötü bir durak yeridir o, ne kötü bir dinlenme yeri!

67. Onlar harcadıkları zaman ne savurganlığa saparlar ne de cimrilik ederler.
O ikisi arasında bir

dengedir bu.

68. Onlar Allah'ın yanında bir başka ilaha yakarmazlar / davet etmezler.
Allah'ın saygıya layık

kıldığı canı haksız yere almazlar. Zina etmezler. Bunları yapan cezaya
çarpılır.

69. Kıyamet günü azap kendisi için katkat artırılır da hor ve ezik halde onun
içinde sürekli kalır.

70. Tövbe ederek inanan ve barışa yönelik iyi bir iş yapan müstesna. Allah,
böylelerinin

kötülüklerini güzelliğe dönüştürür. Allah Gafur'dur, Rahim'dir.

71. Kim tövbe edip iyilik ve barışa yönelik iş yaparsa, hiç kuşkusuz tövbesi
kabul edilmiş olarak

Allah'a döner.

72. Onlar yalana tanıklık etmezler / yalan söze kulak vermezler. Boş lakırdıya
rastladıklarında

soylu bir tavırla geçip giderler.

73. Rablerinin ayetleri kendilerine hatırlatıldığında, kör ve sağırlar gibi onlar
üzerine kapanmazlar.

74. Onlar şöyle yakarır: "Rabbimiz, eşlerimizden ve çocuklarımızdan bize
göz aydınlığı bağışla.

Bizi takvaya sarılanlara önder kıl."

75. İşte bunlar, sabretmiş olmalarına karşılık yüksek konaklarla ödüllendirilirler. Ve o konaklarda

sağlık dileğiyle ve selamla karşılanırlar.

76. Orada sürekli kalacaklardır. Ne güzel konak yeri, ne güzel dinlenme yeri!

77. De ki: “Duanız / davetiniz yoksa, Rabbim sizi ne yapsın! Yalanladınız; bu yüzden azap

kaçınılmaz olacaktır.”

ŞUARA SURESİ (26/47)

Rahman ve Rahim Allah’ın adıyla...

1. Ta, Sin, Mim.

2. İşte sana gerçeği gösteren Kitap’ın ayetleri...

3. Onlar iman etmiyorlar diye kendini üzüntüden tüketir gibisin.

4. Eğer istersek gökten üzerlerine bir mucize indiririz de boyunları onun önünde perişanlıkla

eğilip kalır.

5. O Rahman’dan kendilerine söze bürünmüş yeni bir hatırlatma gelmeye dursun, ondan mutlaka

yüz çevirirler.

6. Andolsun yalanladılar ama yakında gelecektir onlara alaya alıp durdukları şeyin haberleri.

7. Bakmadılar mı yere, neler fışkırtmışız onda cömert ve bereketli her çiftten.

8. Bunda elbette bir mucize var, fakat onların çoğu mümin değiller.
9. Ve hiç kuşku yok, senin Rabbin gerçekten mutlak Aziz, mutlak Rahim'dir.
10. Rabbinin Musa'ya, "zulüm sergileyenler topluluğuna git" diye seslenişini hatırla.
11. "Firavun'un toplumuna git. Hala korkup korunmayacaklar mı?"
12. Demişti ki Musa: "Rabbim, doğrusu ben, beni yalanlamalarından korkuyorum."
13. "Göğsüm daralıyor, dilim açılmıyor. Görev emrini Harun'a gönder."
14. "Hem, benim üzerimde onlar aleyhine işlenmiş bir suç var; bu yüzden beni öldürmelerinden korkuyorum."
15. "Hayır, olmaz." dedi. "Ayetlerimizi götürün. Biz sizinleyiz, herşeyi dinlemekteyiz."
16. "Hemen Firavun'a gidin, şöyle deyin: 'Alemlerin Rabbi'nin resulleriyiz biz.'"
17. "İsrailoğullarını bizimle birlikte gönder."
18. Firavun dedi: "Biz seni aramızda, bir çocuk olarak koruyup beslemedik mi? Ömrünün nice yıllarını aramızda geçirdin."
19. "Ve sonunda o yaptığını da yaptın. Nankörlerden birisin sen."
20. Musa dedi: "Onu yaptığım zaman şaşkınlardandım."
21. "Sizden korkunca aranızdan kaçtım. Daha sonra Rabbim bana hükmetme gücü bağışladı ve beni

peygamberlerden biri yaptı.”

22. “O başıma kaktığın nimet, İsrailoğullarını köle yapmana karşılıktı.”

23. Firavun dedi: “Peki, alemlerin Rabbi kim?”

24. Dedi: “Göklerin, yerin ve bunlar arasındakilerin Rabbi. Eğer iyice anlayıp inanıyorsanız.”

25. Firavun, çevresindekilere dedi: “Duyuyor musunuz?”

26. Musa dedi: “O hem sizin Rabbinizdir hem de önceki atalarınızın Rabbidir.”

27. Firavun dedi: “Şu size gönderilmiş bulunan resulünüz gerçekten tam bir deli.”

28. Musa dedi: “Eğer aklınızı işletirseniz O, doğunun, batının ve bunlar arasındakilerin de

Rabbidir.”

29. Dedi: “Benden başka ilah edinirsen, yemin olsun seni zıندانlıklar arasına atarım.”

30. Musa dedi: “Ya sana gerçeği gösteren birşey getirmişsem!”

31. Dedi: “Hadi getir onu ortaya, eğer doğru sözlülerden isen.”

32. O da esasını attı. Bir de ne görsünler, asa korkunç bir ejderha oluvermiş.

33. Elini çıkardı, o da anında, seyredenler önünde bembeyaz kesildi.

34. Firavun, çevresindeki kodamanlar konseyine şöyle dedi: “Bu adam gerçekten bilgin bir büyücü;

35. Büyüsüyle sizi toprağınızdan çıkarmak istiyor. Ne buyurursunuz!”

36. Dediler: “Onu kardeşiyle birlikte alıkoy ve kentlere toplayıcılar gönder,

37. Ki, tüm bilgili büyücüleri huzuruna getirsinler.”

38. Nihayet büyücüler belirlenen bir günün, belirlenen bir vaktinde bir araya getirildi.

39. Halka da “siz de toplanır mısınız” denildi.

40. “Sanıyoruz ki, büyücülere uyacağız, eğer galip gelirlerse.”

41. Büyücüler geldiklerinde, Firavun’a dediler ki: “Eğer biz galip gelirsek bize gerçekten ödül var, değil mi?”

42. “Evet, dedi, siz o zaman benim yakınlarımdan olacaksınız.”

43. Musa onlara dedi ki: “Atacağınız şeyi atın.”

44. Bunun üzerine onlar, iplerini ve değneklerini ortaya attılar ve dediler: “Firavun’un onur ve

yüceliği aşkına biz, evet biz galip geleceğiz.”

45. Musa da esasını attı. Bir de ne görsünler, o onların hüner olarak ortaya getirdikleri şeyleri

yalayıp yutuyor.

46. Bunun üzerine büyücüler, secdelere kapandılar.

47. Dediler: “İnandık alemlerin Rabbi’ne.”

48. “Musa’nın ve Harun’un Rabbine.”

49. Firavun haykırdı: “Ben size izin vermeden ona inandınız ha! Anlaşıldı, o sizin hepinize

sihirbazlığı öğreten büyüğünüz. Yakında bileceksiniz. Yemin olsun, ellerinizi, ayaklarınızı

çaprazlamasına keseceğim ve yemin olsun sizi toptan asacağım.”

50. Dediler: “Zararı yok, biz nasıl olsa Rabbimize döneceğiz,

51. Ümidimiz odur ki, Rabbimiz hatalarımızı bağışlar çünkü biz ilk inananlar olduk.”

52. Musa’ya şunu vahyettik: Kullarımı geceleyin yola çıkar. Mutlaka peşinize takılacaklar.

53. Bunun üzerine Firavun, kentlere toplayıcılar gönderdi:

54. “Kuşkusuz bunlar, küçücük bir topluluktur.”

55. “Fakat bize gerçekten kin püskürüyorlar.”

56. “Biz ise dikkatli davranan koca bir kitleyiz.”

57. Bunun üzerine biz onları bahçelerinden, pınarlarından çıkardık.

58. Hazinelerinden, mutlu-kutlu yerlerinden ettik.

59. Böylece oralara İsrailoğullarını varis kıldık.

60. Firavun ve adamları, gün doğarken onları izlemeye başladılar.

61. İki topluluk birbirini görecek hale gelince, Musa’nın adamları seslendi:
“İşte şimdi

yakalandık!”

62. Musa dedi: “Hayır, asla. Rabbim benimledir, bana kılavuzluk edecektir.”

63. Bunun üzerine Musa’ya, “asanla denize vur” diye vahyettik. Deniz hemen yarıldı, her dalga

kümesi kocaman bir dağ gibi oldu.

64. Ötekileri de ortaya yaklaştırdık.

65. Musa'yı ve beraberindekileri toptan kurtardık.
66. Sonra ötekileri boğduk.
67. Bunda elbette bir ibret vardır ama onların çoğu inanmış kimseler değildi.
68. Ve şüphesiz, senin Rabbindir O mutlak Aziz, mutlak Rahim.
69. İbrahim'in haberini de oku onlara.
70. Hani babasına ve toplumuna şöyle demişti: "Siz neye kulluk / ibadet ediyorsunuz?"
71. Dediler: "Birtakım putlara tapıyoruz. Onların önünde toplanıp tapınmaya devam edeceğiz."
72. Dedi: "Yalvarıp yakardığınızla sizi duyuyorlar mı?"
73. "Size yarar sağlıyor yahut zarar veriyorlar mı?"
74. Dediler: "Hayır. Ancak atalarımızı böyle yapar halde bulduk."
75. Dedi: "Gördünüz mü neye kulluk ediyormuşsunuz!"
76. "Siz ve o eski atalarınız!"
77. "Şüphesiz onlar benim düşmanım. Ama alemlerin Rabbi dostum."
78. "O yarattı beni, O yol gösteriyor bana."
79. "O'dur beni doyuran, suvaran."
80. "Hastalandığımda O'dur bana şifa ulaştıran."
81. "Beni öldürecek, sonra diriltecek O'dur."
82. "Din gününde hatalarımı affetmesini umup durduğum da O'dur."
83. "Rabbim, bana hükmetme gücü / hikmet bağışla, beni barışsever iyiler

arasına kat.”

84. “Sonradan gelecekler arasında benimle ilgili doğru / isabetli bir dil oluştur.”

85. “Beni, nimetlerle dolu cennetinin mirasçılarından kıl.”

86. “Babamı da affet. Çünkü o, sapmışlardandır.”

87. “Herkesin diriltileceği gün beni utandırma.”

88. “Bir gündür kü o, ne mal fayda verir ne oğullar.”

89. “Yalnız temiz bir kalple Allah’a varan kurtulur.”

90. Cennet takva sahiplerine yaklaştırılır.

91. Cehennem de şımarıp azanların karşısına getirilir.

92. Denir ki onlara: “O ibadet ve kulluk ettikleriniz nerede?”

93. “Allah’ın dışındakiler, size yardım ediyorlar mı? Peki, kendilerine yardımları dokunuyor mu?”

94. Ardından onlar ve öteki azgınlar cehennemine içine tıkmışlardır.

95. İblis orduları toplu haldedir.

96. Onun içinde birbirleriyle çekişirlerken şöyle derler:

97. “Vallahi, biz açık bir sapıklığın ta içindeymişiz.”

98. “Çünkü sizi alemlerin Rabbi’yle aynı düzeyde tutuyorduk.”

99. “Bizi saptıran, o suçlulardan başkası değildi.”

100. Artık ne şefaathilerimiz var,

101. Ne sıcak-samimi bir dostumuz.”

102. “Keşke bir dönüşümüz daha olsaydı da müminlerden olabilseydik.”
103. Kuşkusuz, bütün bunlarda mutlak bir ibret vardır. Ama onların çoğu inanmıyor.
104. Ve kuşkusuz senin Rabbindir o mutlak Aziz, mutlak Rahim.
105. Nuh kavmi de hak elçilerini yalanladı.
106. Kardeşleri Nuh onlara şöyle demişti: “Siz hiç korkmuyor musunuz?”
107. “Ben sizin için gelmiş, güvenilir bir resulüm.”
108. “Artık Allah’tan korkun da bana itaat edin.”
109. “Ben bunun için sizden bir ücret istemiyorum. Benim ödülüm sadece alemlerin Rabbi’ndendir.”
110. “Artık Allah’tan korkun da bana itaat edin.”
111. Dediler: “Biz sana inanır mıyız? Seni, o bayağı zavallılar izliyor.”
112. Nuh dedi: “Onların yaptıklarına ilişkin bir ilmim yok.”
113. “Onların hesabı Rabbimden başkasına ait değildir. Bir düşünebilirsiniz.”
114. “Ben iman etmiş insanları kovamam.”
115. “Ben sadece açık bir biçimde uyarmaktayım.”
116. Dediler: “Ey Nuh! Eğer bu işe son vermezsen, vallahi taşlananlardan olacaksın.”
117. Nuh şöyle yakardı: “Rabbim, toplumum beni yalanladı.”
118. “Artık benimle onlar arasını iyice aç; beni ve beraberimdeki müminleri kurtar.”
119. Bunun üzerine biz, onu da beraberindekileri de o yüklü gemide

kurtardık.

120. Sonra dışta kalanları boğduk.

121. Bunda elbette bir ibret var. Ama onların çoğu inanmamış ki!

122. Kuşkusuz senin Rabbindir o mutlak Aziz, mutlak Rahim.

123. Ad da peygamberleri yalanladı.

124. Kardeşleri Hud onlara: “Siz hiç korkmuyor musunuz?” demişti.

125. “Ben sizin için, güvenilir bir resulüm.”

126. “Artık Allah’tan korkun da bana itaat edin.”

127. “Ben sizden bu iş için bir ücret istemiyorum. Benim ödülüm alemlerin Rabbi’ndendir.”

128. “Her yüksek tepeye / yola şaşılacak bir bina kurarak / bir işaret dikerek mi eğleniyorsunuz!”

129. “Sanayi üreten yerler edinerek sonsuzlaşmak ümidine mi düşünyorsunuz?”

130. “Yakaladığınız vakit zorbaca mı yakalıyorsunuz?”

131. “Artık Allah’tan korkun da bana itaat edin.”

132. “O bildiğiniz nimetleri önünüze yayandan korkun.”

133. “Size bir yığın nimet lütfetti: Davarlar, oğullar,

134. Bahçeler, pınarlar.”

135. “Büyük bir günün azabı üstünüzdedir diye korkuyorum.”

136. Dediler: “Sen ha oğüt vermişsin ha oğüt verenlerden olmamışsın. Bizim için fark etmez.”

137. “Bu, öncekilerin uydurmalarından başka şey değil.”
138. “Biz azaba uğratılacak değiliz.”
139. Onu bu şekilde yalanladılar, biz de onları helak ettik. Bunda elbette bir ibret var. Ama onların çoğu inanmamıştı.
140. Kuşkusuz senin Rabbin mutlak Aziz, mutlak Rahim’dir.
141. Semud da peygamberleri yalanladı.
142. Kardeşleri Salih onlara demişti ki: “Siz hiç korkmuyor musunuz?”
143. “Ben sizin için emin bir resulüm.”
144. “Artık Allah’tan korkun ve bana itaat edin.”
145. “Ben bu iş için sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim yalnız alemlerin Rabbi’ndendir.”
146. “Siz burada güven içinde bırakılacak mısınız?”
147. “Bahçelerde, pınarlarda.”
148. “Ekinler, salkımları sarkmış hurmalıklar içinde.”
149. “Keyif içinde, dağlardan evler yontuyorsunuz.”
150. “Artık Allah’tan korkun da bana itaat edin.”
151. “Savurganlık edenlerin / haddi aşanların buyruğuna uymayın.”
152. “Onlar yeryüzünde bozgun çıkarırlar, barış için çalışmazlar.”
153. Dediler: “Sen, adamakıllı büyülenmişsin.”
154. “Sen de bizim gibi bir insansın. Eğer doğru sözlülerden isen, hadi bir

mucize getir.”

155. Dedi: “Şu bir dişi devedir. Onun su içme hakkı var. Belli bir günde su içme hakkı da sizin.”

156. “Ona kötülükle ilişmeyin. Yoksa büyük bir günün azabı sizi yakalar.”

157. Onu yere yatırıp kestiler. Sonra da pişman oldular.

158. Sonunda azap onları enseledi. Bunda elbette bir ibret var. Ama onların çoğu inanan kişiler

değildir.

159. Ve senin Rabbin mutlak Aziz, mutlak Rahim’dir.

160. Lut kavmi de hak elçilerini yalanladı.

161. Kardeşleri Lut onlara şöyle demişti: “Hala korunmuyor musunuz?”

162. “Ben size gelen emin bir elçiyim.”

163. “Artık Allah’tan korkun da bana itaat edin.”

164. “Ben bu iş için sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim yalnız alemlerin Rabbi’ndendir.”

165. “Alemlerin içinden erkeklere gidiyor da,

166. Rabbinizin sizin için yarattığı eşlerinizi bırakıyor musunuz? Doğrusu siz haddi aşmış bir

kavimsiniz.”

167. Dediler: “Eğer bu tavrını sona erdirmezsen ey Lut, yemin olsun bu topraktan sürülenlerden

olacaksın.”

168. Lut dedi: “Ben sizin Şu yaptığınızna öfkelenenlerdenim.”
169. “Rabbim, beni ve ailemi bunların yaptıklarından koru.”
170. Bunun üzerine biz onu ve ailesini toplu halde kurtardık.
171. Ancak geridekiler arasında bir kocakarı kaldı.
172. Sonra ötekileri mahvedip batırdık.
173. Üzerlerine bir de yağmur yağdırdık. Ne de kötüymüş uyarılanların yağmuru!
174. Elbette bunda bir ayet var ama onların çoğu inanmamıştır.
175. Ve senin Rabbin mutlak Aziz, mutlak Rahim...
176. Eyke halkı da elçileri yalanladı.
177. Şuayb onlara demişti ki: “Hala sakınmıyor musunuz?”
178. “Kuşkusuz, ben sizin için güvenilir bir resulüm.”
179. “Artık Allah’tan korkun da bana itaat edin.”
180. “Ben bu iş için sizden herhangi bir ödöl de istemiyorum; benim ödölüm alemlerin Rabbi’nden başkasında değil.”
181. “Ölçüyü tam yapın; Şunun-bunun hakkını çarpanlardan olmayın;
182. Doğru-düzgün terazi ile tartın.”
183. “Halkın eşyasını, değerlerini düşürerek almayın. Yeryüzünde bozgunculuk yaparak terör estirmeyin.”

184. “Sizi ve önceki nesilleri yaratandan korkun.”

185. Dediler: “Sen fena halde büyülenmişsin.”

186. “Sen bizim gibi bir insandan başka şey değilsin. Biz senin yalancılardan olduğunu

düşünüyoruz.”

187. “Eğer doğru sözlülerdensen, hadi üzerimize gökten parçalar düşür.”

188. Şuayb dedi: “Yapmakta olduğunuzu Rabbim daha iyi bilir.”

189. Onu yalanladılar; bunun üzerine o gölgelik gününün azabı onları enseledi. O, gerçekten büyük

bir günün azabıydı.

190. Bunda elbette bir ibret var ama onların çoğu iman etmemişti.

191. Ve senin Rabbin mutlak Aziz, mutlak Rahim’dir.

192. Kesin olan şu ki o, alemlerin Rabbi’nden indirilmiştir.

193. O güvenilir ruh indirdi onu,

194. Senin kalbine ki uyarıcılardan olasın.

195. Açık-seçik Arapça bir dille indirdi.

196. O, elbette ki öncekilerin kitaplarında da var.

197. Beniisrail bilginlerinin de onu bilmesi bunlar için bir belirti / kanıt değil mi?

198. Biz onu Arapça konuşmayanlardan birine indirseydik de,

199. O onu onlara okusaydı, yine de ona inanmayacaklardı.

200. Biz onu günahkarların kalplerine işte böyle yolladık.
201. Acıklı azabı görünceye değin ona inanmazlar.
202. O azap onlara ansızın gelecek, farkında bile olmayacaklar.
203. O zaman şöyle derler: “Acaba bize süre verilir mi?”
204. Bizim azabımızı acele mi istiyorlar?
205. Görmüş gibi bil ki, biz onları yıllarca nimetlendirsek de,
206. Sonra, tehdit edildikleri şey kendilerine ulaşsa,
207. O yararlandıkları nimetler onların hiçbir işine yaramaz.
208. Biz, uyarıcıları olmayan hiçbir kent / uygarlığı helak etmemişizdir.
209. Uyarı / hatırlatma olacak! Biz zalimler değiliz.
210. Onu şeytanlar indirmedi.
211. Onlara yaraimaz, zaten güçleri de yetmez.
212. Çünkü onlar, dinleyişten azledilmişlerdir.
213. O halde Allah’ın yanında bir başka ilaha daha yalvarma / davet etme.
Yoksa azaba
uğratılanlardan olursun.
214. En yakın akraba ve hısımlarını uyar.
215. Müminlerin sana uyanlarına kanadını indir.
216. Eğer sana isyan ederlerse şöyle de: “Ben, sizin yapmakta olduklarınızdan uzağım.”
217. O Aziz, o Rahim olana güvenip dayan.

218. O ki görüyor seni kıyam ettiğın zaman.
219. Görüyor nasıldır secde edenler içinde dolaşman.
220. Kuşkusuz O'dur iyice bilen, iyice duyan.
221. Haber vereyim mi size şeytanların kime iner olduğundan?
222. Herbir iftiracı günahkar üzerine iner onlar.
223. Kulak kabartırlar ama çoğtu yalancıdır onların.
224. Şairlere gelince, onlara da çapkınlar-sapkınlar uyar.
225. Görmez misin onları ki, her vadide şaşkın-tutkun dolaşırlar.
226. Ve onlar, yapmayacakları şeyleri söyleyip dururlar.
227. İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlar, Allah'ı çok ananlar ve zulme uğratıldıktan sonra başarıya ulaşanlar böyle değillerdir. Zulmedenler, hangi devrime uğrayıp baş aşağı döneceklerini yakında bilecekler.

NEML SURESİ (27/48)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Ta, Sin. İşte bunlar Kur'an'ın ve açık-seçik beyanlar sunan Kitap'ın ayetleridir.
2. Müminlere bir kılavuz ve muştudur o.
3. O müminler ki, namazı kılar, zekatı verirler. Ve ahirete tam bir biçimde inananlar da onlardır.

4. Şu bir gerçek ki, ahirete inanmayanların amellerini biz, kendileri için süsleyip püsledik. Bu

yüzden onlar kalpleri körelmiş olarak şaşkınlık içinde bocalar dururlar.

5. İşte bunlardır kendilerine azabın korkuncu öngörülen. Ahirette hüsrana uğrayacaklar da

onlardır.

6. Emin ol ki, sen bu Kur'an'a Hakim ve Alim bir kudret tarafından muhatap kılınyorsun.

7. Hatırla o zamanı; Musa, ailesine şöyle demişti: “Ben bir ateş farkettim. Ondan size bir haber

getireceğim, yahut parlak bir kor getireceğim ki ateş yakıp ısınabilesiniz.”

8. Musa ateşe vardığında şöyle çağırıldı. “Ateşteki kimse de ateşin çevresindekiler de kutsal ve

bereketli kılınmıştır. Ve alemlerin Rabbi olan Allah, bütün eksiklik ve iğretiliklerden arınmıştır.”

9. “Ey Musa! Kuşkun olmasın ki ben, Allah'ım; Aziz olan, Hakim olanım...”

10. “Asanı bırak.” Bunun üzerine Musa, asayı çevik bir yılan gibi titreyip kıvrılır görünce gerisin

geri kaçtı ve arkasına bakmadı. “Korkma ey Musa, benim. Benim huzurumda, elçi olarak

gönderilenler korkmaz.”

11. “Zulme bulaşan müstesna. O da bunu kötülüğün arkasından güzelliğe çevirirse hiç kuşkusuz ben

Gafur'um, Rahim'im.”

12. “Elini koynuna sok; Firavun ve toplumuna yönelik dokuz mucizeden biri olarak pürüzsüz ve

lekesiz, bembeyaz bir biçimde çıkacaktır. O Firavun ve yandaşları gerçekten fıska batan bir

topluluk haline geldiler.”

13. İşte bu şekilde ayetlerimiz göz ve gönül açar bir biçimde onlara geldiğinde şunu deyi verdiler:

“Açık bir büyüdür bu...”

14. Zulüm ve böbürlenmeyle, ona karşı çıktılar. Oysa ki öz benlikleri, onun gerçekliğine kanaat

getirmişti. Bak da gör, nasıl olmuştur o bozguncuların sonu!

15. Andolsun biz, Davud’a da Süleyman’a da bir ilim verdik. Onlar şöyle dediler: “Bizi, mümin

kullarının bir çoğundan üstün kılan Allah’a hamd olsun.”

16. Süleyman, Davud’a mirasçı oldu ve şöyle dedi: “Ey insanlar, bize kuşların dili öğretildi ve

bize herşeyden biraz verildi. Kuşkusuz bu, apaçık lütfun ta kendisidir.”

17. Cinlerden, insanlardan ve kuşlardan orduları, Süleyman’ın huzurunda bir araya getirildi. Onlar,

düzenli bir biçimde sevk ediliyorlardı.

18. Karınca vadisine geldiklerinde, bir karınca şöyle seslendi: “Ey karıncalar! Yuvalarınıza girin

ki, Süleyman ve orduları farkında olmayarak sizi ezmesinler.”

19. Bunun üzerine Süleyman, karıncanın sözüne güldü ve dedi: “Rabbim,

bana ve ebeveynime

lütfettiğın nimetine şükretmeme, hoşnut olacağın barışçıl bir iş yapmama imkan ver. Ve

rahmetinle beni barışsever iyi kullarının arasına sok.”

20. Kuşları teftiş etti de dedi ki: “Hüdhüd’ü neden göremiyorum, yoksa kayıplara mı karıştı?”

21. “Ona acımasızca azap edeceğim, belki de onu boğazlayacağım; yahut da bana mutlaka açık bir

kanıt getirecek.”

22. Az sonra Hüdhüd gelip şöyle dedi: “Senin fark edemediğın birşeyi fark ettim ve sana Saba’dan

parlak bir haber getirdim.”

23. “Sabalılara hükmeden bir kadın buldum. Kendisine herşeyden bir pay verilmiş, kocaman bir

tahtı var.”

24. “Onu ve toplumunu, Allah’ı bırakıp güneşe secde eder buldum. Şeytan onlara, yapıp ettiklerini

süslü gösterip onları yoldan saptırmış. Artık doğruyu bulamazlar.”

25. “Göklerde ve yerdeki sırrı açığa çıkaran, onların gizlediklerini de açıkladıklarını da bilen

Allah’a secde etmemek gayretindeler.”

26. “O Allah ki, tanrı yok kendinden başka, o büyük arşın rabbidir O.”

27. Süleyman dedi: “Doğru mu söyledin yoksa yalancılardan mısın, göreceğiz!”

28. “Şu yazımı götürüp onlara at. Sonra onlardan uzaklaş da bak bakalım, nasıl davranacaklar?”

29. Melike Belkıs dedi ki: “Ey ileri gidenler, bana önemli bir mektup bırakıldı.”

30. “Süleyman’dan bir mektup. Rahman ve Rahim Allah’ın adıyla başlıyor.”

31. “Söylediği şu: Bana büyüklük taslamaya kalkmayın. Teslim olarak huzuruma gelin.”

32. Melike dedi: “Ey danışmanlarım, bu meselem konusunda bana fikir verin. Siz onaylamadıkça,

hiçbir işe kesin karar vermem.”

33. Dediler ki: “Biz çok güçlüyüz, çok yaman savaşırız. Buyruk senin. Ne karar vereceğini sen

bilirsin.”

34. Melike dedi: “Şu bir gerçek ki krallar bir kente / bir memlekete girdiler mi, orada bozgun

çıkarırlar; oranın onurlu insanlarını zelil-sefil ederler. İşte böyle yaparlar.”

35. “Şimdi ben onlara bir hediye göndereceğim ve bakacağım elçiler neyle geri dönecekler.”

36. Elçi geldiğinde, Süleyman dedi ki: “Siz bana mal ile destek mi veriyorsunuz? Allah’ın bana

verdiği, size verdiğinden daha kıymetlidir. Sizin hediyenizle, benden çok siz ferahlarsınız.”

37. “Seni gönderenlere dön. Vallahi, karşı koyamayacakları ordularla üstlerine gelirim ve onları

oradan, başları eğik, aşağılanmış bir halde sürer çıkarırım.”

38. Süleyman, kurmaylarına dedi ki: “Onlar teslim olup huzuruma gelmeden önce, o kadının tahtını

hanginiz bana getirebilir?”

39. Cinlerden bir ifrit şöyle dedi: “Sen daha makamından kalkmadan, onu sana getirebilirim. Ben

bunu yapacak güçteyim ve gerçekten güvenilir biriyim.”

40. Kendinde Kitap’tan bir ilim olan kişi de şöyle dedi: “Ben onu sana, gözünü açıp yumuncaya

kadar getiririm.” Derken Süleyman, tahtı, yanında kurulmuş görünce şöyle konuştu: “Rabbimin

lütfundandır bu. Şükür mü edeceğim, nankörlük mü diye beni denemek istiyor. Esasında

şükreden, kendisi lehine şükretmiş olur. Kim de nankörlük ederse bilsin ki, Rabbim Gani’dir,

cömerttir.”

41. Emir verdi: “Onun tahtını başkalaştırın, bakalım tanıyacak mı, tanıyamayanlar arasına mı

girecek?”

42. Melike gelince şöyle denildi: “Senin tahtın da böyle mi?” Dedi: “Bu sanki o. Zaten daha önce

bize bilgi verilmişti ve biz müslüman olmuştuk.”

43. Daha önce Allah dışında ibadet ettikleri, onu engellemiştir. Çünkü o, küfre sapmış bir

topluluktandı.

44. Ona denildi: “Köşke gir.” Melike onu görünce su sandı ve baldırlarını açtı. Süleyman dedi ki:

“O, cilalı sırçadan yapılmış parlak bir avlu / zemindir.” Melike dedi:
“Rabbim, doğrusu ben öz

benliğime zulmetmişim. Artık Süleyman’la birlikte alemlerin Rabbi olan Allah’a teslim

oluyorum.”

45. Andolsun, Semud’a da kardeşleri Salih’i, şunu tebliğ etmek üzere gönderdik: “Allah’a kulluk /

ibadet edin.” Bir de ne görelim, onlar birbiriyle boğuşan iki fırka oluvermişler.

46. Salih dedi: “Ey toplumum! İyilikten önce kötülüğü istemedede aceleniz niye? Merhamet

görebilmeniz için Allah’tan af dileseniz olmaz mı?”

47. Dediler: “Sen ve beraberindekiler yüzünden başımıza uğursuzluk geldi / sen ve

beraberindekileri uğursuzluk belirtisi sayıyoruz.” Dedi: “Uğursuzluk kuşunuz Allah katındandır.

Daha doğrusu siz, imtihana çekilen bir topluluksunuz.”

48. O kentte, hep bozgun çıkarıp barışa hiç yanaşmayan dokuz çete vardı.

49. Allah adına yeminleşerek şöyle dediler: “Ona ve ailesine bir gece baskını yapalım, sonra da

velisine şöyle diyelim: Biz onun ailesinin öldürülüşüne tanık olmadık. Vallahi, doğru

söyleyenleriz.”

50. Onlar bir tuzak kurdular, biz de bir tuzak kurduk, ama şoursuzluk eden onlardı.

51. Bir baksana nasıl oldu tuzaklarının sonu! İşte, onları da topluluklarını da hep birlikte yere geçirdik.

52. İşte sana onların, işledikleri zulümler yüzünden çöküp ııssız kalmış evleri. Hiç koşkusuz

bunda, ilmi kullanan bir topluluk için kesin bir ibret vardır.

53. Biz inananları, korunup sakınanları kurtardık.

54. Lut'u da resul olarak gönderdik. Toplumuna şöyle dedi: "Gözünüz göre göre şu iğrençliğı yapıyorsunuz ha!"

55. "Siz, şehvetinizi tatmin için kadınları bırakıp da erkeklere mi gidiyorsunuz? Doğrusu siz cehalete saplanmış bir topluluksunuz."

56. Toplumunun cevabı sadece şunu söylemek oldu: "Çıkarın şu Lut ailesini kentimizden; bunlar temizlik tutkunu olmuş kişilerdir."

57. Bunun üzerine onu ve ailesini kurtardık. Karısı hariç. Onu, arkada kalanlardan biri olarak takdir etmiştik.

58. Üzerlerine bir de yağmur yağdırdık. Uyarılmış olanlar üzerine inen yağmur da ne kötüdür!

59. De ki: "Hamd Allah'a, selam O'nun seçip yücelttiğı kullarına! Allah mı

hayırlı, yoksa onların

ortak tuttukları mı?”

60. Yoksa gökleri ve yeri yaratan, gökten size bir su indiren mi hayırlı? Biz o suyla sizin için

gözler-gönüller açan bahçeler bitirdik. Sizin, onların bir tek ağacını bitirmeniz mümkün değildi.

Allah’ın yanında bir ilah mı var? Hayır! Ama onlar döneklik eden bir topluluktur.

61. Yoksa yeri bir karargah yapıp şurasına-burasına nehirler serpiştiren, üzerine dayanıklı dağlar

konduran ve iki deniz arasına bir engel yerleştiren mi hayırlı? İlah mı var Allah’ın yanında!?

Hayır! Ama onların çokları ilimden nasipsizliği sürdürüyorlar.

62. Yoksa zorda kalan yalvardığında, onun imdadına yetişip sıkıntı ve kederi kaldıran, sizi

yeryüzünün hükmedenleri kılan mı hayırlı? Allah’ın yanında bir ilah daha var mı!? Ne kadar da

az ibret alıyorsunuz!

63. Yoksa size karanın ve denizin karanlıkları içinde yol gösteren ve rahmetinin önünde rüzgarları

müjdeci gönderen mi hayırlı? Allah’ın beraberinde bir ilah daha mı var?! Allah, onların ortak

tuttuklarından uzaktır, arınmıştır.

64. Yoksa yaratmaya başlayıp sonra tekrar tekrar yaratan ve sizi gözetten ve yerden rızıklandıran mı

hayırlı? Allah'ın yanında bir ilah mı var? De ki: "Getirin susturucu kanıtınızı, eğer doğru sözlüler

iseniz."

65. De ki: "Göklerde ve yerde, Allah'tan başka hiç kimse gaybı bilmez. Ne zaman dirileceklerini

de bilmezler."

66. Hayır, onların bilgileri ahiret konusunda yetersiz kalmıştır. Daha doğrusu onlar ondan kuşku

duymaktadırlar. Hayır, hayır! Onlar, onu göremeyecek kadar kördürler.

67. İnkarcılar dediler ki: "Biz ve atalarımız toprak olduktan sonra, gerçekten biz bundan sonra

ortaya mı çıkarılacağız?"

68. "Yemin olsun, bununla şimdi biz, önceden de atalarımız tehdit edildi. Bu, öncekilerin

masallarından başka birşey değil."

69. De ki: "Yeryüzünde dolaşın da bir bakın nice olmuştur günahkarların sonu!"

70. Onlar yüzünden tasalanma. Kurmakta oldukları tuzaklardan ötürü de sıkıntıya düşme.

71. "Eğer doğru sözlülerseniz, bu vaat ne zaman?" derler.

72. De ki: "Acele isteyip durduğunuzun bir kısmı belki de arkanıza takılmıştır."

73. Senin Rabbin, insanlara karşı gerçekten lütufkardır; fakat çokları şükretmezler.

74. Ve senin Rabbin, onların göğüslerinin sakladığını da açığa vurduğunu da çok iyi bilir.

75. Yerde ve gökte hiçbir gayb yoktur ki, açıklayıcı bir Kitap'ta olmasın.

76. Hiç kuşkunuz olmasın ki bu Kur'an, İsrailoğullarına, ihtilafa düştükleri şeylerin birçoğunu

anlatıyor.

77. Ve elbette o, inananlara bir kılavuz ve rahmettir.

78. Rabbin, o İsrailoğulları arasında hükmünü verip gereğini yapacaktır. Aziz'dir, Alim'dir O.

79. Allah'a dayanıp güven, çünkü sen apaçık gerçeğin üzerindesin.

80. Sen, ölümlere işittiremezsin. Eğer dönüp giderlerse, sağırlara da çağırıp duyuramazsın.

81. Ve sen, düştükleri sapıklıktan körleri de çıkaramazsın. Teslim olmuş kişiler halinde

ayetlerimize inananlardan başkasına sesini duyuramazsın.

82. O söz tepelerine indiğinde, yerden onlar için bir dabbe çıkarırız da o onlara, insanların bizim

ayetlerimize gereğince inanmadıklarını söyler.

83. O gün her ümmetin içinden ayetlerimizi yalanlayanlardan bir zümre derleriz de onlar, toplu

halde ortaya sürülürler.

84. Geldiklerinde Allah onlara: "Ayetlerimizi, onlara ilminiz yeterli olmadığı için mi inkar ettiniz

yoksa başka bir iş mi yaptınız?" der.

85. İşledikleri zulümler yüzünden o söz tepelerine inmiştir; artık tek kelime söyleyemezler.

86. Görmediler mi; biz geceyi içinde dinlensinler diye, gündüzü de gösterici bir ışık olsun diye

oluşturduk. İşte bunda, inanan bir topluluk için elbette ibretler vardır.

87. Sura üfürüleceği gün, Allah'ın dilediği dışında herkes, göklerdekiler, yerdekiler dehşet içinde

kalacaktır. Hepsi boynunu bükmüş bir halde O'nun huzuruna gelir.

88. Sen dağlara bakar da onları donuk-durgun görürsün. Oysa ki onlar, bulutların dolaştığı gibi

dolaşmaktadır. Herşeyi güzel ve mükemmel yapan Allah'ın sanatıdır bu. Yaptıklarınızdan

gereğince haberdardır O.

89. İyilik ve güzellik getirene, getirdiğinden daha hayırlısı vardır. Onlar o gün korkudan güvene

çıkışlardır.

90. Kötülük getirenlerin ise yüzleri ateşte sürtülür. Sadece yapıp ettiklerinizle cezalandırılırsınız.

91. “Ben, sadece bu beldenin Rabbine kulluk etmekle emrolundum. Orayı saygıya layık kılmıştır O.

Herşey O'nundur. Ben, müslümanlardan olmakla emrolundum.”

92. “Ve Kur'an okumakla emrolundum. Artık kim yola gelirse kendi nefsi için gelir. Sapmışa

gelince, böylesine de ki: ‘Ben uyarıcılardan biriyim. Hepsi bu!’”

93. Ve şöyle yakar: “Hamd olsun Allah’a. O size ayetlerini gösterecek de siz onları tanıyacaksınız.

Senin Rabbin, yapmakta oldukarınızdan habersiz değildir.”

KASAS SURESİ (28/49)

Rahman ve Rahim Allah’ın adıyla...

1. Ta, Sin, Mim.

2. İşte sana, açık-seçik beyanda bulunan Kitap’ın ayetleri.

3. İman edecek bir toplum için, Musa ve Firavun’un haberinden bir kısmını sana hak olarak

okuyacağız.

4. Gerçek şu: Firavun o yerde egemenlik kurmuş ve ora halkını gruplara ayırmıştı. Onlardan bir

topluluğu horlayıp eziyordu: Bu topluluğun erkek çocuklarını doğruyor, kadınlarını hayata

salıyordu. O gerçekten fesadı yayanlardandı.

5. Ve biz istiyoruz ki, yeryüzünde ezilip horlananlara nimet ve bağış sunalım, onları önderler

yapalım, onları mirasçılar haline getirelim.

6. Ve yeryüzünde onlara imkan ve kudret verelim. Firavun’a, Haman’a ve onların ordularına da

korkmakta oldukları şeyleri gösterelim.

7. Musa’nın annesine şunu vahyettik: “Emzir onu. Onun aleyhinde bir korku

hissedince de nehire

bırakıver onu. Korkma, üzülme. Kuşkun olmasın ki, biz onu sana geri döndüreceğiz ve onu

resullerden biri yapacağız.”

8. Nihayet, Firavun ailesi onu kayıp bir şey olarak bulup aldı. O, kendileri için bir düşman ve tasa

olacaktı. Gerçek olan şu ki Firavun, Haman ve bunların orduları yanlış yoldaydılar.

9. Firavun’un karısı şöyle dedi: “Benim için de senin için de bir göz aydınlığıdır bu. Öldürmeyin

onu, bize yararı olabilir, yahut onu çocuk ediniriz.” Onlar işin farkında olmuyorlardı.

10. Musa’nın annesinin kalbi ise bomboş bir halde sabahladı. Eğer inananlardan olması için

kalbine bir bağ vermeseydik, onu açığa vuracak bir durumdaydı.

11. Annesi, Musa’nın kızkardeşine, “onu izle” dedi. O da onu kenardan gözledi. Onlarsa işin

farkında olmuyorlardı.

12. Biz daha önce ona, süt emziren kadınları haram kılmıştık. Bu sırada kızkardeşi dedi ki: “Onun

bakımını sizin için üstlenecek bir ev halkını size tanıtayım mı?”

13. Nihayet Musa’yı öz anasına geri çevirdik ki, o ananın gözü aydın olsun, kederlenmesin ve

Allah’ın vadinin hak olduğunu bilsin. Fakat çocukları bunu bilmezler.

14. Musa, yiğitlik çağına ulaşip olgunlaşınca ona hikmet ve ilim verdik. Biz, güzel düşünüp güzel

davrananları böyle ödüllendiririz.

15. Halkının habersiz olduğu bir sırada kente girdi. Orada iki adam buldu, dövüşüyorlardı. Bu,

Musa'nın halkından, şu da düşmanlarından. Kendi halkından olan, düşmanından olana karşı

Musa'dan yardım istedi. Musa ona bir yumruk indirip işini bitirdi. Dedi: "Bu yaptığım, şeytanın

amelindedir. İnsanı saptıran açık bir düşmandır o."

16. "Rabbim, öz benliğime zulmettim, beni affet" diye yakardı da Allah onu affetti. Gafur O'dur,

Rahim O'dur.

17. Dedi: "Rabbim, bana lütfettiğin nimete yemin ederim ki, bir daha suçlulara arka

çıkmayacağım."

18. Kentte, korku içinde sabahladı, göz-kulak kesiliyordu. Bir de baktı ki, dün ondan yardım isteyen

adam yine onu yardıma çağırıyor. Musa ona dedi ki: "Anlaşıldı sen, tam azmış bir adamsın."

19. Musa, ikisinin de düşmanı olan adamı yakalamak isteyince o şöyle dedi: "Dün bir adam

öldürdüğün gibi, bugün de beni mi öldürmek istiyorsun. Sen yeryüzünde zorba olmaktan başka

birşey istemiyorsun. Barışseverlerden olmak gibi bir niyetin yok."

20. Şehrin öbür ucundan bir adam koşarak geldi. Dedi: “Ey Musa, kent in ileri gelenleri seni

öldürmeyi planlıyorlar. Çık buradan. Ben sana öğüt verenlerdenim.”

21. Bunun üzerine Musa, oradan korka korka çıktı. Her yanı gözlüyordu. Şöyle yakardı: “Rabbim,

beni şu zalimler topluluğundan kurtar.”

22. Medyen tarafına yönelince şöyle dedi: “Umarım Rabbim beni istabetli bir yola kılavuzlar.”

23. Medyen suyuna ulaştığında, su başında halktan bir grup gördü. Hayvanlarını suluyorlardı. Biraz

ötelerinde çekingen bir halde duran iki kadın fark etti. “Derdiniz nedir?” dedi. “Şu çobanlar

çekilip gidinceye kadar biz hayvanlarımızı sulamayız. Üstelik babamız da ileri yaşta bir

ihtiyardır.” dediler.

24. Bunun üzerine Musa, onların sulama işini yaptı. Sonra gölgeye çekilip şöyle dedi: “Rabbim,

bana indireceğ in her nimeti bekleyen bir çaresizim.”

25. Tam o sırada kadınlardan biri utangaç bir tavırla yürüyerek ona geldi. Dedi: “Babam, bizim

için yaptığın sulamaya karşılık sana birşeyler vermek üzere seni çağırıyor.” Musa gelip ihtiyara

hikayeyi anlatınca, o dedi ki: “Korkma, artık zalimler topluluğundan kurtuldun.”

26. Kadınlardan biri şöyle dedi: “Babacığım, ücretle tut onu. Her halde

ücretle çalıştırdıklarının en

hayırlısı olacak; güçlü, güvenilir biri.”

27. İhtiyar dedi ki: “Bana sekiz yıl çalışman şartıyla şu iki kızımın birini sana nikahlamak

istiyorum. Eğer on yıla tamamlarsan, o da senden. Seni zora sürmek gibi bir niyetim yok. İnşallah

beni, barış ve iyilik sever insanlardan bulacaksın.”

28. Musa dedi: “Bu seninle benim aramda. İki süreden hangisini tamamlasam bana kızıp darılmak

yok. Allah, bizim şu konuştuğumuza Vekil’dir.”

29. Musa süreyi bitirip ailesiyle yola çıkınca, Tur tarafında bir ateş fark etti. Ailesine dedi ki:

“Bekleyin, bir ateş fark ettim. Belki ondan size bir haber getiririm, belki de bir ateş koru

getiririm de ısınırsınız.”

30. Oraya vardığında o bereketli toprak parçasındaki vadinin sağ tarafından, bir ağaçtan şöyle

seslenildi: “Ey Musa! Alemlerin Rabbi Allah benim, ben!”

31. “Asanı at!” Asanın çevik bir yılan gibi titreyip kıvrıldığını görünce gerisin geri döndü; arkaya

bile bakmadı. “Geri dön ey Musa, korkma! Güven içinde olanlardansın.”

32. Elini koynuna sok, lekesiz-bembeyaz çıkıversin. Korkudan açılan kollarını kendine çek. İşte

bunlar, Firavun ve kodamanlarına karşı Rabbinden sana güçlü iki kanıt.

Firavun ve yordakçıları

yoldan çıkmış bir güruhtur.”

33. Musa dedi: “Rabbim, ben onlardan birini katlettim, bu yüzden beni öldürürler diye

korkuyorum.”

34. “Kardeşim Harun var ya, o benden lisanca daha etkilidir / benden daha güzel konuşur. Onu da

benimle yardımcı olarak gönder ki beni tasdiklesin; beni yalanlamalarından korkuyorum.”

35. Allah buyurdu: “Pazunu kardeşinle kuvvetlendireceğiz; size öyle bir güç / kanıt vereceğiz ki

size ulaşamayacaklar. Ayetlerimize yemin olsun ki, siz ve size uyanlar, galip gelenler

olacaksınız.”

36. Bunun ardından Musa onlara açık-seçik ayetlerimizi getirdiğinde onlar şöyle dediler:

“Uydurulmuş bir büyüden başkası değil bu. İlk atalarımız arasında bunu hiç duymadık.”

37. Musa dedi ki: “Katından kimin hidayet getirdiğini ve bu yurdun, sonunda kimin olacağını

Rabbim daha iyi bilir. Şu bir gerçek ki zalimler iflah etmezler.”

38. Firavun dedi: “Ey seçkinler topluluğu! Ben sizin için benden başka bir tanrı tanımıyorum. Ey

Haman! Benim için çamurun üzerinde ocağı yakıp bana bir kule yap ki Musa'nın tanrısına

ulaşayım. Aslında ben onun yalancılardan olduğunu sanıyorum.”

39. O ve orduları yeryüzünde haksız yere büyüklük tasladılar ve sandılar ki, bize

döndürülmeyecekler.

40. Biz de onu ve askerlerini yakalayıp hepsini suyun içine fırlattık. Bak, nasıl oldu zalimlerin

sonu!

41. Biz onları, ateşe çağırın önderler yapmıştık. Kıyamet günü yardım göremeyeceklerdir.

42. Bu dünya hayatında da arkalarına bir lanet taktık. Kıyamet günü onlar, çirkinleştirilenler

arasında olacaklar.

43. Andolsun biz, ilk nesilleri helak ettikten sonra Musa'ya Kitap'ı; insanlar için basiretler, kılavuz

ve rahmet olarak verdik ki, düşünüp öğüt alabilsinler.

44. Biz Musa'ya o emri vahyettiğimizde, sen batı tarafında değildin; olayı izleyenlerden de

değildin.

45. Ancak biz, birçok nesil oluşturduk da bunlar üzerinden ömürler akıp gitti. Sen Medyen halkı

içinde oturarak onlara ayetlerimizi okuyor değildin. Biz, peygamberler gönderiyoruz, hepsi bu.

46. Ve sen, biz seslendiğimizde Tur tarafında da değildin. Sen, senden önce kendilerine uyarıcı

gelmemiş bir toplumu uyarmak için Rabbinden bir rahmetsin. Bu sayede onların düşünüp öğüt

almaları umuluyor.

47. Kendi ellerinin önden hazırladıkları yüzünden başlarına bir musibet geldiğinde hemen şöyle

diyorlar: “Rabbimiz, bize bir resul gönderseydin de senin ayetlerine uyup müminlerden olsaydık

ne olurdu!”

48. Fakat hak, katımızdan kendilerine geldiğinde şöyle dediler: “Musa’ya verilenin aynısı buna da

verilseydi ya!” Bunlar daha önce Musa’ya verileni inkar etmemişler miydi? Şöylde demişlerdi:

“Birbirini destekleyen iki büyü / sırt sırta vermiş iki büyücü.” Ve dediler: “Biz bunların ikisine

de inanmıyoruz.”

49. De ki: “Eğer doğru sözlü iseniz, Allah katından, bu ikisinden daha aydınlık bir kitap getirin, ben

ona uyayım.”

50. Bunun üzerine sana cevap veremezlerse bil ki, onlar sadece iğreti arzularına uyuyorlar.

Allah’tan bir kılavuzluk olmaksızın, kendi arzusuna uyandan daha sapık kim vardır. Allah,

zalimler topluluğunu hidayete erdirmez.

51. Yemin olsun, biz onlar için sözü ardarda getirdik ki, düşünüp öğüt alabilsinler.

52. Ondan önce kendilerine kitap verdiklerimiz, ona da iman ederler.

53. O, onlara okunduğu zaman şöyle derler: “İnandık buna, Rabbimizden gelmiş haktır o. Biz, ondan

önce de müslümanlardık.”

54. İşte böylelerine ödülleri, sabrettikleri için iki kez verilir. Onlar, kötülüğü güzellikle karşılayıp

savarlar. Ve onlar, kendilerine sunduğumuz rızıktan infak ederler.

55. Boş lakırdıyı duyduklarında, ondan yüz çevirir şöyle derler: “Bizim amellerimiz bize, sizin

amelleriniz size. Selam olsun hepinize. Biz cahilleri önemsemeyiz.”

56. Şu bir gerçek ki, sen istediğin kişiyi doğru yola iletemezsin. Ama Allah, dilediğine kılavuzluk

eder. Hidayete erecekleri O daha iyi bilir.

57. Dediler ki: “Eğer seninle birlikte yol alırsak, yerimizden, yurdumuzdan oluruz.” Biz onları,

katımızdan rızık olarak gelen tüm ürünlerin derkenip toplandığı güvenli, saygıdeğer bir mekana

yerleştirmedik mi? Ama bunların çoğu bilmiyor ki!

58. Yaşayışı şımarıklık ve gösterişe yol açmış nice kenti helak ettik biz. İşte yerleri yurtları!

Onlardan sonra oralarda çok az oturuldu. Biziz mirasçılar, biz.

59. Senin Rabbin, memleketleri / medeniyetleri, ana merkezlerinde kendilerine ayetlerimizi okuyan

bir resul göndermedikçe helak etmez. Biz ülkeleri, halkları zulme

sapmadıkları sürece helak

etmeyiz.

60. Nasıplendirildiğiniz şeyler şu iğreti hayatın yararından ve süsünden ibarettir. Allah'ın katındaki

ise daha hayırlı ve daha süreklidir. Hala aklınızı işletmeyecek misiniz?

61. Kendisine güzel bir vaatte bulunduğumuz, ardından da ona kavuşan kimse, şu iğreti hayatın

yararıyla nimetlendirdiğimiz, sonra kıyamet gününde huzurumuza dikilecekler arasına giren kimse

gibi midir?

62. O gün onlara seslenerek şöyle diyecek: “O kendilerini birşey sandığınız ortaklarım nerede?”

63. Üzerlerine hüküm hak olanlar şöyle diyecekler: “Rabbimiz, azdırdıklarımız işte şunlar.

Kendimiz azdırdığımız gibi onları da azdırdık. Onlardan uzak olduğumuzu sana arz ediyoruz. Zaten

onlar bize kulluk / ibadet etmiyorlardı.”

64. Şöyle denilir: “Çağırın ortak koştukarınızı!” Onlar da çağırırlar. Fakat ötekiler bunlara cevap

vermezler; azabı görmüşlerdir. Önceden yola gelselerdi ne olurdu!

65. Allah o gün onlara seslenir de şöyle der: “Hak elçilerine ne cevap verdiniz?”

66. Artık o gün onlara karşı tüm haberler kör olmuştur. Birbirlerine de birşey soramazlar.

67. Ama tövbe eden, inanıp hayra ve barışa yönelik iş yapan kişinin, kurtuluşa erenlerden olması

ümidi vardır.

68. Rabbin dilediğini yaratır ve seçer. Seçim onların değil / onların seçme hakkı yok. Allah,

onların ortak koştuklarından yücedir, arınmıştır.

69. Ve Rabbin onların göğüslerinin neyi sakladığını, neyi açığa vurduğunu da bilir.

70. O, Allah'tır. Tanrı yoktur O'ndan başka. İlkte de sonda da hamd O'nadır. Ve siz O'na

döndürüleceksiniz.

71. De ki: "Söyleyin bakalım, Allah geceyi, kıyamet gününe kadar üzerinizde sürekli kılsa,

Allah'tan başka hangi ilah size ışık getirebilir? Hala dinlemeyecek misiniz?"

72. De ki: "Söyleyin bakalım, eğer Allah kıyamet gününe kadar, gündüzü üzerinizde sürekli tutsa,

Allah'tan başka hangi tanrı, içinde sükunet bulacağınız bir gece sunabilir size? Hala görmeyecek

misiniz?"

73. Rahmetinin bir eseri olarak geceyi ve gündüzü sizin için oluşturdu ki, onda sükunet bulasınız,

O'nun lütfundan birşeyler dileyebilirsiniz ve şükredebilesiniz.

74. Gün olur, seslenir onlara da şöyle der: "O, birşey zannettiğiniz ortaklarım nerede?"

75. Her ümmetten bir tanık çıkarmış da şöyle demişizdir: “Getirin susturucu kanıtınızı!” Bunun

üzerine onlar hakkına Allah’a ait olduğunu bilmişlerdir. O iftira aracı yaptıkları şeyler de onları

yüzüstü koyup kaybolmuşlardır.

76. Şu da bir gerçek ki Karun, Musa kavmindendi. Onlara karşı şımarıklık / azgınlık yaptı. Ona öyle

hazineler vermiştik ki, anahtarlarını taşımak, kuvvetli bir grubu bile zorluyordu. Kavmi ona şöyle

demişti: “Şımarma, çünkü Allah şımaranları sevmez.”

77. “Allah’ın sana verdikleri içinde ahiret yurdunu ara, dünyadan da nasibini unutma. Allah’ın sana

güzel davrandığı gibi sen de güzel davran / Allah’ın lütufta bulunduğu gibi sen de lütufta bulun.

Yeryüzünde fesat isteyip durma, çünkü Allah fesat peşinde koşanları sevmez.”

78. O dedi: “Bu servet bana, bendeki bir ilim sayesinde verildi.” Peki o bilmedi mi ki Allah,

önceki nesiller içinden ondan kuvvetçe daha zorlu, sayıca daha çok olanları bile helak etmiştir.

Günahlarının ne olduğu, günahkarlardan sorulmaz.

79. Karun, süsü-püsü içinde toplumunun karşısına çıktı. Şu iğreti dünya hayatını amaçlayanlar

dediler ki: “Ah, Karun’a verilenin bir benzeri bize de verilseydi. Gerçekten o, çok nasipli bir

adam!”

80. İlim verilenler ise şöyle dediler: “Yuh size! İman edip hayra ve barışa yönelik iş yapan kişi için

Allah’ın vereceği karşılık daha üstündür. Ama buna, sadece sabredenler ulaştırılır.”

81. Nihayet, Karun’u da sarayını da yere geçirdik. Allah’a karşı kendisine yardım edecek

yandaşları da yoktu. Kendi kendisine yardım edebileceklerden de değildi.

82. Akşam onun mevkiine / konumuna imrenenler sabah şöyle diyorlardı: “Vay be! Allah,

kullarından dilediğine rızkı açıp yayıyor, dilediğine de ölçüyle veriyor / kısıyor. Allah bize

lütufta bulunmasaydı, vallahi bizi de batırmıştı. Demek ki, inkarcılar asla iflah etmiyorlar.”

83. İşte ahiret yurdu! Biz onu, yeryüzünde üstünlük taslamayanlarla bozgunculuk peşinde

koşmayanlara veririz. Sonuç, takva sahiplerininindir.

84. İyilik / güzellik getirene ondan daha hayırlısı var. Kötülük getirenlere gelince, kötülükleri

yapanlar yapmış olduklarından fazlasıyla cezalandırılmayacaklardır.

85. Bu Kur’an’ı sana farz kılan, elbette ki seni vaat edilen yere / belirlenen sona götürecektir. De

ki: “Hidayeti getireni de açık bir sapıklık içinde olanı da en iyi Rabbin bilir.”

86. Sen bu Kitap’ın sana indirileceğini ummuyordun; Rabbinden bir rahmet olarak geldi. O halde

küfre sapanlara sakın destekçi olma.

87. Allah'ın ayetleri sana indirildikten sonra sakın seni geri çevirmesinler.
Rabbine yakar /

Rabbine çağır. Sakın şirke bulaşanlardan olma.

88. Allah'ın yanında diğer bir tanrıya daha kulluk etme. İlah yok O'ndan
başka. O'nun yüzü dışında

herşey helak olacaktır. Hüküm yalnız O'nundur ve O'na döndürüleceksiniz.

ANKEBUT SURESİ (29/85)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Elif, Lam, Mim.

2. İnsanlar, inandık demeleriyle kendi hallerine bırakılacaklarını ve hiç bir imtihana

çekilmeyeceklerini mi sandılar!

3. Yemin olsun ki biz, onlardan öncekileri de fitne yoluyla denemiştir. Allah, özüyle sözü bir

olanları elbette bilecektir. Ve O, yalancıları da elbette bilecektir.

4. Yoksa o kötülükleri sergileyenler bizi geçeceklerini mi sandılar! Ne kötü hüküm veriyorlar!

5. Allah'a kavuşmayı umanlara gelince, şu bir gerçek ki, Allah'ın belirlediği vakit mutlaka

gelecektir. O, Semi'dir, Alim'dir.

6. Ve kim didinir, gayret sarfederse hiç kuşkusuz kendi benliği lehine gayret sarfetmiş olur.

Gerçek olan şu ki, Allah, alemlere muhtaç olmaktan uzak, mutlak bir Gani'dir.

7. İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlara gelince, biz onların çirkinliklerini elbette ki

örteceğiz. Ve biz onları, yapmakta oldukları işlerin en güzeliyle elbette ödüllendireceğiz.

8. Biz insana, anne-babasına en güzel bir biçimde davranmasını, şunu da söyleyerek önerdik:

“Eğer onlar, hakkında hiçbir bilgin olmayan birşeyle bana ortak koşman için seninle çekişirlerse,

o taktirde onlara itaat etme. Yalnız banadır dönüşünüz. Nihayet ben size yapıp-ettiğiniz şeylerin

haberini bildireceğim.”

9. İman edip, hayra ve barışa yönelik ameller sergileyenlere gelince, biz onları elbette ki

barışseverler arasına koyacağız.

10. İnsanlar içinden öylesi vardır ki, “Allah’a inandık” der fakat Allah uğrunda bir eziyete

uğratılınca, insanlardan gelen fitneyi Allah’ın azabı gibi tanıtıverir. Ve eğer Rabbinden bir

yardım gelirse kesinlikle şöyle diyeceklerdir: “Biz sizinle beraberdik.” Allah, alemlerin

göğüslerindeki en iyi şekilde bilmiyor mu?

11. Allah iman edenleri elbette bilecektir. Ve münafık olanları da elbette bilecektir.

12. İnkâr edenler, iman edenlere dediler ki: “Bizim yolumuzu izleyin, sizin günahlarınızı biz

taşırız.” Oysa onlar, iman edenlerin günahlarından hiçbir şeyin taşıyıcısı değillerdir. Gerçek şu

ki, onlar tamamen yalancılardır.

13. Onlar hem kendi yüklerini hem de kendi yükleriyle beraber başkalarının

yüklerini taşıyacaklar.

Bunda kuşku yok. Kıyamet günü de iftira edip davrandıkları şeylerden zorlu bir sorguya mutlaka

çekilecekler.

14. Andolsun biz Nuh'u toplumuna gönderdik de onların arasında bin yıldan elli yıl eksik kaldı.

Sonunda onları tufan yakaladı. Çünkü zalimlerdi onlar.

15. Biz Nuh'u ve gemi halkını kurtardık ve o gemiyi alemlere ibret yaptık.

16. İbrahim'i de gönderdik. Toplumuna şöyle demişti: "Allah' kulluk / ibadet edin, O'ndan korkun.

Eğer bilerseniz bu sizin için daha hayırlıdır."

17. "Allah'ın dışında bir takım putlara tapıyorsunuz, yalan / iftira üretiyorsunuz. Sizin Allah

dışında kulluk ettikleriniz size hiçbir rızık veremezler. Rızık Allah katında arayın; O'na kulluk

edin, O'na şükredin. O'na döndürüleceksiniz."

18. "Eğer yalanlarsanız bilin ki, sizden önceki ümmetler de yalanlamıştı. Resule düşen, açık bir

tebliğden başka şey değildir."

19. Hiç görmediler mi, Allah, yaratmayı nasıl başlatıyor, sonra onu tekrarlıyor / yeni baştan

yapıyor. Kuşkusuz bu, Allah için çok kolaydır.

20. De ki: "Yeryüzünde dolaşın da yaradılışın nasıl başladığına bir bakın. İleride Allah öteki

oluşmaya da vücut verecektir. Allah, herşeye Kadir'dir.

21. Dilediğine azap eder, dilediğine rahmet eder. O'na döndürüleceksiniz.

22. Siz ne yerde ne de gökte kimseyi aciz bırakamazsınız. Ve sizin, Allah'tan başka ne bir dostunuz

vardır ne de bir yardımcınız.

23. Allah'ın ayetlerini ve Allah'a varmayı inkar edenler, işte onlar, rahmetimden ümidi

kesmişlerdir. Ve bunlar için acıklı bir azap öngörölmüştür.

24. Toplumunun İbrahim'e cevabı sadece şunu söylemeleri oldu: "Bunu öldürün, yahut yakın." Ama

Allah onu ateşten kurtardı. İnanan bir toplum için bunda elbette ibretler vardır.

25. İbrahim dedi: "Şu bir gerçek ki, siz dünya hayatında aranızda sevgi oluşturmak için Allah'ı

bırakıp putlara kulluk ediyorsunuz. Sonra kıyamet gününde birbirinizi tanımaz olacaksınız, biriniz

ötekine lanet edecek. Hepinizin varacağı yer cehennemdir; hiçbir yardımcınız da olmayacaktır."

26. O'na Lut iman etti. Ve dedi: "Ben Rabbime hicret edeceğim. Kuşkusuz O, mutlak Aziz, mutlak

Hakim'dir."

27. Biz İbrahim'e İşhak'ı ve Yakub'u armağan ettik. Onun soyu içine peygamberliği ve Kitap'ı

yerleştirdik ve onun ödölünü dünyada verdik. Ahirette de o, iyilik ve barış sevenler arasında

olacaktır.

28. Lut'u da gönderdik. Toplumuna şöyle demişti o: “Öyle bir iğrençliğe bulaşıyorsunuz ki, sizden

önce alemlerden bir tek kişi bunu yapmamıştır.”

29. “Erkeklerle gidiyorsunuz, yol kesiyorsunuz, toplantılarınızda çirkinlikler sergiliyorsunuz, öyle

mi?” Toplumunun cevabı sadece şunu söylemek oldu: “Eğer doğru sözlülerdensen, hadi getir bize

Allah'ın azabını.”

30. Lut dedi: “Rabbim, şu bozguncular topluluğuna karşı bana yardım et.”

31. Elçilerimiz, İbrahim'e müjdeyi getirdiklerinde şöyle dediler: “Biz şu kentin halkını helak

edeceğiz. Çünkü ora halkı zalim oldular.”

32. İbrahim dedi: “Ama orada Lut var.” Dediler: “Orada kim olduğunu biz daha iyi biliyoruz.

Elbette ki onu ve ailesini kurtaracağız. Karısı hariç. O, geride kalanlardan olacak.”

33. Elçilerimiz Lut'a gelince, onlar yüzünden fenalaştı, eli-kolu birbirine dolandı. “Korkma,

tasalanma dediler, biz seni de aileni de kurtaracağız. Ama karın azaba terk edilenlerden

olacaktır.”

34. “Şu kent halkı üstüne, yaptıkları fenalıklardan ötürü gökten bir felaket indireceğiz.”

35. Yemin olsun biz o kentten, aklını işleten bir topluluk için geriye apaçık bir işaret bıraktık.

36. Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı gönderdik. Şöyle dedi: "Ey toplumum, Allah'a kulluk / ibadet

edin. Ahiret gününe umut bağlayın. Bozgunculuk yaparak ülkenin huzurunu kaçırmayın."

37. Onu hemen yalanladılar. Bunun üzerine kendilerini korkunç bir sarsıntı yakaladı da öz

yurtlarında diz üstü çökenler haline geldiler.

38. Ad'ı, Semud'u da böyle yaptık. Bu, onların yurtlarından / meskenlerinden açıkça belli

olmaktadır. Şeytan onlara amellerini süsleyip püslemişti de kendilerini yoldan çıkarmıştı. Oysa

ki, bakıp görebilen insanlardı.

39. Karun'u, Firavun'u, Haman'ı da öyle yaptık. Yemin olsun, Musa onlara açık-seçik kanıtlarla

geldiği halde, yeryüzünde büyüklük tasladılar. Ama öne geçemezlerdi.

40. Herbirini kendi günahı ile yakaladık. Bazılarının üstüne taş yağdıran bir kasırga gönderdik. Bir

kısmını, o korkunç titreşimli ses yakaladı. Onlardan, yere batırdıklarımız da oldu. Bazılarını da

boğduk. Allah onlara zulmedecek değildi. Fakat onlar kendi benliklerine zulmediyorlardı.

41. Allah'tan başkalarını veliler edinenlerin durumu, bir ev edinen dişi örümceğin durumuna

benzer. Ve evlerin en güvensizi / zayıfı elbette ki dişi örümceğin evidir.
Keşke bilselerdi!

42. Allah onların, kendisinden başka ne gibi birşeye yalvardıklarını / kulluk ettiklerini bilir. O'dur

Aziz, O'dur Hakim.

43. Bunlar bizim, insanlara verdiğimiz örneklerdir. Ancak ilim sahiplerinden başkasının aklı onlara

ermez.

44. Allah gökleri de yeri de hak olarak yaratmıştır. Kuşkusuz bunda, iman sahipleri için mutlak bir

mucize vardır.

45. Kitap'tan sana vahyedilene oku. Namazı da kıl. Çünkü namaz, çirkinliklerden ve kötülüklerden

alı koyar. Elbette ki Allah'ın Zikri daha büyüktür. Allah, neler yaptığınızı biliyor.

46. Ehlikitap'la, en güzel olan neyse onunla mücadele et. Onların zulme sapanları müstesna. Şöyle

deyin: "Bize indirilene de size indirilene de iman ettik; tanrımız ve tanrınız bir. Ve biz O'na

teslim olanlarız."

47. Kitap'ı sana işte böyle indirdik. Kendilerine kitap verdiklerimiz ona inanırlar. Şunlar içinden

de ona inananlar vardır. Bizim ayetlerimize, gerçeği örtenlerden başkası kafa tutmaz.

48. Sen bundan önce herhangi bir kitap okumuyordun; onu sağ elinle de

yazmıyorsun. Eğer öyle

olsaydı batıla saplananlar mutlaka kuşku duyacaklardı.

49. Hayır, o, kendilerine ilim verilenlerin göğüsleri içinde ayan-beyan ayetlerdir. Bizim

ayetlerimizi, zalimlerden başka kimse inkar etmez.

50. Dediler ki: “Ona Rabbinden mucizeler indirilseydi ya!” De ki: “Mucizeler Allah katındadır.

Bana gelince, ben açıkça uyarıcı biriyim. Hepsi bu.”

51. Karşılarında okunup duran bir kitabı sana indirmiş olmamız onlara yetmiyor mu? Bunda, inanan

bir toplum için elbette ki bir rahmet ve bir öğüt vardır.

52. De ki: “Sizinle benim aramda tanık olarak Allah yeter. Göklerde ne var, yerde ne var biliyor O.

Batıla iman edip Allah’ı inkar edenlere gelince, işte onlar hüsrana uğramışların ta kendileridir.”

53. Azabı senden çarçabuk istiyorlar. Eğer belirlenmiş bir süre olmasaydı, azap onlara elbette

gelmiş olacaktı. Fakat o, hiç farkında olmadıkları bir sırada kendilerine ansızın geliverecektir.

Bunda kuşku yok.

54. Azabı senden acele istiyorlar. Oysa cehennem, o küfre sapanları çepeçevre kuşatmış bulunuyor.

55. Gün olur, azap onları tepelerinden, ayaklarının altından sarıverir ve der: “Tadın bakalım, yapıp

ettiklerinizi.”

56. Ey benim iman eden kullarım! Hiç kuşkusuz, benim yerkürem geniştir. O halde, yalnız bana

kulluk / ibadet edin.

57. Her can, ölümü tadacaktır; sonra bize döndürüleceksiniz.

58. İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanları, altlarından ırmaklar akan cennetin görkemli

odalarına yerleştireceğiz. Sürekli kalacaklardır orada. Ne güzeldir iş yapıp değer üretenlerin

ödülü!

59. Onlar ki sabrettiler ve yalnız Rablerine dayanıp güvenmektedirler.

60. Nice hayvanlar var, kendi rızkını taşıyamaz. Allah onları da rızıklandırıyor, sizi de. Semi'dir

O, Alim'dir.

61. Onlara, “gökleri ve yeri kim yarattı, güneşi ve ayı kim boyun eğdirdi” diye sorarsan, mutlaka

şöyle diyecekler: “Allah!” Peki nasıl döndürülüyorlar?

62. Allah, kullarından dilediğine rızkı açıp yayar da ölçülü verip kısar da. Allah herşeyi çok iyi

bilir.

63. Onlara, “gökten suyu kim indirdi de onunla toprağı ölümünden sonra canlandırdı” diye sorsan,

mutlaka “Allah” derler. De ki: “Hamd Allah'adır. Fakat onların çoğu aklını işletmiyor.”

64. Őu ięreti dűnya hayatı, bir eęlence ve oyundan baŐka Őey deęil. Ahiret yurduna gelince, asıl

hayat işte odur. Ah, bilebilselerdi!

65. Gemiye bindiklerinde, dini Allah'a 6zgűleyerek yalvarıp yakarırlar. Fakat Allah onları kurtarıp

karaya çıkardığında, bir bakmışsın ortak koşuyorlar;

66. Verdiklerimize karŐı nank6rlűk etsinler ve birazcık zevklensinler diye... Yakında bilecekler.

67. G6rmediler mi ki, çevrelerinde insanlar çarpılıp g6tűrűlűrken Harem'i gűven içinde tuttuk.

Hala batıla inanıp Allah'ın nimetine nank6rlűk mű ediyorlar?

68. Yalan dűzűp Allah'a iftira eden, yahut kendisine geldięi zaman hakkı yalanlayan kiŐiden daha

zalim kim vardır? Cehennemde değil midir kafirlerin barınağı?

69. Bizim uęrumuzda didinenleri biz, yollarımıza elbette ulaŐtıracakız. Allah, gűzel dűŐűnűp gűzel

davrananlarla mutlaka beraberdir.

RUM SURESİ (30/84)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Elif, Lam, Mim.

2. Yenilgiye uğratıldı Rum...

3. Yeryűzűnűn çok yakın bir yerinde. Ama onlar yenilgilerinin ardından galip

duruma gezecekler,

4. Birkaç yıl içinde. İş / oluş / hüküm, önünde de sonunda da Allah'ındır.
Onların galibiyet

gününde müminler ferahlayacaklar,

5. Allah'ın yardımıyla. Dilediğine yardım eder O... Aziz'dir, Rahim'dir O.

6. Allah'ın vaadi bu... Allah kendi vaadine ters düşmez. Ne var ki, insanların çoğu bilmiyor.

7. Onlar basit ve iğreti hayattan, bir dış görünüşü bilirler. Ama ahiretten tam bir gaflet içindedir

onlar...

8. Kendi benliklerinin içinde olup bitenleri de mi düşünmediler! Allah gökleri, yeri ve bu ikisi

arasındakileri ancak hak üzere ve belirlenmiş bir süreye bağlı olarak yaratmıştır. Şu da bir

gerçek ki, insanların büyük bir kısmı Rablerine kavuşmayı açık bir biçimde inkar ediyor.

9. Yeryüzünde dolaşip bir bakmıyorlar mı ki, nasıl oldu kendilerinden öncekilerin sonu? Onlar

kuvvet yönünden bunlardan daha ağır ve baskındılar. Toprağı eşip deşip didik didik etmişlerdi.

Ve yeryüzünü, bunların imar ettiklerinden çok daha fazla imar etmişlerdi. Ve resulleri onlara

açık-seçik deliller getirmişti. O halde, Allah onlara zulmediyor değildi. Doğrusu, onlardı öz

benliklerine zulmedip duranlar.

10. Sonra o çirkinlik ve kötülük sergileyenlerin sonu, çirkinlik ve kötülüğün en beteri oldu. Çünkü

Allah'ın ayetlerini yalanlamışlardı ve o ayetlerle alay ediyorlardı.

11. Allah yaratışa başlar, sonra onu varlık alanından çekip tekrar yaratır. En sonunda O'na

döndürülürsünüz.

12. Kıyametin kopacağı gün, günahkarlar sus-pus olacaklardır.

13. Allah'a ortak tuttıkları arasından, kendileri için şefaathçılar çıkmayacaktır. Kendi yandaşlarına

nankörlük etmektedir onlar.

14. Saat gelip çattığı gün, o gün, hepsi birbirinden ayrılacaktır.

15. İman edip iyilik ve barışa yönelik işler yapanlara gelince, onlar bir bahçe içinde mutlu

kılınırlar.

16. İnkâr edip ayetlerimizi ve ahiret buluşmasını yalanlayanlara gelince, onlar azabın içinde hazır

bulundurulurlar.

17. O halde tespih Allah için. Akşama erdiğinizde de sabaha erdiğinizde de...

18. Göklerde ve yerde hamd da O'na, gün sonunda da öğleye erdiğinizde de...

19. Diriyi ölüden çıkarır O, ölüyü diriden çıkarır. Ölümünün ardından toprağa hayat verir. Siz de

işte böyle çıkarılacaksınız.

20. Onun ayetlerinden biri de sizi, topraktan yaratmış olmasıdır. Sonra siz bir insan türü oldunuz,

her tarafa yayılıyorsunuz.

21. Onun ayetlerinden biri de sizin için, kendilerine ısınasınız ve aranızda sevgi ve rahmet koysun

diye nefislerinizden eşler yaratmasıdır. Bunda, iyice düşünen bir toplum için elbette ayetler

vardır.

22. Göklerin ve yerin yaratılmasıyla dillerinizin ve renklerinizin farklı olması da O'nun

ayetlerindedir. Bunda, ilim sahipleri için elbette ibretler vardır.

23. Gece ve gündüz uyumanız, onun lütfundan nasip aramanız da O'nun ayetlerindedir. Bunda,

işitebilen bir toplum için elbette ibretler vardır.

24. Yine O'nun ayetlerindedir ki O size, korku ve ümit olmak üzere şimşegi gönderiyor, gökten bir

su indiriyor da ölümünden sonra toprağı onunla canlandırıyor. Bunda, aklını işleten bir topluluk

için elbette mucizeler vardır.

25. Göğün ve yerin O'nun emriyle ayakta durması da O'nun ayetlerindedir. Sonra sizi bir çağrıyla

davet ettiğinde siz yerden hemen çıkacaksınız.

26. Göklerde ve yerde kim varsa O'nundur. Hepsi O'na boyun eğmektedir.

27. Yaratmaya ilk başlayan / yaratılanları ilk yaratan O'dur. Sonra onları

çevirip yeniden

yaratacaktır. Bu O'nun için çok da kolaydır. Göklerde ve yerde en yüce örnekler / en yüce

sıfatlar O'nundur. O'dur Aziz, O'dur Hakim...

28. Size öz benliklerinizden bir örnek verdi: Ellerinizin altında bulunanlarda, size verdiğimiz

rızıklarda, sizinle aynı haklara sahip, birbirinizden çekindiğiniz gibi kendilerinden çekineceğiniz

ortaklarınız var mı? İşte biz, aklını işletecek bir topluluk için ayetleri böyle açık açık sıralıyoruz.

29. Zulme sapanlarsa ilimsiz bir biçimde keyiflerine uymuşlardır. Allah'ın saptırdığına kim yol

gösterecek? Böylelerinin yardımcıları yoktur.

30. O halde sen yüzünü, bir hanif olarak dine, Allah'ın insanları üzerinde yarattığı fitrata çevir.

Allah'ın yaratışında değiştirme olamaz. Doğru ve eskimez din işte budur. Fakat insanların çoğu

bilmiyor.

31. O'na yönelmiş kişiler olarak O'ndan korkun. Namazı kılın ve sakın şirke sapanlardan olmayın;

32. Onlardan ki, dinlerini parçalayıp hizipler / fırkalar haline geldiler. Her hizip kendi elindekiyle

sevinip övünür.

33. İnsanlara bir zorluk dokunduğunda, Rablerine yönelerek O'na yakarırlar. Sonra onlara bir

rahmet tattırınca bakarsın ki, içlerinden bir grup Rablerine ortak koşuyor.

34. Kendilerine verdiklerimize karşı nankörlük etsinler diye. Haydi, yararlanın / zevklenin.

Yakında bileceksiniz...

35. Yoksa onlara kesin bir kanıt mı indirdik de o onlara Allah'a ortak koşmalarını söylüyor!

36. İnsanlara bir rahmet tattırdığımızda, onunla ferahlar şımarırlar. Kendi ellerinin hazırladıkları

yüzünden kendilerine bir kötülük gelip çatsa, hemencecik ümitsizliğe düşerler.

37. Görmediler mi Allah, dilediğine rızıkı genişçe veriyor, dilediğine kısıyor. İnanan bir topluluk

için bunda elbette ibretler vardır.

38. O halde, akrabaya hakkını ver. Yoksula, yolda kalmışa da. Allah'ın yüzünü isteyenler için bu

daha hayırlıdır. İşte böyleleridir, kurtuluşa erenler.

39. İnsanların malları içinde, artsın diye riba olarak verdiğiniz, Allah katında artmaz. Allah'ın

yüzünü isteyerek verdiğiniz zekata gelince, işte onu verenler kat kat artıranların ta kendileridir.

40. Allah'tır ki sizi yaratmış, sonra rızıklandırmıştır. Sonra sizi öldürüyor, sonra diriltiyor. Peki,

ortak koştuklarınızdan biri var mı, bunlardan birşeyi yapabilecek! Yücedir, arınmıştır onların

ortak koştuklarından O.

41. İnsanlara ellerinin kazanmış oldukları yüzünden denizde ve karada bozgun çıktı. Allah onlara,

yaptıklarının bir kısmını tattırıyor ki geri dönebilsinler.

42. De ki: “Yeryüzünde dolaşın da öncekilerin sonunun nasıl olduğuna bir bakın. Onların çoğu

şirke sapan insanlardı.”

43. Allah tarafından ertelenmesi söz konusu olmayan bir günden önce, yüzünü güçlü ve eskimez

dine döndür. O gün herkes bölük bölük ayrılacaktır.

44. Kim küfre saparsa inkarı kendisi aleyhinedir. Barışa yönelik bir iş yapanlarsa, kendi benlikleri

için yer hazırlarlar.

45. Çünkü Allah, iman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanları, öz lütfundan ödüllendirecektir.

O, nankörleri sevmez.

46. O'nun ayetlerindedir ki, size rahmetinden tattırsın; gemiler, buyruğu ile akıp gitsin. Lütfundan

nasip arayasınız ve şükredebilesiniz diye, rüzgarları müjdeciler olarak gönderir.

47. Andolsun biz, senden önce de resulleri toplumlarına gönderdik, onlara açık kanıtlar getirdiler.

Nihayet, günah işleyenlerden öc aldık. İnananlara yardım etmek bizim üzerimizde bir haktı.

48. O Allah'tır ki, rüzgarları gönderir de onlar, bulutu savurur. Sonra Allah o bulutu gökte dilediği

gibi yayıp döşer, onu parça parça eder. Nihayet sen onun arasından yağmurun çıktığını görürsün.

Sonra onu kullarından dilediğine ulaştırdığında onlar, müjde almış gibi sevinirler.

49. Oysa ki onlar, yağmur kendilerine indirilmeden önce iyice suskun ve ümitsiz idiler.

50. Artık Allah'ın rahmetinin eserlerine bak, nasıl diriltiyor toprağı ölümü ardından! İşte bu Muhyi,

ölüleri elbette diriltir. O, herşeye Kadir'dir.

51. Yemin olsun, bir rüzgar göndersek de yeri sararmış görseler, arkasından hiç şaşmadan

nankörlük etmeye başlarlar.

52. Artık sen ölülere işittiremezsin. Dönüp gittikleri taktirde sağırlara da çağrıyı duyuramazsın.

53. Ve sen körleri de sapıklıklarından aydınlığa çıkaramazsın. Sen ancak, ayetlerimize iman

edenlere dinletirsin de onlar müslüman oluverirler.

54. Allah O'dur ki, sizi bir güçsüzlükten yarattı. Sonra o güçsüzlüğün arkasından bir kuvvet

oluşturdu. Sonra o kuvvetin arkasından bir güçsüzlük ve ihtiyarlığa vücut verdi. Dilediğini

yaratır. Alim'dir O, Kadir'dir.

55. Saat gelip kıyamet koptuğı gün, günahkarlar, dünyada bir saatten başka kalmadıklarına yemin

ederler. Onlar işte böyle çevriliyorlardı.

56. İlim ve iman verilenler ise şöyle dediler: “Yemin olsun siz, Allah’ın Kitabı gereğince yeniden

dirilme gününe kadar kaldınız. İşte bu, yeniden dirilme günüdür. Fakat siz daha önceden

bilmiyordunuz.”

57. Zulmetmiş olanlara özür bildirmeleri o gün yarar sağlamayacak. Onlardan Allah’ı hoşnut

etmeleri de istenmez.

58. Yemin olsun ki, biz bu Kur’an’da insanlar için her türlü örneği verdik. Sen onlara bir mucize

getirsen, o inkar edenler mutlaka şöyle diyeceklerdir: “Siz, eskiyi hükümsüz kılanlardan başkası

değilsiniz.”

59. İlimden nasipsizlerin kalpleri üzerine Allah işte böyle mühür basıyor.

60. O halde, sabret. Kuşkun olmasın ki, Allah’ın vaadi hakır. İmanı kemale ermemişler seni

hafifliğe sevk etmesinler / seni küçümseyemeyeceklerdir.

LUKMAN SURESİ (31/57)

Rahman ve Rahim Allah’ın adıyla...

1. Elif, Lam, Mim.

2. İşte sana, o hikmetlerle dolu Kitap’ın ayetleri,

3. İyilik ve güzellik sergileyenlere bir rahmet ve bir kılavuz olarak;

4. Ki onlar namazı kılarlar, zekatı verirler. Ve onlar ahirete de gözle görmüşçesine inanırlar.

5. İşte onlardır Rablerinden bir kılavuzlanma üzere olanlar; işte onlardır gerçek kurtuluşu

bulanlar.

6. İnsanlardan öyleleri vardır ki, Allah yolundan bilgisizce saptırmak ve o yolu oyalanma amacı

yapmak için laf eğlencesi / hadis eğlencesi satın alırlar. İşte böylelerine rezil edici bir azap

vardır.

7. Ayetlerimiz ona okunduğunda, böbürlenerek yüzünü çevirir. Sanki onları hiç işitmemiştir, sanki

kulaklarında bir ağırlık vardır. İşte böylesini korkunç bir azapla muştula.

8. İman edip hayra ve barışa yönelik fiiller sergileyenlere gelince, onlar için nimetlerle dolu

cennetler vardır.

9. Sürekli kalacaklardır orada. Allah'ın hak vaadidir bu. Aziz'dir, Hakim'dir O.

10. Gökleri direksiz-desteksiz yarattı; görüyorsunuz onları. Ve yeryüzüne, sizi çalkalayıp

sendeletmesin diye ağırlıklar, dayanaklar bıraktı ve orada her çeşit hayvanı yaydı. Gökten bir su

indirdik de orada her türlü cömert ve bereketli çifti filizlendirdik.

11. İşte Allah'ın yaratışı / yarattıkları. Hadi gösterin bana onun dışındakiler ne yaratmışlar? Hayır,

hayır, zalimler açık bir sapıklık içindeler.

12. Andolsun biz Lukman'a şu yolda hikmet verdik: "Allah'a şükret."
Şükreden kendisi lehine

şükreder. Nankörlük edense şunu bilmeli: Allah Gani'dir, Hamid'dir.

13. Hani Lukman, oğluna öğüt vererek şöyle demişti: "Oğulcuğum, Allah'a ortak koşmak, gerçekten

büyük bir zulümdür."

14. Biz insana anne-babasını önerdik: Annesi onu güçsüzlük üstüne güçsüzlükle taşımıştır. Sütten

kesilmesi de iki yılda olmuştur. O halde bana ve ana-babana şükret. Dönüş banadır.

15. Eğer onlar, hakkında hiçbir bilgin olmayan şeyi bana ortak koşman için seni zorlarsa, onlara

itaat etme. Onlarla dünyada örfe uygun geçin; ama bana yönelenin yoluna uy. Sonunda dönüşünüz

banadır. Yapıp ettiklerinizi size haber vereceğim.

16. "Oğulcuğum, şu bir gerçek ki, yaptığın bir hardal danesi ağırlığında olsa, bir kayanın bağrına

veya göklere, yahut yerin bağrına konsa, Allah onu yine de ortaya getirir. Çünkü Allah Latif'tir,

lütfu sınırsızdır; Habir'dir, herşeyden haberdardır."

17. "Yavrucuğum; namazı kıl, iyiliği emret, kötülüğü yasakla, başına gelene sabret. Çünkü bunu

yapabilmek, zorlu / önemli işlerdendir."

18. “Kibirlenerek insanlardan yüzünü çevirme, yeryüzünde kasılarak yürüme. Çünkü Allah, kurula-

kurula kendini övenlerin hiçbirini sevmez.”

19. “Yürüyüşünde doğal ol, sesini alçalt. Şu bir gerçek ki, seslerin en çirkini eşeklerin sesidir.”

20. Görmediniz mi, Allah, göklerde ve yerde bulunan şeyleri sizin emrinize verdi ve görünür-

görünmez nimetlerini üstünüze saçtı. İnsanlardan öylesi var ki, Allah uğrunda ilimsiz, kılavuzsuz

ve aydınlatıcı bir kitaba dayanmaksızın mücadele eder.

21. Böylelerine, Allah’ın indirdiğine uyun dendiğinde şu cevabı verirler:

“Hayır, biz atalarımızı

üzerinde bulduğumuz şeye uyarız.” Peki şeytan onları, alevli ateşin azabına çağırması olsa da mı?

22. Güzel düşünüp güzel davranarak yüzünü Allah’a teslim eden, en sağlam kulpa yapışmıştır. İş ve

oluşların sonu Allah’a varır.

23. İnkâr edenin küfrü seni tasalandırmasın. Onların dönüşü bizedir; yapıp ettiklerini onlara haber

vereceğiz. Kuşkusuz, Allah, göğüslerin içindekini bilmektedir.

24. Onları birazcık nimetlendiriyoruz. Sonunda hepsini şiddetli bir azaba süreceğiz.

25. Eğer onlara, “gökleri ve yeri kim yarattı” diye sorarsan yemin olsun, “Allah” derler. De ki:

“Hamd Allah’adır.” Ama onların çokları bilmiyorlar.

26. Göklerde ne var, yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Kuşkusuz, Allah mutlak Gani, mutlak

Hamid'dir.

27. Eğer yeryüzündeki ağaçlar kalem olsa, deniz de arkasından yedi deniz daha katılarak yardımcı

olsa, Allah'ın kelimeleri tükenmez. Allah Aziz'dir, Hakim'dir.

28. Sizin yaratılmanız da diriltilmeniz de bir tek canlıninki gibidir. Allah Semi'dir, Basir'dir.

29. Görmedin mi, Allah geceyi gündüzün içine sokuyor, gündüzü de gecenin içine sokuyor. Güneş'i

ve Ay'ı bir emre boyun eğdirmiş. Hepsi belirlenmiş bir süreye doğru akıp gidiyor. Kuşkusuz,

Allah, yapmakta olduklarınızdan haberdardır.

30. Bu böyledir; çünkü Allah Hakk'ın ta kendisidir. O'nun dışında yalvarıp yakardıkları ise

batıldır. Ve Allah Aliyy'dir, yüceliğine sınır yoktur; Kebir'dir, büyüklüğüne sınır yoktur.

31. Size ayetlerinden göstermek için, Allah'ın nimetiyle gemilerin denizde akıp gidişini görmedin

mi? Kuşkusuz bunda gereğince sabreden, gereğince şükreden herkes için kesin ibretler vardır.

32. Kara bulutlar gibi dalga kendilerini kuşattığı zaman; Allah'a, dini O'na özgüleyerek yalvarırlar.

Fakat onları karaya çıkarıp kurtarınca, içlerinden sadece bir kısmı doğru yolu tutar. Bizim

ayetlerimize ancak gaddar nankörler karşı çıkarlar.

33. Ey insanlar! Rabbinizden korkun. Herhangi bir şeyde babanın evladı, evladın da babası yerine

karşılık ödemeyeceği günden ürperin. Allah'ın vaadi haktır; dünya hayatı sizi sakın aldatmasın. O

yaman aldatıcı, sizi Allah hakkında / Allah ile aldatmasın.

34. O kıyamet saatine ilişkin bilgi Allah katındadır. Yağmuru O yağdırır. O, rahimlerde olanı da

bilir. Hiçbir benlik yarın ne kazanacağını bilmez. Ve hiçbir kimse hangi yerde öleceğini bilmez.

Allah Alim'dir, Habir'dir.

SECDE SURESİ (32/75)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Elif, Lam, Mim.

2. Kitap'ın indirilişidir bu. Kuşku, çelişme yok bunda. Alemlerin Rabbi'ndendir bu.

3. Yoksa “onu uydurdu” mu diyorlar. Hayır, haktır o; senin Rabbindendir; senden önce kendilerine

hiçbir uyarıcı gelmemiş bir toplumu uyarman içindir. Umulur ki, doğruya ve güzele

kılavuzlanırlar.

4. Allah'tır ki gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri altı günde yaratmış, sonra arş üzerinde

egemenlik kurmuştur. O'nun dışındakilerden size ne bir dost vardır ne de bir şeffatçı. Hala

düşünüp ibret almayacak mısınız?

5. İş ve oluşu gökten yere doğru çekip çevirir; sonra o O'na yükselip çıkar:
Bir günde ki, süresi,

sizin saymakta olduğunuz günlerden bin yıla denktir.

6. İşte budur Allah! Gaybı da, görüneni de bilen O'dur. Aziz'dir O,
Rahim'dir.

7. Yarattığı herşeyi güzel yaratmıştır. Ve insanın yaratılışına çamurdan başlamıştır.

8. Sonra onun neslini bir üsareden, hor görülen bir sudan oluşturdu.

9. Sonra ona bir biçim verdi ve ona kendi ruhundan üfledi. İşitme gücü verdi,
gözler ve gönüller

verdi. Ne kadar da az şükredersiniz!

10. Şöyle dediler: "Toprakta kaybolup gittiğimiz zaman mı, o zaman mı yeni
bir yaratılış içinde

olacağız!" Gerçek şu ki, onlar herşeyden önce, Rablerinin huzuruna varmayı
inkar ediyorlar.

11. Söyle onlara: "Size vekil edilen ölüm meleği canınızı alır, sonra doğrudan
doğruya Rabbinize

döndürülürsünüz."

12. Günahkarları, Rablerinin huzurunda başlarını eğmiş olarak şöyle derken
bir görsen: "Rabbimiz;

gördük, duyduk, geri gönder bizi ki barışa yönelik iyi bir iş yapalım. Artık
kesin olarak

inanıyoruz.”

13. Biz dileseydik, her benliğe hidayetini elbette verirdik. Fakat benden şu yolda söz hak olmuştur:

“Yemin olsun, cehennemi tamamıyla cinlerden ve insanlardan dolduracağım.”

14. “Bugününüzü unutmuş olmanın karşılığını tadın. Kuşkusuz, biz de sizi unuttuk. Yaptıklarınıza

karşılık sonsuzluk azabını tadın.”

15. Bizim ayetlerimize o kimseler inanırlar ki, onlarla kendilerine öğüt verildiğinde, secdelere

kapanırlar ve hiç böbürlenmeyerek Rablerine hamd ile tespih ederler.

16. Yanları yataklardan uzaklaşır; korku ve ümitle Rablerine dua ederler. Kendilerine verdiğimiz

rızıklardan da dağıtırlar.

17. Hiç kimse, yaptıklarına karşılık onlar için hangi göz aydınlığının saklandığını bilmez.

18. Hiç bir mümin, bir fasık gibi olur mu? Hayır, eşit olmazlar.

19. İnanıp barışa ve hayra yönelik işler yapanlara gelince, onlar için, yaptıklarına karşılık olarak

barınacakları cennet konakları vardır.

20. Fıska sapanların varacakları yerse ateştir. Oradan her çıkmak istediklerinde, oraya geri

çevrilirler. Ve şöyle denir onlara: “Yalanlayıp durduğunuz ateş azabını tadıverin.”

21. Belki dönerler diye, onlara o büyük azaptan ayrı olarak, o küçük azaptan da mutlaka

tattıracağız.

22. Rabbinin ayetleri kendilerine hatırlatıldıktan sonra, onlardan yüz çevirenden daha zalim kim

vardır? Biz, günahkarlardan mutlaka intikam alacağız.

23. Andolsun ki, Musa'ya Kitap'ı vermiştik. Böyleyken sen ona kavuşacağından kuşkuda olma. Biz

onu İsrailoğullarına bir kılavuz yapmıştık.

24. Sabrettikleri zaman içlerinden, bizim emrimizle doğru yola ileten önderler çıkarmıştık. Onlar

bizim ayetlerimize gereğince inanıyorlardı.

25. Kuşkusuz, Rabbin, evet O, ihtilaf edip durdukları hususlarda onların arasını ayıracaktır.

26. Evlerinde-yurtlarında dolaşıp durdukları nice nesilleri, kendilerinden önce helak etmiş olmamız

onlara yol göstermedi mi? Kuşkusuz, bunda ibretler vardır. Hala işitmiyorlar mı?

27. Görmediler mi ki biz, çorak toprağa suyu salıyoruz da onunla ekinler çıkarıyoruz; hem

hayvanları yiyor ondan hem kendileri. Hala görmüyorlar mı?

28. Bir de soruyorlar: “Eğer doğru sözlülerseniz, bu fetih ne zaman?”

29. De ki: “Fetih günü, küfre sapanlara imanları yarar sağlamayacaktır. Onlara göz açtırılmaz bile.”

30. Artık onlardan yüz çevir ve bekle. Zaten onlar da bekliyorlar.

AHZAB SURESİ (33/97)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Ey Peygamber! Allah'tan kork ve küfre batmışlarla münafıklara boyun eğme. Kuşkusuz, Allah

Alim, ve Hakim'dir.

2. Rabbinden sana vahyedilene uy. Allah, yapmakta olduklarınızdan en iyi biçimde haberdardır.

3. Allah'a dayanıp güven. Vekil olarak Allah yeter.

4. Allah, bir adamın göğüs boşluğunda iki kalp yaratmamıştır. Zihar yaptığınız eşlerinizi sizin

anneniz yapmamıştır, evlatlıklarınızı da sizin oğullarınız kılmamıştır. Bu konularda söylediğiniz

sözler, ağızlarınızın bir lakırdısıdır. Allah, hakkı söyler ve O, gerçek yola kılavuzlar.

5. Evlatlıklarınızı öz babalarına nispet ederek çağırın. Böyle yapmanız Allah katında adalete daha

uygundur. Eğer onların babalarını bilmiyorsanız, o takdirde onlar sizin din kardeşleriniz ve

dostlarınızdır. Yanılarak işlediğiniz şeyde, üzerinize günah yoktur; fakat kalplerinizin kastetmiş

oldukları müstesna. Ve Allah Gafur ve Rahim'dir.

6. O peygamber, müminlere öz benliklerinden daha dost, daha yakındır.

Onun eşleri de o

müminlerin anneleridir. Anne tarafından akraba olanlar da Allah'ın Kitabı'nda, birbirlerine diğer

müminlerden ve muhacirlerden daha yakındırlar. Ancak yakın dostlarınız için örfe uygun bir

vasiyette bulunmanız müstesnadır. Bu, Kitap'ta satırlara geçirilmiştir.

7. Biz, peygamberlerden misaklarını almıştık. Senden de misak aldık. Nuh'tan, İbrahim'den,

Musa'dan, Meryem oğlu İsa'dan, bunların hepsinden kuvvetli bir sözleşmeyle misak aldık;

8. Ki Allah, özüyle sözü bir olanlardan doğruluklarını sorsun. Küfre batmışlara ise korkunç bir

azap hazırlanmıştır.

9. Ey iman edenler, Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani, üstünüze ordular gelmişti de

biz onların üzerine bir rüzgar ve sizin görmediğiniz ordular salmıştık. Allah, yapmakta

olduklarınızı iyice görmektedir.

10. Hani onlar, üst yanınızdan, alt tarafınızdan size saldırmışlardı da gözler kaymış, yürekler

gırtlaklara ulaşmıştı. Allah hakkında türlü zanlarda bulunuyordunuz.

11. İşte orada müminler belaya uğratarak imtihan edilmişler ve şiddetli bir sarsıntıyla

sarsılmışlardı.

12. Münafıklarla, kalplerinde maraz olanlar Öyle diyorlardı: “Allah ve resulü bize, bir aldanıştan

başka birşey vaat etmemiş.”

13. Hani onlardan bir grup Öyle demişti: “Ey Yesrib halkı, duracak yeriniz yok, hemen geri

dönün.” İÇlerinden bir grup da Öyle diyerek Peygamber’den izin istiyordu: “İnan olsun,

evlerimiz aÇık.” Oysa ki evleri aÇık değildi; sadece kaÇmak istiyorlardı.

14. EĞer Medine’nin her yanından üzerlerine gelinseydi de onlardan kent işinde fitne Çıkarmaları

istenseydi, onu mutlaka yaparlardı; o konuda fazla gecikmezlerdi.

15. Andolsun ki, onlar daha önce, geri dönüp kaŐmayacaklarına ilişkin Allah’a söz vermişlerdi. Ve

Allah’a verilen söz sorumluluk gerektirirdi.

16. De ki: “EĞer ölümden yahut öldürülmekten kaŐıyorsanız, kaÇmak size hiÇbir yarar sağlamaz.

Böyle bir durumda sadece azıcık / az bir süre nimetlendirilirsiniz.”

17. De ki: “Allah size bir kötülük murat eder yahut bir rahmet dilerse, Allah’la aranıza kim

girebilir?” Onlar kendileri işin, Allah’tan başka ne bir dost bulabilirler ne de bir yardımcı.

18. Allah, iÇinizden hem tembellik edip hem de başkalarını geri bırakanları ve kardeşlerine, “hadi

bize gelin” diyenleri biliyor. Zaten onlar savaşa / zora Çok az gelirler.

19. Size karşı cimrilik / kıskançlık ederler. Korku geldiğinde onların, gözleri dönerek sana

baktıklarını görürsün. Ölümden üzerine baygınlık çökmüş biri gibidirler. Bunlar iman

etmemişlerdir. Bu yüzden de Allah, amellerini boşa çıkarmıştır. Bunu yapmak Allah için çok

kolaydır.

20. Düşman hiziplerin gitmediğini sanıyorlar. Düşman hizipler gelecek olsalar, bunlar isterler ki,

Bedevi Araplar için de bulunsunlar da sizinle ilgili haberleri sorsunlar. Şayet içinizde

bulunsalardı, pek azı müstesna, savaşmayacaklardı.

21. Andolsun, Allah resulünde sizin için, Allah'ı ve ahiret gününü arzu edenlere Allah'ı çok

ananlara güzel bir örnek vardır.

22. Müminler, düşman hizipleri gördüklerinde şöyle demişlerdir: "Allah'ın ve resulünün bize vaat

ettiği işte budur. Ve Allah da resulü de doğru sözlüdür." Bu onların sadece iman ve

teslimiyetlerini artırdı.

23. İnananlardan öyle erler vardır ki, Allah'a verdikleri sözde sadakatle dururlar. Onlardan bazıları

aldığını yerine getirdi, bazıları da bekliyor. Sözlerini asla değiştirmediler.

24. Çünkü Allah, doğru sözlülere doğruluklarının karşılığını verecek. İkiyüzlülere de dilerse azap

edecek. Belki de onlara tövbe nasip edecek. Allah Gafur'dur, Rahim'dir.

25. Allah, küfre sapanları öfkeleriyle yüz geri etti; hiçbir hayra ulaşamadılar.
Allah, çarpışma

sırasında müminler için yeterli oldu. Allah Kavi'dir, Aziz'dir.

26. Allah, Ehlikitap'tan onlara arka çıkanları, kulelerinden / kalelerinden
indirdi, kalplerine korku

saldı: Bir grubunu öldürüyordunuz, bir grubunu da esir ediyordunuz.

27. Sizi onların yerlerine yurtlarına, mallarına ve henüz ayak basmadığınız
bir toprağa mirasçı

kıldı. Allah'ın herşeye gücü yeter.

28. Ey Peygamber, eşlerine şöyle söyle: “Eğer şu iğreti dünya hayatını ve
onun süsünü istiyorsanız,

haydi gelin size boşanma bedellerinizi vereyim de sizi güzellikle serbest
bırakayım.”

29. “Yok eğer Allah'ı resulünü ve ahiret yurdunu istiyorsanız bilin ki, Allah
sizin güzel düşünüp

güzel hareket edenlerinize büyük bir ödül hazırlamıştır.”

30. Ey peygamber hanımları! Sizden kim açık / kanıtlanmış bir edepsizlik
yaparsa, kendisi için azap

iki katına çıkarılır. Ve bu, Allah için çok kolaydır.

31. Sizden kim, Allah'a ve resulüne itaat eder, iyilik yaparsa, ona da ücretini
iki kat olarak veririz.

Kendisi için bol ve bereketli bir rızık da hazırlamışızdır.

32. Ey peygamber hanımları! Siz, kadınlardan herhangi biri gibi değilsiniz.

Eğer korunup takvaya

sarıyorsanız sözü kısıtarak söylemeyin ki, kalbinde maraz bulunan biri ümide kapılmasın. Örfü

uygun söz söyleyin.

33. Evlerinizde oturun. İlk cahiliye yürüyüşü gibi kendinizi teşhir ederek yürümeyin. Namazı kılın,

zekatı verin, Allah'a ve resulüne itaat edin. Allah sizden kırı / lekeyi gidermek istiyor ey

Ehlibeyt, sizi tam bir biçimde temizlemek istiyor.

34. Evlerinizde Allah'ın ayetlerinden ve hikmetten okunanları, hatırlayın. Kuşkusuz Allah Latif'tir,

Habir'dir.

35. Allah şu kişiler için bir affediş ve büyük bir ödül hazırlamıştır: Müslüman erkekler, Müslüman

kadınlar, mümin erkekler, mümin kadınlar, itaat eden erkekler, itaat eden kadınlar, özü-sözü

doğru erkekler, özü-sözü doğru kadınlar, sabreden erkekler, sabreden kadınlar, Allah korkusuyla

ürperen erkekler, Allah korkusuyla ürperen kadınlar, sadaka veren erkekler, sadaka veren

kadınlar, oruç tutan erkekler, oruç tutan kadınlar, ırz ve iffetlerini koruyan erkekler, ırz ve

iffetlerini koruyan kadınlar, Allah'ı çok anan erkekler, Allah'ı çok anan kadınlar.

36. Allah ve resulü bir işe hüküm verdiklerinde, inanmış bir erkekle inanmış

bir kadının, işlerini

kendi isteklerine göre belirleme hakları yoktur. Allah'a ve resulüne isyan eden, açık bir sapıklığa

batıp gitmiş demektir.

37. Hani sen Allah'ın nimetlendirdiği, senin de lütufta bulunduğun kişiye “eşini yanında tut,

Allah'tan kork!” diyordun ama, Allah'ın açıklayacağı birşeyi de içinde saklıyordun; insanlardan

çekiniyordun. Oysa ki kendisinden korkmana Allah daha layıktır. Zeyd o kadından ilişğini

kesince onu sana nikahladık ki, evlatlıkları eşleriyle ilişkilerini kestiklerinde, müminler için o

kadınlarla evlenmede bir güçlük olmasın. Zaten Allah'ın emri yerine getirilmiştir.

38. Allah'ın kendisine farz kıldığı şeyde peygambere hiçbir vebal yoktur. Daha önce gelip

geçmişlerde de Allah'ın yolu-yasası buydu. Allah'ın emri, belirlenmiş bir ölçüdür.

39. Onlar ki Allah'ın mesajlarını tebliğ edip O'ndan korkarlar, Allah'tan gayrı hiç kimseden

korkmazlar. Hesap sorucu olarak Allah yeter.

40. Muhammed, sizin erkeklerinizden hiçbirinin babası değildir; O, Allah'ın resulü ve nebilerin

sonuncusudur. Allah herşeyi gereğince biliyor.

41. Ey iman edenler! Allah'ı çok anın.

42. O'nu sabah-akşam tespih edin.

43. O, odur ki sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarsın diye üzerinize rahmet gönderiyor; melekleri de

sizin için af diliyor. Zaten O, insanlara karşı çok merhametlidir.

44. Kendisine kavuştukları gün onların esenlik dilekleri şöyledir: "Selam!" O, onlar için seçkin ve

bereketli bir ödül hazırlamıştır.

45. Ey Peygamber! Hiç kuşkusuz, biz seni bir tanık, bir müjdeci ve bir uyarıcı olarak gönderdik.

46. Ve Allah'ın izniyle bir davetçi, ışık saçan bir kandil olarak...

47. Ve muştula insanlara: Kendilerine Allah'tan büyük bir lütuf vardır.

48. İnkarcılara, ikiyüzlülere itaat etme, onların ezalarına aldırma; Allah'a tevekkül et. Vekil olarak

Allah yeter.

49. Ey iman edenler! Mümin kadınları nikahlayıp da kendilerini, onlara dokunmadan boşarsanız,

sizin belirleyeceğiniz bir iddet boyunca onları bekletme hakkınız yoktur. O halde, böyle

durumlarda onları nimetlendirin ve kendilerini güzelce serbest bırakın.

50. Ey Peygamber! Biz sana şu hanımları helal kıldık: Mehirlerini verdiği eşlerin, Allah'ın sana

ganimet olarak verdiklerinden elinin altında bulunanlar, amcalarının, halalarının, dayılarının,

teyzelerinin kızlarından seninle birlikte hicret edenler. Peygamber kendisiyle

evlenmek

istediğinde, kendisini Peygamber'e hibe eden mümin bir kadını da öteki müminlere değil, yalnız

sana özgü olmak üzere helal kıldık. Onlara eşleri ve elleri altındakiler hakkında neler farz

kıldığımızı biz biliriz. Sana bir zorluk olmasın diyedir bu... Allah Gafur'dur, Rahim'dir.

51. Onlardan dilediğini geriye bırakırsın, dilediğini yanına alırsın. Bir süre için uzaklaştığın

hanımlarından dilediğini yanına almanda da bir sakınca yoktur. Onların gözlerinin

aydınlanmasında, tasalanmalarında ve kendilerine verdiğinde hepsinin hoşnut olmasında bu daha

uygun bir yoldur. Allah sizin kalplerinizde olanı bilir. Allah Alim'dir, Halim'dir.

52. Bundan sonra sana artık başka kadınlar helal olmaz. Bunları, başka eşlerle değiştirmek de –

onların güzellikleri hoşuna gitse bile- helal olmaz. Elinin sahip olabilecekleri / cariyeler

müstesna. Allah herşey üzerinde bir Rakib'dir, herşeyi gözetlemektedir.

53. Ey iman edenler! Size bir yemek için izin verilmedikçe Peygamber'in evlerine girmeyin.

Vaktini bekleyip durmaksızın çağırıldığınızda girin, ancak yemeği yiyince hemen dağılın. Söze

dalıp lafı koyulaştırmayın. Çünkü böyle davranmanız Peygamber'i rahatsız eder. Fakat o size

birşey söylemekten utanır. Allah ise hakkı dile getirmekten çekinmez.
Peygamber'in eşlerinden

birşey istediğinizde, onlardan perde arkasından isteyin. Bu, hem sizin kalpleriniz için hem de

onların kalpleri için daha temiz bir yoldur. Allah'ın resulüne rahatsızlık vermeniz ve kendisinden

sonra onun eşleriyle nikahlanmanız size helal kılınmamıştır. Böyle birşey Allah katında büyük bir

vebaldir.

54. Siz birşeyi açıklasanız da gizleseniz de Allah bunların tümünü bilmektedir.

55. Peygamber'in hanımlarına, babaları, oğulları, kardeşleri, kardeşlerinin oğulları,

kızkardeşlerinin oğulları, hizmetlerindeki kadınlar ve cariyelerinden ötürü hiçbir günah yoktur.

Allah'tan korkun, ey Peygamber hanımları! Kuşkusuz, Allah herşeye tanıklık etmektedir.

56. Şu bir gerçek ki, Allah ve melekleri, o Peygamber'e salat ederler / onun şanını yüceltirler. Ey

inananlar! Siz de ona salat edip içtenlikle selam verin.

57. Allah'ı ve resulünü incitenleri Allah dünyada da ahirette de lanetlemiştir. Onlar için, alçaltıcı

bir azap da hazırlamıştır.

58. Mümin erkeklerle mümin kadınları, yapmadıkları bir şeyden dolayı rahatsız edenler, bir iftira

ve açık bir günah yüklenmişlerdir.

59. Ey Peygamber! Eşlerine, kızlarına ve müminlerin kadınlarına söyle, dış giysilerini üzerlerine

alsınlar. Tanınıp inciltilmemeleri için bu çok daha uygun bir yoldur. Allah Gafur'dur, Rahim'dir.

60. İki yüzlüler, kalplerinde maraz bulunanlar, şehirde çirkin haberler yayanlar, bu yaptıklarına son

vermezlerse, seni onların üzerine gitmeye elbette teşvik edeceğiz. Bundan sonra onlar, orada

senin yakınında, çok az kalabilirler.

61. Lanetlenmiş hale gelirler. Rastlandıkları yerde enselenir, öldürülür de öldürülürler.

62. Bu Allah'ın daha önce gelip geçmişlerde işleyen tavrı-tarzıdır. Allah'ın tavrında herhangi bir

değişiklik asla bulamazsın.

63. İnsanlar sana kıyametin saatinden soruyorlar. De ki: "Ona ilişkin bilgi Allah katındadır." Ne

bilirsin, belki de o saat yakındır!

64. Hiç kuşkusuz, Allah inkarcıları lanetlemiş ve onlar için çılgın bir ateş hazırlamıştır.

65. Sonsuza dek kalacaklardır onun içinde. Ne bir dost bulacaklar ne bir yardımcı.

66. Gün olur, yüzleri ateşin içinde evrilip çevrilir de şöyle derler: "Vay başımıza! Keşke Allah'a

itaat etseydik, keşke resule itaat etseydik."

67. Ve derler ki: “Rabbimiz biz, efendilerimize, büyüklerimize itaat ettik de bizi yoldan

saptırdılar.”

68. “Rabbimiz, onlara iki kat azap ver; onları büyük bir lanetle lanetle.”

69. Ey iman edenler! Musa’ya eziyet edenler gibi olmayın. Allah, Musa’yı onların dediğinden uzak

tutmuştur. O, Allah katında olumlu, itibarlı bir kul idi.

70. Ey iman edenler! Allah’tan korkun ve sağlam söz söyleyin.

71. Ki Allah, amellerinizi iyilik barışa yarayışlı kılsın, günahlarınızı affetsin. Allah’a ve O’nun

resulüne itaat eden, büyük bir başarıyı elde etmiştir.

72. Biz emaneti göklere, yere, dağlara sunduk da onlar onu yüklenmekten kaçındılar, ondan

ürktüler. İnsan ise çok zalim ve çok cahil olduğu halde onu yükledi.

73. Bunun böyle olması, Allah’ın; ikiyüzlü erkeklerle, ikiyüzlü kadınlara, şirke sapmış erkeklerle

şirke sapmış kadınlara azap etmesi, mümin erkeklerle mümin kadınların tövbelerini kabul etmesi

içindir. Allah Gafur’dur, Rahim’dur.

SEBE’ SURESİ (34/58)

Rahman ve Rahim Allah’ın adıyla...

1. Hamd, göklerde ve yerde bulunanlar kendisine ait olan Allah’adır. Ölüm

ötesi alemde de hamd

O'nadır. Hakim'dir O, Habir'dir.

2. Yerin içine gireni, oradan çıkanı, gökten ineni, oraya yükseleni O bilir.
Rahim'dir O,

Gafur'dur.

3. Küfre sapanlar şöyle dediler: “Kıyamet saati bize gelmez.” De ki: “Hayır, öyle değil! Gaybı

bilen Rabbime andolsun ki, o size mutlaka ve mutlaka gelecektir. Göklerde ve yerde zerre miktarı

bir şey bile Rabbimden gizli kalmaz. Zerreden daha küçük veya daha büyük hiçbir şey istisna

olmamak üzere, herşey apaçık bir Kitap'ta belirlenmiştir;

4. Ki Allah, iman edip hayra ve barışa yönelik işler sergileyenleri ödüllendirsin. İşte bunlar için

bir bağışlanma ve kutlu-bereketli bir rızık vardır.”

5. Ayetlerimizi hükümsüz kılmak uğruna koşuşup duranlar var ya, onlar için pislikten, ineticici bir

azap vardır.

6. Kendilerine ilim verilenler, Rabbinden sana indirilenin, hakkın ta kendisi olduğunu, Hamid ve

Aziz olan Allah'ın yoluna kılavuzladığını görürler.

7. Küfre batanlar şöyle dediler: “Dağılıp parçalandığımızda, kesinlikle yepyeni bir yaratılış içinde

olacağımız yolunda, peygamberce haberler veren bir adamı size gösterelim

mi?”

8. “Yalan düzup Allah’a iftira mı ediyor, yoksa çıldırmış mı bu?” Hayır, söyledikleri gibi değil.

Gerçek şu ki, ahirete inanmayanlar, dönüşü olmayan bir sapıklık ve bir azap içindedirler.

9. Onlar önlerinde ve arkalarında, gökten ve yerden neler var, görmediler mi? Dilesek onları yere

batırırız, ya da üzerlerine gökten parçalar düşürürüz. Hiç kuşkusuz, bütün bunlarda Allah’a

yönelen her kul için mutlak bir ibret vardır.

10. Yemin olsun, biz Davud’a katımızdan bir lütuf sunduk. “Ey dağlar, onunla birlikte tespah edin

ve kuşlar siz de.” dedik. Ve onun için demiri yumuşattık.

11. Geniş ve uzun zırhlar yap. Dokumasında titiz davran. Siz de iyilik ve barışa yönelik iş yapın.

Kuşkusuz, ben yaptıklarınızı görüyorum.

12. Süleyman için de sabah gidişi bir ay, akşam dönüşü bir ay olan rüzgarı görevlendirdik. Onun

için erimiş katran / bakır kaynağını sel gibi akıttık. Cinlerden öylesi vardı ki, Rabbinin izniyle

onun önünde iş yapardı. Onlardan hangisi buyruğumuzdan yan çizse, alevli ateş azabını kendisine

tattırırdık.

13. Onlar Süleyman için, mihraplardan / kalelerden, heykellerden, havuzlar gibi çanaklardan,

yerinden kaldırılamaz kazanlardan ne dilerse yaparlardı. Ey Davud ailesi, şükür olarak iş yapın.

Kullarım içinden şükredenler o kadar az ki...

14. Sonunda Süleyman için ölüm hükmünü verdiğimizde, onun ölümünü, değneğini yiyen bir ağaç

kurdundan başkası onlara göstermedi. Süleyman yere yığılınca, açıkça anlaşıldı ki, eğer cinler

gaybı bilmiş olsalardı, o alçaltıcı azap içinde bekleyip durmazlardı.

15. Andolsun, Sebe' için kendi meskenlerinde bir ibret vardı. Sağ ve soldan iki bahçe. Rabbinizin

rızkından yiyin de O'na şükredin. Tertemiz bir belde ve hep affeden bir Rab.

16. Ne var ki onlar yüz çevirdiler; biz de üzerlerine Arim selini gönderdik. Onların iki bahçesini,

buruk yemişli, acı ılgınlı, birazcık da sedir ağacı bulunan iki bahçeye çevirdik.

17. İşte böyle! Nankörlük ettikleri için onları cezalandırdık. Nankörlerden başkasına ceza verir

miyiz hiç!

18. Biz onlarla, içini bereketlerle doldurduğumuz kentler arasında sırt-sırta vermiş kasabalar

oluşturduk; bunlar arasında gidiş-gelişler belirledik. "Geceleri ve gündüzleri, güven içinde gezip

dolaşın oralarda." dedik.

19. Ama onlar, tutup şöyle dediler: "Rabbimiz, seferimizin arasını uzaklaştır." Böylece kendilerine

zulmettiler de biz de onları efsaneler haline getirdik; hepsini darmadağın ettik. İşte bunda,

gereğince sabreden, yeterince şükreden herkes için elbette ibretler vardır.

20. Andolsun, İblis onlarla ilgili sanısında isabet etti. İnananlardan bir grup dışındakiler ona

uydular.

21. Oysa ki onun, onlar üzerinde hiçbir sultası yoktu. Sadece biz; ahirete inananı, onun hakkında

kuşkuya düşenden ayırmak için böyle yapıyorduk. Rabbin herşey üzerinde Hafız'dır; kollar,

korur, gözetir.

22. De ki: "Allah dışındaki o birşey sandıklarınızı çağırın / onlara yalvarın. Ama onlar, ne

göklerde ne de yerde zerre kadar birşeye sahip olamazlar. O göklerde ve yerde onların ortaklığı

da yoktur. Ve O'nun onlardan bir destekçisi de yoktur."

23. O'nun katında, bizzat kendisinin izin verdiği kimseden başkasının şefaati yarar sağlamaz.

Sonunda, kalplerinden korku giderilince: "Rabbimiz ne dedi?" derler. "Hakkı söyledi, O'dur

Aliyy, O'dur Kebir."

24. De ki: "Göklerden ve yerden sizi kim rızıklandırıyor?" De ki: "Allah! O halde biz yahut siz ya

tam hidayet üzerindeyiz yahut açık bir sapıklık içinde."

25. De ki: “Bizim işlediğimiz suçlardan siz sorumlu olmayacaksınız; biz de sizin yaptıklarınızdan

sorguya çekilmeyeceğiz.”

26. De ki: “Rabbimiz hepimizi biraraya toplayacak, sonra da aramızı hak ile ayıracak. O’dur

Fettah, O’dur Alim.”

27. De ki: “Ortaklar olarak O’nun yanına koymaya kalktıklarınızı bana gösterin. Hayır, iş sandığınız

gibi değil. O, Allah’tır; Aziz’dir, Hakim’dir.”

28. Biz seni, bütün insanlara bir müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik, başka değil. Ama insanların

çokları bilmiyorlar.

29. Diyorlar: “Doğru sözlülerseniz, bu tehdit ne zaman?”

30. De ki: “Size bir gün vaat edilmiştir; ondan ne bir saat geri kalabilirsiniz ne de ileri

geçebilirsiniz.”

31. Küfre sapanlar dediler ki: “Biz, ne bu Kur’an’a ne de bundan öncekine asla inanmayacağız.”

Ah, bir görsen o zalimleri Rableri huzurunda, tutuklanmış halde. Bir kısmı bir kısmına söz atar

durur. Basit görülüp horlananları, büyüklük taslayanlara şöyle derler: “Siz olmasaydınız, vallahi

biz inanacaktık.”

32. Büyüklük taslayanları ise basit görülüp horlananlara şöyle derler:

“Hidayet size geldikten

sonra, sizi ondan biz mi geri çevirdik? Hayır, siz kendiniz günahkarlardınız.”

33. Bu kez, basit görülüp horlananlar büyüklük taslayanlara şöyle derler:

“Hayır, öyle değil. İşiniz

gece gündüz düzenbazlıktı. Siz bize Allah’a nankörlük etmemizi, O’na eşler-ortaklar tutmamızı

emrediyordunuz.” Nihayet, azabı gördüklerinde, pişmanlığı içlerine gömerler. Biz ise

inkarcıların boyunlarına bukağıları vurmuşuzdur. Yapıp ettiklerinden başka, neyin karşılığını

görüyorlar ki!...

34. Biz, hangi ülkeye bir uyarıcı göndermişsek, onun servet ve refahla şımaranları mutlaka şöyle

demişlerdir: “Biz sizin elçilik yaptığınız şeyi inkar ediyoruz.”

35. Şunu da söylemişlerdir: “Biz, malca da evlatça da çoğuluz. Azaba uğratılacak olanlar, bizler

değiliz.”

36. De ki: “Rabbim dilediğine rızkı genişletip açar, dilediğine ölçülü verir / kısar. Fakat insanların

çoğu bilmiyor.”

37. Sizi bize yaklaştıran, katımızda size yakınlık sağlayacak olan, ne mallarınızdır ne de

çocuklarıdır. İman edip hayra ve barışa yönelik iş yapanlar müstesna. Onlara, yaptıklarının kat

kat fazlası ödül vardır. Onlar, seçkin odalarda güven içindedirler.

38. Ayetlerimizi hükümsüz bırakmak için koşuşanlara gelince, onlar azabın içinde hazır

bulundurulacaklardır.

39. De ki: “Rabbim, kullarından dilediğine rızık bolca-genişçe verir, dilediğine de kısararak verir.

Birşey infak ederseniz O, onun yerine başka birşey lütfeder. Rızık verenlerin en hayırlısıdır O.”

40. Gün olur, onların hepsini bir yere toplar, sonra meleklerle sorar: “Şunlar, size mi kulluk / ibadet

ediyorlardı?”

41. Melekler derler ki: “Tespîh ederiz seni. Bizim velimiz sendin, onlar değil. Doğrusu şu ki, onlar

cinlere tapıyorlardı. Onların çoğu cinlere iman etmekteydi.”

42. Artık o gün, birinizin diğerine yarar sağlamaya da zarar vermeye de gücü yetmez. Zulme

sapanlara şöyle deriz: “O kendisini yalanlayıp durduğunuz ateş azabını tadın.”

43. Ayetlerimiz açık-seçik kanıtlar halinde karşılarında okununca şöyle derler: “Bu adam,

atalarınızın kulluk / ibadet etmekte olduklarından sizi vazgeçirmek isteyen birinden başkası

değil.” Şunu da söylerler: “Bu, düzenlenmiş bir yalandan / iftiradan başka şey değildir.” Hakkı

inkar edenler, o kendilerine geldiğinde şöyle demişlerdir: “Açık bir büyüden

başka şey değil

bu!”

44. Oysa ki biz onlara, araştırıp ders alacakları kitaplar vermemiştik; daha önce kendilerine bir

uyarıcı da göndermemiştik.

45. Onlardan öncekiler de yalanladılar. Üstelik bunlar, ötekilerine verdiklerinizin onda birine bile

ulaşamadılar. Resullerimi yalanladılar. Peki, benim azabım nasıl oldu!?

46. De ki: “Size, bir tek şey öğütleyeceğim: Allah için ikişer ikişer, teker teker kalkın, sonra da

iyice düşünün.” Arkadaşınızda cinnetten eser yok. O, şiddetli bir azap öncesinde sizi uyaran bir

kişiden başkası değil.

47. De ki: “Ben sizden herhangi bir ücret istemedim; o sizin olsun. Benim ödülüm yalnız

Allah’tandır. Ve O, herşey üzerinde bir Şehid, gerçek bir tanık...”

48. De ki: “Benim Rabbim, gerçeği ortaya koyar. Gaybıları en iyi bilen O’dur.”

49. De ki: “Hak geldi, artık batıl ortaya yeni birşey çıkaramaz; eskiyi de geri getiremez.”

50. De ki: “Eğer saparsam, öz benliğim aleyhine saparım. Doğruyu ve güzeli bulursam bu,

Rabbimin bana vahyettiği sayesinde. Çünkü O, Semi’dir, Karib’dir.”

51. Bir görsen onları korku ve telaşa düştüklerinde. Artık kaçış-kurtuluş yok.

Çok yakın bir yerden

enselenmişlerdir.

52. “Ona inandık.” dediler. Ama nasıl mümkün olur onlar için imana ulaşmak o uzak yerden!

53. Daha önce inkar etmişlerdi onu. Gayba taş atıp duruyorlardı o uzak yerden.

54. Artık kendileriyle iştahla arzuladıkları şey arasına engel konmuştur. Tıpkı daha önce

benzerlerine yapıldığı gibi. Gerçek şu ki onlar, tutarsızlığa iten bir kuşku içindeydiler.

FATIR SURESİ (35/43)

Rahman ve Rahim Allah’ın adıyla...

1. Hamd, Fatır olan Allah’adır; gökleri ve yeri yaratan, melekleri ikişer, üçer, dörder kanatlı

elçiler yapan O’dur. Yaratışta / yaratılmışlarda dilediğini artırır O. Hiç kuşkusuz, Allah herşeye

gücü yetendir.

2. Allah’ın insanlar için açıp yaydığı rahmeti hiç kimse tutup kısıamaz. Onun tutup kısığını ise

O’ndan sonra salıp açacak yoktur. Aziz’dir O, Hakim’dir.

3. Ey insanlar, Allah’ın, üzerinizdeki nimetini anın. Allah’tan başka yaratıcı mı var? Sizi gökten

ve yerden rızıklandırır. O’ndan başka ilah yoktur. Hal böyle iken nasıl oluyor

da yüz geri

çevriliyorsunuz?

4. Eğer seni yalanlıyorsa, senden önceki resuller de yalanlanmıştır. Bütün işler ve oluşlar

Allah'a döndürülür.

5. Ey insanlar, Allah'ın vaadi haktır. O halde iğreti dünya hayatı sizi aldatmasın. O aldatıcı, o çok

gururlu, sizi Allah ile aldatmasın.

6. Şu bir gerçek ki, şeytan sizin için bir düşmandır. O halde siz de onu düşman tutun. Hiç

kuşkusuz, o kendi hizbini cehennem yaranından olmaları için çağırır durur.

7. Küfre sapanlar için şiddetli bir azap vardır. İman edip hayra ve barışa yönelik ameller

işleyenlere gelince onlar için bir bağışlanma ve büyük bir ödül olacaktır.

8. Ya o kişi? Yaptıklarının kötülüğü kendisine allanıp pullanmış da onu güzel görüvermiş.

Doğrusu şu: Allah dilediğini saptırır, dilediğini de doğruya ve güzele kılavuzlar. O halde canın

onlar için üzüntülere dalmasın. Hiç kuşkusuz, Allah onların ürettiklerini / ortaya koydukları

oyunları çok iyi bilmektedir.

9. Allah odur ki, rüzgarları gönderdi. Rüzgarlar bir bulut kaldırır. Derken onu ölü bir beldeye

sevkettik de ölümünden sonra toprağa onunla hayat verdik. İşte ölümden

sonra dirilme de

böyledir.

10. Onur ve yücelik isteyen bilsin ki, onur ve yüceliğın tümü Allah'ındır.
Temiz ve güzel kelime

O'na yükselir; hayra ve barışa yönelik amel de o kelimeyi yüceltir.
Kötülükleri kuranlara /

kötülükleri tuzak yapanlara gelince, onlar için şiddetli bir azap vardır. Ve
böylelerinin tuzağı

tarumar olur.

11. Allah sizi bir topraktan, sonra bir spermden yarattı; sonra sizi çiftler
haline getirdi. O'nun ilmi

dışında bir dişi ne hamile olur ne doğurur. Yaşayan bir varlığa daha çok ömür
verilmesi de onun

ömründen biraz azaltılması da mutlaka bir Kitap'ta yazılıdır. Bu, Allah için
gerçekten çok

kolaydır.

12. İki deniz birbirine eşit olmaz. Bu tatlıdır, susuzluğu giderir, içimi hoş ve
rahattır; şu tuzludur,

acıdır. Ama hepsinden de taze et yersiniz; giyip takınacağınız bir süs
çıkartırsınız. Allah'ın

lütfundan nasip aramanız ve şükredebilmeniz için, gemilerin denizi yara yara
gittiğini görürsün.

13. Allah, geceyi gündüzün içine sokar, gündüzü de gecenin içine sokar.
Güneş'i ve Ay'ı buyruk

altına almıştır. Herbiri belirlenen bir süreye kadar akıp gidiyor. İşte, Rabbiniz

Allah bu, mülk ve

yönetim O'nundur. Onun dışında yakardıklarınız ise bir çekirdek zarına bile hükmedemezler.

14. Onlara çağırırsanız, çağrınızı duymazlar. Duysalar da size cevap veremezler. Kıyamet günü de

sizin onları ortak koştüğünüzü inkar ederler. Hiç kimse sana, Habir olan Allah'ın verdiği gibi

haber veremez.

15. Ey insanlar, siz Allah'a yönelmiş yoksullarsınız. Allah ise mutlak Gani, mutlak Hamid'dir.

16. Dilerse sizi yok eder, yepyeni bir halk getirir.

17. Ve bu, Allah'a hiç de güç gelmez.

18. Hiçbir günahkar, bir başkasının günahını yüklenmez. Yükü ağır gelen, onu taşımaya çağırsa

bile, kendisinden hiçbir şey yüklenilmez. Akraba bile olsa... Sen ancak Rablerinden için için

korkanları ve namaz kılanları uyarırsın. Arınıp temizlenen, kendi benliği için arınıp temizlenir.

Dönüş Allah'adır.

19. Körle, gören bir olmaz.

20. Karanlıklarla ışık da bir olmaz.

21. Gölge ile sıcaklık da aynı değildir.

22. Diriler de eşit olmaz, ölümler de. Allah dilediğine işittirir. Ama sen, kabirlerdekilere

işittiremezsin.

23. Sen sadece bir uyarıcısın.

24. Şu bir gerçek ki, biz seni hak ile bir müjdecî ve uyarıcı olarak gönderdik.
Hiç bir ümmet yoktur

ki, içinden bir uyarıcı gelip geçmemiş olsun.

25. Seni yalanlıyorsa, onlardan öncekiler de yalanlamıştı. Resulleri onlara
açık-seçik mesajlar,

sayfalar ve aydınlatıcı kitap getirmişlerdi.

26. Sonra ben, inkar edenleri yakaladım. Ama nasıl oldu benim azabım?!

27. Görmedin mi, Allah, gökten bir su indirdi. Onunla, renkleri çeşit çeşit
meyvalar çıkardık.

Dağlardan da yollar var; beyaz, kırmızı, değişik renklerde. Ve simsiyah yollar
da var.

28. Aynı şekilde; insanlardan, hayvanlardan, davarlardan da muhtelif
renklerde olanlar var. Kulları

içinde, Allah'tan ancak bilginler ürperir. Allah Aziz'dir, Gafur'dur.

29. Allah'ın Kitabı'nı okuyanlar, namazı kılanlar, kendilerine sunduğumuz
rızıklardan gizli ve açık

infak edenler, asla batmayacak bir ticaret umabilirler.

30. Çünkü Allah onlara ücretlerini tam ödeyecek, lütfundan onlara artırma
da yapacaktır.

Gafur'dur O, çok affeder; Şekur'dur, şükredenlere mutlaka karşılık verir.

31. Kitap'tan sana vahyettiğimiz, kendinden öncekini tasdikleyici hakkın ta
kendisidir. Allah,

kullarından tam haberdardır, onları iyice görmektedir.

32. Sonra, kullarımız arasından seçtiklerimizi Kitap'a mirasçı kıldık.
İçlerinden öz nefesine

zulmeden var. Allah'ın izniyle hayırlarda öne geçeni var. İşte bu, büyük
lütfun ta kendisidir.

33. Adn cennetlerine girerler onlar, orada altından bilezikler ve inci takınırlar.
Orada giysileri ise

ipektir.

34. Şöyle derler: "Hamd olsun, üzüntüyü bizden gideren Allah'a, Rabbimiz
mutlak Gafur, mutlak

Şekur'dur.

35. Lütfuyla bizi durulacak yurda kondurdu. Orada bize hiçbir yorgunluk
dokunmaz. Orada bize

hiçbir usanç da dokunmaz."

36. İnkâr edenlere de cehennem ateşi var. Ne haklarında hüküm verilir ki
ölsünler ne de azapları

hafifletilir. İşte böyle cezalandırırız tüm nankörleri biz.

37. Feryat edip dururlar orada: "Rabbimiz, çıkar bizi de önceden
yaptığımızdan başka şey yapalım.

Barışa yönelik iyi bir iş yapalım." Sizi biz, öğüt alanın öğüt alacağı bir süre
ömürlendirmedik

mi? Uyarıcı da geldi size. Hadi tadın bakalım azabı! Zalimler için hiçbir
yardımcı yok artık.

38. Allah, göklerin ve yerin gaybını bilir. O, göğüslerin özündekini de çok iyi
bilir.

39. Sizi yeryüzünde halifeler yapan O'dur. Nankörlük edenin nankörlüğü kendi aleyhinedir.

Kafirlerin küfrü, Rableri katında öfkeden başka birşey artırmaz. Kafirlerin küfrü hüsrana ve

yıkımdan başka birşey artırmaz.

40. De ki: "Allah'ı bırakıp da yakardığınız şu ortaklarınızı gördünüz mü? Gösterin bana topraktan

neyi yarattı onlar!" Yoksa göklerde bir ortaklıkları mı var? Yoksa onlara bir kitap verdik de

kendileri o kitaptan bir kanıt üzerinde midirler? Hayır, zalimler birbirlerine aldanıştan /

aldatıştan başka hiçbir şey vaat etmezler.

41. Allah, gökleri ve yeri, yok olup gitmesinler diye tutuyor. Andolsun eğer çöküp giderlerse,

O'ndan başka hiç kimse onları tutamaz. Halim'dir O, Gafur'dur.

42. Yeminlerinin tüm gücüyle Allah'a ant içmişlerdi ki, eğer kendilerine bir uyarıcı gelirse,

ümmeatlerin herhangi birinden çok daha doğru bir gidiş üzere olacaklar. Fakat uyarıcı onlara

gelince, bu onlara nefretle kaçıştan başka bir katkı sağlamadı.

43. Yeryüzünde kibirlendi ve kötülük tezgahladılar. Oysa ki tezgahlanan kötülük, sahibinden

başkasını kuşatmaz. Öncekilerin başına gelenlerden başkasını mı bekliyorlar? Allah'ın yol ve

yasasında değişme asla bulamazsın. Allah'ın yol ve yasasında döneklik de

bulamazsın.

44. Yeryüzünde dolaşıp da kendilerinden öncekilerin sonlarının nasıl olduğunu görmediler mi?

Onlar, kuvvet bakımından bunlardan daha zorluydular. Ne göklerde ne de yerde Allah'ı aciz

bırakacak hiçbir şey yoktur. Alim'dir O, Kadir'dir.

45. Eğer Allah, insanları, kazandıkları yüzünden hesaba çekseydi, yerkürenin sırtında hiçbir canlı

bırakmazdı. Ne var ki, onları belirli bir süreye kadar, ecelleri gelinceye kadar erteliyor. Allah,

kullarını iyice görmektedir.

YASİN SURESİ (36/41)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Ya, Sin.

2. Andolsun o hikmetlerle dolu Kur'an'a ki,

3. Sen hiç kuşkusuz, gönderilen hak elçilerindensin;

4. Dosdoğru bir yol üzerindesin.

5. Aziz ve Rahim'in indirdiği üzeresin.

6. Babaları uyarılmamış, tam gaflet içinde bir toplumu uyarman için gönderildin.

7. Yemin olsun ki, onların çoğuna söz hak olmuştur, artık onlar iman etmezler.

8. Biz onların boyunlarına bukağular geçirdik. Bukagular çenelere dayanmıştır da bu yüzden

onların kafaları yukarı kalkıktır.

9. Önlerine bir set, arkalarına da başka bir set çektik. Böylece onları kuşatıp sardık; artık onlar

görmezler.

10. Sen ha uyarılmışsın onları ha uyardımsın, farketmez onlar için; inanmazlar.

11. Sen ancak o Zikir'e uyan ve görmediği halde Rahman'dan korkan kimseyi uyarırsın. Böylesini,

bir bağışlanma ve seçkin bir ödülle müjdele.

12. Biz, yalnız biz, ölüleri diriltiriz ve onların önden gönderdiklerini de eserlerini de yazarız. Zaten

biz herşeyi apaçık bir kütükte ayrıntılı olarak kaydetmişizdir.

13. Onlara o kent halkını örnek ver. Hani, elçiler gelmişti oraya.

14. Hani biz onlara iki kişi göndermiştik, onları yalanlamışlardı. Bunun üzerine biz, üçüncü bir

kişiyle destek vermiştik. Şöyle demişlerdi: "Biz, size gönderilen elçileriz."

15. Kent halkı dedi ki: "Siz, bizim gibi birer insandan başka şey değilsiniz. Rahman hiçbir şey

indirmemiştir. Siz sadece yalan söylüyorsunuz."

16. Dediler: "Rabbimiz biliyor ki, biz size gönderilmiş elçileriz."

17. "Bize düşen, açık bir tebliğden başka şey değildir."

18. Dediler: “Sizin yüzünüzden uğursuzlukla karşılaştık / biz sizi uğursuzluk sebebi saymaktayız.

Eğer bu işe son vermezseniz, sizi mutlaka taşılayacağız. Ve bizden size acıklı bir azap kesinlikle

dokunacaktır.”

19. Dediler: “Uğursuzluk kuşunuz sizinle beraberdir. Size öğüt verildi diye mi bütün bunlar? Hayır,

siz savurganlığa, aşırılığa sapmış bir topluluksunuz.”

20. Kentin öbür ucundan bir adam koşarak gelip şöyle dedi: “Ey topluluk, bu elçilere uyun.”

21. “Sizden herhangi bir ücret istemeyenlere uyun. Onlardır doğruyu ve güzeli bulanlar.”

22. “Beni yaratana ne diye kulluk etmeyecek mişim ben? Ve sizler de O’na döndürüleceksiniz.”

23. “O’ndan başka tanrılar mı edineyim ben? Eğer Rahman bana bir zorluk / zarar dilerse onların

şefaati benden hiçbir şeyi savamaz; beni kurtaramazlar.”

24. “Bu durumda ben elbette ki açık bir sapıklığın içine düşerim.”

25. “Ben sizin Rabbinize iman ettim, artık dinleyin beni!”

26. “Gir cennete” denildi. Dedi: “Kavmim bir bilebilseydi!

27. Ki Rabbim beni affetti; beni, ikram edilenlerden kıldı.”

28. Biz onun ardından kavmi üzerine gökten bir ordu indirmedik, indirecek de değildik.

29. Olan, sadece korkunç titreşimli bir sestir. Ve bir anda sönüverdiler.

30. Yazık Şu kullara! Kendilerine gelen her resulle mutlaka alay ederlerdi.

31. G6rmediler mi, kendilerinden 6nce nice nesilleri helak ettik. Onlar artık bir daha bunlara

d6nmeyecekler.

32. Ancak herkes toplandığında, onlar da huzurumuzda hazır bulundurulacaklar.

33. 6l6 toprak onlar için bir mucizedir. Onu dirilttik, ondan dane çıkardık; bak işte ondan yiyorlar.

34. Onda hurmalardan, 6z6mlerden bahçeler oluşturduk, ondan pınarlar fiŐkirttik;

35. Ki onun 6r6n6nden ve ellerinin yapıp ettiğinden yesinler. Hala Ő6kretmiyorlar mı?

36. Şanı y6cedir o Allah'ın ki toprağın bitirdiklerinden, onların 6z benliklerinden ve nice

bilmediklerinden b6t6n çiftleri yaratmıştır.

37. Gece de onlar için bir mucizedir. G6nd6z6 ondan soyup alırız da onlar karanlığa

g6m6l6verirler.

38. G6neŐ kendine 6zg6 bir durak noktasına / bir durma zamanına doğru akıp gidiyor. Aziz, Alim

olanın takdiridir bu.

39. Ay'a gelince, biz onun için de bir takım durak noktaları / bir takım evreler belirledik. Nihayet

o, eski hurma sapının eęrilmiŐi gibi geri d6ner.

40. Güneş'in Ay'a ulaşip çatması gerekmiyor. Gecenin de gündüzü geçmesi gerekmez. Her biri bir

yörüngede yüzmektedir.

41. Züriyetlerini o dopdolu gemilerde taşımamız da onlar için bir ayettir.

42. Onlar için gemiler benzer, binecekleri başka şeyler de yarattık.

43. Eğer dilersek onları boğarız. Bu durumda ne kendileri için feryat eden olur ne de kurtarırlar.

44. Ancak bizden bir rahmet olarak bir süreye kadar daha nimetlensinler diye kurtarırlar.

45. Onlara, “önünüzdekinden ve arkanızdakinden sakının ki, size merhamet edilebilsin” dendiğinde,

hiç aldırılmazlar.

46. Çünkü Rablerinin ayetlerinden kendilerine bir ayet gelince, ondan mutlaka yüz çevirmişlerdir.

47. Onlara, “Allah'ın size lütfettiği rızıklardan dağıtın” dendiğinde, nankörlüğe sapanlar, iman

edenlere şöyle derler: “Allah'ın, dilediği taktirde yedirip doyuracağı kişiyi biz mi doyuracağız?”

Siz açık bir sapıklık içindesiniz, hepsi bu.”

48. Bir de şöyle derler: “Eğer doğru sözlüler iseniz, bu tehdit ne zaman?”

49. Sadece korkunç titreşimli bir sesi bekliyorlar. Onlar çekişip dururlarken, o ses kendilerini

enseleyecektir.

50. O zaman ne bir tavsiyede bulunmaya güçleri yetecek ne de ailelerine

dönebilecekler.

51. Sura üfürülmüştür. Bak işte kabirlerden, Rablerine doğru akın akın gidiyorlar.

52. Şöyle diyecekler: “Vay başımıza gelene! Kim kaldırdı bizi mezarımızdan? Rahman’ın vaat

ettiği işte bu. Peygamberler doğru söylemişler.”

53. Topu topu korkunç titreşimli bir tek ses. Ve bakmışsın hepsi birden huzurumuzda divan

durmaktadır.

54. O gün hiçbir canlıya, hiçbir şekilde haksızlık edilmez. Sizler, sadece yapıp ettiklerinizin

karşılığı olarak cezalandırılırsınız.

55. O gün cennet halkı bir uğraş içinde eğlenip ferahlamaktadır.

56. Kendileri ve eşleri, gölgeliklerde, koltuklar üzerinde yaslanmışlardır.

57. Orada kendileri için meyvalar var. İstedikleri herşey kendilerinin olacak.

58. Rahim Rab’den bir de sözlü selam...

59. Ey günahkarlar! Bugün, şöyle ayrılın.

60. Ey Ademoğulları! Ben size, “şeytana kulluk etmeyin, o sizin için açık bir düşmandır” demedim

mi?

61. “Bana ibadet edin, dosdoğru yol budur” demedim mi?

62. Yemin olsun, şeytan, içinizden birçok nesli saptırmıştı. Aklınızı hiç işletmiyor musunuz?

63. Alın size tehdit edildiğiniz cehennem!

64. İnkâr edip durmanız yüzünden dalın oraya bugün.

65. O gün ağızlarını mühürleyeceğiz. Bize elleri konuşacak, ayakları da kazanmış olduklarına

tanıklık edecek.

66. Dilesek, gözlerini siler, onları elbette kör ederiz. O zaman yola koyulmak isterler ama nasıl

görecekler?

67. Dilesek, onları oldukları yerde hayvana çeviririz. O zaman ne ileri gitmeye güçleri yeter ne de

geri dönebilirler.

68. Kimi uzun ömürlü kılarsak, onu yaradılıştaki gerisin geri çeviririz. Hala akıllarını işletmiyorlar

mı?

69. Biz o peygambere şiiir öğretmedik. Şiiir ona yaraşmaz / gerekmez de! Ona vahyedilen, bir

öğütten ve apaçık bir Kur'an'dan başka şey değildir;

70. Diri olanı uyarsın ve inkarcılar üzerine söz hak olsun diye indirilmiştir.

71. Görmediler mi, ellerimizin yapıp ettiklerinden, kendileri için nice hayvanlar yarattık da onlar,

bu hayvanlara sahip oluyorlar.

72. O hayvanları bunlara boyun eğdirdik. Onlardan binekleri vardır ve onlardan bir kısmını da

yyiyorlar.

73. O hayvanlarda bunlar için birçok yararlar var, içecekler var. Hala Şükretmiyorlar mı?

74. Kendilerine yardım edilir ümidiyle Allah'tan başka ilahlar edindiler.

75. Oysa ki, o ilahlar bunlara yardım edemezler. Tam askine bunlar, o ilahlara hizmet eden ordular

durumundadır.

76. Artık onların sözü seni üzmesin. Biz onların sır olarak tuttuklarını da açıkladıklarını da

biliyoruz.

77. Görmedi mi insan, kendisini bir spermden yarattığımızı! Bir de bize açık bir hasım kesilmiştir

o.

78. Kendi yaradılışını unutmuş da bize örnek veriyor. Bir de şöyle diyor: “Şu çürümüş kemiklere

kim hayat verecek?”

79. De ki: “Onlara hayat verecek olan, onları ilk kez yaratandır. O, bütün yaratılmışları / her türlü

yaratmayı çok iyi bilmektedir.”

80. O size, o yeşil ağaçtan bir ateş oluşturdu da siz ondan tutuşturup duruyorsunuz.

81. Gökleri ve yeri yaratan, onların benzerini yaratmaya güç yetiremez mi? Elbette güç yetirir.

Herşeyi bilen Alim, sürekli yaratan Hallak O'dur.

82. O birşeyi istediğinde, sadece şunu söylemektedir: “Ol!” Artık o, oluverir.

83. Herşeyin kaynağı / egemenliği elinde olan o yaratıcının şanı çok yücedir.
Sonunda O’na

döndürüleceksiniz.

SAFFAT SURESİ (37/56)

Rahman ve Rahim Allah’ın adıyla...

1. Andolsun o saf bağlayıp dizilenlere / o saflar tutturup sıraya dizilenlere / o kanatlarını açıp

toplayarak uçarlara,

2. O haykırarak sevk edenlere / o göğüs gererek durduranlara,

3. O Zikir okuyanlara,

4. Ki sizin ilahınız hiç kuşkusuz bir ve tektir.

5. Göklerin, yerin ve bu ikisi arasındakilerin Rabbidir O; doğuların da Rabbidir O.

6. Biz o yakın göğü bir süsle, yıldızlarla süsleyip donattık.

7. Ve her türlü inatçı-asi şeytandan koruduk.

8. Onlar ne kadar çırpınsalar da o yüce konseyi dinleyemezler. Ve her taraftan atışa tutulurlar;

9. Kovulurlar. Ve onlar için, yakalarını bırakmayan bir azap vardır.

10. Yüce konseyden bir söz çalıp çarpan olabilirse de onun peşine hemen delici, alevli bir yıldız

takılır.

11. Şimdi sor onlara: Yaratış ve yaratılış bakımından onlar mı daha güçlüdür, yoksa bizim

yarattığımız şüurlular mı? Gerçek şu ki, biz onları bir cıvık çamurdan yarattık.

12. Ama sen şaşırıydın, onlarsa alay ediyorlar.

13. Düşünüp taşınmaya çağırıldıklarında düşünmüyorlar.

14. Bir ayetle yüzyüze geldiklerinde, dudak büküp eğleniyorlar.

15. Şöyle dediler: “Bu apaçık bir büyüden başka şey değildir.”

16. “Öldüğümüz, toprak ve kemik haline geldiğimiz zaman mı? Biz gerçekten diriltilecek miyiz?”

17. “Önceki atalarımız da mı?”

18. De ki: “Evet! Ve, siz de. Aşağılanmış, ezilmiş olarak.”

19. Müthiş bir komut sesidir O. Onlar öylece bakakalacaklar.

20. Şöyle derler: “Vay başımıza! Din günüdür bu.”

21. O yalanlayıp durduğunuz ayırım günüdür bu.

22. Toplayın o zulmedenleri; eşlerini de. O tapınıp durmuş olduklarını da toplayın:

23. Allah’tan başka tapınmış olduklarını. Sürün onları cehennemine yoluna.

24. Durdurun onları, çünkü hepsi sorguya çekilecekler.

25. Nenez var da birbirinize yardım etmiyorsunuz?

26. Edemezler. Bugün hepsi teslim bayrağını çekmiş durumdadır.

27. Birbirlerine dönerek birşeyler sorup duruyorlar.
28. Dediler: “Siz bize sağ taraftan geliyordunuz.”
29. Ötekiler dediler: “Hayır, siz zaten inanmıyordunuz!”
30. “Bizim size karşı bir sultamız yoktu. İşin esası şu ki siz azmış bir topluluktunuz.”
31. “Rabbimizin sözü üzerimize hak oldu. Tadacağımızı elbette tadacağız.”
32. “Sizi saptırıp azdırmıştık. Çünkü biz de sapıp azmış kişilerdik.”
33. Onlar o gün azap içinde ortaklık kurmuşlardır.
34. İşte böyle yaparız biz suçlulara / günahkarlara.
35. Onlar, kendilerine, “Allah’tan başka ilah yoktur” dediğinde, kibirleniyorlardı.
36. Ve şöyle diyorlardı: “Mecnun bir şair yüzünden ilahlarımızı mı terk edeceğiz?”
37. Hayır, öyle değil. O, hakkı getirmişti. Diğer peygamberleri de tasdik etmişti.
38. Yemin olsun, siz o acıklı azabı mutlaka tadacaksınız.
39. Ve yalnız yapıp ettiklerinizin karşılığıyla cezalandırılacaksınız.
40. Allah’ın ihlase erdirilmiş temiz kulları başkadır.
41. Onlar için belirlenmiş bir rızık vardır.
42. Çeşit çeşit meyvalar vardır. İkrarla karşılanan kişilerdir onlar.
43. Nimetlerle dolu cennetlerdedirler.
44. Karşılıklı koltuklar üzerindedirler.

45. Kaynaktan doldurulmuş kadehler dolandırılır çevrelerinde.
46. Bembeyaz, içenlere lezzet sunan kadehler.
47. Sersemletme / başağrısı yok onda. Sarhoş da olmazlar ondan.
48. Yanlarında, gözlerini onlara dikmiş, iri gözlü dilberler vardır.
49. Korunmuş yumurtalar gibidir onlar.
50. Birbirlerine dönüp birşeyler sorarlar.
51. İçlerinden bir sözcü şöyle der: “Benim yakın bir arkadaşım vardı.”
52. Derdi ki: “Sen gerçekten şunu tasdik edenlerden misin?”
53. “Biz ölüp toprak ve kemik haline geldikten sonra, gerçekten cezalandırılacak mıyız?”
54. Dedi: “Siz de bir araştırır mısınız?”
55. Araştırdı, nihayet onu cehennemde ta ortasında gördü.
56. Dedi: “Vallahi, az kalsın sen beni de buralara düşürecektin.”
57. “Rabbimin nimeti olmasaydı, kesinlikle ben de şurada toplananlar arasına girmiş olacaktım.”
58. “Peki, biz artık ölmeyecek miyiz?”
59. “Sadece ilk ölümümüz; azaba da uğratılmayacağız, öyle mi?”
60. Doğrusu bu, büyük başarının ta kendisidir.
61. Çalışanlar, böylesi için çalışsınlar.
62. Ödül ve ikram olarak, bu mu daha hayırlı yoksa zakkum ağacı mı?
63. O ağaç ki, zalimler için onu bir fitne yaptık.

64. Cehennemden ta dibinden çıkan bir ağaçtır o.
65. Tomurcukları tıpkı şeytanların başlarıdır.
66. Onlar ondan mutlaka yiyecekler ve karınlarını onunla dolduracaklar.
67. Sonra onların, o yedikleri üzerine, kaynar su karıştırılmış bir içecekleri vardır.
68. Sonra onların dönüşleri doğrudan doğruya cehennemdir.
69. Çünkü onlar, babalarını sapıtmış kişiler halinde bulmalarına rağmen,
70. Kendileri de hala onların eserleri ardınca koşturuluyorlar.
71. Andolsun, daha önce ilk nesillerin çoğu da sapmıştı.
72. Andolsun, onların içlerinde uyarıcılar görevlendirmiştik.
73. Bir bak, nasıl oldu uyarılanların sonu!
74. Ancak Allah'ın ihlası, temiz kulları kurtuldu.
75. Andolsun, Nuh bize yakarmıştı da ne güzel karşılık vermiştik biz.
76. Ve kurtarmıştık onu da ailesini de o büyük sıkıntıdan.
77. Onun zürriyetini, evet onları kalıcılar yaptık.
78. Sonrakiler içinde, ona işaret eden birşey bıraktık.
79. Selam olsun Nuh'a alemler içinde.
80. İşte böyle ödüllendiririz biz, güzel davrananları.
81. O bizim inanan kullarımızdandı.
82. Sonra ötekileri boğuverdik.
83. Hiç kuşkusuz İbrahim de onların grubundandı.

84. Rabbine, tertemiz / kinsiz bir kalple gelmişti.
85. Babasına ve toplumuna sormuştu: “Siz neye kulluk / ibadet ediyorsunuz?”
86. “Allah’ı bırakıp da birtakım uydurma ilahları mı istiyorsunuz?”
87. “Alemlerin Rabbi hakkında düşünceniz nedir?”
88. Bu arada İbrahim yıldızlara bir göz attı,
89. Şöyle dedi: “Ben hastayım.”
90. Bunun üzerine ondan gerisin geri kaçtılar.
91. O da onların ilahlarının yanına sokulup dedi: “Birşey yemez misiniz?”
92. “Neniz var ki, konuşmuyorsunuz!”
93. İyice yanlarına sokulup sağ eliyle bir darbe indirdi.
94. Bir süre sonra, halkı koşarak İbrahim’e geldi.
95. İbrahim dedi: “Elinizle yonttuğunuz şeylere mi tapıyorsunuz?”
96. “Oysa ki sizi de yaptığınız şeyleri de Allah yaratmıştır.”
97. Dediler: “Şunun için bir bina yapın da bunu ateşin ortasına fırlatın.”
98. Ona tuzak kurmak istediler ama, biz onları sefiller-reziller haline getirdik.
99. İbrahim dedi: “Kuşkunuz olmasın ki ben Rabbime gideceğim, O bana kılavuzluk edecek.”
100. “Rabbim, bana iyilik ve barış sevenlerden birini lütfet.”
101. Bunun üzerine biz İbrahim’e yumuşak huylu bir oğlan müjdeledik.
102. Çocuk onunla birlikte konuşacak yaşa gelince, İbrahim dedi:

“Yavrucuğum, uykuda seni

kestiğimi görüyorum. Bak bakalım, sen ne görürsün / sen ne dersin?”

“Babacığım, dedi,

emrolunduğun şeyi yap! İnşallah beni sabredenlerden bulacaksın.”

103. Böylece ikisi de teslim olup İbrahim onu alını üzerine yatırınca,

104. Biz şöyle seslendik: “Ey İbrahim!”

105. “Sen rüyayı gerçekleştirdin. İşte biz, güzel düşünüp güzel davrananları böyle ödüllendiririz.”

106. “Bu, hiç kuşkusuz apaçık imtihanın ta kendisiydi.”

107. Ve ona fidye olarak büyük bir kurbanlık verdik.

108. Sonra gelenler içinde onu hatırlatan birşey bıraktık.

109. Selam olsun İbrahim’e.

110. Böyle ödüllendiririz biz, güzellik sergileyenleri.

111. O da bizim inanan kullarımızdandı.

112. Biz ona, barışseverlerden bir peygamber olan İshak’ı müjdeledik.

113. Ona da İshak’a da bereketler lütfettik. Onların zürriyetinden iyi düşünüp iyi davranan da var, öz

benliğine açıkça zulmeden de var.

114. Yemin olsun, biz Musa ve Harun’a da lütufta bulunduk.

115. Onları ve toplumlarını büyük sıkıntıdan kurtardık.

116. Onlara yardım ettik de galip gelenler kendileri oldular.

117. Onlara, açık-seçik bilgi sunan Kitap'ı verdik.
118. Her ikisini dosdoğru yola kılavuzladık.
119. Sonradan gelenler içinde, her ikisini hatırlatan birşey bıraktık.
120. Selam olsun Musa ve Harun'a.
121. Güzel düşünüp güzel davrananları biz böyle ödüllendiririz.
122. O ikisi de bizim inanan kullarımızdandı.
123. İlyas da elbette ki peygamberlerdendi.
124. O da toplumuna şöyle demişti: "Hala korkup sakınmıyor musunuz?"
125. "Ba'l'e yalvarıp yakarıyor, yaratıcıların en güzelini bırakıyor musunuz?"
126. "Sizin de Rabbiniz, önceki atalarınızın da Rabbi olan Allah'ı terk mi ediyorsunuz?"
127. Sonunda onu yalanladılar. Bu yüzden onlar mutlaka huzura getirileceklerdir.
128. Allah'ın ihlaslı seçkin kulları müstesna.
129. Sonrakiler içinde İlyas'ı hatırlatacak birşey de bıraktık.
130. Selam olsun İlyas'a.
131. Güzel düşünüp güzel davrananları böyle ödüllendiririz biz.
132. Bizim inanan kullarımızdandı o.
133. Hiç kuşkusuz, Lut da peygamberlerdendi.
134. Onu ve ailesini toptan kurtarmıştık biz.
135. Ancak terk edilenler içinde kalan kocakarı hariç.

136. Sonra ötekileri yerle bir ettik.
137. Kuşkusuz ki, siz onların yanından sabahları geçiyorsunuz.
138. Geceleyin de. Hala aklınızı işletmeyecek misiniz?
139. Yunus da gönderilen elçilerdendi.
140. Hani o, dolu bir gemiye kaçmıştı.
141. Sonra kura çekti de kaybedenlerden oldu.
142. Derken kendisini balık yutmuştu. O kendi kendini kınayıp duruyordu.
143. Eğer tespih edenlerden olmasaydı,
144. İnsanların diriltilecekleri güne kadar onun karnında kalacaktı.
145. Bir süre sonra onu, çıplak araziye attık. Hastalanmıştı.
146. Üzerine kabak cinsinden bir ağaç bitirdik.
147. Onu yüzbin kişiye yahut daha fazla olanlara elçi olarak gönderdik.
148. Onlar inandılar. Biz de onları bir vakte kadar nimetlendirdik.
149. Şimdi sor şunlara: “Kızlar Rabbinin de oğlanlar onların mı?”
150. Yoksa biz melekleri, bunların tanıklık ettikleri bir sırada, dişiler olarak mı yarattık?
151. Dikkat edin, onlar, iftiralarının bir eseri olarak mutlak şöyle diyecekler:
152. “Allah doğurdu.” Vallahi onlar yalancdırlar.
153. Allah, kızları oğlanlara tercih mi etmiş?
154. Ne oluyor size, o nasıl hüküm veriyorsunuz?
155. Hala düşünüp ibret almıyor musunuz?

156. Yoksa apaçık bir kanıtınız mı var.

157. Eğer doğru sözlülerseniz, hadi getirin kitabınızı!

158. Allah'la cinler arasında bir nesep oluşturdular. Yemin olsun, cinler de bilmiştir kendilerinin

Allah huzuruna mutlaka getirileceklerini / cinler de bilmiştir, bunların Allah'ın huzuruna mutlaka

çıkarılacaklarını.

159. Allah arınmıştır bunların nitelemelerinden.

160. Allah'ın ihlaslı seçkin kulları, bunların yaptıklarından uzaktır.

161. Siz ve kulluk ettiğiniz şeyler,

162. O'na karşı kimseyi fitneye düşüremezsiniz.

163. Cehenneme salınacak olan müstesna.

164. Bizim, istisnasız herbirimizin bilinen bir makamı vardır.

165. O saf saf dizilenler elbette biziz.

166. O durmadan tespih edenler elbette biziz.

167. O inkarcılar şunu da söylüyorlardı:

168. "Eğer katımızda öncekilere verilenlerden bir mesaj olsaydı,

169. Elbette biz de Allah'ın ihlaslı, seçkin kullarından olurduk."

170. Fakat sonradan o mesajı inkar ettiler. Yakında bilecekler.

171. Yemin olsun, elçi olarak gönderilen kullarımız hakkında şu sözümüz hükümleşmişti:

172. Onlar, yardım görenlerin ta kendileri olacaklar.
173. Ordularımız, galip gelenlerin ta kendileri olacaklar.
174. Bir vakte kadar onlardan yüz çevir.
175. Gözün üstlerinde olsun; yakında görecekler.
176. Azabımız gelsin diye acele mi ediyorlar?
177. Azap, yurtlarına indiğinde, uyarılanların sabahı ne kötü olacaktır!
178. Yüz çevir onlardan belli bir vakte kadar.
179. Ve gör neler olacak. Onlar da görecekler.
180. Senin Rabbinin, o ululuk ve kudretin Rabbinin şanı yücedir onların verdiği sıfatlardan...
181. Selam olsun tüm hak elçilerine...
182. Hamd olsun alemlerin Rabbi Allah'a...

SAD SURESİ (38/38)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Sad. Zikir, öğüt ve uyarı dolu Kur'an'a andolsun ki,
2. İş hiç de onların sandığı gibi değil. O küfre sapanlar bir gurur, ayrılık ve bütünden kopuş içindedirler.
3. Onlardan önce nice nesilleri helak ettik biz, bağıştılar onlar, fakat kurtuluş yoktu; geçmişti zaman.

4. Kendi içlerinden kendilerine bir uyarıcı geldi diye şaşırıp kaldılar. Ve şöyle dediler bu

nankörler: “Bu adam yalanlar düzen bir büyücü...”

5. “İlahları bir tek tanrı mı yapmış? Bu, gerçekten hayret edilecek birşey!”

6. İçlerinden kodaman bir grup öne çıktı: “Haydi yürüyün! İlahlarınıza sahip çıkmada kararlı

davranın. Gerçek şu ki, istenip beklenen şey budur.”

7. “Öteki millette işitmedik böyle birşey. Bu bir uydurmadan başka şey değildir.”

8. “Öğüt ve uyarı içimizden ona mı indirildi?” Hayır, onlar benim Zikrim’den / Kur’anımdan

kuşkudadırlar. Hayır, onlar benim azabımı henüz tatmadılar.

9. Yoksa Aziz, Vahhab olan Rabbinin rahmetinin hazineleri onların katında mı?

10. Yoksa göklerin, yerin ve bu ikisi arasında bulunanların mülk ve saltanatı onların mı? Eğer

öyleyse sebepler içinde yükselsinler.

11. Kabilelerden oluşmuş, sözüm ona bir ordudur bu; şurada bozguna uğratılacaktır.

12. Onlardan önce Nuh kavmi ve Ad da yalanlamıştı. Kazıklar sahibi Firavun da...

13. Semud, Lut kavmi, o sık ağaçları besleyen su kaynağının sahipleri Eykeliler de. İşte onlar da

böyle hiziplerdi.

14. Bunların hepsi, resulleri yalanlamaktan başka birşey yapmadılar. Sonunda azabım hak oldu.

15. Bunların beklediği de sadece, en küçük bir gecikmesi olmayan o müthiş titreşimli tek sestir.

16. Şöyle dediler: “Rabbimiz, bizim payımızı / hesap defterimizi, hesap gününden önce çabucak

ver.”

17. Onların dediklerine sabret. O kuvvet sahibi kulumuz Davud’u an. O, tespih nağmeleri döktüren

bir kul idi.

18. Dağları onunlar birlikte buyruk altına almıştık: Akşam-sabah birlikte tespih ederlerdi.

19. Kuşlar da toplu halde onunla beraberdi. Hepsi, onun tespih nağmelerine katılırdı.

20. Mülk ve yönetimini güçlendirmiştik. Kendisine hikmet ve hakla batılı ayıran söz etme yeteneği

vermiştik.

21. Geldi mi sana, o çekişme hikayesinin haberi? Hani o hasımlar, duvarı aşarak mihraba

ulaşmışlardı.

22. Davud’un yanına girmişlerdi de onlardan korkmuştu. “Korkma, dediler, biz iki davacıyız.

Birimiz ötekinin hakkını çiğnedi. Şimdi sen, aramızda hak ile hükmet, adaletsizlik etme. Bizi

yolun denge noktasına ilet.”

23. “Şu benim kardeşimdir. Kendisinin doksandokuz koyunu var. Benimse birtek koyunum var.

Buna rağmen, onu da bana ver dedi ve tartışmada bana galip geldi.”

24. Davud dedi ki: “Vallahi, senin birtek koyununu kendi koyunlarına katmak istemekle sana

zulmetmiş. Zaten ortaklardan birçoğu, birbiri aleyhine haksızlık ve zulme sapar. İman edip hayra

ve barışa yönelik işler yapanlar böyle değildir. Ama onlar da pek azdır.” Davud, kendisini

imtihan ettiğimizi düşündü; hemen Rabbinden af diledi, rüku ederek yerlere eğildi ve Allah’a

yöneldi.

25. Biz de ondan o günahı affettik. Katımızda onun için bir yakınlık ve güzel bir gelecek var.

26. Ey Davud, seni yeryüzünde halife yaptık. Artık insanlar arasında hakla hükmet; geçici hevese

uyuma ki, seni Allah yolundan saptırmasın. Allah’ın yolundan sapanlar için, hesap gününü unutmuş

olmaları yüzünden şiddetli bir azap vardır.

27. Biz şu göğü ve yeri ve ikisi arasındakileri boşuna yaratmadık. Böyle düşünmek, küfre

sapanların sanısıdır. Vay hallerine o inkarcıların, ateş yüzünden!

28. Yoksa biz, iman edip barışa ve hayra yönelik işler yapanları, yeryüzünde fesat çıkaranlarla aynı

mı tutacağız? Yoksa takva sahiplerini, arsız sapıklar gibi mi yapacağız?

29. Kutsal / bereketli bir Kitap bu; sana indirdik ki onu, ayetlerini derin derin düşünsünler ve öğüt

alabilsin temiz özlüler.

30. Davud'a Süleyman'ı armağan ettik. Ne güzel kul! Hep Allah'a sığınır, yakarırdı.

31. Akşam üstü kendisine, üç ayak üzerine basıp bir ayağını tırnak üstüne diken saf kan koşu atları

sunulmuştu.

32. Dedi: "Servet sevgisini Rabbimi anmak için benimsedim." Nihayet güneş perde ardına çekildi.

33. "Geri getirin bana onları." dedi. Bacaklarını, boyunlarını sıvazlamaya başladı.

34. Andolsun ki biz Süleyman'ı imtihan ettik, tahtının üstüne bir ceset bıraktık da o, tövbe ile

Allah'a yöneldi.

35. Şöyle yakardı: "Rabbim, affet beni! Benden sonra kimseye yaraşmayacak bir mülk / saltanat ver

bana. Kuşkusuz sensin, evet sensin Vahhab!"

36. Bunun üzerine, rüzgarı onun emrine verdik; onun emriyle onun istediği yere uysal uysal / tatlı

tatlı akıp giderdi.

37. Şeytanları da onun emrine verdik. Hepsi bina ustası ve dalgıçtı.

38. Ve demirlerle birbirine bağlı diğerlerini...

39. Bu bizim lütfumuzdur; ister ver, ister elinde tut. Hesap yok...

40. Ve gerçekten, katımızda onun bir yakınlığı ve güzel bir geleceği vardı.
41. Kulumuz Eyyub’u da an! Hani Rabbine şöyle seslenmişti: “Şeytan bana bir yorgunluk ve azap dokundurdu.”
42. “Ayağını yere vur. İşte yıkanacak bir yer, işte içilecek soğuk bir su!..” dedik.
43. Ona bizden bir rahmet ve özü temizlere bir hatırlatma olarak, ailesini ve beraberinde benzerlerini bağışladık.
44. “Eline bir demet sap al da onunla vur ve yeminine ters düşmüş olma.” dedik. Biz onu sabırlı bulduk. Ne güzel kuldu o. Bize yönelen, yakaran biriydi o.
45. Güçlü-kuvvetli, bakış ve görüş sahibi kullarımız İbrahim, İshak ve Yakub’u da an.
46. Biz onları, yurdu düşünme özellikleriyle yücelen tertemiz kullar yaptık.
47. Ve bizim katımızda onlar seçkin, hayırlı kimselerdendi.
48. İsmail’i, Elyese’i, Zülkifl’i de an. Hepsi seçkinlerdendi.
49. Bir hatırlatmadır bu. Korunup sakınanlar için elbette güzel bir gelecek vardır:
50. Kapıları kendilerine açılmış Adn cennetleri.
51. Orada yaslanmış olarak birçok meyva ve içecek isterler.
52. Yanlarında, bakışlarını eşlerine yöneltmiş yaşıt dilberler vardır.
53. Hesap günü için size vaat edilen işte budur.

54. İşte bu, bizim verdiğimiz rızıktır elbette. Bitip tükenmesi yoktur onun.
55. Bu, budur. Azgınlara da kötü bir gelecek vardır elbette.
56. İçine dalacakları cehennem. Ne kötü döşektir o!
57. İşte burada. Hadi tatsınlar onu: Kaynar su, kokuşmuş irin.
58. Ve o türden bir başkası daha: Çifter çifter.
59. Şöyle denilir: “İşte sizinle birlikte direnişge geçen bir grup. ‘Merhaba’ yok onlara! Onlar ateşge salınıyorlar.”
60. Dediler: “Hayır, size merhaba yok. Onu siz önümüze çıkardınız. Ne kötü durak yeridir o!”
61. Şöyle yakardılar: “Rabbimiz, bunu bizim önümüze çıkarmanın ateşteki azabını bir kat daha artır.”
62. Şöyle dediler: “Şer temsilcilerinden saydığımız adamları, acaba neden görmüyoruz?”
63. “Onları alaya alırdık, yoksa gözler onlardan kaydı mı?”
64. İşte bu, kesin gerçektir. Ateş halkının çekişmesi gerçekleşecektir.
65. De ki: “Ben, sadece bir uyarıcıyım. O Vahid ve Kahhar Allah’tan başka hiçbir ilah yoktur.”
66. “Göklerin, yerin ve bunlar arasındakilerin Rabbi’dir O. Aziz ve Gaffar...”
67. De ki: “Büyük bir haberdir o.”
68. “Yüz çevirip duruyorsunuz ondan.”

69. “Onlar tartışırlarken, o yuce konsey hakkında benim hiçbir bilgim yoktu.”

70. “Bana, sadece açık bir uyarıcı olduğum vahyediliyor.”

71. Hani Rabbin meleklere şöyle demişti: “Ben ęamurdan bir insan yaratacağım.”

72. “Onu kıvama erdirip içine ruhumdan üflediğimde, önünde secde ederek eğilin.”

73. Bunun üzerine meleklerin hepsi toptan secde etmişlerdi.

74. İblis etmemişti. O, kibre sapmış ve inkarcılardan olmuştu.

75. Allah dedi: “Ey İblis, iki elimle yarattığıma secde etmekten seni alıkoyan neydi? Burnu

büyüklük mü ettin, yoksa yücelenlerden mi oldun?”

76. İblis dedi: “Ben ondan hayırlıyım. Beni ateşten yarattın, onu ęamurdan yarattın.”

77. Buyurdu: “Hadi ęık oradan. Sen kovulmuş birisin.”

78. “Din gününe kadar lanetim üzerindedir.”

79. Dedi: “Rabbim, o halde insanların diriltileceği güne kadar bana süre ver.”

80. Buyurdu: “Peki, süre verilenlerdensin.”

81. “O bilinen güne kadar.”

82. Dedi: “Kudret ve şerefine andolsun ki, onların tümünü azdıracağım.”

83. “İçlerinden sadece ihlaslı, seçkin kullar dışta kalacaktır.”

84. Buyurdu: “İşte bu doğru. Ben de yalnız doğruyu söylerim.”

85. “Gerçek şu ki, ben cehennemi seninle ve onlardan sana uyanlarla

tamamen dolduracağım.”

86. De ki: “Tebliğime karşılık sizden bir ücret istemiyorum. Ben size kendiliğimden / zorlamayla

yükümlülük getirenlerden de değilim.”

87. Bu, alemler için bir Zikir’den başka şey değildir.

88. Yemin olsun, bir süre sonra onun haberini bileceksiniz.

ZÜMER SURESİ (39/59)

Rahman ve Rahim Allah’ın adıyla...

1. Bu Kitap’ın indirilişı Aziz ve Hakim olan Allah’tandır.

2. Emin ol, bu Kitap’ı biz sana hak olarak indirdik. O halde dini yalnız Allah’a özgüleyerek O’na

kulluk / ibadet et.

3. Gözünüzü açıp kendinize gelin! Arı-duru din yalnız ve yalnız Allah’ındır. O’ndan başkalarını

veliler edinerek, “biz onları yalnız bizi Allah’a yaklaştırmaları için kulluk ediyoruz” diyenlere

gelince, hiç kuşkusuz Allah, onlar arasında, tartışıp durdukları konuyla ilgili hükmü verecektir.

Şu bir gerçek ki, Allah yalancı ve nankör kişiyi iyiye ve güzele kılavuzlamaz.

4. Eğer Allah bir çocuk edinmek isteseydi, yaratmakta olduklarından dilediğini seçerdi. Böyle bir

şeyden arınmıştır O. Allah’tır, Vahid’dir, Kahhar’dır O.

5. Gökleri ve yeri hak olarak yaratmıştır. Geceyi gündüzün üstüne çekip örtüyor; gündüzü de

gecenin üstüne sarıp dürüyor. Güneş'i ve Ay'ı bir buyruğa boyun eğdirmiştir. Hepsi belirlenmiş

bir süreye kadar akar gider. Gözünüzü açın; Aziz'dir O, Gaffar'dır.

6. Sizi bir tek canlıdan yarattı; sonra o canlıdan onun eşini vücuda getirdi. Ve sizin için

davarlardan sekiz çift indirmiştir. Sizi annelerinizin karınlarında üç karanlık içinde, bir

yaratıştan öbürüne geçirerek oluşturuyor. İşte Allah. Budur sizin Rabbiniz. Yalnız O'nundur mülk

ve saltanat. İlah yoktur O'ndan başka! Hal böyle iken nasıl oluyor da gerçeğin tersine

döndürülüyorsunuz?!

7. Eğer nankörlüğe saparsanız şu bir gerçek ki, Allah size muhtaç olmayacak bir Gani'dir. O,

kulları için inkar ve nankörlüğe razı olmaz. Eğer şükrederseniz bunu sizin için rızasına uygun

bulur. Hiçbir günahkar bir başkasının günahını yüklenmez. Sonunda dönüşünüz ancak

Rabbinizedir. O size, işlemiş olduklarınızı haber verecektir. O, göğüslerin saklamakta

olduklarını çok iyi bilir.

8. İnsana bir zarar / zorluk dokununca, Rabbine yönelerek O'na dua eder. Sonra ona bir nimet

lütfettiğinde, önceden O'na yalvarmakta olduğunu unutur, O'nun yolundan saptırmak için Allah'a

eşler, ortaklar isnat eder. De ki: “Birazcık nimetlen küfrünle. Hiç kuşkusuz sen, ateş

halkındansın.”

9. Böyle birisi; gece saatlerinde secde ederek, ayakta durarak ibadet eden, ahiretten korkan,

Rabbinin rahmetini uman biri gibi midir? De ki: “Hiç bilenlerle bilmeyenler eşit olur mu? Ancak

gönül ve akıl sahipleri düşünüp ibret alır.”

10. Tarafımdan söyle: “Ey iman eden kullarım, Rabbinizden korkun. Bu dünya hayatında güzel

düşünüp güzel davrananlara güzellik vardır. Allah'ın toprağı / yeryüzü geniştir. Sadece

sabredenlere, ücretleri hesapsız ödenecektir.”

11. De ki: “Bana, dini yalnız Allah'a özgüleyerek, O'na ibadet / kulluk etmem emredildi.”

12. “Ve bana müslümanların ilki olmam emredildi.”

13. De ki: “Eğer Rabbime isyan edersem büyük bir günün azabından korkarım.”

14. De ki: “Ben, dinimi yalnız kendisine özgüleyerek, Allah'a ibadet ediyorum.”

15. “Siz O'nun dışında dilediğimize kulluk / ibadet edin.” De ki: “Hüsrana uğrayanlar, kıyamet günü

hem kendilerini hem de ailelerini hüsrana atanlardır. Dikkar edin! Apaçık

hüsranın ta kendisi işte

budur.”

16. Onların üstlerinde ateşten gölgeler, altlarında da gölgeler vardır. İşte Allah, kullarını bundan

korkmaya çağırıyor. “Ey kullarım, benden korkun.”

17. Tağuttan, ona kulluk etmekten kaçınıp Allah’a yönelenlere müjde var. Muştula kullarıma.

18. Onlar ki, sözü dinler de en güzeline uyarlar. İşte bunlardır, Allah’ın kılavuzladıkları; işte

bunlardır, akıl ve gönül sahipleri.

19. Üzerine azap sözü hak olanı, ateşe dalmış olanı sen mi kurtaracaksın?

20. Hayır, kurtaramazsın. Rablerinden korkanlara gelince, onlar için üstüste bina edilmiş odalar

var; altlarından ırmaklar akar. Allah’ın vaadidir bu, Allah vaadine ters düşmez.

21. Görmedin mi, Allah gökten bir su indirdi de onu toprak içindeki kaynaklara ulaştırdı. Sonra

onunla çeşitli renklere ekinler çıkarıyor. Sonra ekin kurur da sen onu sararmış görürsün. Sonra

da onu kuru ufantı haline getirir. İşte bunda, akıl ve gönül sahipleri için mutlak bir ibret var.

22. Allah’ın, göğsünü İslam’a açtığı kimse, Rabbinden bir ışık üzerinde olmaz mı? Allah’ın

Zikri’ne karşı kalpleri katılaştırmış olanlara yazıklar olsun! İşte onlardır, açık sapıklık içindekiler.

23. Allah, sözün en güzelini, birbirine benzer iç içe ikili manalar ifade eden bir Kitap halinde

indirmiştir. Rablerinden korkanların ondan derileri ürperir. Sonra da hem derileri hem de

kalpleri Allah'ın Zikri karşısında yumuşar. Bu, Allah'ın kılavuzudur ki, onunla dilediğini

hidayete erdirir. Allah'ın saptırdığına gelince, ona kılavuzluk edecek yoktur.

24. Zalimlere, “kazanmış olduğunuzu tadın” denildiğinde, kıyamet günü o kötü azaptan yüzünü kim

koruyabilir?

25. Onlardan öncekiler de yalanlamıştı. Fakat azap kendilerine, hiç farkında olmadıkları bir yerden

geldi.

26. Allah; onlara dünyada rezilliği tattırdı. Ahiretin azabı ise elbette daha büyüktür. Bir

bilselerdi...

27. Andolsun, biz bu Kur'an'da insanlara her türden örnekler verdik ki düşünüp öğüt alabilsinler.

28. Bunu, eğri-büğrüsü olmayan Arapça bir Kur'an olarak indirdik ki, korunup sakınabilsinler.

29. Allah; hakkında birbiriyle didişen ortakların bulunduğu bir adamla, bir tek ere teslim olan bir

adamı örnek verdi. Örnek olarak bu ikisi eşit olur mu? Hamd yalnız Allah'adır. Ama onların

çokları bilmiyorlar.

30. Hiç kuşkusuz sen de öleceksin, onlar da ölecekler.

31. Sonra siz, kıyamet günü Rabbinizin huzurunda davalacağsınız.

32. Allah hakkında yalan düzenden ve kendisine gelen doğruyu yalanlayandan daha zalim kim

vardır? Cehennemde kafirler için bir barınak yok mu?

33. Doğruyu getirene ve onu tasdikleyene gelince, işte böyleleri korunanların ta kendileridir.

34. Rableri katında onlar için diledikleri herşey vardır. İşte güzel düşünüp güzel davrananların

ödülü budur.

35. Böylece Allah onların yaptıklarının en kötülerini örtecek, ödüllerini, yaptıklarının en güzeliyle

verecek.

36. Allah, kuluna Kafi değil mi, yetmiyor mu? Seni O'ndan başkalarıyla korkutuyorlar. Allah kimi

saptırırsa artık ona kılavuzluk edecek yoktur.

37. Allah'ın kılavuzluk ettiğini de saptıran olamaz. Allah Aziz ve intikam alıcı değil mi?

38. Onlara, “göklere ve yeri kim yarattı” diye sorsan, yemin olsun “Allah” diyecekler. De onlara:

“Peki Allah dışındaki yakardıklarınız hakkında ne diyorsunuz? Allah bana bir zarar vermek

istese, O'nun vereceği zararı uzaklaştırabilirler mi? Yahut bana bir rahmet dilese, O'nun

rahmetini tutabilirler mi?” De ki: “Bana Allah yeter! Tevekkül edenler O’na dayanıp güvenirler.”

39. De ki: “Ey toplumum! Yapabildiğinizi yapın; ben de kendi işimi yapacağım. Yakında

bileceksiniz,

40. Kime geliyor rezil edici azap, kime iniyor bitip tükenmeyen azap.”

41. Kuşkusuz, bu Kitap’ı biz sana insanlar için hak olarak indirdik. Artık kim doğru yolu seçerse

kendi lehinedir; kim de saparsa kendi aleyhine sapmış olur. Sen onlar üzerine vekil değilsin.

42. Allah, canları ölümleri sırasında alır, ölmeyenleri de uykuları arasında. Sonra haklarında ölüm

hükmü verdiklerini alıkoyar; ötekileri, belirlenen bir süreye kadar salıverir. Bunda, iyice

düşünen bir toplum için elbette ibretler vardır.

43. Yoksa Allah’tan başka şefaathçılar mı edindiler? De ki: “Onlar hiçbir şeye sahip olmayan /

hiçbir şeye gücü yetmeyen, aklını da işletmeyen varlıklar olsalar da mı?”

44. De ki: “Şefaat, tümünden Allah’ındır. Göklerin ve yerin mülkü / yönetimi O’nundur. Sonunda

O’na döndürüleceksiniz.”

45. Allah yalnız başına anıldığında, ahirete inanmayanların kalpleri nefretle ürperir; O’nun

dışındakiler anıldığında ise hemen müjdelenmiş gibi sevinirler.

46. De ki: “Ey Allahım! Ey gökleri ve yeri yaratan, ey görülemeyeni ve görüleni bilen! Sen hüküm

vereceksin kulların arasında, ihtilaf ettikleri şeyler hakkında.”

47. Eğer yerdekilerin tamamı ve beraberinde bir o kadarı zulmedenlerin olsa, kıyamet günü azabın

kötülüğünden kurtulmak için tümünü mutlaka fidye verirlerdi. Çünkü hiç hesaba katmadıkları

şeyler, Allah tarafından karşılına çıkarılmıştır.

48. Kazanmış olduklarının çirkinlikleri, önlerinde belirmiş; alay edegeldikleri şey kendilerini

sarıvermiştir.

49. İnsana bir zorluk / zarar dokunduğunda bize yalvarır-yakarır; sonra ona bizden bir nimet

lütfettiğimizde şöyle der: “Bu bir ilim sayesinde verildi bana!” Hayır, öyle değil; o bir fitnedir

ama onların çokları bilmiyorlar.

50. Onlardan öncekiler de bunu söylemişlerdi ama kazandıkları şeyler kendilerine hiçbir yarar

sağlamamıştı.

51. Sonunda, kazanmış olduklarının çirkinlikleri yakalarında yapışmıştı. Şunların zulmedenlerine

de kazandıklarının kötülükleri gelip çatacaktır. Ve onlar kimseyi aciz de bırakamayacaklar /

onlar bunu etkisiz de bırakamazlar.

52. Bilmediler mi ki Allah, rızkı dilediğine açıp yayar da kısıp daraltır da.
İman eden bir toplum

için bunda elbette ibretler vardır.

53. De ki: “Ey öz benlikleri aleyhine sınırı aşan / aşırı giden kullarım!
Allah’ın rahmetinden ümit

kesmeyin. Allah, günahları tümünden affeder. Çünkü O, mutlak Gafur, mutlak
Rahim’dir.”

54. Azap yakanıza yapışmadan Rabbinize dönüp O’na teslim olun. Sonra size
yardım edilmez.

55. Farkında olmadığınız bir sırada, azap ansızın karşınıza çıkmadan önce
size Rabbinizden

indirilenin en güzeline uyun!

56. Benlik şöyle diyecektir o zaman: “Allah’a karşı aşırı gitmem yüzünden
başıma gelenlere bak.

Alay edip duranlardan biriyim doğrusu!..”

57. Yahut şöyle diyecektir: “Allah bana kılavuzluk etseydi elbette ben de
korunanlardan olurdum.”

58. Azabı gördüğünde şöyle de konuşacaktır: “Bana bir kez daha imkan
verilseydi de güzel

düşünüp güzel davrananlardan olsaydım!”

59. Hayır, olamaz! Ayetlerim sana geldi de onları hemen yalanlayıverdin;
büyüklük tasladın ve

kafirlerden oldun.

60. Allah’a yalan isnat edenleri, kıyamet günü yüzleri simsiyah halde
görürsün. Kibirliler için

cehennemde bir barınak mı yok!

61. Korunup sakınanları Allah, kendi başarıları yüzünden kurtarır. Ne kötülük dokunur onlara ne de

kederlenirler.

62. Allah Haalik'tir, her şeyin yaratıcısıdır. Her şey üzerine vekil olan da O'dur.

63. Gökleri ve yerin kilitleri / anahtarları O'nundur. Allah'ın ayetlerini inkar edenler, hüsrana

uğrayanların ta kendileridir.

64. De ki: "Bana, Allah'tan başkasına kulluk etmemi mi emrediyorsunuz, ey cahiller!?"

65. Andolsun, sana da senden öncekilere de şu vahyedilmiştir: Eğer şirke saparsan amelin

kesinlikle boşa çıkar ve mutlaka hüsrana düşenlerden olursun.

66. Başkasına değil, sadece Allah'a kulluk / ibadet et; şükredenlerden ol!

67. Allah'ı gereğince takdir edemediler. Oysa ki kıyamet günü, yeryüzü tamamen O'nun avucudur /

avucundadır; gökler de O'nun sağ elinde / kudretinde dürülmüş haldedir. Şanı yücedir O'nun;

arınmıştır onların ortak koştuklarından.

68. Sura üflenmiştir; Allah'ın dilediği kimseler dışında göklerde kim var, yerde kim varsa çarpılıp

yere yıkılmıştır. Sonra sura bir daha üflenmiştir. İşte hepsi ayağa kalkmış bakıyorlar.

69. Yeryüzü Rabbinin nuruyla parıldamış, Kitap ortaya konmuş, peygamberler, tanıklar getirilip

aralarında hakla hüküm verilmiştir. Onlar asla haksızlığa uğratılmazlar.

70. Herkesin yapıp ettiğinin karşılığı tam verilir. O, onların neler yaptıklarını daha iyi bilmektedir.

71. İnkâr edenler bölük bölük cehenneme sevk edilirler. Oraya geldiklerinde onun kapıları açılır ve

cehennem bekçileri onlara şöyle derler: “Size, içinizden resuller gelmedi mi ki, Rabbinizin

ayetlerini karşınızda okusunlar ve sizi şu gününüze kavuşmanız hususunda uyarınsınlar?” Onlar:

“Evet, derler, geldiler ama inkarcılar hakkında azap hükmü hak oldu.”

72. Şöyle denilir: “Girin cehennemden kapılarından. Orada sürekli kalacaksınız. Büyüklük

taslayanların barınağı ne de kötüymüş!”

73. Rablerinden korkanlar da bölükler halinde cennete sevk edilirler. Oraya geldiklerinde, cennet

kapıları da kendilerine açıldığında, oranın bekçileri onlara şöyle derler: “Selam size!

Tertemizsiniz. Hadi girin şuraya, sürekli kalıcılar olarak!”

74. Onlar da şöyle derler: “Hamd olsun o Allah’a ki bize vaadini yerine getirdi, bizi yeryüzüne

mirasçılar yaptı. İşte cennetten istediğimiz yerde konaklıyoruz. İş yapıp değer üretenlerin ödülü

ne de güzelmiş!”

75. Melekleri de arşın çevresini kuşatarak Rablerinin hamdiyle tespih eder halde görürsün.

Aralarında hakla hüküm verilmiştir. Nihayet şöyle denir: Hamd, alemlerin Rabbi'ne özgüdür.

MÜ'MİN SURESİ (40/60)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Ha, Mim.

2. Bu kitabın indirilişi, Aziz ve Alim olan Allah'tandır.

3. Ğafir'dir, günahı affedendir. Tövbeyi kabul eden, azabı çetin, lütfu bol olandır O. İlah yoktur

O'ndan gayrı. Yalnız O'nadır varış ve dönüş.

4. Allah'ın ayetleri hakkında, küfre sapmış olanlardan başkası çekişip didişmez. Onların

beldelerde dolaşıp durmaları seni aldatmasın.

5. Onlardan önce Nuh kavmi yalanlamıştı. Onlardan sonra gelen oymaklar da. Her ümmet

kendilerine gelen elçileri yakalamak için uğraştı. Ve hakkı işlemez kılmak için yanlışı /

tutarsızlığı esas alarak mücadele ettiler; nihayet onları yakaladım. Nasıl olmuştu azabım?!

6. İşte böyle! Rabbinin, nankörlüğe sapanlar hakkındaki, “onlar ateş yaranıdır” sözü tam

gerçekleşti.

7. Arşı yüklenip taşıyanlar ve onun çevresindeki şuurular Rablerinin hamdi ile tespih ederler ve

ona inanırlar. İman sahipleri için de şöyle af dilerler: “Rabbimiz! Sen herşeyi rahmet ve ilim

halinle kuşattın. Tövbe edip senin yoluna uymuş olanları bağışla. Ve onları cehennem azabından

koru.”

8. “Ey Rabbimiz, onları kendilerine vaat etmiş olduğun Adn cennetlerine koy. Atalarından,

eşlerinden, zürriyetlerinden hayra ve barışa yönelenleri de. Aziz ve Hakim olan, hiç kuşkusuz

sensin, sen!”

9. “Koru onları kötülüklerden. O gün kötülüklerden koruduğuna mutlaka rahmet etmişindir sen.

İşte budur o en büyük kurtuluş ve eriş.”

10. Küfre batmış olanlara şöyle haykırılır: “Allah’ın öfkesi, sizin kendi benliklerinize öfkenizden

elbette ki daha büyüktür. Hani siz imana çağrılıyordunuz da inkar ediyordunuz!”

11. Dediler: “Rabbimiz! Bizi iki kez öldürdün, iki kez dirilttin. Artık günahlarımızı itiraf ettik.

Buradan çıkmak için bir yol daha var mı?”

12. Bu halinizin sebebi şu: Allah’a, yalnız O’na çağrıldığınızda inkar etmişsiniz. O’na ortak

koşulduğunda ise iman ediyordunuz. Artık hüküm o en yüce, o en büyük olan

Allah'ın...

13. O odur ki size ayetlerini gösteriyor ve sizin için gökten bir rızık indiriyor. O'na yönelenden

başkası öğüt alamaz.

14. Kafirler hoşlanmasa da siz, dini yalnız O'na özgüleyerek, Allah'a dua edin.

15. O Refi'dir, dereceleri yükseltendir; arşın sahibidir. Buluşma günü hakkında uyarmak için

emrinden olan Ruh'u kullarından dilediğine indirir.

16. O gün onlar ortaya çıkarlar. Hiçbir şeyleri Allah'a gizli kalmaz. Kimindir bugün mülk /

saltanat? O Vahid ve Kahhar olan Allah'ın!

17. Bugün her benlik kazandığıyla cezalandırılır. Zulüm yok bugün! Allah, hesabı çabucak görür.

18. Onları, yaklaşan felaket gününe karşı uyar. Yürekler gırtlaklara dayanmıştır; habire yutkunurlar.

Zalimlerin ne bir dostu vardır ne de sözü dinlenir bir şefaatçıları.

19. O bilir gözlerin hain bakışını ve göğüslerin sakladığını.

20. Allah, hak ile hükmeder. O'nun dışında yakardıkları ise hiçbir şeyle hükmedemezler. Allah'tır

mutlak Semi', mutlak Basir...

21. Yeryüzünde gezip dolaşmadılar mı ki kendilerinden öncekilerin sonları nice olmuş görsünler?

Onlar, hem kuvvetçe hem de yeryüzündeki eserler bakımından bunlardan

daha zorlu idiler. Ama

Allah onları günahları yüzünden yakaladı. Ve Allah'a karşı bir koruyanları da olmadı.

22. Sebep şuydu: Resulleri onlara açık-seçik mesajlar getirirdi de onlar inkar ederlerdi. Sonunda

Allah hepsini enseledi. O çok güçlüdür, azabı da şiddetlidir.

23. Andolsun, Musa'yı da ayetlerimizle ve apaçık bir kanıtla göndermiştik.

24. Firavun'a, Haman'a ve Karun'a göndermiştik de onlar şöyle demişlerdi: "Tam yalancı bir

sihirbazdır bu."

25. Musa, katımızdan hakkı onlara getirince, şöyle dediler: "Onunla beraber iman edenlerin erkek

çocuklarını öldürün, kadınları sağ bırakın." Ama inkarcıların tuzağı hep boşa çıkmıştır.

26. Firavun dedi ki: "Bırakın, şu Musa'yı öldüreyim de Rabbine yalvarsın. Çünkü onun, dininizi

değiştirmesinden yahut yeryüzünde fesat çıkarmasından korkuyorum."

27. Musa dedi: "Ben, hesap gününe inanmayan her kibirliden, benim de Rabbim sizin de Rabbiniz

olana sığındım."

28. Firavun hanedanından, imanını gizleyen bir adam şöyle konuştu: "Rabbim Allah'tır, dediği için

adamı öldürüyor musunuz? Üstelik size, Rabbinizden açık-seçik deliller de getirdi. Eğer

yalancıysa yalancılığı kendi aleyhinedir. Eğer doğru sözlü ise size vaat ettiklerinin bir kısmı

başınıza gelir. Kuşkusuz, Allah, haddi aşan yalancıları doğruya ulaştırmaz.”

29. “Ey toplumum, bugün bu toprakta, birbirine destek veren insanlar olarak mülk ve yönetim sizin.

Peki, karşımıza dikildiği zaman Allah’ın azabından bizi kim kurtaracak?”
Firavun şöyle dedi:

“Ben size kendi fikrimden başkasını göstermem. Ve ben, aydınlık / doğruluk yolundan başkasına

da kılavuzlamam.”

30. İman etmiş olan adam dedi: “Ey toplumum, sizin üzerinize, diğer topluluklarınkı gibi bir günün

gelmesinden korkuyorum;

31. Nuh kavminin, Ad’ın, Semud’un ve onların ardından gelenlerin serüvenleri gibi. Allah, kulları

için zulüm istemiyor.”

32. “Ey toplumum, sizin adınıza o bağırsıp-çağırışma gününden korkuyorum.”

33. “Bir gündür ki o, sırtınızı dönerek kaçmaya çalışırsınız fakat Allah’a karşı sizi koruyacak kimse

olmaz. Allah’ın saptırdığının yol göstereni yoktur.”

34. Yemin olsun, daha önce Yusuf da size açık-seçik mesajlar getirmişti de onun size getirdikleri

hakkında hep kuşku duymuştunuz. Daha sonra o ölünce de şöyle demiştiniz:
“Allah ondan sonra

bir daha asla resul göndermez.” Allah, sınır tanımaz kuşkucuları işte böyle saptırır.

35. Kendilerine gelmiş bir kanıt olmaksızın Allah’ın ayetleri hakkında mücadele edenlerin durumu,

hem Allah katında hem de inananlar katında büyük bir öfke konusu olmuştur. Allah, tüm zorba,

kibirli kalpler üzerine böyle mühür basıyor.

36. Firavun dedi ki: “Ey Haman, sebeplere ulaşabilmem için bana yüksek bir kule yap.”

37. “Göklerin sebeplerine ulaşırsam, Musa’nın tanrısına da ulaşırım. Ben onun yalancı biri

olduğunu düşünüyorum.” Firavun’a, yaptığı işin kötülüğü bu şekilde süslü gösterildi de yoldan

saptırıldı. Firavun’un tuzağı hep kayıptadır.

38. O iman eden kişi dedi ki: “Ey toplumum! Bana uyun, sizi doğru yola götüreyim.”

39. “Ey toplumum, şu iğreti dünya hayatı, geçici bir nimetlenmeden ibarettir. Ahiretse sürekli

durulacak yurdun ta kendisidir.”

40. “Kötü bir iş yapan, sadece yaptığı kadarıyla cezalandırılır. Erkek ve kadından mümin olarak iyi

bir iş yapana gelince, işte böyleleri cennete girerler ve orada hesapsız bir biçimde

rızıklandırılırlar.”

41. “Ey toplumum! Sebep ne ki; ben sizi kurtuluşa çağırıyorum, siz beni

ateşe çağırıyorsunuz.”

42. “Siz beni, Allah’a nankörlük etmeye ve hakkında hiçbir bilgim olmayan şeyi O’na ortak

koşmaya çağırıyorsunuz. Bense sizi o Aziz ve Gaffar olana davet ediyorum.”

43. “Sizin beni çağırduğınız şeye, ne dünyada ne de ahirette asla ve asla dua edilemez / onun

dünyada ve ahirette çağrı hakkı yoktur. Dönüşümüz-varışımız Allah’adır. Aşırılığa sapanlarsa

ateş halkının ta kendileridir.”

44. “Size söylemekte olduklarımı yakında hatırlayacaksınız. Ben işimi Allah’a havale ediyorum.

Allah, kullarını iyice görmektedir.”

45. Allah, o adamı ötekilerin kurdukları tuzakların kötülüklerinden korudu. Firavun ailesini de

azabın en beteri kuşattı.

46. Sabah-akşam, ateşe arz olunurlar. Kıyamet koptuğu gün de şöyle denir: “Firavun ailesini azabın

en şiddetlisine sokun.”

47. O vakit onlar ateş içinde çekişir dururlar. Horlanan takım, böbürlenene takıma şöyle der: “Biz

sizin uydularınız olmuştuk. Şimdi şu ateşin bir kısmını olsun bizden uzak tutabilir misiniz?”

48. Böbürlenene takım şöyle konuşur: “Gerçek şu ki, hepimiz ateşin içindeyiz. Allah, kullar arasında

hüküm vermiş.”

49. Ateştekiler cehennem bekçilerine şöyle der: “Rabbinize yakarın da azabı bizden bir gün olsun

hafifletsin.”

50. Bekçiler derler ki: “Resulleriniz size açık-seçik mesajlar getirmezler miydi?” Derler ki:

“Elbette getirirlerdi.” Bekçiler: “O halde yalvarın durun; inkarcıların yakarışları çıkmazda kalıp

gitmiştir.” diye cevap verirler.

51. Şu bir gerçek ki, biz resullerimize ve iman edenlere, hem dünya hayatında hem de tanıkların

ayağa kalkacakları gün mutlaka yardım edeceğiz.

52. O gün ileri sürdükleri özürler, zalimlere yarar sağlamayacaktır. Lanet var onlar için ve

yurtların en kötüsü onların.

53. Andolsun ki, Musa’ya o hak kılavuzu verdik ve İsrailoğullarını Kitap’a mirasçı kıldık.

54. Akıl ve gönül sahipleri için bir yol gösterici, bir hatırlatıcıdır o.

55. Öyleyse sabret. Kuşkun olmasın ki, Allah’ın vaadi haktır. Günahın için af dile. Akşam ve sabah,

Rabbini överek tespih et.

56. Kendilerine gelmiş hiçbir kanıt olmadan, Allah’ın ayetleri hakkında tartışıp duranlar var ya,

onların göğüslerinde, asla ulaşamayacakları bir büyüklüğün kuruntusu vardır.

Artık Allah'a sığın.

O'dur Semi, O'dur Basir.

57. Göklerin ve yerin yaratılışı / yaratıkları, insanların yaratılışından / insanlar aleminden elbette

daha büyüktür. Ne var ki insanların çokları bilmiyorlar.

58. Körle gören, iman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlarla kötülük üretenler bir olmaz. Ne

kadar da az düşünüyorsunuz!

59. O saat elbette gelecektir; kuşku yok bunda. Fakat insanların çokları inanmazlar.

60. Rabbiniz buyurmuştur ki: Dua edin bana, cevap vereyim size. Kibre saparak bana ibadetten

uzaklaşanlar, aşağılanmış bir halde cehenneme gireceklerdir.

61. Allah, içinde dinlenesiniz diye sizin için geceyi yarattı. Gündüzü de aydınlık kıldı. Şu bir

gerçek ki, Allah, insanlara her halde lütfekar davranıyor fakat insanların çokları şükretmezler.

62. İşte o Allah'tır sizin Rabbiniz. Herşeyin yaratıcısıdır O. Tanrı yok O'ndan başka. Durum bu

iken, nasıl oluyor da çevriliyorsunuz?

63. Allah'ın ayetlerine kafa tutanlar, işte böyle döndürülürler.

64. Allah odur ki, yeryüzünü sizin için durulacak yer, göğü bir bina yaptı; sizi yaratıp donattı ve

görünüştünüzü güzel yaptı, sizi temiz ve güzel nimetlerle rızıklandırdı. İşte bu

Allah'tır sizin

Rabbiniz. Alemlerin Rabbi olan Allah ne kadar yücedir!

65. Hayy O'dur. Tanrı yoktur O'ndan başka. Dini, kendisine özgüleyerek dua edin O'na. Hamd

olsun alemlerin Rabbi'ne.

66. De ki: "Ben, Rabbimden bana açık-seçik ayetler gelince, sizin, Allah dışındaki yakardıklarınıza

kulluk etmekten yasaklandım. Ben, alemlerin Rabbi'ne teslim olmakla emrolundum."

67. O O'dur ki; sizi önce topraktan, sonra bir spermden, sonra bir embriyodan yarattı. Sonra sizi

bebek olarak annelerinizin karnından çıkarıyor, sonra güçlü çağınıza ulaşasınız ve nihayet

ihtiyarlar olasınız diye sizi yaşatıyor. İçinizden bir kısmı daha önce vefat ettiriliyor. Tüm bunlar,

belirlenen bir süreye ulaşasınız ve aklınızı işletesiniz diyedir.

68. O O'dur ki, hem hayat veriyor hem öldürüyor. Bir iş ve oluşa hükmedince, ona sadece "ol" der;

o hemen oluverir.

69. Bakmadın mı Allah'ın ayetleri hakkında tartışanlara, nasıl döndürülüyorlar!

70. Kitap'ı ve resullerimiz aracılığıyla gönderdiğimizizi yalanlayanlar hakkında bilecekler.

71. O zaman, boyunlarında bukağılar, zincirler, sürüklenecekler,

72. Kaynar suyun içine. Sonra da ateşte yakılacaklar.

73. Sonra onlara şöyle denecek: “Ortak koştuklarınız nerede?”

74. “Allah dışında taptıklarınız nerede?” Diyecekler ki: “Bizden uzaklaşıp kayboldular. Doğrusu

biz, daha önce hiçbir şeye yakarmıyormuşuz.” Allah, inkar edenleri işte böyle saptırır.

75. Bütün bunlar, yeryüzünde haksız yere sevinç şımarıklığına düşmeniz, kasılıp kabarmanız

yüzündendir.

76. Girin cehennem kapılarından, sürekli kalacaksınız içeride. Kibirlenenlerin barınağı ne

kötüymüş!

77. Sen sabret! Çünkü Allah’ın vaadi haktır. Onları tehdit ettiğimiz şeyin bir kısmını belki sana

gösteririz, belki de seni vefat ettiririz. Sonunda onlar bize döndürülecekler.

78. Andolsun, biz senden önce de resuller gönderdik. Onların bir kısmının hayat ve hatırasını sana

anlattık, bir kısmının hayat ve hatırasından sana bahsetmedik. Hiçbir resulün, Allah’ın izni

olmaksızın herhangi bir mucize getirmesi söz konusu olamaz. Allah’ın emri geldiğinde, hakla

hükmedilir ve gerçeği hükümsüz kılmaya çalışanlar orada hüsrana uğrarlar.

79. Bir kısmından binek edinesiniz, bir kısmından yiyesiniz diye sizin için hayvanları yaratan, O

Allah'tır.

80. O hayvanlarda sizin için daha nice faydalar var. Onları binek yaparak, gönüllerinizdeki arzuya

ulaşırsınız. Hem onlar üzerinde hem gemiler üzerinde taşınırsınız.

81. Allah size ayetlerini gösteriyor. Allah'ın ayetlerinden hangisini inkar ediyorsunuz?

82. Yeryüzünde dolaşıp da kendilerinden öncekilerin sonu nice olmuş diye bakmıyorlar mı?

Öncekiler bunlardan sayıca daha çok, kuvvetçe daha zorlu ve yeryüzündeki eserler bakımından

daha üstün idiler. Ama kazanmış oldukları şeyler, kendilerine hiçbir yarar sağlamadı.

83. Resullerimiz onlara açık-seçik mesajlar getirdiklerinde, onlar, yanlarındaki bilgiyle sevinip

övündüler. Ve alay edip durdukları şey kendilerini kuşatıverdi.

84. Hışmımızı gördüklerinde, "Allah'a yalnızca O'na inandık, O'na ortak koştuğumuz şeyleri inkar

ettik." dediler.

85. Ne var ki, şiddetimizi gördüklerinde, ettikleri iman kendilerine yarar sağlamadı. Allah'ın,

kulları hakkında işleyip duran yolu-yasasıdır bu. İnkarcılar orada hüsrana uğradılar.

FUSSILET SURESİ (41/61)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Ha, Mim.

2. Rahman ve Rahim'den indirilmedir bu...

3. Bilgi ile donanmış bir toplum için ayetleri, Arapça Kur'an halinde, detaylandırılmış bir kitaptır

bu.

4. Muştulayıcı ve uyarıcı olarak. Onların pek çoğu yüz çevirdi; kulak verip dinlemezler onlar.

5. Dediler ki: "Bizi çağırıldığı o şeye karşı kalplerimiz kılıflar içinde; kulaklarımızda bir ağırlık,

seninle bizim aramızda da bir perde var. O halde, sen işini yap, muhakkak biz de işimizi

yapacağız."

6. De ki: "Ben sadece sizin gibi bir insanım. İlahınızın bir tek ilah olduğu bana vahyediliyor. O

halde şaşıp sendelemeden O'na yönelin ve O'ndan af dileyin. Vay haline ortak koşanların!"

7. Onlar zekatı vermezler. Ölüm sonrası hayatı inkar edenler de onlardır.

8. İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlara gelince, onlar için minnet altına sokmayan bir

ödül vardır.

9. De ki: "Siz yerküreyi iki günde yaratana nankörlük edip O'na ortaklar mı koşuyorsunuz?

Alemlerin Rabbi'dir O."

10. O, yeryüzüne, denge ve dayanıklık sağlayan dağları üstünden yerleştirdi. Onda bereketlere

vücut verdi. Ve onda, azıklarını dört günde takdir edip düzenledi. İsteyip duranlar için eşit

miktarda olmak üzere.

11. Sonra buhar / duman halindeki göğe yöneldi de ona ve yerküreye şöyle seslendi: “İsteyerek

veya istemeyerek gelin.” Onlar şöyle dediler: “İsteyerek geldik.”

12. Böylece onları, iki günde yedi gök halinde takdir edip her göğe kendi iş ve oluşunu vahyetti. Ve

biz, arza en yakın göğü kandillerle ve bir korumayla donattık. İşte bunlar Aziz ve Alim olanın

takdiridir.

13. Yüz çevirirlerse şöyle de: “Sizi, Ad ve Semud’a çarpan yıldırıma benzer bir yıldırıma karşı

uyarıyorum.”

14. Hani, resuller onlara önlerinden, arkalarından gelerek şöyle demişlerdi: “Allah’tan başkasına

ibadet / kulluk etmeyin!” Şöyle cevap vermişlerdi: “Eğer Rabbimiz isteseydi, kesinlikle melekler

indirirdi. Bu yüzden biz seninle gönderileni tanımıyoruz.”

15. Ad toplumu yeryüzünde haksız bir biçimde büyüklük tasladı da şöyle dediler: “Bizden daha

güçlü kim var?” Onlar, kendilerini yaratan Allah’ın, evet O’nun, onlardan daha kuvvetli olduğunu

görmediler mi? Bunlar bizim ayetlerimize de karşı çıkıyorlardı.

16. Biz de onlara dünya hayatında zillet azabını tattırmak için o uğursuz günlerde üzerlerine

dondurucu bir rüzgar gönderdik. Ahiretin azabı elbette ki daha rezil edicidir. Üstelik onlar hiçbir

yardım da görmeyeceklerdir.

17. Semud'a gelince, biz onlara kılavuzluk ettik ama onlar körlüğü hidayete tercih ettiler. Bunun

üzerine, kazandıkları yüzünden, alçaltıcı azabın yıldırımını onları yakaladı.

18. İnananları kurtardık, onlar korunuyorlardı.

19. Gün olur, Allah'ın düşmanları, düzenli bir biçimde biraraya toplanıp ateşe sürülürler.

20. Nihayet oraya geldiklerinde kulakları, gözleri, derileri, yapıp-ettikleri hakkında onalar aleyhine

tanıklık edecektir.

21. Derilerine: "Aleyhimizde neden tanıklık ettiniz?" derler. Derileri derler ki: "O herşeyi

konuşturan Allah konuştu bizi. Hani sizi ilk seferinde de O yaratmıştı ya! Ve siz O'na

döndürüleceksiniz."

22. Siz, işitme gücünüzün, gözlerinizin, derilerinizin aleyhinize yapacağı tanıklıktan

gizlenmiyordunuz. Tam aksine siz, yaptıklarınızdan birçoğunu Allah'ın bilmeyeceğini

sanıyodunuz.

23. İşte, Rabbiniz hakkında beslediğiniz bu zannınız sizi mahvetti de hüsrana uğrayanlardan

oldunuz.

24. Şimdi eğer dayanabilirlerse, barınakları ateştir. Yok eğer özür dileyip hoşnutluk sağlamak

istiyorlarsa, özürleri kabul edilmeyecektir.

25. Biz onları birtakım yakınlarla / dostlarla çevreleyip sardık da onlar, önlerinde ve arkalarında

ne varsa bunlara süslü gösterdiler. Kendilerinden önceki cin ve insan ümmetleri için hak olan

söz, bunlar aleyhine de hak oldu. Çünkü bunlar, hüsrana uğrayanlardı.

26. İnkâr edenler dediler ki: “Şu Kur’an’ı dinlemeyin. O okunurken yaygara koparın ki, galip

gelesiniz.”

27. Andolsun, o inkarcılara şiddetli bir azabı tattıracağız ve elbette ki onları yapıp-ettiklerinin en

kötüsüyle cezalandıracağız.

28. İşte bu, Allah düşmanlarının cezası olan ateştir. Ayetlerimize karşı çıkmalarından ötürü, orada

kendileri için sürekli kalış yeri vardır.

29. O küfre sapanlar şöyle diyecekler: “Rabbimiz, cinlerden ve insanlardan, bizi saptıranları bize

göster ki, onları ayaklarımızın altına alalım da en aşağıda kalanlardan

olsunlar.”

30. Şu bir gerçek ki, “Rabbimiz Allah’tır” deyip sonra hiç Şaşmadan yol alanlar üzerine, melekler

habire iner de Şöyle derler: “Korkmayın, zlmeyin. Size vaat edilen cennetle sevinin.”

31. “Biz sizin, dünya hayatında da ahirette de dostlarımızız. Cennette sizin için nefislerinizin

arzuladığı herşey var. Orada sizin için istediğiniz herşey var.”

32. “Gafur ve Rahim Allah’tan bir ikram olarak...”

33. Allah’a çağırıp / yakarıp hayra ve barışa yönelik iş yapan ve “ben müslümanlardanım” diyen

kimseden daha güzel sözlü kim vardır.

34. Gzellekle çirkinlik / iyilikle kötülük bir olmaz. Kötülüğü en güzel tavırla sav. O zaman

görürsün ki, seninle arasında dŐmanıl bulunan kimse, sımsıcak bir dost gibi oluvermiştir.

35. Böyle bir tavra, sabredenlerden başkası ulaŐtırılmaz. Böyle bir tavra, büyük nasip sahibinden

başkası ulaŐtırılmaz.

36. Eğer Şeytandan kötü bir dürtü seni drtecek olursa hemen Allah’a sığıın. Çünkü en iyi işiten

O’dur, en iyi bilen O...

37. Gece ve gündüz, Güneş ve Ay onun ayetlerindedir. Eğer Allah’a kulluk ediyorsanız, Güneş’e,

Ay'a secde etmeyin; onları yaratan Allah'a secde edin.

38. Eğer büyüklük tasarlarsa bilsinler ki, Rabbin katındakiler hiç usanmadan, gece ve gündüz O'nu

tespih ederler.

39. Sen toprağı huşu halinde boynu bükük görüyorsun ya, işte o da Allah'ın ayetlerindedir. Onun

zerine suyu indirdiğimizde, o titrer ve kabırır. Hiç kuşkusuz, onu dirilten Muhyi, ölüleri de

mutlaka diriltecektir. O, herşey üzerinde güç sahibidir.

40. Ayetlerimiz hakkında eğri ile doğruyu birbirine katanlar, bize gizli kalmazlar. Şimdi, ateşin

içine atılan mı hayırlıdır, kıyamet günü güven içinde gelen mi? Dilediğinizi yapın. O, yapıp

ettiklerinizi iyice görmektedir.

41. Onlar, o Zikir'i, kendilerine geldiğinde inkar ettiler. Halbuki o, eşsiz yücelikte bir Kitap'tır.

42. Batıl ona, ne önünden gelebilir ne de arkasından. Hakim ve Hamid Allah'tan bir indirmedi o.

43. Senin için söylenen, senden önceki resuller için söylenenden başka şey değildir. Hiç kuşkusuz,

senin Rabbin hem çok affedicidir hem de acıklı bir azabın sahibidir.

44. Eğer biz onu yabancı dilde bir Kur'an yapsaydık, elbette şöyle diyeceklerdi: "Ayetleri

detaylandırılmalı değil miydi?" İster yabancı dilde, ister Arapça! De ki: "O, iman edenler için

bir kılavuz, bir şifadır. İnanmayanlara gelince, onların kulaklarında bir ağırlık vardır. Ve Kur'an

onlar için bir körlüktür. Böylesine, çok uzak bir mekandan seslenilmektedir.”

45. Yemin olsun, biz Musa'ya Kitap'ı verdik de onda ihtilafa düşüldü. Eğer Rabbinden bir söz

geçmiş olmasaydı, aralarında iş mutlaka bitirilirdi. Hiç kuşkusuz onlar, Kur'an hakkında, sürekli

işkillendiren bir içindedirler.

46. Kim barışa yönelik / hayırlı bir iş yaparsa kendi lehinedir. Kim de kötülük yaparsa kendi

aleyhinedir. Rabbin, kullara asla zulmetmez.

47. Kıyamet saatine ilişkin bilgi, Allah'a bırakılır. Onun ilmi dışında ne meyvalar kabuğundan

çıkarsa ne de bir dişi gebe kalır veya doğurur. “Ortaklarım nerede” diye seslendiği gün, şöyle

diyeceklerdir: “Bizden hiçbir tanık olmadığını sana arz ederiz.”

48. Daha önce yakarıp durdukları, onlardan uzaklaşıp kaybolmuştur. Kaçacak hiçbir yerleri

olmadığını anlamışlardır.

49. İnsan, hayır istemekten / hayır için dua etmekten bıkip usanmaz. Kendisine bir şer dokunmaya

görsün; hemen ümidini keser, yıkılır.

50. Eğer kendisine dokunan bir zorluktan / zarardan sonra bizden bir rahmet tattırsak, yemin olsun

şöyle diyecektir: “Bu benim hakkım. Kıyametin kopacağını da sanmıyorum.
Rabbime

döndürülmüş olsam da şüphesiz, O’nun katında benim için şaşmaz
güzellikler vardır.” Andolsun,

biz o nankörlük edenlere, yapıp ettiklerini haber vereceğiz. Andolsun, o çetin
azabı onlara

tattıracağız.

51. İnsana nimet verdiğimizde yüz çevirir, yan yatar. Kendisine şer
dokununca, hemen duaya

koyulur.

52. De ki: “Söyleyin bakalım, o Kur’an Allah katından ise, siz de onun
üstünü örttünüzse, o dönüşü

olmayan kopukluğa düşenden daha sapık kim vardır?”

53. Onlara ayetlerimizi ufuklarda ve öz benliklerinin içinde göstereceğiz. Ta
ki, onun hak olduğu

kendilerine ayan-beyan belli olsun. Kendisinin herşey üzerinde bir tanık
oluşu, senin Rabbine

yetmez mi?

54. Dikkat edin, onlar Rablerine kavuşma konusunda bir şüphe içindedirler.
Gözünüzü açın! Allah

Muhit’tir, herşeyi çepeçevre kuşatmıştır.

ŞURA SURESİ (42/62)

Rahman ve Rahim Allah’ın adıyla...

1. Ha, Mim.

2. Ayn, Sin, Kaf.

3. İşte böyle vahyeder sana ve senden öncekilere Aziz ve Hakim olan Allah.

4. Göklerdeki ve yerdeki herşey O'nundur. Öylesine yüce, öylesine büyüktür O!

5. Gökler, üstlerinden çatlayacak gibi titreşiyor. Melekler de Rablerinin hamdiyle tespih

ediyorlar ve yeryüzündekiler için af diliyorlar. Gözünüzü açıp kendinize gelin! Allah'tır ancak

hep affeden, hep merhamet eden.

6. O'nun dışında veliler edinenlere gelince, onlar üzerine gözcü de Allah'tır. Sen değilsin onlara

vekil.

7. İşte böyle! Biz sana Arapça bir Kur'an vahyettik ki, ülke ve medeniyetlerin anasını ve

çevresindekileri uyarasın. Ve toplama günü konusunda da uyarıda bulunasın. Hiç kuşku yok o

günde. Bir bölük cennettedir, bir bölük ateşte.

8. Eğer Allah dileseydi onları birtek ümmet elbette yapıverirdi. Fakat O, dilediği kişiyi rahmetine

sokar. Zalimlere gelince, onlar için ne bir dost vardır ne de bir yardımcı.

9. Yoksa O'ndan başka veliler mi edindiler? Allah! O'dur gerçek dost. Ölülerini O diriltir. O

herşeye güç yetirir.

10. Herhangi birşeyde ihtilafa düştüğünüzde onun hükmü Allah'a bırakılır. İşte budur Rabbim olan

Allah. Yalnız O'na güvenip dayandım; yalnız O'na yönelirim ben.

11. Gökleri ve yeri ortaya çıkarandır, Fatır'dır O. Size benliklerinizden eşler yapmıştır;

davarlardan da çiftler. Bu tarz içinde üretiyor sizi. O'nun benzeri gibi birşey yoktur. Gereğince

işiten, gereğince görendir O.

12. Göklerin ve yerin kilitleri / anahtarları O'nundur. Rızkı, dilediğine açıp bol bol verir. Kısarak,

ölçüyle de verir. Gerçek şu ki, O herşeyi en iyi biçimde bilmektedir.

13. Sizin için, dinden Nuh'a önerdiğini, sana vahyettiğini, İbrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya

önerdiğimizi şöyle diyerek kanunlaştırdı: "Dini dosdoğru tutun; onda bölünüp fırkalara

ayrılmayın." Onları çağırdığın bu tutum, şirke bulaşanlara çok ağır gelmiştir. Allah dilediğini

kendisi için seçer ve hakka yönelenleri kendisine iletir.

14. Kendilerine ilim geldikten sonra, sadece aralarındaki kıskançlık ve azgınlık yüzünden fırkalara

bölündüler. Eğer belli bir süreye kadar erteleme sözü Rabbinden gelmiş olmasaydı, aralarında iş

mutlaka bitirilirdi. Onların ardından Kitap'a mirasçı olanlar da onun hakkında, işkillendiren bir

kuşku içindedirler.

15. İşte bunun için sen çağrıda bulun ve emrolunduğun gibi dosdoğru yürü. Onların boş arzularına

uyuma ve şöyle de: “Allah’ın Kitap’tan indirdiğine inandım. Aranızda adaleti sağlamakla

emrolundum. Allah’tır, bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbiniz. Bizim amellerimiz bize, sizin

amelleriniz size. Bizimle sizin aranızda didişme yok. Allah bizi biraraya toplayacaktır / aramızı

bulacaktır. Dönüş O’nadır.”

16. Kabul edilşinin ardından Allah hakkında tartışmaya girenlerin delilleri Rableri katında

geçersizdir. Bunların üzerine öfke, kendilerine şiddetli bir azap vardır.

17. Gerçeğe ilişkin Kitap’ı ve adalet ölçüsünü indiren o Allah’tır. Nereden bileceksin, belki de

kıyamet saati çok yakındır.

18. Ona inanmayanlar onun çabucak gelmesini isterler. İman edenlerse ondan ürperirler ve bilirler

ki o haktır. Dikkat edin, kıyamet saati hakkında tartışıp duranlar, geri dönüşü olmayan bir

sapıklığın tam içindedirler.

19. Allah, kullarına çok lütufkardır; dilediğini rızıklandırır. O’dur en güçlü, O’dur en yüce...

20. Ahiret ekini isteyeninin o ekinini artırırız; dünya ekini isteyene de ondan veririz. Ama böylesi

için ahirette bir nasip yoktur.

21. Yoksa onların, dinden, Allah'ın izin vermediği şeyi kendileri için yasalastıran ortakları mı var?

Kesin ayrıma ilişkin söz olmasaydı, aralarında hüküm mutlaka verilirdi. O zalimler var ya, onlar

için acıklı bir azap vardır.

22. Kazandıkları tepelerine inerken o zalimlerin korkudan titrediklerini göreceksin. İman edip hayra

ve barışa yönelik işler yapanlarsa, cennetlerin bahçelerindedirler. Rableri katında kendileri için,

diledikleri herşey vardır. İşte budur o büyük lütuf.

23. Allah'ın, iman edip hayra ve barışa yönelik iyi işler yapanlara müjdelediği, işte budur. De ki:

“Ben bu tebliğime karşılık sizden, akrabamı sevmeniz dışında birşey istemiyorum.” Kim bir

iyilik / güzellik üretirse onun için, o ürettiğine bir güzellik daha ekleriz. Çünkü Allah Gafur'dur,

çok affeder; Şekur'dur, iyiliğe karşılık verir / teşekkür eder.

24. Yoksa, “yalan düzüp Allah'a iftira etti” mi diyorlar? Allah dilerse senin kalbini mühürler;

batılı mahveder ve hakkı kendi sözleriyle gerçekleştirir. Kuşkusuz O, göğüslerin özündekini çok

iyi bilir.

25. Kullarından tövbeyi kabul eden O'dur. Çirkinlikleri / kötülükleri affeden O, yapıp ettiklerinizi

bilen O...

26. İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanların dualarını O cevaplıyor, lütfundan onlara

fazlasını O veriyor. İnkarcılara da şiddetli bir azap var.

27. Eğer Allah, kulları için rızkı yayıp döşeseydi, yeryüzünde mutlaka azarlardı. Ama O, dilediğine

ölçülü olarak indiriyor. Çünkü O, kullarından gereğince haberdardır, onları iyice görmektedir.

28. O odur ki, kulları umutlarını kestikten sonra yağmuru indirir ve rahmetini yayar. Veli'dir O,

Hamid'dir.

29. Gökleri ve yeri ve bu ikisi içinde yaydığı canlıları yaratması da O'nun ayetlerindedir. O,

dilediği zamanda onları biraraya getirmeye kadirdir.

30. Size gelip çatan her musibet ellerinizin kazandığı yüzündendir. Allah birçoklarını da affediyor.

31. Siz yeryüzünde aciz bırakıcılar değilsiniz. Sizin, Allah'tan başka dostunuz da yoktur,

yardımcınız da.

32. Denizde o dağlar gibi akıp giden gemiler de O'nun ayetlerindedir.

33. Dilerse rüzgarı durdurur da o akıp giden gemiler denizin sırtında öylece kalırlar. Gereğince

sabreden, gereğince şükreden herkes için bütün bunlarda elbette ki ibretler vardır.

34. Yahut onları, içindekilerin kazançları yüzünden mahveder. Ama birçoğunu affediyor;

35. Ki ayetlerimiz hakkında tartışıp duranlar kendileri için kaçacak bir yer olmadığını bilsinler.

36. Size verilen Şeyler, şu iğreti hayatın nimetidir. İnanıp Rablerine tevekkül edenler için Allah

katında bulunan ise daha hayırlı, daha kalıcıdır.

37. Onlar, günahın büyüklerinden ve tüm iğrenliklerinden uzak dururlar. Öfkelendikleri zamansa,

affedenler onlar olur.

38. Rablerinin çağrısına cevap verirler, namazı kılarlar. İşleri / yönetimleri, aralarında bir şuradır.

Kendilerine verdiğimiz rızıklardan infak ederler.

39. Kendilerine zulüm ve haksızlık gelip çattığında, yardımlaşırlar.

40. Bir kötülüğün cezası, tıpkısı bir kötülüktür. Fakat affedip barışmayı esas alanın ücretini bizzat

Allah verir. O, zalimleri hiç sevmez.

41. Zulme uğratılışı ardından kendini savunana gelince, böyleleri aleyhine yol aranamaz.

42. Aleyhlerine yol aranacak olan şu kişilerdir ki, insanlara zulmederler ve yeryüzünde haksız yere

taşkınlıklar sergileyenler / saldırılarda bulunurlar. İşte böyleleri için acıklı bir azap vardır.

43. Sabredip bağışlayan bilsin ki bu, işlerin en zorlularındandır.

44. Allah'ın saptırdığına, O'ndan başka dost yoktur. Zalimlerin, azapla yüzyüze geldiklerinde, "geri

dönüşe bir yol yok mu” diye söylendiklerini göreceksin.

45. Ve göreceksin onları, zilletten ezilip büzülmüş halde ürkek bakışlarla bakarken, ateşe

sunulurlar. İnananlar şöyle derler: “Gerçek hüsrana uğrayanlar, kıyamet günü hem kendilerini

hem de ailelerini perişan edenlerdir. Dikkat edin, zalimler, sürüp gidecek bir azabın

içindedirler.”

46. Onların Allah’tan başka kendilerine yardım edecek velileri yoktur. Allah’ın saptırdığı kimse

için artık hiçbir yol yoktur.

47. Ertelenmesine Allah’tan izin çıkmayacak gün gelmeden önce, Rabbinizin çağrısına uyun. O gün

sığınacak yeriniz olmayacak; yaptıklarınızı inkarınız da mümkün olmayacak.

48. Yüz çevirirlerse, biz seni onlar üzerine bekçi göndermemişiz. Sana düşen, tebliğden başkası

değildir. Biz insana, bizden bir rahmet tattırdığımızda, onunla sevinip şımarır. Kendi ellerinin

hazırladığından bir kötülük başlarına sarılınca, bakarsın insan, alabildiğine nankörleşmiştir.

49. Göklerin ve yerin mülkü / yönetimi Allah’ındır. Dilediğini yaratır. Dilediğine kız evlatlar

bağışlar, dilediğine erkek evlatlar armağan eder.

50. Yahut onları erkekler ve dişiler halinde çift verir. Dilediğini de kısır yapar. O’dur bilen, O’dur

güç yetiren.

51. Allah, bir insanla ancak vahiy yoluyla yahut perde arkasından konuşur; yahut da bir resul

gönderir de kendi izniyle dilediğini vahyeder. Yüceler yücesi O'dur; hüküm ve hikmet sahibi

O'dur.

52. İşte böylece, sana da emrimizden bir ruh vahyettik. Sen, kitap nedir, iman nedir bilmezdin.

Fakat biz onu, kullarımızdan dilediğimizi kendisiyle kılavuzladığımız bir nur yaptık. Hiç

kuşkusuz sen, dosdoğru bir yola kılavuzluk etmekteisin.

53. Göklerde ve yerdeki herşeyin sahibi olan Allah'ın yoludur o. Gözünüzü açın, bütün iş ve

oluşlar Allah'a varır.

ZÜHRUF SURESİ (43/63)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Ha, Mim.
2. O apaçık, Kitap'a yemin olsun ki,
3. Biz onu akıl erdiresiniz diye Arapça bir Kur'an yaptık.
4. Ve o, bizim katımızdaki ana Kitap'ta çok yüce, çok hikmetlidir.
5. Siz haddi aşan bir toplumsunuz diye, o Kur'an uyarısını sizden uzak mı turalım?

6. Biz, öncekiler içinde de nice peygamberler gönderdik.

7. Onlara bir peygamber geldiğinde mutlaka onunla alay ediyorlardı.

8. Biz, gücü kuvveti daha üstün olanları da helak etmişizdir. Öncekilerin örneği geçti.

9. Andolsun, eğer onlara, “gökleri ve yeri kim yarattı” diye sorsan, kesinlikle şöyle diyeceklerdir:

“Onları, Aziz ve Alim olan yarattı.”

10. O, yerküreyi size bir beşik yaptı. Ve onda sizler için yollar oluşturdu ki, varacağınız yere

varabilesiniz.

11. Gökten bir ölçüye bağlı olarak su indirmiştir O. O suyla biz ölü bir beldeyi hayata kavuşturduk.

İşte siz de böyle çıkarılacaksınız.

12. Tüm çiftleri de yaratan O’dur. Ve O, sizin için gemilerden ve hayvanlardan binmekte olduğunuz

şeylere de vücut verdi;

13. Ki onların sırtlarına kurulasınız, sonra oraya kurulduğunuzda, Rabbinizin nimetini hatırlaya da

şöyle diyebilirsiniz: “Adı ve kudreti yücedir bunu bizim emrimize verenin. Yoksa biz bunu kendimize

yanaştıramazdık.”

14. “Ve gerçekten biz, halden hale geçerek Rabbimize mutlaka döneceğiz.”

15. Kullarından O’na bir pay çıkardılar / bir parça isnat ettiler. Hiç kuşkusuz, insan apaçık bir

nankördür.

16. Yoksa Allah, yarattıklarından kızları kendine ayırdı da oğullarla seçkinleşmeyi size mi bıraktı?

17. Onlardan biri, Rahman'a benzer gösterdiği / Rahman'a isnat ettiği kız evlatla müjdelendiğinde,

yüzü simsiyah kesilir de öfkeden yutkunur durur.

18. Süs içinde yetiştirilen, fakat çekişme ve savaşta yetersiz kalanı, öyle mi?

19. Rahman'ın kulları olan melekleri, dişiler saydılar. Onların yaradılışına tanık mıydılar?

Tanıklıkları yazılacak ve sorguya çekilecekler.

20. Bir de dediler ki: "Rahman dileyseydi, onlara tapınmazdık." Bu konuda hiçbir bilgileri yoktur.

Sadece saçmalıyorlar.

21. Yoksa onlara bundan önce bir kitap verdik de ona mı yapışmaktadırlar?

22. Hayır, sadece şunu söylemişlerdir: "Biz atalarımızı bir ümmet / bir din üzerinde bulduk; onların

eserlerini izleyerek biz de doğruya ve güzele varacağız."

23. İşte böyle! Senden önce de hangi kente bir uyarıcı göndermişsek, oranın servetle şımarmış

kodamanları mutlaka şöyle demişlerdir: "Biz atalarımızı bir ümmet / bir din üzerinde bulduk;

onların eserlerine uyararak yol alacağız."

24. Uyarıcı dedi: "Peki ben size, atalarımızı üzerinde bulduğunuz şeyden daha iyi yol göstereni

getirmiş olsam da mı?” Dediler: “Doğrusu, biz seninle gönderilen şeyi tanımıyoruz.”

25. Bunun üzerine onlardan öc aldık. Bir bak, nice olmuştur o yalanlayanların sonu!

26. Bir zaman İbrahim, babasına ve toplumuna şöyle demişti: “Ben sizin taptıklarınızdan uzağım.”

27. “Yalnız beni yaratana kulluk ederim. Bana, O kılavuzluk edecektir.”

28. O, sözünü, kendinden sonra yaşayacak bir mesaj yaptı ki, insanlar hakka dönebilsinler.

29. Ben, şunları ve atalarını, kendilerine hak ve açık kanıtlı resul gelinceye kadar nimetlendirdim.

30. Ne var ki, hak kendilerine geldiğinde şöyle dediler: “Bu bir büyü, biz bunu inkar ediyoruz.”

31. Ve dediler: “Şu Kur’an, iki kent içinden büyük bir adama indirilmeli değil miydi?”

32. Rabbinin rahmetini onlar mı bölüştürüyorlar? Dünya hayatında onların geçimliklerini

aralarında biz paylaştırdık. Ve onların kimini kimine derecelerle üstün kıldık ki, bazısı bazısını

tutup çalıştırsın. Rabbinin rahmeti, onların derleyip topladıklarından daha hayırlıdır.

33. İnsanlar bir tek ümmet haline gelmeyecek olsalardı, o Rahman’a nankörlük edenlerin evlerine

gümüştten tavanlar çatar, sırtlarına binip yükselecekleri merdivenler / asansörler yapardık.

34. Evlerine kapılar, üzerlerinde yan yatacakları koltuklar yapardık;

35. Her yanda süsler oluştururduk. İşte bütün bunlar, şu iğreti dünya hayatının nimetidir. Rabbinin

katındaki ahiret ise takva sahipleri içindir.

36. Kim Rahman'ın Zikri'ni görmezlikten gelip ondan uzaklaşırsa biz ona bir şeytanı musallat

ederiz de ona can yoldaşı olur.

37. Bu şeytanlar onları yoldan saptırırlar. Onlarsa kendilerinin hala hidayet üzere olduklarını

sanırlar.

38. Sonunda bize geldiğinde, şeytan yoldaşına şöyle der: “Keşke aramızda iki doğru arası kadar

uzaklık olsaydı. Ne kötü yoldaşmışsın sen!”

39. Bugün hiçbir şey işinize yaramayacaktır. Çünkü zulme sapmışsınız. Azapta ortaklık

kuracaksınız.

40. Sen şimdi sağırlara söz mü duyuracaksın; yoksa körlere, apaçık sapıklığa dalmışlara kılavuzluk

mu edeceksin?!

41. Ya biz, seni alıp götürdükten sonra onlardan öc alırız;

42. Yahut da onlara yönelttiğimiz tehdidi sana gösteririz. Biz onlarla başa çıkacak güçteyiz.

43. Sen, sana vahyedilene sımsıkı sarıl. Hiç kuşkusuz sen, dosdoğru bir yol üzerindesin.

44. Gerçek şu ki bu Kur'an sana ve toplumuna bir öğüttür. Bundan sorumlu

tutulacaksınız.

45. Senden önce gönderdiğimiz resullerimize sor: Rahman'dan başka kulluk / ibadet edilecek

tanrılar yapmış mıyız?

46. Andolsun, Musa'yı ayetlerimizle Firavun'a ve onun üst düzey adamlarına gönderdik de onlara

dedi ki: "Ben alemlerin Rabbi'nin resulüyüm."

47. Musa onlara ayetlerimizi getirdiğinde onlar bu ayetlere gülüyorlardı.

48. Onlara gösterdiğimiz her mucize, kızkardeşi mucizeden / bir önceki mucizeden mutlaka daha

büyüktü. Belki dönerler diye onları azaba da uğrattık.

49. Dediler ki: "Ey büyücü! Sana verdiği söz aşkına, Rabbine bizim için bir yakarıver; biz artık

doğru yola gireceğiz."

50. Fakat kendilerinden azabı kaldırdığımızda hemen yan çizmeye başladılar.

51. Firavun, toplumu içinde haykırıp şöyle dedi: "Ey toplumum! Mısır'ın mülk ve yönetimi benim

değil mi? İşte şu nehirler benim altımdan akıyor. Görmüyor musunuz?"

52. "Yoksa ben şu zavallı, şu meramını anlatamayacak adamdan hayırlı değil miyim?"

53. "Ona altın bilezikler atılmalı, yanında-hizmetinde melekler bulunmalı değil miydi?"

54. İşte toplumunu böyle küçimsedi, onlar da ona itaat ettiler. Çünkü onlar yoldan sapmış bir

toplum idiler.

55. Onlar bizi bu şekilde öfkelerince, biz de onlardan öc aldık; hepsini suya gömüverdik.

56. Onları, sonra gelecekler için eski bir örnek yaptık.

57. Meryem'in oğlu, bir örnek olarak ortaya konunca, senin toplumun buna karşı hemen bağırıp

çağırmaya başladı.

58. Dediler ki: "Bizim tanrılarımız mı hayırlı, o mu?" Bunu sana sadece çekişme olsun diye örnek

verdiler. Çekişmeyi seven / kinci bir toplumdur onlar.

59. Meryem'in oğlu, kendisine nimet sunduğumuz ve İsrailoğullarına örnek yaptığımız bir kuldu.

60. Eğer dileseydik, içinizden, yeryüzünde size halef olacak melekler vücuda getirirdik.

61. Hiç kuşkusuz o, kıyamet saati için bir bilgidir. O halde sakın o saat hakkında şüpheye düşmeyin;

bana uyun. Dosdoğru yol budur.

62. Sakın şeytan sizi geri çevirmesin. O, sizin için açık bir düşmandır.

63. İsa, açık-seçik kanıtlarla geldiğinde şöyle demişti: "Ben size hikmet getirdim ve tartışıp

durduğunuz şeylerin bir kısmını size açıklayayım diye geldim. O halde Allah'tan korkun ve bana

itaat edin."

64. "Kuşkusuz Allah hem benim Rabbimdir hem sizin Rabbiniz. O halde

O'na kulluk / ibadet edin.”

65. Böyle iken, aralarından çıkan hizipler ihtilafa düştüler. Korkunç bir günün azabından vay haline

o zulmedenlerin!

66. Hiç farkında olmadıkları bir sırada o saatin birdenbire kendilerine gelmesinden başka neyi

bekliyorlar?

67. Dostlar o gün birbirine düşman kesilirler. Ancak takvaya sarılanlar böyle değildir.

68. Ey kullarım! Bugün size korku yok; sizler tasalanmayacaksınız da!

69. Onlar, ayetlerimize iman edip müslüman olmuşlardı.

70. Cennete girin! Siz ve eşleriniz ikramlarla ağırlanacaksınız.

71. Çevrelerinde altın tepsiler, kadehler dolaştırılır. Orada, nefislerin arzu duyacağı, gözlerin

zevkleneceği herşey vardır. Ve siz orada sürekli kalacaksınız.

72. İşte size, yapıp ettiklerinize karşılık mirasçı kılındığınız cennet!

73. Orada sizin için pek çok meyva var. Onlardan yiyeceksiniz.

74. Günahkarlar ise cehennem azabının içinde sürekli kalacaklardır.

75. Azapları hafifletilmeyecektir; onun içinde ümitsiz kalacaklardır.

76. Biz onlara zulmetmedik; onlar zalimlerin ta kendileriydi.

77. Şöyle seslenecekler: “Ey Malik! Rabbin işimizi bitiriversin.” O şöyle diyecek: “Hep böyle

kalacaksınız!”

78. Andolsun, size hakkı getirdik ama çoğunuz haktan tiksiniyorsunuz.

79. Yoksa bir iş ve oluştta kesin karara mı vardılar? Kuşkusuz, biz de kesin kararlıyız.

80. Yoksa onların sırlarını, fısıltılarını duymadığımızı mısıyorlar? Hayır, öyle değil; resullerimiz

yanlarında yazıp duruyorlar.

81. De ki: “Eğer Rahman’ın bir çocuğu olsaydı, ona kulluk edenlerin ilki ben olurum.”

82. Göklerin ve yerin Rabbi, arşın Rabbi onların nitelendirmelerinden arınmıştır, yücedir.

83. Bırak onları, kendilerine vaat edilen günlerine kavuşuncaya değin dalıp gitsinler, oynayıp

oyalansınlar!

84. Göklerde ilah olan da O, yerde ilah olan da O. O’dur Hakim, O’dur Alim.

85. Göklerin, yerin ve bunlar arasındakilerin mülkü / yönetimi kendine ait olan o Allah’ın şanı

yücedir. Kıyamet saatine ilişkin bilgi O’nun katındadır. Siz de O’na döndürüleceksiniz.

86. O’nu bırakıp da yakardıkları, şefaata edemezler. Bilerek hakka tanıklık eden kimseler başka...

87. Kendilerini kim yarattı diye onlara sorsan, yemin olsun, “Allah” diyeceklerdir. Peki nasıl

döndürülüyorlar?

88. Onun “ey Rabbim” deyişine yemin olsun ki, bunlar iman etmez bir topluluktur.

89. Artık sen onlara aldırma, “selam!” deyiver. Yakında bilecekler.

DÜHAN SURESİ (44/64)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Ha, Mim.
2. O ayan-beyan gösteren Kitap'a yemin olsun ki,
3. Biz onu kutlu / bereketli bir gecede indirdik. Hiç kuşkusuz, biz uyarıcılarız.
4. Hikmetlerle dolu her iş ve oluş o gecede ayırt edilir,
5. Katımızdan bir emir olarak. Hiç kuşkusuz biz, resuller göndeririz,
6. Senin Rabbinden bir rahmet olarak. Hiç kuşkusuz O, gereğince duyan, gereğince bilendir.
7. Göklerin, yerin ve bunlar arasındakilerin Rabbidir O, eğer görürcesine biliyor iseniz.
8. Tanrı yoktur O'ndan başka. Diriltir ve öldürür. Sizin de Rabbinizdir O, önceki atalarınızın da Rabbidir.
9. İş onların sandığı gibi değil. Bir kuşku içinde oynayıp oyalanmaktadırlar.
10. Artık sen göğün açıkça izlenen bir duman getireceği günü gözle.
11. İnsanları kuşatıp sarar. İnletici bir azaptır bu.
12. "Ey Rabbimiz, kaldır bizden bu azabı. Biz gerçekten müminleriz."
13. Nerede onlarda öğüt almak? Andolsun, delillerle açıklayan bir resul gelmişti onlara.

14. Ama ondan yüz çevirdiler ve şöyle dediler: “Eğitilmiş bir mecnun!”

15. Biz azabı biraz kaldırırız; siz eski halinize tekrar dönersiniz.

16. O gün en büyük vuruşla vururuz biz. Şu bir gerçek ki, intikam da alırız biz.

17. Kudretimize yemin olsun ki, onlardan önce Firavun’un kavmini de ince bir imtihana çektik de,

asil ve onurlu bir resul geldi onlara.

18. Şöyle sesleniyordu: “Ey Allah’ın kulları, bana gelin! Çünkü ben sizin için güvenilir bir

resulüm.”

19. “Allah’a karşı ululuk taslamayın. Ben size apaçık bir kanıt getirmekteyim.”

20. “Ben, beni taşlamanızdan Rabbim ve Rabbinize sığındım.”

21. “Bana inanmadınızsa bari benden uzak durun.”

22. Sonra Rabbine, “bunlar günah işleyen bir topluluktur” diye yakardı.

23. Bunun üzerine, Allah buyurdu: “O halde kullarımı geceleyin yola çıkar, çünkü takip

edileceksiniz.”

24. “Denizi açık bırak, çünkü onlar, boğulmaya mahkum edilmiş bir ordudur.”

25. Geriye nice bahçeler, nice pınarlar bıraktılar.

26. Nice ekinler, nice seçkin makamlar.

27. İçinde zevk sürdükleri nice nimetler.

28. İşte böyle! Onlara başka bir toplumu mirasçı kıldık.
29. Ne gök ağladı onlar için ne yer. Yüzlerine bakılmadı bile!
30. Andolsun, İsrailoğullarını, rezil edici bir azaptan kurtardık.
31. Firavun'dan kurtardık. Firavun, haddi aşanların büyüklük taslayanlarından biriydi.
32. Yemin olsun, biz onları bir ilim sayesinde alemlere üstün kılmıştık.
33. Onlara, içinde açık bir imtihan bulunan ayetler vermiştik.
34. Şimdi, şunlar tutmuş diyorlar ki:
35. "İlk ölümümüzden başkası yok. Biz diriltilecek falan değiliz."
36. "Eğer doğru sözlülerseniz, atalarımızı geri getirin."
37. Onlar mı hayırlı yoksa Tübbâ' halkıyla onlardan önce gelenler mi? Onları helak ettik; çünkü onlar, günaha batmış insanlardı.
38. Biz gökleri, yeri ve bunlar arasındakileri eğlenmek için yaratmadık.
39. İkisini de, sadece gerçeği göstermek üzere yarattık. Ama onların çokları bilmiyorlar.
40. Hiç kuşkusuz, ayırım günü hepsinin buluşma zamanıdır / buluşma yeridir.
41. Bir gündür o ki, dostun dosta yararı olmaz. Onlara yardım da edilmez.
42. Allah'ın rahmet ettiği kimse müstesna. Allah Aziz'dir, Rahim'dir.
43. Şu bir gerçek ki zakkum ağacı,
44. Günahkarların yemeğidir.

45. Erimiş maden misali, karınlarda kaynar.
46. Sıcak suyun kaynaması gibi...
47. “Tutun onu, cehennemın tam ortasına götürün.”
48. “Sonra başının üstüne, kaynar su azabından dökün.”
49. “Tat bakalım! Hani sen onurluydun, seçkindin.”
50. “İşte budur o kuşkulanıp durduğunuz şey.”
51. Korunup sakınanlar, güvenli bir makamdadır;
52. Bahçelerde, pınar başlarında.
53. İnce ipekten, parlak atlastan giymiş olarak, karşılıklı oturmaktadırlar.
54. İşte böyle! Onları iri gözlü hurilerle de eşleştirmişizdir.
55. Orada, güvenli bir biçimde her türlü meyveyi isterler.
56. Orada, ilk ölüm dışında ölüm tatmazlar. Allah onları cehennem azabından korumuştur.
57. Rablerinden bir lütuf olarak böyledir. İşte budur o büyük başarı.
58. Biz o Kur’an’ı senin dilinle / senin diline kolaylaştırdık ki, düşünüp öğüt alabilsinler.
59. Artık, beklemeye geç. Çünkü onlar da beklemekteler.

CASİYE SURESİ (45/65)

Rahman ve Rahim Allah’ın adıyla...

1. Ha, Mim.

2. Aziz ve Hakim olan Allah'tan Kitap'ın indirilişidir bu.

3. Kuşkusuz, göklerde ve yerde iman sahipleri için sayısız ayetler vardır.

4. Ve sizin yaratılışınızda, her yana yaydığı canlılarda, kesinliği yakalayan bir topluluk için

ibretler, işaretler vardır.

5. Geceyle gündüzün birbiri ardınca gelişinde, Allah'ın gökten bir rızık indirip de onunla

yerküreyi ölümünden sonra hayata kavuşturmasında, rüzgarların herbir yana sevkedişinde de

aklını çalıştıran bir topluluk için izler, işaretler vardır.

6. İşte bunlar, Allah'ın ayetleridir ki, onları sana hak olarak okuyoruz. Hal böyle iken Allah'tan

ve onun ayetlerinden sonra hangi hadise inanıyorlar?!

7. Yazıklar ve azaplar olsun günaha batmış her yalancı iftiracıya,

8. Ki Allah'ın ayetlerinin kendisine okunuşunu dinler, sonra böbürlenmiş olarak inadına devam

eder. Sanki hiç duymamıştır onları. Artık acıklı bir azapla muştula böylesini.

9. Ayetlerimizden birşeyin bilgisine ulaşınca, alaya aldı onu. İşte onlar içindir horlayıp yere

batıran azap.

10. Arkalarından cehennem. Ne kazanmış oldukları ne de Allah dışında edindikleri veliler onlara

hiçbir yarar sağlamayacaktır. Çok büyük bir azap vardır onlar için.

11. İyiye ve güzele bir kılavuzdur bu. Rablerinin ayetlerini inkar edenler için, korkunç bir pislik

azabı olacaktır.

12. Allah size denizi boyun eğdirdi ki, içinde gemiler O'nun emriyle akıp gitsin, lütfundan istekte

bulunasınız ve şükredebilesiniz.

13. Göklerde ne var, yerde ne varsa tümünü, O'ndan bir lütuf olarak size boyun eğdirmiştir. Bunda,

derin derin düşünen bir topluluk için elbette ibretler vardır.

14. İman edenlere söyle: "Allah'ın günlerini ummayanları affetsinler ki, O, bir toplumu

kazandıklarıyla cezalandırsın."

15. Kim hayra ve barışa yönelik bir iş yaparsa kendi lehinedir. Kötülük yapan da aleyhine yapmış

olur. Sonunda Rabbinize döndürülürsünüz.

16. Yemin olsun biz, İsrailoğullarına Kitap'ı, hükmetme gücünü, peygamberliği verdik, onları temiz

yiyeceklerden rızıklandırdık ve kendilerini alemler üzerine imtiyazlı kıldık.

17. Onlara, iş ve yönetime ilişkin açık-seçik belgeler sunduk. Onlar, kendilerine ilim geldikten

sonra, aralarındaki azgınlık ve kıskançlık yüzünden ihtilafa düştüler. Hiç kuşkusuz, Rabbin, onlar

arasında, tartışıp durdukları şeyle ilgili olarak kıyamet günü hüküm verecektir.

18. Daha sonra seni, iş ve yönetimde bir yol ve metod üzerine koyduk. Arık ona uy. Bilmeyenlerin

keyifleri ardınca gitme.

19. Kuşkun olmasın ki onlar, Allah karşısında sana hiçbir yarar sağlayamazlar / Allah'tan gelecek

hiçbir şeyi senden uzaklaştıramazlar. Zalimler birbirlerinin dostlarıdır; Allah ise takvaya

sarılanların Veli'sidir.

20. Bu Kur'an, insanların kalp gözlerini açacak ışıklardan oluşur. Gereğince inanan bir toplum için

de bir kılavuz ve bir rahmettir o.

21. Kötülöklere cesaretle dalanlar sanıyorlar mı ki, biz kendilerini, iman edip hayra ve barışa

yönelik işler yapanlarla aynı tutacağız. Hayatları ve ölümleri onlarla aynı mı olacak?! Ne kötü

hüküm veriyor bunlar!

22. Ve Allah, gökleri ve yeri hak olarak yarattı. Ta ki her benlik, kazancının karşılığıyla, hiç kimse

zulme uğratılmaksızın, yüzyüze getirilsin.

23. İğreti arzusunu ilah edineni gördün mü? Allah onu bir ilim üzerine saptırmış, kulağı ve kalbi

üzerine mühür basmış, gözünün üstüne de bir perde çekmiştir. Allah'tan sonra ona kim kılavuzluk

edecektir. Hala düşünüp ibret almıyor musunuz?

24. Dediler ki: “Şu dünya hayatımızdan başkası yok. Ölüyoruz, diriliyoruz. Bizi zamandan başkası

helak etmiyor.” Onların bu konuda hiçbir bilgileri yoktur. Sadece sanıda bulunuyorlar.

25. Ayetlerimiz, karşılarında açık-seçik mesajlar halinde okunduğunda, delilleri sadece şöyle

demek olmuştur: “Doğru sözlüler iseniz atalarımızı getirin.”

26. De ki: “Sizi Allah yaşatıyor; sonra sizi öldürecek, sonra da o hakkında hiç kuşku bulunmayan

kıyamet gününde biraraya getirecek. Ama insanların çokları bilmiyorlar.”

27. Göklerin ve yerin mülkü / saltanatı Allah’ındır. Kıyamet kopunca, işte o gün, gerçekleri

hükümsüz kılanlar hüsrana uğrayacaklardır.

28. O gün tüm ümmetleri, toplanıp diz çökmüş görürsün. Her ümmet kendi kitabına davet edilir.

Bugün, yapıp-ettiklerinizin karşılığıyla yüzyüze getirileceksiniz.

29. Bu bizim kitabımız, karşınızda gerçeği söylüyor. Çünkü biz, yapıp-ettiklerinizin kopyasını

çıkarıyorduk / yaptıklarınızı kaydediyorduk.

30. İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanların durumu şu: Rableri onları rahmetine

sokacaktır. İşte açık zafer budur.

31. İnkâr ve nankörlüğe sapmış olanlara gelince, onlara şöyle denecek: “Ayetlerimiz karşınızda

okunurdu ama siz büyüklük taslardınız, günahkar bir toplum oldunuz, öyle değil mi?”

32. Hani size, “hiç kuşkusuz, Allah’ın vaadi haktır, kıyamet saatinde de şüphe yoktur” dendiğinde,

siz şöyle demiştiniz: “Saat nedir, bilmiyoruz. Sadece birşeyler var sanıyoruz; kesin bir bilgimiz

olmadığı için inanmıyoruz.”

33. Yaptıklarının kötülükleri karşlarına dikilmiş, alay edip durdukları şey kendilerini

kuşatıvermiştir.

34. Şöyle denilir: “Unutuyoruz sizi bugün. Tıpkı sizin, bugününüze kavuşmayı unuttuğunuz gibi. İşte

böyle! Sığınağınız ateştir; hiçbir yardımcınız da olmayacaktır.”

35. Bunun sebebi şudur: “Siz, Allah’ın ayetlerini eğlence aracı yaptınız, dünya hayatı sizi aldattı /

gurura itti. Bugün ateşten çıkarılmayacaklar, özür dilemeleri de kabul edilmeyecek.”

36. Hamd; göklerin Rabbi, yerin Rabbi, alemlerin Rabbi olan Allah’adır.

37. Göklerde ve yerde ululuk / büyüklük O’nundur. Aziz’dir O, Hakim’dir.

AHKAF SURESİ (46/66)

Rahman ve Rahim Allah’ın adıyla...

1. Ha, Mim.

2. Hikmeti sınırsız, kudreti sonsuz Allah'tan, Kitap'ın indirilişidir bu.

3. Gökleri ve yeri ve ikisi arasındakileri hak olarak ve belirlenmiş bir süre için yarattık biz.

Küfre batanlarsa uyarılmış oldukları şeyden yüz çevirmektedirler.

4. De ki: "Allah dışında yakarmakta olduklarınızı gördünüz mü? Gösterin bana, yerden neyi

yarattılar onlar? Yoksa göklerde bir ortaklıkları mı var? Eğer doğru sözlü kişiler iseniz bundan

önce bir kitap, yahut bir bilgi kalıntısı getirin."

5. Allah'ı bırakıp da kıyamet gününe kadar kendisine cevap vermeyecek birilerine yalvarıp

durandan daha sapık kim vardır? Ve o yalvardıkları, onların yakarışından habersizdirler.

6. İnsanlar, haşredilmek üzere toplandığında, o taptıkları onlara düşman olurlar; onların

ibadetlerini de inkar ederler.

7. Herşeyi ayan beyan gösteren ayetlerimiz onlara okunduğunda, kendilerine gelmiş olan hakkı

inkar edenler şöyle derler: "Açık bir büyüdür bu!"

8. Yahut da şöyle diyorlar: "Uyduruyor onu!" De ki: "Eğer uydursaydım onu, hiçbir şeye sahip

olamazdınız Allah'tan kurtarmak için beni. İçine gömüldüğünüz yaygarayı en iyi bilen O'dur.

Benimle sizin aranızda tanık olarak O yeter. Çok affedici, çok merhametlidir O."

9. De ki: “Ben resuller içinden bir türedi değilim. Bana ve size ne yapılacağını da bilmiyorum.

Bana vahyedilenden başkasına da uymam. Ve ben, açıkça uyarıcı bir elçiden başkası da değilim.”

10. De ki: “Hiç düşündünüz mü? Eğer bu, Allah katından ise ve siz onu tanımamışsanız,

İsrailoğullarından bir tanık da onun benzerine tanıklık edip inandığı halde, siz böhürlenmişseniz

haliniz nice olur! Allah, zalimler topluluğuna kılavuzluk etmez.”

11. Evet, inkar edenler, inananlara şöyle derler: “Eğer bu, hayırlı birşey olsaydı, bunlar ona

inanmakta bizi geçemezlerdi.” Bununla umduklarını bulamayınca şöyle diyecekler: “Bu eski bir

uydurmadır.”

12. Halbuki ondan önce, bir önder ve bir rahmet olarak Musa'nın kitabı var. Bu Kur'an da

öncekileri tasdikleyen bir kitaptır. Zulmedenleri uyarısın, güzel davrananlara müjde olsun diye

Arap dilindedir.

13. “Rabbimiz Allah'tır” deyip, sonra da dosdoğru yol alanlar var ya, onlar için hiçbir korku

yoktur; onlar tasalanmayacaklardır da...

14. Cennet halkıdır onlar. Yapıp ettiklerine karşılık olarak sürekli kalacaklardır orada.

15. Biz insana, anne-babasına çok iyi davranmasını önerdik. Annesi onu

zahmetle taşıdı, zahmetle

doğurdu. Taşınması ve süttten kesilmesi otuz aydır. Nihayet, yiğitlik çağına gelip kırk yıla

erdiğinde şöyle der: “Rabbim; beni, bana ve ebeveynime verdiğin nimete şükretmeye, hoşnut

olacağın iyi bir iş yapmaya yönelt. Soyum içinde, benim için iyilik ve barışı gerçekleştir. Sana

yöneldim ben, sana teslim olanlardanım ben.”

16. Bunlar, cennet halkı arasında o kimselerdir ki, yaptıklarının en güzelini kabul ederiz,

çirkinliklerini görmezlikten geliriz. Bu onlara verilmiş olan şaşmaz vaattir.

17. Birisi de ana-babasına: “Yazık size, benden önce bir yığın nesil gelip geçtiği halde, siz bana,

benim diriltileceğimi mi söylüyorsunuz?” dedi. Onlarsa Allah’a sığınarak, “yazıklar olsun sana;

inansana, Allah’ın vaadi haktır” diye vahlanınca o şöyle dedi: “Bu, öncekilerin masallarından

başkası değil.”

18. İşte bunlar, kendilerinden önce gelip geçmiş cin ve insan ümmetleri içinde, üzerlerine azap hak

olanlardır. Hiç kuşkusuz onlar, hüsrana uğrayanlardır.

19. Herbirinin, yapıp ettiklerinden dereceleri vardır. Amellerinin karşılığı eksiksiz verilecektir,

hiçbir haksızlığa uğratılmayacaklardır.

20. Gün olur, inkar edenler ateşe arz edilirler. Onlara denir ki: “İyiliklerinizi / nimetlerinizi, o

iğreti dünya hayatında silip süpürdünüz, onlarla zevklenip eğlendiniz. Bugünse alçaltıcı azapla

cezalandırılacaksınız. Çünkü siz yeryüzünde haksız yere büyüklük tasladınız ve gerçeğe ters

düştünüz.”

21. Ad kavminin kardeşini de an. O, kendinden önce ve sonra uyarıcıların gelip geçtiği Ahkaf'ta,

toplumunu şöyle uyarmıştı: “Allah'tan başkasına kulluk / ibadet etmeyin. Gerçek şu ki, ben sizin

büyük bir günün azabına uğramanızdan korkuyorum.”

22. Dediler: “Sen bizi, tanrılarımızdan yüz geri etmek için mi geldin? Eğer doğru sözlülerden isen,

bizi tehdit ettiğin şeyi ortaya getir.”

23. Dedi: “İlim, ancak Allah katındadır. Ben size, bana vahyedileni tebliğ ediyorum. Fakat sizin,

cahillik edip duran bir toplum olduğunuzu görüyorum.”

24. Nihayet onu, vadilerine doğru gelen geniş bir bulut halinde görünce: “Ha dediler, bu bize

yağmur getirecek bir bulut.” Hayır, o, aceleden istediğiniz şeyin ta kendisi. Bir rüzgar ki, içinde

acıklı bir azap var.

25. Rabbinin emriyle herşeyi yerle bir edecek. Sonunda o hale geldiler ki, konutlarından başka

hiçbir şey görünmüyordu. Günahkarlar topluluğunu işte böyle cezalandırırız biz.

26. Andolsun, onlara, size vermediğimiz imkan ve kudreti vermiştik. Onlar için işitme gücü, gözler

ve gönüller oluşturmuştuk. Fakat, ne işitme güçleri ne gözleri ne de gönülleri, kendilerine hiçbir

yarar sağlamadı / kendilerinden hiçbir şeyi uzaklaştıramadı; çünkü ayetlerimize karşı

direniyorlardı. Ve alaya aldıkları şey, onları kuşatıp sardı.

27. Andolsun, sizi çevreleyen kentleri / medeniyetleri de helak ettik. Belki dönerler diye ayetleri

değişik biçimlerde sıralayıp durmuştuk.

28. Allah'ın yanında yakınık sağlamak için edindikleri ilahlar, onlara yardım etseydi ya! Tam

aksine, onlardan uzaklaşıp kayboldular. Bun onların yalanları, uydurup durduklarıydı.

29. Bir zaman, cinlerden bir topluluğu, Kur'an'ı dinlemeleri için sana yöneltmiştik. Onu dinlemeye

hazır hale geldiklerinde: "Susup dinleyin." dediler. Dinleme bitirilince de uyarıcılar olarak kendi

toplumlarına döndüler.

30. Dediler ki: "Ey toplumumuz! Biz; Musa'dan sonra indirilen, kendinden öncekini doğrulayan,

hakka ve dosdoğru yola ileten bir Kitap dinledik."

31. "Ey toplumumuz! Allah'ın davetçisine uyun, ona iman edin ki Allah,

günahlarınızdan bir kısmını

bağışlasın ve sizi acıklı bir azaptan korusun.”

32. Allah'ın davetçisine uymayan, yeryüzünde hiç kimseyle yarışamaz / hiç kimseyi aciz bırakamaz.

Böylesinin, Allah dışında dostları da olmaz. Böyleleri apaçık bir sapıklık içindedirler.

33. Görmediler mi ki; gökleri ve yeri yaratan, bunları yaratmakla yorgunluğa düşmeyen Allah,

ölüleri diriltmeye de kadirdir. Evet, O herşeye kadirdir.

34. Gün gelir, o inkar edenler, ateşe arz edilirler. “Bu gerçek değil miymiş?” diye sorulur.

“Elbette! Rabbimize yemin ederiz, gerçekmiş.” derler. Allah buyurur: “O halde, inkar

ettiğinizden ötürü tadın azabı.”

35. Artık, resullerin azim sahibi olanlarının sabrettiği gibi sabret. O inkarcılar için acele etme.

Tehdit edildikleri azabı gördükleri gün, gündüzün sadece bir saati kadar yaşamış gibi olurlar.

Bir duyurudur bu. Fasıklar topluluğundan başka kim helak edilir!

MUHAMMED SURESİ (47/99)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Küfre saplanıp Allah'ın yolundan alıkoyanların yapıp ettiklerini O, boşa çıkarmıştır.

2. İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlar ve Muhammed'e indirilene –ki o onların

Rablerinden bir haktır- inanmış olanlara gelince, Allah onların çirkin davranışlarını örtmüştü ve

gönüllerini iyilik ve barışa yöneltmiştir.

3. Bu böyledir; çünkü küfre batanlar boş ve tutarsıza uymuşlardır. İman edenler ise Rablerinden

gelen hakka uymuşlardır. İşte Allah, insanlara kendi durumlarını bu şekilde örnekleyerek anlatır.

4. Küfre batmışlarla burun buruna geldiğinizde, boyunlar vurulur. Nihayet onları bastırıp

sindirdiğinizde, antlaşma bağına sıkı bağlayın. Artık bundan sonrası ya bir bağışlama ya bir

fidyedir. Nihayet harp, ağırlıklarını yere bırakır. İşte böyle! Eğer Allah dileseydi, onlardan öd

alırdı. Ama kiminizi kiminizle denemek için böyledir. Allah yolunda öldürülenlerin amelleri asla

gözardı edilmeyecektir.

5. Onları doğruya ve güzele kılavuzlayacak ve kalplerini barışa yöneltecektir.

6. Ve onları, kendilerine tanımlamış olduğu o cennete koyacaktır.

7. Ey iman sahipleri! Eğer siz Allah'a yardım ederseniz, Allah da size yardım eder ve ayaklarınızı

sağlam bastırır.

8. Küfre sapanlara gelince, kayıp ve yıkım onlara! Yapıp ettiklerini boşa çıkardı onların.

9. Bu böyledir; çünkü onlar Allah'ın indirdiğini tiksindirici bulmuşlardır. Allah da onların tüm

amellerini boşa çıkarmıştır.

10. Onlar yeryüzünde dolaşıp da kendilerinden öncekilerin sonlarının nasıl olduğuna bir

bakmıyorlar mı? Allah onları yerle bir etmiştir. Şu inkar edenlere de onlara yapılanın aynısı

yapılacaktır.

11. Bu böyledir; çünkü Allah, iman edenlerin Mevla'sıdır. Küfre sapanların ise Mevla'sı yoktur.

12. Şu bir gerçek ki Allah, iman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanları, altlarından ırmaklar

akan cennetlere koyacaktır. Küfre sapanlarsa zevk edip eğlenmeye bakarlar; davalarının yediği

gibi yer içerler. Varacakları yer ateştir onların.

13. Seni yerinden çıkararak o kentinden çok daha kuvvetli nice kentler vardı ki, biz hepsini helak

ettik; hiçbir yardımcısı olmadı.

14. Rabbinden açık bir kanıt üzere olan, amelinin çirkinliği kendisine süslü gösterilip de boş

arzularına uyanlara benzer mi?

15. Sakınanlara vaat olunan cennetin durumu şöyledir: Orada, bozulmayan sudan ırmaklar, tadı

bozulmayan süttten nehirler, içenlere lezzet sunan bir şaraptan nehirler, süzme bir baldan oluşan

nehirler var. Ve orada kendileri için her türlü meyvanın yanında, Rablerinden bir de bağışlanma

var. Bu nimetler içindekiyle, sürekli ateşte olup da içirildiği sıcak su tarafından bağırsakları

parçalanan kimse aynı olur mu?

16. İçlerinden bir kısmı seni dinler, sonra senin yanından çıktıklarında, kendilerine ilim verilmiş

olanlara şöyle sorarlar: “Az önce ne söyledi?” İşte bunlar, Allah’ın, kalplerine mühür bastığı

kimselerdir, boş arzularının ardına düşmüşlerdir.

17. Kılavuzlarını bulmuş olanlara gelince, Allah onların hidayetini artırmış ve korunma imkanlarını

kendilerine vermiştir.

18. Kıyametin ansızın tepelerine inmesinden başka neyi bekliyorlar? Onun belirtileri zaten

gelmiştir. O onlara gelip çatinca, ibret almaları neye yarar?!

19. Allah’tan başka tanrı olmadığını kuşkusuzca bil. Hem kendi günahın için hem de mümin

erkeklerle mümin kadınlar için af dile. Allah sizin, dönüp dolaşacağınız yeri de varıp

ulaşacağınız yeri de bilir.

20. İman edenler derler ki: “Bir sure indirilseydi olmaz mıydı?” Fakat hükmü kesinleşmiş bir sure

indirilip de içinde savaş da anılınca, kalplerinde maraz olanların, ölüm baygınlığına tutulmuş bir

bakışla sana baktıklarını görürsün. Onlara uygun olan da odur.

21. İtaat ve güzel bir söz! İş budur. İş ciddileşince, Allah'a verdikleri söze sadık olsalardı

kendileri için daha iyi olurdu.

22. Demek iş başına gelecek olsanız / savaştan geri kalacak olsanız, ülkede fesat çıkarıp rahimleri

parçalayacaksınız.

23. İşte bunlardır, Allah'ın kendilerine lanet edip kulaklarını sağır, gözlerini de kör ettiği

kimseler...

24. Peki bunlar, Kur'an'ın anlamını inceden inceye düşünmüyorlar mı? Yoksa kalpleri üzerinde

kilitler mi var?

25. Hidayet kendilerine açıkça belli olduktan sonra arkalarına dönenlere şeytan fit vermiş, sonu

gelmez arzuların / ümitlerin ardına takmıştır onları.

26. Bu şundandır: Bunlar, Allah'ın indirdiğinden tiksinenlere, "bazı işlerde size itaat edeceğiz"

demişlerdi. Fakat Allah onların gizlediklerini biliyor.

27. Melekler onların yüzlerine ve sırtlarına vurarak canlarını alacakları zaman, bakalım nasıl

olacak?!

28. Olacak olan budur. Çünkü onlar, Allah'ı öfkeliendiren şeylerin peşine düştüler, O'nun

hoşnutluğundan tiksindiler, sonunda Allah bütün amellerini boşa çıkardı.

29. Yoksa o kalplerinde maraz olanlar, Allah kendilerinin kinlerini hiçbir zaman ortaya

çıkarmayacak mı sandılar?

30. Dileseydik onları sana mutlaka gösterirdik de sen onları yüzlerinden kesinlikle tanırdın. Zaten

sen onları, sözlerinin tarzından da tanırsın. Allah tüm yaptıklarınızı biliyor.

31. Andolsun, içinizden gayret gösterip didinenlerle sabredenleri bilinceye kadar, sizi belalarla

imtihan edeceğiz. Haberlerinizi de eleyip tarayacağız.

32. Nankörlüğe sapıp Allah yolundan alıkoyanlar ve hidayet kendilerine tam bir şekilde belli

olduktan sonra resule kafa tutanlar, Allah'a hiçbir şekilde zarar veremezler. O, onların amellerini

işe yaramaz hale getirecektir.

33. Ey iman edenler! Allah'a itaat edin; resule de itaat edin. Amellerinizi işe yaramaz hale

getirmeyin.

34. İnkâr edip Allah yolundan döndüren, sonra da küfre saplanmış olarak ölenler yok mu, Allah

onları asla affetmeyecektir.

35. Gevşemeyin, üstün durumda olduğunuz halde antlaşmaya davet etmeyin. Allah sizinledir;

amellerinizi asla yitirmeyecektir.

36. Şu iğreti dñnya hayatı, sadece bir oyun ve eğlencedir. Eğer iman eder korunursanız, Allah

ödñllerinizi verecek ve sizden mallarınızı istemeyecektir.

37. Eğer onları isteyip bunun için sizi zorlasaydı, cimrilik ederdiniz, böylece Allah kinlerinizi

ortaya çıkarırdı.

38. İşte sizler, Allah yolunda harcamaya çağırılan insanlarsınız. Ama bir kısmınız cimrilik ediyor.

Oysa ki cimrilik eden kendi aleyhine cimrileőmiş olur. Allah Gani'dir; yoksul olan sizlersiniz.

Eğer yüz çevirirseniz, Allah yerinize başka bir toplum getirir. Ve onlar, sizin benzerleriniz

olmazlar.

FETİH SURESİ (48/109)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Şu bir geręek ki, biz sana apaçık bir fetih nasip ettik.

2. Ki Allah senin günahından geçmiş olanı da gelecek olanı da bağışlasın, nimetini senin üzerinde

tamamlasın ve seni dosdoğru bir yola kılavuzlasın.

3. Ve Allah sana onur ve kuvvet dolu bir yardımla destek verecektir.

4. O odur ki, mñminlerin gönñllerine, imanları beraberinde iman geliőtirsinler diye, mutluluk ve

huzur indirdi. Yalnız Allah'ındır göklerin ve yerin orduları. Alim'dir Allah, Hakim'dir.

5. İnanmış erkekleri ve inanmış kadınları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokması içindir bu.

Sürekli kalıcıdırılar orada. Ve onların çirkin davranışlarını örtüp gizlemesi içindir. İşte bu, Allah

katında çok büyük bir kurtuluş ve eriştir.

6. Ve Allah hakkında kötü sanılar besleyen erkek münafıklarla kadın münafıklara ve erkek

putperestlerle kadın putperestlere, o kötülük girdabı başlarına dönesilere azap etsin diyedir bu.

Allah onlara öfkelenmiş, onları lanetlemiş ve kendilerine cehennem hazırlamıştır. Kötü bir varış

yeridir o.

7. Yalnız Allah'ındır göklerin ve yerin orduları. Aziz'dir Allah Hakim'dir.

8. Şu bir gerçek ki biz seni, bir tanık, bir müjdeleyici ve bir uyarıcı olarak gönderdik.

9. Allah'a ve resulüne inanasınız, O'nu destekleyesiniz, O'nu yüce bilersiniz ve sabah-akşam O'nu

tespih edesiniz diye.

10. O seninle el tutuşup sözleşenler var ya, onlar gerçekte Allah ile bey'atleşiyorlar. Allah'ın eli

onların ellerinin üstündedir. Kim ahdi bozar, döneklik ederse kendi aleyhine döneklik etmiş olur.

Ve kim Allah'a verdiği sözde vefalı davranırsa, Allah ona büyük bir ödül

verecektir.

11. Bedevilerden, geri bırakılmış olanlar sana şöyle diyecekler: “Bizleri, mallarımız ve ailelerimiz

oyaladı. O halde bizim için Allah’tan af dile.” Onlar, kalplerinde olmayan şeyi dilleriyle

söylüyorlar. De ki: “Allah size bir zarar dilerse, O’nun sizin için dilediğine kim engel olabilir?”

Doğrusu şu ki, Allah sizin yaptıklarınızdan haberdardır.

12. Siz sanmıştınız ki, resul de müminler de ailelerine bir daha asla dönemeyecekler. Bu düşünce

kalplerinizde süslendi de çirkin bir sanıya saplandınız ve mahvolmuş bir topluluk haline geldiniz.

13. Kim Allah’a ve resulüne iman etmezse bilsin ki biz, inkarcılar için alevli bir ateş hazırladık.

14. Göklerin ve yerin mülkü Allah’ındır. Dilediğini affeder, dilediğine azap eder. Allah Gafur’dur,

Rahim’dur.

15. Geri bırakılanlar, ganimetleri almak üzere gittiğiniz zaman şöyle diyecekler: “İzin verin biz de

size uyalım.” Onlar Allah’ın kelamını değiştirmek istiyorlar. De ki: “Bize asla uyamazsınız.

Allah önceden de böyle buyurmuştu.” Bu kez şöyle diyecekler: “Hayır, siz bizi kıskanıyorsunuz.”

İşin doğrusu şu ki, onlar çok az anlıyorlar / onlar, az bir kısmı hariç, anlamıyorlar.

16. Bedevilerden, geri bırakılmış olanlara de ki: “Siz yakında çok zorlu savaş veren bir kavimle

çarpışmaya çağırılacaksınız. Ya onlarla çarpışırsınız, yahut onlar Müslüman olurlar. Eğer itaat

ederseniz, Allah size güzel bir ödül verecektir. Yok eğer önceden döndüğünüz gibi yüz

çevirirseniz, Allah sizi acıklı bir azapla cezalandırır.”

17. Köre zorlama yoktur. Topala zorlama yoktur, hastaya da zorlama yoktur. Kim Allah’a ve

resulüne itaat ederse, Allah onu altından ırmaklar akan cennetlere koyar. Kim de yüz çevirirse,

Allah onu acıklı bir azapla cezalandırır.

18. Andolsun, Allah müminlerden, o ağacın altında sana bey’at ettikleri sırada hoşnut olmuştur.

Onların gönüllerindekini bilmiş, üzerlerine huzur ve sükun indirmiş ve kendilerine yakın bir fetih

nasip etmiştir.

19. Alacakları birçok ganimetler de nasip etmiştir. Allah Aziz’dir, Hakim’dir.

20. Allah size, elde edeceğiniz birçok ganimetler vaat etti. Şunu da size aceleden verdi ve

insanların ellerini de sizden uzak tuttu ki bu, inananlara bir ibret olsun ve Allah sizi dosdoğru

yola kılavulasın.

21. Sizin güç yetireceğiniz başka ganimetler de vardır. Allah onları kuşatmış bulunuyor. Allah

herşey üzerinde Kadir'dir.

22. Eğer küfredenler sizinle savaşsalar, sırtlarını dönüp kaçacaklardı. Sonra da ne bir dost ne bir

yardımcı bulamazlardı.

23. Bu, Allah'ın öteden beri işleyip duran yolu-yasasıdır. Allah'ın yol ve yasasında hiç bir değişme

bulamazsın.

24. O odur ki, sizi onlara galip getirdikten sonra Mekke'nin göbeğinde onların ellerini sizden, sizin

ellerinizi de onlardan uzak tuttu. Allah, yapmakta olduklarınızı iyice görmektedir.

25. Onlar o kişilerdir ki, küfre sapıp sizi Mescid-i Haram'dan geri çevirdiler, bekletilen

kurbanların, yerlerine ulaşmasına engel oldular. Eğer kendilerini tanımadığınız için

çiğneyeceğiniz ve bu bilgisizlik yüzünden üzüntü ve kınayıyla karşılaşacağınız inanmış erkeklerle

inanmış kadınlar olmasaydı, iş başka türlü olurdu. Böyle olması, Allah'ın, dilediğini rahmetine

sokması içindir. Onlar birbirlerinden ayrılmış olsalardı, inkara sapanlarını elbette acıklı bir

azapla cezalandırırdık.

26. İnkâr edenler, kalplerine öfkeli taassubu, o cahiliye taassubunu yerleştirmişlerdi. Allah ise

huzur ve mutluluğunu resulünün, inananların üstüne indirmişti. Onları, takva

kelimesine bağlı

tutmuştu. Zaten onlar buna layık ve ehil idiler. Allah herşeyi çok iyi bilmektedir.

27. Andolsun ki Allah, resulüne o rüyayı hak olarak doğru çıkarmıştır. Allah dilerse, başlarınıızı

tıraş etmiş, salarınıızı kısaltmış olarak güven içinde, korku duymadan Mescid-i Haram'a mutlaka

gireceksiniz. Allah sizin bilmediğinizi bildi de bundan önce size yakın bir fetih nasip etti.

28. O, resulünü hidayet ve hak dinle gönderdi ki, o dini tüm dinlere üstün kılsın. Tanık olarak Allah

yeter.

29. Muhammed Allah'ın resulüdür. Onunla beraber olanlar, inkarcılara karşı çok etin, kendi

aralarında çok merhametlidirler. Sen onları rüku eder, secdeye kapanır halde görürsün. Allah'tan

bir lütuf ve hoşnutluk ister dururlar. Görünüşlerine gelince, yüzlerinde secde eseri / izi vardır.

Bu onların Tevrat'taki nitelikleri. İncil'deki nitelikleri de şöyle: Tıpkı bir ekin ki filizini

ıkarmış, o filizi kuvvetlendirmiş. Filiz kalınlaştı, gövdesi üzerine dikildi. Ziraatıları da

imrendirir / hayran bırakır bu ekin. Allah böyle yapar ki, onlar sayesinde inkar edenleri

fkelenirsin. Allah onlardan iman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlara bir bağışlanma

ve büyük bir ödül vaat etmiştir.

HUCURAT SURESİ (49/105)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Ey iman edenler! Allah'ın ve resulünün önüne geçmeyin. Allah'tan korkun. Allah gerçekten çok

iyi duyan ve gereğince bilendir.

2. Ey iman edenler! Seslerinizi o Peygamber'in sesinin üstüne yükseltmeyin. Kiminizin kiminize

bağırarak konuştuğu gibi, onun huzurunda sözü yükseltmeyin. Yoksa siz hiç farkında olmadan

amelleriniz eriyip gider.

3. Allah resulünün huzurunda seslerini alçaltanlar var ya, onlar Allah'ın, gönüllerini takva için

imtihan ettiği kişilerdir. Bir bağışlanma vardır onlar için, bir büyük ödül vardır.

4. Hücrelerin arkasından sana seslenenlere gelince, onların çoğu aklını çalıştırmamaktadır.

5. Eğer onlar, sen yanlarına çıkıncaya dek sabretmiş olsalardı, kendileri için elbette daha hayırlı

olurdu. Allah Gafur'dur, Rahim'dir.

6. Ey iman sahipleri! Özü-sözü bozuk birisi size bir haber getirdiğinde, hemen araştırıp inceleyin

/ delil arayın. Yoksa bilgisizlikle bir topluluğu suçlar da yapmış olduğunuza

pişmanlık duyar hale

gelirsiniz.

7. Bilin ki, Allah'ın resulü içinizdedir. Eğer o çoğu işte size uysaydı, gerçekten zorlukla

karşılaşır, sıkıntıya düşerdiniz. Ama Allah, imanı size sevdirmiş ve onu gönüllerinizde

süslemiştir. Ve size küfrü, öz-söz bozukluğunu, isyanı çirkin göstermiştir. Rüşte ermiş olanlar

işte bunlardır;

8. Allah'tan bir lütuf ve nimet olarak. Alim'dir Allah, Hakim'dir.

9. Müminlerden iki zümre çarpışarlarsa, onların aralarında hemen barışı kurun. Eğer onlardan biri

öteki aleyhine sınır tanımazlık edip saldırırsa, azgınlık edenle, Allah'ın emrine dönünceye kadar

savaşın. Eğer vazgeçerse, yine ikisi arasını adalet ve dürüstlikle sulh edin. Kuşkusuz, Allah

adalette titiz davrananları sever.

10. Şu bir gerçek ki, müminler sadece kardeşirler. O halde kardeşleriniz arasında barışı sağlayın

ve Allah'tan korkun ki, size merhamet edilebilsin.

11. Ey inananlar! Bir topluluk başka bir toplulukla alay etmesin. Olabilir ki, alay ettikleri topluluk

kendilerinden hayırlıdır. Kadınlar da başka kadınlarla alay etmesinler. Alay ettikleri,

kendilerinden hayırlı olabilir. Öz benliklerinizi ayıplamayın / kendi nefislerinizde ayıplar

aramayın; birbirinize kötü lakaplar yakıştırmayın. İmandan sonra fasıklıkla aldanmak ne kötü

şeydir. Kim ki tövbe etmez, işte böyleleri zalimlerdir.

12. Ey iman edenler! Zandan çok sakının. Çünkü zannın bir kısmı günahtır. Sinsi casuslar gibi ayıp

aramayın. Gıybet ederek biriniz ötekini arkasından çekiştirmesin. Sizden biri, ölmüş kardeşinin

etini yemek ister mi? Bakın bundan iğrendiniz. Allah'tan korkun. Hiç kuşkusuz, Allah tövbeleri

çok kabul eden, rahmeti sonsuz olandır.

13. Ey İnsanlar! Biz sizi, bir erkekle bir dişiden yarattık. Ve örfler yoluyla tanışıp kaynaşasınız diye

sizi milletlere, boylara ayırdık. Hiç kuşkusuz, Allah katında en seçkininiz, kötülüklerden en çok

korunanızdır. Allah herşeyi bilir, herşeyden haberdardır.

14. Bedeviler: “İman ettik.” dediler. De ki: “Siz iman etmediniz. Ancak ‘Müslüman’ olduk deyin.

İman sizin kalplerinize girmemiştir. Eğer Allah'a ve resulüne itaat ederseniz Allah, yapıp

ettiklerinizden hiçbir şey eksiltmez. Çünkü Allah Gafur'dur, Rahim'dir.”

15. Müminler ancak şu kimselerdir ki, Allah'a ve resulüne iman ederler; sonra hiçbir kuşkuya

düşmezler ve mallarıyla, canlarıyla Allah yolunda didinirler. İşte bunlardır,

özü-sözü birbirine

uyanlar.

16. De ki: “Siz Allah’a dininizi mi öğretiyorsunuz? Oysa ki Allah, gökte ne var, yerde ne var

hepsini bilir. Allah herşeyi çok iyi bilmektedir.”

17. İslam’a girmelerini senin başına kakıyorlar. De ki: “İslamınızı benim başıma kakmayın. Aksine,

eğer özü-sözü doğru insanlarsanız, sizi imana kılavuzladığı için Allah hepinizi minnet borcu

altına sokar.”

18. Şu bir gerçek ki, Allah göklerin ve yerin gaybını bilir. Allah yaptıklarınızı iyice görmektedir.

KAF SURESİ (50/34)

Rahman ve Rahim Allah’ın adıyla...

1. Kaf. Şanı yüce, ilahi cömertlikle dolu Kur’an’a andolsun ki,

2. İş sanıldığı gibi değil. Kendilerine içlerinden bir uyarıcı geldi diye şaştlar da şöyle dediler o

küfre batanlar: “Acaip şey bu!

3. Ölünce mi, biz toprak olunca mı? Çok uzak bir dönüştür bu.”

4. Toprağın onlardan neyi eksilttiğini pek iyi bilmişizdir biz. Herşeyi saklayıp koruyan bir Kitap

var katımızda.

5. Hayır, hayır. Onlar, hak kendilerine geldiğinde, onu yalanladılar. Şimdi perişan mı perişan bir

durum içindedirler.

6. Bakmadılar mı üstlerindeki göğe ki nasıl kurduk onu, nasıl süsleyip nakışladık?! Yırtığı, çatlağı

da yoktur onun.

7. Yeryüzünü de biz uzatıp yaydık; denge noktaları yerleştirdik ona ve bitirdik onda, bakanları

hayran bırakan her türlü çifti.

8. İbretle bakılası, gönüller açıcı şeyler olarak; hakka yönelen her kula öğüt olarak.

9. Gökten, kutlu ve bereketli bir su indirdik de onunla bahçeler yeşerttik, hasatlanacak daneler

yetiştirdik.

10. Yüksek yüksek hurma ağaçları büyüttük. Birbirine girmiş kümeler halinde tomurcukları vardır

onların.

11. Kullara rızık olsun diye. Ve o suyla ölü bir beldeye hayat verdik. İşte böyledir topraktan

fıskırış.

12. Onlardan önce Nuh kavmi, Ress halkı, Semud kavmi yalanlamıştı.

13. Ad, Firavun ve Lut'un halkı da...

14. Eykeliler, Tübba' kavmi de. Hepsi resulleri yalanladı da duyurulan azap hak oldu.

15. İlk yaratıştan aciz kalıp yorulmuş muyduk? Hayır, yeni bir yaratıştan kuşku içinde olan onlardır.
16. Yemin olsun ki, insanı biz yarattık. Nefsinin ona neler fısıldadığını da biz biliriz. Biz ona, şah damarından daha yakınız.
17. Sağında ve solunda oturmuş iki görevli, kayıt yapmaktadır.
18. Bir söz sarfetmeye dursun, yanındaki gözcü hemen zaptediverir.
19. Ölüm sarhoşluğu hak olarak geldi. İşte bu, senin kaçıp durduğun şeydir.
20. Ve sura üflendi. İşte bu, geleceği vaat edilen gündür.
21. Her benlik, yanında bir güdücü, bir de tanık olduğu halde gelir.
22. Andolsun, sen bundan gaflet içindeydin. Ama perdeni üstünden kaldırıverdik. Bugün gözün keskin mi keskin.
23. Yoldaşı şöyle der: “İşte yanımdaki hazır.”
24. Siz ikiniz! Tüm nankörleri, inatçıları cehenneme atın.
25. Durmadan hayrı engelleyeni, azgını, işkilciyi...
26. O ki, Allah'ın yanına başka bir ilah koydu. Artık atın onu, o şiddetli azabın içine.
27. Yoldaşı dedi ki: “Rabbimiz, onu ben azdırmadım. Onun kendisi, dönüşü olmayan bir sapıklık içindeydi.”
28. Allah buyurdu: “Huzurumda çekişmeyin. Ben size uyarıyı çok önceden göndermişim.”

29. “Benim huzurumda söz değiştirilmez ve ben kullara asla zulmetmem.”

30. O gün cehenneme: “Doldun mu?” deriz. O ise: “Daha yok mu?” der.

31. Ve cennet, takva sahiplerine yaklaştırılmıştır; hiç uzak değildir.

32. İşte size vaat edilen budur. Allah’a sürekli yönelen, korunması gerekeni koruyan herkese...

33. Görmediği halde Rahman’dan ürperen ve Allah’a yönelik bir kalp getiren herkese...

34. Esenlikle girin oraya. Sonsuzlaşma günüdür bu.

35. Orada onlar için istedikleri herşey var. Katımızda ise dahası da var.

36. Onlardan önce nice nesilleri helak ettik ki, vuruş ve tutuşları bunlardan daha zorluydu.

lkelerde delikler açmışlardı / beldelerde kaçacak delik aradılar / beldeleri boydan boya

dolaştılar. Var mı kaçacak yer?

37. Hiç kuşkusuz bunda, kalbi olan yahut tam bir tanık olarak kulak veren için mutlak bir oğt

vardır.

38. Andolsun, biz gökleri, yeri ve bunlar arasındakileri altı günde yarattık. Ve bize hiçbir yorgunluk

dokunmadı.

39. Artık onların söylediklerine sabret ve güneşin doğuşundan önce de batışından önce de Rabbinin

hamdiyle tespih et.

40. Gecenin bir kısmında ve secdelerin arkalarından O'nu tespih et.
41. Haykıranın çok yakın bir yerden sesleneceği günü dinle.
42. O gün müthiş sesi hak olarak dinleyecekler. Ortaya çıkış / diriliş günüdür bu.
43. Biz, evet biz hayat veriyoruz, biz öldürüyoruz. Ve dönüş yalnız bizedir.
44. O gün yer çatır çatır yarılıp onlardan çabuçak uzaklaşır. Bu yalnız bizim için kolay olan bir haşretmedir.
45. Biz onların neler söylediklerini çok iyi biliyoruz. Sen onların üstüne bir zorba değilsin. O halde benim tehdidimden korkanlara sadece Kur'an'la öğüt ver.

ZARİYAT SURESİ (51/67)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. O tozutup savuranlara / o kırıp un-ufak edenlere,
2. O ağırlık taşıyanlara,
3. O kolayca akıp gidenlere / o rahatça yüzenlere,
4. O iş ve oluşu bölüştürenlere andolsun ki,
5. Hiç kuşkusuz, o size vaat olunan kesinlikle doğrudur.
6. Ve din, şaşmaz bir olgudur.
7. Andolsun o ahenkli yollar taşıyan göğe,
8. Ki siz gerçekten tartışmalarla dolu bir söz içindesiniz.

9. Yüzgeri çevrilen onun yüzünden çevrilir.
10. Kahrolsun o düzenbaz yalancılar,
11. Ki onlar bir sersemlik içinde ne yaptıklarından habersizdirler.
12. Sorarlar: “Ne zaman o din günü?”
13. O gün onlar ateş üzerinde deneme ve elemeye tabi tutulacaklardır.
14. Tadın imtihan ve ıstırapınızı. İşte budur o çarçabuk gelmesini istediğiniz!
15. Şu da bir gerçek ki, sakınıp korunanlar bahçelerde ve pınar başlarındadır;
16. Rablerinin kendilerine verdiğini almış kişiler olarak. Doğrusu onlar bundan önce de iyilik ve güzellik sergilemekteydiler.
17. Gecenin pek azında uyumaktaydılar.
18. Seher vakitlerinde af dilemekteydi onlar.
19. İhtiyaç sahibi için, yoksul için bir hak vardı mallarında onların.
20. Yeryüzünde ayetler vardır görürcesine bilenler için.
21. Benliklerinizin içinde de. Hala bakıp görmeyecek misiniz?
22. Sizin, rızkınız da göktedir, tehdit edildiğiniz şey de.
23. Göğün ve yerin Rabbine yemin olsun ki, o tıpkı sizin konuşabildiğiniz gibi kesin bir gerçektir.
24. Geldi mi sana İbrahim’in ikram edilen konuklarının haberi?
25. Hani, İbrahim’in yanına girmişlerdi de “selam” demişlerdi. İbrahim: “Selam! Tanınmayan bir

topluluk bu.” demişti.

26. Hemen ailesinin yanına gitti; semiz bir dana getirdi.

27. Danayı misafirlerin önüne sürdü. “Yemez misiniz?” dedi.

28. O arada, içine bunlardan bir kuşku düştü. “Korkma!” dediler. Ve ona bilgin bir oğlan

müjdelediler.

29. Derken karısı bir çığlık içinde döndü; yüzüne vurarak şöyle dedi: “Ben, doğurma yaşını geçmiş

bir kocakarıyım!”

30. Dediler ki: “Rabbin böyle buyurmuştur. Hüküm ve hikmet sahibi O’dur, en iyisini bilen de

O’dur.”

31. İbrahim sordu: “Amacınız ne, ey elçiler?”

32. Dediler: “Biz günahkar bir topluma gönderildik.”

33. “Üzerlerine çamurdan taş atalım diye.”

34. “Rabbin katında, sınır tanımazlar için işaretlenmiş taşlar.”

35. Orada müminlerden kim varsa çıkardık.

36. Artık orada, bir ev dışında, müslümanlardan kimse bulamıyorduk.

37. Acıklı azaptan korkanlar için orada bir işaret bıraktık.

38. Musa’da da... Biz onu açık bir kanıtla Firavun’a gönderdik.

39. O tüm gücüyle / tüm seçkin adamlarıyla birlikte yüz çevirdi ve şöyle dedi: “Bir büyücü yahut

mecnun.”

40. Bunun üzerine, onu da ordusunu da yakalayıp suyun ortasına fırlattık.
Kendi kendini kınayıp

duruyordu.

41. Ad kavminde de bir ibret var. Onlar üzerine, herşeyi yerinden söken
rüzgarı göndermiştik.

42. Üzerinden geçtiği herşeyi kül haline getirmeden bırakmıyordu.

43. Semud’da da bir ibret var. Onlara şöyle denmişti: “Bir vakte kadar yiyip
içip eğlenin.”

44. Daha sonra onlar, Rablerinin emrine kafa tuttular da gözleri baka baka
yıldırım kendilerini

yakaladı.

45. Ne kalkıp kaçabildiler ne de kendilerine yardım eden oldu.

46. Daha önce de Nuh kavmini batırmıştık. Çünkü onlar da doğruluktan
ayrılmış bir topluluktuk.

47. Göğe gelince, onu biz ellerimizle kurduk. Hiç kuşkusuz biz,
genişleticileriz.

48. Yeri de biz döşedik. Ne güzel döşeyicileriz!

49. Herşeyden iki çift yarattık ki, düşünüp anlayabilesiniz.

50. O halde Allah’a doğru yol alın. Ben size O’ndan gelmiş açık bir
uyarıcıyım.

51. Allah’ın yanına başka bir ilah koymayın. Ben size O’ndan gelmiş açık bir
uyarıcıyım.

52. İşte böyle! Onlardan önce herhangi bir resul geldiğinde, mutlaka şöyle

dediler: “Ya büyücüdür

ya deli.”

53. Bunu aralarında vasiyetleştiler mi? Hayır, azıp sapmış bir topluluk bunlar.

54. Artık onlardan yüz çevir. Sen bu yüzden kınanmayacaksın.

55. Hatırlat / öğüt ver; çünkü hatırlatıp öğüt vermek müminlere yarar sağlar.

56. Ben, cinleri ve insanları sadece bana ibadet / kulluk etsinler diye yarattım.

57. Ben onlardan rızık istemiyorum. Beni yedirip doyurmalarını da istemiyorum.

58. Hiç kuşkusuz, Allah Rezzak’tır, bol bol rızık verir. Kuvvet sahibidir, Metin’dir, güçlü ve

dayanıklıdır.

59. Şu bir gerçek ki, zulmedenlerin, tıpkı arkadaşlarının günahları gibi günahları vardır. O halde

acele etmesinler.

60. O vaat edildikleri günlerinden dolayı vay kafirlerin haline!

TUR SURESİ (52/76)

Rahman ve Rahim Allah’ın adıyla...

1. Andolsun Tura,
2. Satır satır yazılmış Kitap’a,
3. Ki açılıp yayılmış ince deri üzerine yazılmıştır.
4. Andolsun düzenli bir biçimde bakılan o eve,

5. Andolsun yükseltilmiş tavana,
6. Andolsun o alevlerle kaynatılıp köpürtülmüş denize,
7. Ki hiç kuşkusuz, senin Rabbinin azabı meydana gelecektir.
8. Ona engel olacak hiçbir şey yoktur.
9. O gün gök bir çalkaıyla çalkanır.
10. Ve dağlar bir yürüyüşle yürür.
11. Vay hallerine o gün, yalanlayanların,
12. Ki onlar bir batağa dalmış oynamaktadırlar.
13. O gün cehenneme bir kakılışla kakılırlar.
14. “İşte budur yalanlayıp durduğunuz ateş!
15. Bu da mı büyü?! Yoksa siz mi görmüyordunuz?
16. Dalın ona! Artık ister sabredin ister sabretmeyin. Sizin için hepsi birdir. Siz ancak yapıp ettiğiniz şeylerin karşılığıyla yüzyüze geleceksiniz.”
17. Korunup sakınanlar; cennetler, nimetler içindedir.
18. Rablerinin kendilerine verdikleriyle keyif çatarlar. Rableri onları cehennem azabından korumuştur.
19. “Yapıp ettiklerinizin karşılığı olarak afiyetle yiyin için;
20. Ardarda dizilmiş koltuklar üzerinde yaslanmış olarak.” Ve biz onları parlak, iri gözlü hurilerle

eşleştirmişizdir.

21. İman edip zürriyetleri de imanda kendilerine uyanların, soy-soplarını da kendilerine

katmışızdır. Ve kendi amellerinden kendilerinin hiçbir şeyini eksiltmemişizdir. Her kişi

kazandığı karşılığında bir rehindir.

22. Biz onlara canlarının çektiği meyvadan ve etten sunduk.

23. Orada bir kadeh tokuştururlar ki, içinde ne bir boş laf var ne de günaha sokuş.

24. Çevrelerinde, kendilerine özgülenmiş genç uşaklar dolaşır; sanki sedeflerinde saklı inciler.

25. Birbirlerine dönüp soruşurlar. Ve derler:

26. “Daha önce biz, ailemiz içinde endişe ile ürperiyorduk.”

27. “Allah bize lütufta bulundu ve bizi o iliklere işleyen azaptan korudu.”

28. “Biz önceden O’na yakarıyorduk. Çünkü O’dur Berr, cömertçe iyilik eden; O’dur rahmeti

sınırsız olan.”

29. Artık hatırlat, öğüt ver. Rabbinin nimetine yemin olsun ki, sen ne kahinsin ne de cin çarpış.

30. Yoksa şöyle mi diyorlar: “O bir şairdir. Zamanın ölüm getiren felaketine çarpılmasını

bekliyoruz.”

31. De ki: “Bekleyin! Doğrusu sizinle beraber ben de bekleyenlerdenim.”

32. Acaba bunu onlara hayalleri mi emrediyor yoksa bunlar azmış bir topluluk mu?
33. Yoksa, “onu uydurdu” mu diyorlar! Hayır, iman etmiyorlar.
34. Eğer doğru sözlü iseler, onun benzeri bir hadis / söz getirsinler.
35. Yoksa onlar hiçbir şeysiz mi yaratıldılar? Yoksa bizzat kendileri mi yaratıcıdır?
36. Yoksa gökleri ve yeri onlar mı yarattı? Hayır, onlar gerekli bilgiye ulaşamıyorlar.
37. Yoksa Rabbinin hazineleri onların yanında mı? Yoksa güç ve egemenlik sahibi onlar mı?
38. Yoksa onlara özgü bir merdiven var da onun üzerinde mi dinliyorlar? Eğer böyleyse,
dinleyenleri açık bir kanıt getirsin.
39. Yoksa kızlar O’na, oğullar size mi?
40. Yoksa sen onlardan bir ücret istiyorsun da bir borç yüzünden onlar, yük altına mı giriyorlar?
41. Yoksa gayb yanlarında da yazıp duruyorlar mı?
42. Yoksa tuzak mı kurmak istiyorlar? Doğrusu şu ki, o inkar edenlerin kendileri tuzağa yakalanmış
olacaktır.
43. Yoksa Allah’tan başka bir ilahları mı var? Uzaktır Allah, onların ortak koştuklarından.
44. Gökten bir parçanın düştüğünü görseler şöyle derler: “Üstüste yığılmış bulutlar!”

45. Bayılıp yere serilecekleri günlerine kavuşuncaya kadar bırak onları.
46. O gün ne tuzakları kendilerine bir yarar sağlar ne de bir yardım görürler.
47. Zulmedenler için bundan başka bir azap da vardır. Fakat onların çokları bilmiyorlar.
48. Rabbinin hükmüne sabret. Kuşkusuz, sen bizim gözlerimizin önündesin. Kalktığında Rabbinin hamdiyle tespih et.
49. Gecenin bir bölümünde ve yıldızların ardından da O'nu tespih et.

NECM SURESİ (53/23)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Andolsun inip çıktığı zaman yıldıza / fışkırıp çıktığı zaman çimene / süzülüp aktığı zaman Ülker yıldızına / aşağı indiği zaman o parçalar halinde ağır ağır gelene,
2. Ki arkadaşınız ne saptı ne de azdı.
3. O, kuruntudan, keyfinden konuşmuyor.
4. İndirilmiş bir vahiyden başkası değildir o.
5. Kuvvetleri çok müthiş olan belletip öğretti onu ona.
6. Akıl, güzellik ve güç sahibidir. Doğrulup dikildi.
7. En yüksek ufuktadır o.
8. Sonra iyice yaklaştı ve sarktı,
9. İki yayın beraberliği gibi, belki ondan da yakındı.

10. Böylece vahyetti kuluna vahyettiğini.
11. Kalp yalanlamadı gördüğünü.
12. Onun gördüğü şey hakkında kuşkuya düşüp onunla çekişiyor musunuz?
13. Andolsun ki onu bir başka inişte de görmüştü.
14. Son sınır ağacı, Sidretül Münteha yanında.
15. O ağacın yanındadır sığınılacak bahçe.
16. O vakit kuşatıp sarıyordu Sidre'yi kuşatıp saran,
17. Göz ne kayıp şaştı ne azıp haddi aştı.
18. Andolsun ki Rabbinin en büyük ayetlerinden bir kısmını gördü.
19. Gördünüz mü Uzza'yı, Lat'ı.
20. Ve ötekini, üçüncüsü olan Menat'ı.
21. Erkek size, dişi Allah'a mı?
22. İşte bu, insafsız bir bölüştürme.
23. Bunlar, sizin ve atalarınızın taktığı isimlerden başka şeyler değildir. Onlar hakkında Allah bir kanıt indirmemiştir. Onlar, sadece sanıya, bir de nefislerin hoşlandığı şeylere uyuyorlar.
- Andolsun, onlara Rablerinden hidayet gelmiştir.
24. İnsan için, her özleyip hayal ettiği var mı acaba?
25. Sonrası da öncesi de / ahiret de dünya da Allah'ındır.
26. Göklerde nice melekler var ki, şefaatharı hiçbir işe yaramaz. Allah'ın,

dilediği ve hoşnut olduğu

kimse için izin vermesinden sonraki durum müstesna.

27. O ahirete inanmayanlar, meleklere mutlaka dişilerin adlarını takarlar.

28. Onların bu konuda hiçbir bilgisi yoktur. Yalnızca sanıya uyuyorlar. Sanı ise haktan hiçbir şey

kazandırmaz.

29. Bizim Zikrimiz'den / Kur'an'dan yüz çeviren ve iğreti dünya hayatından başka birşey istemeyen

kimseden, sen de yüz çevir.

30. Onların, ilimden ulaşacakları şey işte budur. Kuşkusuz, yolundan sapmış olanı Rabbin çok iyi

bilir. Hidayet üzere yürüeni de en iyi O bilir.

31. Göklerde ne var yerde ne varsa Allah'ındır. Bu, Allah'ın; yaptıklarıyla kötülük sergileyenleri

cezalandırması, güzel davranıp güzel düşünenleri de güzellikle ödüllendirmesi içindir.

32. O güzellik sergileyenler, günahın büyüklerinden ve iğrençliklerden çekinip kaçınırlar. Bazı

küçük sürçmeler hariç. Hiç kuşkusuz, senin Rabbin affı geniş olandır. Sizi en iyi bilen O'dur:

Hem sizi topraktan oluşturduğu zaman hem de annelerinizin karınlarında ceninler hailinde

bulunduğunuz zaman. O halde nefislerinizi temize çıkarmayın. Korunanın kim olduğunu O daha iyi

bilir.

33. O yüz geri döneni gördün mü?

34. Azıcık verdi, sonra inatla sıkıca tuttu.

35. Gaybın bilgisi onun yanında da o mu görüyor?

36. Yoksa haber verilmedi mi ona, Musa'nın sayfalarındakiler?

37. Ve o çok vefalı İbrahim'in sayfalarındakiler...

38. Gerçek şu ki, hiçbir günahkar bir başka günahkarın yükünü sırtlanmaz.

39. Gerçek şu ki, insan için çalışıp didindiğinden başkası yoktur.

40. Ve onun çalışıp didinmesi yakında görülecektir.

41. Sonra karşılığı kendisine hiç eksiksiz verilecektir.

42. Hiç kuşkusuz, son varış Rabbinedir.

43. Hiç kuşkusuz, güldüren de O'dur, ağlatan da...

44. Hiç kuşkusuz, öldüren de O'dur, dirilten de...

45. Hiç kuşkusuz, iki çifti, erkeği ve dişiği yaratan O'dur;

46. Meni halinde atıldığı zaman bir spermden...

47. Hiç kuşkusuz, o ikinci oluşum da O'nun işidir.

48. Hiç kuşkusuz, zenginlik veren de O'dur, nimete boğan da...

49. Hiç kuşkusuz, Şi'ra yıldızının / şuurlanmanın Rabbi de O'dur.

50. Hiç kuşkusuz, daha önceden gelmiş olan Ad'ı helak etti.

51. Semud'u da. Böylece geriye birşey bırakmadı.

52. Daha önce de Nuh kavmini. Çünkü onlar, evet onlar zulmettiler, azdılar.
53. Altı üstüne gelmiş kentleri de yere geçirdi O.
54. Sarıp doladı onlara, sarıp doladığını.
55. Peki, Rabbinin nimetlerinden hangisinde kuşkuya düşüyorsun?
56. Bu da ilk uyarıcılar gibi bir uyarıcıdır.
57. Yaklaşmakta / yaklaşacak olan yaklaştı.
58. Onu Allah'tan başka kaldıracak / uzaklaştıracak yok.
59. Şimdi siz bu sözden mi hayrete düşüyorsunuz?
60. Gülüyorsunuz, ağlamıyorsunuz.
61. Ve siz, kibirlenip kafa tutarak sersemce somurtuyorsunuz.
62. Artık Allah için secdeye kapanın, O'na kulluk / ibadet edin.

KAMER SURESİ (54/37)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Saat yaklaştı, ay yarıldı.
2. Bir mucize görseler yüz çeviriyorlar ve şöyle diyorlar: "Sürüp giden bir büyüdür bu."
3. Yalanladılar; kendi heves ve kuruntularına uydular. Oysa ki her iş ve oluş karara, ölçüye ve düzene bağlanmıştır.
4. Yemin olsun ki, onlara haberlerden, içinde ihtar, sakındırma ve tehdit bulunanı gelmiştir.

5. Doruk noktaya çıkmış, isabetli tartışmasız bir hikmettir o. Ama uyarılar yarar sağlamıyor.

6. O halde yüz çevir onlardan sen de; o çağırıcının alışılmadık / ürpertici şeye çağırdığı günde,

7. Kaymış olarak gözleri, çıkarlar kabirlerden. Sanki çekirgelerdir, çıvgın mı çıvgın!

8. Boyunları büküktür çağırının önünde. Derler ki o küfre saplananlar: “Çok zorlu birgün bu!”

9. Onlardan önce Nuh kavmi yalanlamıştı. Yalanladılar kulumuzu ve “mecnundur bu” dediler. Ve

durduruldu kulumuz.

10. Bunun üzerine yakardı Rabbine, “yenilgiye uğradım işte, yardım et” diye...

11. Biz de açtık gök kapılarını seller gibi akan bir su ile.

12. Ve yardım / fışkırttık yeryüzünü pınar pınar. Sonunda kesin ölçülere bağlanmış bir oluş üzere

birleşti sular.

13. Ve taşıdık onu levhalar ve çivilerden oluşturulan şey üstünde.

14. Akıp gidiyordu gözlerimizin önünde, bir ödül olarak nankörlüğe uğratılan kişi için.

15. Yeminle bildireyim ki, biz onu bir ibret ve işaret olarak arkaya bıraktık. Yok mu araştırıp öğüt

alacak?!

16. Nasılmış benim azabım ve uyarılarım!

17. Andolsun ki, biz Kur'an'ı öğüt ve ibret için kolaylaştırdık. Fakat düşünen mi var?!

18. Ad da yalanlamıştı. Ama nasıl oldu azabım ve uyarılarım!

19. Biz onların üzerine uğursuzluğu kesiksiz bir günde, dondurucu / uğultulu bir kasırga gönderdik.

20. İnsanları, köklerinden sökülmüş hurma kütükleri gibi kaldırıp atıyordu.

21. Nasılmış benim azabım ve uyarılarım!

22. Andolsun ki, biz Kur'an'ı öğüt ve ibret için kolaylaştırdık. Fakat düşünen mi var?!

23. Semud da uyarıları yalanlamıştı.

24. Şöyle demişlerdi: "İçimizden bir tek insana mı uyacağız? Vallahi böyle bir durumda biz,

sapıklık ve çılgınlık içine düşeriz."

25. "Aramızdan öğüt ona mı verildi? Hayır, o yalancı küstahın biridir."

26. Yarın bilecekler, kimmiş yalancı küstah!

27. Bir imtihan aracı olarak kendilerine dişi deveyi göndereceğiz. Artık gözetle onları ve sabret.

28. Suyun, aralarında bölüştürüleceğini onlara bildir. Her su alış / içiş nöbetlidir / içilecek her

miktar hazırlanmıştır.

29. Arkadaşlarını çağırdılar, o da hançerini kapıp deveyi boğazladı.

30. Nasılmış benim azabım ve uyarılarım!

31. Biz, onlar üzerine bir tek ses gönderdik de ağılıcının serptiği kuru ot gibi

kırılıp ufalandılar.

32. Andolsun ki, biz Kur'an'ı öğüt ve ibret için kolaylaştırdık. Fakat düşünen mi var?!

33. Lut kavmi de uyarıları yalanladı.

34. Biz de üzerlerine çakıl taşları fırlatan bir rüzgar gönderdik. Sadece Lut'un ailesini, seher vakti

kurtarmıştık,

35. Katımızdan bir nimet olarak. Şükredeni işte böyle ödüllendiririz biz.

36. Andolsun, Lut onları bizim yakalayışımız hakkında uyarmıştı da onlar, uyarılarla ilgili olarak

kuşkulanıp çekişmişlerdi.

37. Yemin olsun, Lut'un misafirlerinden nefislerini tatmin etmek istemişlerdi de onların gözlerini

silme kör etmiştik. Hadi tadın azabımı ve uyarılarımı!

38. Andolsun, sabahleyin erkenden, kararlı ve oturaklı bir azap yakaladı onları.

39. Hadi tadın azabımı ve uyarılarımı!

40. Andolsun ki, biz Kur'an'ı öğüt ve ibret için kolaylaştırdık. Fakat düşünen mi var?!

41. Andolsun, Firavun hanedanına da uyarılar gelmişti.

42. Ayetlerimizin tümünü yalanladılar da biz de onları, onurlu ve güçlü birine yaraşır bir

yakalayışla yakaladık.

43. Sizin nankörleriniz, ötekilerden hayırlı mı? Yoksa kitaplarda sizin için bir beraat /

dokunulmazlık mı var?

44. Yoksa, “biz yardımlaşan / yenilmez bir topluluğuz” mu diyorlar?

45. O topluluk bozguna uğratılacak ve arkalarını dönüp kaçacaklar.

46. Hayır, buluşma zamanları kıyamet saatidir. Ne korkunç, ne acıdır o saat!

47. Kuşkusuz, günahkarlar, şaşkınlık ve çılgınlık içindedir.

48. O gün yüzleri üstüne ateşe sürüklenirler. “Cehennem dokunuşunu tadın bakalım!”

49. Şu bir gerçek ki, biz herşeyi bir ölçüye göre yarattık.

50. Emrimiz birtektir, bir göz kırpma gibidir.

51. Yemin olsun, biz sizin benzerlerinizi hep yok ettik. Fakat düşünen mi var?

52. Onların yapmış oldukları herşey defterlerdedir.

53. Küçük-büyük tümü, satır satır yazılmıştır.

54. Korunup sakınanlar; bahçelerde, nehir kıyılarındadır.

55. Güçlü bir padişahın katında, özü-sözü birlere has oturma yerlerinde.

RAHMAN SURESİ (55/89)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. O Rahman,

2. Öğretti Kur'an'ı,

3. Yarattı insanı,
4. Belletti ona duygu ve düşüncelerini ifade etmeyi.
5. Güneş ve Ay. Hesaba bağlıdır herbirinin herşeyi.
6. Çimen / yıldız ve ağaç secde ediyorlar.
7. Ve gök. Yükseltti onu. Ve koydu şaşmaz ölçüyü, mizanı.
8. Azgınlık etmeyin ölçü ve tartıda, saptırmayın mizanı.
9. Ölçüyü titizlikle, adaletle koruyun ve hüsrana araç yapmayın mizanı.
10. Ve yerküre. Koydu onu toprakta yaşayacak yaratıklar için.
11. Bir meyva var onda. Ve salkımlarla donatılmış hurma ağaçları.
12. Çimli ve samanlı dane ve hoş kokulu otlar vardır.
13. Bu böyle iken, Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?
14. İnsanı, pişirilmiş çamur gibi kuru bir balçıktan yarattı.
15. Cini de ateşin dumansızından yarattı.
16. Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?
17. İki doğunun Rabbi de O'dur, iki batının Rabbi de.
18. Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?
19. Salmıştır iki denizi; buluşup kucaklaşıyorlar.
20. Bir ayırıcı var aralarında; kendi sınırlarını aşmıyorlar.
21. Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?
22. Çıkıyor onlardan inci ile mercan.

23. Peki Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayarsınız yalan?
24. Denizde koca dağlar gibi akıp giden o görkemli gemiler de O'nundur.
25. Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?
26. Yer üzerinde bulunan herkes yok olacaktır.
27. Sadece o bağış ve celal sahibi Rabbinin yüzü kalacaktır.
28. Peki, Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?
29. Göklerde ve yerde kim varsa O'ndan ister. O, her an yeni bir iş ve oluştadır.
30. Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?
31. Ey ağırlıklı ve onurlu iki toplum / ey insan ve cin toplulukları! Sizinle de meşgul olacağız.
32. Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?
33. Ey cin ve insan toplulukları! Göklerin ve yerin bucaklarından / köşelerinden geçip gitmeye
gücünüz yeterse, hadi geçin gidin. Allah'tan bir ferman olmadıkça geçemezsiniz.
34. Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?
35. İkinizin de üzerine ateşten bir alev ve erimiş bakır / duman gönderilir de başarılı olamazsınız.
36. Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?
37. Gök yarılarak, eriyip kızarmış yağ gibi bir gül haline geldiği zaman,
38. Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayacaksınız yalan?

39. O gün günahından ne cin sorguya çekilir ne de insan.
40. Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayacaksınız yalan?
41. Suçlular yüzlerinden tanınır da yakalanırlar perçemlerinden ve ayaklarından.
42. Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayacaksınız yalan?
43. İşte bu, günahkarların yalanlayıp durdukları cehennemdir.
44. Onlar, onunla kaynar su arasında dolaşırlar.
45. Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?
46. Rabbinin makamından korkan kimseye iki cennet var.
47. Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayabilirsiniz yalan?
48. İki de çeşit çeşit ağaçlarla / bitkilerle doludur.
49. Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?
50. O cennetlerde iki nehir var, kaynayıp akan.
51. Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayarsınız yalan?
52. O cennetlerde iki çift var her meyvedan.
53. Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayarsınız yalan?
54. Örtüleri kalın atlastan döşeklere yaslanırlar. İki cennetin de meyvaları elle alınacak kadar yakındır.
55. Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?
56. O cennetlerde, bakışlarını eşlerine dikmiş öyle dilberler vardır ki, daha

önce onları ne cin

kirletmiştir ne de insan.

57. Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayarsınız yalan?

58. Sanki yakut onlar, sanki mercan...

59. Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayarsınız yalan?

60. İhsanın karşılığı sadece ihsan...

61. Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayarsınız yalan?

62. İkisinden başka, iki cennet daha var.

63. Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?

64. İkisi de yeşil mi yeşil...

65. Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayarsınız yalan?

66. İkisinde de iki kaynak var, sürekli fışkıran.

67. Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayarsınız yalan?

68. İkisinde de meyva, hurma ve nar var.

69. Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayarsınız yalan?

70. İçlerinde iyi mi iyi, güzel mi güzel hanımlar var.

71. Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayarsınız yalan?

72. Çadırlar içinde bekletilen huriler var.

73. Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayarsınız yalan?

74. Daha önce onları ne cin kirletmiştir ne de insan.

75. Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayarsınız yalan?
76. Yeşil yastıklarla, emsalsiz döşekler üzerinde yatarlar yan.
77. Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayarsınız yalan?
78. İkrâm ve kudret sahibi Rabbinin ismi öyle yüce ki...

VAKIA SURESİ (56/46)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. O beklenen müthiş olay olduğunda,
2. Yoktur onun oluşunu yalanlayacak.
3. Kimini alçaltır, kimini yükseltir.
4. Yerküre bir sarsılışla sarsıldığında,
5. Dağlar bir serpilîşle serpildiğinde,
6. Hepsi un-ufak olup dağılmıştır.
7. Ve sizler üç çift / sınıf oluvermişsinizdir.
8. İşte uğur ve mutluluk yaranı. Nedir uğur ve mutluluk yaranı?
9. İşte şömlük ve bunalım yaranı. Nedir şömlük ve bunalım yaranı?
10. Ve oluşta önde gidenler, yarışta önde gidenler...
11. İşte onlardır yaklaştıranlar.
12. Nimetlerle dolu bahçelerdedirler.
13. Büyük kısmı öncekilerden,

14. Az bir kısmı da sonrakilerden.
15. Süslü, nakışlı tahtlar üzerinde,
16. Onlar üstünde karşılıklı yan gelip yaslanırlar.
17. Gençecik uşaklar dolanır çevrelerinde. Sürekli hizmete adanmışlardır.
18. Sürahiler, ibrikler ve öz kaynağından içkilerle doldurulmuş kadehler eşliğinde.
19. Ne başları döner ondan ne de akılları karışır.
20. Ve meyvalar, gönüllerince seçtiklerinden.
21. Ve kuş eti iştahlarınca beğendiklerinden.
22. Ve genç kadınlar, iri ve siyah gözlü,
23. Titizlikle korunan inciler misali;
24. Yaptıklarına karşılık olarak.
25. Ne boş bir laf iştirler orada ne de günaha sokacak birşey.
26. Sadece “selam, selam” denir.
27. Uğur ve mutluluk yaranı. Nedir uğur ve mutluluk yaranı?
28. Dikensiz kirazlar,
29. Meyva dizili muz ağaçları,
30. Uzayan gölgeler,
31. Akıp dökülen sular,
32. Birçok meyvalar arasındadırlar.
33. Ne tükenir ne yasaklanır.

34. Yüğe yerleştirilmiş döşekler içinde.
35. Biz kadınları da güzel bir biçimde yeniden yaratmış,
36. Hepsini bakireler yapmışızdır,
37. Yaşıt cilveli dilberler halinde,
38. Uğur ve mutluluk yaranı için.
39. Bir bölümü öncekilerden,
40. Bir bölümü de sonrakilerden.
41. Ve şömlük ve uğursuzluk yaranı. Nedir şömlük ve uğursuzluk yaranı?
42. İliklere işleyen bir ateş ve kaynar su içinde,
43. Simsiyah bir gölge altındadırlar.
44. Ne serindir ne de cömert.
45. Çünkü şömlük yaranı, bundan önce servet ve refahla şımaranlardı.
46. O büyük günah üzerinde ısrar edip dururlardı.
47. Ve şöyle derlerdi: “Ölünce mi, toprak ve kemik haline gelince mi, sahi o zaman mı yeniden diriltileceğiz?”
48. “Önceki atalarımız da mı?”
49. De ki: “Öncekiler de sonrakiler de.”
50. Bilinen bir günün buluşma vakti / buluşma yerinde mutlaka biraraya getirileceklerdir.
51. Ve siz de ey sapık yalanlayıcılar!

52. Zakkumdan bir ağaçtan mutlaka yiyeceksiniz / yiyecekler.
53. Karınları dolduracaklar ondan,
54. Üzerine içecekler kaynar sudan,
55. Susuzluktan çıkmış develerin içişi gibi içecekler.
56. Din gününde ağırlanışları böyledir.
57. Sizi biz yarattık, biz. Tasdik etseydiniz olmaz mıydı?
58. Akıttığınız meniyi gördünüz mü?
59. Siz mi yaratıyorsunuz onu, yoksa yaratıcılar bizler miyiz?
60. Ölümü aranızda biz takdir ettik. Biz önüne geçilecekler değiliz.
61. Yerinize diğer benzerlerinizi getireceğiz ve sizi bilemiyeceğiniz bir şekilde yeniden oluşturacağız.
62. Andolsun, ilk yaratışı / yaratılışı bildiniz. Peki düşünüp ibret alsanız olmaz mı?
63. Ekmekte olduğunuzu gördünüz mü?
64. Siz mi bitiriyorsunuz onu, yoksa bitirenler bizler miyiz?
65. Dileseydik, onu kuru bir çöl haline getirirdik de başlardınız şu şekilde gevelemeye:
66. “Vallahi, kayba uğrayıp borçlandık.”
67. “Doğrusu mahrum bırakıldık biz.”
68. Şu içmekte olduğunuz suya baktınız mı?

69. Buluttan onu siz mi indirdiniz, yoksa indirenler bizler miyiz?
70. Dileseydik, onu tuzlu yapıverirdik. Peki şükretmeniz gerekmez mi?
71. Çakıp çakıp çıkardığınız o ateşi gördünüz mü?
72. Onun ağacını siz mi yarattınız yoksa yaratıp oluşturan bizler miyiz?
73. Biz onu hem bir ibret hem de çöl yolcularına bir nimet kıldık.
74. O halde o yüce Rabbinin adını tespih et.
75. İş onların sandığı gibi değil! Yıldızların doğup batma, kayıp düşme noktalarına yemin ediyorum.
76. Ve eğer bilerseniz, gerçekten büyük bir yemindir bu.
77. O, kesinlikle şerefli bir Kur'an'dır.
78. Titizlikle saklanan bir Kitap'tadır.
79. Ona, arındırılmışlardan başkası dokunamaz.
80. Alemlerin Rabbi'nden indirilmiştir.
81. Şimdi siz, bu sözü mü kirletip küçümseyeceksiniz?
82. Rızkınızı, yalanlamanızdan ibaret mi kılıyorsunuz?
83. Ya o canın boğaza gelip dayandığı zaman!
84. İşte o zaman siz bakakalırsınız!
85. Biz ona sizden daha yakınız, ama siz görmezsiniz.
86. Madem ceza görmeyecek kişilersiniz,
87. Eğer doğru sözlülerseniz, onu geri çevirsenize.

88. Eğer o, yaklaştırılanlardan ise;
89. Rahatlık, güzel rızık ve nimetlerle dolu cennet var ona.
90. Eğer kutlu, uğurlu kişilerdense,
91. “Selam sana kutlu ve uğurlu kişilerden.” denir ona.
92. Eğer yalanlayan sapıklardansa;
93. Kaynar sudan bir ziyafet,
94. Ve cehenneme salıverilme var ona.
95. İşte budur, o tartışmasız, o kesin gerçek!
96. Artık, o yüce Rabbinin adını tespih et.

HADİD SURESİ (57/112)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Göklerde ve yerdeki herşey Allah'ı tespih etmektedir. Aziz'dir O, Hakim'dir.
2. Göklerin ve yerin mülkü ve yönetimi O'nundur; diriltir, öldürür. Herşey üzerinde kudret sahibidir O.
3. Evvel'dir O, başlangıcı yoktur; Ahir'dir O, sonu yoktur; Zahir'dir O, herşeyde belirir; Batın'dır O, gözlerden gizlenmiştir. Herşeyi en güzel biçimde bilendir O.
4. O, odur ki, göklerle yeri altı günde yarattı, sonra arş üzerinde egemenlik kurdu. Yere gireni ve

ondan çıkanı, gökten ineni ve onda yükseleni bilir. O, nerede olursanız olun sizinle beraberdir.

Allah, işleyip üretmekte olduklarınızı en iyi şekilde görmektedir.

5. Göklerin de yerin de mülkü ve yönetimi O'nundur. İşler ve oluşlar O'na döndürülür.

6. Geceyi gündüzün içine sokar O; gündüzü de gecenin içine sokar. Göğüslerin sakladıklarını çok

iyi bilendir O.

7. Allah'a ve resulüne iman edin; sizi üzerine buyruk sahibi yaptığı şeylerden başkalarına bol bol

verin. İçinizden iman eden ve infakta bulunanlar için çok büyük bir ödül vardır.

8. İman sahipleri iseniz size ne oluyor da Allah'a güvenmiyorsunuz? Oysa ki Resul sizi Rabbinize

inanmaya çağırıyor, sizden kuvvetli bir söz de almıştır.

9. O, odur ki, sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarsın diye kulu üzerine, gerçeği apaçık gösteren

ayetler indiriyor. Allah size karşı gerçekten çok şefkatli, çok merhametlidir.

10. Allah yolunda harcama engel ne var ki?.. Göklerin ve yerin mirası zaten Allah'ındır. Sizin,

Fetih'ten önce infakta bulunan ve çarpışmaya gireniniz, bunu yapmayanlarla aynı değildir. Onlar,

derece yönünden Fetih'ten sonra infakta bulunup çarpışmaya girenlerden çok daha üstündür.

Allah hepsine güzellik vaat etmiştir. Allah, işleyip ürettiklerinizi en iyi

biçimde haber

almaktadır.

11. Allah'a kim güzel bir borç verecek ki, O onun verdiğini kat kat artırsın. Böyle birisi için onur

verici bir ödül de vardır.

12. Gün olur, mümin erkeklerle mümin kadınları, ışıkları önlerinde ve sağ yanlarında koşar

görürsün. Şöyle denilir: "Bugün size, altlarından ırmaklar akan cennetler müjdeleniyor. Sürekli

kalıcısınız içlerinde." İşte büyük başarının ta kendisidir bu.

13. O gün ikiyüzlü erkeklerle ikiyüzlü kadınlar, iman edenlere şöyle derler: "Bize bakın da

ışığınızdan bir parça alalım." Şöyle denir onlara: "Arkanıza dönün de bir ışık arayın." Nihayet

aralarına kapısı olan bir sur çekilir. İçinde rahmet vardır onun. Dış tarafı ise bir azap.

14. Onlara seslenirler: "Biz sizinle değil miydik?" Derler ki: "Evet, bizimleydiniz. Ancak siz

kendinizi yaktınız, bekleyip durdunuz, şüphe ettiniz, hayal ve kuruntular sizi aldattı; nihayet

Allah'ın emri geldi. O sinsi aldatıcı, sizi Allah ile aldattı."

15. Bugün artık ne sizden fidye alınır ne de küfre sapanlardan. Varacağınız yer ateştir. Odur sizin

mevlanız. Ne kötü dönüş yeridir o!

16. İnananlar için hala vakti gelmedi mi ki, kalpleri Allah'ın Zikri ve Hak'tan inen için ürpersin de

daha önce kendilerine kitap verilmiş, sonra üzerlerinden uzun zaman geçmiş de kalpleri kaskatı

kesilmiş kimseler gibi olmasınlar. Onların çoğu yoldan çıkmıştır.

17. Bilin ki Allah, toprağa ölümünden sonra hayat verir. Ayetleri size açık-seçik bildiriyoruz ki,

aklınızı işletebilesiniz.

18. Şu bir gerçek: Sadaka veren erkeklerle sadaka veren kadınlar, bir de Allah'a güzelce borç

verenler için karşılıklar kat kat yapılır. Onlar için, onur verici bir ödül de vardır.

19. Allah'a ve resulüne inananlar var ya, özü-sözü doğru kişiler onlardır. Rableri katında tanık

olanlar / şehitlik mertebesine erenler de onlardır. Onların ödülleri ve ışıkları vardır. Küfre sapıp

ayetlerimizi yalanlayanlara gelince, onlar cehennemin dostu olacaklardır.

20. Bilin ki, şu iğreti dünya hayatı bir oyun ve eğlenceden, bir süsten, aranızda bir övünmeden,

mallarda ve evlatlarda çoğalma yarışından başka şey değildir. Bir yağmur misali ki, çıkardığı

bitkiler çiftçilerin hoşuna gider. Ama biraz sonra o ot kurur, sapsarı kesildiğini görürsün. Nihayet

bir ot ufantısı haline gelir. Ahirette şiddetli bir azap var, Allah'tan bir af ve hoşnutluk da var.

Dünya hayatı bir aldanış / gurur aracından başka şey değildir.

21. Rabbinizden bir affa ve Allah ile resulüne inananlar için hazırlanmış bulunan, genişliği de yerle

göğün genişliği kadar olan bir cennete doğru yarışarak koşun. Bu, Allah'ın dilediğine vereceği

bir lütuftur. Allah o büyük lütfun sahibidir.

22. Yeryüzünde ve kendi benliklerinizde meydana gelen hiçbir musibet yoktur ki, biz onu

yaratmadan önce bir Kitap'ta belirlenmiş olmasın. Bu, Allah için çok kolaydır.

23. Böyle yapılmıştır ki, elinizden çıkana üzülüp ümitsiliğe düşmeyesiniz ve Allah'ın size

verdiğiyle sevinip şımarmayasınız. Çünkü Allah, kendini beğenip övünenlerin hiçbirini sevmez.

24. Onlar; cimrilik eden, insanlara da cimriliği emreden kişilerdir. Yüz çeviren bilsin ki, Allah

Gani'dir, Hamid'dir.

25. Andolsun, biz resullerimizi açık-seçik delillerle gönderdik ve onlarla birlikte Kitap'ı ve ölçüyü

de indirdik ki, insanlar adaleti ayakta tutsunlar / adaletle doğrulsunlar. Ve demiri de indirdik.

Onda zorlu bir kuvvet ve insanlar için birçok yarar vardır. Allah bu sayede, kendisine ve

resullerine, gayba inanarak kimin yardım edeceğini bilecektir. Allah Kavi'dir, Aziz'dir.

26. Andolsun, Nuh'u ve İbrahim'i de resul olarak gönderdik. Peygamberliği ve Kitap'ı bunların

soyları arasına koyduk. O soylardan bir kısmı hidayete ermiştir. Ama onların çoğu, yoldan çıkmış

bulunuyor.

27. Sonra onların eserleri üzere, resullerimizi ardarda gönderdik. Meryem'in oğlu İsa'yı da onların

ardınca gönderdik. Ona İncil'i verdik; ona uyanların gönüllerine şefkat ve merhamet koyduk. Bir

bid'at olarak ortaya çıkardıkları ruhbaniyeti, onlar üzerine biz yazmamıştık. Allah'ın rızasını

kazanmak için ortaya çıkardılar. Ama ona gerektiği şekilde saygılı olmadılar. Onların, iman

edenlerine ödülleri verdik. Onların çoğu yoldan çıkmış bulunuyor.

28. Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve onun resulüne inanın ki size rahmetinden iki nasip versin;

size, kendisiyle yol alacağınız bir ışık lütfetsin ve sizi affetsin. Allah Gafur'dur, Rahim'dir.

29. Böylece Ehlikitap, Allah'ın lütfundan hiçbir şeyi kotarma gücünde olmadıklarını bilsinler.

Lütuf, Allah'ın elindedir; onu dilediğine verir. Allah, büyük lütfun sahibidir.

MÜCADİLE SURESİ (58/104)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Allah, kocası hakkında seninle tartışan ve Allah'a şikayette bulunan kadının sözünü işitmiştir.

Allah, ikinizin karşılıklı konuşmasını işitir. Çünkü Allah en iyi işiten, en iyi görendir.

2. İçinizden, kadınlarına zihar edenlerin, o kadınlar anneleri değildir. Onların anneleri ancak

kendilerini doğuran kadınlardır. Böyleleri, kabul edilemez bir söz ve boş bir lakırdı

sarf ediyorlar. Bununla birlikte Allah, gerçekten çok affedici, çok bağışlayıcıdır.

3. Kadınlarına zihar edip sonra sarf etmiş oldukları söze geri dönenler, ilişkiye girmelerinden

önce, özgürlüğünü yitirmiş bir benliği özgürlüğüne kavuşturacaklardır. İşte size yöneltilen öğüt

budur. Allah, yapıp etmekte olduklarınızdan gereğince haberdardır.

4. Özgürlüğe kavuşturma imkanı bulamayan, ilişkiye girmelerinden önce, aralıksız iki ay oruç

tutacaktır. Buna da gücü yetmeyen, altmış yoksulu doyuracaktır. Bütün bunlar Allah'a ve resulüne

inanasınız diyedir. Ve işte bunlar, Allah'ın sınırlarıdır. Küfre sapanlara korkunç bir azap vardır.

5. Allah'a ve resulüne karşı gelenler, kendilerinden öncekilerin çarpılıp tepelendikleri gibi

çarpılıp tepeleneceklerdir. Biz, gerçekleri apaçık gösteren ayetler indirmişizdir. Küfre sapanlar

için, rezil edici bir azap vardır.

6. Gün olur, Allah onların hepsini diriltir ve yapıp ettiklerini onlara haber verir. Allah onu iyice

sayıp zaptetmiştir, onlarsa unutmuşlardır. Allah, herşey üzerinde tam bir tanıktır.

7. Görmez misin ki Allah, göklerde olanları da yeryüzünde olanları da bilir. Üç kişi aralarında

fısıldaşmaya görsün, dördüncüleri O'dur; beş kişi fısıldaşmaya görsün altıncıları O'dur. Bundan

az da olsalar çok da olsalar, O mutlaka onlarla beraberdir; nerede bulunurlarsa bulunsunlar.

Sonra onlara yapıp ettiklerini kıyamet günü haber verecektir. Allah herşeyi bilmektedir.

8. Görmedin mi fısıldaşmaktan yasaklananları ki, biraz sonra, yasaklanmış oldukları şeye

dönüyorlar ve günah, düşmanlık, peygambere isyan konusunda fısıldaşıyorlar. Sana

geldiklerinde, seni Allah'ın selamladığı biçimde selamlıyorlar. Kendi içlerinde ise şöyle

diyorlar: "Söylediğimiz şey yüzünden Allah bize azap etse ya!" Cehennem yeter onlara.

Girecekler oraya. Ne kötü dönüş yeridir o!

9. Ey iman edenler! Aranınızda fısıldaştığınız zaman, günah, düşmanlık ve resule isyan hususlarında

fısıldaşmayın; iyilik ve takva konusunda fısıldaşın. Huzurunda haşredileceğiniz Allah'tan korkun.

10. Fısıltı, insanları kederlendirmek için ancak şeytandan gelir. Bununla birlikte o, Allah'ın izni

olmadıkça inananlara hiçbir zarar veremez. Müminler sadece Allah'a güvenip dayansınlar.

11. Ey iman edenler! Size, "meclislerde yer açın" dendiğinde, yer açın ki Allah da sizin için

genişlik sağlasın. "Kalkın" denildiğinde de kalkın ki Allah, içinizden inananlarla kendilerine ilim

verilmiş olanların derecelerini yükseltsin. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

12. Ey iman edenler! Resulle gizlice konuşacağınız zaman, bu gizli konuşmanızdan önce bir sadaka

verin. Bu, sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Eğer bu imkanı bulamazsanız bilin ki, Allah

Gafur'dur, Rahim'dir.

13. Gizli konuşmanızdan önce, sadakalar vermekten ürperdiniz mi? Çünkü yapmadınız. Allah size

tövbe nasip etti. Artık namazı kılın, zekatı verin, Allah'a ve resulüne itaat edin. Allah,

yaptıklarınızdan haberdardır.

14. Allah'ın kendilerine öfkelendiği bir kavmi dost edinenleri görmedin mi? Onlar ne sizdendirler

ne de onlardan. Bilip durdukları halde yalana yemin ediyorlar.

15. Allah, onlar için şiddetli bir azap hazırlamıştır. Ne kötüdür onların yapmakta oldukları!

16. Yeminlerini kalkan edinip Allah'ın yolundan alıkoydular. Küçük düşürücü bir azap var onlar

için.

17. Onların ne malları ne de çocukları, kendilerine, Allah'a karşı hiçbir şey sağlamaz. Ateş halkıdır

onlar. Sürekli kalacaklardır orada.

18. Allah onları tekrar dirilttiği gün, size yemin ettikleri gibi O'na da yemin edecekler ve birşey

yaptıklarını sanacaklar. Dikkat edin, onlar yalancılardan ta kendileridir.

19. Şeytan onları kuşattı da Allah'ın Zikri'ni onlara unutturdu. İşte bunlar şeytanın hizbidir. Dikkat

edin! Şeytanın hizbi hüsrana uğrayanların ta kendileridir.

20. Allah'a ve resulüne kafa tutanlar en aşağılık kişiler arasındadırlar.

21. Allah, "ben ve resullerim mutlaka galip geleceğiz" diye yazmıştır. Allah çok güçlüdür,

Aziz'dir.

22. Allah'a ve ahiret gününe inanan bir topluluğun, Allah'a ve resulüne karşı çıkanlarla sevgiye

dayalı bir dostluk kurduğunu göremezsin. Bunlar onların ister babaları olsun, ister kardeşleri

olsun, ister akrabaları olsun. Allah onların kalplerine imanı yazmış ve onları

kendisinden bir

ruhla desteklemiştir. Onları, altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacaktır, sürekli

kalacaklardır orada. Allah onlardan hoşnut olmuştur, onlar da Allah'tan hoşnut olmuşlardır.

Allah'ın hizbi işte bunlardır. Dikkat edin, Allah'ın hizbi, başarıya ulaşanların ta kendileridir.

HAŞR SURESİ (59/95)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Göklerde ne var, yerde ne varsa Allah'ı tespih etmektedir. Aziz'dir O, Hakim'dir.

2. Ehlikitap'tan küfre sapanları, ilk toplanma gününde yurtlarından O çıkardı. Siz onların

çıkacaklarını sanmamıştınız; onlarsa kalelerinin kendilerini Allah'tan koruyacağını

zannetmişlerdi. Ama Allah onlara hiç ummadıkları yerden geldi, yüreklerine korku saldı; kendi

evlerini kendi elleriyle ve iman sahiplerinin elleriyle tahrip ediyorlardı. Artık ibret alın, ey

gözleri olanlar!

3. Eğer Allah onlar üzerine sürgünü yazmamış olsaydı, onlara mutlaka dünyada azap ederdi.

Ahirette de onlara ateş azabı vardır.

4. Çünkü onlar, Allah'a ve resulüne kafa tuttular. Kim Allah'a kafa tutarsa, bilsin ki Allah'ın

azabı çok çetindir.

5. Bir hurma ağacını kestiniz, yahut onu kökleri üzerine dikili bıraktınızsa, bu Allah'ın izniyledir;

yoldan çıkmışları rezil etmesi içindir.

6. Allah'ın onlardan resulüne aktardığı ganimetlere gelince, siz onun için ne at bindiniz ne deve

sürdünüz; ama Allah, resullerini dilediği kimselerin üzerine salar. Allah herşeyi yapmakta sonsuz

kudret sahibidir.

7. Allah'ın, kentler halkından resulüne zahmetsizce aktardığı mal ve nimetler şunlar içindir:

Allah, Peygamber, Peygamber'in akrabası, yetimler, yoksullar, yolda kalmışlar. Bu böyle

düzenlenmiştir ki, o mal ve nimetler sizden yalnız zengin olanlar arasında dönüp duran bir kudret

aracı olmasın. Resul size ne verdiyse onu alın; sizi neden yasakladıysa ona son verin ve

Allah'tan korkun. Hiç kuşkusuz, Allah'ın azabı çok şiddetlidir.

8. Sözü edilen o mallar, göçmen yoksullar içindir. Onlar ki, yurtlarından çıkarılıp mallarından

yoksun bırakılmışlardır; Allah'tan bir lütuf ve bir hoşnutluk peşindedirler; Allah'a ve resulüne

yardım ederler. İşte onlardır, özü-sözü doğru olanlar.

9. Onlardan önce yurda konmuş ve imana sarılmış olanlar, kendilerine hicret edenleri severler.

Onlara verilenlerden ötürü göğüslerinde bir ihtiyaç duymazlar. Kendilerinin ihtiyaçları olsa bile,

ötekileri kendi nefslerine tercih ederler. Nefsinin cimriliğinden / doymazlığından korunanlar,

kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

10. Onlardan sonra gelenler de şöyle derler: “Rabbimiz! Bizi ve bizden önce iman etmiş

kardeşlerimizi affet; kalplerimizde inananlara karşı bir kin bırakma! Rabbimiz, sen çok şefkatli,

çok merhametlisin!”

11. Görmedin mi o ikiyüzlülüğe sapanları ki, Ehlikitap’tan inkara giden kardeşlerine şöyle

diyorlar: “Eğer toprağınızdan çıkarılırsanız, yemin olsun sizinle birlikte biz de çıkacağız. Sizinle

ilgili olarak hiç bir zaman kimseye boyun eğmeyeceğiz. Eğer sizinle savaşılırsa mutlaka size

yardım edeceğiz.” Allah tanıktır ki, onlar kesinlikle yalancıdırlar.

12. Eğer çıkarılırsalar onlarla beraber çıkmazlar; eğer savaşa maruz bırakılırsalar onlara yardım

etmezler; yardım etmeye kalksalar da mutlaka arkalarını dönüp kaçarlar. Sonunda kendilerine de

yardım edilmez.

13. Onların gönüllerinde, korku bakımından siz, Allah’tan daha zorlusunuz.

Bu böyledir, çünkü

onlar anlamayan bir topluluktur.

14. Onlar sizinle toplu halde değil ancak müstahkem kaleler içinde yahut duvarlar arasından

savaşabilirler. Onların kendi aralarındaki problemleri / çıkmazları çetindir / ciddidir. Sen onları

birlik / beraberlik halinde sanıyorsun, oysa ki onların kalpleri darmadağınık / parça parçadır.

Böyledir; çünkü onlar akıllarını işletmeyen bir topluluktur.

15. Kendilerinden biraz önce günahlarının vebalini tadanlara benziyorlar. Acı bir azap var

onlara...

16. Durumları, şeytanın durumuna benziyor. Hani, şeytan insana, “küfret / inkar et” der, insan küfür

ve inkara sapınca da şöyle konuşur: “Vallahi ben senden uzağım; ben, alemlerin Rabbi olan

Allah’tan korkarım!”

17. Bu yüzden ikisinin de sonu, içinde sürekli kalacakları ateşe girmek oldu. Zalimlerin cezası işte

budur.

18. Ey iman edenler! Allah’tan korkun. Ve her benlik, yarın için önden ne gönderdiğine bir baksın.

Allah, yapmakta olduklarınızdan haberdardır.

19. O kimseler gibi olmayın ki, Allah’ı unuttular da Allah da onlara öz

benliklerini unutturdu.

Yoldan çıkmışların ta kendileridir onlar.

20. Ateşin dostlarıyla cennetin dostları bir olmaz. Cennetin dostları, kurtuluşu / zaferi elde

edenlerin ta kendileridir.

21. Eğer biz bu Kur'an'ı bir dağın üzerine indirseydik, her halde sen onu huşu ile boynunu bükmüş,

çatlayıp yarılmış görürdün. Biz bu örnekleri insanlara hep veriyoruz ki, inceden inceye

düşünebilsinler.

22. Öyle Allah ki O, tanrı yok O'ndan başka. Gaybı da, görünen alemi de bilen O. Rahman O,

Rahim O.

23. Öyle Allah ki O, ilah yok O'ndan gayrı. Melik, Kuddus, Selam, Mümin, Müheymin, Aziz,

Cebbar, Mütekebbir. Allah, onların ortak koşmalarından yücedir, arınmıştır.

24. Allah'tır O. Haalik, Bari', Musavvir'dir O. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ne var, yerde

ne varsa O'nu tespih eder. Aziz'dir O, Hakim'dir.

MÜMTEHİNE SURESİ (60/111)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Ey iman sahipleri! Düşmanımı ve düşmanınızı dostlar yerine tutmayın.

Onlar, size Hak'tan

geleni inkar ettikleri, Rabbiniz Allah'a inandığınız için Peygamber'i ve sizi yurdunuzdan

çıkardıkları halde, siz onlara sevgi sunuyorsunuz. Benim yolumda gayret sarfetmek, benim

hoşnutluğumu kazanmak için seferber olduğunuz halde, içinizde onlara sevgi gizliyorsunuz. Sizin

gizlediğinizi de açığa vurduğunuzu da en iyi ben bilirim. Sizden kim bunu yaparsa denge

yolundan sapmış olur.

2. Onlar sizi ele geçirirlerse size düşman olurlar; ellerini ve dillerini size kötülükle uzatırlar,

inkara sapmanızı isterler.

3. Kıyamet gününde ne hısımlarınızın ne de çocuklarınızın size hiçbir yararı olmaz. O, sizi

birbirinizden ayıracaktır. Allah, işleyip ürettiklerinizi açık açık görmektedir.

4. İbrahim'le, beraberinde olanlarda sizin için çok güzel bir örnek vardır. Hani, onlar

toplumlarına şöyle demişlerdi: "Biz sizden de Allah dışındaki kulluk ettiklerinizden de uzağız.

Sizi tanımıyoruz. Sizinle bizim aramızda, siz Allah'a, yalnız Allah'a inanıncaya kadar, sürekli

düşmanlık ve nefret olacaktır." Ancak İbrahim babasına şöyle demişti: "Senin için hep af

dileyeceğim ama Allah'tan sana gelecek şeyi geri çevirme gücüm yoktur. Ey

Rabbimiz! Yalnız

sana güveniyoruz, yalnız sana yöneliyoruz. Dönüş yalnız sanadır.”

5. “Ey Rabbimiz! Bizi, küfre sapanlar için bir fitne / imtihan aracı yapma!
Bağışla bizi ey

Rabbimiz! Sen, yalnız sen sonsuz kudretin, sonsuz hikmetin sahibisin.”

6. Andolsun, onlarda sizin için, Allah’ı ve ahiret gününü arzu edenlere çok güzel bir örnek vardır.

Kim yüz çevirirse şunu bilsin ki, Allah, sınırsız zengindir; tüm övgülerin sahibidir.

7. Olabilir ki Allah sizinle, onlardan düşman olduklarınız arasına bir sevgi koyar. Allah’ın gücü

herşeye yeter. Allah çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

8. Allah sizi, din hakkında sizinle savaşmayan ve sizi yurtlarınızdan çıkarmayan kimselere iyilik

etmekten, onlara adaletli davranmaktan men etmez. Allah, adaleti ayakta tutanları sever.

9. Allah sizi; ancak din hakkında sizinle savaşan, sizi yurtlarınızdan çıkararak, çıkarılmanıza yardım

eden kimselerle dost olmaktan yasaklar. Böyleleriyle dost olanlar, zalimlerin ta kendileridir.

10. Ey iman sahipleri! Mümin kadınlar hicret ederek size geldiklerinden onları imtihan edin. Allah

onların imanlarını daha iyi bilir ya! Eğer onların mümin hanımlar olduklarını anlarsanız, onları

kafirlere döndürmeyin. Ne bu mümin kadınlar o kafirlere helaldir ne de o

kafirler bunlara

helaldir. Bu kadınlar için harcadıklarını o kafirlere geri verin. Mehirlerini kendilerine verdiğiniz

taktirde, bu kadınları nikahlamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Kafirlerin iffet ve nikahlarına

yapışmayın. Kafirlere gitmeyi yeğleyen kadınlar için harcadıklarınızı onlardan geri isteyin; onlar

da size gelen mümin kadınlar için harcadıklarını geri istesinler. Bu, Allah'ın hepinize

buyruğudur. Aranızda hüküm veriyor. Allah Alim'dir, Hakim'dir.

11. Eğer, kafirler tarafına geçmiş eşleriniz yüzünden birşeyleriniz inkarcılara gider, sonra da

onlardan size kaçan kadınlar yüzünden ödeme sırası size gelirse, eşleri gitmiş olan müminlere,

harcadıkları miktarı verin. Kendisine inandığınız Allah'tan korkun.

12. Ey Peygamber! İnanmış kadınlar sana gelip Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamaları, hırsızlık

etmemeleri, zina etmemeleri, çocuklarını öldürmemeleri, elleriyle ayakları arasında bir iftira

uydurup ortaya sürmemeleri, iyi bir işte sana isyan etmemeleri hususunda seninle bey'atleşmek

isterlerse, onlarla bey'atleş ve onlar için Allah'tan af dile. Kuşkusuz, Allah Gafur'dur,

Rahim'dir.

13. Ey iman edenler! Allah'ın kendilerine gazap ettiği bir toplulukla dostluk

kurmayın. Çünkü

bunlar ahiretten ümitlerini kesmişlerdir. Tıpkı, kabir halkından olan inkarcıların, ümitlerini

kestikleri gibi...

SAFF SURESİ (61/108)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Göklerde ne var, yerde ne varsa Allah'ı tespih etmiştir. Aziz'dir O, Hakim'dir.

2. Ey iman sahipleri! Yapmayacağınız şeyi neden söylüyorsunuz?

3. Yapmayacağınız şeyi söylemeniz Allah katında büyük bir günahdır.

4. Allah kendi yolunda, duvarları birbirine perçinlenmiş bir bina gibi, saf bağlayarak çarpışanları

sever.

5. Hani, Musa, toplumuna şöyle demişti: “Ey toplumum! Benim size gönderilen Allah elçisi

olduğumu bilip durduğunuz halde, beni neden incitiyorsunuz?” Onlar bozulup sapınca Allah da

onların kalplerini eğiltti. Çünkü Allah, fasıklaşmış bir topluluğu doğruya ve güzele

kılavuzlamaz.

6. Meryem oğlu İsa'nın da şöyle dediğini hatırla: “Ey İsrailoğulları! Ben size Allah'ın elçisiyim.

Benden önce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra gelecek Ahmed adında bir elçiyi

müjdeleyici olarak gönderildim.” Fakat İsa'nın müjdelediği elçi onlara apaçık delilleri

getirdiğinde: “Bu, katıksız bir büyüdür.” dediler.

7. İslam'a çağrılıp durduğu halde, yalanlar düzerek Allah'a iftira edenden daha zalim kim vardır?

Allah, zulme bulaşmış kişiler topluluğunu doğruya ve güzele iletmez.

8. İstiyorlar ki ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürsünler. Ama Allah, küfre batanlar hoş

görmeseler de nurunu tamamlayacaktır.

9. Resulünü hidayet ve hak dini getirmek üzere O görevlendirdi ki, ortak koşanlar hoşlanmasa

bile, onu tüm dinlerden üstün kılsın.

10. Ey iman sahipleri! Dikkatlerinizi, sizi korkunç bir azaptan kurtaracak bir ticarete çekeyim mi:

11. Allah'a ve onun resulüne inanır, Allah yolunda mallarınız ve canlarınızla didinirsiniz. İşte bu,

sizin için en hayırlısıdır; eğer bilerseniz.

12. Günahlarınızı affeder ve sizi, altından nehirler akan bahçelere, sürekli cennetlerdeki temiz-

bereketli barınaklara yerleştirir. İşte bu en büyük başarıdır.

13. Seveceğiniz daha başka şeyler de var: Allah'tan bir yardım, çok yakın bir fetih... İman

sahiplerine müjdele!

14. Ey iman sahipleri! Allah'ın yardımcıları olun! Hani, Meryem oğlu İsa, havarilere: "Allah'a

gidişte benim yardımcılarım kimdir?" demişti de, havariler: "Biz, Allah'ın yardımcılarıyız."

cevabını vermişlerdi. Bunun ardından İsrailoğullarından bir zümre iman etmiş, bir zümre de

küfre sapmıştı. Nihayet biz, iman sahiplerini düşmanlarına karşı güçlendirdik de onlar üstün

geldiler.

CUMUA SURESİ (62/96)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Göklerdekiler ve yerdekiler; o Melik, o Kuddus, o Aziz, o Hakim Allah'ı tespih ediyorlar.

2. O Allah'tır ki, ümmilere içlerinden bir resul göndermiştir de o, onlara Allah'ın ayetlerini okur,

onları arıtıp temizler, onlara Kitap'ı ve hikmeti öğretir. Onlar bundan önce tam bir sapıklık içine

gömülmüşlerdi.

3. O resulü, ümmilerden olup da henüz onlara katılmamış bulunan başka kimselere de gönderdi.

O'dur Aziz, O'dur Hakim.

4. İşte bu, Allah'ın lütfudur ki, onu dilediğine verir. Allah, büyük lütfun

sahibidir.

5. Sırtlarına Tevrat yükletilip de sonra onu taşımayanların durumu, kutsal kitap parçaları taşıyan

eşeğin durumuna benzer. Allah'ın ayetlerini yalanlayan topluluğun vücut verdiği örnek ne

kötüdür! Allah, zulme sapmış bir topluluğu doğruya ve güzele ulaştırmaz.

6. De ki: “Ey Yahudiler! Eğer insanlar arasında yalnız kendinizin Allah'ın dostları olduğunu

sanıyorsanız, buna gerçekten inanıyorsanız, hadi ölümü isteyin!”

7. Ama onlar, ellerinin üretip önden gönderdikleri yüzünden ölümü asla temenni edemezler.

Allah, zalimleri bilmektedir.

8. Şunu da söyle: “O kaçmakta olduğunuz ölüm, işte o, size mutlaka ulaşacaktır. Sonra,

görülmeveni de görüleni de bilene döndürüleceksiniz. O, size, yapıp etmiş olduklarınızı haber

verecektir.”

9. Ey inananlar! Cuma günü, namaz için çağrı yapıldığında, Allah'ı anmaya / Allah'ın Zikri'ne

koşun. Alış-verişi bırakın. Eğer bilerseniz bu sizin için daha hayırlıdır.

10. Namaz kılınınca hemen yeryüzüne dağılın ve Allah'ın lütfundan nasibinizi arayın. Allah'ı çok

anın ki, kurtuluşa erebilesiniz.

11. Bir ticaret yahut oyun-eğlence görür görmez, dağılıp ona yöneldiler de

seni ayaküstü bıraktılar.

Onlara de ki: “Allah katında bulunan, eğlenceden de ticaretten de hayırlıdır.
Ve Allah, rızık

verenlerin en hayırlısıdır.”

MÜNAFİKUN SURESİ (63/103)

Rahman ve Rahim Allah’ın adıyla...

1. Münafiklar sana geldiklerinde: “Senin kesinlikle Allah’ın elçisi olduğuna tanıklık ederiz.”

derler. Senin kesinlikle O’nun elçisi olduğunu Allah zaten biliyor. Ve Allah tanıklık eder ki,

münafiklar kesinlikle yalancıdır.

2. Yeminlerini bir kalkan edinip Allah’ın yolundan alıkoydular. Onların yapmakta oldukları ne

kötüdür!

3. Bu durumun sebebi şudur: Onlar iman ettiler, sonra küfre saptılar da kalpleri üzerine mühür

basıldı. Artık onlar incelikleri anlamazlar.

4. Onları gördüğünde gövdeleri hoşuna gider. Birşey konuşsalar sözlerine kulak verirsin. Onlar

birbirine dayandırılmış keresteler / Hint kumaşı giydirilmiş kütük parçaları gibidirler. Her

bağırıtıyı aleyhlerinde zannederler. Düşmandır onlar; sakın onlardan. Allah onları kahretsin!

Nasıl da aldatılıp döndürülüyorlar!

5. Onlara, “hadi gelin, Allah resulü sizin için af dilesin” dendiğinde kafalarını öteye çevirirler.

Ve sen onların böbürlenmiş bir halde dönüp gittiklerini görürsün.

6. Sen onlar için ha af dilemişsin ha dilememişsin. Aleyhlerindeki sonuç aynı kalacaktır. Allah

onları asla affetmeyecektir. Çünkü Allah fıska bulaşmış bir topluluğu doğruya ve güzele iletmez.

7. Onlar, “Allah resulünün yanındakilere infak edip birşey vermeyin ki dağılıp gitsinler” diyen

kişilerdir. Oysa ki göklerin ve yerin hazineleri, Allah’ın tekelindedir. Ama münafıklar bunu

anlamazlar.

8. Şöyle derler: “Eğer Medine’ye dönersek, yemin olsun ki, itibarlı ve baskın olan, ezik ve zayıf

olanı oradan çıkaracaktır.” Güç ve itibar Allah’a, onun resulüne ve iman sahiplerine özgüdür.

Ama münafıklar bunu bilmezler.

9. Ey iman edenler! Mallarınız ve çocuklarınız, sizi, Allah’ı anmaktan / Allah’ın Zikri olan

Kur’an’dan alıkoymasın. Böyle birşey yapanlar, hüsrana uğramışların ta kendileridir.

10. Sizden birine ölüm gelip de, “ey Rabbim, yakın bir süreye kadar beni geciktirseydin de

içtenliğimi belgelemek için birşeyler vererek iyilik ve barış sevenlerden

olsaydım” demesinden

önce, size rızık olarak verdiklerimizden dağıtın.

11. Allah, süresi gelmiş olan bir canı geriye asla bırakmaz. Ve Allah, yapıp
etmekte olduklarınızı

çok iyi haber almaktadır.

TEĞABÜN SURESİ (64/107)

Rahman ve Rahim Allah’ın adıyla...

1. Göklerdekiler ve yerdekiler Allah’ı tespih ediyor. O’nundur mülk ve
yönetim; O’nun içindir

tüm övgüler. Herşeye gücü yetendir O.

2. O’dur sizi yaratan. Sizin bir kısmınız küfre sapmıştır, bir kısmınız iman
etmiştir. Ve Allah,

işleyip ürettiklerinizi çok iyi görmektedir.

3. Gökleri ve yeri hak olarak yarattı; sizi biçimlendirdi ve görünüşlerinizi
güzel yaptı. Yalnız

O’nadır dönüş.

4. Göklerde ne var, yerde ne var, bilir. Ve bilir sizin gizlediklerinizi de
açıkladıklarınızı da.

Allah, göğüslerin özünü çok iyi bilir.

5. Sizden önce küfre sapanların haberleri gelmedi mi size? Onlar yapıp
ettiklerinin vebalini

tattılar. Ve onlar için korkunç bir azap vardır.

6. Bu böyledir. Çünkü resulleri onlara apaçık deliller getirip dururken onlar: “Bir insan mı bize

kılavuluk edecek?!” deyip küfre saptılar ve yüz çevirdiler. Ve Allah hiçbir şeye muhtaç

olmadığını gösterdi. Allah sınırsız zenginliğin, sonsuz övgülerin sahibidir.

7. Küfre sapanlar asla diriltilmeyeceklerini sandılar. De ki: “Rabbime yemin ederim ki,

sandığınız gibi değil. Andolsun ki, mutlaka diriltileceksiniz; yine andolsun ki, yaptıklarınız size

mutlaka haber verilecektir. Ve bu, Allah için çok kolaydır.”

8. Artık Allah’a, onun resulüne ve size indirdiğimiz nura inanın. Allah, yapmakta olduklarınızı

iyiden iyiye haber almaktadır.

9. “Toplanma günü” için sizi biraraya getirdiği gün, karşılıklı aldatış ve aldanışların ortaya

çıktığı gündür. Kim Allah’a iman eder, barışa ve hayra yönelik iş yaparsa, Allah onun

çirkinliklerini örter ve kendisini altından nehirler akan bahçelere, içlerinde sürekli kalmak üzere

yerleştirir. İşte büyük başarı budur.

10. Küfre sapıp ayetlerimizi yalanlayanlara gelince, işte bunlar, içinde sürekli kalacakları ateşin

dostlarıdır. Ne kötü dönüş yeridir orası!

11. Allah’ın izni olmadıkça hiçbir musibet gelip çatmaz. Kim Allah’a inanırsa Allah O’nun kalbini

doğruya ve güzele kılavuzlar. Ve Allah herşeyi en iyi biçimde bilmektedir.

12. Allah'a itaat edin, resule de itaat edin. Eğer yüz çevirirseniz resulmze düşen, apaçık bir

tebliğden başkası değıldir.

13. Allah... İlah yok O'ndan başka! Yalnız Allah'a güvenip dayanır iman sahipleri.

14. Ey iman edenler! Şu bir gerçek ki, eşlerinizin ve evlatlarınızın içinden size bir düşman vardır;

onlara karşı dikkatli olun. Eğer affeder, ellerini tutar, hatalarını görmezlikten gelirsiniz, kuşkusuz

Allah da affedici, merhamet edici olur.

15. Şu da bir gerçek ki, mallarınız ve çocuklarınız bir imtihan aracıdır. Allah'a gelince, onun

katında büyük bir ödül vardır.

16. O halde, gücünüz ölçüsünde Allah'tan korkun, dinleyin, itaat edin. Ve benlikleriniz için bir

hayır olarak infakta bulunun. Nefsinin cimrilik ve doymazlığından korunanlar, kurtuluşa erenlerin

ta kendileridir.

17. Eğer Allah'a gönül hoşluğıyla birşey borç verirseniz O, onu sizin için katlayarak artırır ve sizin

hatalarınızı bağışlar. Allah Şekur'dur, şükredenlere karşılık verir; Halim'dir, yumuşak ve

merhametli davranır.

18. Görünmeyen ve görünen alemleri bilendir O; Aziz'dir, Hakim'dir.

TALAK SURESİ (65/100)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Ey Peygamber! Kadınları boşadığınız zaman iddetlerine doğru boşayın ve iddeti iyi sayın.

Rabbiniz olan Allah'tan korkun. Onları evlerinden çıkarmayın; onlar da çıkmasınlar. Apaçık ve

belgeli bir yüzüzlük yapmaları durumu müstesna. İşte bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Allah'ın

sınırlarını çiğneyen kendi benliğine zulmetmiş olur. Bilemezsin, belki Allah bundan sonra yeni

bir iş / oluş ortaya çıkarır.

2. Sürelerini doldurma noktasına geldiklerinde o kadınları ya örfün gerektirdiği biçimde tutun

yahut da yine örfün gerektirdiği şartlarla onlardan ayrılın. İçinizden adalet sahibi iki kişiyi de

tanık tutun. Tanıklığı Allah için tam bir biçimde yapın. Allah'a ve ahiret gününe inanan kişiye

işte bu şekilde öğüt verilmektedir. Kim Allah'tan korkarsa, Allah ona bir çıkış yolu nasip eder.

3. Ve onu hiç beklemediği yönden rızıklandırır. Kim Allah'a dayanıp güvenirse O, ona yeter. Hiç

kuşkusuz Allah emrini yerine getirecektir. Allah herşey için bir ölçü / bir kader belirlemiştir.

4. Adetten kesilen karılarınızın iddet bekleme sürelerinde kuşkuya düşerseniz, onların iddetleri üç

aydır. Hiç adet görmemiş kadınların süreleri de böyledir. Gebe olan kadınların süreleri ise

yüklerini bırakmalarına kadardır. Kim Allah'tan korkarsa, O ona işinde bir kolaylık nasip eder.

5. İşte bu, Allah'ın size indirmiş olduğu emridir. Kim Allah'tan korkarsa O, onun çirkinliklerini

örter ve onun ödülünü büyütür.

6. O kadınları, imkanlarınız ölçüsünde, barındığınız yerin bir kısmında barındırın. Onları baskı

altında tutmak için onlara zarar verme yönüne gitmeyin. Eğer hamile iseler yüklerini bırakıncaya

kadar onlara nafaka verin. Eğer sizin için çocuk emziriyorlarsa, ücretlerini de verin. Aranızda

örfe uygun biçimde konuşup tartışın. Eğer anlaşmakta zorluk çekerseniz o zaman, doğmuş olan

çocuğu baba hesabına başka bir kadın emzirecektir.

7. Geniş imkana sahip olan bu geniş imkanından harcasın. Rızkı kendisine ölçü ile verilmiş olan

da Allah'ın kendisine verdiğiinden infak etsin. Allah hiçbir benliği, kendisine verdiği şey dışında

yükümlü tutmaz. Allah, bir güçlükten sonra bir kolaylık yaratacaktır.

8. Nice kentler vardı ki, azgınlık edip Rabbinin ve onun resullerinin emrinden çıktılar da biz

onları çok zorlu bir hesaba çektik ve onlara, görülmemiş bir azapla azap ettik.

9. Böylece onlar, yaptıklarının vebalini tattılar ve işlerinin sonu hüsrana oldu.

10. Allah onlar için şiddetli bir azap hazırladı. Artık Allah'tan korkun, ey iman etmiş akıl ve gönül

sahipleri! Allah size bir Zikir / bir uyarıcı / bir düşündürücü indirmiştir.

11. Bir elçi indirmiştir ki, iman edip hayra ve barışa yönelik işler sergileyenleri, karanlıklardan

nura çıkarmak için Allah'ın ayetlerini açık-seçik okur. Allah'a inanıp hayra ve barışa yönelik iş

yapanları Allah, altlarından ırmaklar akan cennetlere / bahçelere koyacaktır. Onlar orada sonsuza

dek kalıcıdır. Allah böylesi için rızkı gerçekten güzelleştirmiştir.

12. Allah O'dur ki, yedi göğü ve yerden de onların benzerini yaratmıştır. Emir / iş ve oluş onlar

arasında sürekli iner ki, Allah'ın herşeye kadir olduğunu ve Allah'ın bilgi bakımından herşeyi

kuşattığını bilirsiniz.

TAHRİM SURESİ (66/106)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Ey Peygamber! Allah'ın sana helal kıldığı şeyi, eşlerinin hoşnutluğunu isteyerek neden

haramlaştırıyorsun? Allah Gafur'dur, Rahim'dir.

2. Allah size, yeminlerinizi çözmeyi farz kılmıştır. Ve Allah sizin Mevla'nızdır. Alim'dir O,

herşeyi bilir; Hakim'dir O, hikmetleri sonsuzdur.

3. Hani, Peygamber, eşlerinden birine bir sözü gizlice söylemişti. Sonra eşi bu sözü duyurup

Allah da onu Peygamber'e bildirince, Peygamber sözün bir kısmını açıklamış, bir kısmından vaz

geçmişti. Peygamber, sözü eşine bildirdiğinde o: "Bunu sana kim haber verdi?" demişti.

Peygamber de: "O herşeyi bilen, herşeyden haberi olan bana bildirdi." diye cevaplamıştı.

4. Eğer ikiniz, ey hanımlar, Allah'a tövbe ederseniz ne iyi, çünkü kalpleriniz kaydı; yok eğer

Peygamber'e karşı dayanışmaya girerseniz hiç kuşkusuz bizzat Allah, onun destekleyicisidir.

Cebrail'le iman sahiplerinin iyiliksever barışçıları da. Bütün bunlardan sonra melekler de ona

arka çıkarlar.

5. O sizi boşarsa, kim bilir belki de Rabbi ona sizin yerinize sizden daha hayırlı eşler nasip eder:

Allah'a teslim olan, iman sahibi, gönülden bağlı, tövbe etmesini seven, ibadete düşkün, yolculuk

edebilen dullar ve bakireler.

6. Ey iman sahipleri! Kendilerinizi ve ailelerinizi öyle bir ateşten koruyun ki, yakıtı insanlarla

taşlardır. O ateşin başında çok katı, çok sert melekler vardır. Onlar, kendilerine emir verdiği

konuda Allah'a isyan etmezler ve emredildikleri şeyi yaparlar.

7. Ey küfre sapanlar! Özür dilemeyin bugün. Çünkü siz, yapıp ettiklerinizin karşılığı olarak

cezalandırılıyorsunuz.

8. Ey iman edenler! Etkili öğüt veren bir tövbe ile Allah'a yönelin. Umulur ki Rabbiniz

çirkinliklerinizi ve günahlarınızı örter ve sizi altından ırmaklar akan cennetlere yerleştirir. O gün

Allah, peygamberi ve onunla birlikte inananları utandırmayacaktır. Onların ışığı önlerinden ve

sağ yanlarından koşup gelir. Şöyle derler: "Ey Rabbimiz! Işığımızı tamamla ve bizi bağışla! Sen

herşeye Kadir'sin, herşeye gücün yeter."

9. Ey Peygamber! Küfre sapanlarla ve münafıklarla mücadele et ve onlara karşı sert davran.

Varacakları yer cehennemdir onların. Ne kötü dönüş yeridir o!

10. Allah, küfre sapanlarla ilgili olarak Nuh'un karısı ile Lut'un karısını örnek verdi. Bu ikisi

kullarımızdan barışçı ve iyiliksever iki kulun nikahı altında idiler, onlara hıyanet ettiler de eşleri,

Allah'tan onlara gelecek olanı hiçbir şeyle geri çeviremediler. Şöyle dendi onlara: "Girin ateşe

diğer gireceklerle birlikte."

11. Allah, iman edenlerle ilgili olarak da Firavun'un karısını örnek verdi. Hani, o şöyle demişti:

“Ey Rabbim! Benim için katında, cennette bir barınak yap; beni, Firavun'dan, onun yapıp

ettiğinden kurtar; beni zulme sapmış topluluktan da kurtar.”

12. Ve Allah, ırzını bir kale gibi koruyan İmran kızı Meryem'i de örnek verdi. Biz onun içine

ruhumuzdan üfledik. Ve o, Rabbinin kelimelerini ve kitaplarını tasdikledi de içten

bağlananlardan oldu.

MÜLK SURESİ (67/77)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Mülk ve yönetim elinde bulunan o Allah ne yücedir! O, herşeye Kadir'dir.

2. Hanginizin daha güzel iş yapacağını belirlemek için sizi imtihana çekmek üzere ölümü ve

hayatı yaratan O'dur. Aziz'dir O, Gafur'dur.

3. Birbiriyle uyum ve ahenk içinde yedi gökleri yaratan da O'dur. O Rahman'ın yaratışında /

yarattıklarında herhangi bir uyuşmazlık, aykırılık, çelişme göremezsin. Bir kez daha bak! Bir

çatlaklık, bir uyuşmazlık görüyor musun?

4. Sonra bakışı iki kez daha döndür! Umudunu kesmiş olarak döner sana göz. Utanmış, bitkin

düŒmüŒtür o.

5. Yemin olsun ki, biz en yakın göğü kandillerle süsledik ve onları Œeytanlara atıŒ taneleri yaptık.

O Œeytanlar için çılgın ateŒ azabını da hazırladık.

6. Ve Rablerine karŒı nankörlük edenler için cehennem azabı vardır. Ne kötü bir dönüŒ yeridir o!

7. Onun içine atıldıklarında, onun derinden gelen sesini iŒitirler. Feveran etmektedir o.

8. Öfkesinden çatlayacak hale gelir. İçine bir güruh atıldıkça, onun bekçileri bunlara sorarlar:

“Size hiçbir uyarıcı gelmedi mi?”

9. Derler ki: “Gelmedi olur mu? Bize uyarıcı geldi. Fakat biz yalanladık. Ve: ‘Allah birŒey

indirmemiŒtir, siz büyük bir sapıklık içindesiniz, başka değil’ Œeklinde konuŒtuk.”

10. Ve derler ki: “Eğer söz dinleseydik yahut aklımızı çalıştırsaydık Œu çılgın ateŒin dostları

arasında olmazdık.”

11. Günahlarını iŒte böyle itiraf ettiler. Çılgın ateŒin halkına böyle kahır yaraŒır.

12. Görmedikleri halde Rablerinden ürperenlere gelince, onlar için bir bađıŒlanma ve büyük bir

ödül vardır.

13. Sözüünüzü ister gizleyin ister onu açıklayın; Œu bir gerçek ki O, göğüslerin özünü çok iyi bilir.

14. Yaratmış olan bilmez mi / Allah, yarattığı kimseyi bilmez mi? Latif'tir O, Habir'dir.

15. O, yeri sizin için boyun eğer yaptı. Haydi onun omuzlarında yürüyün ve Allah'ın rızıklarından

yyin. Dönüş O'nadır.

16. O göktekinin, sizi yere batırmayacağından emin misiniz? O zaman yer aniden çalkalanmaya

başlar.

17. O göktekinin, çakıl taşları taşıyan bir rüzgarı üzerinize salmayacağından emin misiniz? O zaman

bileceksiniz nasılmış uyarım!

18. Andolsun, onlardan öncekiler de yalanlamışlardı. Ama nasıl olmuştu benim azabım?!

19. Üstlerinde, kanatlarını açıp kapayarak uçan kuşları hiç görmediler mi? Onları Rahman'dan

başkası tutmuyor. Kuşkusuz O, her şeyi görmektedir.

20. Rahman'a karşı / Rahman'dan başka size yardım edecek ordunuz kimdir? İnkarcılar bir aldanış

/ gurur içindeler; hepsi bu!

21. Peki, O, rızkını tutarsa kim var sizi rızıklandırarak? Hayır, bir azgınlık ve nefret içinde inat

etmekte.

22. Peki, yüzüstü kapanarak yürüyen mi daha düzgün gider yoksa dosdoğru yol üzerinde dik ve

düzgün yürüyen mi?

23. De ki: “Sizi oluşturan O’dur. O size, işitme gücü, gözler ve gönüller verdi. Ne kadar da az

şükrediyorsunuz!”

24. De ki: “Sizi, yeryüzünde yaratıp yayan O’dur. O’nun huzurunda haşredileceksiniz.”

25. Derler ki: “Eğer doğru sözlülerseniz, bu vaat ne zaman?”

26. De ki: “Bilgi Allah’ın katındadır. Bana gelince, ben ancak açıkça uyararı biriyim.”

27. Onu yakından gördüklerinde, inkar edenlerin yüzleri kötüleşti. Şöyle denildi: “O habire çağırıp

durduğunuz şey budur.”

28. Söyle onlara: “Diyelim ki, Allah beni ve beraberimdekileri öldürdü, yahut bize acıdı. Peki,

kafirleri korkunç bir azaptan kim kurtaracak?”

29. De ki: “Rahman’dır O, O’na inandık biz ve yalnız O’na güvendik. Yakında bileceksiniz kimmiş

apaçık sapıklığın içinde.”

30. Şunu da söyle: “Bir sabah suyunuz çekilirse, kim getirecek fışkırıp akan bir su size?”

KALEM SURESİ (68/2)

Rahman ve Rahim Allah’ın adıyla...

1. Nun! Andolsun kaleme ve satır satır yazdıklarına
2. Ki sen, cin tasallutuna uğramış değilsin; Rabbinin nimeti sayesinde.
3. Senin için kesintisiz bir ödül var.
4. Ve gerçekten sen, çok büyük bir ahlak üzerindesin.
5. Yakında göreceksin, onlar da görecekler,
6. Hanginizmiş fitneye tutulan, deliren!
7. Senin Rabbin, evet O'dur kendi yolundan kimin saptığını en iyi bilen. Ve O'dur kimin doğruya ve güzele kılavuzlandığını en iyi bilen.
8. O halde yalanlayanlara itaat etme.
9. İstediler ki sen, alttan alıp gevşek davranasın da onlar da yumuşaklık gösterebilirsin.
10. Şunların hiçbirini tanıma: Çok yemin eden, bayağı-alçak,
11. Alaycı / gammaz, koğuculuk için dolaşıp duran,
12. Hayrı engelleyen, sınır tanımaz, saldırgan, günaha batmış,
13. Kaba / obur, bütün bunlardan sonra da soyu bozuk, kötülükle damgalı.
14. Mal ve oğullar sahibi olmuş da ne olmuş?
15. Ayetlerimiz ona okunduğunda şöyle der: "Daha öncekilerin masalları."
16. Yakında biz onun hortumu üzerine damga basacağız / burnunu sürteceğiz.
17. Biz onları, o bahçe sahiplerini belalandırdığımız gibi belalandırdık. Hani, onlar sabaha

çıktıklarında, bahçeyi mutlaka kesip biçeceklerine yemin etmişlerdi.

18. Hiçbir istisna tanımıyorlardı.

19. Ama onlar uyumaktayken, Rabbinden gelen bir dolaşıcı bahçeyi dolaştı da,

20. O, simsiyah kesiliverdi.

21. Sabaha çıktıklarında birbirlerine seslendiler:

22. “Hadi, eğer biçecekseniz ekininize erken gidin.”

23. Yola koyuldular. Aralarında fısıldaşıyorlardı:

24. “Hey! Bugün oraya bir yoksul girip yanımıza gelmesin.”

25. Sadece engellemeye, şiddete güçleri yeten kişiler olarak erkenden vardılar.

26. Fakat bahçeyi görünce: “Yahu biz yanlış gelmişiz.” dediler.

27. “Hayır, hayır. Biz mahrum edilenleriz.”

28. Ortancaları / ılımlı olanı şöyle dedi: “Ben size söylemedim mi? Tespih etseydiniz ya!”

29. O zaman dediler ki: “Tespih ederiz seni, ey Rabbimiz. Gerçekten biz zalimler olduk.”

30. Bunun üzerine birbirlerini kınamaya başladılar.

31. “Yuh olsun bize, dediler, biz gerçekten azgınlarmışız.”

32. “Umarız, Rabbimiz bize onun yerine daha hayırlısını verir. Biz de herşeyimizle Rabbimize

yöneliz.”

33. İşte böyledir azap! Ahiretin azabı ise gerçekten çok daha büyüktür. Ah! Bir bilebilselerdi.

34. Takva sahipleri için, Rableri katında nimetlerle dolu cennetler vardır.

35. Biz, Müslümanları, suçlular / günahkarlar gibi yapar mıyız?

36. Nenez var sizin, nasıl hüküm veriyorsunuz?

37. Yoksa sizin bir kitabınız var da ondan ders mi görüyorsunuz?

38. Onda, keyfinize uyan herşeyi rahatça buluyorsunuz.

39. Yoksa sizin lehinize üzerimizde kıyamete kadar uzanacak yeminler mi var da siz ne

hükmederseniz oluverecek!

40. Sor onlara: “Böyle birşeye hangisi kefil?”

41. Yoksa kendilerinin ortakları mı var? Eğer doğru sözlü iseler, çağırıversinler ortaklarını!

42. Baldırın çıplak kalacağı, secdelere çağrılacakları gün, onu da yapamayacaklar.

43. Gözleri yere eğilmiş, benliklerini zillet kaplamıştır. Onlar sapasağlam oldukları zaman da

secde etmeye çağrılıyorlardı.

44. Bu sözü yalanlayanla beni başbaşa bırak. Onları, bilmedikleri yerden yakalayacağız.

45. Süre tanıyorum onlara. Tuzağım gerçekten zorludur benim.

46. Bir ücret mi istiyorsun kendilerinden de onlar, bir borç altında eziliyorlar!

47. Yoksa gayb yanlarında da onlar mı yazıyorlar?

48. Artık Rabbinin hüküm vermesi için sabret. Balığın dostu Yunus gibi olma! Hani o, hıçkırıktan

boğulur bir halde yakarmıştı.

49. Eğer ona, Rabbinden bir nimet ulaşmasaydı, horlanmış bir halde cascavlak bir yere atılırdı.

50. Fakat Rabbi onu seçip yüceltti ve barışseverlerden yaptı.

51. O küfre sapanlar, Zikir'i / Kur'an'ı işittiklerinde az kalsın gözleriyle seni devireceklerdi. "Bu

tam bir cinlidir." diyorlardı.

52. Oysa ki o Zikir / Kur'an, alemler için bir öğütten başka şey değildir.

HAKKA SURESİ (69/78)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. el-Hakka / geleceği kuşkusuz olan şey!

2. Nedir o hakka?

3. O hakkanın niteliğini sana bildiren nedir?

4. Semud ve Ad, kaariayı / başa çarpan olayı yalanlamıştı.

5. Bunun üzerine Semud, bir doğal felaket ile helak edildi.

6. Ad ise gürleyen sesle gelen soğuk rüzgarlı bir fırtınayla mahvedildi.

7. Onu, onların üzerine yedi gece-sekiz gün hiç ara vermeden saldı. Topluluğu orada yerlere

sürülmüş görürsün. İçleri boşaltılmış hurma kütükleri gibidirler.

8. Onlardan geri kalan birşey görüyor musun?
9. Firavun da ondan öncekiler de altı üstüne gelmiş kentlerde aynı hataya vücut verdiler.
10. Rablerinin resulüne isyan ettiler de O da onları, şiddeti arttıkça artan bir yakalayışla yakaladı.
11. Su azıp köpürdüğünde, biz sizi o akıp gidende taşıdık.
12. Ki onu size bir hatırlatıcı / düşündürücü yapalım ve kavrayabilen kulak kavrasın.
13. Sura bir üfleyişle üflendiğinde,
14. Yer ve dağlar yükletilip birbirine bir çarpılışla parça parça edildiğinde,
15. İşte o gün, olması gereken olmuştur.
16. Gök yarılmıştır. O gün o, lime lime sarkmıştır.
17. Melek de onun kenarlarındadır. Rabbinin arşını, o gün onların üstündeki sekiz taşır.
18. O gün arz olunursunuz; hiçbir saklınız gizli kalmaz.
19. Öz kitabı sağından verilen: “İşte kitabım, okuyun!” der.
20. “Kendi hesabıma kavuşacağımı sezmiştim zaten.”
21. Artık o, hoşnutluk veren bir yaşayış içindedir.
22. Yüksek bir bahçe içindedir.
23. Devşirilmesi kolaydır onun.
24. Geçmiş günlerde sunduklarınızın karşılığı olarak afiyetle yiyin, için.
25. Öz kitabı sol tarafından verilene gelince o şöyle der: “Ah ne olurdu bana

kitabım

verilmeseydi!”

26. “Hesabımın ne olduğunu hiç bilmemiş olsaydım.”

27. “Ah ne olurdu, iş bitmiş olsaydı!”

28. “Hiçbir işime yaramadı malım.”

29. “Sökülüp gitti benden saltanatım.”

30. “Tutun onu, derhal bağlayın onu.”

31. “Sonra cehenneme sallayın onu.”

32. “Sonra boyu yetmiş arşın olan bir zincirde yollayın onu.”

33. “Çünkü o, yüce Allah’a inanmıyordu.”

34. “Yoksulu doyurmaya özendirmiyordu.”

35. “Bugün onun için burada bir sıcak dost yoktur.”

36. “Yıkılanların atık sularından başka yemek de yoktur.”

37. “Ki o atık suyu sadece günahkarlar yer.”

38. Hayır, sandıkları gibi değil! Yemin ederim gördüklerinize,

39. Ve görmediklerinize!

40. Ki o, çok soylu bir elçinin sözüdür.

41. Bir şairin sözü değildir o. Ne kadar da az inanıyorsunuz!

42. Bir kahinin sözü de değildir o. Ne kadar da az araştırıp düşünüyorsunuz!

43. Alemlerin Rabbi’nden bir indiriftir o.

44. Eğer bazı lafları bizim sözlerimiz diye ortaya sürseydi,
45. Andolsun ondan sağ elini koparırdık.
46. Sonra ondan can damarını mutlaka keserdik.
47. Sizin hiçbiriniz ona siper de olamazdınız.
48. Gerçek şu ki o, sakınanlar için tam bir uyarıcı ve düşündürücüdür.
49. Ve biz, içinizden onu yalanlayanların bulunduğunu kesinlikle biliyoruz.
50. Ve o, küfre sapanlar için tam bir hasrettir.
51. Ve o, kesin bilginin tam gerçeğidir.
52. Hadi artık, yüce Rabbinin adını tespih et!

MEARİC SURESİ (70/79)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Soran birisi, geleceği kuşkusuz azabı sordu.
2. Küfre sapanlar içindir o. Yoktur onu savacak.
3. Yükselme boyutlarının / derecelerinin sahibi Allah'tandır o.
4. Melekler ve Ruh, miktarı ellibin yıl olan bir günde yükselirler O'na.
5. Artık güzel bir sabırla sabret.
6. Onlar onu çok uzak görüyorlar.
7. Biz ise onu çok yakın görüyoruz.
8. O gün gök, erimiş bir maden gibi olur.

9. Dağlar, atılmış renkli yün gibi olur.

10. En yakın dostlar birbirlerinin halini sormaz / bir dost bir dostundan birşey isteyemez.

11. Birbirlerine gösterilirler. Suçlu, o günün azabından kurtulmak için oğullarını fidye vermeyi bile

ister.

12. Eşini, kardeşini,

13. Kendisini kucaklayıp barındıran ailesini.

14. Ve yeryüzündeki insanların tümünü fidye verip kendisini kurtarmayı ister.

15. Hayır, hayır! O, alevlenen bir ateştir.

16. Yakar-kavurur deriyi / koparıp götürür kolu-bacağı.

17. Çağırır, sırtını dönüp uzaklaşanı,

18. Toplayıp kasada yığıcı / depolayanı.

19. İşin gerçeğı şu ki insan; aceleci, hırslı, sabırsız, tahammülsüz yaratılmıştır.

20. Kendisine kötülük / hoşnutsuzluk dokununca basar bağıır.

21. Kendisine hayır ve nimet ulaşınca ondan başkalarının yararlanmasına engel olur.

22. Namaz kılıp dua edenler müstesna.

23. Bunlar, namazlarında süreklidirler.

24. Bunların mallarında belirli bir hak vardır:

25. Yoksul ve yoksun için.
26. Bunlar din gününü içtenlikle doğrularlar.
27. Bunlar, yalnız Rablerinin azabından ürperirler.
28. Gerçekten de Rablerinin azabı emin olunmayacak bir azaptır.
29. Bunlar, cinsiyet organlarını titizlikle korurlar.
30. Ancak onlar eşleriyle, imkanlarının sahip olduğu şeyler konusunda kınanamazlar.
31. Kim bunun ötesini isterse, işte böyleleri sınırı aşanların ta kendileridir.
32. Bunlar, kendilerindeki emanetlere ve ahitlerine sadık kalırlar.
33. Bunlar, tanıklıklarını tam yaparlar.
34. Ve bunlar, namazlarını-dualarını korurlar.
35. İşte bunlar cennetlerde ikram göreceklendir.
36. O nankörlere ne oluyor ki, sana doğru, o yandan bu yandan boyunlarını uzatarak geliyorlar;
37. Sağdan ve soldan parçalar halinde.
38. Onlardan herbiri nimet bahçesine konulacağını mı umuyor?
39. Hayır, ummasınlar. Gerçek şu ki biz onları, bildikleri şeyden yarattık.
40. İş onların sandığı gibi değil. Doğuların ve batıların Rabbine andolsun ki, biz gerçekten gücü
yetenlerimiz;
41. Onları kendilerinden daha üstün olanlarla değiştirmeye... Ve biz önüne geçilebilecekler

değiliz.

42. Bırak onları! Dalsınlar, oynasınlar kendileri için belirlenen günlerine ulaşınca kadar.

43. O gün kabirlerle fırlayarak çıkarlar. Dikilmiş putlara doğru akın akın gider gibidirler.

44. Gözleri yere eğik; bir zillet kuşatmıştır onları. İşte bu gündür onlara vaat edilmiş olan.

NUH SURESİ (71/71)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Biz Nuh'u, "toplumunu, kendilerine korkunç bir azap gelmeden önce uyar" diye kavmine

gönderdik.

2. O dedi ki: "Ey toplumum! Hiç kuşkunuz olmasın, ben sizin için apaçık bir uyarıcıyım."

3. "O halde Allah'a ibadet edin. O'ndan korkun. Ve bana itaat edin ki,

4. Allah, günahlarınızı affetsin ve sizi belirli bir süreye kadar ertelesin. Çünkü Allah'ın eceli

geldiğinde ertelenmez. Ah! Bir bilebilseydiniz."

5. Nuh şöyle yakardı: "Ey Rabbim! Ben toplumumu gece ve gündüz davet ettim."

6. "Fakat çağrım, onların kaçışlarını artırmaktan başka bir işe yaramadı."

7. "Ben onları, sen kendilerini affedesin diye çağırdıkça, parmaklarını kulaklarına tıkadılar,

elbiselerine büründüler, inat ve ısrar ettiler ve kibirlendikçe kibirlendiler.”

8. “Sonra onları daha açık bir biçimde çağırdım.”

9. “Daha sonra bir başka duyuru yönelttim. Ve onları gizli gizli de çağırdım.”

10. Ve şöyle dedim: “Rabbinizden af dileyin. O, bağışlamayı çok severdir.”

11. “Göğü üzerinize bol bol yağmur taşıyıcı olarak gönderir.”

12. “Sizi, mallar ve oğullarla güçlendirir, size yeşil bahçeler sunar. Ve sizin için nehirler akıtır.”

13. “Ne oluyor size de Allah için bir vakar ümidinde olmuyorsunuz?”

14. “O ki, sizi halden hale / evreden evreye geçirerek yarattı.”

15. “Görmediniz mi, Allah yedi göğü ahenkli bir bütün olarak nasıl yarattı?”

16. “Ve Ay’ı, bunlar içinde bir nur yaptı ve Güneş’i bir kandil haline getirdi.”

17. “Ve Allah sizi bir bitki gibi yerden bitirdi.”

18. “Sonra sizi yere geri gönderiyor ve sonra bir çıkarışla tekrar çıkarıyor.”

19. “Allah size yeryüzünü bir yaygı yaptı,

20. Ki ondan geniş yollar edinip de yürüyesiniz.”

21. Nuh dedi ki: “Rabbim! Onlar bana isyan ettiler de malı ve çocuğu kendisine hüsrandan başka

bir artış getirmeyen kişiye uydular.”

22. “Çok büyük hileler sergilediler / çok büyük tuzaklar kurdular.”

23. Dediler ki: “İlahlarınızı sakın bırakmayın. Ved’di, Süva’ı asla bırakmayın. Yeğus’u, Yeuk’u,

Nesr'i de bırakmayın.”

24. “Çoklarını saptırdılar. Sen de o zalimler için şaşkınlıktan başka birşeyi artırma.”

25. Hataları yüzündendir ki boğuldular, ateşe atıldılar. Kendileri için, Allah dışında yardımcılar

bulamadılar.

26. Nuh şöyle yakardı: “Rabbim! Yeryüzünde kafirlerden yurt tutacak / gezip dolaşacak hiç kimse

bırakma.”

27. “Çünkü eğer sen onları bırakırsan, kullarını saptırırlar ve kötülük üreten nankörden başkasını

doğurmazlar.”

28. “Rabbim! Beni, anne-babamı, inanmış olarak evime gireni, tüm inanmış erkekleri ve inanmış

kadınları affet. Zalimlerin de sadece helak ve perişanlığını artır.”

CİN SURESİ (72/40)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. De ki: “Cinlerden bir topluluğun dinleyip şunu söyledikleri bana vahyolundu: ‘Gerçekten biz,

hayranlık verici bir Kur'an dinledik.’”

2. “Doğruya ve hayra kılavuzluyor. Biz de inandık ona. Artık Rabbimize hiç kimseyi asla ortak

koşmayacağız.”

3. “Rabbimizin adı / kudreti / işi / gayreti çok yücedir. O, ne bir dişi dost edinmiştir ne de bir

çocuk.”

4. “Doğrusu bizim beyinsiz, Allah hakkında saçma lakırdı ediyormuş.”

5. “Biz sanmıştık ki, ne insanlar ne de cinler Allah hakkında asla yalan söylemezler.”

6. “Gerçek şu ki, insanlardan bazı erkekler, cinlerden bazı erkeklere sığınırldı da onlar, onların

şımarıklık ve azgınlığını artırırldı.”

7. “Onlar, tıpkı sizin sandığınız gibi, Allah’ın hiç kimseyi diriltmeyeceğini sanmışlardı.”

8. “Biz göğe gerçekten dokunduk da onu titiz ve güçlü bekçilerle ve kayıp giden ışınlarla /

alevlerle doldurulmuş bulduk.”

9. “Biz eskiden, onun, dinlemek için oturulan yerlerinde otururduk. Ama şu anda kim dinlemeye

kalksa kendisini gözetleyen bir alev / ışık bulur.”

10. “Doğrusu bilmiyoruz, yeryüzündeki şüurlulara şer mi istendi, yoksa Rableri onlar için doğru ve

güzel olanı mı istemiştir.”

11. “Şu da bir gerçek ki, bizden hayra yönelenler / barışçılar vardır; ama bizden, başka türlü

olanlar da vardır. Dilim dilim yollar olmuşuz biz.”

12. “Ve biz şunu sezdik: Biz yeryüzünde Allah’ı asla aciz bırakamayız; kaçarak da onu aciz

bırakamayız.”

13. “Biz doğruya ve güzele kılavuzlayana dinleyince, ona inandık. Rabbine inanan kişi ne hakkının

eksik verilmesinden korkar ne de tecavüze uğramaktan.”

14. “Nihayet bizden Allah’a teslim olanlar da var, haksızlığa sapıp çizgiden çıkanlar da var.

Allah’a teslim olanlar, işte onlar doğruyu ve hayrı aramışlardır.”

15. “Haksızlığa sapanlar ise cehenneme odun olmuşlardır.”

16. Eğer yolda kıvamında yürüselerdi, onları bol bir su ile suvarırdık,

17. Ki onları, onun içinde imtihan edelim. Kim Rabbinin Zikri’nden / Kur’an’dan yüz çevirirse

Rabbi onu, gittikçe yükselen bir azaba sokar.

18. Hiç kuşkusuz, mescitler Allah içindir. O halde Allah ile birlikte bir başkasına yakarmayın.

19. Allah’ın kulu kalkmış O’na yakarırken, onlar onun üzerine keçeleşir gibi üşüşüyorlardı.

20. De ki: “Ben ancak Rabbime yakarırım. Ve hiç kimseyi O’na ortak koşmam.”

21. De ki: “Ben size ne zarar ne de ışık ve aydınlık verme gücüne sahip değilim.”

22. De ki: “Allah’tan beni hiç kimse kurtaramaz ve O’nun dışında bir sığınak da asla bulamam.”

23. “Ancak Allah’tan bir tebliğ ve O’nun mesajlarından birşeyler sunabilirim.” Allah’a ve O’nun

resulüne isyan edenler için cehennem ateşi vardır. Sürekli içinde kalacaklardır.

24. Sonunda onlar kendilerine vaat edileni gördüklerinde, yardımcı bakımdan daha zayıf kim, sayı

bakımından daha az kim, bileceklerdir.

25. De ki: “Bilmiyorum, size vaat edilen şey yakın mıdır yoksa Rabbim onun için uzun bir süre mi

koyacaktır?”

26. Gaybı bilendir O. Gaybı konusunda hiç kimseyi yardımcı yapmıyor.

27. Seçtiği bir elçi müstesna. Çünkü O, resulünün önünden ve arkasından gözetleyiciler yürütür.

28. Ki onların, Rablerinin elçilerini hedefine tam ulaştırdıklarını bilsin. Allah, onların katında

bulunan şeyleri kuşatmış ve herşeyi inceden inceye sayıya bağlamıştır.

MÜZZEMMİL SURESİ (73/3)

Rahman ve Rahim Allah’ın adıyla...

1. Ey örtüsüne bürünen!
2. Geceleyin kalk! Kısa bir süre hariç,
3. Gecenin yarısını ayakta ol yahut bundan biraz eksilt.
4. Yahut buna biraz ekle. Ve Kur’an’ı ağır ağır, düşüne düşüne oku.

5. Doğrusu, biz senin üzerine ağır bir söz bırakacağız.
6. Şu bir gerçek ki, yeni bir oluşa koyulmak üzere geceleyin kalkan, yer tutma bakımından daha güçlü, söz bakımından daha etkilidir.
7. Kuşkusuz, gündüz boyu senin için uzun bir dolaşma / uzun bir uğraş vardır.
8. Rabbinin adını an ve tebettül et, tüm benliğine ona yönel.
9. Doğunun ve batının Rabbidir O. Tanrı yoktur O'ndan başka. O'nu vekil et.
10. Onların söylediklerine sabret. Ve güzelce ayrıl onlardan.
11. Benimle, o nimete boğulmuş yalanlayıcıları başbaşa bırak. Birazcık süre tanı onlara.
12. Bizim yanımızda bukağılar var, cehennem var.
13. Boğazdan zor geçen bir yiyecek, korkunç bir azap var.
14. O günde ki yer ve dağlar sarsılır ve dağlar eriyip akan bir kum yığınınna dönüşür.
15. Biz size, üstünüze tanık olan bir resul gönderdik. Tıpkı Firavun'a bir resul gönderdiğimiz gibi.
16. Ama Firavun, resule isyan etti de biz onu korkunç bir tutuşla tutuverdik.
17. Eğer küfrederseniz, çocukları ak saçlı ihtiyarlara çeviren o günden nasıl korunacaksınız?
18. Gök bile o yüzden parçalanır. O'nun vaadi gerçekleşmiştir.
19. Bu bir öğüt verici, düşündürücüdür. Dileyen, Rabbine doğru, bir yol edinir.

20. Hiç kuşkun olmasın, Rabbin senin durumunu biliyor. Gecenin üçte ikisinden daha azını, yarısını,

üçte birini ayakta geçiriyorsun. Seninle beraber olanlardan bir grup da öyle. Allah, geceyi de

gündüzü de ölçüye bağlamıştır. Sizin onu kuşatamayacağınızı bildi de size tövbe nasip etti. O

halde Kur'an'dan kolay geleni okuyun. Sizden hastalar olacağını bildi. Bir kısmının yeryüzünde

dolaşıp Allah'ın lütfundan birşeyler isteyeceklerini, diğer bir kısmının da Allah yolunda

çarpışacaklarını bildi. O halde Kur'an'dan size kolay geleni okuyun. Namazı kılın. Zekatı verin.

Güzel bir ödünçle Allah'a ödünç verin. Öz benlikleriniz için önden gönderdiğiniz iyiliğin, Allah

katında hayrını daha çok, ödülünü daha büyük olarak bulacaksınız. Allah'tan af dileyin. Hiç

kuşkusuz Allah çok affedici, çok esirgeyicidir.

MÜDDESSİR SURESİ (74/4)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Ey örtüsüne bürünen!
2. Kalk da uyar.
3. Rabbinin yüceliğini duyur.
4. Temizle giysini.

5. Uzaklaştır kendinden pisliği.
6. Çok bularak başa kakma yaptığın iyiliği.
7. Ve yalnız Rabbin için dayanıklı kıl benliği.
8. O boruya üfürüldüğünde,
9. İşte o gün çok zorlu, çok çetin bir gündür.
10. Küfre batmışlar için hiç de kolay değildir.
11. Benimle, yarattığım kişiyi başbaşa bırak.
12. Hesapsız bir mal verdim ona.
13. Göz doyurucu oğullar verdim.
14. Alabildiğine imkanlar döşedim onun için.
15. Tüm bunlardan sonra hırs ile daha da artırmamı istiyor.
16. Hayır, iş sanıldığı gibi değil. O bizim ayetlerimize karşı bir inatçı kesildi.
17. Ben onu dik bir yola süreceğim.
18. Derin derin düşündü o; ölçtü-biçti.
19. Kahrolası nasıl bir ölçü kullandı!
20. Bir kez daha kahrolası nasıl bir ölçü kullandı?!
21. Sonra baktı.
22. Sonra yüzünü buruşturdu, kaşlarını çattı.
23. Sonra arkasını döndü ve böbürlendi.
24. Şöyle dedi: “Bu, rivayet edilerek gelen bir büyüden başka şey değil.”

25. “İnsan sözünden başka birşey değil bu.”

26. Onu Sekar’a fırlatacağım.

27. Bilir misin nedir Sekar?

28. Ortada birşey bırakmaz, hiçbir şeyi görmezlik etmez o.

29. İnsan için tablolar / levhalar / ekranlar sunandır o.

30. Üzerinde ondokuz vardır onun.

31. Biz, cehennem yaranını hep melekler yaptık. Ve biz onların sayılarını da küfre saplananlar için

bir imtihandan başka şey yapmadık. Ta ki, kendilerine kitap verilenler iyice ve apaçık bilsinler.

İman etmiş olanların imanı artsın. Kendilerine kitap verilmiş olanlarla iman sahipleri kuşkuya

düşmesin. Kalplerinde hastalık olanlarla küfre sapmış bulunanlar da; “Allah bununla neyi

örneklendirmek istiyor?” desinler. İşte böyle. Allah dilediğini saptırır, dilediğini doğruya ve

güzele kılavuzlar. Rabbinin ordularını ancak O bilir. Bu, insan için bir öğüt verici ve

düşündürücüden başka şey değildir.

32. Hayır, sandıkları gibi değil. Andolsun Ay’a,

33. Andolsun geceye, sırtını döndüğünde;

34. Andolsun sabaha, ağarıp ışıdığında,

35. Ki o gerçekten en büyüklerden biridir.

36. İnsan için bir uyarıcıdır.
37. Sizden, öne geçmek yahut arkaya kalmak / erken davranmak yahut gecikmek isteyen için.
38. Her benlik öz kazancının bir karşılığıdır.
39. Uğur ve bereket yaranı müstesna.
40. Bahçelerdedirler. Birbirlerine soruyorlar,
41. Suçlular hakkında:
42. “Sizi Sekar’a sürükleyen nedir?”
43. Cevap verdiler: “Namaz kılıp dua edenlerden değildik.”
44. “Yoksulu yedirip doyurmuyorduk.”
45. “Boş lakırdılara dalanlarla dalar giderdik.”
46. “Din gününü yalanlıyorduk.”
47. “Nihayet, tartışılmaz ve karşı çıkılmaz bilgi önümüze dikildi.”
48. Artık yarar sağlamaz onlara şefaathçilerin şefaati.
49. Ne oluyor onlara da öğüt verip düşündüren şeyden yüz çeviriyorlar?
50. Sağa-sola kaçışan yaban eşekleri gibidirler,
51. Arslandan ürkmüşlerdir.
52. İçlerinden her kişi de istiyor ki, kendisine açılıp saçılmış sayfalar verilsin.
53. Hayır, öyle şey olmaz. Doğrusu şu ki ahiretten korkmuyorlar.
54. Hayır, iş, sandıkları gibi değil. O bir öğüt verici / bir düşündürücüdür.
55. Dileyen düşünür onu, öğüt alır.

56. Ve onlar, Allah'ın dilediği dışında, öğüt alamazlar. Sakındırmaya ve affetmeye ehil olan O'dur.

KIYAMET SURESİ (75/31)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Hayır, öyle değil! Kıyamet gününe yemin ederim ki,
2. Öyle değil. Kendisini kınayan benliğe de yemin ederim.
3. İnsan, kendisinin kemiklerini asla biraraya toplamayacağımızı mı sanıyor?
4. Hayır, sandığı gibi değil. Biz onun parmak uçlarını da tam bir biçimde düzenlemeye gücü
yetenleriz.
5. Fakat insan kendi önünde rezillik sergilemeyi ister.
6. "Kıyamet günü nerede / ne zaman" diye sorar.
7. Göz şimşek çaktığında,
8. Ay tutulduğunda,
9. Ve Güneş'le Ay biraraya getirildiğinde,
10. Der ki insan o gün: "Kaçılacak yer nerede?"
11. Hayır, yok sığınacak yer.
12. Varılıp durulacak yer Rabbinin huzurudur o gün.
13. Haber verilir insana o gün önden gönderdiği de arkaya bıraktığı da.
14. Gerçek şu ki insan, öz benliği üzerine yönelmiş keskin ve derin bir bakıştır;

15. Dökse de ortaya tüm mazeretlerini.
16. Onu hemen okuyasın diye dilini hareket ettirme.
17. Onu toplamak ve okumak bize düşer.
18. O halde biz onu okuduğumuzda, sen onun okunuşunu izle.
19. Sonra onu açıklamak da bizim işimiz olacaktır.
20. Hayır, hayır! Siz hemencecik geleni seversiniz.
21. Ve sonradan geleceği terk edersiniz.
22. Yüzler vardır o gün parıltılı,
23. Rabbine doğru bakan.
24. Ve yüzler vardır o gün, asık / buruk,
25. Kendisine, bel kıracak bir hesap yöneleceğini sezinler.
26. İş onların sandığı gibi değil. Can, köprücüklere dayandığında,
27. Kim var “okuyup üflenecek” denilir!
28. Sezinlemiştir ki odur ayrılık.
29. Dolaşmıştır el-ayak / kol-bacak.
30. Rabbine doğrudur o gün sevkıyat.
31. Ne tasdik etti ne yakardı / ne sadaka verdi ne namaz kıldı.
32. Tam aksine, yalanladı, gerisin geri döndü.
33. Sonra da çalım sata sata ailesine gitti.
34. Çok uygundur sana bu bela, çok uygun!

35. Evet çok uygundur sana bu bela, çok uygun!
36. İnsan, başıboş bırakılacağını mı sanıyor?
37. O, dökülen meniden bir sperm değil miydi?
38. Sonra o, bir çiğnem et oldu da Allah onu yarattı, ardından düzgün bir şekle ulaştırdı.
39. Nihayet ondan iki çifti, erkeği ve dişiye vücuda getirdi.
40. Peki bunu yapan, ölüyü diriltmeye güç yetiremez mi?

İNSAN SURESİ (76/90)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. İnsan üzerinden, henüz anılan birşey olmadığı bir süre geçmedi mi zamandan?
2. Doğrusu, biz insanı karışım olan bir sperminden yarattık. Halden hale geçiririz onu. Sonunda onu işitici, görücü yaptık.
3. Biz onu yola kılavuzladık. Artık ya şükredici olur ya nankör.
4. Biz, nankörler için zincirler, bukağular ve kızgın bir ateş hazırladık.
5. İyilere gelince, onlar, karışımı kafur olan bir kadehten içerler.
6. Bir kaynak ki, Allah'ın kulları ondan içerler ve onu fişkırtarak akıtırlar.
7. Onlar verdikleri sözü tam bir biçimde yerine getirirler ve kötülüğü salgın olan bir günden korkarlar.

8. Yoksula, yetime ve esire, yemeği severek yedirirler.

9. “Biz size yalnız ve yalnız Allah rızası için yediriyoruz. Sizden ne bir karşılık ne de bir teşekkür

istemiyoruz;

10. Çünkü biz, asık suratlı, sert bir gün yüzünden Rabbimizden korkarız.”
derler.

11. Allah da onları o günün şerrinden korumuş ve kendilerini bir parlaklığa,
bir sevince

ulaştırmıştır.

12. Sabretmelerine karşılık olarak da onları bir bahçe ve ipekle
ödüllendirmiştir.

13. Koltuklar üzerine yaslanarak otururlar orada. Ne güneş görürler orada ne
de kavurucu soğuk.

14. Bahçenin gölgeleri, üzerlerine eğilmiştir. Ve bahçenin meyvaları iyice
yaklaştırılmıştır.

15. Çevrelerinde gümüşten ve billurdan kaplar dolaştırılır. Kupalardır onlar.

16. Gümüşten kupalar ki, tam diledikleri ölçüde belirlemişlerdir onları.

17. Orada kendilerine, karışımı zencefil olan bir kadehten içirilir.

18. Bir pınar ki orada, selsebil diye anılır.

19. Dolaşır çevrelerinde sürekli görevlendirilmiş gençler. Görseydin onları
dizilmiş inciler

sanırdın.

20. Oraya baktığında nereye göz atsan bir nimet, büyük bir mülk ve yönetim
görürsün.

21. Üzerlerinde yeşil-ince ipeklerle, sırmalı kalın ipeklerden giysiler vardır. Gümüşten bileziklerle

süslenmişlerdir. Ve Rableri onlara tertemiz bir içki sunmuştur.

22. İşte bu size bir ödüldür. Ve sizin gayretiniz şükranla karşılanmıştır.

23. Biz indirdik o Kur'an'ı sana parça parça, biz.

24. O halde Rabbinin hükmü karşısında sabret ve onların günahkarına da nankörüne de boyun eğme.

25. Rabbinin adını sabahtan da akşamdan da an.

26. Gecenin bir kısmında da O'na secde et. Ve geceleyin O'nu uzunca tespih et.

27. Bunlar hemen gelecek olanı seviyorlar da ötelerindeki zorlu bir günü ihmal ediyorlar.

28. Biz yarattık onları ve kuvvetli yaptık bağlarını / eklemlerini. Dilediğimizde benzerleri ile

değiştiririz onları.

29. İşte bu, bir hatırlatıcı ve düşündürücüdür. Dileyen Rabbine doğru, bir yol edinir.

30. Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz. Allah Alim'dir, Hakim'dir.

31. Dilediğini rahmetinin içine sokar. Zalimlere gelince, onlar için korkunç bir azap hazırlamıştır.

MÜRSELAT SURESİ (77/33)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Andolsun o ardarda gönderilenlere / meleklerle / rüzgarlara / vahyin bölümlerine / kalplere inen

doğuşlara,

2. Esip de büküp devirenlere,

3. Dağıtıp yayanlara / diriltip harekete getirenlere,

4. Gerektiği şekilde ayıranlara,

5. Öğüt ulaştıranlara / Kur'an'ı ulaştıranlara,

6. Özür yahut uyarı için.

7. Ki size duyurulmuş olan mutlaka gerçekleşecektir.

8. Yıldızlar silinip süpürüldüğünde,

9. Gök yarıldığında,

10. Dağlar un-ufak edilip savurulduğunda,

11. Resuller vakte bağlandığında.

12. Hangi gün için vakte bağlandılar?

13. Ayrım ve hüküm günü için.

14. Ayrım ve hüküm gününü sana bildiren nedir?

15. Yalanlayanların vay haline o gün!

16. Öncekileri helak etmedik mi?

17. Sonra, geriden gelenleri de onların peşlerine takarız.

18. Biz suçlulara işte böyle yaparız.

19. Yalanlayanların o gün vay haline.

20. Sizi basit bir sudan yaratmadık mı?
21. Onu dayanıklı karargahta tuttuk.
22. Bilinen bir ölçüye / süreye kadar.
23. Bir ölçüyle yaptık. Ne güzel ölçü koyanlarız biz!
24. Vay başına o gün, yalanlayanların!
25. Yeri bir toplanma zemini yapmadık mı?
26. Diriler bakımından da ölüler bakımından da.
27. Orada oturaklı, başını yücelere kaldırmış dağlar oluşturduk. Ve size tatlı bir su içirdik.
28. Vay haline o gün, yalanlayanların!
29. Haydi, yalanlamakta olduğunuz şeye gidin.
30. Haydi üç çatallı gölgeye gidin.
31. Ne gölgelendirir ne alevden korur.
32. Gerçekten o, köşk gibi kıvılcımlar saçar.
33. O kıvılcım sanki sarımtırak bir halat / bir deve kervanı / bakırdan bir ip gibidir.
34. Vay haline o gün, yalanlayanların!
35. Konuşamayacakları gündür bu.
36. İzin verilmez ki onlara özür dilesinler.
37. Vay haline o gün, yalanlayanların!
38. Ayırma günüdür bu. Sizinle öncekileri bir yere topladık.

39. Eğer bir hileniz / bir tuzağınız varsa, hadi hile yapıp tuzak kurun bana!
40. Vay haline o gün, yalanlayanların!
41. Takvaya sarılanlar gölgeler altında, su kaynaklarındadır.
42. Canlarının çektiği meyvalarla yanyanadırlar.
43. “Yapıp rettiklerinize karşılık olarak afiyetle yiyin için.”
44. İşte böyle ödüllendiririz biz, güzellikler sergileyenleri!
45. Vay haline o gün, yalanlayanların.
46. Yiyin ve birazcık nimetlenin. Sulularsınız siz.
47. Vay haline o gün, yalanlayanların!
48. Onlara, “rüku’ edin” dendiğinde rüku’ etmezler.
49. Vay haline o gün, yalanlayanların.
50. Artık bundan sonra hangi hadise / söze iman edecekler?

NEBE’ SURESİ (78/80)

Rahman ve Rahim Allah’ın adıyla...

1. Hangi şeyden sorup duruyorlar birbirlerine?
2. O büyük haberden mi?
3. Ki onda tartışma içindedirler.
4. Hayır, sandıkları gibi değil. Yakında bilecekler.
5. Hayır, hayır! Düşündükleri gibi değil, yakında bilecekler.

6. Biz bu yeryüzünü bir beşik yapmadık mı?
7. Dağları birer kazık yapmadık mı?
8. Sizleri çiftler olarak yarattık.
9. Sizin uykunuzu bir dinlenme / bir rahatlama / bir tür ölüm yaptık.
10. Geceyi bir giysi yaptık.
11. Gündüzü, geçim için çalışma zamanı yaptık.
12. Üstünüze yedi sağlam / aşınmaz kurduk.
13. Bir de parıl parıl parlayan kandil yerleştirdik.
14. Sıkarak su çıkaranlardan şarıl şarıl bir su indirdik,
15. Ki çıkaralım onlardan taneler ve otlar.
16. Ve içiçe girmiş bağlar-bahçeler.
17. Hiç kuşkusuz, o ayırma ve hüküm günü kesin olarak belirlenmiştir.
18. Sura üfürüldüğü gün, bölükler halinde geleceksiniz.
19. Gök açılmış, kapı kapı oluvermiştir.
20. Dağlar yürütülmüş, bir serap oluvermiştir.
21. Cehennem, bir gözetleme yeri olmuştur.
22. Azgınlık için bir barınak.
23. Devirlerce kalacaklardır içinde.
24. Ne bir serinlik tadacaklar ne de bir içecek.
25. Sadece kaynar su, atık su,

26. Çok uygun bir karşılık olarak.
27. Doğrusu onlar böyle bir hesap ummuyorlardı.
28. Ayetlerimizi pervasızca yalanlamışlardı.
29. Oysa ki biz, herşeyi iyiden iyiye sayıp kitaplaştırmıştık.
30. “Hadi tadıverin! Size azaptan başka birşey asla artırmayacağız.”
31. Takva sahipleri için bir kurtuluş ve bir zafer vardır.
32. Sulak bahçeler, bağlar, üzümler,
33. Göğüsleri turunç gibi yaşıtlar,
34. Dopdolu kadehler vardır.
35. Orada ne bir boş söz duyarlar ne de bir yalan.
36. Rabbinden bir ödül, tam kıvamında bir bağış.
37. Göklerin, yerin ve bu ikisi arasındakilerin Rabbidir O. Rahman’dır.
O’nun huzurunda söze cüret
edemezler.
38. O gün Ruh ve melekler saf bağlayıp kıyama geçerler. Rahman’ın izin
verdiği dışındakiler
konuşamazlar. O izin verilen, doğruyu söyler.
39. İşte budur hak olan gün. Artık dileyen, Rabbine varacak bir yol tutsun.
40. Biz sizi yakın bir azap ile uyardık. Bir gündedir ki o, kişi kendi ellerinin
önden gönderdiğine
bakar ve küfre sapan şöyle der: “Keşke toprak olsaydım.”

NAZİAT SURESİ (79/81)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Andolsun çekip koparanlara / yay çekenlere / kuyudan su çekenlere /
bağsız-bekçisiz koşan

atlara / ayrılık yüzünden hasret çekenlere / daldırıp daldırıp çıkaranlara,

2. Andolsun rahatça, incitmeden çekenlere / düğümü hünerle çözenlere / bir
yerden bir yere

gidenlere / coşkuyla iç çekenlere,

3. Andolsun boşlukta yahut suda yüzüp yüzüp gidenlere,

4. Derken öne geçip yarışı kazananlara,

5. Bir iş ve oluşu çekip çevirenlere,

6. Ki o gün şiddetle sarsacak olan sarsacaktır.

7. Onu, ardısına gelen izleyecektir.

8. Bazı kalpler o gün kaygıdan titreyecektir.

9. Onların gözleri yerlere eğilecektir.

10. “Biz gerçekten bu çukurda eski halimize döndürülecek miyiz?” diyorlar.

11. “Un-ufak kemikler haline geldikten sonra, öyle mi!”

12. “Hüsran dolu bir dönüştür bu öyleyse.” diye konuştular.

13. Oysa ki o, sert bir komut sesinden ibarettir.

14. Bir anda hepsi uyanıp ortaya geliverir.

15. Ulaştı mı sana Musa'nın haberi?
16. Hani, Rabbi ona, kutsal vadide, Tuva'da seslenmişti:
17. "Firavun'a git. İyice azdı o."
18. "De ki ona: 'Arınıp temizlenmeye ne dersin?'"
19. "Seni Rabbine kılavuzlayayım da gönülden ürperesin."
20. Derken ona en büyük mucizeyi gösterdi.
21. Ama o yalanladı, isyan etti.
22. Sonra sırtını döndü; koşuyordu.
23. Derken bir araya toplayıp bağırdı.
24. Dedi ki: "Ben sizin en yüce rabbinizim."
25. Bunun üzerine Allah, onu sonraya ve önceye ibret olmak üzere bir ceza ile çarptı.
26. Kuşkusuz bunda, içine ürperti düşen için tam bir ibret vardır.
27. Siz mi daha zorsunuz yaradılışça, gök mü?
28. Onu O yapıp kurdu. Onun boyunu yükseltti; ardından ona ahenk ve düzen verdi.
29. Gecesini kararttı, kuşluğunu ortaya çıkardı.
30. Bundan sonra da yeri yayıp yuvarlattı.
31. Ondan suyunu, otağıını çıkardı.
32. Dağları, demir atmış gibi oturttu.
33. Sizin için ve hayvanlarınız için bir geçim aracı olarak.

34. O güç yetmez büyük felaket geldiğinde,
35. O gün insan, uğruna gayret sarfettiği şeyi hatırlar.
36. Gören kişi için cehennem apaçık ortaya çıkarılmıştır.
37. Artık, azmış olan,
38. Ve iğreti hayatı yeğlemiş olan için,
39. Cehennem, barınağın ta kendisidir.
40. Rabbinin yüceliğinden korkup nefsini boş heveslerden yasaklamış olan içinse,
41. Cennet, barınağın ta kendisidir.
42. O saatten soruyorlar sana, “gelip demir atması ne zaman” diye.
43. Nerede sende, onu hatırlatacak şey!
44. Ona ilişkin bilginin sonu Rabbine varır.
45. Sen sadece, ondan korkanları uyaransın.
46. Onu gördükleri gün onlar, sanki bir akşam veya kuşluk vaktinden başka kalmamışa dönecekler.

ABESE SURESİ (80/24)

Rahman ve Rahim Allah’ın adıyla...

1. Yüzünü ekşitti ve öteye döndü;
2. Yanına kör adam geldi diye.
3. Nereden bilirsin, belki de o arınıp temizlenecek.

4. Belki de düşünüp taşınacak da öğüt kendisine yarayacak.
5. O, kendisini her türlü ihtiyacın ütünde görene gelince,
6. Ki sen ona yöneliyorsun;
7. Sana ne onun arınmasından!
8. O, koşarak sana gelen var ya;
9. Odur içine ürperti düşen.
10. Sen ona aldırılmazlık ediyorsun.
11. Hayır, hiç de öyle değil. O bir düşündürücüdür.
12. Dileyen onu düşünüp öğüt alır.
13. Kutsanan bereketli sayfalardadır o.
14. Yüceltilen, tertemiz sayfalarda,
15. Yazıcıların ellerinde;
16. Ak-pak, mübarek yazıcıların.
17. Kahrolası insan ne kadar da nankördür!
18. Hangi şeyden yarattı onu?
19. Bir spermden. Yarattı onu, ölçülendirip-biçimlendirdi.
20. Sonra yolu kolaylaştırdı kendisine,
21. Sonra öldürdü onu, kabre koydurdu.
22. Sonra dilediği zaman diriltip ortaya çıkardı onu.
23. Hayır, hayır! O, O'nun kendisine emrettiğini hiç yerine getirmedi.

24. Hadi, bakıversin insan kendi yiyeceğine!
25. Biz suyu döktük de döktük.
26. Sonra toprağı yardık da yardık.
27. Ardından yeryüzünde daneler bitirdik.
28. Üzümler, yoncalar vücuda getirdik.
29. Zeytinlikler, hurmalıklar oluşturduk.
30. Gür çimenli, bol ağaçlı bahçeler.
31. Meyva, otlak, sebze yetiştirdik.
32. Sizin ve hayvanlarınızın yararına.
33. Şiddetli çarpanın çıkardığı korkunç ses geldiğinde,
34. Bir günkü o, kişi öz kardeşinden kaçır,
35. Öz annesinden, öz babasından,
36. Eşinden, oğullarından kaçır.
37. O gün onlardan her kişinin, kendisine yetecek bir uğraşı vardır.
38. Yüzler vardır o gün, pırıl pırıl.
39. Gülen, müjdelerle parıldayan yüzler.
40. Ve yüzler vardır o gün toza toprağı bulanmış.
41. Tozu-toprağı da bir is bürümüştür.
42. İşte bunlardır küfre sapanlar, kötülüğe batanlar.

TEKVİR SURESİ (81/7)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Güneş büzülüp dürüldüğünde,
2. Yıldızlar ışıklarını yitirdiğinde,
3. Dağlar yürütüldüğünde,
4. O bakmaya kıyılmayan develer kendi hallerine bırakıldığında,
5. Vahşi hayvanlar bir araya toplandığında,
6. Denizler kaynatıldığında,
7. Benlikler çiftleştirildiğinde,
8. O diri diri gömülen kız çocuğuna sorulduğunda,
9. Hangi günah yüzünden öldürüldü diye!
10. Sayfalar açılıp göz önüne konduğunda,
11. Göğün örtüsü soyulup indirildiğinde,
12. Cehennem kızıştırıldığında,
13. Cennet yaklaştırıldığında,
14. Her benlik önceden ne hazırlamışsa bilmiş olacaktır.
15. Hayır, iş onların sandığı gibi değil. Andolsun o sinip gizlenenlere,
16. Akıp akıp giderek yuvasına girenlere,
17. Beriye geldiği ve geriye döndüğü zaman geceye,

18. Ve soluyarak açıldığı zaman sabaha,
19. Ki o, çok değerli bir elçinin sözüdür.
20. Çok güçlüdür o elçi. Arş sahibinin katında saygındır.
21. İtaat edilir orada kendisine, emindir.
22. Ve arkadaşınız bir cin çarpış değildir.
23. Andolsun ki o, onu apaçık ufukta gördü.
24. O, gayb konusunda cimri değildir.
25. Ve o, kovulmuş şeytanın sözü değildir.
26. Hal böyle iken nereye gidiyorsunuz?
27. O, alemlere bir öğütten başka şey değildir,
28. İçinizden, dosdoğru yürümek isteyen için.
29. Alemlerin Rabbi olan Allah dilemedikçe, siz dileyemezsiniz.

İNFİTAR SURESİ (82/82)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Gök çatlayıp yarıldığı zaman,
2. Yıldızlar dökülüp saçıldığı zaman,
3. Denizler fışkırtıldığı zaman,
4. Kabirler deşildiği zaman,
5. Benlik bilmiş olacaktır önden gönderdiğini de arkaya bıraktığını da.

6. Ey İnsan! O sonsuz cömertliğin sahibi Rabbine karşı seni gururlu kılan nedir?
7. Rabbin ki seni yarattı, düzenledi, en güzel ölçülerle şekillendirdi.
8. Dilediği herhangi bir biçimde seni oluşturdu.
9. Hayır, iş sanıldığı gibi değil. Siz dini yalanlıyorsunuz.
10. Ve şu kuşkusuz ki, sizin üzerinizde koruyucular-bekçiler var.
11. Çok değerli yazıcılar,
12. Bilirler yapmakta olduğunuzu.
13. Şu da kuşkusuz: İyiler tam bir nimet içindedir,
14. Kötülere cehennem ta ortasında.
15. Din günü girerler oraya.
16. Onlar ondan, görülmeyecek şekilde uzaklaşmış degillerdir.
17. Din gününün ne olduğunu sana bildiren nedir?
18. Evet, din gününün ne olduğunu sana bildiren nedir?
19. Bir gündür ki o, bir benlik bir başka benlik için hiçbir şeye güç yetiremez.
O gün buyruk yalnız
Allah'ındır.

MUTAFFİFİN SURESİ (83/86)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Azap ve kaygu; tartıda ve ölçüde hile yapanlara olsun;

2. Ki onlar insanlardan alırken ölçüyü tam yaparlar,
3. Onlara vermek üzere tartıp ölçtükleri zaman, eksiltmeye giderler.
4. Peki bunlar kendilerinin diriltileceğini sanmıyorlar mı?
5. Çok büyük bir gün için.
6. Bir gün ki, insanlar, alemlerin Rabbi huzurunda kıyama geçerler.
7. Hayır, iş, düşündükleri gibi değil. Rezilliğe batmışların kitabı, karanlı ve pis bir çukurun,
Siccin'in ta içindedir.
8. Siccin'in ne olduğunu sana gösteren nedir?
9. Rakamlandırılmış bir kitaptir o.
10. Vay haline o gün, yalanlayanların!
11. Onlar ki din gününü yalanlarlar.
12. Onu ancak her şımarıp azmış, günaha batmış olan yalanlar.
13. Böylesine, ayetlerimiz okunduğunda, "daha öncekilerin efsaneleri" deyiverir.
14. İşin esası o değil! Onların kazanmakta oldukları, kalplerinin üstünde pas oluşturmuştur.
15. Hayır! Onlar o gün Rablerine karşı tam bir şekilde perdelenmişlerdir.
16. Sonra onlar mutlaka cehenneme dalacaklardır.
17. Sonra da: "İşte budur o yalanlamakta olduğunuz şey." denilecektir.
18. Hayır, sandıkları gibi değil. İyilik sergileyenlerin kitabı İlliyyun'da, en yüce burçlardadır.

19. İliyyun'un ne olduğunu sana anlatan nedir?
20. Rakamlanmış bir kitaptır o.
21. Yaklaştırılmış olanlar tanıklık eder ona.
22. İyilik sergileyenler büyük bir nimetin tam içindedir.
23. Koltuklar üzerinde seyre dalarlar.
24. Yüzlerinde nimetin sevinç parıltısını izlersin.
25. Katıksız, damgalı bir içecekten içirilirler,
26. Ki sonu bir misktir. İşte yarışanlar böyle birşey için yarışınlar!
27. Onun katkısı Tesnim'den; en yüce, en seçkin olandandır.
28. Bir kaynak ki, iyice yaklaştırılmış olanlar içerler ondan.
29. Şu bir gerçek ki, suça batmış olanlar, iman sahiplerine gülerlerdi.
30. Onların yanlarından geçerken birbirlerine kaş-göz işareti yaparlardı.
31. Ailelerine döndüklerinde gülüp eğlenmeye koyulurlardı.
32. İnsanları gördüklerinde: "Şunlar var ya! Şaşkın, sapık bunlar." derlerdi.
33. Oysa ki kendileri, inananlar üzerine bekçi gönderilmemiştir.
34. İşte bugün, iman sahipleri, küfre batmışlara gülüyorlar.
35. Koltuklar üzerinde seyrediyorlar.
36. Nankör kafirler, yapmış olduklarıyla ödüllendirildiler mi?

İNŞIKAK SURESİ (84/83)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Gök yarılıp parçalandığı,
2. Ve Rabbini dinleyip de hakkın belirişine araç kılındığı zaman!
3. Ve yer uzatıldığı,
4. Ve içindekini atıp boşaldığı,
5. Ve Rabbini dinleyip de hakkın belirişine araç kılındığı zaman!
6. Ey İnsan! Sen, Rabbine varmak için çok didinecek, sonunda O'na kavuşacaksın.
7. O zaman kitabı sağdan verilen,
8. Kolay bir hesapla hesaba çekilecek,
9. Ve sevinçli olarak ailesine dönecektir.
10. Kitabı arka tarafından verilen,
11. Bir ölüm çağırarak,
12. Ve korkunç ateşe girecektir.
13. O, ailesi içinde sevinçli idi.
14. Daha düşük bir konuma asla geçmeyeceğini sanmıştı.
15. Hayır! Rabbi onu iyice görmekteydi.
16. İş, sandıkları gibi değil! And içerim akşamın kızılığına,
17. Geceye ve derlediğine,
18. Toparlandığı zaman Ay'a,
19. Ki siz boyuttan boyuta / halden hale mutlaka geçeceksiniz.

20. Peki onlara ne oluyor da iman etmiyorlar?!
21. Karşılarında Kur'an okunduğu zaman secde etmiyorlar.
22. Tam aksine, o küfre sapanlar yalanlıyorlar.
23. Allah, içlerinde sakladıklarını çok iyi biliyor.
24. O halde onlara acıklı bir azap muştula.
25. İman edip hayra barışa yönelik işler yapanlar müstesnadır. Onlar için kesintisiz bir ödül vardır.

BÜRUC SURESİ (85/27)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Andolsun o burçlarla dolu göğe,
2. O vaat olunan güne,
3. Tanıklık edene, tanıklık edilene / seyredene, seyredilene,
4. Ki gebertildi o hendekçi grup / o kamçılı henek gibi iz bırakan herifler,
5. O tutuşturulan ateşin adamları,
6. Onlar onun başında oturmuşlardı.
7. Ve hepsi müminlere yaptıklarını seyrediyorlardı.
8. Onlardan sadece, Aziz ve Hamid Allah'a iman ettikleri için öc alıyorlardı.
9. O Allah ki göklerin ve yerin mülkü kendisindedir. Allah herşeye tanıktır.
10. Şu bir gerçek ki inanan erkeklerle inanan kadınlara işkence edip sonra da tövbe etmemiş olanlar

için, cehennem azabı vardır. Onlar için yangın azabı da vardır.

11. İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlara gelince onlar için, atlarından ırmaklar akan

cennetler vardır. Büyük başarı işte budur.

12. Hiç kuşkusuz, Rabbinin yakalayışı / çarpışı çok şiddetlidir.

13. İlk yaratan da O'dur, tekrar yaratan da O'dur.

14. Gafur O'dur, Vedud O.

15. Arş'ın sahibidir; Mecid'dir, şanı yüce olandır,

16. İstedğini hemen yapandır.

17. Geldi mi sana orduların haberi?

18. Yani Firavun ve Semud'un?

19. Gerçek şu ki, inkar edenler bir yalanlama içindedirler.

20. Allah ise onları arkalarından kuşatmış bulunuyor.

21. İş onların iddialarının aksinedir. O, çok yüce bir Kur'an'dır.

22. Korunmuş bir levhada / Levh-i Mahfuz'dadır.

TARIK SURESİ (86/36)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Andolsun göğe ve Tarık'a: o, gece gelene / o tokmak gibi vurana / o çıkıverip de yürek

hoplatana.

2. Nereden bileceksin sen nedir Tarık?
3. Parlayan, ışığıyla karanlığı delen yıldızdır o.
4. Hiçbir benlik yoktur ki, üzerinde bir koruyucu / bir bekçi bulunmasın.
5. İnsan, neden yaratılmış olduğuna bir baksın!
6. Atılan bir suyun bir parçacığından yaratıldı o.
7. Bel ile kaburgalar arasından çıkar o su.
8. O, o insanı tekrar hayata döndürmeye elbette kadirdir.
9. Sırların / gizlilerin yoklanıp ortaya çıkarılacağı gün,
10. Artık onun için ne bir kuvvet vardır ne de bir yardımcı.
11. Andolsun o, dönüşle / döndürümle dolu göğe,
12. Çatlayışlarla / yarılışlarla dolu yere de andolsun,
13. Ki o, tam bir biçimde ayırt eden bir sözdür;
14. Şaka değildir o.
15. Onlar habire tuzak kuruyorlar / oyun çeviriyorlar.
16. Ben de tuzak kuruyorum.
17. O halde o küfre batmışlara mühlet ver, süre tanı onlara birazcık...

A'LA SURESİ (87/8)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Rabbinin o yüce adını tespih et;

2. O ki yarattı, düzene koydu,
3. O ki miktarını, şeklini belirledi, yolunu çizip aydınlattı.
4. O ki otlığı çıkardı,
5. Sonra da onu sellerin sürüklediği morarmış bir atık haline getirdi.
6. Seni okutacağız da artık unutmayacaksın.
7. Allah'ın dilediği müstesna. O, açıklananı da gizleneni de bilir.
8. Sana en kolay olanı kolaylaştıracacağız.
9. Eğer hatırlatmak yarar sağlarsa hatırlat / öğüt ver.
10. İçine ürperti düşen öğüt alacaktır.
11. İç kararmış bedbaht ise ondan kaçınacaktır.
12. En büyük ateşe girer o.
13. Sonra orada ne ölür ne de hayat bulur.
14. Benliğini arındıran / zekat veren, kurtuluşa gerçekten ermiştir.
15. Rabbinin adını anmış, namaz kılıp dua etmiştir o.
16. Doğrusu şu ki, siz şu iğreti hayatı yeğliyorsunuz.
17. Oysa ki sonraki hayat daha mutlu, daha kalıcıdır.
18. Bütün bu gerçekler ilk sayfalarda da elbette vardır.
19. İbrahim'in ve Musa'nın sayfalarında.

ĞAŞİYE SURESİ (88/68)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Geldi mi sana Ğaşıye'nin / herşeyi her yandan sarıp kaplayacak olanın haberi!
2. Yüzler vardır o gün zilletle öne eğilmiştir.
3. Çalışmış, boşa yorulmuştur.
4. Kızışmış bir ateşe dalarlar.
5. Ateşimsi bir kaynaktan sulanırlar.
6. Yırtıcı bir dikenden başka yemek yoktur onlar için.
7. Ne semirtir ne açlıktan kurtarır.
8. Yüzler de vardır o gün, nimetlerle mutlu.
9. Emek ve gayreti yüzünden hoşnuttur.
10. Yüksek bir bahçededir;
11. Hiçbir boş söz işitmez orada,
12. Akıp duran bir pınar vardır orada,
13. Yüksek sedirler vardır orada,
14. Hizmete sunulmuş kadehler,
15. Sıra sıra dizilmiş yastıklar,
16. Serilmiş seçme döşekler.
17. Bakmıyorlar mı o deveye, nasıl yaratıldı!
18. Ve göşe ki, nasıl yükseltildi!
19. Ve dağlara ki, nasıl dikildi!

20. Ve yere, nasıl yayılıp döşendi!
21. Artık uyar, düşündür. Çünkü sen bir uyarıcı / düşündürücüsün.
22. Üzerlerine musallat bir despot değilsin.
23. Tersine giden, nankörlük eden başka.
24. Allah, böylesine en büyük azapla azap edecektir.
25. Hiç kuşkusuz, onların dönüşleri bizedir.
26. Bunun ardından hesapları da bizim elimizde olacaktır.

FECR SURESİ (89/10)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Andolsun tan yerinin ağarma vaktine,
2. On geceye,
3. Çifte ve teke,
4. Yola koyulduğu zaman geceye.
5. Nasıl, bunlarda akıl sahibi için bir yemin var mı?
6. Görmedin mi ne yaptı Rabbin, Ad kavmine?
7. Sütunlarla dolu İrem'e,
8. Ki beldeler içinde onun benzeri yaratılmamıştı.
9. Ve ne yaptı vadide kayaları oyan Semud kavmine?
10. Ve kazıklar sahibi Firavun'a.

11. Bunlar, ülkelerde azıp zulmetmişlerdi.
12. Ve oralarda bozgunu çoğaltmışlardı.
13. Bu yüzden Rabbin, üzerlerine azap kamçısını yağdııverdi.
14. Çünkü Rabbin tam gözetleme yerindedir / tam bir biçimde gözetlemektedir.
15. İnsan böyledir; Rabbi kendisini deneyip de ona cömert davranır, nimet yağdırırsa: “Rabbim bana ikramda bulundu.” der.
16. Ama Rabbi onu sıkıntıya uğratıp rızkını ölçüye bağlarsa: “Rabbim bana ihanet etti.” der.
17. Doğrusu şu ki, siz yetime ikramda bulunmuyorsunuz.
18. Yoksulun doyurulmasını teşvik etmiyorsunuz.
19. Mirası derleyip toplayıp yiyorsunuz.
20. Malı, devşirip depolatacak bir sevgiyle seviyorsunuz.
21. İş böyle gitmeyecektir. Yer birbirine çarpılıp dümdüz hale getirildiğinde,
22. Rabbin gelip melekler saf saf dizildiğinde,
23. O gün cehennem de getirilir. İşte o gün düşünüp anlar insan. Ama düşünüp hatırlamanın ona ne yararı var!
24. Der ki: “Keşke şu hayatım için önden birşeyler gönderseydim.”
25. O gün hiç kimse O’nun azabı gibi azap edemez.
26. Ve hiç kimse O’nun vurduğı bağ gibi bağ vuramaz.

27. Ey sükuna kavuşmuş benlik!
28. Dön Rabbine, razı etmiş ve razı edilmiş olarak.
29. Gir kullarımın arasına.
30. Gir cennetime.

BELED SURESİ (90/35)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Yemin ederim bu kente ki, iş onların sandığı gibi değildir.
2. Sen bu kente mahremsin / bu kente gireceksin.
3. Ve doğurana ve doğurduğuna da yemin olsun ki,
4. Biz insanı gerçekten bir sıkıntı ve zorluk içinde yarattık.
5. O sanıyor mu ki, hiç kimse ona asla güç yetiremeyecektir!
6. “Yığınlarla mal telef ettim.” diyor.
7. Hiç kimsenin kendisini görmediğini sanıyor.
8. Biz ona vermedik mi iki göz,
9. Bir dil, iki dudak?
10. Kılavuzladık onu iki tepeye.
11. Akabe'ye, sarp yokuşa atılamadı o.
12. Sarp yokuşun ne olduğunu sana bildiren nedir?
13. Özgürlüğü zincirlenenin bağına çözmektir o.

14. Yahut da açlık ve perişanlık gününde doyurmaktır o,
15. Yakındaki bir yetimi,
16. Yahut ezilmiş-boynu bükük bir yoksulu.
17. Sonra da iman eden ve birbirlerine sabrı öneren, merhameti öneren kişilerden olmaktadır o.
18. İşte böyleleridir uğur ve bereket dostları.
19. Bizim ayetlerimizi tanımayanlara gelince bunlar; şomluk, uğursuzluk yaranıdır.
20. Bunların üzerine, kilitlenecek bir ateş gelecektir.

ŞEMS SURESİ (91/26)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Andolsun Güneş'e ve ışığının parladığı kuşluk vaktine,
2. Onu izlediğinde Ay'a,
3. Onu iyice açtığı vakit gündüze,
4. Ve onu sarıp sarmaladığı zaman geceye.
5. Göğü ve onu kurana,
6. Yere ve onu döşeyene.
7. Nefse ve onu düzgün bir biçimde şekillendirene.
8. Ardından da ona bozukluğunu ve takvasını ilham edene andolsun ki,
9. Benliği temizleyip arındıran gerçekten kurtulmuştur.

10. Onu kirletip örtense kayba uğramıştır.

11. Semud kavmi, azgınlığı yüzünden yalanladı.

12. En haydutları ortaya fırladığı zaman,

13. Allah'ın elçisi onlara şöyle demişti: “Allah'ın devesini ve onun su içme hakkını koruyun.”

14. Fakat elçiye inanmadılar da deveyi boğazladılar. Bunun üzerine, Rableri onların günahlarını

kendi başlarına geçirdi de o yurdu dümdüz etti.

15. Allah, işin sonundan korkacak değil ya!

LEYL SURESİ (92/9)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Andolsun bürüyüp örttüğü zaman geceye,

2. Ve parıldadığı zaman gündüze,

3. Andolsun erkeği de dişiyi de yaratana,

4. Ki sizin emek ve gayretiniz dağınık-parça parçadır.

5. Kim verir ve sakınırsa,

6. Ve güzeli doğrularsa,

7. Biz ona en kolay olanı kolaylaştıracağız.

8. Ama kim cimriliğe sapar ve kendisini tüm ihtiyaçların üstünde görür,

9. Ve güzelliği yalanlarsa,

10. Biz onu, en zor olana sevkedeceğiz.
11. Aşağı yuvarlandığında malı onu kurtarmayacaktır.
12. Doğruya ve güzele kılavuzlamak sadece bizim işimizdir.
13. Sonrası da öncesi de sadece bizimdir.
14. Ben sizi, köpürerek yanan bir ateşe karşı uyardım.
15. Sadece karanlık ruhlu azgın girer ona.
16. Yalanlamış, sırtını dönmüştü o.
17. İyice saklanan da ondan uzak tutulur.
18. O ki, temizlenip arınsın diye malını verir.
19. Onun katında hiç kimsenin, karşılığı verilecek bir nimeti yoktur / hiç kimsenin ona, karşılık olarak verilecek bir nimeti yoktur.
20. Yüceler yücesi Rabbinin yüzünü özleyip istemek için veren hariç.
21. Yakında mutlaka hoşnut olacaktır.

DUHA SURESİ (93/11)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Andolsun kuşluk vaktine,
2. Gelip oturduğu vakit geceye ki,
3. Rabbin seni terketmedi, sana darılmadı da.
4. Sonrası senin için öncesinden elbette ki daha mutlu ve kutlu olacaktır.

5. Rabbin sana verecek de sen hoşnut olacaksın.
6. O seni bir yetim olarak bulup da barınağa kavuşturmadı mı?
7. Seni şaşırılmış olarak bulup da kılavuzluğunu üstlenmedi mi?
8. Seni aile geçindirme zorluğu içinde bulup da zengin etmedi mi?
9. O halde, yetimi örseleme,
10. Yoksulu / dilenciye azarlama.
11. Ve Rabbinin nimetini söz ve fiillerinle dile getir.

İNŞİRAH SURESİ (94/12)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Açıp genişletmedik mi senin göğsünü!
2. İndirmedik mi üzerinden ağır yükünü!
3. Ki o, belini çatırdatmıştı senin.
4. Ve yüceltmedik mi senin şanını!
5. Demek ki zorluğun yanında bir kolaylık mutlaka var.
6. Zorluğun yanında bir kolaylık muhakkak var.
7. O halde, boşalır boşalmaz yeni bir işe koyulup yorul.
8. Ve yalnız Rabbine yönelip doğrul.

TİN SURESİ (95/28)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Andolsun incire, zeytine,
2. Tur-i Sina'ya,
3. Ve Şu güvenli kente ki,
4. Biz insanı, gerçekten en güzel bir biçimde yarattık.
5. Sonra da onu düşüklerin en düşüğüne / aŐağıların en aŐağısına çevirip attık.
6. İman edip hayra ve barışa yönelik iş üretenler müstesna. Bunlar için kesintisiz bir ödöl vardır.
7. Böyle iken dini sana ne yalanlatır?
8. Allah, yargıçların en güzel hüküm vereni değıl mi?

ALAK SURESİ (96/1)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Yaratan Rabbinin adıyla oku!
2. İnsanı embriyodan / iliŐip yapışan bir sudan / sevgi ve ilgiden yarattı.
3. Oku! Rabbin en büyük cömertliğıin sahibidir.
4. O'dur kalemle öğreten.
5. İnsana bilmediğini öğretti.
6. İŞ sanıldığı gibi değıl. İnsan gerçekten azar:
7. Kendisini her türlü ihtiyacın üstünde görmüŐtür.
8. Oysa ki, dönüş yalnız Rabbinedir.

9. Gördün mü o yasaklayanı,
10. Bir kulu namaz kılarken.
11. Gördün mü! Ya o iyilik ve doğruluk üzere ise?!
12. Ya o, takvayı emrediyorsa.
13. Gördün mü! Ya şu yalanlamış, sırt dönmüşse.
14. Bilmedi mi ki Allah gerçekten görür!
15. İş, sandığı gibi değil. Eğer vazgeçmezse yemin olsun, o alını mutlaka tutup sürteceğiz.
16. O yalancı, o günahkar alını.
17. Hadi çağırın meclisini / kurultayını!
18. Biz de çağıracağız zebanileri!
19. Sakın, sakın! Ona boyun eğme; secde et ve yaklaş.

KADİR SURESİ (97/25)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Biz o Kur'an'ı Kadir gecesinde indirdik.
2. Kadir gecesinin niteliğini sana gösteren nedir?
3. Kadir gecesini bin aydan daha hayırlıdır.
4. Melekler ve Ruh, Rablerinin izniyle o gecede her iş için iner de iner.
5. Bir esenlik ve huzur vardır; sürüp gider o, tan yeri ağarınca kadar.

BEYYİNE SURESİ (98/101)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Ehlikitap'tan küfre sapanlarla müşrikler, kendilerine beyyine / açık kanıt gelinceye kadar

çözülüp ayrılacak değillerdi.

2. Allah tarafından gönderilen, tertemiz sayfalar okuyan bir resul gelinceye dek.

3. O sayfalar içindedir dosdoğru, eskimez kitaplar.

4. Kitap verilmiş olanlar, kendilerine beyyine / açık delil geldikten sonradır ki parçalanıp

bölündüler.

5. Oysa ki onlara, dini yalnız O'na özgüleyerek, dosdoğru yürüyen kişiler halinde sadece Allah'a

ibadet etmeleri, namazı kılmaları, zekatı vermeleri emredilmişti. İşte budur doğru, eskimez ve

aşınmaz din.

6. Ehlikitap'ın küfre sapanlarıyla müşrikler, içinde sürekli kalıcılar olarak cehennem

ateşindedirler. İşte onlardır yaratılmışların en şerlisi.

7. İman edip hayra ve barışa yönelik fiiller sergileyenlere gelince, işte onlardır yaratılmışların en

hayırlısı.

8. Onların, Rableri katındaki ödülleri, altlarından ırmaklar akan Adn

cennetleri / sürekli

yeşilliklerdeki temiz-bereketli bahçelerdir. Sonsuza dek kalacaklardır orada.
Allah onlardan razı

olmuştur, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte bu, içi ürpererek Rabbine
saygı duyan kişi

içindir.

ZİLZAL SURESİ (99/91)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Yerküre o sarsıntıyla sarsıldığı zaman,
2. Ve toprak, ağırlıklarını çıkardığı zaman,
3. Ve insan: “Ne oluyor buna?” dediği zaman,
4. İşte o gün, yerküre, tüm haberlerini söyler / anlatır.
5. Çünkü Rabbin ona vahyetmiştir.
6. O gün insanlar, yapıp ettikleri kendilerine gösterilsin diye kümeler halinde ortaya fırlayacaklardır.
7. Artık kim bir zerre miktarı hayır üretmişse onu görür.
8. Ve kim bir zerre miktarı şer üretmişse onu görür.

ADİYAT SURESİ (100/14)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Andolsun soluyuşlarıyla ses çıkararak koşanlara / nefes nefese saldıranlara.
2. Çakıp çakıp ateş çıkaranlara,
3. Sabahleyin akın edenlere / baskın yapıp toprak fethedenlere,
4. Derken onunla toz duman çıkaranlara,
5. Derken onunla bir topluluğun ortasına dalanlara ki,
6. İnsan, Rabbine karşı gerçekten çok nankördür.
7. Ve kendisi de buna iyiden iyiye tanıktır.
8. O, mal ve servet arzusu yüzünden alabildiğine katıdır.
9. Bilmez mi ki o kabirler içindekiler dışarı fırlatıldığında,
10. Göğüslerin içindekiler derlenip toplandığında,
11. Hiç kuşkusuz, o gün Rableri onlardan iyice haberdar olacaktır.

KAARİA SURESİ (101/30)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. O Kaaria, o şiddetli ses çıkararak çarpan.
2. Nedir Kaaria?
3. Kaaria'nın ne olduğunu sana bildiren nedir?
4. O gün insanlar, çırpınarak yayılmış pervaneler gibi olurlar.
5. Dağlar, didilmiş renkli yün gibi olur.
6. İşte o gün tartıları ağır basan kişi,

7. Evet o kişi, hoşnutluk verici bir yaşayış içindedir.

8. Tartıları hafif ekeninse,

9. Anası, Haviye'dir.

10. Onun ne olduğunu sana bildiren nedir?

11. Kızışmış bir ateştir o.

TEKASÜR SURESİ (102/16)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Aldatıp oyaladı o okluk yarışı sizleri,

2. Öyle ki ziyaret edip saydınız kabirleri.

3. Ama iş öyle değil; yakında bileceksiniz.

4. Hayır, hayır! İş öyle değil. Yakında bileceksiniz.

5. İş sizin bildiğiniz gibi değil! Ne olurdu şaşmaz ve aldatmaz bir bilgiyle bilseydiniz.

6. Yemin olsun, o cehennemini mutlaka göreceksiniz.

7. Yine yemin olsun, onu gözünüzle apaçık göreceksiniz.

8. Sonra o gün, nimetten kesinlikle sorguya çekileceksiniz.

ASR SURESİ (103/13)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Andolsun zamana / çağa / gündüzün iki ucuna / sabah namazına / ikindi

vaktine / Asrısaaadet'e

ki,

2. İnsan, gerçekten tam bir hüsrana içindedir.

3. İnanıp hayra ve barışa yönelik işler yapanlar, birbirlerine hakkı önerenler, birbirlerine sabrı

önerenler müstesnadır.

HÜMEZE SURESİ (104/32)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Yuh olsun arkadan çekiştirenlerin, kaş göz işareti yapıp alay edenlerin tümüne;

2. O ki, mal biriktirdi, onu saydı da saydı.

3. Sanır ki, malı sonsuzlaştıracaktır kendisini.

4. Hayır, iş, sandığı gibi değil. Yemin olsun ki fırlatılıp atılacaktır o kırıp geçirene, yalayıp

yutana / Hutame'ye.

5. Hutame'nin ne olduğunu sana öğreten nedir?

6. Allah'ın tutuşturulmuş ateşidir o,

7. Ki tırmanıp işler yüreklere.

8. O, onların üzerine kilitlenecektir.

9. Uzatılmış sütunlar arasında.

FİL SURESİ (105/19)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Görmedin mi ne yaptı Rabbin fil yaranına.
2. Tuzaklarını boşa çıkarmadı mı onların?
3. Gönderdi üzerlerine sürüler halinde kuş,
4. Atıyorlardı onlara kurumuş çamurdan damgalı taş.
5. Nihayet onları yenik ekin yaprağına çevirdi.

KUREYŞ SURESİ (106/29)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Kureyş'i alıştırıp ısındırdığı için,
2. Onları kış ve yaz yolculuğuna alıştırıldığı için,
3. Bu evin Rabbine ibadet etsinler.
4. O ki, onları doyurup kurtardı açlıktan ve kendilerini güvene çıkardı korkudan.

MAUN SURESİ (107/17)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Gördün mü o, dini yalan sayanı?
2. İşte odur yetimi itip-kakan,

3. Yoksulu doyurmayı özendirmez o.
4. Vay haline o namaz kılanların ki,
5. Namazlarından gaflet içindedir onlar.
6. Riyaya sapandır onlar / gösteriş yaparlar.
7. Ve onlar, yardıma / zekata / iyiliğe engel olurlar.

KEVSER SURESİ (108/15)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Hiç kuşkusuz, biz verdik sana Kevser'i / iyilik, bereket, mutluluk, güzellik, ve aydınlığın

tükenmezini.

2. O halde sen de Rabbin için namaz kıl ve kurban kes.

3. Kuşkun olmasın ki ebter / soyu kesik, sana kin tutup dil uzatanın ta kendisidir.

KAFİRÜN SURESİ (109/18)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. De ki: "Ey nankör kafirler!

2. Kulluk etmem sizin kulluk ettiğimize.

3. Siz de ibadet etmezsiniz benim ibadet ettiğime.

4. Kul değilim sizin taptığınıza,

5. Ve ibadet edenler edenler değilsiniz benim ibadet ettiğime.

6. Sizin dininiz size, benim dinim bana!”

NASR SURESİ (110/114)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Allah'ın yardımı ve fetih geldiğinde,

2. Ve insanları kitleler halinde Allah'ın dinine girerken gördüğünde,

3. Tespih et Rabbini O'na hamd ile. Ve O'ndan af dile. Çünkü O, Tevvab'dır, günahları affeder

sınırsız bir şekilde.

TEBBET SURESİ (111/6)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. Elleri kurusun Ebu Leheb'in; zaten kurudu ya.

2. Ne malı kurtardı onu ne de kazandığı.

3. Alevli bir ateşe yaslanacaktır o.

4. Karısı da öyle.

5. Odun hamalı olarak. Gerdanında bir ip olacaktır onun, en sağlam fitillisinden.

İHLAS SURESİ (112/22)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. De ki: "O, Allah'tır; Ahad'dır, tektir.
2. Allah'tır; Samed'dir / tüm ihtiyaçların, niyetlerin, övgülerin, yakarışların yöneldiği tek kuvvettir.
3. Ne doğurmuştur O, ne doğurulmuştur.
4. Hiç kimse onun dengi ve benzeri olmamıştır, olamaz."

FELAK SURESİ (113/20)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. De ki: "Yarılan karanlıktan çıkan sabahın Rabbine / yarılışlardan fıskıran oluşun Rabbine sığınırım.
2. Yarattıklarının şerrinden,
3. Çöktüğü zaman karanlığın / gelip çattığı zaman göz perdelenmesinin / tutulduğu zaman ayın / battığı zaman güneşin / taşıdığı zaman şehvetin / soktuğu zaman yılanın / ümit kırdığı zaman musibetin şerrinden.
4. Düğümlere üfleyip tüküren üfürükçülerin şerrinden.
5. Kiskandığı zaman hasetçinin şerrinden."

NAS SURESİ (114/21)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1. De ki: "İnsanların Rabbine sığınırım.
2. İnsanların yöneticisine, yönlendiricisine,
3. İnsanların ilahına.
4. Kıvrılıp kıvrılıp saklanan, sinip sinip gizlenen vesvesenin / o sinsi, o aldatıcı şeytanın
şerrinden,
5. İnsanların göğüslerine kuşkular, kuruntular sokar o;
6. Cinlerden de olur, insanlardan da."